RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

Dit is een preview van de komende Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Deze preview bevat de boeken van DE HERMITATIE van de nieuwe bijbel. DE HERMITATIE is de opvolger van het Nieuwe Testament.

Waarom is een nieuwe bijbel nodig ? Het was al aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel, waarin hierop gewezen, dat er nog een nieuwe bijbel zou komen. Denk aan de verhalen over de komst van nieuwe boekrollen, zoals het eeuwig evangelie. Waarom was dit ? Omdat de eerste bijbel nog veel missing links had. Het was voor een heleboel dingen nog geen tijd. De mensheid was er nog niet klaar voor. In deze dagen is het belangrijk dat er een nieuwe bijbel komt, anders kan de mensheid niet verder. De bijbel is nooit afgesloten. Dat hebben mensen gedaan.

Nu zijn er altijd slimmerikken geweest die hebben gezegd dat je niks aan de bijbel mag toevoegen, want dat zou staan in Openbaring 22, maar ten eerste gaat het in de grondtekst erom dat je niks eigenmachtig en vleselijk mag toevoegen, en ten tweede komt deze tekst al voor in Spreuken 30:6 en Deuteronomium 4:2, dus dan had toen de bijbel al afgesloten moeten zijn, en had het Nieuwe Testament nooit mogen komen. Het zijn allemaal drogredenen. De boeken van de Rodenberg Versie van de tweede bijbel hebben zichzelf geschreven en waren met geen mogelijkheid tegen te houden, omdat het een natuurverschijnsel is van het eeuwige Woord wat zich openbaart aan de mensheid in deze tijd. Laten we dankbaar zijn dat de hemel ons tegemoet komt en ons niet aan ons lot overlaat.

DE HERMITATIE

Rodenberg Versie

Indeling de Nieuwe Bijbel (Rodenberg Versie) :

RV-BIJBEL
RODENBERG VERSIE

DE TETRATEUCH :

1. BEHEMMA
2. DUIZEN
3. II DUIZEN
4. KAMBA

DE TERUGKEER :

5. II KAMBA
6. III KAMBA
7. II BEHEMMA
8. WERKTUIGEN
9. II WERKTUIGEN
10. III WERKTUIGEN
11. IV WERKTUIGEN

DE HERMITATIE :

12. VUCH
13. ZEEËN
14. ANDERLECH
15. EWA
16. RIVIEREN
17. BELECH
18. BELOCH
19. VISSEN
20. ODENLECH
21. STRANDEN
22. BULI

VUCH

1.

De verovering van Orion

1. Er mag teruggekeerd worden tot het paradijs door de hemelse slaap. Slaap en zaad zijn nauwverbonden met elkaar als de scheppingskracht. 2. De slaap is het paradijs, de melkgevende tepel. 3. Maar als gij u overgeeft aan schandelijke geestelijke handel dan zult u niets anders dan slaven zijn van deze vorst, en bent gij gedoemd tot het voeren van oorlog in zijn arena's. 4. Laat u daarom opgevoed worden in hemelse oorlogsvoering. 5. Zalig zijn zij die twijfelen, maar niet hen die in overmoed vertrouwen.

6. Sieraden zijn wapenen. Zij zijn de hemelse Vreze. Het is de hemelse afzondering, dwars tegen alles in. 7. Wanneer gij gehoorzaam zijt, dan krijgt gij hogere wapens, andere soorten van sieraden, als hemelse sieraden. 8. Het lijkt wel alsof alles tegen hetgeen gij geleerd hebt ingaat, alsof alles een keerzijde heeft. 9. Gij werd gedreven tot diepe hopeloosheid waarin er plaats gemaakt moest worden voor de bitterheid van de ziel. Eigenlijk is dat ook wel heel logisch. 10. De hemelse roep was al geruime tijd om terug te keren tot de verbrokenheid. Dit vraagstuk is moeilijk te begrijpen. Al met al is dit een mysterie.

11. De diepere ziel is de bitterheid van de ziel die terugleidt naar het paradijs. De eeuwige ziel is de heilige honger. 12. Gij moet leren leven met de kleinste hoeveelheden. Geesten van rijkdom en materialisme staan overal op de loer om u tot een slaaf te maken. 13. Het zaad heeft hemelse ogen geopend. Het is oorlogs-openbaring. Hier vindt gij de twistzieke vrouw. 14. Geboorte is een idool die u afleidt van uw eeuwige natuur. Gij moet terugkeren tot de rivier van openbaring, tot de eeuwige kennis.
15. Onderhoud de dag van de hemelse oorlog. Diep binnenin is daar de herinnering, het roepen van de kinderen.
16. Gij moet uw geheugen offeren, om zo vrij te blijven van de valse machten.
Ook in het paradijs zelf hebt gij deze strijd te voeren.
17. Kent gij al de gevaren die op de loer liggen ? De strijd is tegen de valse machten van het geheugen. 18. Dezen moeten geofferd worden. Gij moet bidden en smeken om tot de duistere stilte geleid te worden. 19. De bruid is donker van huid, als de tenten van Kedar. Dit zijn de tenten van de duisternis. 20. De Onderwereld en de Vernietiger staan naakt, zonder bedekking, voor het Aangezicht van de hemel. 21. Het is beter jezelf toe te wijden, af te zonderen, dan dat je de samenkomst de vernietiging in helpt. 22. Omdat overmoed nog steeds een erg gevaarlijke macht kan zijn in deze gebieden, is het komen tot de hemelse stomheid belangrijk. 23. Zo kan alleen de hemel uw mond openen. Het offeren van het geheugen geeft openbarende dromen. 24. Door de hemelse slaap wordt gij door het zaad veranderd. Gij hebt ongehoorzaamheid overwonnen door de leegte en de stilte. 25. De grote waterdiepten zijn de hemelse afgrond. Beloch is de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim. 26. Gij moet van het letterlijke komen tot het symbolische. Laat een ieder waken over dit boek, en komen tot de dieptes van dit boek, tot verdere overwinning. 27. Zalig zijn zij die dit boek begrijpen, en vervloekt zijn zij die dit boek verachten. 28. Als gij de ongehoorzaamheid hebt verslagen, kunt gij komen tot de bloedrelaties, dieper in de paradijselijke afgronden. 29. Dit zijn de hooggeorganiseerde bloedrelaties binnen de stammen. 30. Vaak is het niet eens zo dat de vijand tegen u strijd, maar de hemel zelf. 31. Wel is het zo dat de hemel soms de vijanden als voorwerpen gebruikt. 32. Alles gaat om het vaststellen van prijs en loon, als een meetinstrument.

Oproep om nomadisch te zijn

33. Ren de wildernis in. Leg al je kleren en wapenrustingen af, en duik in het water van de wildernis. 34. Zwem rivieren over, en kom tot de dieptes van de wildernis. Blijf niet staan. 35. Ook als

je een tent ergens hebt opgezet, wees nomadisch, zet de tocht na een tijdje weer verder, want ze zijn op jacht.

36. De mensheid was geworpen in de rivier van de kinderverslindende god. 37. Hebzucht is een droom van macht, maar al zijn wegen leiden tot de dood. Ook dit is slechts ijdelheid. 38. Waarom zou je je tijd verdoen met jagen, terwijl je kunt leren ? 39. Waarom zou je je tijd verdoen met oorlog voeren, terwijl je meer inzicht kunt krijgen ? 40. Verdoe je tijd niet met slapen. Er is een tijd om te vluchten, en om wijzer te worden. 41. Er is een tijd om kennis te vergaren. Dan worden alle wapens afgelegd. 42. Als je dat niet doet, zullen je wapens je verslinden. 43. U kan niet van ze winnen, want het zijn hallucinaties. Het zijn illusies om u af te leiden. Het probleem is iets anders. Gij moet er doorheen prikken.

2.

De eeuwige pijlen

1. Men gaf niet meer om de eerlijke beloning, maar om de misleidende gave.
De onverdiende gave is een gif dat misleidt, illusies geeft, en leidt naar de vernietiging.
2. Sterkte is niet zomaar kracht. Neen. Sterkte is alertheid, dus een hogere vorm van gevoeligheid.
3. Goed en kwaad moeten hergedefinieerd worden, in een grotere context geplaatst worden.
Dit zijn oorlogs-mysteries.
4. Juist in de nacht manifesteert Zij zich door dit proces.
5. In diepte komt dit erop neer dat gij in angst wegvlucht van het beeld wat gij van de Moeder hebt gemaakt, vanwege de verschrikkelijke terreur.
6. Hier zult gij in de diepte de kleinste kennis vinden.
7. Kennis zal alleen gevonden worden in fragmenten.
8. In de rivier van stilte wordt deze contradictie teruggevonden.
9. Zo zullen alle herinneringen in het vuur zijn tot sieraden.
10. Gif te transformeren tot medicijn is een aparte kunst in het oorlogsvoeren.
Zo kunt gij een oorlogs-schild vervaardigen.
11. Hier zit een raadsel in verborgen, namelijk dat zij weten dat het verleden begrepen zal worden, en dat door andere combinaties van het verleden, binnen het verleden, 12. dit de toekomst zal zijn, dus eigenlijk is er helemaal geen toekomst, maar alleen het veranderen van het verleden. Alles is dus al gebeurd.
13. Alles staat of valt dus door dosering en samenhang. Alles zal onderhevig zijn aan terug-vertaling en door-vertaling, zodat de betekenissen zullen veranderen. 14. Dit gebeurt allemaal in het verleden.
15. Dit is dus de contradictie tussen nachtmerries en dromen. Je moet hierin de patronen zien te ontdekken, want het zijn je pijlen in de eeuwigheid.
16. Je pijlen zullen niet diep doordringen, wanneer zij geen nachtmerries bevatten, wanneer zij niet eerst heel diep in jezelf zijn gegaan.
17. Het koningschap in u moet sterven, doorboort worden.
18. Dit is de ware opstanding, de opstanding in de naakte wildernis. Zij leven in leegte en duisternis.

19. In de Saramse mythologie bracht niet Noach de zondvloed, maar Ham.
Dit was de zaadlozing van Ham.
20. Op de dag des oordeels zal iedere vrouw haar zuigeling vergeten.
21. De oorlog is het symbool van tijd, van de afwisseling van de seizoenen.
Als gij dingen tot een goed einde wilt brengen : Geef aandacht aan het begin.

Geen vergeving, maar loon

22. De man moet niet zomaar rivieren oversteken, maar de hemel ontmoeten. De Moeder is een innerlijke dynamiek die niet teveel buiten het zelf gezocht mag worden.
23. Vandaar dat de opgegroeide opnieuw gebroken

moet worden en doorboort opdat de nadruk niet op de buitenwereld wordt gelegd.
24. Dit is een grote oorlog, een duistere afgrond.

25. Zij heeft giftige pijlen om Haar vijanden te verlammen met vrees. Zij trekt hen tot de rivieren van de dood. In duistere rivieren rijst Zij op met het bloed van de vijand. 26. Haar Naam is eeuwig. Wanneer Zij schiet, mist Zij niet. Haar pijlen zijn bloeddorstig in de nacht. Zij rusten niet. 27. Haar pijlen zijn giftig. Illusies zijn zij, om de vijand te misleiden. Vol bedrog zijn Haar pijlen. 28. Leugens spreken Zij. Niemand kan Haar volgen, niemand kan Haar woonplaats vinden. Zij allen gaan ten onder door Haar pijlen. 29. Zij raken verward, en het licht ontvoert hen, opdat zij de duisternis niet zullen vinden. Een groot krijgsmeesteres is Zij.

30. Haar ogen doen sloten vallen. Met Haar lippen maakt Zij knopen. Zij is de Allerhoogste.

31. Zij geeft hen allen te drinken, opdat zij Haar niet zullen vinden. De beker vormt illusies op hun ogen en harten om hen te verwarren.

32. De Hemelse Leugen richt een grote slachting aan. Een groot bedrieger is gekomen. Waakt dan in dit uur, opdat gij geen deel hebt aan valse werken.

33. In Haar grot slijpt Zij Haar wapens. Zij brengt visioenen tot hen die Haar wapens eren. Zij leert hen de krijg. Zij is de Grote Jaagster en Slager. 34. Grote bloeddorst heeft Zij. Denkt daarom niet te hoog over uzelf, want u mocht eens door uzelf misleid worden.
35. En omdat Zij moeilijk is begonnen mensen hun makkelijke goden te maken. En het bedrog is groot.
36. Maar voor Haar kinderen : Verworpenheid is hun boog, en depressie is hun pijl.
37. Hebt gij dan niet gelezen in het boek 'De Grote Misleiding' van de Vur dat de oorlog niet materieel is maar in de gewesten van de ziel ?
38. Neem genoegen met de omstandigheden waarin u uzelf bevindt.
De vijand zal geen baat hebben bij zijn rijkdom en hetgeen hij verdient.
39. Zeg tegen de vijand : Ik dien niet wie jullie dienen. Jullie dienen niet wie ik dien.
40. Ik zal wie jullie dienen niet dienen. Voor jullie is jullie loon, en voor mij is mijn loon.

41. Zij raakt het letterlijke niet aan. Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. 42. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen.
43. Zij draagt de stok van de hemel. Het geweten temt zij. Zij is de Wraak van de hemel.
44. En zij schenkt visioenen door zalf vanuit haar borsten.

45. En tot de gehoorzamen : Gij zult worstelen met Haar. Zo zult gij uw zielen behouden. En gij zult het zoete vinden.

46. De mens denkt dat hij niets nodig heeft. Gehoorzaam hem niet, maar werp uzelf neder en kom dichtbij.

47. Overmoed leidt tot de dood. Door overmoed wordt openbaring gemist.
48. Een openbaring kan vast zijn, of afhankelijk aan bepaalde factoren, herroepelijk of onherroepelijk. 49. Het gaat niet om vervulling, maar 'het moet de vijand aanvallen.'

50. Het moet opbouwend zijn in hemelsheid.
Het moet strategisch verantwoord en functioneel zijn op de lange termijn.
51. Er is geen vergeving, maar loon.
Er wordt bevolen het offer volkomen te laten zijn, in de zin dat niets van de vijand achtergehouden mag worden.
52. Aan deze paal hangt geen plaatsvervanger, maar uw eigen vijandigheid.

3.

Een verbrokene en verbrijzelde veracht Gij niet

1. Het volk is het offer zelf.
Vergeet het buitenste. In het verborgene moet er geofferd worden. Dit is het pad van bloed tot de hemel.
2. De cirkels moeten doorbroken worden.
3. Al deze beesten zijn slechts symbolen van de dwaalleer en de ongehoorzaamheid van het volk zelf.
4. De hemel zit achter de verbroken jonge man die diep weent om zijn zonde. 5. Zalig is hij die terugkeert tot de hemel in grote vreze en beven.
6. Een verbroken en verbrijzelde ziel veracht de hemel niet.

7. Nu, hebt gij het trotse beest gezien ?
Vertraagt uw trots.

8. Drijf het tot stilstand in de zee van ijs.
Doe uw werk.

9. Vinden zullen zij hem, en hem tot de hemelse zee van ijs drijven,
Waar alle trots tot stilstand komt.

10. Wat zoekt gij, mens, naar een offer ?
Bent gij niet zelf het offer ?

11. Wat zoekt gij, oh mens, naar een verlosser ?
Bent gij niet zelf uw verlosser ?

12. Gij zijt verdwaasd door uw eigen trotse overleggingen,
Gij bent in uw eigen netten verstrikt.

13. De dwaas zegt in zijn hart : Er is geen hemel waarvoor ik zou buigen.
Ook kent gij uw eigen zonde niet.

14. Oh mens, laat toch af van uzelf, gij strijdt een verloren strijd,
Hoe vaak moet de hemel het u uitleggen ?

15. Nu komen de dwazen met vele verontschuldigingen,
Maar geen van hen allen brengen gewicht op de schaal,
16. Zijn zij niet allen veren losgeslagen door de wind ?

De dwaas heeft vele verontschuldigingen

17. De dwaas heeft vele verontschuldigingen in zijn hart,
Maar vertelt de waarheid niet,
18. De dwaas heeft veel te verbergen.

19. Zij dromen van groot bezit en grote heerschappij,
20. Zij dromen van grote getallen dienstknechten en dienstmaagden,
Zij zitten op een gouden troon.

21. Zij gokken voor geluk,
Zij bezoeken de hoeren in de nacht,
En gaan door het leven in groot lawaai,
De stemmen verdrinkende in drank

22. Zij hebben het hoogste woord,
Zij spreken in wartaal, verstrikt in hun eigen netten,
23. Hun woorden zijn kaal en trots,
Hoogmoedig zijn hun rijtuigen en paarden,
en hun uniformen

24. Zij zoeken altijd naar een offer,
Altijd naar een vijand en een verlosser,
25. Zij zijn op jacht naar een zondebok,
Zij slapen niet.

26. De dwaas slaapt nooit,
Hij is altijd op, en altijd op zoek naar een ander,
27. Altijd wil hij vlees, nooit is hij verzadigd,
In andermans ellende verheugt hij zich.

28. Oh, die dwazen, die zonen van het wilde beest,
Oh, gij die altijd op zoek bent naar een minnaar,

29. U bent uw eigen minnaar,
Gij zult wegzinken in de zee van ijs.

30. Briesend is hij op jacht naar de gevallenen,
Ziedend is hij op zoek naar zondaren,
31. Naar een offer, een vijand en een verlosser,
Nee, een minnaar kent hij niet,
Aan stukken zal hij u verscheuren.

32. Op wie jaagt gij ? Tegen wie voert gij strijd ?
33. Tegen wie hebt gij een verbond gesloten ?

34. Tegen wie hebt gij uw boog gespannen ?
35. Een pijl gedoopt in gif, als een woord op uw mond.

36. Nu is het beest omsingeld, maar zij zijn tegen u.
37. U heeft een verbond met hen gesloten, maar het verbond was een leugen.
38. Daarom zijn speren en pijlen op u gericht.

39. Zij snijden een touw door, maar u binden zij.

40. Tegen wie strijdt gij ? Tegen wie heeft u de hand opgeheven ?
41. Tegen wie heeft u uw speer opgeheven ?

4.

Water zal bloed worden

1. Zij rekenen niet met u. Wie met hen strijdt strijdt tegen hen.
2. Zij kennen u niet. Onder de voet zal u gelopen worden.

3. De ijstijden zullen zeker komen,
want er is vals vuur.

4. En wanneer de nacht komt hebt gij de hemel nodig,
om de kusten van nieuwe morgens te bereiken,
5. Ja, gij hebt Haar nodig om door wateren te gaan.
6. Bent gij ontwaakt uit de baarmoeder van ijs ?

7. Na berouw is er verlossing.
Zij zegt : Dit is mijn zoon, degene die mijn baarmoeder heeft geopend. 8. Met hem ben ik verzadigd.
9. En hij zegt : Ik heb u gezocht en ben tot u gekomen. Ik heb uw baarmoeder geopend.
10. Oh, komt nader, zoon. Zij komt van een lange tocht en heeft overwonnen.
11. Hij werd geboren in de nacht, en hij werd genomen tot de troon van Amalek.
12. Het is geheel metaforisch dat gij uzelf moet onderwerpen aan wat goede principes. 13. En gij moet uiteindelijk zelf deze principes worden, zodat u het niet projecteert op iemand anders.
14. De ergste vijand is de valse vrijheid, de ongebondenheid.
15. De hemel is het ijs waarin men sterft.
16. Herhaal alles wat gij doet, opdat gij het pad vindt.
17. Het water zal bloed worden.
18. In de slachtplaats is de overwinning over de vijand.
19. Hij vlucht tot het water waarin hij verdrinkt.

20. Alleen een zware hemelse gebondenheid kan succesvol opereren tegen de zware gebondenheden.
21. Ieder mens moet aan zichzelf sterven om een ontmoeting en confrontatie te hebben met het touw.
22. Het gaat niet om het letterlijke, maar dat wat erachter zit als boodschap.
23. Vanwege deze metafoor van de oorlog bestaat de oorlog dus niet letterlijk en is het niet echt, 24. maar een overdracht van informatie, van het leren.

Door gebrek aan kennis verstaan zij niet

25. In diepte bent gij dus helemaal geen strijder. Daar bent gij te zwak voor.
26. De ware oorlog is dus de hemelse gebondenheid die een verbondenheid is met de waarheid.

27. Dit is geen vage gebondenheid waar je niet voor hoeft te leren.
28. De dood is een metafoor, iets wat vooraf gaat aan de geboorte.
29. Blijf ver weg van de verbieders en de ontkenners.
30. Zonder het zelf te worden kom je nooit in de buurt van de hemel.
31. Door hun gebrek aan kennis zullen zij alles verkeerd verstaan.

32. Gij bent moe, en gij hebt een schip nodig om niet voor eeuwig weg te zinken in de golven. 33. De hemel is duisternis. Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet.

34. De wereld heeft alles vermannelijkt, en daarom is er grote oorlog op aarde.
35. En wanneer alles wordt vermannelijkt, wordt ook alles verletterlijkt en verdicht.
36. En zo zal het regenen op die dag wanneer de hemel wederkomt, wanneer de hemel zal opnemen allen die de hemelse tranen dragen. 37. En de hemel zal hen opnemen in grote storm en bliksem. 38. En de zee van uw tranen zal de tranenlozen overweldigen. Al hun hoge torens zullen voor hun ogen afbrokkelen. 39. En de tranen zullen hen verslinden.

40. En de hemelsen komen op de zee van haar tranen in vervoering, 41. verafschuwd door de mensheid en onbegrepen door de mensheid.

42. En het schuim op de golven van haar tranen zal de heiligen leiden tot hemelse eilanden.

43. Het vermindert, totdat het vermengt.
Het is het hemelse zaad.

44. Zij die vermeerdering zien als de maatstaf en niet de vermindering zullen Haar nooit vinden.

45. Zij draait altijd van mij weg, omdat ik moet minderen.
46. Een droom, een golf, en dan is het weg.
47. Het schuim op de golven brengt me in vervoering, maar waar ga ik naartoe ?
48. En dan vaagt Zij weer weg, en ik daal af in de nacht van tranen.
49. De dagen zijn maar echo's geweest van een dieper verleden.

50. Het schip verging ergens midden onderweg en nu zijn we hier,
51. Op dit eiland begonnen we een nieuw leven,
52. Een strand van het verleden waar golven aankomen die ons zicht verdiepen.
53. Ik wacht op Haar, Zij die mijn wildernis is.

5.

Het water is niet te stoppen

1. Het overweldigde mij als de zee van tranen,
Maar bracht mij hier.
2. Mijn boot strandde, en dit strand is mijn verdere leven,
3. De wildernis in, om Haar te ontdekken.

4. De hemel droomt,
De watervallen, rivieren en zeeën stromen uit haar lichaam,
Zij brengt de genezing der volkeren.

5. De hemel heeft alles gedroomd,
En de mens heeft het niet bevat.

6. Zij heeft alles gedroomd,
En Zij brengt dromen tot de mens,
Om de mens tot Haar te leiden.

7. Zij die haar zien worden ziek,
Nee, niemand zal haar zien en leven.
8. Niemand ziet haar en predikt dan,
9. Want zij is als de fragmenten van een ondoorgrondelijke nachtmerrie.

10. Je moet je onthechten van de massa en de natuur

leren kennen.
11. De dwazen willen alles, maar begrijpen niet hoe ze het moeten gebruiken.

12. De massa's brengen misleiding, en daarom moet de mens de massa's ontwijken en met minder genoegen nemen, om aan de misleiding te ontkomen.
13. Gebrek is belangrijk, ook gebrek aan woorden. Niet alles hoeft wezenlijk te bestaan. 14. De natuur heeft ook ruimte voor het niet wezenlijke, en omvat dit ook, omdat het metaforisch doel heeft, de beeldspraak.

15. Ik ken het medicijn, ik neem er niet teveel van,
maar varkens rijten alles stuk.
16. Ik ken een bergpad wat leidt tot haar hart,
Het is smal en kronkelig, en bloederig tot in diepste duisternis,
17. En dan nog heeft zij niet genoeg.
Oorlogshemel die zij verdraaiden,
maar het zwijn is grenzeloos woest voordat het valt.

18. Waakzaam is zij,
Ze rijdt op het beest,
En ze wurgt de wachter in de nacht.

19. Ik zag haar van ver en werd door terreur geslagen,
Een worsteling met de dood

20. Niemand kent haar en zij kunnen het water niet stoppen.

21. Plotseling staat zij voor hen, en hun hemelen zijn water.

22. De wachter slaat zij,
Niemand anders kon het doen.

23. Dan breken de hemelen open.

24. Er is niemand meer die haar nog ziet,
Alleen haar vogel vliegt nog.
25. Het trauma slaat hard telkens weer,
hen trekkende uit de zeeën van bloed.

26. Is het begin van de schepping geen nachtmerrie op zich ?

27. Jonge wilde,
Trekt uit de stad, blijf niet in haar, want de hemel zal haar verdelgen.
28. Er is een vreemd volk gekomen.
Blijft niet in de stad, opdat u niet met haar verwoest worde.

29. In de wildernis werd gij geslagen, opdat gij het woord zou horen.
30. Keert niet terug tot de stad. Keert niet terug tot uw steden, want zij zullen op één dag vernietigd worden.
31. Gij zult achterom kijken en gij zult hen zien branden.

32. Als een overweldigende zee is zij.
Wie kan er tegen haar golven op ?

33. De mens moet alle stadse klederen uitdoen om tot de hemelse naaktheid te komen.
34. Kan de mens dit mysterie begrijpen ?
35. Waarom is dit voor de mens zo moeilijk te begrijpen en wil de mens dit eigenlijk niet begrijpen ? 36. Dat komt omdat door de ontbrekende schakels de mens vastzit in een vals bewustzijn, deels onderbewustzijn, in de schemerzone.

Het aardse zal vergaan

37. De mens komt er niet klaar mee, wil altijd maar weer protsen, belangrijk lopen doen, laten zien dat hij al zijn zaakjes in orde heeft. 38. Maar deze mens is slechts de lagere mens, slechts een onderdeel van de mens, want de mens heeft ook een hoger deel. 39. Dit hogere deel moet ontwaken. 40. Het hogere deel rust in een diepe slaap. 41. De hogere mens is kapot geslagen door de lagere mens, verscheurd. 42. Dat gebeurt op het hongerpad, dat alle dromen ruw worden verstoord, omdat de mens dieper moet, weg

uit de valse, oppervlakkige realiteit.

43. Een man een man, een droom een droom. 44. Hij was een dromer, en gaf niet om het aardse. 45. Telkens maar weer moest hij voor de droom kiezen, en niet voor het aardse, en zo kon hij uiteindelijk zijn droomwereld bouwen. 46. Het aardse zal toch allemaal vergaan. En de droom zal hoger worden, steeds hoger, en alle dromers meenemen.

47. De hogere mens zal volharden. De lagere mens zal altijd weer afvallen. 48. Ze proberen het misschien, maar geven dan weer snel op, worden snel afgeleid tot verrassingen, omkoperijen enzovoorts. 49. Als ze het woord hongerpad horen dan steken ze lui hun tong uit van apathie. 50. Daar hebben ze geen zin in. Ze leven voor het plezier, voor het comfort. 51. Met hen daarover te discussiëren heeft geen zin. Ze zullen altijd weer aankomen zetten met dezelfde drogredenen. 52. Daarom is het zaak voor de hogere mens het pad van de eenling op te gaan en zich niet bezig te houden met zieltjes winnen en kerkgroei statistieken. 53. Dat is voor zakenmensen. De eenling is geen zakenmens.

6.

Niet door mensen bepaald

1. De daadwerkelijke wedergeboorte is alleen bestemd voor de uitverkorenen, oftewel de enkelingen, de eenlingen, die zich totaal van de zondige wereld hebben afgezonderd, niet aanpappen met de stad. 2. Dat is het teken van de uitverkorenheid. De uitverkorenheid staat dus voor een heel stelsel aan natuurlijke voorwaarden waaraan de mens moet voldoen alvorens wedergeboren te kunnen worden. Omdat mensen dit niet kunnen duiden en dingen over het hoofd zien mag dit nooit menselijk bepaald worden. 3. Het wordt dus enigszins wazig gehouden.

4. Het is als een product wat aan allerlei voorwaarden moet voldoen voordat het op de markt kan komen, en wat die voorwaarden precies in detail zijn is een beetje giswerk.

5. Toch moet de mens hierin niet opgeven en bij de pakken gaan neerzitten, want de mens mocht eens uitverkoren zijn.

6. Er is een weg om dit uit te dokteren, en de uitverkorene zou dit vanzelf van zichzelf weten, alhoewel er ook een valse uitverkorenheid is die de mens waant.

7. In dit boek wordt de weg, het touw, getoond. Het is een zeer dualistisch werk, niet voor een gat te vangen.

8. Al met al heeft de ware uitverkorenheid veel meer te maken met het gaan tot de diepere natuurschool.

9. Er is alleen uitverkorenheid in het gaan tot de hogere kennis, iets wat nooit door spijbelaars gevonden kan worden, en wat gewoon een metaforische natuurwet is.
10. Per slot van reden gaat het om het droom-leven van de mens, de manier waarop de mens de dingen ervaart. De mens kan aan alles hogere definities geven, hogere waarden.
11. De mens leeft nog steeds in het paradijs, maar hij vecht tegen de illusie van de stad, als een monster wat in zijn hart leeft. Ook dit heeft een doel. Dit is allemaal slechts het vormen van de mens in de baarmoeder. De mens is in die zin nog nooit echt geboren geworden. 12. Het zijn allemaal baarmoeder-ervaringen.

13. Toen de wilde mens in de wildernis was werd hij meegenomen door piraten. Hij werd uit de warme baarmoeder getrokken

14. Alles leeft voort. De mens moet daarom terug keren tot school, om alle lessen te leren die nodig

zijn. Het ontwaken is moeilijk. Vaak ontwaakt de mens om dan later te ontdekken dat de mens nog steeds in slaap is, dromende dat hij ontwaakt. De mens kan hier moedeloos van worden. 15. En dan slaat de disoriëntatie en de verwarring toe.

16. Als de stad de mens weggrijpt uit het paradijs, dan is dat juist een nog groter geheim van het paradijs.

17. Dit zijn niet alleen dromen, maar meer nog nachtmerries.

De eeuwige leegte

18. De bitterheid die de huidige wereld op het volk legt door de lasten te verzwaren is om hen in bedwang te houden, als een beeld hoe de hemelse gebondenheid door pijn de mens in bedwang houdt. Een andere manier waarop de hemelse gebondenheid dat doet is door de hemelse vreze. 19. Al deze elementen van het touw, deze karakter-eigenschappen, leiden tot de heilige leegte, de eeuwige honger, waarin alle rebellie sterft, en waarin het touw geboren wordt, vanuit oprijst. De mens kan dit niet bevatten. De mens zal altijd excuses proberen te maken om aan die eeuwige leegte te ontkomen.

20. Soms is het belangrijk terug te keren tot de gegeven bron en die bron te herzien, om niet in oude fouten te vervallen. Hierin moet een balans aangelegd worden tussen het dynamische principe van de bron en de personificatie ervan. De kennis personificeert zichzelf in een hogere graad, in de climax, maar zal altijd weer wederkeren tot het originele principe waarvoor het staat, om zichzelf te zuiveren en zuiver te houden.
21. In deze personificatie is het van belang de balans te houden tussen de nieuwe, zuivere taal, en de oude taal, zodat er nog wel feedback wordt gegeven aan de oude orde en die zich eraan kan hervormen. In die zin is de oude orde het slot en de sleutel.

22. De rotzooi moet gerecycled worden in plaats van afgedekt, anders gaat het een keer ontploffen.

23. De mens heeft door gebrek aan onderzoek ijdele bespiegelingen geschapen en daartoe is vals vertrouwen opgewekt. Zij hebben zich gesneden beelden gemaakt als karikaturen van de hogere kennis. De mens wilde de heilige strengheid niet.

24. Alle dieven zullen door hun diefstal uiteindelijk verstenen. Er zal leven zijn in de school. De student leert hier ook over. Het negeren van de oorlogskennis doet de mens storten op de overige kennis, wat ook een soort van roof is. De student mag geen lessen overslaan, anders blijft hij schuldig aan spijbelen, en wordt zo gerekend tot de piraten.

25. Als de mens vraatzuchtig is, dan zal de mens geconfronteerd worden met nog wel ergere vraatzuchtige monsters. De mens moest kiezen tussen het touw van de vraatzucht en het hemelse touw.

26. Door omgang met het hemelse touw wordt ook de mens zelf tot een hemels touw. Dat wil zeggen dat de mens volop deel gaat krijgen in de verdedigings-linie en het leger tot bescherming van het beloofde land, het heilige gebied. De mens gaat opgeleid worden in de heilige strijd van het beloofde land. De overwinning is alleen voor hen die door het hemelse touw overwonnen zijn.

27. De mens is geroepen het kwaad te overwinnen om zo tot het geheim te komen, tot de ontwaking. Dit heeft dus te maken met het overwinnen van het schaduw-zelf.

28. Dit is de evolutie der dingen, dat het zichzelf uitlegt in de tijd. Het kan niet voor eeuwig op zichzelf blijven staan.

29. Dit is de weg hoe een geheim zich openbaart,

door metaforen die op elkaar inspelen, door strijd, door handel, door verbonden en relaties. Zo worden de schillen afgepeld, en de sluiers afgedaan.

30. Dit zijn de openbaringen van de eeuwigheden die niemand kan stoppen. Een simpel, uiterst corrupt familie-wapen of verzets-symbool kan het beginpunt wezen. Mensen die niet gevoelig zijn zullen dit nooit begrijpen. Zij lopen er voor weg, en willen er niets maar dan ook niets mee te maken hebben, of ze nemen het gewoon aan omdat iedereen het doet, en gaan er gewoon mee om als een monument, een uiterlijke vorm, die ze vereren en aanbidden, en waarop ze hun leven bouwen, zonder ooit tot de diepte ervan te komen.

31. Dit is de werking van het touw : De mens is beperkt. Het touw leidt. Dit kan dus alleen effect hebben in de eeuwigheid, dus de mens moet zich ook offeren aan de eeuwigheid.

32. De Vreze des Heeren tempert het oordeel, terwijl het goddeloze, aardse, materiële rechtssysteem die gevoeligheid niet kent, maar wordt voortgedreven door geld, eer en macht. Het overoordeel regeert op aarde. Elk waarachtig oordeel komt voort vanuit de onpeilbare diepte van de wet, waarin een mens alleen kan manoevreren door de heilige gebondenheid. De mens moet leren groeien als de heide in de wildernis.

33. De vijand zal nooit tot het ware bewustzijn komen, want zij hebben niet de substantiële en standvastige bron van integriteit van karakter om hen te ondersteunen en verzadigen. Zij hebben de hemelse kennis niet die nodig is hiervoor. Zij kennen niet. Ken uw vijand. Maar op het pad gelden er ook zeer veel wetten van de kunst. Het is altijd een uitdaging om boven polariteiten uit te stijgen en diepere symbolieken te ontdekken, verborgen paden. Maar het komt er op neer dat het zeer zeker een dualiteit is. Hierin is het van belang om het wiel van de gezichtspunten te blijven draaien, om zo niet ergens vast te raken.

34. Voor zover het gevaarlijk en schadelijk is is er daarnaast ook een simulator. De god van de aflaat markt : zij is niet slechts een vijand. Dat zou al te makkelijk zijn. Zij is een schaduw van de hemelse markt van de kennis waarin alles van twee kanten moet komen op basis van persoonlijke verantwoordelijkheid, het gegeven dat alles verdiend moet worden in de hemelse gewesten. Elke markt, materieël of niet, wijst op dit principe. Als een oorlog te ver wordt doorgetrokken, dan mag daar vrede komen. Dit is waartoe het pad voor de grondlegging van de wereld is aangelegd.

35. De mens moet een nieuw waardenstelsel leren ontdekken, anders zal hij ten onder gaan in de overmoedige oorlog.

7.

Alleen door het touw

1. Alleen het touw is krachtig genoeg om de mens van drogredenen weg te houden. Alleen een zware hemelse gebondenheid kan succesvol opereren tegen de zware gebondenheden die gebracht waren.

2. De baarmoeder kan alleen bereikt worden door ijs en duisternis, en door honger als een beeld van de hemelse onthechting. Zij draagt dan ook het mes van verhongering. Zij is de gids van hen die daadwerkelijk aan zichzelf zijn gestorven door de onderwereld. De baarmoeder heeft geneeskrachtige kwaliteiten.

3. Het is levendmakend voor de rechtvaardigen, maar zal de onrechtvaardigen vernietigen. Daarom is het geheimenis van de baarmoeder ook niet zomaar weg te denken. Het bestaat, maar wordt vaak verkeerd uitgelegd door leken, hen die de hemelse leer niet kennen.

4. De ware oorlog is dus de hemelse gebondenheid die een verbondenheid is met de waarheid. Dit is geen vage gebondenheid waar je niet voor hoeft te leren. Neen. Het gaat om het gebonden worden in het Woord, de structuur van de hemelse kennis. Dit is in de ziel.

5. Omgang met het touw zal het alarm zijn. De climax van het ware touw brengt uiteindelijk tot het ware Woord, waarin er een strijd is tussen de goden. Het is de strijd tussen de patriarchie en de matriarchie, tussen de baarmoeder en de opstandige mens. De zegen geldt alleen voor hen die onvergankelijk, dat wil zeggen voor eeuwig, hun ziel hebben geofferd aan het Woord van de hemelse kennis. Door het touw zijn zij volledig aan zichzelf verloren gegaan, gestorven, zodat zij ook met het touw konden oprijzen.

6. Dit moeizame proces is door de velen versimpeld, maar wijst op veel ingewikkelder in de wildernis. Het valse touw is niet eeuwig en niet diep. Het ware touw is eeuwig en eindeloos diep. Het valse touw kan dus ook niet daadwerkelijk reinigen, maar alleen misleiden. Denk aan al die bevoegdheden die mensen elkaar uitreiken en verkopen, terwijl ze eigenlijk niets geleerd hebben.

7. Een kind krijgt een bepaalde religie of ideologie mee met de geboorte en de opvoeding. Het kind kan daar vaak met zijn verstandelijke beperkingen niet tegenop of van los komen, dus zal het kind dit gewoon gebruiken op zijn eigen manier. Daarom mogen we iemand nooit vastpinnen op het gebruik van bepaalde woorden of termen, maar moeten we kijken naar hoe iemand deze woorden of termen gebruikt. Dit gaat vooral ook om bepaalde doctrines die een taal hebben gevormd wat niet zomaar door het kind ontweken kan worden.

8. Zelfs als we zijn gevlucht achtervolgt het geheimenis ons. Zelfs als we tot de wildernis zijn gekomen is het daar. Het werkt door alles heen. Het is nog steeds bruikbaar in ons leven. Het is een deel van ons leven. Zo is veel niet een waarheid, maar een waarde.

9. Omdat het dus geen waarheid is, maar een potentiële waarde, een leugen als een raadsel dus, is iedereen hierin tegen elkaar verdeeld. De jongen kijkt ernaar en vraagt zich af wat er nu daadwerkelijk aan de hand is. Er zijn altijd gnostische bewegingen geweest die het allemaal doorzagen als demiurgische spelletjes. De demiurg is een onderontwikkelde, gehandicapte god die een schaduw van de gnosis, de hogere kennis, is. De demiurg, een mongool, staat tussen de mens en de hemelse kennis in, maar is deel van het ontwakings-proces. De mens moet hier dus doorheen, anders zou de mens nooit ontwaken.

10. Velen zijn slachtoffer van de gedwongen geloofsbelijdenis. Velen zijn slachtoffer van religieuze dwangverpleging. Het is een allegorie van de lijdende, onderdrukte mens, die zichzelf wil vergoddelijken om zo van al het lijden af te kunnen zijn, maar zoals we zagen ging hierin van alles mis. De mens werd zo tot een goddelijke geloofsdwaas en begon met het moorden en dwangverplegen van iedereen om zich heen. De mens moest aanbeden worden. In de diepte was het de zelfmoord van de mens.

11. Velen hebben dit gelukkig door en proberen te ontsnappen, maar ook dat gaat zo goed en kwaad als maar kan. Ze rennen naar de wildernissen. De mens doet er van alles aan om los te komen. Het is dus onderdeel van een bepaalde taal. De mens wordt vergoddelijkt, maar dan op een hele verkeerde manier. De mens wilde snel afrekenen met het lijden, dus daarvoor werden afgoden van stal gehaald.

12. De mens krijgt het godsyndroom, godsdienstwaan. Dit is een ernstige ziekte. De mens kan het niet laten om voor heerser te spelen. Van alles gaat er fout, maar de mens stoort zich er niet aan. Hij is immers heerser, en het probleem is toch altijd de ander. De mens is zo zelf als een blinde demiurg geworden. De blinde demiurg lacht en liegt,

want alleen lachen en liegen kunnen hem besparen voor het lijden. Daarom zal de lachende blinde demiurg ook altijd het probleem ontkennen. Het is een armelijke wereldgeest.

Niet het letterlijke, maar het geestelijke

13. In de Orionse mythologie is er de mythe van Amaz, Hamaz, die geboren werd doordat zijn moeder door een beest verkracht werd, en zo samen met zijn moeder in gevangenschap door het beest opgroeit. Beiden worden ze zwaar mishandeld door het beest, maar als hij oud genoeg is slaagt hij erin het beest te doden, en erft alle titels die het beest had. Het beest, zijn vader, is genaamd Pegun. Omdat zijn moeder was vergiftigd door het beest wordt zij meer en meer tot een monster, en zo moet Hamaz uiteindelijk vluchten.

14. Hamaz had zijn vader gedood, en was gevlucht van zijn moeder. Door Pegun werd hij sinds kind zijn afgezonderd gehouden van zijn moeder. Toen hij na de dood van zijn vader tot zijn moeder kwam, vond hij al snel uit dat zij tot een monster was geworden. Hij ontdekt dat ook zijn moeder een monster is, en vlucht van haar weg. Zo heeft hij dus zijn beide ouders verloren, wat een zwaar lijden is.
15. Hamaz had het beest wat hem verwekt had onthoofd.

16. De mens moet leren het in zijn herinnering als een medicijn en een wapen te gebruiken. Het zal van belang zijn in de strijd om af te rekenen met de vijanden van zijn psyche. Hij komt er niet zomaar van los, omdat het iets is wat hij nog niet heeft ontdekt.

17. Alle herinneringen van de mens zijn een heilsfeit wat de mens moet leren begrijpen. De diepte is belangrijk, omdat er daar nog iets verborgen ligt wat van belang is.

18. Het valse maakt zich altijd groter dan anderen, met meer gezwaai. De mens moet komen tot diepere betekenissen, en moet zich hierin aarden, anders wordt hij weggeblazen. De mens moet eerst aan zichzelf sterven. Daarom moet er ijs zijn.

19. De mens wil de diepte niet, maar de oppervlakkigheid. De vromen echter bestrijden dit beest en worden in vreze apart gezet. Zij sterven aan zichzelf.

20. De mens moet door dit gif heen om zo antistoffen aan te maken. Ook is het een grote test. De mens moet het leren gebruiken. Hiervoor moet de mens eerst aan zichzelf sterven in het ijs. Het ijs is het volledig loskomen van de menselijke invloed, de mensenvrees en mensenverering.

21. Het teistert de vromen, om hen tot het touw te drijven. Het kind moet opgroeien in de oorlogskunde, leren onderscheiden.

22. De mens begint dan de waarde van zijn vijand te zien, als door een geestelijke bewustwording. Iemand die vast blijft houden aan letterlijkheden, het materiële bestaan en denken, kan dit niet zien. Er is dus een dualiteit, een goed deel en een slecht deel. Het slechte deel is ook in de mens, en moet overwonnen worden. Hierin ligt het gevaar extreem en fundamentalistisch te worden, oftewel uit balans.

23. Als de mens denkt dat hij alles in kannen en kruiken heeft, dan is het vaak tijd voor een nieuwe ontmoeting, met een nog grotere realiteit. De religies zijn vetgemest en verzadigd, denkende dat ze alles voor elkaar hebben, maar het feit is dat zij allemaal verdeeld zijn tegenover elkaar omdat hun zintuigen niet werken. Ze leven door geloof in de overlevering, vaak door de geboorte bepaald. Zo worden zij tegenover elkaar opgezet.

24. De mens die niet aan zichzelf, zijn eigen eer, zijn reputatie, zijn naam, zijn trots en opgeblazenheid wil sterven zal nooit ver komen in de oorlogskunde.

25. Alleen het touw kan bevrijding schenken. De leugen kan de waarheid niet totaal vernietigen. De leugen draagt de waarheid diep binnenin.

26. De moderne mens wordt nog steeds terechtgewezen, die in een religieus syndroom leeft, als een theocratisch dictator die anderen teistert met zijn waanideeën. De mens is niet in staat vanuit het vlees tot de hemel te komen. Het vlees moet sterven. De mens moet ontwaken en blijven waken.

27. De Vreze des Hemels is het begin en het hoofd van de wijsheid. Het is het begin van een leven met de hemel. De vreze voor mensen gaat hier dwars tegenin. Er is een valse vreze die veel kapot heeft gemaakt. Het touw komt niet zonder de vreze die alles loslaat en aan zichzelf sterft.

28. Ware vromen hebben het touw van de hemelse kennis ontvangen. Zij zijn geen materialisten die het woord van materialisme vereren. Zoveel mensen zijn niet in staat om tot deze geheimen te komen, omdat zij niet aan zichzelf willen sterven, en niet wederomgeboren willen worden. Zo pronken zij uitbundig met hun schepen, alles wat ze geplunderd hebben. Hoe moeten we het lijden en sterven dan zien ? Dit is het grote sterven waarin de mens afsterft aan het letterlijke en het materiële om zo te komen tot de hemelse kennis, het metaforische.

29. Alleen de dwazen hollen weg met een letterlijk geloof als de deur tot zaligmaking. Wat de hemel zegt gaat veel dieper. Er is een groot verschil tussen het letterlijke pad door deze dingen en het geestelijke pad. Ook hierin zijn vele gevaren voor de onoplettende reiziger. Hoevelen vallen wel niet ten prooi aan de subtiele valstrikken opgesteld ? Daarom moet een mens de oorlogskunde kennen. De mens moet komen tot het touw.

8.

De strijd tegen sierzucht

1. De religieuze overleveringen moeten niet zomaar weggeworpen worden omdat zij onrein en corrupt zijn, maar zij moeten beschouwd worden als visgebied waar de mens kan vissen naar geestelijke waarheden.

2. De wijsheid van woorden is tegenovergesteld aan de valse wijsheid die mensen naar de mond praat en protst. De vleiers gaan tegen het geestelijke visnet in. Het Woord van het visnet is niet romantisch, vermakend of adverterend. Het Woord van het visnet is een bevel, een uiteenzetting van de hemelse leer.

3. Zonder oorlogskunde is de wijsheid slechts ijdelheid. Op de bodem van de zwakheid ligt kracht. Het volk moet een hongertocht maken tot de wildernis. Je komt tot kracht door door de honger wildernissen te gaan. Kracht betekent gevoeligheid, kennis. Velen haken af en gaan terug tot de steden om kracht te roven. Ze nemen hiervoor de sieraden van de stad waardoor ze verstenen en de wildernis niet meer kunnen binnengaan. Ze worden gebruikt als bouwstenen van de stad. IJdele welsprekendheid en wijsheid dooft het geestelijke visnet uit en verbergt het in trots en eerzucht.

4. Er is dus een geest van valse versiering die op de loer staat om de mens van het hemelse visnet weg te nemen, en van het geheimenis van de hemelse honger mystiek, zodat de mens de hemelse wildernissen niet in zal gaan. Er is een strijd tegen sierzucht, het overmoedig en vals sieren van de stad, wat ook in woordgebruik naar voren kan komen. Weest op uw hoede voor hen die zich zo opstellen. Zij zijn ten prooi gevallen aan de geest van overmoedige grijpers waardoor zij verstenen.

5. De ware wijsheid is oorlogskunst die ontstaat wanneer de honger rijpt. De grafrovers willen hier

niet op wachten. Zij gaan niet tot het geestelijke visnet. Zij gaan niet diep de wildernis in. Zij gaan naar de mausoleums en kerkhoven van de stad om daar kostbaarheden en sieraden te roven. Zij willen zelf niet sterven.

Het touw waartegen niet verzet kan worden

6. Het gaat er dus om om tot het onuitwisbare merkteken van het touw te komen. De mens moet komen tot de hemelse onweerstaanbaarheid. De leer van de hemelse onweerstaanbaarheid, het touw waar niet tegen verzet kan worden, komt voort vanuit een grote geestelijke honger, waarin de mens totaal verlaten is en hulpeloos. Dit is de reden waarom de hemel allereerst geen kinderen heeft. Alles is in de honger, alles is in de verstotenheid. Alleen zo kan de heilige onweerstaanbaarheid zuiver wortel schieten. De mens kan geen vast voedsel verdragen hier, en is overgeleverd aan melk.

7. Zonder deze leer zou de mens nog dingen uit zichzelf doen, vanuit het vlees. Alleen in de hemelse onweerstaanbaarheid kan het vlees afsterven.

9.

Het afrekenen met valse grenzen

1. De mens mag niet overmoedig offeren, maar moet weer worden als een kind. De mens moet het overmoedig strijden opgeven. Hierin krijgt de hemel een hele andere betekenis.

2. Er zijn restricties van de hemelse kennis, opdat betekenissen niet oeverloos worden. De mens moet niet opgeblazen in de kennis worden. Het gaat om de individuele honger. In diepte moet de mens de honger aanhangen als zijn vrouw, wat niet letterlijk is. De zogenaamde vrouw is gewoon een beeld van de verlatenheid. Het is de grote verstoting door de honger. Het leven heeft de mens misleidt. Alleen in de honger kan de mens waarlijk afsterven. Alleen de honger drijft de mens tot de wildernis, om zo open te staan voor de geestelijke kennis. Het door de stad gebonden denken moet sterven, totaal uitgehongerd worden. De mens moet het blind grijpen naar grootbezit en het dwepende aanbidden ervan afleren. De mens overwint in die zin niet door het strijden, maar door het lijden. Wanneer de mens wordt opgetuigd met de attributen van het lijden sterft de mens.

3. Dit gaat niet om een letterlijke oorlog, maar om onderwijs, als een school. De mens zelf moet geofferd worden, zoals de Bilha zegt : Wat zoekt gij, mens, naar een offer ? Bent gij niet zelf het offer ?

4. De mens moet hierover tot boetvaardigheid komen. De mens moet teruggeven wat hij heeft geroofd. Het is het terugkeren tot de bron, als de geestelijke uitverkiezing. Dit houdt ook in : afrekenen met valse grenzen.

5. Alleen de mens die aan zichzelf sterft kan het recht verdienen, maar juist door onrecht sterft de mens aan zichzelf. De hongerende wordt tot dit doel veelvoudig geslagen, ook door leugens en vals oordeel. Zij die hiermee niet verwond zijn worden niet door de hemel opgenomen. De hemelse afgezanten laten hen met rust.

6. De mens moet het lijden en de honger aanvaarden om zo tot het geheimenis ervan te komen. Als de mens het voortijdig afwijst mist de mens de openbaring van het geheim. Juist het niet aanvaarden van het onrecht is daarom het doen van onrecht. De mens speelt graag heerser, en lijdt liever niet. De mens wil niet kennen en hongeren. De mens wil zich volvreten en dik worden om over anderen te heersen. De mens wil gezien worden.

Verdraagzaamheid tot de zwakken

7. Laten wij verdraagzaam zijn tot hen die nog niet tot deze geheimenissen zijn ontwaakt, en nog steeds gevangen liggen. Ook zij moeten een kans krijgen om te kiezen wanneer deze grote waarheden worden gepredikt.

8. Zaak is om het niet meer letterlijk te nemen, want in het letterlijke komen we hier nooit doorheen. Er valt ook niet tegen te strijden, en er is geen kruid tegen opgewassen. Het gaat erom tot de diepte te komen, tot het geheimenis.

10.

Geestelijke grenzen

1. Dat er grenzen zijn is duidelijk, maar wat zijn deze grenzen ? Er zijn ook valse grenzen. De mens kan hier alleen van loskomen door de ware grenzen te kennen.
2. De vraatzuchtigen nemen blindelings aan het fortuin wat de stad hen biedt, en zij honen en bespotten hen die in de honger leven, en ze trachtten hen te verleiden om deze honger met stadse middelen te verzadigen. Het zijn roofzuchtigen.

3. Als de mens tot de grenzen nadert, dan wordt hij geslagen, als een beeld van de grens.

4. Alles wordt teruggeleid tot het hemelse Woord. Alles wordt teruggeleid tot de diepte waarin het touw werkt.

De goede visser

5. De visvangst is een beeld van de strijd tegen de eenzijdigheid. Je moet dus netten gebruiken die een beeld zijn van veelzijdigheid, van allesomhullend onderzoek, alhoewel niet roekeloos. Je moet als visvanger geoefend zijn. Er liggen ook veel gevaren op de loer. Denk bijvoorbeeld aan de krokodillen die op hun beurt op jou vissen, en denk aan gevaarlijke vissoorten die het op jou hebben gemunt, zoals de pyranha's.

6. Kom je door de zee heen in het nomadische geestelijke leven, betekent : Ben je een goede visser geweest ? Heb je je eenzijdigheid overwonnen ? Ben je dingen van genoeg andere kanten gaan bekijken ? Heb je de zee overwonnen, of ben je ten prooi gevallen aan de roofdieren van de leugen, van het grote bedrog ? In het oer waren dit dus vissersverhalen, van jagers in het oerwoud, en dit was iets psychologisch, filosofisch, en theologisch, in de kern van Orion, waarin het bewustzijn was geopend. Daarna ging de mens in slaaptoestand. Ze waren in de jacht gegrepen door een slang.

7. De rivier overgaan betekent dus ook het doorzoeken, het doorvorsen, als het zoeken naar vis. Het is ook een beeld van de exegese.

Het gebed

8. Als je wordt aangevallen dan is het ook belangrijk om niet door het vlees te reageren, maar om je te laten leiden. Je mag contact maken met de oerbron, met het Woord, en bidden : Woord, leid mij.

9. Wacht dus op die leiding, en ga niet vanuit je vlees aan de gang. Door te bidden mag je jezelf opbouwen, maar dat moet dus een geleid gebed zijn, en mag het luisteren nooit in de weg staan, maar moet voortborrelen vanuit het luisteren, vanuit het hart, opdat je niet vanuit je vlees bidt. Ook stilte mag niet van het vlees zijn, en ook het luisteren niet. Laat het luisteren opborrelen vanuit je hart. Dat is een belangrijke eerste stap. Daarvoor moet je leeg worden, en zorgen dat je niet in vleselijke leegtes komt. Daarom is de geleide leegte en het geleide

luisteren, het geleide hart zo belangrijk. Bid erom dat je geleid mag worden door de hemel.

10. Als het gebed te vleselijk is dan is het belangrijk juist niet te bidden voor een seizoen, als de mens moet leren luisteren. Dat kan een heel lang seizoen zijn. Het vleselijke gebed moet afsterven, alles wat het luisteren in de weg staat, en wat de leiding in de weg staat, moet sterven. Onderzoek je hart, zuiver je hart, dat je niet vanuit een onrein hart zal bidden, niet vanuit een vleselijk hart met allerlei reserves en menselijke eigenaardigheden.

De speer moet diep gaan

11. Uiteindelijk is de kennis het ware gevecht. De mens wordt alleen bevrijd door de waarheid, door te groeien in kennis. Dat geeft hemelse banden. Dat geeft hemelse restricties. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Dan is er iets mis. Als we het goede doen, dan worden we vervolgd. Laat het woord diep in u zinken. Diep in uw hart. Er is een weg hier doorheen, een nomadisch leven. Soms keer je er naar terug om een les te leren. Het kan heel moeilijk zijn, maar de mens moet leren luisteren en niet in het vlees eindigen. Het is een gevecht tegen het vlees. Het gaat niet zonder slag of stoot. We komen er niet al fluitend. Het bloed moet stromen van het kwaad en van de leugen. De speer moet diep gaan. 13. Het is een varkensjacht, en een vistocht, om af te rekenen met hebzucht en eenzijdigheid. Het is een strijd tegen trotse gehoornde beesten, en zij komen ook als onschuldige lammetjes. Wees dus op uw hoede. De vijand is een meestervermommer.

14. Blijf waken en doe uw werk goed. Laat het u niet bevreemden als u aangevallen wordt. Dat hoort bij het werk. Dat hoort bij de tocht. Denk niet dat het iets vreemds is, zo van : Waarom moet mij dat nu overkomen ? Het kan maar zo gebeuren dat je je zo voelt, en dat kan ook bij de aanval horen, het zelfbeklag en zelfmedelijden. Waarom ik, waarom ik ? Maar wij zeggen altijd : Hoe groter de aanval, des te groter het plan wat God met u heeft.

15. De vijanden zien het als het Woord aan iemand werkt, en dan worden de ergsten van de ergsten op zoiemand afgestuurd.

16. God is het hoe en waarom van literatuur, alles wat erbij komt kijken. Ieder mens heeft dus een literaire waarde, een literaire kwaliteit, ook al is er ‘goed en kwaad’. Alles heeft zijn eigen verhaal. De literaire mens duikt hierin, en gaat niet zomaar vanaf de veilige kade alles bevooroordelen. Maar de beste stuurlui die aan wal staan zijn ook weer literaire karakters en personages, hoe eigenaardig ze ook zijn. Ze horen erbij. Dat wil niet zeggen dat we dan de geestelijke strijd kunnen wegschuiven. 17. De literaire mens werkt aan zijn verhalen, verfijnt zijn verhalen, en waar het obscuur moet zijn is het obscuur. Dat hoort er allemaal bij. Ook de geestelijke strijd is een literaire eigenaardigheid, factor en kwaliteit, en heeft waarde. Het is allemaal zwaar dubbelzinnig, anders zou er ook geen literatuur zijn, en ook geen leven. Zonder literatuur is het bestaan onmogelijk.

18. Je wil je leven toch niet behouden ? Je wil toch deelhebben aan de hogere realiteit ? Daarom gaat de mens soms door dingen heen.

19. Het stopt hier namelijk niet. Het is bedoeld om het aardse bedriegelijke laagje weg te kauwen opdat wij de hemel geopenbaard zien. We moeten dus door het voorhangsel van alle pijn en drama wat door verraad is gekomen heenprikken. Pijn, drama en verraad heeft nooit het laatste woord. De verraders hebben het land in totale wanhoop gebracht. Maar hier mag het niet ophouden. Hier mag het niet stoppen. Daar is de opdracht van de wilde jongens.

20. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is corrupt, gevaarlijk. Drugs snuiven doen ze op alle hoeken van de straat. Ze springen uit doosjes de hele tijd, komen van de muren af waaraan ze waren

vastgeplakt. Ze springen zo uit het houtwerk. De grote oceanen van wijsbegeerte en godsbegeerte moeten het allemaal wegspoelen. Zinnetje van zinnetje moeten van elkaar losgebroken worden, woord van woord, letter van letter.

21. Is het dan zomaar een strijd tussen goed en kwaad, tussen waarheid en leugen ? Nee, de mens moet veel dieper. Vaak zijn deze begrippen omgedraaid. Het is een strijd tussen het weinige en het vele, tussen het diepe en het oppervlakkige, tussen het gemakszuchtige en het volhardende.

11.

De onwaardigheid van menselijke godsbeelden

1. De mens moet zich dus allereerst onwaardig voelen, zijn staat van ellende onder ogen komen, en niet gaan lopen wanen alsof er niets aan de hand is. Wel is het dan zo dat je die onwaardigheid ook moet betrekken op menselijke uitleggingen van theologie, menselijke godsbeelden. Als je je daadwerkelijk onwaardig voelt, en je komt de onwaardigheid van je verstand onder ogen, dan ga je vanzelf voorzichtig worden en alles toetsen. Men toetst vaak het eigen geloof en de eigen theologie niet, en dat is ook weer een gebrek aan onwaardigheid.

2. Het één sluit het ander niet uit. Vaak is men eenkennig in dit soort dingen. Eenkennigheid komt veel voor bij kleine kinderen, bij baby's en peuters, en de mens die nog niet is opgegroeid in theologie en filosofie e.d. heeft vaak die eenkennigheid ook. Nee, door het vlees kun je zeker niets verdienen, maar door het geestelijke wel. Er is ook een geestelijke mens, een goede mens, een hemelse mens, waaruit wij mogen leven. Valse nederigheid die niet wil opgroeien en alles liever projecteert wordt het misbruiken van God en genade. Er is dus ook een valse onwaardigheid, een valse overtuiging van zonde, die eigenlijk graag het liefst nog doorzondigt. Daarom : Leer de valkuilen kennen.

Van waangeloof tot ellende-kennis

3. Dat moet centraal staan : de prediking over de gevallen staat van de mens, het ellende-besef, want een heelmeester kan alleen genezen als hij eerst een diagnose stelt. De mens moet eerst weten hoe diep de mensheid is gevallen, anders blijft de mens in de waan. De mens moet weten hoe groot de zonde en de ellende is, de gevolgen van de zonde, en helaas, dat weet de mens vandaag de dag niet. Dat wordt de mens niet geleerd.

4. Prediking over de zondeval is gewoonlijks niet geliefd. Dat is te confronterend, maar het is de enige weg tot het heil, als eerst de vijand gezien wordt. Eerst moet de mens zijn onwaardigheid onder ogen komen, anders begint hij weer automatisch te grijpen. Eerst moet de mens tot wanhoop worden gedreven over zijn vlees, want zijn vlees staat hem in de weg.

5. Wees niet te vrijmoedig voor God dat je de zonde schoonpraat en de leugen witwast, want dan heb je een probleem. God is op zoek naar de verbrokenen van hart en de verslagenen van ziel, die beseffen wat de grootte van de zonde is en daar niets aan afdoen.

6. De prediking waarin dit centraal staat rekent af met waangeloof.

7. Ernstigheid is er bijna niet meer te vinden. Daar wordt om gegniffeld. Daar wordt de spot mee bedreven. Eerst moet de mens ziek en wanhopig worden van zijn zonden, van zijn vlees.

8. Het gaat niet goed in de wereld. Het gaat al een tijd niet goed in de wereld. De meeste mensen zijn daar echt niet wakker door geworden. Sommigen wel, en sommigen half. Er ligt een oproep tot bezinning.

Het belang van de onwaardigheids-oefening

9. De mens moest zich veel dieper vernederen, veel dieper de natuur in, loskomen van allerlei menselijke structuren en kerkstructuren. Het moest een nomadische kerk blijven, een noodgemeente slechts, die de nadruk legt op onwaardigheids-oefening, de ellende staat van de mens, dat de mens zich niets moest inbeelden.

10. Er was wildernis literatuur gegeven, maar die werd corrupt gemaakt in de stad. Daarom kunnen we stellen : de factor van het nomadisch zijn is belangrijk. De mens is er nog niet, en moet niet de oude fout maken door allerlei vestigingen te maken terwijl men nog onderweg is. Een tentje opzetten mag, maar overdrijf het niet.

11. Onwaardigheids-oefening, waarom is het zo belangrijk ? Je kunt misschien zeggen dat je een goed mens bent, dat je goed je best doet met alles, dus waarom zou onwaardigheids-oefening dan nodig zijn ? Is het niet juist belangrijk om je waardig te voelen ? Is dat niet een veel betere basis voor een gezond en gelukkig leven ? Onwaardigheids-oefening ? Klinkt dat niet een beetje negatief ? Past dat nog wel in deze tijd van positief denken en zelf-ontwikkeling ? Waarom moet dat dan, of waarom is dat zo belangrijk ?

12. Vanwege het vlees, wat in ieder mens zit, en waar ieder mens mee geboren wordt, waar ieder mens mee te strijden heeft, wat ieder mens dient te overwinnen, zijn oude natuur. Je hebt te maken met een vleselijk zelf, of je daar nu iets aan kon doen of niet. Dat werd er gewoon ingespoten, dat erfde je gewoon over. Niet dat je daadwerkelijke schuld erft, maar de zonde zeer zeker wel, en zo groei je verslaafd op, aan de kettingen.

13. De geest van vanzelfsprekendheid heerst. Het schijnt normaal te zijn, vanzelfsprekend te zijn, dat je kunt ademen, lopen, bewegen, kunt zien en horen. De mens is er zo aan gewend dat de mens er niet eens meer van opkijkt. Dat je kunt spreken en denken, allemaal vanzelfsprekend denkt de mens, maar dat is helemaal niet zo. En omdat de mens er mee omgaat alsof het allemaal zo vanzelfsprekend is is het vaak ook zo vleselijk.

14. De mens is vandaag de dag overwaardig geworden, de mens van vandaag leeft in grote bluf, en het is allemaal opschepperij, aanmatigend gedrag. Dat begint al in het klein.

15. De mens moet loskomen van valse waarde, het valse aanmatigen, dat de mens alles maar denkt te kunnen denken en zeggen. Daarom moet de mens zichzelf vernederen, en niet verhogen. De mens is geconditioneerd met hoogmoedswaanzin en meerderwaardigheidswaanzin, met een heleboel dingen. Dan moet die waarde omlaag. Dat kan met woorden en gebeden.

16. De mens heeft zichzelf dingen lopen toeeigenen die niet van de mens zijn, ook op het gebied van de relatie met God, en met al die overwaardigheid heeft de mens God verkracht, heeft de mens van God geroofd.

17. De mens moet weer zeggen : ‘Ik ben het niet waard te denken, te spreken, te bewegen, te zien, te horen, te wandelen. Gaat uit van mij, oh Woord, want ik ben het niet waard dat U bij mij bent.’

18. Vernedert u voor het Woord, probeer het maar. Dan zal het Woord u leiden, en zal het Woord tot u komen. Het Woord is dichtbij de verslagenen van ziel, en de verbrokene van hart, dichtbij die beeft en weent voor zijn Woord, die zich niet waardig acht.

19. De mens zit stikvol met zowel negatieve als positieve vooroordelen, en dat moet eraf. Zo kan de natuur in balans komen en herstellen. Leer van de onwaardigheids-oefening. Ga deze reis nu beginnen. Het zal dieper de wildernis in leiden en helpen in het minderen en hongeren, om tot het Woord te komen.

20. Kan dat dan niet vervallen tot slechts lippendienst ? Oh ja, zeker wel. Maar je mag je hart toespreken. Het hart mag zich uiten. Het hart gaat samen met het Woord, want het is immers het Woord van het hart, en je mag jezelf zo opbouwen. Steeds meer vlees zal er zo afsterven in de onwaardigheids-oefening, hoe dieper je gaat. Ook elke vorm van lippendienst mag zo afsterven.

21. Het vlees is niet waardig, en bekleed allerlei waardigheids-posities in de mens en de samenleving. Het vlees troont en is verdeeld, en daarom moet de mens dieper gaan.

12.

Onwaardvaardigheid

1. Veel mensen worstelen met allerlei minderwaardigheids-complexen. Ik zal u vertellen dat zelfs de minderwaardigheids-complexen nog gewoon meerderwaardigheids-complexen zijn. De valse overwaardigheid is al overal ingebakken. Er is veel meer nodig, zelfs meer dan gewoon maar boetvaardigheid. De mens heeft de onwaardigheidsvaardigheid nodig. De mens moet zich onwaardig achten voor elke druppel geluk en elke druppel leven, want de mens heeft het van de ander lopen afgrissen.

2. Het is een overwaardering en overschatting van het menselijk geslacht en het menselijk kunnen, en daarom moet eerst de waarde en waardering drastisch terug, naar beneden.

3. Het is een waanparadijs van het vlees, en het vlees gaat zich te buiten aan bedrieglijke overwaarde, en dat moet eraf.

4. Ook het godsbeeld is parasitair. Dat kun je allemaal wegwerpen, onwaardig achten. Onwaardigheids-oefening is van zeer groot belang. De mens weet het, maar doet er niks mee.

5. Zo kan het overwaardige vlees afsterven. Juist ook de religieuze oefening van de mens is onwaardig. Het moet dus ook op zichzelf toegepast worden. Daar ontbreekt het vaak aan.

6. Maar wil je geleid worden, dan moet je onwaardigheidsvaardigheid leren en niet zomaar als lippendienst.

7. Er is zoveel overgeluk dat het een vloek is geworden, zoveel overwaardigheid dat het een leugen is geworden, en daarom moet de mens beginnen te zeggen : Ik ben niet waard gelukkig te zijn, niet waard om allerlei dingen te hebben en te zijn.

De ellende-kennis

8. Het Woord is bij een verbroken hart en een verslagen ziel. Het Woord is bij de innerlijk verscheurden. Niet bij hen die zich overwaardig voelen. Ik ben niet waard de waarheid te hebben. Sommige mensen hebben zoveel waarheid dat ze zich niet meer kunnen inleven in de ander. Dan staat je kennis je in de weg.

9. De onwaardigheids-oefeningen staan als palen boven water, dat is onze waarde. Jouw waarde zit in je onwaardigheidsvaardigheid.

20. Waarde kunt gij opbouwen door onwaardigheidsoefeningen. Dat is een heel andere waarde. Niet meer de waarde van het vlees, geen wereldse waarde, maar een hemelse waarde.

21. Ik ben het niet waard om te herinneren, ik ben het niet waard om te denken, ik ben het niet waard om te zingen en te spreken, niet waard om te schrijven en lezen, en zo groeit juist je waarde, want zo verdien je het.

22. Het is te ver gegaan. En dan moet eerst de

waardigheid afgebroken worden, als het vals is. De fundamenten zijn niet goed.

23. De hoogste vormen kwamen al voort vanuit de teruggaande eeuwigheid. Ook de vooruitgaande eeuwigheid is allang geweest. De hoogste vormen van literatuur drijven alles voort. Het beveiligt ons tegen eenzijdigheid, maar heeft zijn eigen eenzijdigheid.

24. De noodzaak van de uitstorting van de ellende-kennis is duidelijk, want juist dat was sleutel tot het geestelijke, maar niet iedereen wilde de ellende-kennis onder ogen komen. De hemel is omgeven met de ellende kennis, en die dient ten volle geleerd te worden, anders is er geen sleutel. Dit is in literatuur en natuur te vinden.

13.

Het fundament van bewijsvoering

1. Depressie kan een afremmer zijn van boosheid. Soms is het geen tijd om boos te zijn, maar om het lijden te aanvaarden en de diepte in te gaan. Depressie heeft met loslaten en aanvaarden te maken. Soms is het geen tijd om te strijden, maar om te lijden. Soms moet het eerst wortel schieten, moet je eerst fundament krijgen, bewijsvoering. 2. Oordeel niet boven de maat, en loop ook niet vooruit op de maat. Depressie kan soms nodig zijn om terug te keren tot je ware zelf, om los te komen van het zelf wat anderen van je hebben gemaakt. Als je boos, bang, of depressief bent, keer dan terug tot je innerlijke bron. Veel mensen zijn op zoek naar een aardse partner of vriend, maar laten wij bovenal op zoek gaan naar de hemelse partner in de vorm van goede principes en balanzen.

3. Als dat wat in principe goed is teveel macht krijgt, ten koste van andere belangrijke goede dingen, dan wordt het slecht. Het goede wat uit proportie is, wat uit balans is, is het slechte.

4. Ga niet voor het goede, maar voor het beste. Het goede is de vijand van het beste.

Uw weg vinden door de onderwereld

5. Voor alles is er een tijd, een regeling, en de mens moet de tijd leren kennen. Zo zal de mens veilig op het schip kunnen blijven, wat een geestelijk schip is, voortkomende vanuit de oerbron en teruggaande tot de oerbron. Telkens weer maakt het deze cirkels, om verbonden te blijven aan de oerbron.

6. Maak dus ruimte vrij tussen je gedachten. Zie wat er achter ligt. Lees tussen de gedachten door. De oerbron overziet alles, als de twee eeuwigheden waartussen elke gedachte ligt.

7. Hoe verder je teruggaat in de tijd, hoe vreemder tijd zich gaat gedragen. Het gaat vreemde sprongen maken, als vreemde oerroofdieren, en vreemde oerinsecten. Je komt dan tot de zogeheten bron van tijd. Tijd is dan geen constante meer, maar onberekenbaar. Het is een oerhersenspinsel.

8. Het leven verloopt niet zoals gij denkt dat het moet verlopen. Gij wordt in het leven beroofd en mishandeld, en relaties zijn gevangenissen. Gij ziet kinderdromen snel genoeg tot nachtmerries worden, tenzij gij heel erg aan de drugs gaat, allerlei waanwerelden. Matig het, en laat ruimte voor andere dingen. Het leven hoeft niet te zijn zoals gij denkt dat het moet. Er zijn veel grotere dingen. Iets anders gaat zijn weg wel. Iets anders zal overnemen. Het gedachtenleven van de mens en al zijn begeertes is maar een zucht. 9. Er is iets veel groters aan het dringen. De mens heeft het lang proberen te onderdrukken, maar dat zal niet altijd kunnen. Ik heb het over het oer.

10. Het oer-zelf is iets heel anders dan het moderne ego. Het oer-zelf strijdt tegen alle valse zelven die zich willen opdringen. Het oer-zelf strijdt voor zijn

oerwoudsprincipes. Maar kolonisten namen de wilden in, en de wilde gebieden, alhoewel lang niet alles. Die kolonisten kwamen omdat de mens leerde drugs te gebruiken. De oer-hersenspinsels werden onderdrukt.

11. Als gij opgroeit dan merkt gij op een dag dat uw onbezorgde leven dat u altijd had niet meer bestaat. Dat kan als een ontwaking zijn, als een wedergeboorte, maar ook als een sterven, dat gij uw weg door de onderwereld moet zien te vinden. Uw oude leven is dan weg. Dat kan moeilijk te verkroppen zijn, maar het is zoals het is.

12. Kom het ravijn in uw leven onder ogen, en het ravijn van de wereld, anders komt gij nooit verder.

13. In het bos zijn er dan zeker gevechten te voeren, want de school van het vlees wil u niet laten gaan. Gij loopt dan soms in een fuik, maar het zal u dieper in de wildernis brengen. De gevechten zijn om u te doen groeien.

ZEEËN

1.

Het zeetijdperk

1. Vóór het paleolithische tijdperk was er het vistijdperk, het watertijdperk of zee-tijdperk. De schepping komt voort uit de zee. Die werd gescheiden. Eilanden ontstonden.

2. Zo was er doorgang in de zee tot de wildernis, als de teruggang tot het vistijdperk. De mens leed echter honger. Ze moesten leven van dat wat de hemel hen gaf. Een heleboel kwamen om omdat ze niet volgens de hemel, het geestelijke, wilden leven en leren. Ze verletterlijkten alles.

3. Zo diep gaat het terug, helemaal naar het oerwater tijdperk. De mens leefde in grashutten, in bamboehutten, hutten van riet. Het is een hemels beeld. We moeten het niet aards maken. Er valt veel te vissen in het oerwater tijdperk. De oerzeeen droegen het medicijn voor de mens. Als de mens geestelijk leeft dan wordt de mens geleid tot het juiste voedsel.

Matig u geen roekeloze vrijheid aan

4. De kerk gaat niet zozeer om mensen en gebouwen, maar om hemelse woorden. Het is een hemels bouwwerk in het hart. Wordt sterk in het Woord.

5. Het hemelse woord stroomt overal doorheen, door de gehele geschiedenis. Het stroomt vanuit de bron, vanuit de geschiedenis. Een heleboel is al gegeven aan de voorouders en roept om uitwerking.

6. Je moet het gaan bouwen en verbouwen, als een boer. Het moet vrucht gaan dragen. Het loopt overal doorheen. Je hart mag er vol mee worden, en je mag erin groeien en het in jezelf laten groeien. En bloeien, en vruchtdragen. Wordt vol van het Woord.

7. Deze openbaring gaat ook terug. Strijdt met het Woord in je hand, in de wildernis en in de onderwereld.

8. Er is ook een vals woord, een woord wat u wil wurgen, wil vergiftigen. Nog steeds gaat het valse woord rond om de mens te vergiftigen en de dood in te drijven. Daarom hebben we het vaste woord nodig om hier tegen bestand te zijn. Proclameer het Woord. Bestraf het valse woord op gezette tijden. Het is een oorlog om uw ziel en om de ziel van elk kind.

9. Ook nu het hemelse Woord is gekomen is het oorlog. Het valse woord wil niet dat gij ontsnapt. Laat u niet verleiden. Laat u niet omkopen. Denk niet dat u vrij en zonder discipline de eindstreep kan behalen, want de overmatige vrijheid geeft juist de vijand meer vrijheid. Ze leven van hun vrije eigengerechtigheid.

10. Er wordt vrijheid gepredikt in roekeloosheid, en men hitst elkaar op in het vlees met vleselijke middelen, maar het leidt juist tot gebondenheid, en de vijand heeft er baat bij.

De lat hoog leggen

11. Wees niet zelfverzekerd in dwaasheid. Als kinderen bent gij kwetsbaar en valt gij in vele dwaze misleidingen. Dat is ook onderdeel van het lijden, maar als gij dan opgroeit in het Woord, dan moogt gij daar ook uitgroeien, als een geestelijk nomadisch leven. En dan moogt gij ook opbloeien. Als kinderen bent gij kwetsbaar, en raakt gij diep verwond, telkens weer, en hebt gij vele trauma’s, maar in het Woord moogt gij vaste leiding krijgen. Gij hebt het hemelse Woord nodig om aan het aardse, vleselijke woord te ontkomen.

13. Het leven is slechts vleselijk, leugenachtig. Het is

het rijk der leugens, maar toch werkt het als gelijkenissen, en toch is het hemelse woord hieraan tegemoet gekomen.

14. Het is zo leugenachtig, wisselvallig en bedrieglijk, de vleselijke realiteit, dat gij uzelf met niemand moet vergelijken, want alleen de hemel is de maatstaf.

15. Houd dus de lat hoog, en laat het niet door anderen om je heen verlaagd worden. Vergelijk jezelf niet met hen, en gebruik ze niet als excuus. De lat in deze vleselijke realiteit ligt nu eenmaal laag, maar dat zegt verder niks over u en hoe gij zouden moeten leven. Gij vindt uw weg wel. Waar een muur is is een pad. Het zijn geen onoverkomelijke bergen, maar bruggen.

De zee die je overspoelt

16. Het goede ontwikkelt zich door in de mens, zo ook het slechte, afvallende, wegvallende, wat slechts een gelijkenis daar van is. Geef iets lang genoeg de tijd. Het heeft altijd die twee eigenschappen. Het een roept het andere op. Er ligt daar een ijzeren, onwrikbare bestemming voor de mens.

17. Weet je wat mijn naam is ? De smalle weg. Misschien ken je het wel. Wij moeten over het smalle pad door de enge poort, wat een moeilijk en kronkelig bergpad is door de wildernis, langs de ravijnen, en wij moeten zelf ook het smalle pad en de enge poort zijn.

18. Die vloed kan niemand tegenhouden. Dat is iets van de geestelijke natuur. Dat is het bestaan, het leven. Dan vecht je tegen de zee. Die zee overspoelt je en neemt je mee. De zee is geneeskrachtig voor je hart. Lekker in de zee liggen, lekker zwemmen, geen gezeur aan je hoofd, slechts dit. Geen Woord van boven gegeven en uitgezonden zal ledig wederkeren. Onthoud dat ook maar. Er is vloed en eb. Daarna vloeit alles weer weg, en moet je het zelf leren, zelf leren doen, zelf leren zijn, ook naar jezelf toe. De bron loopt nooit volledig vol, stroomt altijd weer weg.

19. Het gaat niet alleen om het worden en het zijn, maar ook om het blijven. Blijven in de bron.

20. En alle kwajongens druipen af voor de winter, groeien in de bomen. Onrijpe vruchten moeten doorgroeien. Tot de bloem van het idee gaan, kinderen, het laten uitspruiten. Loop niet weg met ideeen als die nog niet rijp zijn. Het moet gaan bloeien en bloesemen. De bloem draagt een hemels medicijn diep van binnen. De bijen vliegen hiervoor en ook andere gevleugelde insecten, allerlei soorten. Ze dragen het. Hebt gij honing ?

De vergeten wereld

21. De mens is gericht veelal op vraatzucht, op verdichten, op vermeerderen, maar er wordt ons door de hemel een heel ander pad getoond.

22. Vraatzucht komt in allerlei vormen : sociale vraatzucht, sexuele vraatzucht, machtslustige vraatzucht, eerlustige vraatzucht, sierlustige vraatzucht. Waarom leeft gij eigenlijk ? Om deze dingen te overwinnen, want ze leiden u tot de dood, tot de geestelijke dood.

23. Het schip van het eeuwige leven staat in het soberste, in het minste. Je komt alleen binnen door je vraatzuchtige leven af te leggen.

24. In het minste van het minste, het soberste van het soberste, oftewel het primitiefste, kan de mens terugkeren tot de oernatuur.

25. Het geestelijke nomadische leven is de eindbestemming. Het zaad is gezaaid. Gij moet het land bebouwen. En als gij nog stukken van uw vlees ziet, dan moet er jacht plaatsvinden. Bescherm uw land. Houd speer, boog, pijlen en mes bij de hand. Dat is een strijd tegen de zonde.

26. Trek dingen in twijfel, stel vragen, en trek ook de antwoorden in twijfel en stel vragen. Telkens weer. Gij neemt geen genoegen met het eerste de beste antwoord. Gij stelt uw vertrouwen niet zomaar op voorbijgangers.

27. Overal liggen valkuilen op het geestelijke pad, die uw denken proberen te strikken. Er is een oorlog om uw ziel. Wordt wakker en besef dat gij in het oerwoud bent, en dat er overal op je gejaagd wordt, dat het levensgevaarlijk gebied is. Weest op uw hoede. De vijand is sluw. Velen heeft de vijand al bedrogen.

28. De mens vervreemdt van zichzelf, de mens vervreemdt van elkaar en van deze wereld, omdat er een vergeten en verloren wereld is die aan de mens trekt.

29. Vaak als mensen over het vlees rouwen is dat de schijndood van het vlees, want het vlees leeft juist in hen voort. Pas op voor het wereldse en vleselijke rouwen. Het is een oorlogstaktiek, een valstrik die ze leggen. Ze loeren op bloed, en hebben loktaktieken. Als je met hen meerouwt ben jij de volgende.

Waar bouwt gij voor ?

30. Alle dingen om u heen hebben bronwaarden en beginwaarden die verborgen worden gehouden en die opgegraven moeten worden, want alles is van die bron afgeweken en is zich gaan vervormen.

31. We spreken over de oernatuur, de buitenaardse en bovenaardse oernatuur. Het is uw adem, uw levensbron. Op de brug terug naar deze bron in uw ziel moet gij wachten op de kruizingen met andere bruggen, om de blokkades op de brug door te kunnen komen.

32. Deze reis is als een reis onder de grond. De mens moet niet alleen leren vliegen, maar ook leren vallen, leren de diepte ingaan.

33. In de paradijselijke verlamming, de hemelse rust, kan het hemelse werk opkomen.

34. Ren niet met zinnen weg, maar lees het in het verband. Andere boeken kunnen de sleutel vormen tot het beter begrijpen van dit boek.

35. We hebben het over de filosofie van de hogere natuur.

36. Er zijn punten die de mens telkens weer vergeet, en daarom is het allemaal opgetekend.

37. Het is aan te raden om er goed en diep over na te denken en er voor uzelf een uittreksel van te maken om de punten te onthouden, zodat gij niet telkens op een dwaalspoor komt.

38. Waar bouwt gij voor ? De mens is uit op eigen voordeel uit, en de bouw van het geestelijke is veronachtzaamd, in hun grote ondankbaarheid. Ze rennen voor hun eigen koninkrijkjes, hun eigen huisje, boompje, beestje, en gooien hun roeping opzij.

39. Men gelooft het allemaal wel, en dut in. Wordt alles dan gewoon afgeschoven ? Verwaarlozing van de bouw oproep was er gaande, van het geestelijke. Er moet fundament zijn, en voor de huidige samenleving is er geen fundament. Men doet maar wat. Het is een grote bende.

40. Kinderen groeien vandaag de dag totaal geestelijk verwaarloosd op. Het volk moet zijn eigen innerlijke beesten onder ogen komen.

41. We hebben het over vruchtbaarheidsprincipes. Het gaat om het leren hemels redeneren en het afleren van vleselijk redeneren.

42. Praat jezelf niet in cirkeltjes. Praat jezelf niet in valkuilen. Stop met vleselijk redeneren, en leer weer luisteren naar de natuur. Stel jezelf onder een moeder. Keer terug tot je innerlijke natuurmoeder.

43. Waar pronk je mee, en hoe pronk je ? Om wie of

wat is het je te doen ? De vleselijke mens is maar een waan, een tijdelijkheid, vol met prots en praal, allerlei toeters en bellen, maar het is krankzinnige ijdelheid, als het verloop van een alzheimer syndroom. Het wijst omhoog naar veel hogere dingen. Het gaat erover dat de vleselijke redenaties plaats moeten maken voor de hogere, geestelijke redenaties.

44. Door gevlei en geloven in gevlei mist gij het doel, glijdt gij er langsheen. Het is als een gladde weg. Geloof de mensen om je heen niet die door gevlei u in slaap willen sussen, zodat gij bent zoals hen. Of leeft gij nog steeds in het vlees van de letterlijkheid waarmee gij anderen onderdrukt in ellenlange saaiheid en dorheid ?

Het wilde woeste land

45. Ze wanen zichzelf van alles en nog wat. Laat je niet misleiden door titels, door aardse status, want ze spelen gewoon een verkleedpartij. Het is een rollenspel. Ze proberen je vaak maar wat wijs te maken, maar ga zien wat daarachter verborgen ligt.

46. Wat houden ze van je vandaan ? De dingen die boven zijn. En dan moet gij leren strijden, strijden tegen het beest van verdraaiingen. Het is geen goed leven te leven met het beest, in groot bedrog. Het is allesverwoestend.

47. Leer te onderscheiden, goed van kwaad. Loskomen van het vlees. Het vlees overstijgen, ontcijferen. Ze hebben overmoedig de morgen gegrepen, en ze worden erdoor misleid.

48. Het religieuze beest vindt het niet leuk als gij puzzelt. Nee, hij voelt zich zo hoog en verheven boven alles, en dat wil hij zo houden. Misschien voel gij zijn hete adem wel in uw nek. Hij heeft u op het menu staan, dus gij moet wel puzzelen.

49. Het is een kleptocratie, oftewel een dievenstaat. Ze houden van overmatig geweld en overmatig bloed, en overmatige smerigheid. Dat is voor hen de makkelijkste weg, met de botte bijl ertegen aan. Kinderen vinden ze allemaal te ingewikkeld, vrouwen zijn allemaal te ingewikkeld. Ze gaan de makkelijke weg. Het interesseert hen niks.

50. En je moet eraan geloven, anders zullen ze je. Grote spieren volgepompt met uitwerpselen, om het kinderlijke en vrouwelijke geslacht te onderdrukken, en andere rassen, want zij zijn het superras.

51. Ken je hun liederen ? Heb je ze horen zingen ? Ze hebben gedragsregels waaraan je je moet houden. Dat is de afgod die zij aanbidden. Ze volgen niet tot de wilderniskennis, maar hebben gebogen voor de Mores van de stad.

52. Loskomen van de waanwerelden van het vlees. Kent het pad tot het wilde woeste land.

53. Groot bedrog is tot u gekomen, oh mens. Kinderen hebben ze uit de weg geruimd, vrouwen hebben ze uit de weg geruimd, allemaal om de Mores te kunnen bemachtigen.

Het zelfbedrog van hen die het geestelijk werk veronachtzamen

54. Gij bent hier om te leren, niet om te oordelen. Gaan tot de geestelijke school betekent u losmaken van de vleselijke school waardoor gij gebonden zijt.

55. De mens roemt in zijn luiheid en onverschilligheid. De mens is heel pietluttig. Alles maar eenmaal. De mens is hierin vleselijk netjes. Daar meten ze alles aan af.

56. Het geestelijke werk strijdt hiertegen. Het is ontzielde kennis als er geen hemelse woede over de zonde is. Je mate van hemelse woede bepaalt je karakter. Het slechte mag niet goedgepraat worden. Er liggen veel gevaren op de loer, veel valstrikken. Het is de strijd tegen oude denkbeelden.

57. Er moet een worsteling zijn voordat je de puzzel kunt oplossen, anders neem je genoegen met een puzzel die helemaal niet past, wat geen ware oplossing biedt.

58. Blijf werken in de mijnen, om jezelf geheel leeg te maken, en blijf door de wildernissen gaan totdat je in het wilde woeste land bent gekomen.

59. De mens die geen geestelijke tochten onderhoudt zoals hierboven, maar alleen in het aardse leven is vaak familiefiel. Ze hebben alleen maar oog voor de familie, voor de normen en waarden van de familie, en daar gaat al hun tijd en aandacht in op.

60. Er zijn een heleboel dingen die de mens niet kan zien. De ogen van de mens zijn te onderontwikkeld. Je kunt het alleen zien door de kwaliteiten van het hart te ontwikkelen. Dan gaan je geestelijke ogen open. Dan kom je in de wereld van verstand en hart waar al het onzichtbare hangt. Het loopt door alles heen.

61. De mens is verslaafd aan gif, zet zijn medemens op een eng rantsoen om deze verslaving te waarborgen. Dit zijn blokken van versnelde materie, en hierin is de samenleving opgesloten. Alles om je heen gaat razendsnel en je kunt het niet meer bijhouden.

62. Het vleselijke plant zich voort, en woekert voort, en zo wordt alles vaag en ver weg, dan worden de vrouwen dunner en ijler, en hun vlees wordt lichter en lichter, zodat hun kinderen niet meer veilig zijn, en dan zijn ze meer vatbaar voor roofdieren en parasieten.

63. Het zusterschap brengt de beschermende donkerheid van de vrouw weer terug en haar robuustheid, om het kind in de baarmoeder beter te beschermen tegen alles wat haar bedreigd.

64. Het vlees plant zich voort. Zware sociale drugs. Zware familiaire drugs. De drugs laat de mens wanen, de vleselijkheid en zonde aantrekkelijk gemaakt met een gouden laagje.

65. Kijk ze eens lopen en pronken. Ze vinden zichzelf zo aantrekkelijk. Ze zijn zo ijdel, en het is maar een heel dun goudlaagje. De wind kan het zo wegwaaien. Ze hebben zichzelf een hulp in het vlees gemaakt. Zo gaan ze in hun ijdele en ijlende onwetendheid ten onder. Het is het blinde ijlen van de verwaanden die aan de drugs zijn.

66. Het is als een klef aapje aan hun hart en aan hun ziel. En ze wanen dat ze een geliefde hebben, en zo planten zij zich voort in het vlees.

67. Het is een stortvloed van vlees wat wellustig voortwoekerd. Het werkt kinderen weg. Het sluit de ogen van de onoplettenden.

68. Het zijn fluisteraars, vol van vlees. Ze spreken niet hardop, maar bedrieglijk, gluiperig, doortrapt, achterbaks. Ze maken giftig zoet, maar de zeeen zullen hen overstromen.

2.

Geestelijk volharden

1. Gij moet diep vallen om het eeuwige zaad voort te brengen. Het verderfelijke zaad van de stad sterft dan. Het eeuwige, onverderfelijke zaad komt als gij de diepere weg van het hongeren en minderen gaat, als een diepe val uit de stad, de wildernis in, waarin gij alles loslaat van de stad.

2. De geestelijke wedergeboorte is te vinden in het Woord wat achter alles verborgen ligt. Gij moet strijden voor dat Woord. Gij moet puzzelen voor dat Woord. Gij moet dat Woord bouwen. Dat is wat de wederopbouw daadwerkelijk betekent.

3. De wereld leeft door roekeloosheid, maar de geestelijke volharding brengt een heel ander zaad voort, vanuit de diepte.

4. We zien de zelfverzekerdheid in de stad als vleselijke roekeloosheid en zorgeloosheid, als grootheidswaanzin. Volharding is een hele andere weg, een hele andere zekerheid. Waarin heb gij uw zekerheden ? Waar bouwt gij op ? Is het voortgekomen uit voldoende onderzoek, of hebt gij het allemaal verzonnen ?

5. Pas op met valse zekerheden en valse waarheden die niet voortkomen vanuit diep en volkomen onderzoek. Zij die niet meer twijfelen gaan overboord. Zij die niet meer overdenken.

6. Grijp niet overmoedig, want dan wordt het uw strop.

7. De grote bolwerken van grootspraak moeten afbrokkelen, verwoest worden. Door grootsdoenerij mist gij totaal uw doel. Door alle grootspraak kunnen er een heleboel boodschappen dan niet tot u komen, omdat gij gilt als een zeugenkind. Ga geen relatie aan met een varkensbok. Blijf op een afstand. Door al dat gegil van het vlees zijn de hersengolven veranderd, want de varkensbok, die een soort renbok is, vlucht van zijn jager, en brengt door zijn gegil de jager in een trance.

8. Daarom ziet gij de varkensbokken ook niet meer, maar nette heertjes met stropdassen, meneren met opgeblazen spierbundels die op knappen staan, en rondtippelende dametjes met oma-knotjes. Dat zijn de mentale schilden van de varkensbokken. Het zijn allemaal vormen van de varkensbokken om aan de jager te ontkomen, zijn vermommingen.

9. Het vlees is altijd weer grensoverschrijdend, en het wordt u tot grens. Uiteindelijk zal het vlees ingehaald worden, in een valstrik komen.

10. Door de wildernissen komt gij tot een natuurdorp, tot het rode van soberheid, natuurlijkheid en de hogere vreze.

11. Het vleselijke zaad zal weer tot stof wederkeren in de aarde. Het is iets van de natuur. Zonder deze strijd, zonder deze spanning, zou er geen leven mogelijk zijn. Het is dus een geheimenis van de natuur, en het is door het vlees uit het verband gehaald, verletterlijkt en gedramatiseerd. Veel fabeltjes worden er over verspreid en gesproken. De schepping is er nog niet geweest. Er is nog steeds een strijd om het binnendringen van de eicel. Zorg dat je het wint. Je bent nog steeds slechts een spermacel, en je moet het winnen van massa's vleselijke spermacellen.

12. Dit is aan zee, een landstreek die een woeste woonplaats is. In ballingschap zult gij een rustplaats vinden, in verlaten land. Het is een zeevolk. Zij zijn vissers van mensen, vissers van zielen. Als het vrome het vleselijke doet verteren, dan betekent dit het verminderen van de verzinsels van de volkeren. Het zal dus uitgedund worden en een andere betekenis krijgen. Ze zullen worden tot een eeuwige woestenij. De roem van de afgoden en de ijdele eer door mensen ontvangen zal als vet wegsmelten.

13. De zachtmoedigen zijn onderwijzers, en zij hebben zich afgezonderd, leven in de wildernis. Zij zijn de minsten, de laatsten. De wildernissen staan voor de leegtes, het zijn van de minste, en zo kan deze vruchtbaarheid plaatsvinden, en zo zullen de oerbronnen geopend worden. Dit is een dialoog tussen de oermoeder en haar kind.

De kennis die in ijver bestaat

14. Wat is de ware oorlog ? De werkzucht en de leerzucht. De vleselijkheid heeft deze mate van ijverigheid niet, want die loopt altijd de kantjes er vanaf.

15. Hebt gij de eeuwige ijver al ontvangen, of schuift gij dit af op de afgod ?

16. De mens heeft een heleboel valse afgodsbeelden gemaakt, en dat lopen ze na. Eeuwige ijver kennen ze niet. Het is nu tijd om te zaaien, om te onderwijzen. Het is nu tijd om te zaaien, opdat je later een oogst hebt. Weest ijverig, maar niet in het vlees. Allereerst moet het onderwijs tot de doden gebracht worden.

17. De eeuwige ijver laat het niet na de zonde te bestraffen, het vlees in de mens, en dit is de grootste dienst die je een mens kunt bewijzen. Vergeet verder al de aardse, plakkerige liefde maar, want dat zou hen alleen maar in slaap doen sussen, en dan ben je in principe gewoon hun vijand geweest. Soms is er geen tijd voor liefde, maar een tijd voor haat. Soms brengt haat je veel verder dan liefde.

18. Dat begint in uzelf. Dan moet gij eerst weten wat de zonde is, dus je moet eerst een leer-ijver hebben, want anders bent gij niets anders dan gewoon wettisch.

19. Luie mensen kennen niet, maar pretenderen. Door grote roddelpraat blazen ze zichzelf op tot dikke bluf. Het zijn de werkingen van het vlees. Laat niemand denken dat het zo uniek is, dat het vreemd is, want het is al zo oud als de wereld zelf, maar deze dingen zullen weer voorbij gaan. Er is een tijd van liefde en een tijd van haat, een tijd van vrede en een tijd van oorlog.

20. De eeuwigheid openbaart zich in de toornende, oorlogszuchtige ijver. Laten we dat goed onthouden dat de eeuwigheid zich op die manier openbaart, en stoppen de eeuwigheid voor te stellen als verwende romantiek. De komst van de eeuwigheid is in wervelwind en storm, oorlogszucht, als leerzucht en werkzucht.

21. De kennis bestaat dus ook volkomen in ijver. In niets anders. Als je geen werker bent, vergeet het dan maar. Als je leeft om te rusten, vergeet het dan maar. Maar wees niet ijverig in het vlees. Ken je principes en ken je grenzen. De ijver gaat over het smalle pad, door wildernis en over bergen, bouwt zich geen stad en naam.

22. Zonder de ijver zal er geen oogst zijn. Het vlees is overmatig oorlogszuchtig, hele selectieve, afgemeten ijver, snelheidsijver. Ze zullen door hun eigen wapenen ten onder gaan. Ze strijden en snellen meer dan dat ze bouwen. Er is geen balans. Ze leven in overmoed, niet in ware eeuwige ijver. Ze hebben een expansie-drift, geen leer-drift.

23. Laat het je niet bevreemden, al die vleselijke mensen. Het is niets nieuws. Die waren er altijd al. Maar ze komen en gaan ook weer, en dan zal het geheimenis getoond worden, in de ijver. Er is een tijd om los te laten en een tijd om vast te houden.

24. Het vlees houdt van protsen, maar zonder de eeuwige leer-ijver is het allemaal waardeloos. Het vlees vecht liever dan dat hij leert. Hij is een vechtersbaas, maar tegen het leren. Er ontbreekt dus wat aan zijn ijver.

25. Zijn opgepompte spieren zijn leeg. Het is allemaal bluf, zonder inhoud. Er zit geen ziel in, geen hart. Het heeft geen luister ijver. Zij zijn onstandvastig.

26. Ze verkopen volkeren door hoererij, en de hoer bindt haar liefhebbers aan zichzelf door bijgeloof. Door dronkenschap gaan zij ten onder.

27. Het vlees zal dus weer ten onder gaan. Laat daarom de innerlijke mens besneden zijn, opdat er plaats kan komen voor de ijver.

28. Uw eigen standpunt is helemaal niet zo interessant in het grotere verband van de eeuwigheid. Het doet er niet toe wat gij denkt of vindt. Het vleselijke moet afsterven, het koninklijke vlees ook die denkt dat zijn eigen standpunt zo superieur en belangrijk is.

29. Gij dient helemaal alleen tot de ingangen van de eeuwigheid te komen, opdat eeuwige kennis op u uitgestort worde.

30. De mens zit vast in koninklijke stammen die tegen elkaar strijden, allemaal vol van expansie-drift. Leg alle koninklijke rechten af, alle koninklijke status van het syndroom van de eersten.

3.

De eeuwige oorlog

1. Keer terug tot de zee, en ga weer twijfelen, piekeren, onderzoeken, en leer geleid te worden, om het vleselijke af te leren. Zonder besnijdenis zal de eeuwige leiding niet komen.

2. De besnijdenis is er ook voor om de mens te besnijden van de overliefde en overvriendschap die de mens in het vlees heeft.

3. Als er teveel liefde is worden namelijk de ogen gesloten, en ook als er teveel haat is. Daarom is er ruimte voor beiden in het medicijn, en zo zal de mens aangesloten zijn op de eeuwige leiding.

4. De mens moet opgewekt worden tot de geestelijke oorlog. De geestelijke oorlog is belangrijk voor de besnijdenis.

5. De eeuwigheid is vanwege de hogere verbanden die de mens in zijn vlees niet kan overzien zeer onstuimig. Er is daarom een grote noodzaak voor geestelijke oorlogsvoering tegen het vleselijke.

6. De besnijdenis rukt het voortwoekerende vlees eraf en werpt het in de zee. Het is een geheimenis. Het vlees is woest, roekeloos, ongetemd, totaal uit het verband gehaald.

7. Kies je voor plundering of voor geleid worden ? Geleid worden komt voort uit de herstelde band tussen moeder en zoon, en tussen moeder en dochter.

8. De moeder is een principe waardoor gij kind kunt worden, namelijk het minderen, het hongeren, en dan gaat er een wereld voor u open, want waar gij u aan vasthield hield u alleen maar tegen, en hield een heleboel voor u verborgen.

9. Het is allereerst koud, als een sprong in het water, maar zo komt gij tot vaste land.

10. Er is een eeuwige meedogenloosheid die blijft toornen tegen de vleselijkheid. Het heeft slechts literaire waarde, als metaforisch.

11. Dit is de goede boodschap dat het vleselijke zich niet zal herstellen, dat de zonde niet meer opstaat, want het vlees is dodelijk verwond. Wel zal de mens dit dus voor altijd moeten gedenken, en belijden, doorleven, dus gij hebt wel degelijk met een eeuwige oorlog te maken, opdat de mens nooit vergeet wat hij heeft geleerd. Zo niet, dan zou de zonde weer kunnen terugkomen.

De hyperbolische wereld

12. Hyperbolisch betekent overdreven, vaak om een boodschap te verkondigen, iets extra kracht bij te zetten.

13. Het hele leven is hyperbolisch, en als je de hyperbolische betekenissen niet kent kun je daar zwaar overstuur van raken. Het leven geeft zwaar hyperbolische boodschappen, en zeker moeten wij deze lessen leren.

14. Velen leven in een roes en missen bepaalde schakels. Er is een gevallen aarde en een gevallen natuur. Het is een hyperbolische wereld. Alles zwaar overdreven, als een karikatuur, om een boodschap over te brengen. Uiteindelijk zal die boodschap komen.

15. Het leven geeft vaak niet mee. Vaak moet je om dingen heenwerken, en heb je te maken met de vleselijke, hyperbolische stijfkoppigheid van de mens. Stug zijn ze van aangezicht, met een hard voorhoofd en een stug hart, met een zware, onbegrijpelijke tongval.

16. De oermoeders roepen. Het oerwoud heeft gegeven, het oerwoud heeft genomen. De regen valt niet slechts op één dak. Alleen dwazen testen de diepten van de rivieren met beide voeten.

17. Het eeuwige Woord is de dialoog tussen oermoeder en kind, en de oproep tot een volkomen offer, tot volkomen leegte.

18. De mens moet het niet inhouden, maar delen. Het is een regen die de hele dag duurt, de eeuwige regen. Zo mag de mens zijn hart uitstorten bij de eeuwigheid en niets achterhouden. Zo herstelt de regen het contact tussen hemel en aarde, en is er vruchtbaarheid. De moeder roept het kind op tot gehoorzaamheid, opdat het het kind wel gaat. Gehoorzaamheid heeft te maken met de wording.

De nachtmerrie van de feutus

19. Mensen maken voortdurend hun goden, afgoden en koningen. Denk niet dat deze goden en afgoden veel in te brengen hebben. Nee, de mens beslist alles. En zo worden deze goden en afgoden vaak overbelast. Een van de taken van de vromen is om deze goden te bevrijden van de mens en tot rust te brengen.

20. God, of dat wat ze god noemen, en daar pakken ze soms gewoon willekeurig wezens voor, is de slaaf van de mens geworden. De mens aanbidt niet God, laat je niet voor de gek houden. Neen. God moet de mens aanbidden, want de mens zit op de troon.

21. De moderne afgod handelt in overmatig en overmoedig licht, wat hen allen blind houdt. De ware schepping is er dus nog niet geweest, en die moet de mens vinden in de oer-baarmoeder.

22. Er is een worsteling tussen mens en God, want er zijn ook zoveel valse goden, zoals er ook valse menselijkheid is.

23. Laat je niet bedonderen door mensen die wuivend in de kerk staan met hun handjes in de lucht. Velen zijn gewoon op zoek naar een god of afgod die ze tot slaafje kunnen maken, voor hun karretje kunnen spannen. Laat je niet bedriegen door die heupwiegers en handjeklappers. Ze zijn op jacht naar een god of een afgod, waar ze zich hevig aan tegoed kunnen doen. God als prooi. Prik er doorheen door al die hevig bedrieglijke optochten.

24. De ziel wordt opgesloten gehouden in eenzijdige tirannie. Worstel met de wachters, en probeer dan de tunnel te vinden, om daar uw geestelijk leven en filosofie te verdiepen.

25. De wachters van genotszucht, van valse religie, afgoderij, jagen op u.

26. Alles is nog gemaskerd, en gij moet het masker leren kennen, leren omgaan met het masker, als een medicijn. Het directe kan de mens niet aan.

27. Soms zeggen mensen dat ze er maar niet overheen komen. Maar je kunt er ook niet overheen, alleen maar doorheen.

28. Het leven wil een besnijdenis en die is filosofisch, spreekwoordelijk. Ga tot de eeuwige gecompliceerdheden, anders leef je slechts in een eenzijdige leugen.

29. Forceer de dingen niet. Laat de dingen zijn zoals ze zijn en ga puzzelen. Het is een kronkelig en smal pad. Om ergens te komen ga je heen en weer. Geloof niet in de verdichtheden die je worden aangeboden, want dan raak je zelf ook verdicht, en dan slippen al je kanalen dicht.

30. Laat je niet misleiden door uiterlijkheden, door

gevestigdheden, door roddels en geruchten. Dingen zijn niet wat ze lijken. Ga naar de wortels van de dingen, dus ga terug naar de oorzaak. Ga terug naar het oer.

31. Denk in lagen en stappen, waar dingen vandaan komen, en wat ermee is gebeurd. Kloppen dingen wel zoals het wordt opgediend, of houdt iets of iemand je voor het lapje ?

32. Het zijn ongeborenen, feutussen. Het zijn miskramen. Dat is wat de huidige wereld is : een miskraam. Het zijn nachtmerries van de feutussen.

De eeuwige zorg

33. Soms komt de mens op punten dat er groot gebrek is, maar toch ontbreekt er dan niets, want er is omringing en omhulling door de eeuwige zorg, en die is overal, en die is van een hele andere materie.

34. Tussen het alreeds en nog niet is er soms nog spanning in het aardse leven, dat er twee dingen naast elkaar leven die aan elkaar tegengesteld schijnen te zijn, maar dan nog doordringt de eeuwige zorg alles, en is de mens opgenomen in die zorg, die alles vervult en alles zal vervullen, in eeuwige kennis, en hier mag de mens zijn hele leven lang over nadenken om tot de dieptes daarvan te komen opdat er zo telkens weer een nieuw leven aanbreekt, een groot geheimenis. In die zorg hebt gij alles, want het is van een andere wereld, groter dan deze wereld.

35. Zorg is een samenwerking tussen horen, gehoorzamen en oerkennis, als de wijsbegeerte. Dit is een discipline. Deze zorg is het ware zoonschap.

36. Het gaat erom dat de natuurprincipes groter worden, dat de mens het verband gaat zien, maar de mens zelf moet kleiner worden. Op aarde heeft men dit allemaal verletterlijkt.

37. De boodschap is altijd weer : Neem niet meer dan je is toebedeeld, maar schuif je eigen plichten ook niet op anderen af.

De eeuwige oproep

38. Ga niet hoger dan uw voegen, en wordt niet overgeestelijk ten koste van belangrijke principes. Het aardse leven vormt uw karakter opdat u gevoelig zou worden voor de eeuwige oproep.

39. De mens werd ongehoorzaam aan de eeuwige oproep, en ging vleselijk werken en vleselijk zijn voedsel bereiden, en zo brak de eeuwigheid los van de aarde, en kwam er gif, chaos, conflict en de dood.

40. Uw leven moet gij offeren aan de hogere structuur, uw vleselijke leven opofferen, en daarvoor zijn allemaal beelden gemaakt, die symbolisch zijn, niet letterlijk. Chaos, conflict en de dood zouden de mens juist moeten aanzetten om de tocht terug te maken tot de eeuwigheid.

41. De mens wordt voortdurend misbruikt en mishandeld op deze aarde, en het is als een fuik. Er zijn dingen die gij niet kunt wegwassen. Het mes is diep gestoken, maar het wijst op een diepere realiteit.

Wees als de kinderen

42. Als je grijpt sta je je eigen ontwikkeling en onafhankelijkheid in de weg. Het gaat dan bijvoorbeeld over macht, rijkdom, eer. Het maakt je tot een slaaf van een afgod.

43. De kinderlijkheid is de onwetendheid. Soms weet de mens veel te veel en is het overmatig geworden en tot een gevangenis. Dan is de onwetendheid de bevrijding. Het kind heeft de sleutel.

44. Er is een heleboel kennis die zich aan je wil opdringen die je helemaal niet nodig hebt, en die je alleen maar van het pad zou afleiden.

45. Autoritair gedrag is iets van grijpgrage volwassenen, terwijl kinderlijkheid op basis van

gelijkheid is. Je bent zowel leerling als onderwijzer, en dat kan alleen met gematigde, bezonnen pas.

46. Wat heb je eraan als alle dommen en dwazen van de wereld aan je voeten neervallen ? Je bent dan slechts hun slaaf geworden. Ga niet lopen vissen naar complimentjes. Want dan ben je zelf de vis die in het lokaas bijt.

47. Discipline is goed, maar overdrijf niet. Geef ruimte aan zelf ontwikkeling. Geef ruimte aan de natuur en het natuurproces, want anders zal de zee komen om alles weer weg te spoelen.

48. Telkens moet het tot hogere vormen kunnen komen. Uiteindelijk zal de natuur het moeten doen, je eigen hogere natuur.

49. Zoek niet naar excusen om te kunnen zondigen. Het kind staat voor de onschuld. Het kind is een beeld van het verborgene, zoals de zee is. Overpubliekelijkheid is een parasiet.

50. Een kind is niet zelfbewust, een kind heeft zichzelf verloochend, en wordt voortgedreven door abstracte werkelijkheden, heeft niks te maken met wat anderen denken, maar leeft geheel in zijn eigen realiteit, omdat al het andere nog ongrijpbaar is, en dat is een zegen en kinderlijk geluk.

51. Het kind spreekt een andere taal. Verwar kinderlijke onwetendheid en roekeloos kinderlijk gedrag niet met volwassen egoisme en hebzucht.

52. Kinderen dragen een heel ander patroon, en omdat ze alles nog niet weten uiten ze zich op een hele andere manier, met hele andere betekenissen. Ze zitten niet op dezelfde golflengte als de volwassenen. Ze worden nog door hele andere krachten voortgedreven.

53. Een kind kan zich niet goed en niet lang concentreren, omdat meerdere werelden aan hem trekken. Daarom is een kind snel afgeleid. Toch is alles ongrijpbaar voor een kind, wat de kinderlijke honger is.

De natuur is meedogenloos

54. De mens wacht op de regen. Hij staat op het zand van de zee, wachtende, terwijl er over hem geroddeld wordt, terwijl er vooroordelen naar zijn hoofd worden geslingerd, omdat hij niet met hen meedoet, niet zoals hen is.

55. En zo moet hij leren volharden in deze weerstand, en niet toegeven aan de verleidingen, want dan zouden zijn handen en voeten er afgehakt worden en zou hij werk moeten doen wat geen werk is.

56. Hij moet een relatie krijgen met de zee en met de zeelucht. Hij moet de baarmoeder in. Hij staat op het zand, al zo lang, totdat het modder wordt. Hij is omringd met mensen die in hele nauwe cirkeltjes lopen en denken. Hij blijft staan, ook al wordt de grond onder zijn voeten tot een moeras.

57. Hij kan niets terugzeggen, hij kan zich niet verdedigen, en kan niet wegvluchten. Dan wordt het water langzaam tot bloed, en ook het zand waarop hij staat. Er is overal bloed. Het is tot een hol geworden.

58. Het kind komt hier tot de moederborst. Het kind wordt hier opgevoed. Op alles moet het kind hongeren, opdat het de moederborst kan bereiken, de hemelse melk. Het kind is geboren.

59. De melk begint te werken in het hoofd en het hart van het kind. Het kind is nu geheel weggezakt in het hol, en verdwaald daar. Zijn moeder is de honger, en hij heeft hongerbeelden en hongerdromen. Het is niet mogelijk om zomaar altijd te blijven doorhongeren en blijven wachten, want uiteindelijk valt de hongermens in de kuil door zijn zwakheid. Dan stort de mens in, en zijn tranen zijn deel, als een pasgeboren kind.

60. Als je door de hemel gevoed wil worden moet je afwachten, en veel ander voedsel afwijzen. Je moet een gelofte afleggen tot de hemelse honger. Op het breekpunt komt het nieuwe leven je tegemoet.

61. Soms zie je in dat je niet verder kan, dat alle wegen doodlopende wegen zijn, en dan moet je tot het uiterste, tot bloed, zweet en tranen, tot grote wanhoop aan toe, wachten op de hemelse weg. Alles moet je ervoor achterlaten. Alles moet je ervoor over hebben, anders leef je slechts in een leugen.

62. Alles komt op zijn tijd. Het is niet aan de mens om dat te bepalen, want de mens overziet het niet. De natuur houdt met alle meespelende factoren rekening, en daarom is de natuur de natuur. Het is meedogenloos tot het menselijke denken.

4.

De zee zuivert

1. Het wapen is zoet en moet zoet zijn, om de mens te beschermen tegen overmatig gebruik van het wapen en overmatig oordeel. 2. Veelal oordeelt de mens uit gemakszucht de ander veel te zwaar. Veelal grijpt de mens ook veel te snel naar het wapen, en richt die op de symptomen en niet op de oorzaken. 3. De mens voert een strijd tegen vlees en bloed, niet tegen de vieze lucht. En het wapen van de mens is niet zoet, maar zwaar, overzwaar bitter en dramatisch. 4. De mens is niet bepaalt creatief. Altijd heeft de mens zijn woordje klaar, en het is vaak niet zoet. Nu moet het natuurlijk ook niet overzoet zijn, en normaal gesproken heeft de mens ook veelal een bitter medicijn nodig, maar het ware zoet is minderend. 5. Wie altijd maar weer een zwaar overbitter wapen trekt trekt dit in principe tot zichzelf. 6. Zowel de mens als het wapen vaagt weg als de mens er naar grijpt, wat een eigenschap is van het hemelse zoete. 7. Ga geen zwaardere gevechten aan dan je aankan, en vecht niet meer dan nodig is. Ga geen gevechten aan waar je niet klaar voor bent. 8. Soms is het tijd om te vluchten. Waarom moet het wapen zoet zijn ? Omdat je mogelijk aan de verkeerde kant strijdt, of misschien wordt je wel door hogere autoriteiten in die strijd gedwongen. 9. Wat heeft het voor zin om als een dief door het leven te gaan ? Het is slechts lucht wat je steelt. Laat daarom je wapen zoet zijn. Neem niet teveel weg. 10. Wandel met genade, want je mocht het eens aan het verkeerde eind hebben. 11. Vele mensen hebben een ingebeelde hemel die geen grond heeft. Er is geen natuurlijk fundament, en er is geen hemelse verzoeting. 12. Ze zijn overmatig bitter en star geworden, ingedut. 13. Het is zoet om jezelf af te vragen : Heb ik misschien iets over het hoofd gezien ? Zoet is ook : Ga ik misschien nu niet iets te snel in mijn redeneringen. Ben ik misschien nu niet onredelijk ? 14. Zo verzoet je je leven en dat van anderen, om los te komen van overmatige bitterheid, starheid en snobberigheid. 15. Vraag jezelf af : Voor wie strijdt je eigenlijk ? Wat is je doel ? 16. Kom tot de oerwaarden van het menselijk bestaan. Het wapen is zoet en glijdt altijd weer tussen de vingers door van de mens, als water. En dan is de mens in de zee om gezuiverd te worden. 17. Zout is voor de zuivering. De mens heeft zoet en zout nodig, maar alles met mate. En laat het van de natuur zijn.

Geen zorg zonder voorzorg

18. In voedsel van de natuur zit al een bepaalde zoetwaarde en een bepaalde zoutwaarde. Eet met mate, leef met mate. Dan is het weldadig. 19. Het natuurmedicijn mag niet overmatig gebruikt worden, want dan verliest het zijn werking. Daarom zeggen wij altijd : minder is meer. Neem je meer van iets dan nodig is, dan raak je het kwijt. 20. In het paradijs zijn veel bomen met zoet, maar voedt je met oude deugd, en gebruik het zoet als wapen, opdat je het pad vindt. 21. Er zijn uitzonderingen op de regel, en het water is een beeld van de onpeilbaarheid, en gaat vooraf aan elke hemel. 22. Het is hoe dingen in het algemeen zijn, ver weg en ongrijpbaar, veranderlijk

ook, dus ga niet zomaar verhaaltjes verzinnen over mensen en dingen. De mens weet in eerste instantie niks.

23. Er is moeite voor nodig om kennis te verkrijgen. Het komt je niet aanvliegen. Je moet de berg opgaan, alles achter je laten, de roddels van de stad. 24. Houd alle factoren in acht. Versimpel het niet. Sla geen stappen over. Het is klimmen en zwemmen. Zonder een boot kom je er niet. 25. Alles komt uiteindelijk weer ver weg, alles verlies je weer en wordt ongrijpbaar. Kennis moet gezuiverd worden en in het verband komen. Oude kennis moet plaatsmaken voor nieuwe. Misschien zijn er veel dingen verkeerd gegaan en verkeerd geinterpreteerd. 26. Wacht met sociale contacten als het nog geen tijd is. Laat de natuur het rijpen. Maak geen overmoedige stappen. Je zal misgrijpen terwijl je niks hebt, ook al denk je dat je iets hebt. Als je het geestelijke niet hebt, heb je het natuurlijke ook niet. Je bent slechts vergiftigd. 27. Ga niet zomaar over tot zorg, maar voorzorg. Laat emoties je niet bedriegen.

De zee als scheppingskracht

28. Wacht op de betere dingen. Neem niet het voor de hand liggende. 29. Het moederlijke is altijd het begin. Zij weet de weg, en anderen volgen haar. Vaak moeten er eerst overstromingen zijn voordat de mens terugkeert tot de natuurmoeder en naar haar luistert. Omdat het volgen van een moeder heel gevaarlijk kan zijn, omdat er ook valse moeders en verwarde moeders zijn, moet dit gezuiverd worden aan het Woord.

30. Probeer je situatie te doorgronden aan de hand van het orakel van het Woord. Durf door droge tijden heen te gaan van veel piekeren en twijfelen, zodat je niet op het verkeerde schip terechtkomt.

31. Als er weer iets in je opkomt ga er dan niet als een dolle bezetene mee aan de slag. Pas op voor de hebzucht factor die kan meespelen in alles wat je wil gaan doen, en besef : Het is ver weg, ongrijpbaar.

32. En volg dan het pad om alle hebzucht buiten te sluiten.

33. Neem niet teveel van het orakel en niet te weinig, en laat het in de juiste balanzen komen.

34. Laat u telkens weer testen aan het Woord, opdat alle overmaat wordt afgesneden.

35. Soms is het even tijd om te stoppen met al je ondervraging van anderen, maar je zelf te laten ondervragen door de hogere bron. Kijk of er nog onbeantwoorde vragen zijn die de hemel aan je heeft gesteld. Maak er zaak van die te beantwoorden. Blijf niet in verzuim.

36. De mens moet zijn vrouwelijke pool in balans brengen met de mannelijke pool. Er kan vrouwelijke overmaat zijn en mannelijke overmaat. Daarom zijn ze in gevecht, in worsteling.

37. Al het over-mannelijke moet sterven, en het over-vaderlijke, en zo ook al het over-vrouwelijke, en over-moederlijke.

38. Hiervoor is er een moederlijkheids-riool nodig, om het in juiste banen te leiden, door de afvoer heen. Er moet een goede afvoer zijn, anders wordt gij misschien een hangerig kind wat niks in zichzelf ontwikkeld en wat heel gemakkelijk denkt dat alles wat de moeder doet en zegt goed is en waar, of je ontwikkeld zoveel moederlijkheid in je dat je innerlijke kind erin verdrinkt, en zo wordt je controleziek en controlezuchtig zoals een standaard wereldse volwassene.

39. Er wordt om gewed, er wordt markt in bedreven. Misschien ben jij een van de kemphanen en hebben anderen geld op jou ingezet.

40. De een zijn dood is de ander zijn brood. Soms moet je vechten. Soms moet je je laten ondervragen.

41. Wat betreft orakels : die worden vaak opgediend als gezelschapsspelen. Maar nog belangrijker is het om gevoelig te worden, gevoelig te worden voor de reacties die ze op elkaar hebben, op hun gevechten, en verhoudingen, hun hierarchieen en volgordes, en ook de seizoenen daarin, de cirkelmatigheid, het cyclische element ervan.

42. Mensen gaan spelenderwijs met de orakels om, omdat dat een goede leermanier is, en ook helpt om de gevoeligheid ervoor te ontwikkelen.

43. Zo komen de orakels met vele situaties en taferelen in aanraking, worden er als honden op losgelaten. De kemphanen kun je ook zien als je leven wat in aanraking komt met het orakel, en dan is er een gevecht.

44. Er moet heel veel gehakt en gesneden worden. Laat je leven niet op zichzelf bestaan, maar breng het in aanraking met het orakel om er vat op te krijgen, en er het beste uit te halen, opdat je leven nut krijgt en richting, en doel.

45. Zeestromen die krachtig op elkaar inbeuken en op de rotsen slaan, en daarachter een rustige zee met een boot in de verte. Een vrouw die in het water staat en bukt. Moederlijkheid die zich ontfermt over de golven en stromen, en rust veroorzaakt. Ze haalt de gezonken boot uit het water, ontfermt zich over het afgedwaalde kind. Ze buigt zich over een mand, om het te wassen, of om dingen er in op te halen. De chaos van het water is haar scheppingskracht, haar kracht om op te halen en thuis te brengen.

46. Ze is de uitvoerende macht van de hemel. Het gaat over het leren over dingen heen te kijken. Dat kan alleen als je gevoelig en moederlijk wordt over de elementen, je verantwoordelijkheden neemt en draagt.

47. Gij weet hoe gevaarlijk het moederschap kan zijn, hoe makkelijk het uit zijn bedding kan treden om alles te verwoesten. Het orakel beeld van de dood van de vrouw, wat een symbolische dood is, is als de afvoer van het moederlijke, een riool waarin het overtollige weggespoeld kan worden.

48. Elk gebrek aan moederlijkheid is ook valse moederlijkheid, dus dat kan ook wegstromen. Moederlijkheid moet zo verinnerlijkt worden, verdiept, en zo gerangschikt, als een hemels sieraad.

49. Alleen het orakel kan klaarkomen met het geheimenis. Heb je de veer, dan kun je jezelf ontstijgen en opgaan tot de hogere natuurkennis en daarin oplossen.

50. De mens moet vechten met de stadse orakels en komen tot de diepere orakels, en komen tot wijdere uitleg. Blijf niet telkens in dezelfde cirkeltjes lopen, maar doorbreek de cirkels.

51. Als het orakel op de juiste manier wordt behandeld geeft het de juiste antwoorden.

5.

Een vrouw kan een sta in de weg zijn

1. Het vergeten betekent niet letterlijk zomaar alles vergeten, maar door het orakel ga je er zicht op krijgen, op de diepere betekenis.

2. Je gaat dan zien hoe alles van het orakel is.

3. Ontsnap door de ondergrondse tunnels van de stad aan de stad, wat gij alleen door het orakel kunt doen.

4. Dit is dus absolute basis voor elke ontsnapping en vrijmaking, en dit zal dus altijd weer een verdieping zijn. Het orakel gooit niet zomaar dingen weg, maar verwerkt het, en zorgt voor een goede en eerlijke afvoer.

5. Voordat je met mensen gaat communiceren :

communiceer met het oer-orakel van het leven,
anders heb je geen leven, leef je maar raak.

6. Denk aan de grote zeedieptes. De zee is rustig. De eilanden zijn stil en onbewoond. Communicatie tussen mensen zou giftig zijn.

7. Denk aan de verbondenheid en gevoeligheid voor het orakel. De vis trekt zich voldoende terug om gevoelig te worden voor het orakel. Er zijn geen mensenstemmen meer tussen, of andere afleidende factoren. Kom los van sociaal gif.

8. Laat je ontgiftigen door het orakel. Moeder natuur is een orakel. Ook als je wordt teruggefloten, geef dan niet toe.

9. De tijd is nog niet rijp, ook al denk je reden te hebben. Ga niet over tot zorg, maar voorzorg. Laat emoties je niet bedriegen.

10. Zorg en verzorg dus eerst het orakel. Maak het eerst goed, en houd het goed, tussen jou en moeder natuur. Volg de vissen tot de grotere stromen.

11. Ga dus tot het orakel, en ga ermee de diepte in. Zo komen de stromen los. Verwerk het, kanaliseer het, structureer het, opdat je energie bron gezuiverd wordt, en je energie systeem. Zo blijf je zuiver. Je bent een lopend riool, dus krijg het in orde, anders loopt de weg dood.

12. Je kunt niet zomaar gaan vissen. Eerst zal je alles moeten verliezen en zelf opgevist worden. Je moet dus persoonlijk betrokken zijn bij alles wat je doet, alles hebben doorleefd, en niet zomaar dingen gaan doen.

13. Dit zijn dus ingewikkelde zaken waarin alleen het orakel inzicht kan bieden. Kom niet tot snelle en makkelijke conclusies.

14. Voor het orakel moet je betalen. Je moet de antwoorden kopen.

15. Ook in het orakel is het loon naar werken dus. Inzichten moet je geestelijk kopen.

16. Wees bereid het orakel te zoeken in droog en rotsachtig gebied, steen voor steen. Laat je niet afschepen.

17. Geestelijk leren rekenen. Uiteindelijk is het orakel een soort geestelijk belastingssysteem en tegelijkertijd een verzekeringssysteem, ook als het hebben van hemelse aandelen.

18. Door het orakel komt gij in aanraking met moeder natuur. Het is haar hart. Het is haar baarmoeder, als een hemels natuurriool.

19. Het riool is vol met bloemen. De natuur is het ware riool, de ware afvoer en verwerking.

20. Laat je niet op een zijspoor brengen. Ga geen gevechten aan die niet nodig zijn, want het neemt alleen maar je tijd in beslag, en rooft je energie die je ergens anders voor moet gebruiken. Het zijn rovers. Negeer het. Ren weg.

21. Hij had ook in de stad kunnen zijn met de vrouwen van plezier en met drinkgelach, maar nee, hij koos ervoor om de natuur in te gaan, om moeder natuur te zoeken, en houdt de vrouw alleen in zijn dromen. Hij verkwist zijn tijd, geld en energie niet aan middelmatige zaken. Hij heeft de lat hoog gelegd. De natuur is zijn vrouw en moeder.

22. Een vrouw kan een sta in de weg zijn als gij niet oppast.

23. Geeft u niet over aan de verkeerde vrouwen. Uw ware vrouwen en moeders zijn in de hemel, en zij zijn een hemels oerorakel.

24. Geeft alles op om dat orakel te zoeken, en blijft niet hangen met stadse en wereldse vrouwen die u alleen maar afleiden.

25. Als je het geestelijke niet hebt, heb je het natuurlijke ook niet, maar slechts schijn.

26. Iemand wil je slaaf maken van zijn markt. Door liegen en bedriegen baant hij zijn weg, en je bent niks dan een grote zak geld voor hem.

27. Is het van belang om naar een stadse vrouw op zoek te gaan die helemaal niets meer van de natuur weerspiegelt ?

28. Het rieten rokje is een beeld van primitiviteit, eenvoud, en ook weer een beeld van de geraffineerdheid van het orakel, de meerdere facetten ervan, dat iets niet simpel is.

De rivier oversteken

29. Je kan ook niet simpel tot natuurvrouwen naderen, want het zijn de voorwaarden van de hogere kennis.

30. Moeder natuur is geen hoer en geen romantisch speledingetje, maar allereerst een opvoedende moeder, die het pad toont en geen genoegen neemt met iets minder dan de waarheid. De lat is hoog gelegd.

31. Denk dus niet dat het allemaal zo gepiept is. In de stad is alles zo gepiept, maar niet in de natuur. Ga in hogere vreze met deze dingen om.

32. De kip vermomd zichzelf, zoekt zijn heil bij de massa’s, en probeert onze zwakke plekken te vinden. Laat je niet intimideren door groepsideeen. Ook al staan hele volksstammen tegen je op, houdt in de gaten waar het werkelijk om draait. De natuur en de stad staan lijnrecht tegenover elkaar, en de vermommingen van de stad zijn velen, en de stad bootst de natuur ook na.

33. Ook de stad heeft meisjes met rieten rokjes. Makkelijk is nooit de weg. Neem dan liever een omweg, opdat je het orakel niet verliest.

34. Ga een blokje om, tel tot tien, als ze je uitdagen. Ga geen lagere gevechten aan, ga geen gevechten aan die niet nodig zijn, of gevechten die je allang gewonnen hebt.

35. Geef het de tijd. Ga geen zinloze discussies aan. De wonden zijn een goede afvoer om nog meer los te komen van oude gewoontes en oude situaties, en om er nieuw zicht op te krijgen. Er zal altijd een stukje ervan achterblijven om deze reden. Accepteer dat.

36. Je steekt een rivier over met een kano. Aan de overkant zijn hutten met voorhangsels van raffia.

37. Je laat het verleden achter je, en bedenk dat de woningen in het nieuwe gebied zijn beveiligd met raffiastrengen, de voorwaarden, de gecompliceerdheden van het orakel.

38. Al je kennis van het verleden zal je moeten gebruiken om in het nieuwe gebied een woning te vinden, en doorgang te krijgen. Nu zal blijken waar alles goed voor is geweest. Je hebt veel geleerd, wat je nu kunt toepassen. Je hebt tijd nodig om het uit te werken.

39. Vrouwen weven manden en maken kleding, aan de rivier. Hier beginnen structuren en patronen te veranderen. Dingen krijgen een nieuwe betekenis. Van alles wordt goed gebruik gemaakt.

40. De oude moeder is gestorven, de oude gewoonte, het oude idee, en de nieuwe moeder is gekomen. Het kost heel wat om los te komen van het oude, en helemaal los kom je niet, want het gaat gewoon veranderen, en alles veranderd mee.

41. Alles groeit mee en blijft zich doorontwikkelen, vanuit de oerbron. Alles wordt verwerkt, en niet zomaar afgedekt en weggedrukt.

42. Er is niet zomaar zorg, maar zorg ontstaat in

voorzorg. Voorzorg is de ware zorg waarin de zorg kan bloeien.

De Overstroming van de zee

43. Telkens zijn de dingen en situaties uit het verleden de strengen van riet en raffia waarmee de manden gewoven worden en waarvan voorhangsels van hutten worden gemaakt, en de hutten zelf.

44. Het gaat betekenis krijgen en nut zodra je ermee aan het werk gaat, ermee gaat weven.

45. Het leven maakt veel schijnbewegingen. Het orakel beschermt zichzelf met chaos.

46. De mens moet niet maagdelijk blijven naar de kennis toe, moet bevrucht worden met de kennis, moet onderworpen zijn aan de kennis, ja, maar moet ook gelijkvormig worden aan de kennis, zelf.

47. Als men het teveel zelf wordt en er is geen verhouding meer met het zich onderwerpende zelf, dan moet men breken met zelfzucht, maar als men teveel het op iets anders schuift, en zelf niet meegroeit, dus teveel aandacht geeft aan het zich onderwerpende zelf dan moet men komen tot zelfverantwoordelijkheid.

48. Alleen het oer-orakel kan klaarkomen met dit probleem. De lagere, vleselijke mens moet sterven aan het oerorakel van de natuur, opdat de hogere, geestelijke mens op zal staan.

49. Leer het orakel kennen, hoe het werkt, opdat je in de hogere natuur kunt leven en blijven. Laat jezelf niet terugzuigen tot de lagere vormen. Kom los van je zombie-zelf.

50. Een rijkbeboste aarde in balans met de zee en de rivieren. Een pilaar van water rijst op uit de zee, een krachtige verborgen waterbron spuit voort.

51. Aarde, zout water en zoet water moeten met elkaar in balans zijn. Als die balans er is dan opent het verborgen waterbronnen.

52. Heb aandacht voor de subtiliteiten, het weven, de schijnbewegingen, de scheppende chaos die alles omvat, het overbrengen van de boodschap, de dingen die zijn vergeten. Het is een beeld van de oer-herinnering.

53. Wees niet teveel gericht op jezelf, ten koste van de hogere kennis. Dan moet eerst de zee overstromen om je weer wat afhankelijkheid te brengen, wat opvoeding, wat zelf-onderwerping aan hogere principes is nodig, want de principes die je nu hebt mankeert iets aan, zijn te laag gegrepen.

54. Je moet weer aan jezelf werken, en minder jezelf zijn. Dan wordt je teruggefloten.

55. Je moet leegbloeden, terug naar af, om weer terug te komen tot de moederborsten. Het vee is afgedwaald. Je bent met verkeerden meegegaan. Het heeft je in de problemen gebracht.

56. Hele werelden zullen wegzinken in kosmische zeeen als er niet naar de balanzen wordt geluisterd. De mens doet er dwaas over, maar alles wat de mens heeft opgebouwd zal door de zee meegesleurd worden en er zal niets van overblijven, om plaats te maken voor het hogere, het betere.

57. Alles is bruikbaar en wijst naar diepere realiteiten, hogere principes, opdat men gaat zien wat de hogere prioriteiten zijn, de ware prioriteiten.

58. Het varken is ver weg en ongrijpbaar, is een oud spreekwoord wat gebruikt wordt om mensen ervoor te behoeden geen vooroordeel te hebben. Misschien begrijp je de situatie niet en moet je nog verder terug naar het begin om het juiste verband te krijgen.

6.

De vliegenplagen van Orion

1. Komen tot moeder natuur ?
Heb daar alsjeblieft niet een al te romantisch beeld van.

2. Komt gij tot moeder natuur ?
In hemelse ballingschap ga je, direct..
Het vlees zal ze neerslaan, een slag op je kaak.
Zij is moeder wildernis, de wilde moeder.

3. Niemand gaat de wilde natuur in zonder voorzorgsmaatregelen te treffen.
Je moet zwaar op je hoede zijn.

4. Als gij tot Moeder Natuur komt in de wildernis, komt gij tot een arena.
Als ze je omhelsd zal ze je vlees wurgen, je ego.
Koppen van hoogmoedigen worden gesneld.
Pijlen gaan door het hart van de zondaar.
Leugenaars worden gestrikt.
Ben gij klaar ?

5. Zomaar tot Moeder Natuur gaan zoals in de kerken, luid juichend en wuivend, lachen, zingen, klappen ? Vergeet het maar. Zij komen niet tot moeder natuur, maar tot de stadse afgod.

6. Ze roddelen, zijn vol van vooroordelen en snelle conclusies en zelfverheerlijking, minachting naar anderen die niet zoals hen gekleed zijn. Ze zijn als dronkaards. Daar is hen alles om te doen. Zouden ze in die hoedanigheid tot Moeder Natuur gaan, dan zouden ze neergeslagen worden, en daarom gaan ze niet tot Moeder Natuur maar tot de stadse afgod, die hen met open armen ontvangt, en hen drank en drugs geeft.

7. Ik had een droom dat ik in gesprek was met een bosjesman shamaan. De bosjesmannen houden vast aan het principe van de mindere broeder, de minore, dus ze houden nederigheid hoog in vaandel, en daarom leven ze ook in de natuur. Ze lopen niet te protsen en paraderen in de stad. Ze leven in het verborgene. Het zijn geen aandachtshoeren, ze zijn niet eerzuchtig.

8. De bosjesmannen geloven in een bescheiden, ingetogen wereld, in harmonie met de natuur. De bosjesman waarmee ik sprak zei dat als een man geboren wordt en opgroeit er een gevaarlijke parasiet is genaamd de palap-parasiet, die een aura om de man heen wil doen laten ontstaan van opgeblazenheid, waardoor hij zijn borst vooruit drukt om over anderen te heersen, en waardoor zijn geestelijke en shamaanse kanalen dichtslibben in ruil voor macht, geweld en eer, verdichting, gewichtigheid. Hij zei dat de palap-aura zo snel mogelijk doorbroken diende te worden, als een soort van besnijdenis, anders zal de opgroeiende man in te kleine denkcirkels komen.

9. Er moet een shamaans medicijn zijn tegen deze parasieten. Deze parasieten kwamen uit het riool.

10. De mens moet leren van de shamaanse bosjesmannen die diep in de natuur leven.

11. De vliegenplagen van Orion zijn tot de aarde gekomen, en alleen door de hersenspinsels van Orion kan een mens hier doorheen komen.

De hemelse oorlog tegen het beest

12. Hemelse vrede komt door hemelse oorlog tegen het beest, het ego van de mens, de lagere menselijke natuur.

13. Het is het totale losmaken van vleselijke banden. Het beest in de mens moet overstegen worden. Daar ligt het werk voor de mens.

14. Natuurlijk mag dat niet aards zijn, maar hemels, van de hersenspinsels van Orion. Daarom zijn de

Orionse vliegenplagen tot de aarde gekomen, om de vleselijkheid van de mens te doden, en de hogere hemelsheid van de mens op te wekken.

15. Hoe belangrijk is dit, dat we soms verlaten worden, want anders zouden we het nooit zelf leren. Om ons heen zijn alleen voorbeelden aangesteld.

16. Het is belangrijk tot een kanaal van God te worden, omgang met God te hebben, maar dan moeten we het ook zelf worden, anders heet het projectie.

17. Zij blijven altijd afhankelijke puppies en groeien niet op. God wordt dan een soort excuus, een valse schuilplaats waardoor ze hun verantwoordelijkheden niet hoeven te dragen en maar aan kunnen blijven rotzooien.

18. Alles met mate, zoals een vlieg alles maar lichtelijk aanraakt en dan weer verder gaat. We hebben het dus over een Orions dodenboek van vliegen, het komen tot de hogere, hemelse hersenspinsels van Orion om aan het bizarre en extreme mijnenveld van de lagere aarde los te komen.

19. Daar leven de tetracten, een soort kwallen of spinnen, hersenspinsels van het kwaad en de onverschilligheid, die zich helemaal hebben vastgewoven en ingevreten in de hersenen en verder het hele lichaam en de ziel van de mens om van haar sappen te leven, en de mens moet en mag hier los van komen. Vandaar dat deze tocht door Orion van groot belang is.

20. Het beest leerde de mens te leven van vlees en het vleselijke, allemaal voor de markt, voor controle over de zielen, door de tetracten, die als sponzen door het universum zweven, op zoek naar levende zielen die zij kunnen leegzuigen en waarin zij kunnen wonen.

21. Velen zijn al totaal door dit soort gedrochten ingenomen als dode poppen, en worden gebruikt.

7.

De wilde roep

1. Er is een groot werk te doen, en zowel de voorbereiding als de uitwerking daarvan gaat door studie, het luisteren naar de hemelse roep, de wilde roep. Kom uit de klauwen van de tetracten ! Verklaar de oorlog aan hen ! Laat hen je ziel niet verder wegslepen. Laat hen je niet verder dronken voeren !

2. De school moet het werk in de juiste banen leiden dus, anders val je in de strikken, in de tentakels, van de tetracten, in hun webben verstrikt, tot voer. Blijf dus waakzaam, en dut dus niet in met vele excuses.

3. Zoveel kennis is er toen verloren gegaan. Denk aan al die bibliotheken die door de rijzende zeespiegel werden verslonden.

4. God onderwerpt zich aan het werkwoord, anders zou God zelf ook een tetract worden, een valse afgod. Wordt dat in de kerken onderwezen ? Bijna niet, en daarom hebben ze allemaal hun eigen afgoden die elkaar tegenspreken en veel bloed vergieten, opdat de tetracten kunnen eten. Ziet gij het bedriegelijke daarvan ?

5. Ook goden moeten beproefd worden dus, en niet zomaar nagevolgd. Dat is wat het werkwoord doet. Ook de goden moeten onderwezen worden, en zich openstellen voor het hogere, hemelse woord, om niet vast te groeien en geen tetract te worden, geen kwal in de lagere aardse oceanen.

6. De mens werd door de tetracten zwaar opgeblazen, met alle gevolgen daarvan, als de geest van alcohol met zijn dodelijke hersenspinsels. Ze verlustigen zichzelf in vernietiging en alles wat vies en smerig is, allemaal tot zelfbevrediging, als drugs.

7. Verwaand lopen ze rond. Lomp is dat ook te noemen. De hiaten van alcohol leidt zijn eigen weg, zijn eigen wil, grote vraatzucht, tot anti-verstand, maar dit ontwikkeld een eigen zwaar selectief dement verstand wat over anderen wil regeren. Het zijn de gruwelen van de cultus van mind-control, de dwang-scholen van de lagere aardse gewesten waar de mens als vee wordt gefokt om de gulzigheid van de tetracten te dienen.

8. Moeten we daarbij blijven ? Zeer zeker niet. Want het Werk is een nomadische tocht, altijd voorttrekkende, in het Orions. Het is een werkwoord, wat telkens dus ook alles achterlaat. Dat is ook het geheim van het verstaan van de hemelse stem, dat zo het oor van de mens geoefend wordt door deze dingen, gevoelig wordt.

9. Daarom voelt de mens zich vaak eenzaam, en verlaten, opdat de mens zich hiervoor gaat openstellen en gaat leren luisteren. Een mens die alles al heeft en iedereen om zich heen heeft die dut in.

10. Zij leren zo de hogere spiraalnevels van het heelal kennen, de ingewikkelde hersenspinsels van het hemelse Orion, ook al houdt dit in dat zij door anderen niet verstaan worden.

11. Het vleselijke kan door zijn tetractische ingewikkeldheid de ingewikkeldheden van het hemelse niet verstaan. Het kan er niet op aansluiten.

12. Dit zijn de geemancipeerde werelden, en die kunnen door het overafhankelijke, overconsumerende ongeemancipeerde niet worden verstaan.

De hemelse visspeer

13. De vleselijke mens heeft zijn eigen verdorven vruchtbaarheid, als tetracten die zichzelf voortplanten op de snelheid van het licht. Dat zie je om je heen. Het is hysterisch en ziekelijk, onstopbaar. Het gaat maar door. Ziekelijke vraatzucht, ziekelijke voortplantingsdrang. Het vleselijke heeft haast. Het heeft geen begrip, en geen tijd, voor het hogere hemelse, voor de hemelse stilte die spreekt.

14. Alleen de hoogverhevenen, oftewel hen die het beest van het ego hebben overstegen, zullen het begrijpen. Denk niet dat je en vleselijk kunt leven, gehaast in zelfbevrediging, roekeloos, en dan ook nog eens alles kunt begrijpen, want dat gaat botsen. Je kunt geen twee heren dienen. Je kunt niet met je ene been in de wereld en met je andere been in de hemel leven. Het vleselijke en het geestelijke gaan niet samen.

15. Altijd hebben ze weer heimwee naar hun oude leven. Altijd willen ze weer de tetracten dienen in ruil voor alcohol, macht en aanzien. Ze zijn liever verblind. Altijd willen ze weer conform zijn, religieus of overgeestelijk. Ze hebben geen nomadisch bloed. Dat willen ze ook niet, want de prijs is te hoog. Ze willen het oude leven niet loslaten.

16. Het grote geestelijke wordt genoemd, de grotere hemelse verbanden door de hemelse hersenspinsels, de vliegenplagen van Orion.

17. De menselijke ziel moet gespietst worden, doorboord worden, geopend worden, door de hemelse visspeer, opdat de mens zal luisteren.

18. Het oor van de mens moet doorboort worden, en ook dat is niet letterlijk.

19. Wonen, werken en geschoold zijn zijn de fundamenten voor de nieuwe aarde. De wateren van grote diepte komen over de aarde hiervoor, om alles schoon te spoelen.

20. In dit alles zal Orion de mens tegemoet komen dus, door de hersenspinsels van Orion, wat een groot

verschijnsel is, als vliegenplagen. Ze vernietigen het vleselijke, opdat er een verrijzenis is van het geestelijke en hemelse.

21. Het gaat namelijk om het hart, niet wat voor taal je spreekt, wat voor woorden je gebruikt, wat voor metaforen je gebruikt, enzovoort.

22. Wel is er dus de strijd tussen het vleselijke en het geestelijke. Gij moogt u niet hechten aan de zonde.

23. Het gaat er dus niet om wat er uit je mond komt, welke huidskleur je hebt, enzovoort, maar wat er uit je hart komt.

24. Je kan dingen op verschillende manieren zeggen en de grote geestelijkheid gaat over het grotere verband, en die wordt niet begrepen door de vleselijken.

25. De mens moet zich meer bezig houden met geestelijke sport en spel, om zo los te komen van nutteloze aardse oorlogsvoering.

8.

Teruggaan tot de woeste zee-aarde van het oer

1. Op de aarde zoekt de mens zijn afgoden, en mannen zoeken naar aardse vrouwen, niet naar het hemelse, en zij doen dit door te protsen met iets of wat, door te imponeren, maar gij wordt alleen metgezellen van de Orionse hemel en het Orionse paradijs door het lijden, door te minderen, niet door te vermeerderen en grote rijkdommen en andere materiele opgeblazenheid, zoals het zwaaien met stropdassen, want dat trekt alleen maar de vleselijke tetracten aan.

2. Gij moogt u niet vermengen met de lagere, vleselijke aarde, maar moet op een zekere afstandelijkheid blijven, opdat gij niet wordt meegesleurd.

3. De Vuh noemt de eeuwige ziel het hemelse hongeren. Dit is nodig om het beest, de woeste zee, te overstijgen.

4. Gij moet weer teruggaan tot de baarmoeder van Orion, tot de woeste zee-aarde van het oer. Daar leert gij leven en bouwen van de kleinste beetjes. In zwoegen, in zweet, bloed en tranen, brengt gij alles voort. In geestelijke oorlog en jacht. Zo leert de mens overleven.

5. De zeeen en oceanen van Orion zijn tot de aarde gekomen.

De arena

6. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De leeuwin neemt niet zomaar geschenken aan. De leeuwin brult en houdt zich op een afstand. De leeuwin toetst allereerst zichzelf. Zij slaat alleen toe als zij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet zij ingrijpen, anders sleurt het haar mee. Zij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Zij houdt niet ergens halverwege op.

7. Zij is een doorzetter. De leeuwin zal geen overmoedige wapens gebruiken. De leeuwin verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuwin is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door haar instincten als zij het niet meer tegen kan houden. Zij neemt alles wat tot haar nadert, al haar gedachtes als krijgsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis.

8. Dit is de ervaring van de arena. Nob kwam tot de Oru stam in de wildernis, als een beeld van het komen tot het hongeren, het minderend testen, en dit was een groot lijden. Het voortijdse boek van Nob begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in.

9. De mens moest over allerlei rivieren in de

onderwereld zwemmen om zo tot geleide kennis te komen.

10. De mens mag niet zomaar met woede leven, maar het moet bezield worden, tot een levende ziel, tot leiding.

11. In de voortijdse geschriften van Nob moet hij tot de wildernis vluchten vanwege een overstroming. In dit verhaal wordt hij ook door een beest gegrepen en verslonden. Zo komt hij tot de onderwereld, de daadwerkelijke wildernis.

12. Nob komt van heel diep, van een heel groot lijden, van een hele grote oorlog.

13. Hierin ziet gij de wederopstanding, principe, wat door de geleide, hemelse woede gebeurd, als de oogst van Nob.

14. Dat is ook wat de hersenspinsels van Orion zijn, het begin van de schepping.

15. De besnedenen zijn verwekt door zowel hemel als aarde, door de aarde die zwanger was geraakt van de hemel.

16. Omdat ze besneden zijn is hun zaad bestemd tot eeuwig leven.

Het gevaar van de letterlijkheid

17. Vleselijke en aardse geesten zijn hysterisch op zoek naar elk gaatje wat ze nog kunnen vinden.

18. Ja, door openbaring zal gebouwd worden, en door openbaring over de openbaring. Juist hierin liggen de sleutels.

19. Het Woord heeft ook een geheimenisvolle kant, een kant die het Woord niet zomaar van zichzelf laat zien maar pas nadat je het Woord beter hebt leren kennen.

20. Je ziet iets in de verte, en als je dichterbij komt, dan blijkt het iets anders te zijn. Dat is vaak hoe het in het leven is.

21. Eerst is voor het toetsen de onthechting nodig : alles opgeven, alles loslaten, alles verkopen voor de Ene steen, alles opofferen voor het nieuwe leven.

22. Juist de invallen en aanvallen op je leegte zijn wegen naar diepere leegte. Elke leegte moet daartoe namelijk ook weer opengebroken worden.

23. Het zijn alleen maar maskers van diepere processen die gaande zijn en daartoe ga je ontwaken.

24. Terug gaan naar de wortels van de dingen, naar de tuinen en de wildernis.

25. Wat dat aangaat is in de oorlog dan alles geoorloofd, en het doel heiligt de middelen. De mens moet terugkeren naar de fundamenten.

26. De mens moet roeien met de riemen die de mens heeft, de onderdelen verzamelen.

27. Wat gij op aarde ziet zijn spiegelingen van Orion.

28. Het hangt er helemaal vanaf in welk seizoen gij bent en met wie gij te maken hebt. Soms is het tijd om te zaaien, en soms is het tijd om te oogsten en je slag te slaan.

29. De mens moet zelf veranderen, alleen de letterlijkheid ervan is een groot gevaar.

30. Het brengt totale verwildering, zo diep dat het de hele cirkel rondgaat en dan weer terugkomt in de stad en begint te imiteren, karikaturiseren en spotten.

31. Dat kan subtiel gaan of dik er bovenop, maar net wat belangrijk is, want het is een strijd tegen het stadse patroon.

9.

De vrucht van het lijden

1. De mens kan niet rechtstreeks in aanraking komen met het hogere. Daarvoor heeft de mens de spiegelingen nodig.

2. Vandaar dus ook de emanatie van het hogere tot het lagere, anders zou de mens zichzelf verwoesten.

3. Het pad leidt tot de wildernis, of tot de zee, in ieder geval terug tot de natuur.

4. Het pad is niet voor gelukszoekers en genotzoekers. Geluk en genot kan een sta in de weg zijn.

5. Dat moet nog allemaal ingehakt en verwerkt worden. Het zijn mijnen. Je bent dan in geheim gebied aangekomen, waar ze zich zo lang schuil hebben gehouden.

6. Het kwaad staat ook voor de valse zelfverwezenlijking, en als het een mens daarin heeft weten te strikken, dan geeft het kwaad vaak liever een soort van roes, zodat ze niet ontwaken.

7. De mens mag weer contact maken met de natuur die stelselmatig van de mens was weggekapt. De mens zit opgesloten in de stad en werd zo geconditioneerd met de stadse kijk op dingen, inclusief de kerkse kijk. De mens mag hiervan loskomen om zijn ziel open te stellen voor het natuurlijke, het diepere, wat niet aangetast is door de mens.

8. De natuur heeft nog steeds een bepaalde puurheid, alhoewel dan gaat het wel om de natuur-diepte die terug moet leiden tot wat verborgen wordt gehouden. De natuur op aarde is in die zin dus ook een voorhangsel en een heenwijzer, wat de mens wat meer creatieve inspiratie kan geven, ook doordat de natuur de mens even afzondert om de mens tot zichzelf te laten komen, zonder inmeng van anderen.

9. Omdat de mens voor een heleboel dingen nog niet klaar is, omdat zijn hersenen dat nog niet kunnen verwerken, vanwege dat de mensheid nog maar aan het begin staat, hebben de hersenen eenvoudige vormen gemaakt waardoor hij dus beter dingen kan verwerken. Hoe de mens dingen ervaart is dus hoe zijn hersenen het vertalen.

10. Hierin zijn zowel verschillen als overeenkomsten in vergelijking met anderen. Maar er gaat dus in alle symbolen om u heen een enorme diepte schuil waartoe de mens mag ontwaken.

11. Alles zal dus op den duur zich verdiepen en doorvertaald worden tot de kern. Het heelal is in die zin vol met oneindige kennis. De natuur is dus het begin van die tocht, want de stad heeft alles opgesloten.

12. Dat is dus heel dualistisch, want dit hebben de hersenen ook weer zelf gedaan omdat ze meer niet aankonden nog.

13. Echte daadwerkelijke kennis kan niet weggedacht worden, door niemand, dus het is er nog steeds ergens. Er liggen ergens universele feiten verborgen waar de mens die nog in zijn kinderschoenen staat mentaal gezien niet bijkan.

14. Die kennis is dus in symbolen vergemakkelijkt, maar die mag niet letterlijk genomen worden, alleen maar verdiept.

15. Het lijden is een taal, maar er is geen tolk, dus dan hebt gij dat nare gevoel en weet gij niet wat gij er mee moet. Die taal moet dus nog komen, vandaar dat de boodschap is : volhouden.

16. Het krijgt allemaal z'n plaats wel. Kunnen

accepteren is een keuze, niet zozeer een gevoel, want het lijden is ook juist het ondraaglijke, het niet kunnen accepteren, dus het is gevoel tegen verstand.

17. Als een stok je slaat dan kun je de stok omhelzen en aanvaarden, en dat kan dan een zekere rust geven, maar dan zijn er altijd weer andere stokken, en dan ga je door hetzelfde proces : weer de stok omhelzen, en ga zo maar door : de stok binnengaan, dan heb je minder last van het slaan van de stok op het eerste gezicht, maar vaak is het in de stok nog wel erger, en dus al die andere stokken.

18. Gij moet er dus dwars doorheen, de taal van het lijden leren verstaan. Dat wil niet zeggen dat gij dat lijden letterlijk doorgaat, maar dat het u juist doet komen tot de geheimenissen en de tegenstellingen, komen tot de vruchten van het lijden.

De leer van het lijden en de fuik

19. Gij bent in de wildernis terechtgekomen, niet meer in de stad. Gij zijt als nomaden die voort-trekken, dieper de wildernis in. Voorzorg blijft een belangrijk punt.

20. Het Woord gaat om diepte en voorzorg. Omdat er waarheid vermengd met leugens is, vergif door het voedsel, moet gij daarom alles uitziften en in de juiste volgorde zetten.

21. Wanneer gij tot het Woord komt gaat het niet om kracht. Gij moet juist leeg worden voor het Woord, en het Woord moet u eerst zwak maken. Het Woord leidt het volk tot de wildernis, en hier is honger, en hier zijn de oude krachten niet. Hier worstelt gij met het Woord.

22. Het Woord geeft niet wat gij verlangt, maar wat gij nodig hebt. Daar zullen misschien kruispunten in zijn, misschien niet. Het ongedisciplineerde zal alleen maar misleiding brengen, en valse kracht.

23. Gij moet de leer van het lijden en de fuik niet vergeten, de discipline die gij nodig hebt. In de wildernis hebt gij gevechten, opdat gij dieper komt. Het Woord wil u onderwijzen.

24. Gij hebt leidinggevende diepte nodig om hier doorheen te kunnen komen.

25. Er zijn een heleboel afgoden die gij moet overwinnen.

26. Soms moet gij leren leven met een stuk onbegrip en verwarring.

27. Gij moet het pad door de wildernis geheel gaan, tot het wilde woeste land.

28. Je bent diep in de wildernis. Dan zullen er weer nieuwe gedachtes en gevoelens in je binnen proberen te komen. Juist omdat je niet weet of die gedachtes en gevoelens van de hogere natuur zijn, moet je je hier tegen verzetten. Je moet er zelfs mee worstelen als het te sterk wordt. Dit is een vorm van toetsen en aftasten.

29. De hogere natuur weet hier wel raad mee, de lagere natuur niet, maar zal proberen binnen te dringen. Je mag geen risico's nemen, zoals op je gevoel afgaan.

30. Dus je worstelt, je verzet je, wetende dat als het de hogere natuur is, dan kan die juist door deze worsteling binnenkomen, omdat dit namelijk je voorzorg is.

31. Nu kan dus zelfs je worstelen onvolmaakt zijn, onzuiver, onvolledig, dus zelfs met het worstelen moet je worstelen.

32. Alles moest je loslaten, vooral juist ook het

loslaten zelf. Zo ga je dan ook worstelen met het worstelen zelf. Totdat je in het punt komt van het diepste worstelen, het diepste verzetten, waardoor je het eeuwige worstelen en het eeuwige verzetten kunt binnengaan.

33. Dit is ook een soort wapenrusting. Heel belangrijk in je voorzorg wat de hogere natuur zal aantrekken. Missen er teveel stappen in je voorzorg, dan zal de hogere natuur niet echt diep komen.

34. Je komt bij de zee. Je stapt in de zee en wast jezelf. Dan zwem je. Zwem gewoon door. Je bent op weg naar zand. Wanneer je daar aan bent gekomen rol je in het zand wat aan je natte huid zal kleven, om één te worden met de natuur. Dan na het strandje kom je in een wildernis. Je hebt nu een leegte in jezelf ontvangen, die leegte ben je in wezen binnen gegaan.

35. Vanuit die leegte kun je leven. Zo kun je groeien in leegte. Als de hogere natuur dan echt komt, dan kun je je daar niet meer tegen verzetten. Het grijpt je, en er is niets wat je kan doen.

Geen aards loon maar geestelijk loon

36. Het denken van de mens is verschrikkelijk verziekt. Er wordt voor de mens gedacht, in vele lagen van wezens die in het lichaam zijn, en die van het lichaam leven. Zij voeden zich daarmee.

37. Dit zijn allemaal heel ingewikkelde processen, maar een mens is niet van zichzelf. Het zijn geen unieke gedachtes of gevoelens. Het komt ergens vandaan. Een gedachte is geconstrueerd om juist diepere dingen verborgen te houden, ook diepere zintuigen die onder of achter het gedachtenleven verborgen zijn.

38. Gedachten zijn vaak geesten die met elkaar communiceren. Zij gebruiken hiervoor lichamen, en de persoon denkt dat hij het zelf is. De mens wordt bestuurd.

39. De aarde is een gevangenis, en de mens is verslaafd.

40. Als het zaad sterft, dan kan niemand de nieuwe natuur tegenhouden. En dat loon is niet het loon van de wereld, maar zal geestelijk loon zijn.

41. De vijand is verdeeld, ze strijden tegen elkaar en maken elkaar verslaafd. De vijanden leven vaak in oorlog en overwinnen en verlammen elkaar dan, om elkaar te gebruiken, zodat het net lijkt alsof alles koek en ei is.

42. Er wordt waarheid met leugen vermengd.

10.

De strijd tussen het Woord en gemakszuchtig geloof

1. Geloof wordt al te gemakkelijk afgoderij, als in godsdienstwaan. Er is dus een ware strijd gaande tussen het Woord en gemakszuchtig geloof.

2. Het Woord is niet voor gelukszoekers en genotzoekers, maar voor hen die willen leren, kenniszoekers.

3. Het leven is niet saai. Het is een puzzel. Alles om u heen is cryptisch en kan een sleutel vormen op het verdere pad.

4. Alles is onderdeel van een groter geheel. De wond is ook weer de weg tot het medicijn, al dan niet door het terugtrekken of doorvechten. Leer leven met de kleinste hoeveelheden.

5. Hoe dieper gij in het Woord komt, hoe meer je gaat zien hoe ver dingen van de het Woord verwijderd zijn.

6. Het dwangmatige van het letterlijke is een handlanger van het kwaad.

7. Door de tocht door de wildernis sterft dit allemaal af.

8. De mens moet leren terug te keren tot de natuur en dit allemaal te regelen via de natuur processen.

9. Deze golven van emanatie en evolutie, neerwaarts en opwaarts, komen van Orion, en scheppen het bestaan, alles in en rondom u. Gij mag leren op deze golven mee te gaan. Als eerste mag gij deze golven leren herkennen, leren ervaren, als het ingaan van de geestelijke zee.

10. In de natuur moogt gij dan helemaal uzelf verliezen om deel te worden van het grotere geheel, dus dat gij zelf een stuk natuur wordt, of zelfs de natuur, wat gewoon een ander woord voor diepte is.

11. Je wordt in een leegte gegooid, telkens weer, en wat je probeert te grijpen zal van je wegvluchten, en als je ervan probeert weg te rennen, dan zal het je achtervolgen. Waarom ? Omdat het een spiegeling is, een tegengestelde. Alles wordt omgedraaid.

12. Daar is deze realiteit voor, om die hele diepe creativiteit op te wekken, een andere manier van beleven. Je kan deze woeste zee niet de baas, maar er gaat een pad doorheen naar een zeker eiland.

13. De grenzen tonen het pad. Als er geen grenzen zijn dan is er gewoon geen pad.

14. Dingen zullen nooit langer blijven of kunnen blijven dan nodig, want het geeft spiegelingen en roept het tegengestelde op, dus hoe dieper het gaat, roept het ook weer het hogere op.

15. Blijf in je aangewezen werkgebied en werkmaat, stap niet uit je werkgebied. Gij doet in principe alleen wat noodzakelijk is en binnen de grenzen van het werkgebied, en dus binnen de grenzen van het Woord.

16. Het is dus belangrijk gevoelig te worden voor de grenzen van het werkgebied en het Woord, en daar mag gij ook om vragen, maar bovenal is het iets wat gij moet oefenen, en oefening ontstaat door het testen en het voorzichtig zijn, want als je voorzichtig bent dan krijg je hoe dan ook leiding.

17. Je kunt dan het sobere Woord overdenken die boven de woelige zee van je gevoelens en emoties zweeft, boven je verwarringen, en als er iets naar boven komt om iets te doen of kunnen doen, dan kun je dat testen, heel specifiek, aan het sobere Woord, als een verwerker. Als het niet van het Woord is dan zal het Woord het doen laten wegzinken en verwerken, en als het wel van het Woord is dan zal het versterken en kun je het niet meer tegenhouden, krijg je er vrede over.

18. Soms is dit dus wel eerst een worsteling, en die vrede kan soms op een laag pitje zijn, maar dat je toch van binnen een bepaalde zekerheid hebt. En ja, dat kan soms lang duren.

19. Ook is het belangrijk om je verwerker, het Woord, goed te laten doorkomen, heel specifiek, dus met de verschillende onderdelen.

20. Dus je kunt in principe dat wat je wil testen met deze onderdelen van het Woord omringen en dan kijken wat het doet.

21. Als je je te onrustig voelt is het soms tijd om je eerst even terug te trekken, maar besef ook dat in je overdenking het Woord ook weer de natuur is, dus test dingen ook aan de natuur van de eeuwigheid.

22. Breng het tot de sobere natuur en zie wat er gebeurt.

23. Soms heeft het eerst wat langer tijd nodig. Dan moet eerst het zaadje nog sterven en dan heb je later pas de oogst.

Het verlaten wildernis strand

24. Loop in gedachten op het verlaten wildernis strand, en het is er mistig, en het Woord zweeft er ook ergens.

25. Er is dus mist, en die is ook weer ter bescherming.

26. Er zijn hele sterke stromingen. Het gaat om het loskomen van systemen, van de systemen van het lagere collectieve ego, door het eenling principe, maar dan wordt je ook verbonden aan het hogere collectief uiteindelijk.

27. Depressie is een leegmakingsmiddel, een soort natuurpoeder, en het is direct ook een bindmiddel tot hogere natuurcontacten, principes.

28. Het ontmaskert allereerst de massa's, en dan volgt er een worsteling, en dan zul je daardoor uiteindelijk de massa's overstijgen en je lagere massa-zelf.

29. Er is een heleboel wat gij niet kunt veranderen, waar gij machteloos over zijt, wat een bepaald gebied is, en er is ook een gebied waar gij wel dingen kunt veranderen.

30. Maar gij moogt met dat wat gij niet kunt veranderen wel creatief omgaan op een bepaalde manier, net zoals in het gebied waarin gij wel maatregelen kunt treffen.

31. Dat er aan u getrokken wordt en dat het storend is kunt gij niet altijd voorkomen en ook niet altijd veranderen. Soms kunt gij wegrennen, om te merken dat waar gij dan naartoe gaat ook aan u getrokken wordt, en misschien dan weer door andere dingen.

32. De mens is ingesloten in dit soort dingen. Het zijn verstoringen, maar gij kunt creatief blijven, al is het soms alleen maar creatief denken, zoeken naar spiegelingen.

33. Het helpt allemaal om tot de subtiliteit van het orakel door te dringen. Het is onderdeel van het creatieve proces, en dan op naar de nieuwe schepping die daarin te vinden is, in deze nieuwe vorm van beleven, van leven.

34. Het is het pad van de natuur : pijnlijk, hard, maar zaaddragend.

35. Het is maar net hoe lang de natuur er voor nodig heeft. De natuur lost het dan vanzelf op als alles gefilterd is.

36. Het mag allereerst ook niet te duidelijk zijn, want dan gaat de bedoeling verloren. Allereerst ga je door de verwarring heen, want anders grijpt het je.

37. Ga ermee om in het leerverband. Niets is voor niets, en het wordt vanzelf duidelijk.

38. Het gaat om werelden die te ver van elkaar verwijderd liggen, waar een te grote kloof tussenzit, en dan gaat het zich dus op een bepaalde manier vertalen, als een overlapping.

39. Vaak zijn er juist dan weer andere dingen nodig om deze dingen te kunnen vertalen. Het komt dus ook uit een groter geheel, en alleen in dat verband kan het zich vertalen. Dat loopt dan ook helemaal gelijk op met het onderwijs.

11.

Moeder honger en moeder eenzaamheid

1. Het geleid worden is wild als een leeuw. Toch is dat dus het hogere touw.

2. Het gaat niet zonder slag of stoot. Het komt niet zomaar aanwaaien.

3. Het spreekt niet altijd. Soms is het gesloten en moet je verder, en zal het later weer gaan spreken.

4. Soms heeft het eerst rust nodig heeft, en soms moet er eerst voor gestreden worden.

5. Weer is het zo dat er geen verslaving gemaakt moet worden aangaande duidelijkheid. We hebben het nu over het belang van de oerchaos. Als die er niet is, dan is er een probleem.

6. Plezier zou gij zeker niet naar op zoek moeten gaan, maar gij moet de droge, saaie natuurkennis onder ogen komen, die dus allereerst het plezier doodt, opdat er ruimte komt voor iets veel groters : nut.
En dat begint altijd met nutteloosheid. Allemaal onderdeel van de oerchaos. Het zijn de tijden van dorre droogte, om tot de ontwapening te komen, en ergens op die lange, moeizame, maar belangrijke brug komt het verschijnsel van wedergeboorte, maar dat zal dus niet op een stadse manier gaan. Subtiliteit is waarover het gaat.

8. Het is belangrijk alles natuurlijk te laten verlopen door de oerchaos. Die oerchaos is je bescherming.

9. Het gaat erom te leren spaarzaam om te gaan met woorden, leren na te denken, leren te overdenken en verbeelden, de natuur te leren.

10. De spanning kan soms hard toeslaan, maar het is ook weer nodig om de paden te laten zien en dat gaat alleen met grenzen.

11. Het gaat om diepe overdenking en puzzelen, want dit is het pad eruit, erdoor, stap voor stap.

12. Het moet even de juiste combinaties krijgen en dan kan er verder gegaan worden.

13. Je kunt het niet forceren, en dingen om je heen zijn abstracter dan je denkt. Er zijn tekenen van het herstel van de moeder, dus daar mag je ook weer blij om zijn en dankbaar, maar het is bekend dat er ook weer haken en ogen aanzitten omdat het nog oorlogstijd is.

14. Er moet een besnijdenis van het denken plaatsvinden.

15. Het kan niet geforceerd worden. Het kan ook allemaal veel subtieler en creatiever.

16. Moeder honger werd aangevallen door de gulzige honden van de stad, en werd nog dieper de wildernis in gedreven, en zij zocht hulp bij haar zuster eenzaamheid, moeder eenzaamheid.

17. Het is belangrijk kinderen uit te leggen dat het leven geen lusthof is, maar dat er grenzen moeten zijn, en dat ze ook moeten leren zelf grenzen te maken.

18. Het is belangrijk de eigen innerlijke wereld te ontdekken, door bijvoorbeeld boeken, de literatuur.

19. Het gaat er soms om de touwtjes wat te laten vieren, opdat kinderen ook hun eigen zelfstandigheid ontwikkelen en eigen vindingrijkheid, anders raakt hun creatief vermogen verlamd en worden ze te afhankelijk.

20. Het is zware oorlog, en je moet soms nee durven zeggen en soms afstand nemen opdat het kind zelf leert vliegen en zijn eigen richtingsvermogen kan ontwikkelen.

21. Ouders die teveel bij hun kinderen staan en plakken zijn een groot gevaar, want die verlammen het vermogen van het kind dus.

22. De natuur is geduldig maar streng.
Het spaart het kind niet, als het kind tot het vreemde moet gaan,
maar blijft wel altijd achter het kind staan met haar warmte.

23. Soms mag je dus je kind voorop laten lopen en zeggen : Probeer de weg nu maar te vinden. Ik sta achter je, ik loop achter je, en als het echt niet lukt, dan zal ik je een beetje helpen.

24. Zij leidt haar kinderen tot de geheimen van het bos,
En in de nacht vaagt haar stem weg, opdat zij het vreemde zullen zoeken.
Zij zendt haar kinderen als boodschappers tot het vreemde.

25. Niets is geduid, ze treft bewust haar doel niet,
en glijd langs alles heen om haar geheimen te bewaren.
Zij blijft op een afstand, opdat er ruimte is voor groei.

26. Niet te dichtbij, niet te ver weg. Zo kan een kind opgroeien.

27. Het is het pad van het minderen en het eenlingenschap, wat kinderen dus ook moeten leren.

28. Star is echt wanneer je je kinderen afsluit van daadwerkelijk alle prikkels van de buitenwereld en ze dus niks mogen en alles moeten. Dat is stram.

29. Geef een stuk voorzichtigheid en een stuk vrijheid aan de kinderen.

Wees gevoelig voor de grenzen

30. De oorlog is de leer-oproep, en het leren vergt overdenking, volharding.

31. Teveel geluk doet in slaap dutten.

32. Er valt nog heel wat te studeren en ook te herhalen.

33. Kinderen doodgooien met overmatige, dorre leringen is een vorm van spijbelen.

34. Het heeft ook geen zin om je met anderen te vergelijken. Het gaat er alleen om jezelf te vergelijken met het hogere.

35. Zoek naar de juiste hoeveelheid en verhouding. De materie moet op de juiste manier samenhangen met aarde en water, dus gij moet er verantwoord en zuinig mee omspringen. Alles heeft z'n tijd.

36. Het gaat door spiegelingen. Het rechtstreekse is levens en levens gevaarlijk.

37. Er moeten dus eerst wel symbolieke lagen zijn, het abstracte, en dat vind je onder de mensen, een stuk stad dus, anders is die beveiliging er niet.

38. Het zijn krachten die op elkaar inwerken, ook weer goede krachten.

39. Alles moet getest worden, dus ook de leegte. Wordt je dan meegesleurd met een stroom leegte in dat proces, dan moet er dus altijd opgepast worden met vertrouwen en overgave, omdat er dus ook weer mee geworsteld moet worden vanwege het gevaar van valse leegte, dus door de hogere vreze voorzichtig worden, en eerst testen, wat ook een hoger verzet met zich meebrengt, de leeuw, die zich nergens zomaar aan overgeeft.

40. Ook dat verzetten kan weer een gevaar op zich zijn, dus daarom moet er ook verzet worden tegen het verzetten enzovoort, om zo in de diepte te komen, tot de bronnen.

41. Dat heeft inderdaad te maken met het afsterven, en dat boort dus ook weer nieuw leven aan en eeuwig leven, wat vervolgens ook weer getest moet worden, maar er komt je dan een soort loon tegemoet wat je niet meer tegen zou kunnen houden, en dat is een stuk verloren natuur zelf.

42. Dat moet gehuld zijn in twijfel en verwarring,

want overmoed ligt altijd weer op de loer, en dat brengt valsheid met zich mee, dat mensen iets te enthousiast worden en iets te snel grijpen en meestromen.

43. Dat moet voorkomen worden, want de gevaren zijn eindeloos. Het werkt door gevoeligheid, grens-gevoeligheid die zo wordt ontwikkeld, en dat is een gevoeligheid naar spanning toe uiteindelijk, die op een gegeven moment zo sterk wordt dat je niet eens meer over een natuurgrens heen zou kunnen gaan, vanwege dat je dan een slag krijgt die je terugduwt. Dat is de bescherming van het hogere touw, de gebondenheid tot soberheid.

44. Dingen kunnen dus al snel vals worden, ook in schijnbaar goede dingen zoals het afsterven, want er is ook weer een valse dood.

45. Het is een bijprodukt van de eeuwige kennis wat van het verschijnsel van het Woord boven het oerwoud naar beneden druipt en zich vervormt om de mens te testen.

46. De eeuwige kennis gaat niet over of het leuk is of goed smaakt, maar of het verantwoord is, of het nuttig is, en dat is een beproeving. De eeuwige kennis onderhoudt de natuurgrenzen.

47. Daarbuiten kom je in een gebied van vraatzucht, gelukszoekers, genotszoekers en andere goudzoekers, die de natuur proberen te verwoesten.

12.

De tijden kennen

1. Wilt gij door het vlees leven of door het geestelijke, door de wil of door de kennis ?

2. Voor alles is een tijd, en alles heeft een bedoeling en er zijn strenge voorwaardes. Dat gaat allemaal over de grens gevoeligheid.

3. Gij moet wachten op de schepping. Het zaad moet eerst sterven.

4. Verslavingen lopen met elkaar op en kunnen met elkaar te maken hebben.

5. Grensgevoeligheid heeft met leiding te maken.

6. Het is een puzzel die afgemaakt moet worden, en dat is dus een puzzel op leven en dood.

7. Het is een noodzakelijkheidsprincipe, en het is belangrijk dat te kunnen onderscheiden en niet met de verkeerden mee te gaan. Dit kan heel subtiel gaan.

8. Geestelijk nomadisch leven moet dus ook geleid worden, door onderscheiding. Het geestelijk nomadisch leven moet dus ook gewijd zijn aan het minderen, om zo tot de natuur principes te gaan.

9. Wilden kennen de tijd van ja en nee zeggen, van afzonderen en toenaderen, en ook van innerlijke verdeeldheid. Het hoort er allemaal bij.

De scheiding tussen het vleselijke en geestelijke

10. Soms mag je iemand meetrekken, maar dan moet je ook weer de touwtjes laten vieren.

11. De leegte is maar een aspect van het testen en moet altijd verbonden zijn aan de hogere vrees, wat dus ook de vrees is om dingen door het vlees te doen.

12. Er is een bepaalde vorm van communicatie waarvan je in het begin het tekensysteem niet kent, en dat kan ook telkens maar dieper en dieper.

13. De natuur wil jou dan in een restrictie krijgen om je te beveiligen, wat een beetje moeder's eigen is, dus

dat kan een bepaalde benauwdheid zijn, een onrust, maar die benauwdheid die de moeder van de eenzaamheid heeft gestuurd is dan als hoger principe van de restrictie ook weer voor te stellen als een moeder, als een bijmoeder.

14. Dat geeft een enorme worsteling met het vlees, want het vlees ziet jou als haar kind. Zij wil jou bezitten, gebruiken, misbruiken, enzovoort.

15. Vandaar dus de worsteling tussen meerdere vrouwen, en daar zit jij tussenin, en daar wordt jij door verscheurd, maar die scheuring is een scheuring tussen het vleselijke en geestelijke.

16. In de arena wordt gij tegengehouden, want dingen moeten eerst dieper doorgetest worden en doorgezuiverd.

17. De oude patronen moeten weg, afgebroken worden, en er zullen natuurrivieren doorheen gaan lopen die nieuwe vruchtbaarheid gaan geven.

18. Het zijn ook voortekenen van het hogere touw. Het gaat erom oorlogskundig te blijven.

19. Zolang het druppelt is het waardevol en blijft het spiegelend in de zin dat het kan inspireren.

Zonder grenzen geen pad

20. Wees geen deserteur, maar ook geen blinde vuistvechter of materialistisch leger.

21. Het is en blijft territoriale oorlogsvoering in een verzetsleger die dus alleen naar buiten treedt wanneer dit zo in het eeuwige Woord wordt toegelaten, dus zoekt de dingen die boven zijn, oorlog voerende in de hogere gewesten, en dit heeft neerslag in de lagere gewesten.

22. Daarom bent gij hier ook, om die lagere systemen te vernietigen, te herzien. Dit gebeurt van binnenuit.

23. Het moet tot hogere, geestelijke vormen gaan, dus het markt-element moet weg, en oorlogskundig fundament moet ervoor in de plaats, en dat is met alles zo.

24. In die zin zijn er dan een heleboel vormen nodig, zoals het Woord ook uit een heleboel vormen bestaat waarin alles samengebracht wordt zodat het lagere weg kan vallen.

25. Het gaat om het grotere verband, om terugkeren naar de natuur, naar je binnenste.

26. De mens moet worden als een honingbij, dus worstelen met de bloemen voor honing, en dat worstelen is met herinneringen, met boeken, met metaforen enzovoort, dus eigenlijk ook wat de leeuw doet : het verzetten, maar wel tot onderwerp van testen houden.

27. De spiegelingen deugen dan niet. Het gaat zich allemaal vervormen en dan ontstaat er een hele andere wereld.

28. Zo zit de wereld vandaag de dag in elkaar, dus daarom is er het thema : de honingbij, en ook de leeuw.

29. Het gaat over de bron, maar die bron is ook weer onzuiver, dus die moet nog gezuiverd worden, dus je kan niet zomaar vasthouden, maar moet ook worstelen.

30. Soms moeten dingen weg uit het hoofd, en moet het hart er mee verder, dus weer heel voorzichtig, als een honingbij die dus niet de bloem totaal vermorzeld, en ook niet totaal door de bloem wordt vermorzeld, maar die dus de instrumenten heeft om het diepere uit die bloem te halen.

31. Het gaat om de honing, van de gezuiverde kern, en dan blijven zuiveren, zoals de bij ook doet. Naar de korf nemen zodat het verder bewerkt wordt,

telkens weer diepere lagen. In dat proces kan het vleselijke afsterven.

32. Wat je grijpt spoelt weg, glijdt weg. Je kunt het niet rechtstreeks pakken, alleen spelenderwijs kun je ermee omgaan, dus niet het directe, dus dit is het hele hongerbrood principe.

33. Dat de mens hierin wordt gegooid is om de mens niet te laten dichtgroeien, maar andere lagen te ontdekken, volgzaam te worden, vindingrijk.

34. Maar dit gaat niet buiten het lijden en de fuik om. Wat je grijpt rent van je weg, waar je naartoe loopt komt steeds verder weg te liggen.

35. Daarom is het onderwijs ook omhuld met veel verhalen, anders zou het veel te gevaarlijk zijn. En het spelenderwijze is dan ook een soort worstelen, maar die testfactor moet er dus wel blijven.

36. Er is een zekere kenniswil, maar die is ondergeschikt aan de eeuwige kennis, dus alle wil die daarbuiten valt moet daar op afbreken, alle vleselijke wil. Hetzelfde geldt voor kennisgeluk en kennisnut. Het is allemaal ondergeschikt aan de eeuwige kennis zelf.

37. Het zijn maar fragmenten, en ja, je kunt eruit putten als een herinnering, als een bij die deze bloem zo nu en dan bezoekt, maar er zijn veel meer bloemen, en er komen telkens weer nieuwe velden bij door de bij, die ook weer te maken heeft met de bestuiving. Het gaat dus erom je pad te vinden als een bij. Soms kun je naar bepaalde bloemen terug of bepaalde contacten.

38. Dat wil niet zeggen dat er geen worsteling is. Het kost de bij iets om honing uit de bloem te ontrekken, het honing beginsel, allemaal rauw materiaal nog.

39. Soms is er even een doorbraak, en dan later gaat die overstroming zich weer minderen, en dan moet je weer verder verdiepen.

40. Blokkades zijn er dus ook voor om dit pad te leiden. Leven is in de grenzen, zonder grenzen is er geen pad. Je mag je dus ook verheugen in de blokkades, restricties, want het leidt naar nieuwe bronnen, niet telkens alleen maar naar de ouden, want dan gaat het vergiftigen.

41. Het hongerlijden moet groot, diep en langdurend, chronisch, genoeg zijn om de machten van het vlees te verbreken. Het is dus een grote oorlog.

42. De mens is omringd door golems met hun vadsige lijven die allemaal in laagjes zijn opgebouwd. Nu gaat het erom doorgang te vinden in de wildernis, woestijn, om het van je af te krijgen. Er moet namelijk ook zuivering komen in het verdiepen.

13.

Het gebruik van hyperbolen

1. Worstel ermee in de geestelijke arena voor uiteindelijke geestelijke leiding, en dat is er alleen als dingen rijp zijn geworden. Daarvoor ligt altijd die worsteling.

2. Het lijden houdt dus ook in al die onzekerheden en die moeten rijpen voordat het het geweten mag binnengaan, of de weter, daarom is het dus juist ook beter om in de twijfel zone te leven, in de test zone.

3. Hiervoor kun je een soort van onderwereld tocht gaan maken om van iets los te komen, of om duidelijkheid te krijgen omtrend deze dingen.

4. Een eenmansweg in deze wereld is gewoon niet mogelijk, ook omdat gij in ballingschap bent, anders leert gij de wereld niet kennen.

5. Gij bestaat niet voor pijn en moeite op zich, maar voor kennis en geoefendheid.

6. Het geleide leven kenmerkt zich door de worsteling met jezelf en je interpretatie.

7. Ontbreekt die worsteling, dan kun je je afvragen of je wel geleid leeft.

8. Vaak is datgene waarvan men denkt dat het geleid leven is gewoon sociaal leven.

9. Zie het lijden als een bloem, een bloem van de armoe. Het lijden is een boodschap.

10. Er moet onderscheid zijn, er moeten zekere grenzen zijn, er moet een zekere discipline zijn.

11. Ga niet met een gebrek aan wapens in het hol van de leeuw.

12. Wanneer valt er wat te vieren ? Als mensen loskomen van bepaalde verderfelijke menselijke tradities, maar de mens wordt vaak bedrogen dat hij al heel ver is en het allemaal al heel goed doet.

13. De mens heeft een strijd te voeren. Natuurlijk is de mens verwond, en een mens moet ook van alles leren.

14. Je kunt de geestelijke strijd niet vervangen door iets anders.

15. De watervallen, rivieren en zeeën stromen uit het lichaam van moeder wildernis. Maar de mens is ontvoerd, ver weg van haar. Ik zag de stromen van de watervallen, de rivieren en de zeeën uit haar stromen. Zij was hier, met mij, maar alles was maar ten dele.

16. Ik begon toen het Woord te lezen. Ik was me bewust van de opdracht.

17. Zwart-wit denken is niet eerlijk naar het geheel. Wel kunnen deze hyperbolen dus soms gebruikt worden.

18. Kinderen moeten al jong het verschil leren kennen tussen het vleselijke en het geestelijke, en dat het geestelijke een strijd heeft te voeren tegen het vleselijke, elke dag weer. Daarom moeten ze leren elke dag als ze opstaan de geestelijke wapenrusting aan te doen, want er is een vijand die op hen jaagt.

19. De mens moet eerst het gif leren kennen en zo de natuur. Daar kan niemand omheen. De mens is vergiftigd door het valse woord.

20. Gij strijdt niet zomaar tegen een individu of ieder individu, omdat er machtsstructuren achter liggen.

21. Er wordt een rad voor de ogen van de mens gedraaid. Het is niet erg om tegenstrijdig te zijn, want je moet een bepaalde psychedelische invalshoek hebben met deze dingen. Dat hoort ook weer bij de oorlogskunde.

22. De macht van het geld werkt met camouflage. Ze zijn statisch, maar als ze bewegen dan gaat alles snel.

23. Geld is een strikker en een jager die zichzelf niet wil prijsgeven.

24. Ze zijn heel erg gepolijst, uitgekookt, om hun macht te waarborgen, en wekken zo allerlei schijn op.

25. Het zijn boeren die wat schoffelen. Dokteren is altijd pappen en nat houden, dus soms vergif, soms het gif verzoeten, soms naar binnen halen, en dan weer afstoten.

26. Nostalgie is bitterzoet. Zinloosheid is voor de oppervlakkigen, maar in de diepte is betekenis.

27. In de wereld van de dromen liggen bepaalde tekenen verborgen, tekenen, om bepaalde dingen te laten wegvallen en veranderen.

28. Eerst moet je een gevangenis gaan ontdekken

voordat je eruit kunt komen. Eerst moet je het voelen.

De orde van de mens is vaak zwendel

29. In de samenleving is de richting verkeerd, dus dan gaat het erom weer richting te vinden, en dan is het leven van stap tot stap, niet te snel willen gaan, niets overslaan, dus terugkeren tot de beginprincipes van het testen en onderzoeken, het twijfelen, dus het komen tot de leegte en de chaos en niet tot valse, gemaakte orde.

30. De mens koopt heel wat orde in, maar het is dus vaak zwendel.

31. Er zijn zoveel valstrikken op het pad. Aan die worsteling ontkom je dus niet. Aan piekeren kun je dus ook niet ontvluchten.

32. Verhalen zijn een soort hulpmiddel om te testen in de diepere lagen.

33. Het Woord is sober. Het gaat er dus om veel bewuster te leven en veel voorzichtiger, en het geestelijke op zich moet ook sober worden, want er is zoveel vleselijkheid in het geestelijke.

34. Het God raadsel moet dus opgelost worden, anders kan de mens niet verder.

35. Er moet dus een wachter komen voor zowel oor als mond. Als er geen wachter voor de mond is dan kan het oor nooit geopend worden.

36. De mens bidt en bidt maar, spreekt en spreekt maar, maar dit houdt juist de doorboring en besnijdenis van het oor tegen waardoor geleide kennis zou moeten komen.

37. De mens is door zijn grote, overmoedige en roekeloze mond aan hele andere goden verbonden. Meer aan de goden van de buik dan de God van het oor, van het zwijgoffer, van het luisteren.

38. Stormen komen van Orion, en moeten ervoor zorgen dat er niets vastgroeid, niets verdicht wordt, dat er niets vergeten wordt, vanwege de hogere verbanden en onderscheidingen.

39. Wees maar blij met deze vaagheid en mist, zodat je niet te snel gaat. Eerst moet het dieper.

40. Alle woorden zullen zich verdiepen en zullen van betekenis veranderen, andere verbindingen en samenhang krijgen, andere richting.

41. Juist als de personificatie teveel wordt weggehaald en het te eenzijdig wordt gemaakt, dan sterft het, als een dode kunst. Maar het kan aan twee kanten er vanaf vallen, want het fundament van de personificatie, van de archetypes, is altijd de principes.

42. Als er geen principes zijn en ze gebruiken toch het woord God, dan heeft het geen fundament, en is het ook dood. Alles hangt aan een zijden draadje.

43. De bruggen storten in en worden opnieuw opgebouwd, en dan zie je het hele gradenstelsel van de spiegelingen daarvan om je heen, en die hebben ten nut om die brug te bouwen, om tot het hogere te komen, dus al die situaties, en al die mensen, zijn belangrijke tredes op die trap, waarvan er geeneen overgeslagen mag worden, want dan val je in een gat. Ze zijn dus allemaal belangrijk, en hebben allemaal een eigen betekenis, een eigen les. Heel veel puzzel en pieker werk dus.

44. Alleen in het werk is er namelijk de ware rust, dus daar kun je soms van wakker liggen. Als je wakker bent in de nacht of je ligt wat te woelen, en je komt maar niet in slaap, dan betekent dit dus dat je specifiek naar bepaalde treden wordt geleid die belangrijk zijn, die nog wat moeten aandikken, dus waaruit de boodschap en betekenis dieper gefiltreerd moet worden om verder te kunnen.

45. Je bent dan niet in de dagwereld, in de waakwereld, maar ook niet geheel in de slaapwereld, maar in een tussenzone, de twilight zone, en die is heel surreeel, en is dus ook een eigen wereld, ook al denk je misschien dan dat je nog wakker bent op aarde.

46. Maar in de wereld tussen slapen en waken moet die trap dus gebouwd worden naar de paradijs aarde.

14.

Het vlees sterft in de diepe afgrond

1. Strijd is zicht. Hoe meer zicht, hoe meer strijd, hoe meer de gevangenissen ervaren worden.

2. Zij die geen zicht hebben hebben veelal die strijd ook niet op dat niveau.

3. Het geleid worden is dus een heel smal pad. Hoe meer geleid het is, hoe smaller het pad, maar dat is ook de bedoeling voor het hogere touw.

4. Het lijden is een zintuig. Om af te sterven aan iets moet je heel veel overdenking doen, want dan kom je tot de wortels en kan het waarlijk afsterven, en die dood is een mooie dood, een beeld van de diepte-overdenking, want anders zou het slechts symptoom-bestrijding zijn.

5. Het sterven kan dus plaatsvinden in die diepe afgrond van de overpeinzingen, waar je ook tot stilte kan komen. Zij die niet overdenken hebben hun eigen dood, maar dat is een hele andere dood, meer als een soort drugs.

6. Het kost moed en doorzettingsvermogen om tot het ware lijden te komen van het overdenken en zo tot het ware sterven.

7. Termen zoals sterven, wedergeboorte, opname enzovoort, zijn beelden van diepere processen die bezocht kunnen worden in de wetenschappen van deze termen.

8. Als je volhardend wacht, dan wordt dat tot een eigen zintuig. Dat moet een gewoonte worden, een natuur.

9. Niks is eenmalig, dat je zomaar een keer geluk hebt. Het is iets wat zo moet groeien, door oefenen en oefenen, volharden en volharden, en niet toegeven aan verleidingen.

10. Het is dikke vette oorlog overal. Het beest wil niet loslaten.

11. Het drijft de mens inderdaad tot waanzin, tot het breekpunt, zodat je nog meer je innerlijke wereld gaat opzoeken.

12. Dat is dus allemaal ten doel om de mens terug te drijven tot de oernatuur baarmoeder.

13. Iedere geestelijkheid is onderworpen aan de eeuwige kennis. Vrijheid is een waan, want je bent dan toch weer aan iets gebonden, wordt toch weer door iets geleid of misleid, dus je kunt dan het best in het eeuwige touw zijn.

14. Het geestelijke staat nooit op zichzelf. Het gaat tot veel diepere bronnen, en stroomt daar uit voort.

15. Dus allemaal overmatig op het geestelijke gericht te zijn kan losbollerigheid veroorzaken, dat je het lijden, de moeder aarde, van je afwerpt. Dat kan heel subtiel gaan. Het is een drugs, dus het kan je zelfs het gevoel geven dat je goed bezig bent of dit nodig hebt, terwijl je gewoon gelokt wordt door iets, door een roofdier.

16. Het is dus ook goed terug te keren naar het basis onderwijs om daaraan te ontkomen. We zeggen

daarom altijd dat het niet stopt met het ontvangen van het geestelijke. Het begint er slechts mee, want daarna moet een mens de eeuwige kennis ontvangen en het eeuwige touw.

17. Er zijn dus altijd grenzen, en dan zijn er veel verleidingen om tot snelle beesten te gaan.

18. Aan jezelf werken betekent juist het minder worden, het afdalen om los te komen van je valse, vleselijke opgeblazen zelf, om dan je verloren collectieve zelf te vinden wat rondhangt in alles om je heen.

19. Het is een onderdeel van het testen, want als je te zelfbewust bent, dan kun je niet eens testen.

Zonder verbrokenheid geen wedergeboorte

20. Je helpt door de kennis te helpen, de hogere verbanden.

21. Het vlees verzint altijd weer excuses, dus dat moet eraf.

22. Het zintuig van het lijden herkent het ene in het andere.

23. Het is niet iets zoetsappigs, maar een worsteling in de arena.

24. Het zal niet voor het verkeerde doel lijden, geen tijd verspillen, niet op de verkeerde plaatsen uithangen. Je test altijd dingen aan het verband, niet aan het eenzijdige lagere zelf. Het gaat om een volkomen offer, volkomen jezelf geven en geen reserves erop nahouden, of van ja later, of eerst dit, eerst dat.

25. Lichtzinnigheid is hierin tegengesteld aan boetvaardigheid.

26. Lichtzinnig is het gedrag van de deserteur.

27. De natuur zal het op de juiste tijd doen, niets te vroeg, niets te laat. De tussenstappen worden vanzelf duidelijk in de leegtes, in het gemis, daar is het ook voor. In licht en volheid zou het nooit geopenbaard kunnen worden.

28. Alles buiten de metaforische tranenrivier is waardeloos, doods, pseudo, excuses makende enzovoort.

29. De mens is een rover als de mens niet tot de tranenrivieren is gekomen. Dat is niet zomaar een ervaring maar een keuze.

30. Het vlees doet aan zelf-complimentatie om de boetvaardigheid in te dammen.

31. Er is geen leven zonder de tranen. Het vlees maakt voortdurend excuses en dat kan allemaal heel vroom klinken. De tranen gaan terug naar de bron. Het is de levensadem.

32. Er is geen wedergeboorte zonder de tranen. Geestelijke tranen zijn een teken van ware verbrokenheid. Het minderen moet namelijk tot een climax komen waarin het vlees breekt zodat er doorstroom is. Daar mag niet lichtzinnig over gesproken worden.

33. De verbroken mens heeft niets meer om nog mee te pronken. Hij is alles kwijt, en kan zo tot de wildernis opgenomen worden.

34. Het vlees heeft zijn eigen geestelijkheid wat bedriegelijk denkt, en wat heel subtiel kan gaan. Iedereen kan een geestelijk verhaal ophangen en doen alsof alles zo goed gaat.

35. Een mens luistert niet, totdat hij weent. Dan is er zachte vruchtbare grond van binnen.

38. Voorzichtigheid kan nooit genoeg zijn in deze gevaarlijke gebieden. Alleen de tranen zijn de ware grenzen.

De bron van al het leven

37. Als de verbrokenheid er niet zou zijn zou de energie oppotten en brengt het je op een dwaalspoor.

38. Gij bent in het bedriegelijke domein buiten het paradijs, waar gij dus uzelf niet kunt vertrouwen.

39. Daar stroomt die rivier ook weer doorheen. Bent gij niet in die rivier, dan bent gij te betreuren en is het leven in u niet.

40. Dus dat mag je in jezelf gaan bemerken hoe diep je in die rivier bent, en dan dieper gaan.

41. Gij moet de tranenrivier volgen, helemaal terug, door het oer tot orion, tot het scheppingsgeheim en de bron van al het leven.

42. Kent gij deze rivier ? Hebt gij van deze rivier gedronken, en bent gij tot haar geheimen gekomen ? Hebt gij in deze rivier gezwommen en hebt gij erin gebaden en gedoken ? Zo niet, dan bent gij ernstig te betreuren, want dan is het leven in u niet.

43. Waar hebt gij die tranen al ontvangen ? Waar stromen die rivieren ergens door uw leven ? Waar en wanneer werden die bronnen in u ontsloten ?

44. Gij kunt u ook afvragen waar die rivier nog ontbreekt in uw leven, en u er dan voor openstellen, als een wenend kind, want de baby is gewoon dood als het niet weent bij de geboorte. Daar mag gij u dus ook ernstig naar uitstrekken, overal in uw leven waar gij die tranen nog niet hebt ontvangen, als de late regen.

45. Gij moogt uzelf ook oproepen om geestelijk te wenen, zodat er vruchtbaarheid in uw leven komt, en u later ook een oogst hebt.

15.

De eeuwige kennis bestaat in de test

1. De eeuwige kennis is voornamelijk het testen, de hele wetenschap ervan, omdat daarin de zuivere eeuwige kennis is, dus het staat er niet los van.

2. En het ware openstellen voor de eeuwige kennis wil dan ook dat het zuiver is, dus kom je automatisch bij het testen terecht, en de mate van het openstellen voor de eeuwige kennis wordt dan ook juist afgelezen en afgemeten aan de mate waarin je test.

3. Dit testen moet dus ook weer getest worden, en dat testen ook weer, enzovoort, vandaar het eeuwige testen, en dat kan dus via verschillende gelijkenissen uitgewerkt worden.

4. Testresultaten moeten dus verder ook altijd getest worden. Het is dus een hele worsteling.

Test-gehoorzaamheid

5. Het punt is dus dat je zelf helemaal niks mag toelaten in het testen, als je het diepte-testen in wil gaan, maar dat je door je test-gehoorzaamheid door de eeuwige kennis wordt beloond.

6. Er moet dus juist een enorme voorzichtigheid en vreze zijn, anders wordt het weer te direct en doe je het weer zelf.

7. Het gaat om het zaaien, dus niet zomaar toelaten. Als je dan in de leegte terecht komt omdat je niets meer toelaat moet je dus volhouden, want die leegte gaat weer geboorte geven, en die leegte moet ook weer getest worden, enzovoort.

8. Daarvoor moet je alles afleggen, ook je zienswijzen. Je mag er geen enkele theologie op nahouden, moet je allemaal afleggen, anders kom je

er niet door.

9. Pas later gaan er dan geteste werkelijkheden in je ontwikkelen en krijg je gegronde ideeen daardoor. Die zijn dan ook niet meer weg te krijgen.

10. Dat is dan de schepping. Dus niet zomaar aan land gaan, ook al had je dat land eerst.

11. Eerst het water in en daar blijven. Blijven testen, niet overmoedig denken dat er land is, want het kan een spiegeling zijn.

12. Absolute leegte is onmogelijk. De opstuwende krachten liggen in de diepte, en je moet op zoek gaan naar die bronnen van authentieke natuur waar geen vleselijke of menselijke inmeng is.

13. Alles moet getest worden aan kennis en geleid worden. Kennis is geleid worden op het smalle pad, met oorlogskunde.

14. Piekeren en twijfel is belangrijk, zelfs in het hogere touw, als een teken van voorzichtigheid en zelfonderzoek, dus wees maar blij.

15. Voortdurende zelfveroordeling dus, om gevoelig te blijven. Het testen is een innerlijk gevecht. Daarin moet je uit diepere bronnen zien te putten en loskomen van allerlei aardse romantiek, ook theologisch gezien, want het is een worsteling en die kan rijpen tot volwassenheid, maar dat kan alleen in gevangenschap en verbrokenheid.

16. Zolang dat er niet is is die worsteling er, totdat alles dus meer geleid is, maar dan kom je weer in andere worstelingen.

17. Het doen begint altijd bij het denken, en dat begint altijd bij het testen.

18. Het vleselijke zal altijd de nuttige dingen tot nutteloos bestempelen, en nutteloze dingen tot nuttig, en is hierin altijd heel bekrompen en eenzijdig.

19. Het gaat erom laag profiel te houden. Het is een strijd in de geestelijke wereld niet tegen vlees en bloed.

20. Dat betekent niet sneller gaan dan het gaat, dus gewoon het lijden volgen de diepte in zodat het door natuurlijke processen kan gaan.

21. Laag profiel houden betekent ook niet teveel aandacht van die geesten trekken in de zin dat je geen naam en stad gaat bouwen, niet teveel op de voorgrond treed.

22. De honden moeten getemd worden en je moet zo min mogelijk slapende beesten wakker maken, maar als het toch gebeurd dan is dat een gevecht om een of andere doorgang in de onderwereld.

23. Kennis is een grote hemelse zwakheid, namelijk het weten niets te weten.

24. De hemelse kennis is daarom niet hoogmoedig en ook niet alwetend, want de kennis sterft altijd weer, om zo tot diepere kennis te komen.

25. De kennis is heel sober, niet opgeblazen. Zo is de kennis dan ook altijd leiding, plaatselijk en op zijn tijd, en zeer subtiel, niet overintellectueel.

26. Zij die geleid worden zijn geen allesweters, maar zij weten wel waar het om gaat. Zij weten alleen wat zij moeten weten, wat voor dat moment belangrijk is.

27. Het hoofd staat voor het verstand en kennis, maar er is ook zoveel vleselijkheid die er dan afmoet.

28. Hart betekent altijd diepte, maar het hart is ook arglistig, vandaar dat er telkens weer de noodzaak tot testen is, niet tot snelle conclusies komen. Er moet een nieuw pad aangelegd worden.

Het doorleven van het Woord

29. Zomaar door strijd kom je er niet doorheen, maar alleen door de eeuwige kennis, alhoewel de eeuwige kennis zich wel weer in strijd kan omzetten en uiten.

30. Strijd is een belangrijk onderdeel van het lijden, en juist ook weer een soort geestelijke tocht.

31. Het gaat erom de taal van de strijd te kennen, de tekenleer.

32. De mens leeft op deze aarde te eenzijdig, te zwart-wit, en dat doet het bestaan ook geen recht. Die doorgangen komen de mens niet aanwaaien, maar die zitten in de hemelse literatuur.

33. Het gaat erom de dingen in de juiste perspectieven te krijgen, hogere structuren te gaan zien.

34. Het eeuwige touw zal alles overnemen, alles innemen, en dat begint bij een grote, zware gebrokenheid. Alle andere dingen zijn daar slechts een spiegeling van.

35. Het Woord is ook geen orakel wat je maar te pas en te onpas kan raadplegen, omdat het iets is wat je zelf moet doorleven en waarvoor dus regels zijn.

36. De kennis is sober, en die pronkt ook niet. Het pad wordt bepaald door je eigen keuzes.

37. Wordt vol met het Woord, om je wapenrusting op te bouwen,
want het vlees biedt geen daadwerkelijke bescherming, maar alleen maar schijn-bescherming.

38. Ga niet op dingen vooruit lopen, want dan raak je juist achter.

39. Iedereen moet in de gaten blijven houden bij de beginselen te blijven die waren gegeven als de basis van het geleid worden.

40. Als er vooruitgelopen wordt op dingen dan wordt de mens teruggeroepen.

41. De poort is eng en het pad is smal en kronkelig, en er is een geleide weg door het moeilijke. Het is nu eenmaal een raadselachtige weg.

16.

De strijd niet laag achten

1. Werk in de mijnen om die beginselen uit te werken, te mijnen.

2. Het zoete is een drug vandaag de dag waar velen naar grijpen, als een soort van zwendel. Door het zoete, of overpositieve, wordt het zicht verminderd, en groeit men vast.

3. Dit gebeurt meestal in de stad. Natuurlijk is er ook een sober en bitter zoet, maar dat is te verkrijgen in de diepte van de wildernis, in het gevecht met de vijand.

4. Gij kunt niet frivool zijn of laatdunkend over deze strijd. Als gij een overwinning hebt behaald ligt trots altijd op de loer, en dan wordt gij door de volgende, hogere vijand overwonnen.

5. Daarom moet gij niet lachen als de dwazen, zelfs niet in de wildernis.

6. Gij moet daarom de sobere vrees eren en u daaraan onderwerpen. Het is beter te vrezen dan vroegtijdig te lachen.

7. Gij moet zelfs als gij diep in de wildernis bent nog loskomen van het stadse, en dat gaat dus allemaal door de strijd tegen de beesten daar. Gij moet worstelen met al het zoete en dat wat u probeert te

lokken.

8. Dit zijn de sieraden van het eeuwig leven, uw wapens waarmee gij de overwinning behaalt over uzelf.

9. In het begin is dit als een wond op een wond, maar juist dat is nodig om te onthechten.

10. Zelf-verwennerij is een groot gevaar en een weg tot de ondergang.

11. Als alles oppervlakkig blijft, dan komt gij nooit door de ingewikkelde vijandelijke linies heen. Oorlogskunde en kennis over de vijand is dus nodig.

12. Toch is er ook zoveel kennis die gij moet verliezen. Er is veel oude en verdraaide kennis.

13. Alle onderdelen zijn belangrijk om het geheel te laten slagen.

14. Dieper gaan is moeilijk omdat je tot onbekende terreinen komt, dus dat kan je dan overweldigen, omdat je het niet kent, en er niet mee hebt leren omgaan, en het nog niet hebt kunnen plaatsen.

15. Sommige dingen kun je niet afschudden, en die boren zich een weg diep in je hart, omdat het eeuwigheids-waarde draagt, en absolute waarheden, maar om tot die volle waarheid te komen, en de allerhoogste waarheid gaan die principes zich verfijnen en laten hun diepte zien, hun doorvertalingen, dus alles is in stroming.

Gij wordt geleid tot de rivieren van vergetelheid

16. Als een kind speelt met speelgoed om bepaalde hogere realiteiten uit te beelden op een kinderlijke manier, en daar ook hele sterke gevoelens en emoties bij heeft kunnen volwassenen soms zeggen : Het is niet waar, of het zijn wanen, of het kind stelt zich aan, maar het kind spreekt over hogere dingen in zijn eigen taal, en dit kan dus heel belangrijk zijn.

17. Zo is dat ook met de mens, dat de mens op zijn eigen niveau de hogere dingen uitdrukt, in zijn eigen taal.

18. De ogen worden geopend en men ziet dingen die men niet kan duiden.

19. Alles om u heen is een archetype die naar diepere werkelijkheden wijst.

20. Er is een veel groter plan achter alle dingen. Dus in wezen is er niets aan het toeval overgeleverd. Alles heeft een hogere orde.

21. Juist door deze dingen kom je dan weer in diepere, grotere leegtes, maar middenin die leegtes zul je dan de eilanden gaan zien, want de ware leegte is nooit alleen maar leegte, maar juist een bron van creativiteit.

22. Het vlees is kortzichtig, juist omdat het tegen de opvoeding door het Woord vecht. Er is een bitter medicijn bereid voor deze dagen, maar zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

23. Bij sommige roofdieren moet gij uit de buurt blijven, en anderen moet gij benaderen, en dan moet gij goed toegerust zijn.

24. De eeuwige kennis zal u hierin leiden. Zo wordt gij geleid naar de rivieren van de vergetelheid, waar gij de leegte ingaat, en alle valse kennis in sterft.

25. Alles zal een aantal malen zachter worden, maar daarin zal het ware harde zich wel ontwikkelen.

26. Het zal toch aankomen op de seizoenen, dus seizoenen van grote strijd en seizoenen van kleine strijd. Soms zal het oorlogstijd zijn om gebied te winnen waar gij later weer verder kunt bouwen.

27. Dan na de oorlogstijd kunt gij u richten op het bouwen. Er is inderdaad ook een tijd om te vluchten, en een tijd om te lijden, en een tijd van veel leren.

28. Het eeuwige touw leidt tot de wildernis, om zo de mens losser te maken van de stad, zodat de mens dieper overweldigd kan worden door de natuurbron.

29. Er is bewaakt gebied, en met dogmatische waakhonden die zo zijn gefokt proberen te praten is vaak hetzelfde als in een wespennest lopen.

30. Geef je ze één vinger, dan bijten ze je hele hand eraf, met alle gevolgen daarvan. Ze zijn gefokt om te doden en naar de afgrond te slepen. Moeilijke materie als dat zo diep in de familie zit, en helemaal als anderen daarbuiten er nog eens een schepje boven op doen. Wat dat aangaat ruiken de aasgieren dan bloed.

31. Depressie is als een vrouw die u bewapent. Het gaat om het leren herkennen waar het voor nodig is.

32. Veel valse volwassenheid moet weggebroken worden, en ook belangrijk is het om te komen tot de cryptiek ervan. Hierin zijn dus verschillende lijnen te volgen. Dieper komen is hoger komen, maar juist die extremen worden weer intensiever gemaakt door het contact met de andere dualiteiten, dus er is een cirkel van essentiele dualiteiten om te kunnen ontwikkelen en doorgroeien. Als er één dualiteit mist, dan heeft dat ook een negatief effect op de andere dualiteiten. Daarom moet gij altijd in cirkels denken, en die cirkels moeten verbroken worden door lijnen die leiden tot andere cirkels, ook bijvoorbeeld als in een spiraal

33. Dit komt telkens weer terug, waarvan de bloemenvelden een symbool zijn, en van de bijen die van bloem tot bloem gaan, van cirkel tot cirkel. Het resultaat hiervan is honing.

34. Gij moet hiervoor dus blijven denken in cirkels, lijnen en verdiepingen, blijven afbreken en doorbreken, en de stukjes rijgen en sorteren.

35. Alles is cryptiek. Alles draagt een hogere boodschap die alleen maar tot u kan komen door dit proces. In principe is alles er dus al.

36. Er is wezenlijk verschil tussen de arrogantie van de hogere kennis en de arrogantie van de pretentie-volle lagere kennis, valse kennis en anti-kennis. De sobere arrogantie en rebelsheid is een wapen tegen het aardse systeem.

37. Maak geen slapende honden of beesten wakker, en prik niet in wespennesten.

38. Gij leeft van moment tot moment, in camouflage, en slaat alleen toe wanneer het nodig is, en gaat gij weer achter het schild. Dit zijn grote schilden.

39. De hogere realiteiten en bewustzijnen, de hogere, buitenaardse en bovenaardse kennis, wordt juist bevestigd door deze polariteiten, deze gevechten, haakt zich juist in daardoor.

40. Momenten van wanhoop en het gevoel vastgelopen te zijn, alsof je er nooit meer uit komt, zijn belangrijk en haken u vast in de moederschoot.

41. Alleen diepe, wanhopige verbrokenheid kan u aan de eeuwige kennis verbinden met eeuwige touwen.

42. Zonder de eeuwige touwen zoudt gij kunnen wegglijden.

Niet zomaar het innerlijk, maar de eeuwige kennis

43. Hoe komt gij ergens vanaf ? Een betere vraag is : Hoe komt gij erin. Het duurt zolang als het moet duren, en het is een tunnel die absoluut niet voor zijn tijd afgekapt mag worden.

44. Er moet tot de bodem van de put gegaan worden

om daar een opening te zien. Een kind heeft soms vele nachtmerries waardoor het kind gillend wakker wordt, en bang is om te slapen.

45. Als een kind ouder wordt leert het kind de nachtmerries beter te begrijpen en de waarde ervan in te zien, voor de oorlogskunde.

46. Wanneer een vrome gaat slapen hoopt hij niet op mooie dromen, maar op nachtmerries, want die brengen hem veel verder.

47. Maar vraag hierin om de wil van de eeuwige kennis, de wil van het diepere Woord, want het gaat om de oorlogskunde.

48. Iets slechts kan onder de juiste voorwaarden worden tot iets goeds. De eeuwige kennis bestaat grotendeels uit oorlogskunde, het kennen van de vijand.

49. Alleen zo leert gij de moeder kennen. De moeder is een oorlogsvoerder. Als gij zonder nachtmerries tot haar komt, zonder de littekens daarvan, dan kan ze u niet gebruiken.

50. Weest daarom een verzamelaar van nachtmerries. Draag ze mee uw hele leven. Ze leiden u, onderwijzen u, en strijden aan uw zijde.

51. De grootste overwinning van een vijand over een mens is wanneer de vijand de mens blind heeft gemaakt voor hem.

52. Het is zware, maar nodige oorlogskundige oefening. Het is kazerne tijd.

53. De eeuwige kennis laat u niet ongeleid. De eeuwige kennis gebruikt deze dingen. Zo wordt gij gevormd.

54. De sobere vreze is de voorbode van het eeuwige touw, om u los te kappen van allerlei roekeloosheid.

55. Eerst moet gij ingesloten worden. Het innerlijk kan gevaarlijk zijn. Het gaat namelijk om de eeuwige kennis.

56. Hier zijn zware voorwaarden voor, en dit gaat door scholing en gevechten, niet door mensen of aardse boeken, maar door loon wat je eerlijk hebt verdient, niet door genade of door vaagheid.

57. Ook is het zo dat veel hoge openbaring niet te begrijpen is, omdat het vaak als een brullende leeuw komt. Gij moet alles testen, onderzoeken, en het goede behouden.

58. De brullende leeuw is daar niet minder om als het niet te begrijpen is. Gij moet uzelf zelfs bewapenen met duistere raadsels waar gij de betekenis niet van kent.

59. Gij zijt hier altijd door omringd, als labyrinten en orakels, om de vijand en het vlees te verwarren. Gij moet door die verwarring heen, om alles uit te ziften.

60. Gij moet leven vanuit het eeuwige touw, niet zomaar vanuit het innerlijk. De hogere regels moeten u binden, en vandaaruit moet gij leven, want er zijn ook valse binnensten, en zij die de regels verachten.

61. Er zijn valse leegtes. Deze vijanden zijn heel subtiel, en soms moet gij u terugtrekken. De scholen van de eeuwige kennis zijn geen mensen en aardse boeken, maar de eeuwige kennis kan daar wel doorheen werken. De eeuwige kennis is dus zelf een soort boek of orakel, waar gij uit put.

62. De bedoeling van het naar de afgrond gaan is om van dingen los te komen.

63. Gij mag hierin in nieuwe vormen communiceren, net als de bloemen en de planten.

64. Die zijn ook vrij gekomen en leven op een andere manier.

65. Er hoeft niets geforceerd te worden, maar er mag ontdekt worden, de diepere lagen van het leven.

66. Er is een dunne draad over de afgrond, en daaronder zijn vangnetten. Zo mag gij leren in balans te blijven, om zo naar de overkant te gaan.

De mens opgesloten in het lagere bewustzijn

67. De mens zit opgesloten in zichzelf in het lagere bewustzijn, ontdaan van de eeuwige kennis.

68. Door contact met de moeder grond, moeder aarde, door onder de grond te gaan komt gij onder de modder, wordt gij met haar bekleed.

69. Soms moet de mens in woeste zeeen of rivieren geworpen worden om te ontkomen. Gij bent in gevecht met beesten.

17.

De verborgen weg

1. De mens moet veel afleren en diepere betekenis vinden voor de ontwikkeling en verfijning van de ziel. Hiervoor is de natuurkennis een school diep in u.

2. De verwonding hebt gij nodig om verder te komen.

3. Het is een tropentocht. Het wil niet altijd zeggen dat gij dingen ziet aankomen, maar gij kunt wel snel handelen, en het tot goed gebruik wenden.

4. Het is soms doorbijten en net nog even de laatste stoot, en dan weg, en soms moet gij al veel eerder weg om aan dingen te ontkomen.

5. Soms moet gij een omweg nemen, en er langsheen gaan. Daar is een weg voor, een verborgen weg.

6. Pak het niet roekeloos aan, maar met beleid en geduld.

7. Het eeuwige touw leidt dieper in de wildernis. Dit is alles behalve een snel proces. Het gaat om alle tussenstappen om een goed fundament te hebben. Gij moet wedergeboren worden in ijs.

8. Iedereen moet wedergeboren worden in ijs, dus te snel het ijs wegkappen of weg te duwen zou dit proces afbreken. Gij moet komen tot het eeuwige ijs, en zo dieper de duisternis in. Alles draagt een boodschap.

9. Voor elke druppel ijs moet gij hard werken. Het ijs ontstaat ook in de leegte, als een meer agressieve, of juist meer onbereikbare leegte. Het ijs is om je los te kappen, om de leegte veilig te stellen. Dit pad leidt verder tot de duisternis. Hierin zijn dus veel beproevingen en veel gevechten.

10. Ergens op het hongerpad sterft de mens de brute dood aan zichzelf, en dan komt de opname, als een beeld van de eeuwige kennis die de mens opneemt.

11. De wedergeboorte is niet een eenmalig iets, maar telkens weer, zoals ook het aan jezelf sterven.

12. Geestelijkheid maakt dingen vaak te licht, en dan wordt het te vaag. Vaagheid is op zich niet erg, maar het moet wel een goed, verantwoord patroon hebben, zoals bijvoorbeeld oorlogskunde of wat dan ook.

13. Geestelijk oorlog voeren of iets delen met anderen al dan niet als confrontatie hangt helemaal van de situatie en het seizoen af, of je daarvoor geleid wordt.

14. Er zijn tijden dat je naar buiten kan treden, en

soms weer tijden om je terug te trekken, en dat kan ook heel goed een golfbeweging zijn, heen en weer.

15. Ga met de dingen om als een diepzee duiker. Als gij niet met voorbeelden kunt omgaan en het uit het verband haalt, dan wordt het heel lastig.

16. De eeuwige kennis bestaat uit duizenden regels waar het allemaal vanaf hangt.

17. Daarom is het eeuwige touw er voor leiding. De mens kan het niet klaarspelen met zijn verstand, vandaar dat onderwerping aan de diepere bron belangrijk is, aan de eeuwige kennis.

18. De mens moet leren tegen de stroom in te zwemmen om terug te gaan naar de bron. Dat is ook een test.

19. De eeuwige kennis is de voortgaande openbaring, maar ook de teruggaande openbaring. De eeuwige kennis heeft geen begin en geen einde. Het is eindeloos.

20. De zee laat in het groot het stervensproces en de wedergeboorte zien, wat een baarmoederprincipe is. Het gezichtspunt blijft hierin dus draaien.

ANDERLECH

1.

Verlossing door het lijden

1. Wij worden van zonden en ellende verlost door het lijden. Wij mogen dus dankbaar zijn voor het lijden, door dit te leren toepassen.

2. Blijkbaar heeft de mens dat nodig, dus we kunnen onszelf wel verbazen over hoe groot het lijden is, maar de mens heeft het nodig om los te komen.

3. Wij zijn er dus niet voor om het ego na te leven. Dan missen wij ons doel. Tegenwoordig is alles gemoderniseerd om het ego te dienen. Alles zit onder camouflage hiertoe, en de mens kent het profetische niet meer. En ze spreken elkaar allemaal tegen.

4. Het is ego tegen ego, en men zweept elkaar op. Dit zijn duistere geesten die van bloed genieten, van chaos genieten, want het is hun lucratief handeltje.

5. Het gebeurt waar mensen het profetische op een tweede plan zetten. Het ego staat op het eerste plan. Dit ego wil het lijden niet zien, maar duwt het lijden weg, en het vlees is bang voor het lijden. Ze wijden zich niet toe aan het lijden om hierin het Woord te ontvangen. Nee, het ego zit op de troon, niet het Woord.

6. Ze zijn slaven geworden van de aardse media, programmeurs, om het koninkrijk van het kwaad te bouwen.

7. Je kunt niet van ze op aan, want het is elke dag weer anders. Elke dag hebben ze wel iets nieuws, en telkens weer zeggen ze dat ze het mis hadden, en maken ze excuses, en gaan vervolgens vrolijk op dezelfde voet verder.

8. De mens volgt wereldgezindheid in plaats van geoefendheid in het sobere profetische leven.

9. Ze moeten geprikkeld worden met vleselijkheden. Ze willen sensatie, entertainment. Voor elk wat wils.

10. Men wil het lijden niet dragen, en niet het pad der verlossing gaan. Alles moet luidruchtig en chaotisch, opgedreven door de winden van het lagere aardse.

11. Het profetische verachten ze. Dat kost hen teveel geduld. Hier ligt alles voor het grijpen. Het levert geen diepte. Ze doven elkaars geestelijke leven.

12. De kosten zijn hoog, en zo wordt de mens een goudzoeker. Wat baat het je als je de wereld hebt gewonnen en alle kennis der aarde, maar aan je ziel schade hebt geleden ?

13. Er liggen dus regels hieraan verbonden. De mens kan het niet zomaar uit zichzelf, en dan komt het Woord.

14. Vandaag de dag is de mens totaal van het Woord los, omdat het Woord misschien verkeerd is voorgesteld door anderen.

15. Vandaag is de mens verwond en paranoide. Maar als er vals geld in de omloop is, is er ook echt geld.

16. Het Woord is de baarmoeder van de hogere natuur.

17. Men heeft het Woord niet nodig. Men is immers verslaafd aan de roddel, aan lagere aardse geesten die zich aan de mens ook vastklampen. Het zijn plaaggeesten en verslaafde geesten.

18. De mens heeft deze geesten gekozen boven het Woord, en daarom moet de mens er ook mee leven.

19. Halve waarheden maken niet het geheel waar.

Het kwaad gebruikt graag het aas van de halve waarheid, en zij die niet waakzaam zijn en nuchter vallen ervoor.

Een valse schepping

20. Omdat men hun eigen goden heeft gemaakt wil men niets meer van het Woord weten.

21. Men heeft zich profeten vergaderd die hen naar de mond praten, dus willen ze niet naar de hemelse profeten luisteren.

22. De boodschap van de hemelse, opgenomen profeten is niet populair, want dat kost hen teveel, namelijk hun leven, en dat willen ze behouden.

23. De eeuwige kennis heeft zich als een waterval lopen emaneren, naar beneden stortende op het gesteente, en er zijn dus valse scheppingen geweest, en er lopen valse scheppers en schepsters rond.

24. Je bent dus deels hier op aarde een valse schepping gemaakt door een valse schepper. Dat wil zeggen dat het bewustzijn deels vals is, en de manier waarop je dingen ervaart, hoe je bent, enzovoort.

25. Men staart zich blind op woorden, niet op betekenissen, en zo is het verstand versluierd.

26. Er zijn in deze dingen dus vele valse scheppingen geweest, dus daarom is er de geestelijke strijd.

Alles is openbaring

27. Het ego van de mens kan de mens niet tot volkomenheid brengen.

28. Er is dus een ontbrekende schakel. Zorg dat je dus alle schakels hebt, ook de ontbrekende schakels.

29. Men heeft eigen middelaars gemaakt, maar het gaat niet diep genoeg. Zij zijn niet geschoold.

30. Het moet getest, en iets van de mens zelf zijn, oftewel doorleefd. Door iemand anders verlost te worden is dus alleen maar symbolisch, niet letterlijk, en gaat dus om de ontbrekende schakel in de mens zelf.

31. Het is een taal die maar weinigen verstaan, omdat het dus inspanning en oefening vergt om die taal te leren verstaan en spreken.

32. Men moet de ontbrekende schakel dus niet bij de mensen zoeken, maar bij het Woord, waar de waarachtige mens is die alles heeft doorleefd.

33. De natuurvrouw is dus belangrijk in de bescherming tegen vals verletterlijkte, eenzijdige projectie.

34. Men moet een eniggeboren zoon zijn, dus afgezonderd zijn, zich niet achter broeders verstoppen, maar een persoonlijke relatie hebben met de hemelse moeder in het eenlingenschap.

35. Het Woord roept de mens op om terug te keren tot de hemelse moederborst, om veilig te blijven tegen de roofdieren.

36. Het gaat vooral om het herstel van het zicht erop. Daarom is het belangrijk dat in deze tijd de weg gepredikt wordt, anders is er geen hoop voor de mensheid.

37. Het vlees houdt ervan om te pronken, om anderen regeltjes op te leggen, en iedereen die zich daar niet aan verlekkert het gevang in te werpen.

38. Het vlees had een jacht geopend op het kind. Daar ging het hem om, om dat van de mens af te roven.

39. In principe hebben ze maar een druppeltje van de oceaan weten te roven en vernietigen, en het zal weldra op hen af gaan komen. De hemelse wildernis wordt alleen maar groter.

40. Dat is een groot geheimenis. De mens kan de waarheid of niet verdragen, of vervormt de waarheid tot zijn eigen schikken.

41. De mensen vliegen elkaar in de haren, en vechten om wie de eer en het aanzien mag hebben. Ze vechten om ieder stukje brood, en om het pronkbezit.

42. De mens moet slechts loskomen van deze spiegelingen. Maar dat kan dus niet in eigen kracht. Alleen door te sterven tot wedergeboorte. Alles tot de hemelse moeder.

43. Wedergeboorte dus, niet door de krachten van het zichzelf kronende vlees. Afsterven dus.

44. Het is je niet overkomen, maar het is je geopenbaard, als je aan traumatische dingen in het verleden denkt.

45. Niets overkomt je, maar alles is openbaring. Het was er namelijk al, en je moest het ervaren. Iemand is voor jou geweest, en toen kwam jij, en zag hetzelfde. Het kwam tot de oppervlakte, dat wat er al was.

46. Ze doen net alsof het echt is, alsof het allemaal waar is, alsof zij betrouwbare getuigen zijn met betrouwbare getuigenissen.

47. Als we het over het kwaad hebben, dan hebben we het over een sluw iets, niet iets wat je filosofisch omver kan praten, of weg kan praten. Er komt veel meer bij kijken.

48. De zondeval was een ontwaking en openbaring over wat de mens nog allemaal moest doen.

49. De mens heeft het Woord niet aangenomen. De mens is nu ingesloten en nog bekeert de mens zich niet. Nog wil de mens het pad niet zien wat terugleidt.

50. Het zijn haters van de sobere natuur. Als mensen om je heen jouw wereld proberen te bouwen, dan moet je je eigen wereld bouwen, en die wereld is al gegeven. Bouwen op het Woord.

51. De mens is onder het oordeel gekomen.
Dat wil niet zeggen dat er geen hoop meer is voor de mensheid. Als de mens ontrouw is, dan is het Woord nog steeds getrouw.

52. We kunnen stellen dat het als een voorbeeld is gesteld om na te volgen, en dat daarin de mens opgenomen wordt, als een vis verstrikt in hemelse netten.

53. De mens moet naar de hemelse baarmoeder, om los te komen van valse kracht en valse rust, in heropvoeding.

54. De mens heeft geen grotere kracht nodig, maar een diepere baarmoeder.

55. De vrucht van de honger is het lijden, en de slaap, om zo door de diepe slaap tot de geestelijke wereld te komen.

2.

De vergeestelijking

1. Het hemelse geestelijke is de vergeestelijking, de symbolisering van alle dingen. Dat hebben de vader en de zoon nodig, want kijk hoe het allemaal verletterlijkt is.

2. Wat is een mens te betreuren als hij de taal van de symboliek niet kent, en alles maar verletterlijkt telkens. De school van symboliek is een van de belangrijkste scholen.

3. De vromen die ook volgen door duisternis zijn veel vrijer en symbolischer.

4. De vergeestelijking moet ontvangen worden, want dat is de interpretatie van dingen. Materialisten begrijpen symboliek niet, en willen het ook niet begrijpen, want dat staat hun snelheid in de weg.

5. Zo snellen ze voort over de wegen van het vlees, en kunnen de vergeestelijkingen niet ontvangen.

6. Het gaat dus niet zomaar om het geestelijke, maar om het vergeestelijken van dingen.

7. Het geestelijke mag nooit een vleselijke betekenis gaan krijgen. Alleen door de vergeestelijking van de dingen worden wij wedergeboren, want anders zouden wij in het vleselijke en de vervleselijking blijven.

8. Het gaat dus om het vermogen om te vergeestelijken, en dat heeft een mens nodig als water in de woestijn, anders komt de mens om.

9. Laat u niet meer bedriegen dat u het wel alleen afkan, zonder de middelen. Er zijn middelen door de hemel opgesteld om de mens er doorheen te helpen.

10. We mogen terugkeren tot de hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden.

11. Zij troont op een hoop van schedels. Alleen Zij is het ware hoofd, en wij moeten in Haar blijven opdat wij ook ver zijn verheven boven de aardse vervleselijkingen die de ziel bederven.

12. Dat kost niet zomaar wat moeite, pijn, zweet en tranen, maar dat kost u alles. Laat u niet voor de gek houden. Is haar woord al in uw hart om zo niet tegen haar te zondigen, of heeft u daar nog nooit echt de tijd voor genomen, omdat u u met allerlei andere, minder belangrijke zaken heeft bezig gehouden telkens ?

13. Alles moet vergeestelijkt worden, uw hele leven, niet alleen maar de vader en de zoon. Zo komt u uiteindelijk terug tot uw hemelse moeder.

14. De vergeestelijking is een werkwoord, en het is een woord om te delen, als een overdracht, tot hen die daarvoor rijp zijn en het verstaan.

15. Vleselijken zullen hun hoofden erop stukbreken.

16. De baarmoeder is de geestelijke waarde van dingen. Het is belangrijk dichtbij de natuur en het innerlijke paradijs te leven, want deze aarde is dus het paradijs niet, en wat ze lopen verkondigen is de waarheid niet.

17. In deze wereld moeten we het lijden dragen want dat doet de hemel ook. De mens wordt niet altijd gespaard, maar moet ook leren, en juist door het lijden meer inzicht krijgen en begrip.

18. Het leven op aarde is de baarmoeder omdat het nog maar het begin is, omdat het nog niet gesorteerd is dus, alles loopt door elkaar heen, en alleen tijd brengt ware, hemelse orde, geduld, en het zal vaak heel anders zijn dan mensen zich hebben voorgesteld.

19. Er is geen korte weg door de school, maar het is een lange en diepe weg, anders zou het allemaal niet veel voorstellen. Dus alles moet doorleeft worden, bezield, en dan heb je ook iets om uit te putten.

De vervleselijking van het Woord

20. In het totalitarisme mag je niet meer symbolisch

spreken, en dit bepalen anderen die ook maar een druppel in de oceaan zijn.

21. Dit zijn dus spiegelingen van het geestelijke, van het geleid worden, van de vergeestelijking tot de hemelse gebondenheid die we op aarde zien.

22. Allereerst moet je er dan diep in, anders valt er niets te vergeestelijken.

23. We zien de afschuwelijke gevolgen van dienstweigering. Het gaat daarom om het verrichten van de geestelijke dienstplicht, wat niet alleen een dienstplicht is van lijden, maar ook van strijden.

24. Een overblijfsel van vijanden laten bestaan wordt tot strop.

25. Er staan veel kapers op de kust.

26. Mensen weten het verschil niet eens meer tussen het vleselijke en het geestelijke. Zij zijn zelf vervleselijkingen van het Woord, allemaal in dienst van het materialisme.

27. Het zijn vernietigingen van het Woord waarin elk spoor tot het Woord vernietigd wordt, en zo ook elk spoor tot het oer en Orion, want die bevinden zich immers achter voorhangselen.

28. Waarom is religie zo belangrijk ? Omdat de mens de tweedeling in zichzelf moet vinden en houden om zo onderworpen te blijven aan hogere principes, vanwege de bedriegelijkheid van het zelf.

29. Wie de vijand niet kent wordt zelf een heel gemakkelijk doelwit van de vijand. Wat houdt de vijand allemaal verborgen ?

30. Het Woord komt tegen die mens, waarschuwt die mens, en kondigt het oordeel aan.

31. Het Woord overtuigt de mens van zonde. Dat is een natuurkracht. Zij herbergt het geheimenis in haar binnenste.

32. Het visnet wordt niet gepredikt. Er wordt geen oorlogskunde gepredikt. Voldoe aan de voorwaarden, dat is ook de boodschap van de aarde, wat ergens naartoe wijst. Maar de mens voldoet niet aan de voorwaarden.

33. Ze hoorden het en renden ermee weg, niet wetende wat het betekende, en ook deden ze de moeite niet om het in het verband te plaatsen door te luisteren en te leren.

34. Daarom blijft religie belangrijk als symbool.

35. Het is een strijd tussen hart en hoofdkennis. Op dat slagveld worden de grenslijnen en scheidingslijnen getrokken. Er moet een principiele bron zijn waaruit de mens put.

36. Het komt er op neer dat de tweedeling in de mens dus moet blijven, anders is die hemelse orde er niet meer. Dan zou alles zich op een punt gaan ophopen. Hoe je het noemt maakt dan niet uit, de taal op zich maakt dan niet uit, maar wat je ermee bedoelt.

37. Er zijn velen geroepen maar weinigen zullen door de smalle poort gaan. Velen zoeken het, maar weinigen zullen het vinden.

38. Het oer en orion worden vergeten. Dit is misdaad en misbruik gedaan door dienstweigeraars. Ze zijn nog steeds in de oude kerken. Nooit ontsnapt maar losgekocht door een bepaalde drugs. Ze zitten nog steeds vast. Hebben het ene goedje slechts verruild voor het andere goedje.

39. De tweedeling van de mens, maar het vlees gooit alles op een hoop.

40. Dat is het grote gevaar waar we al tijden voor waarschuwen, dat ze het zoonschap weg willen halen, en zo is er ook geen zoonschap meer.

41. Het ontbreekt het totaal aan subtiliteit, en het natuurpad daartoe is weggenomen.

42. Men spreekt het voor de hand liggende, het conforme. Alle klanken zijn hol en modern geworden, zodat de stem van de natuur niet meer wordt gehoord.

43. Het kost je alles, maar de mens heeft teveel excuses. Wat baadt al die aardse kennis je die je kan opkopen ? Helemaal niets, en het schaadt de ziel. Het kwaad is op jacht. Onderschat het niet.

3.

Het gouden varken

1. Dat is het moderne fundament van de samenleving, tot de goden van vleselijk materialisme en hedonisme. Alles is ingedut in zelfzuchtige drogredeneringen. Het is een filosofie op zichzelf geworden, met hiaten door de alcohol. Het schuift overal langs, maar raakt niet aan.

2. Het zijn snelle kalveren, die hun eigen woord hebben gemaakt, hun eigen waan, ter ere van het kalf.

3. Zonder het zoonschap komen we er niet. Er moet geboorte zijn, uitgebeeld door de metaforen daartoe. Dit wordt bewerkt door de vergeestelijkingen.

4. Er is dus hemels geloof en vals geloof. Het is een gevaarlijk woord wat vaak misbruikt wordt, en waar je niet voorzichtig genoeg mee kunt zijn.

5. Daarom moet je weten wat het is, tot de juiste definitie komen in de juiste verhouding. Geloof mag profetie nooit vervangen.

6. Geloof is onderworpen aan een heleboel principes. Zonder die principes is geloof een wild vraatzuchtig, ongetemd varken. Pas op met dat beest.

7. Het is op hetzelfde niveau als het new age geloof in de media, wat allemaal voor de verkoop is, allemaal reclame voor het aardse, om de mens te binden.

8. Het gaat niet zomaar om geloof. Het gaat om de vergeestelijking en het onderricht, het hemelse woord.

9. Geloof je ogen niet wat je allemaal om je heen ziet. Je ogen en oren worden bedrogen. Dit is het terrein buiten het paradijs. Het vlees laat zich graag bedriegen door al die schijnwerkelijkheden.

10. Voor de vleselijke is het vlees altijd mooi en leuk, want dat past bij hem, krijgt hij een goed gevoel bij, spreekt tot zijn zintuigen.

11. Maar door het vleselijke leven te behouden verlies je je ziel en de hemelse zintuigen, meer en meer.

12. Dat zijn de bedrieglijke waanwerkelijkheden. De weg van de minste weerstand. Maar wat heb je dan ? Wat ben je dan ? Wat verwacht je daar verder van in de toekomst, als je als een dwaas je huis op zand bouwt ?

13. Je schopt slechts tegen een steen. Het oordeel is allang geweest, en ook het eeuwig leven. Alles is al opgetekend in de boeken.

14. Ze begrijpen er nog steeds niks van, want hun vlees staat hen in de weg. En het vlees draait alles om.

15. Ze willen er niet de lange natuurweg voor gaan.

16. Het is een strijd. Het dringt zich op. Trots is iets lelijks, maar het vlees vindt het maar mooi. Hebzucht is iets lelijks, maar het vlees vindt het

mooi en snel.

17. Het Woord moest zich uitdrukken in aardse talen. Als je de voorhangsels niet wil kennen, dan zul je de tent ook niet binnenkomen.

18. Het Woord is beveiligd, werpt haar sieraden niet voor de zwijnen. Maar wat is het verschil tussen het Woord, de sieraden en de zwijnen ? De mensen weten het verschil niet eens.

19. Ja, zoek dat maar uit. Ken het verschil maar. Het is de steen des aanstoots. Knal je kop er maar tegenaan. Laat het je brein maar breken. Maar zorg dat je erachter komt hoe dat werkt, anders heb je gewoon niet geleefd. Niets komt zomaar. Alles heeft een bedoeling.

20. Je kunt ook andere woorden gebruiken om principes aan te tonen. Het is een woord. Het is een taal. Soms moet je een bepaald woord niet gebruiken als er woord-afgoden dreigen te onstaan, maar soms kan je het gebruiken bijvoorbeeld wanneer het tegenovergestelde gaande is.

21. Zorg dat je het begrijpt. Het is een zaak van het hart, niet van het hoofd, niet van woorden op zich.

22. Wij blijven erop wijzen hoe belangrijk het geheimenis is, niet alleen om te ontmaskeren en te herzien, maar ook om terug te leiden tot de bronnen. Ga werken in die mijnen. Handen uit de mouwen. Niet bang zijn om een beetje vies te worden. Beste stuurlui die aan wal zijn hebben we niks aan. Die zullen door de oprijzende golven weggespoeld worden. Ga aan de slag met het geheimenis.

23. Moet je dan op een dag van het Woord horen : Ik ken u niet ? Hoe verschrikkelijk zal dat zijn.

24. De mens heeft het Woord weggeworpen en is met de zwijnen meegegaan, en dat werd hen tot Woord. Zo werd hun vlees tot Woord. Het vlees werd tot Woord, en het werd tot een gruwel.

25. Ze aanbaden en aanbidden dit zwijn, dit gouden varken. En het goud geeft af. Heerlijk vinden ze het om ermee te knuffelen. Kunnen ze ook weer aan anderen laten zien : Zie, ik heb met het gouden varken geknuffeld.

Vlees werd Woord

26. Een volgevretene hebben ze ervan gemaakt in plaats van de oorspronkelijke wildernis die het was.

27. Terug naar de fundamenten, de natuurmoeders van de lijdende zoon.

28. Er valt veel samen in bedriegerij. Blinde ogen zijn het. Blind voor de zonde, en blind voor het oordeel op de zonde. Ze kennen de zonde niet. Ze willen dat ook niet kennen. Ze denken dat het kennen alleen toegepast moet worden op recente en actuele zaken van de aarde, en de goede dingen.

29. De vijand willen ze niet kennen. Het vergetene willen ze niet kennen. Iedereen is ze vergeten, dus waarom zouden zij het niet vergeten ?

30. Varkens zijn het die teruggekeerd zijn tot de modder. Het Woord en het geestelijke, niet zomaar blind geloof. Wat betekent dat ?

31. Ze waren afgedwaald. Oorspronkelijk waren deze nederzettingen gevestigd door de amazones. Maar toen dwaalden ze af.

32. Daarom wordt er gewezen op de geestelijke wapenrusting. Terugkeren tot de geestelijke oorlog.

33. Vlees werd Woord. Een geheimenis om niet te verachten. Tot de hemel naderen door het bloed. Hier gaat het duizenden malen mis. Juist. Terugkeren tot de hemelse oorlog.

34. Er moet geestelijk bloed vloeien. Het vlees moet verscheurd worden, het voorhangsel, opdat de mens tot het Woord nadert.

35. Vlees werd Woord. Hier gaat het mis. Daarom : Terugkeren tot de geestelijke oorlog. Dat houdt oefening in, dat houdt school in. Een oorlogsschool. Ken je vijand. Hij kent jou namelijk beter dan dat jij hem kent.

36. Zij weet hoeveel onoplettende jagers al aan de vijand onder zijn gegaan. Zou je dan niet luisteren ? Zou je dan niet wachten, en eerst haar raad aanhoren over hoe die jachtwapens en jachtmiddelen te maken ? Daar komt een heleboel bij kijken. Die wapens maak je niet zomaar. Daar is een heleboel gerei voor nodig, en voor dat gerei moet je eerst naar allerlei plaatsen toe.

37. Het vlees is een abstractie, dus de mens ontkomt hoe dan ook niet zomaar aan het vlees, hoe je het ook wendt of keert. Het is een worsteling.

38. Het volk heeft het niet door wanneer grote geheimen worden prijsgegeven, want ze zijn immers in het vlees en dronken. Ze kennen geen oorlogstekenen, noch overwinningstekenen.

39. Ze gaan van de ene leugen tot de ander, toch wel oppervlakte-vermaak, waardoor hun binnenste steeds meer en meer sterft.

40. Keer terug zolang je nog kan. Ga in zak en as, verscheur je klederen, want het is een tijd van rouw, berouw en boetvaardigheid. Zo niet, dan zal het nog meer leugens brengen.

41. Iedereen heeft met deze strijd te maken, en een ieder heeft met deze boodschap te maken. Als wij deze boodschap niet zouden prediken en als wachters niet het waarschuwingssignaal zouden laten horen, dan zou het bloed ook aan onze handen rusten. Sla de trom.

42. Het geeft ons te denken over deze metafoor, deze zinnebeelden, wat hier gaande is, en hoe we dit kunnen toepassen.

43. Laten we hier intens over nadenken. We ontkomen niet aan de jacht op het vlees, maar laten we wel zo geschoold zijn dat we het verschil weten tussen het vleselijke en het geestelijke.

4.

Dood geloof en dode werken

1. Wanneer de zonde niet of nauwelijks wordt genoemd wordt het goed verkocht, want het vlees voelt zichzelf daar heerlijk bij, en vindt het allemaal mooi en lekker, en dat uit het vlees ook overmatig, hoe mooi het allemaal is, hoe lekker dat allemaal is. Het moet vooral allemaal erg groots zijn.

2. Ze zijn verwend, willen altijd antwoord, ook als de hemel om een goede oorlogskundige reden niet spreekt. Dan gaan ze klagen, en zoeken hun heil bij de afgoden van deze tijd.

3. Maar de new age mens is een vraatzuchtige consument. Die wil niet van zonde horen, niet van oorlogskunde, en ook niet van geduld.

4. Zij staan dan ook boven het Woord en het profetische, al pronkende en klagende in het vlees dat verwend moet worden. Verwende oren hebben ze, verwende ogen, snel met vooroordelen. Het lijden willen ze niet.

5. Ze konden niet wachten totdat de hemel zou spreken, dus ze maakten hun vlees maar tot het woord. Ze willen altijd antwoord.

6. Als de hemel nog niet spreekt dan heeft dat een reden. Maar dat willen ze niet horen. Ze wanen zich

ook als koningen over anderen en willen op hun wenken bediend worden. Dan moet je niet in het profetische zijn inderdaad. De new age heeft alle antwoorden al. Die zullen je niet vertellen over de geesten die over je hangen en in je wonen.

7. Die houden je blind hiervoor, en je zonden worden niet opgenoemd. Slapen tijdens de oorlog.

8. De mens is in een donker hol terecht gekomen.

9. Het gaat niet zomaar om de goede werken, net zoals het niet zomaar om geloof gaat, want er is ook veel dood geloof. Het gaat om de geestelijke, profetische werken in het verband van de vergeestelijking, werken in de mijnen van de vergeestelijking, en dat is een werk van ontmaskering. De maskers moeten eraf. De mens moet stoppen met carnaval spelen. Terug naar de mijnen.

10. Moet God dan spreken ? Heeft God niet al gesproken ? De mens heeft het Woord weggegooid, en verwacht dat God wel verder zal spreken.

11. Hebben wij al een ontmoeting gehad met de hemelse baarmoeder van het Woord ? Dat is wat een ware soldaat is.

Goudprofeten

12. New age fanaten, los van God en gnosis, los van lijden en profetie, los van stilte en geduld, los van moeder en natuur, los van geschiedenis en oer, als liberale snelheidsmaniakken op weg naar wereldskampioenschap, vrouwenvlees eters, waarmee ze hun borsten opspekken en hun buiken verharden om hun vraatzucht heethoofdig te bewaken.

13. Het zijn dienaren van de buik. Ze willen vermaakt worden, gaan van feest naar feest. Het is een vrouwenhandel. Dat hebben ze niet eens door, want ze staan stijf van de drugs.

14. De new age heeft hen verlost van iedere verantwoordelijkheid, van iedere weldenkendheid, en de new age geloofsdrugs doet de rest, doet alles voor ze. Dat wordt gewoon voorgeschoteld door de media. Nieuws wordt zonder meer geloofd. Blindelings volgen ze het, van leugen tot leugen.

15. De bezoldiging van de zonde is de dood. De new age is niet shamaans, want de new age heeft het niet over wat de onderwereld inhoudt. Daar zijn ze niet mee bezig. Dat ontlopen ze, want dat zou hun spekborsten kunnen schaden, en dan kunnen ze er niet meer mee pronken. De mens pronkt graag met vlees, met vlees wat tot Woord is geworden. Heerlijk vinden ze dat. Hun vlees is Woord, Koning en God. En dat moet dan de kerk voorstellen. Het is in en in triest.

16. Wie de zondeval loochent kan het lijden niet verstaan. Het gaat om een lijdensverdienste, niet zomaar over vleselijke werken.

17. De mens heeft allerlei excuses, en speelt woordspelletjes, groepsspelletjes, en vriendjespolitiek. Zo leeft de mens in een dorre stenen stad.

18. Ze zijn aan de new age drugs, die bijtende alcohol in het hoofd die het visnet uitdooft. Hebben ze niks mee te maken. Ze willen aan de drugs van het hier en nu. De media spreekt volgens hen de waarheid.

19. Het ligt allemaal voor het grabbelen. Weg met de oude raadsels. Hebben ze niets aan. En zo drijft de goedgelovige, verwende mens steeds verder af.

20. We ontkomen niet aan tweeledigheid en drieledigheid. We ontkomen niet aan de natuurvoorbeelden van religie, zodat het ook weer rust en overzicht geeft, hemelse middelen.

21. God spreekt niet, want God had al gesproken, en men heeft er niet naar geluisterd. Dat is God’s

probleem niet. God blijft het niet herhalen. De mens moet het Woord van God zelf maar op gaan zoeken, en dan kan er misschien verder gesproken worden.

22. En natuurlijk spreekt God wel, maar de mens is te ver weg, en verwacht dan van hun papieren media pauzen dat ze wel even verwend worden met een nieuw woord van God. Daarom moet de aangekondigde honger wel komen. God spreekt natuurlijk wel, maar de mens luistert gewoon niet. Overal om je heen spreekt God. Overal om je heen liggen de hemelswegen, maar die worden niet bewandeld.

23. De mens is of te vet geworden, of wil gewoon niet op dat smalle pad. Dat is God's probleem niet, maar het probleem van de mens. De mens heeft alleen maar zichzelf ermee. Wereldkampioentje erbij halen. In wat ? Snelrijden. Geen tijd.

24. Na het woord van God is er niets meer, helemaal niets meer. Afgelopen, uit met de pret. Wat een grote waarheid is dat als je het kunt verstaan. God spreekt niet meer, want God heeft al gesproken en de mens heeft het verworpen.

25. Niet het woord gaan lopen aanvullen, maar teruggaan. Er komt niets meer bij. Alles is er al. Schrijf die voortgaande openbaring maar op je buik. Er komt niks bij als de mens de moeite niet neemt om eerst tot de teruggaande openbaring te gaan.

26. Heb je het Woord ook bestudeerd en overdacht, en heb je het Woord ook toegepast en op waarde geschat, herleid tot de bronnen ? Als je je voedsel niet eet en toch je mond openhoudt, waar ben je dan mee bezig ? Hoe wordt dat genoemd bij kleine kinderen ? Ondankbaarheid. Ze willen alleen de dingen eten die lekker smaken. Ze hebben nog niet geleerd dat ze los moeten komen van de god van de buik.

27. Als er een wereldkampioen snelrijden is, dan is heel het volk verrukt. Het is een teken aan de wand, een teken des tijds. Het is de grote afval. Met een gouden kaartje er langsheen glijden, je doel missen, je ziel verliezen, allemaal voor wat goud der dwazen, wat allemaal slechts tijdelijk.

28. Goudprofeten, dat is wat het zijn. Met goudkoorts. Het komt tot de mens in vele vormen. Lukt het ene niet, dan probeert hij het andere. Alles wordt immers aan elkaar geslijmt, als een zwijn die zich erin omwenteld.

Het voorhangsel van het Woord

29. Dit is de generatie van het verwend zijn, van snelle en slimme media. Het vliegt je om de oren. Velen worden misleid door dit tijdperk en voelen zich heel wat, en doen zo mee met het feest.

30. Maar hemelse vissers nemen geen blad voor de mond, praten mensen ook niet naar de mond.

31. Zij spreken hele harde woorden, en ook woorden die ze niet verstaan. Ze blijven ook niet altijd voor de uitleg, maar gaan er vandoor. Dat was het dan. Zo is een hemelse visser. Ze doen niet altijd aan nazorg.

32. Ze spreken in duistere raadselen, de hemelse vissers. Ze zijn niet altijd geschoold en georganiseerd. Het zijn wilden. Ze kennen de natuur. Stad en natuur kennen elkaar niet, begrijpen elkaar niet. Er zit een wereld tussen.

33. De mens in de stad is gericht op het snel zijn. Het is snel zijn, of sterven.

34. Is het lijden een nachtmerrie ? Nee, het is het gemengd worden, wat ook de oude betekenis is van de onderwereld. Ogenschijnlijk is het een nachtmerrie, maar de mens moet ontwaken tot de inmenging.

35. De hemelse visser leeft volgens veel hogere regels, en dan begint allemaal het geklaag van de

vleselijken, en dan worden er flink etiketten gedrukt, want de mens haat het hogere oordeel over het vlees.

36. Hemelse vissers zijn exegeten. Ze draaien er niet omheen maar gaan er dwars doorheen.

37. Het Woord moest een voorhangsel krijgen, tot een teken en een verzegeling.

38. Een hemelse visser begrijpt die taal, en ontwijkt het niet, maar ontmaskert het. Het vlees gaat het of ontwijken, of verafgoden, absoluteren.

39. Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg.

40. Een hemelse visser weet wat dit betekent. Komen tot het zoonschap. Een moeder is je toegewezen, als een teken en een zegel, dus als heenwijzer, als spiegeling, dus het mocht niet zomaar volkomen zijn.

41. Wees maar blij dat die moeder een voorhangsel heeft, anders zou ze je verslinden. Wees maar blij dat die moeder niet volkomen is. Je zou niet kunnen bestaan.

42. Het Woord moest verzegeld worden, want niemand zou God kunnen zien en leven. Daarom kan God alleen maar van achteren gezien worden. Maar zelfs dat wil de mens niet zien.

43. De mens is een snelheidsmaniak, een rokkenjager. De mens wil het nu. De mens wil nu antwoord, en God moet aan zijn voeten liggen. De mens is verdwaasd, verdwaald, hopeloos verloren.

44. Wat in de baarmoeder gebeurd is zeker niet het einde, maar wel een belangrijke fase waar de vrucht door gaat.

45. Het mocht eens een hemels teken en een hemelse verzegeling zijn.

46. Je mocht het nog eens nodig hebben. Sommige mensen verdelgen zoveel dat ze op een bepaald moment niets meer over hebben. Op is op. Zij hebben hun leven verspild.

47. Het is dan tijd om terug te keren en opnieuw te beginnen.

48. In het Woord is een dubbele werking, Er zit melk in zit voor de zuigelingen, maar ook vast voedsel voor de opgegroeiden.

49. Niemand is te klein om van de prediking vrucht te ontvangen.

50. We mogen blij zijn dat het Woord verzegeld tot ons kwam, anders zou het ons verblinden en vernietigen.

51. Het gaat niet om het Woord op zich, maar dat de hemel het Woord vruchtbaar maakt.

52. Het zaad is dus de nodige verzegeling van de levenskiem, anders zou de levenskiem verloren gaan. Daarom is het zo belangrijk dat de mens de hemelse wildernis principes kent en leert.

53. Hongerenden, de soberen, die leven in de rauwe, primitieve, natuur, als wilden, gaan niet losbollig om met godsdienst zoals vandaag de dag in de new age, even voor god spelen zolang de tijd duurt.

54. Nee, zij leven in sobere vreze, en weten dat als ze God zouden zien, dan zouden ze sterven.

55. De honger-strijders, zijn kinderen van de holen en de grotten, harde werkers. Zij nemen geen genoegen met het tafelschuimende, vraatzuchtige,

verstadste modernisme. Uiteindelijk verdrijven zij de vijand.

56. De wilden en sobere hongerenden zijn opgeleid door de amazones van de holen en de grotten, die ze niet gezien hebben, alleen van achteren, alleen het zegel, het voorhangsel.

57. Zij moeten een bedekking dragen, anders zou het volk het niet kunnen verdragen.

5.

Het psalmelijke

1. Je kan niet eeuwig overstuur blijven over het beest, maar moet het hervormen.

2. Het beest belooft goud, in ruil voor de kinderen.

3. De mens moet psalmelijk aan de slag, en niet misleid worden door de snelheidsmaniakken.

4. Psalmelijk of overdramatisch ? De hemel heeft genoeg aan haar eigen hemelse drama. Dat is geen wereldse drama van het vlees. Het vlees is een overmatige drama maker, die het psalmelijke veracht, die het hemels onderwijs veracht en op een lager plan zet, want het laat zich leiden door aardse, verdichte media van snelheidsmaniakken.

5. In het psalmelijke ligt het hemelse Woord verborgen. Het zijn imker geheimen.

6. Als we het dus over God hebben, dan hebben we het over de vergeestelijking, niet als afgod. We hebben het over wat de indianen het grote geestelijke noemen, en dat kan alleen door het psalmelijke in de holen en grotten, niet door modern dramatisme en gejammer.

7. Er moeten zeker offers gebracht worden. De mens heeft heel wat goed te maken, en kan het allemaal niet zo laten liggen zoals het is.

8. Zee en lijden zijn aan elkaar verbonden, als Woord en visnet.

9. Wat voor visnet houdt je over als je dat gaat lopen wegkappen ? Een gouden new age prul.

10. Het beest heeft zijn eigen prul. Ook de media hebben hun prul. Trouwe volgelingen ontvangen het, die het ook getrouw doorgeven in het leugen netwerk.

11. Als je in in de natuurwateren, in natuurrivier en de zee baadt, is het niet los van het Woord, niet los van het hemels onderwijs.

12. Zij is donker en lieflijk gelijk de tenten van Kedar. De zachtmoedige, gewillige mens is hemels vuil geworden van de moeder aarde, van haar oer en Orion.

13. Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van degene die het hemels Woord brengt. Zij zijn op de bergen, in de natuur, in de aarde, niet feestend in de stad.

14. Er komt water tussen ons en God, als een middelaar. Er komt aarde tussen ons en God, en dat is maar goed ook, want niemand kan God zien en leven. Laten we blij zijn met deze bedekkingen, met de voorhangsels van Kedar.

15. Als imker heb je ook een speciaal pak nodig, anders wordt je door de bijen verslonden.

16. Er is een waarschuwing voor hen die geen leer, maar leven willen. Zij willen alles doen en bewerken door hun eigen vleselijkheid, hun eigen vleselijke inspanning en oefening.

17. Ze stellen ook allemaal eisen die onmogelijk te vervullen zijn.

18. Ellende-kennis is iets wat niet in new age groepen of door de media gepredikt wordt.

19. Wij wijzen op de psalmelijke boetvaardigheid.

20. De snelheidsmaniak zal het daar nooit over hebben, want het remt af.

21. Het lijden, de ellende-kennis, remt af. Het wordt door de snelheidsmaniak systematisch afgewimpeld, veracht en gehaat. Het wordt weggewoven.

22. Sluw vegen ze dan ook nog de mond af en zeggen : Ik heb niks gedaan.

23. De snelheidsmaniak strijdt tegen balans. De mens moet aan deze balans werken in de holen, grotten, mijnen, en imkerijen.

24. Snelheidsmaniakken zijn afleiders. Verwacht er niet teveel van, maar onderschat ze ook niet.

25. De snelheidsmaniakken hebben alles verletterlijkt.

Oproep tot verdieping en vergeestelijking

26. De zoon wordt uitgezonden na het Woord te hebben ontvangen, en het Woord leidt de zoon dan hierin.

27. Het is iets groots, de geheimenissen van de holen en de grotten.

28. Dit volk luistert niet. Zij jakkeren en jagen maar voort. Ik heb u geroepen. Sta op, mijn zoon, word er gesproken.

29. Velen zijn snelheidsmaniakken en merken het niet op. Velen nemen niet de tijd om de berg te beklimmen, maar bouwen een gouden varken in het dal.

30. Kunnen wij alles achter laten voor de hemelse principes ?

31. Komen tot het zoonschap gebeurt door de worsteling in de geestelijke arena.

32. Heeft de mens geluisterd ? Nee, echt geluisterd ? Nee, de mens was en is een snelheidsmaniak. Geen tijd.

33. Alleen door het lijden komt de mens tot de zee, en het houdt een grote belofte in. In het psalmelijke wordt hier rijkelijk van gesproken.

34. Snelheidsmaniakken zullen het niet zien, die gaan te snel. De hermitatische vrijmaking riep op tot verdieping en vergeestelijking.

35. Er is een verborgen, geestelijke en symbolische boodschap. Het Woord moet door het geestelijke levend gemaakt worden.

36. Hoevelen zijn er wel niet die deze artikelen van Godswege gegeven veracht hebben, op een lager plan hebben gezet, alsof het er niet toe deed, alsof het niet van belang was, en zijn toen als snelheidsmaniakken de duisternis ingegaan ?

37. Zij zijn tot valse volwassenen geworden, en hebben de geestelijke, ware zee veracht.

38. Keer terug tot de hermitatische grondslagen, zonder welken wij ons werk niet zouden hebben kunnen doen.

39. Kom daartoe veel verder de wildernis in, want de mens is afgedwaald. Kom tot de wateren van de woestijn, in de wateren van de wildernis.

40. Zijn wij al tot dit punt gekomen ? Of leven wij nog als heersers in het vlees, niet wetende dat wij voor de gek worden gehouden en slechts slaven zijn ?

Geleide zorg

41. Zorg is altijd het fundament geweest van het werk, maar dit is geleid, niet roekeloos.

42. Deze boodschap is niet populair maar voor de enkelingen, het overblijfsel, en die zullen komen uit alle stammen, uit de zee en de aarde.

43. Ook de boodschap over oorlogskunde en de valse zorg van de aarde is niet populair, want de mens denkt liever niet na over dingen die in hen zijn die daar niet horen. De mens schuift dat liever weg om de drugs te nemen die de mens voorliegt alsof alles goed zou zijn.

44. Het zijn allemaal verhalen van de snelheidsmaniak. Die schuift alles weg, en van uitstel komt afstel, en ondertussen kan hij nog even doorsnellen, en zo vergooid de snelheidsmaniak zijn leven. De snelheidsmaniak houdt van het tijdelijke, en de eeuwige waarden veracht hij.

45. Het diepe doorvorsen van de dingen haat hij. Het is hem te confronterend. Het komt dan te dichtbij. Zo is er dan het fundamentalisme dat alles in snelle vaart verletterlijkt en vervleselijkt, en naar de toekomst schuift, en dan is er aan de andere kant de new age die alles in een groot licht laat samensmelten in het grote vrijheidsdenken en eenheidsdenken. Niets hoeft meer. Alles is er al. Over het lijden en vijanden wordt niet gesproken. Dit zijn twee zijden van dezelfde snelheidsmaniak die twee gezichten heeft. Voor elk wat wils, en ook hen die eerst gretig de leer aannamen misleidt hij. Velen misbruiken de leer alleen maar om los te komen.

46. Geestelijke oorlogskunde is niet populair omdat men dan het vlees zou moeten opgeven. Geestelijke oorlogskunde is overigens iets metaforisch, iets psalmelijks.

47. En al helemaal wil men niet weten van territoriale oorlogskunde, waarin de heersersgeesten worden besproken, want men doet liever overwerk, men draagt liever water naar de zee. Men doet liever aan pappen en nathouden, waar velen een markt in hebben gevonden, van symptoom bestrijding om er rijk en machtig van te worden.

48. De huurling bootst de stem van de hemelse visser na, dus we moeten heel erg voorzichtig zijn, niet zomaar alles geloven. De huurling is sluw.

49. Er zijn altijd hen die niet door de enge poort zijn binnengaan maar over het hek geklommen zijn, dus op een andere manier zijn binnengekomen.

50. De snelheidsmaniak heeft honderden, zo niet duizenden, uitvluchten, om maar niet door die enge poort heen te hoeven.

51. Het tragisch lot wordt in het psalmelijke besproken en bezongen, maar zuigelingen vluchten tot de borsten van moeder natuur, die zich niet hebben gelaafd aan de borsten van de snelle stad.

52. Laten wij teruggaan naar de natuurdiepte, naar de holen en de grotten, wat een groot geheimenis is.

53. Drink van deze borsten, geestelijk, als een eeuwige spijze.

54. Het Woord heeft tralies als een kooi, is niet los van het visnet, maar het is goed voor de ziel.

55. Zoek in bidden en smeken het geestelijke. Alleen zuigelingen zullen door de enge poort komen.

56. Daarom moet de mens opgevoed worden in deze geestelijke oorlog, in deze veldtekenen.

57. Het leidt ons tot de onderwereld, tot het dal van dorre doodsbeenderen, waar een werk te doen is.

58. In dromen moet het kind tot de onderwereld gaan voor de grote oorlog.

6.

Het Woord wijst op de vergeestelijking

1. Het is een strijd tegen de verletterlijking en vervleselijking van alle dingen, want het zijn allemaal slechts zinnebeelden.

2. Het Woord wijst op de vergeestelijking.

3. Wij mogen hierom vragen, om de hemelse vergeestelijking, opdat we aan het letterlijke ontkomen.

4. Wij mogen door de vergeestelijking opgenomen worden. De letterlijkheids-intelligentie van de mens moet verbroken worden en verlaagd worden.

5. De mens heeft verschillende zelven die belangrijk zijn.

6. De mens moet ook zijn onderworpen zelf aan de hogere principes onderhouden en koesteren.

7. Daarvan is religie een belangrijk beeld.

8. Wij mogen valse, letterlijke religie van het vlees haten, maar als wij religie algeheel haten dan zijn wij in het verkeerde.

9. Theologie blijft dus boven de new age.

10. Er zijn ook allerlei liberale groepen, vrijheidsdenkende groepen, die het visnet willen vertoekomstigen, omdat ze nu het lijden niet willen dragen, en van uitstel komt afstel.

11. We mogen het lijden dragen en het visnet begeren. Alle andere drogbeelden zullen dan wegvallen.

12. Wel zal de mens in ballingschap gaan, de orionse ballingschap, wat een hemelse ballingschap is, wat het vreemde wildernis gebied is.

13. De mens vereert het vleselijke werk. Men is er druk mee bezig. Ze draven voor hun eigen koninkrijken.

14. Snelheidsmaniakken zoeken elkaar op, en verafgoden elkaar. Ze zullen te pletter storten. Deze drogbeelden zullen wegvallen uiteindelijk en de voorhangsels zullen opengaan, en de mens zal oog in oog staan met de wildernis.

15. Ook de snelheidsmaniak moet plaatsmaken voor een grotere en hogere natuur. De zee ruist. De zee zal de mensheid overweldigen. Van alles wat de mens in zijn ijdelheid heeft bedacht zal achteraf niets waar gebleken zijn.

16. Wat afschuwelijk moet het zijn als je tot de ontdekking moet komen dat al je werk voor niets is geweest, omdat je voor het vlees hebt gewerkt.

Een vreemd volk zal komen

17. De lijdende mens was tot een vreemde geworden, en zo kon de mens tot het vreemde land gaan, tot de wildernis.

18. Het is een Orions volk van vreemde, hemelse vrouwen, van de duistere kennis, maar het is te licht

geworden in het hart van de mens, en het heeft de mens verblind.

19. De hemelse vissers zien het. Zij prediken de boodschap van berouw, bekering en boetvaardigheid.

20. Men ontloopt de sobere vreze, men ontloopt de geestelijke arena, en men ontloopt de wedergeboorte in de wildernis, maar de mens zal totaal ingesloten worden door de wildernis, en de zeeen van Orion zullen over de aarde worden uitgestort. Het vreemde volk zal komen.

21. De mens kan de duistere kennis niet ontvluchten. De voorhangsels zullen uiteindelijk wegvallen. De vleselijke mens zal wegvallen uiteindelijk, en dan zijn er alleen nog maar holen en grotten over.

22. Daar zijn de ravijnen die naar de onderwereld leiden, en die ravijnen zullen hoe dan ook opengaan. Of je er nu naartoe gaat of niet, niemand kan aan deze ravijnen ontvluchten.

23. Alleen door de sobere vreze wordt ons hart verruimd.
De new age wil alle vrees uitbannen, en elke lijdensgezindheid, en het zoonschap, maar de sobere vreze brengt ons het ware zieleheil. Veel hebben de hemelse vissers gewaarschuwd.

24. Het psalmelijke wijst juist op het zoonschap. Ga tot de wedergeboorte in de wildernis. Wordt weer een zuigeling, opdat je opgenomen zult worden, om aan deze dingen te ontvluchten.

25. Nee, in de wildernis wordt je vlees niet gevoed, maar uitgehongerd. Wat eten zij in de wildernis dan ? Hoe overleefden zij ? Door het hemelse en verborgen voedsel. Niet alleen van voedsel zal de mens leven, maar van het Woord als richtsnoer, en dit richtsnoer zal de mens leiden tot de ware levensbronnen en het ware hemelse voedsel, aan de borst van de hemelse natuurmoeders in Orion.

26. De borsten van de Orionse natuurmoeders komen de mens tegemoet op de weg van het leven.

27. Het Woord roept op tot de geestelijke strijd. De new age wil leven, niet leren. Het lijden wordt niet gepredikt, de sobere vreze wordt niet gepredikt. Zij houden vast aan de leugenleer die tot vals leven leidt.

28. Het is allemaal heel ver weg van het Woord. Ze zijn op zoek naar onoplettende zieltjes die geen geestelijk huis hebben, geestelijk dakloos zijn. Dan wordt je gewoon een melkkoe. Je wordt behandeld als kippenvlees, en al die verwennerijen is slechts om je daarvoor vet te mesten. Sluwe snelheidsmaniakken die hun wagens hebben verloren staan aan de kanten van de weg. Ze willen met je snelle wagen meegaan, en je weet waar het zal eindigen. Deze wagens komen niet aan in het beloofde land, maar zullen in de rivieren storten.

29. Breng ons het Woord,
De vergeestelijking van al het lijden en de pijn,
opdat het tot nut wordt gestrekt,
Breng ons het Woord,
opdat een ieder zijn plaats in de hemel vindt,
30. Breng ons het Woord,
opdat de ware vijand zichtbaar wordt :
het niet willen leren, maar alleen maar willen leven,
en dat terwijl het ware leven het leren is,
31. Breng ons het Woord om ons niet hoger te heffen dan ons voegen,
Breng ons het Woord,
om alle valse drugs die het brein misleiden achter ons te laten,
opdat wij kunnen komen tot de vrijsteden,
waar de bloedwreker ons nimmermeer achterhalen zal.

De prediking van het geestelijke visnet

32. Het volk gaat verloren doordat het geen kennis heeft, en kleine kinderen worden onderworpen aan leugenleer die maar verdragen wordt, want er is geen tijd meer over voor het hemelse woord.

33. Zo zakken zij steeds verder weg, want zij aanvaarden datgene wat de toets der waarheid niet kan doorstaan. De mens heeft het hemelse visnet verworpen.

34. Daarom moet de hemelse prediking wederkeren, een bittere ballingschap en boetvaardigheid om los te komen van het suikerzoete bedrog van de snelheidsmaniakken. Uiteindelijk leidt de hemelse bitterheid wel tot de ware hemelse honing. Dat is een natuurzoet, geen stadse namaak zoet.

35. Je moet geen extreme new ager worden die niet meer tegen het vlees strijdt, want dan gaat de geestelijke oorlogskunde eraan, en daarmee alles waar het hemelse woord voor staat.

36. Sobere predikers komen uit een andere wereld. Het zijn vreemdelingen. Zij prediken het geestelijke visnet, en het ravijn. Zij prediken de afdaling. Zij prediken de ballingschap. Zij nemen de mens terug tot de holen en de grotten, en zo door de putten en mijnen terug tot de wildernis waar de wilde hemelse vrouwen leven.

37. De armen zijn een beeld van hen die alles hebben losgelaten. Zij zijn de leegte ingegaan.

38. Er is een blijvende zwakheid, als een eeuwig visnet, waardoor de opgenomen mens leeft.

39. Het is voor mensen die hun vlees niet behagen, maar mishagen. Zij hebben dus hun onderworpen zelf gekoesterd en hebben niet zomaar voor God gespeeld. Er moet altijd een tweedeling zijn. Zij zijn er niet om zichzelf te behagen, maar om zichzelf te offeren.

40. God is onlosmakelijk verbonden met het eeuwige visnet.

41. In de stad wordt een hele andere god gepredikt, een afgod van de vraatzucht. Hiertegen predikt het Woord, tegen dit materialisme. Het is de religie van de weelde. Het verblind de mens.

42. De mens wordt door het geestelijke getuigenis ingelijfd tot het zoonschap.

43. Zelf-mishaging is de weg tot zelf-kennis. Het moet smartvol zijn, opdat we er niet ijdel in roemen.

44. De mens moet vluchten tot het zoonschap, tot het zuigelingenschap, tot de hemel.

45. Er mag niet lichtvaardig omgegaan worden met het wel of niet prediken van het Woord. Men mag het niet misbruiken door verzaking of overmoed.

46. Elk mens heeft een verantwoordelijkheid en is een geroepene. Velen hebben zich van het hemelse visnet en het hemelse woord losgevochten. Er is geen vergeestelijking meer, alhoewel er wel zweverige overgeestelijkheid kan zijn, die heel goed samen kan gaan met materialisme, want dat is wat het eigenlijk is. Alles is uit balans, en men houdt er vleselijke prioriteiten op na.

47. Daarom wijst het Woord op de psalmelijke boetvaardigheid.

48. Wij kunnen ons in het psalmelijke afvragen of wij ook God zo doorgronden en kennen, en van verre de gedachten van God verstaan. Wij kunnen ons afvragen of wij God zo onderzoeken zoals God ons doorzoekt. Zijn wij al met God’s wegen vertrouwd zoals God met onze wegen vertrouwd is ?

49. Koesteren wij al de gedachten van God, van de hemel, of koesteren wij alleen ons vlees nog ? Is er nog bewondering van God, of bewonderen wij de sluwheid van het vleselijke ?

50. De mens had hele andere prioriteiten. Zo is de mens langs God heengeleefd.

51. De mens moet terug naar de holen en de grotten

om te werken in de mijnen, om te gaan tot de zee, om zo terug te keren tot de wildernis.

52. Velen hebben hun roeping veracht, en zijn tot liberalen en materialisten geworden, tot afgodendienaren van de weelde. Zij volgen de aardse kennis, de kennis van het vlees.

53. De mens moet kennis hebben van zijn zonde, en droefheid hebben over zijn zonde, en de mens moet hierin hongeren. Hierin moet de mens loskomen van elk goedkoop schuldgevoel, van algemeen schuldgevoel, maar het moet diep persoonlijk zijn.

54. Vergeestelijking dient de mens te ontvangen om boven alle vervleselijking uit te stijgen.

55. Walvissen van Orion naderen tot aardse kusten naderden. Woest zijn deze vissen want er is zoveel natuur geroofd.

56. Het Woord is een feest van de kinderen, van de uittocht van de kinderen. Zij zijn een beeld van de blijvende zwakheid die nodig is.

57. Kinderen lopen niet hoog met zichzelf op zoals de volwassenen dat doen, maar leven in zelfmishagen, want zij hebben het vermogen nog niet om groots vanuit het vlees te leven omdat zij nog in een hemelse schelp zijn van menselijke zwakte.

58. Zij zijn daarom genodigden tot het armenmaal, als beeld van de totale zelf opoffering. We spreken dus over het armenfeest. Het is een hongerfeest.

59. Dan breekt de profetische hemel los, een groot geheimenis waardoor de vleselijke bezetters worden teruggedreven.

60. Het is een Orionse zee die losbarst, een opname tot de eeuwige wedergeboorte, tot de wereld van de eeuwige kinderen. Het is een hemelse aarde in Orion.

61. Hemelse zeeen en grote walvissen komen tot de aarde. Wij mogen zo werken in de havens van de holenmens, om zo uiteindelijk tot de wildernis te gaan. Wij mogen bouwen aan de boten, en deze boten binnenhalen, en deze boten uitzenden.

62. Is de mens al gebogen door de hemelse winden, of staat de mens nog steeds rechtop te pronken met zijn borst trots vooruit ?

63. Dit geheimenis rust nog steeds in de diepte van de aarde, maar is aan het ontwaken. Wat als het geheimenis ontwaakt ? Waar is de mens dan ? De Orionse natuur is tot de aarde gezonden om de hongerenden te doen ontwaken. Het zijn grote natuurverschijnselen, zowel diep erin als diep innemen.

Woord en Zorg

64. Wij behoren geen bezittingen te hebben, maar bezit te zijn van de hemelse kennis. Wij zijn als kinderen haar eigendom, van de hogere Orionse natuur.

65. Zien wij de wildernis hierin ? Zo niet, dan mogen wij ons afvragen hoeveel het Woord in ons leeft en werkt.

66. Wij dienen hiertoe ons ernstig uit te strekken naar het weten hoe groot het vlees in de mens is, hoeveel zonden er in de mens wonen, leven en werken. Kennen wij de grootte hiervan alreeds ?

67. Verwende kinderen hebben niks op met het Woord, want ze willen van de zondeval en het zonde probleem niet horen. Weet je daadwerkelijk hoe groot het is, of weet je het alleen maar een beetje ? Daar zit een groot verschil in.

68. De new age zal je dit niet leren, maar wil je alleen maar verblinden. Zonder boetvaardigheid kan

de mens niet tot het eeuwige Woord komen, en is de mens nog steeds bezit van het vlees.

69. Dit besef komt door het Woord, anders blijft het onzichtbaar.

70. Deze zorg staat niet op zichzelf, maar is in restrictie door het hemelse visnet en het Woord.

71. Heel veel valse, vleselijke zorg moet hierin afsterven. De ware zorg is een haat naar het vlees. Daarin wordt alle overmatige, zweverige, kleffe valse zorg verzwolgen.

72. Zorg is hemelse haat, hemelse bitterheid, naar het vlees. De mens heeft zichzelf lopen bedriegen door zorg los te koppelen van de geestelijke oorlogskunde, het hemelse onderwijs en het hemelse werk.

73. Het Woord roept op tot wedergeboorte en leiding door het geestelijke, de vergeestelijking, want in het vlees en door het vlees kan de mens niks beginnen.

74. Het Woord gaat over de sleutels van de hemel, die bestaan uit de hemelse prediking.

75. Het weten hoe groot de zonde en de ellende is is de relatie met het eeuwige Woord, het kennen van de vijand, de geestelijke oorlogskunde.

76. Het is een belangrijk fundament zonder welke de mens niet binnen komt.

77. Als de mens het hemelse woord buitensluit, wordt zo ook de mens van het hemelse woord buitengesloten.

78. Bent u nog op het juiste pad, of een vijand van het hemelse visnet ?

79. Er is geen plaats voor de willekeur en vrijheid van de new age.

7.

Het pad van het hemelse visnet

1. Het Woord verkondigt dat de haat tegen de zonde moet groeien. Hieraan kunnen we ook daadwerkelijke zorg aflezen.

2. De zonde moet meer en meer gehaat worden en meer en meer ontvlucht, maar dan moeten we ook weten hoe groot de zonde is, en wat de zonde is.

3. Hebben wij daarin ons fundament, of snellen wij nog mee met de snelheidsmaniakken.

4. Ze zijn in grote dronkenschap. Ze praten allemaal maar letterlijk en actueel. Het hemelse woord en de vergeestelijkingen willen ze niet kennen. De bron hebben zij afgesloten. Ga terug naar de havens van de holenmens om daar te werken. Je komt daar door de mijnen. Wordt weer een mijnwerker en een havenwerker.

5. Het Woord verkondigt dat goede werken niet zijn gegrond op eigen goeddunken en menselijke voorschriften.

6. Kennis moet geoefend worden, anders kom je er niet. De snelheidsmaniak is van alles vrij, en is zijn eigen wet en willekeur.

7. Het is allemaal leeg geworden. Het gaat nergens meer naartoe en komt nergens meer vandaan. Het heeft geen boodschap meer te verkondigen.

8. De mens moet niet slechts een havenwerker worden, maar ook een duiker.

9. Valt het lijden je moeilijk ? Blijf dan doorleren. Dat is de enige weg er doorheen.

10. Ga van woord tot woord, van hol tot hol, en leer.

11. Het Woord is als een roofdier uitgezonden tot de zonde. Alleen deze worsteling zal vruchtdragen.

12. Wat daarbuiten valt zijn de gronden van de dwaze bouwmeesters die zullen wegzinken.

13. Velen zijn grauw geworden door de gelijkvormigheid aan de wereld.

14. Dit zijn raadselen en paradoxen die de natuurlijke mens niet kan begrijpen.

15. Het Woord maakt een complot tegen het vlees. Ze ligt blootvoets in haar hol, als een roofdier, wachtend op de jacht.

16. Wij moeten als steen worden tegen de zonde, en dan zal de honing vloeien.

17. De geboden zijn geestelijk. We moeten niet zomaar luisteren naar de woorden van de mensen.

18. Het Woord is een diepe plek in het hart waar het vlees niet meer werkzaam is. Daar worden dus ook geen afgoden meer vervaardigd en gevolgd.

19. Het gaat niet zomaar om beeldvorming, maar om woordvorming, want anders verlies je de grotere verbanden. De mens moet oppassen met vormendienst. Het Woord stijgt boven alles uit.

20. Het Woord is als een storm die ons boven alles uittilt. In elk verbod ligt een gebod. In elke restrictie ligt dus ook een doorgang. Zo wordt het pad geleid door grenzen.

21. Als je religie zo overmatig bespot tot het punt dat je je niet meer onderwerpt aan hogere principes, dan is dat het daadwerkelijke vloeken waar een mens voor moet oppassen.

22. Het Woord gaat over het niet ijdel gebruiken van religie, dus ook niet religie gaan misbruiken om het voor je vleselijke karretje te spannen.

23. Als je allemaal aan snelle beeldvorming gaat doen buiten het hemelse Woord om waarvoor de mens geduld moet hebben, dan val je al snel in vooroordelen. Die leiden dan een leven op zichzelf, los van alles. Zo kom je tot ijdel denken en ijdel spreken, en dan is het Woord niet levende en werkende in je. Alle aardse, lagere getuigenissen moeten eerst afgelegd worden.

24. Het ware Woord is oorlogszuchtig. Het is een oorlogsbevel, een belijdenis tegen het vlees.

25. De mens is helemaal weggezogen en ondergezogen in spiegelingen. In die spiegelingen zijn er telkens ontbrekende onderdelen, boekrollen.

26. Wat is precies je belijdenis ? Want er is ook vleselijke belijdenis gebaseerd op mensenvlees. Bouwen op vleselijke getuigenissen van vleselijke mensen is een hinderlaag.

27. Wij moeten dus weten wat ware hemelse belijdenis is. Wij moeten een ontmoeting hebben met de hemelse belijdenis.

28. Hebben wij ons al uitgesproken tegen het vlees ? Of praten wij allemaal met het vlees mee, om vleselijke belijdenissen te doen ?

29. Het vlees is geen onderwijs, maar propaganda.

30. Het Woord is oorlogszuchtig, hangt niet de valse vrede van het vlees aan.

31. Het ware woord is oorlogszuchtig, trapt tegen heilige huisjes aan, dient het vlees niet.

32. Dit woord moet voortstromen vanuit de plaats waar de vleselijke krachten en werkzaamheden zijn uitgeschakeld. Dit houdt dus ook een hongertaak in. Het vlees wil niet hongeren, en zal daar tegen protesteren, en dat zien we ook om ons heen.

33. Vleselijke kritiek op het hogere is aan de orde van de dag. Het vlees heeft honderden, zo niet duizenden, smoesjes om aan het hogere proberen te ontkomen. Die allen moet de mens kennen. Van die allen moet de mens loskomen door de belijdenis. Hoever is de mens daarin al ?

34. In de stad van het vlees gaat alles heel traag.
Geesten terroriseren het stadje al zo lang.
Ze willen de boekrollen vervangen.
Men moet meer eten, en minder leren.

35. Boekrollen zijn er niet meer,
maar ze hebben vreemde maskers,

36. Ik kan me daar niet bewegen, nee,
alles gaat zo traag,
totdat ik een van hen ben geworden,
Alleen een spiegeling doet mij ontwaken.

37. De armen zijn ons nagelaten opdat wij hen zouden weldoen, en de ware offerande is tot de armen.

38. Dat wil niet zeggen dat we hen erger moeten maken. Dat wil niet zeggen dat we hen tot het vleselijke moeten verleiden.

39. Wat een grote schuld hangt er op hen die kinderen misleiden en tot het vleselijke verleiden door drogredenen. Het vlees heeft duizenden schoonpraterijen voor dit soort dingen. Het vlees is de grootste schoonprater ooit, de witwasser van leugens. Het kwaad wordt vergoelijkt.

40. Armenzorgers, zoekt uw armen te kennen. Oftewel er moet onderwijs over dit soort dingen komen. Dat begint met het maar eens te noemen.

41. Het is een onderdeel van de belijdenis. Het vlees lacht hierover, vol van spot. Laten wij dan maar voorwerpen van spot zijn in de wildernis, om geen deel te hebben aan de zorgeloze dronkenschap in de stad met hun miljoenen smoesjes om niet te hoeven medelijden en medestrijden.

42. De hemelse oorlog wordt veracht en belasterd. Oh, laten wij niet met hen meedoen. In ieder geval hebben we dan nog een geweten en bewustzijn.

43. Het is een visnet. Het is een hemelse visser die tot de buitenste duisternis gaat om daar heil te schenken, niet als een wilde weldoener, maar als de toner van het pad van het hemelse visnet, wat tot vruchtbaarheid leidt. Om die vruchtbaarheid gaat het, dat het visnet zal bloeien, en haar wortelen zijn zoet.

44. Armenzorgers zijn tot wat anders geroepen dan centen tellen en elke behoeftige hun deel toe te werpen. Komt onder de armen, leer hen kennen.

45. Het ambt is versteend. Zoek de armen op, komt aan de huizen, maar ook in de huisgezinnen. Is dit letterlijk of symbolisch ? Er moet weer onderwijs over komen, en onze monden dienen er vol van te zijn, want waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over.

46. Is dit letterlijk of symbolisch ? Een ding is zeker : Het moet een deel zijn van onze belijdenis, ons getuigenis. Wij zijn geroepen om het te prediken, uit te dragen, te verspreiden.

47. Is dit allemaal geestelijk ? Moeten wij dit vergeestelijken ? Hoe groeien planten ? Hoe communiceren zij ? Er zijn vele manieren van communicatie. Vaak zijn de armenzorgers al helemaal doodgebloed en kunnen geen woord meer uitbrengen.

48. Het Woord is oorlogszuchtig. Uiteindelijk is de

enige ware verkondiging door het geestelijke visnet. Dat is een lange weg, een omweg.

49. In deze wereld viert de mens de boze werken van het vlees. Het hemelse onderwijs gaat over het binnengaan van de hemelse tent.

De Orionse wildernis

50. De terugkeer van het zoonschap houdt dus ook een terugkeer van het moederschap in.

51. Het zorgt ervoor dat het brein niet vleselijk denkt, maar dat het aan het hart verbonden blijft. Het maakt eerst de nodige omwegen voordat je allerlei dingen gaat denken en je erdoor laat meezuigen.

52. Het is dus zeer gevoelig, gaat niet zomaar met allerlei vleselijkheden mee, maar trekt de mens terug. Het is als Orionse wildernis.

53. Het gaat ook over dat het zoonschap zich niet moet laten misleiden door verderfelijke vrouwen. Het zoonschap moet niet zomaar kracht verlenen aan vleselijke vrouwen. Het zoonschap is gericht op de natuurmoeder. Het gaat dan ook over de ware vrouw, die moeilijk te vinden is.

54. Het vleselijke moet weer teruggaan in de slaap.

De geestelijke visserszorg

55. Het gaat niet zomaar om geduld en rust, maar het gaat ook om de slaap ingaan om je scheppende bronnen aan te wakkeren, om zo een hogere oorlog binnen te gaan.

56. Het opent de putten, ook van het brein, waarin de natuurprocessen zijn opgesloten, onderdrukt door het stadse aangeleerde brein.

57. Dus niet zomaar wraak uitoefenen, maar gaan slapen. Tot de geestelijke slaap kom je door het geestelijke visnet aan te hangen, want in de hersenen van de mens is het verkeerd gegaan.

58. Door het geestelijke visnet kom je weer in contact met je hart. Draag daarom het visnet, want uiteindelijk wekt het de hogere orionse hersenen op, die lang genoeg zijn om het hart te bereiken.

59. De sleutel is het zoonschap, en het zoonschap is tot de hemelse kennis, dus het houdt ook het leerlingenschap in.

60. Daarom zijn de orionse hersenprocessen zo belangrijk, opdat we niet naar het vlees luisteren en door het vlees worden meegezogen.

61. Dit is dus een strijd op leven en dood. Het gaat komen. Op een keer dan kom je tot de bron, en dan moet je klaar zijn

62. Wat is het uiteindelijke loon van het vlees ? Het is een hinderlaag. Je komt zo in een hele andere slaap terecht, de slaap van het vlees.

63. In plaats van jaloers te zijn op mensen die het goed hebben in het vleselijke, moeten wij kennis opdoen om hieraan te ontkomen. Wij moeten het geestelijke visnet begeren voor ons hogere goed.

64. Eer die restricties maar, die touwen waarmee je gebonden bent, want het zijn de paden tot de hemelse, onzichtbare oneindigheden.

65. Als je niet hongert, niet mindert, dan kun je niet tot de orionse natuur komen, want dan is er geen ruimte voor. Dan ben je al vol met jezelf en allerlei rommel.

66. Tenzij je een domme consument wil zijn voor de lagere aardse natuur.

67. Ga dan je gang maar, maar je bent tenminste gewaarschuwd door de hemel.

68. De geestelijke visserszorg is niet dwaas. Het is geen wilde weldoener. De geestelijke visserszorg dient niet de sluwigheden van het vlees. Maar het gaat een hogere weg, die verborgen is voor het vlees, en verkeerd wordt uitgelegd door het vlees.

69. De ware geestelijke visserszorg doodt het vlees. De ware geestelijke visserszorg leert de vijandschap te doden. Deze geestelijke visserszorg moet in ons hart worden uitgestort.

70. Als wij in die geestelijke visserszorg blijven, dan blijft God in ons, want geestelijke visserszorg is God.

71. De geestelijke visserszorg is een school van het geestelijke visnet, telkens weer. Dit visnet is het hogere onderwijs. Het stroomt vanuit de geestelijke wereld, om tot een hogere oorlog op te roepen.

72. De Orionse hersenprocessen zijn tot de aarde gekomen om te onderwijzen, maar de harten van de mensen zijn teveel van steen. Ze dragen zware wapenrustingen. Ze zijn niet open, en luisteren niet, hebben hun eigen wegen aangelegd, door kindermondjes heen.

73. Op weg, maar waar naartoe ? Ze zien de afgrond niet waar ze naar op weg zijn. Ze wanen zichzelf een brug hierover die er niet is. Dat is wat drugs kan doen, wat verkocht wordt door lagere aardse oplichters.

74. Hoe bouwen zij die schijnbruggen van schijnveiligheid over de afgronden ? Door anderen in die afgronden te duwen. Hoe doen zij dit ? Door het doofpot-principe, door gebrek aan geestelijke visserszorg.

Vreemde markten

75. Ze hebben allemaal het geestelijke, maar ze zijn allemaal verdeeld, want de een zegt dit, en de ander zegt dat. Toch worden ze allemaal geleid, en ze worden geleid tot oorlog. Die oorlog is tegen elkaar. Het geestelijke is tegen zichzelf verdeeld.

76. Maar dan klopt er toch iets niet ? zou je dan zeggen. Ze zijn het niet met elkaar eens, en zIjn onderling aan het bekvechten, maar toch laten ze al die oorlogen afdrukken in hun geschriften.

77. Iedereen beschreef een ander deel van de waarheid, maar het moest nog in het juiste verband komen.

78. Als je het hemelse geestelijke ontvangt, dan is het eerste waartoe je geleid wordt de wildernis, waar je moet leren luisteren en testen, en waar je ook een strijd hebt met de leugen.

79. Dit is een geestelijke oorlog, een oorlog waarin je terugmoet in de geestelijke wereld.

80. Daar liggen de fundamenten. Daar moet iets veranderen, dus daar kun je niet zomaar van weglopen. Daar ligt het fundament van het geestelijke visnet.

81. Waar komt het dan op neer ? Het is een strijd met je eigen vlees. Laat je niet afleiden van de daadwerkelijke strijd. Luister niet naar vreemde markten.

Geen juk vormen met de ongelovigen

82. Trek geen juk aan met de ongelovigen. Wees niet lichtvaardig.

83. Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.

84. Amerika offerde zoveel van haar zonen in de oorlog van de vijftiger jaren dat er in de zestiger jaren het hippie tijdperk aanbrak. De jaren vijftig waren groot communistisch gerommel.

85. Het was een strijd tussen het hemels Woord en propaganda, een strijd tussen hemels onderwijs en aardse reclame.

86. Hemelse roofdieren grommen tegen de mens. Ze zullen het vlees niet ontzien. Ze zullen veel vlees eten.

8.

Gedenk de armen

1. Het is belangrijk dat de mens terugkeert tot de hemelse school. Zo mag de mens het medicijn ontdekken en toepassen.

2. Pastoraal verzuim is een grote gruwel, want dan wordt de mens tot een dienaar van het materialisme.

3. Iemand onthouden van onderwijs is het breken van het gebod van geen vals getuigenis spreken.

4. De mens bepaald niet wat een leugen is. Vaak wordt symboliek voor leugen uitgemaakt, vaak wordt ware hemelse leiding voor leugen versleten, omdat de mens het niet begrijpt en verkeerd uitlegd. De mens draait alles om. De stad noemt de leugen waarheid, en de waarheid leugen.

5. De leugen is valse munt. De wereld is vergiftigd, en er wordt gelogen voor winst.

6. Gedenk de armen. Voor iedereen is aandacht, dus je denkt niet zomaar, maar je gedenkt de armen. Daar is alles op gebouwd.

Dieper de zee in

7. Bovenal moet je van de zonde loskomen en de zonde overwinnen, want de zonde vernietigd alles.

8. We leven in het tijdperk van de zondeval, buiten het paradijs, en de mens blijft maar vallen.

9. Zonde wordt vandaag de dag goedgepraat en niet erg gevonden. Natuurlijk moet men wel weten wat zonde is en wat zonde niet is.

10. We moeten weten hoe groot de zonde en de ellende is. Eerst moet je de vijand kennen voordat je de vijand kunt overwinnen. Ook moet je weten hoe je de zonde moet overwinnen.

11. Het Woord praat de zonde dus niet goed. Het Woord stelt dat we de zonde meer en meer moeten haten en ontvluchten, want God is vertoornd over de zonde.

12. Wij zijn allereerst geroepen om te prediken tot de onderwereld.

13. Eerst moeten de vleselijke werken gedoofd worden en uitgeschakeld.

14. Het pad is al gelegd. Nalatigheid is ook een vorm van ijdelheid, als wij zomaar vooroordelen hebben. Dan zijn wij vol met ijdele beelden door gebrek aan kennis.

15. De hemel werkt zowel in de storm als in de stilte. We hebben niets aan praatreligie, maar we hebben te strijden tegen werelddienst en wereldgelijkvormigheid.

16. Gij zult de hemel niet ijdel gebruiken, gij zult niet nalatig zijn naar de hemel.

17. De mens is wereldgelijkvormig en

werelddienend. De mens heeft het vlees tot Woord gemaakt, maar dit is een Woord met hiaten, een alcoholisch Woord.

18. We moeten diep de zee in. De mens is nog steeds in strijd met zijn eigen vlees.

19. Hoeveel tranen zijn er wel niet verborgen ? Deze rivieren zullen zeker losbreken. De tranen leiden uiteindelijk tot het gezonken geheimenis

20. De mens overdenkt te weinig, en zo gaat het leven van de mens in onnut voorbij. Er is weinig opmerking bij het hemelse Woord, de hemelse prediking wordt zonder vrucht aangehoord

21. Van het wenen hebben de wereldlingen verder een afkeer. Ze hebben liever de gedachten vol met wereldse bezigheden en vermakingen.

22. Iedereen zal wenen. Dat zal het teken van wedergeboorte zijn. Zij die niet wenen zullen wegvagen. Er zal niet gerekend worden met hen die niet wenen, want het zijn slechts spiegelingen.

23. Wees daarom vol met het Woord. Omhul het met tranen opdat het zich mag vergeestelijken. Zo wordt het koninkrijk gebouwd. Uw koninkrijk kome.

24. Er is leiding aan waterbeken. We kunnen stellen dat dit de tranenbeken zijn. Om die weg te kunnen begaan moet elke eigen weg van het vlees verloochend worden.

25. Dit is de grote arbeid van de geestelijke visserszorg, opdat de mens loskomt van zijn dwaalwegen. In deze beken ligt ook het geestelijk zaad.

26. Dat is het zaad van de uitverkorenen, allemaal diepgaande beeldspraak natuurlijk.

27. Tot het ware Woord komen we alleen door de hemelse wil, niet door de wil van het vlees.

28. De mens zal hiertoe dus in een diepe hemelse slaap dienen te geraken.

29. Zowel Woord als Natuur roept de mens. Zij zijn de werken van de hemel. De eigen wil is sluw, en wij mogen dat niet onderschatten. Wij moeten de eigen wil verzaken.

30. Er mag dus geen samenwerking zijn tussen onze eigen wil en de wil van de hemel. Onze eigen wil dient volledig te sterven.

31. De eenlingen gaan door dorre landen. De vrucht is pas veel later.

32. De mens moet weten hoe groot de zonde en het vlees is, in volkomen zonde overtuiging.

33. De mens moet de geest van halfslachtige, onvolkomen zonde overtuiging overstijgen.

34. De mens wordt volkomen overtuigd van zonde door het Woord, waarvan de vrouw een beeld is. Dat kan alleen als de mens volkomen aan het Woord is toegewijd.

35. De mens heeft te strijden tegen het vlees. Daarom moet de mens wederomgeboren worden, door het Woord en door de volkomen zonde overtuiging.

36. Velen misbruiken vergeving en genade, tot overmatige vergeving en genade, waardoor de zonde goedgepraat wordt, en wat van het vlees is. Het bedekt de wortels.

37. Het vlees doet alsof er niets aan de hand is, als in groot bedrog, en plant zich dan voort. Laten we daaraan geen deel hebben.

38. De mens heeft grootheidswaanzin. De mens pronkt dan met zijn vlees. Vergeving mag niet in de plaats komen van bekering, want dat sust de mens in

slaap, maar zoals de mens tegen valse vergeving dient te strijden, dient de mens ook tegen valse bekering te strijden.

Het gevaar van drogredenen

39. De mens moet tot de hemel komen in het minderen, niet protsend. Daartoe is het wildernis pad en het geestelijke visnet, waaraan het vlees kan afsterven.

40. Om daar te komen moet je weten hoe groot de zonde is, het vlees, wat dus om een volkomen zonde overtuiging gaat.

41. Er is dus een strijd tegen de geest van gebrek aan zonde overtuiging, de geest die zonde goedpraat en afdekt. Je kunt die geest alleen overwinnen door het Woord, en het Woord onderwijst.

42. Dit leidt tot wedergeboorte, tot het zoonschap.

43. Dit is de eeuwige zorg van de hemel.

44. De mens was met deze kennis toegerust, maar het kwaad heeft hem afgeleid daarvan.

45. De geest van willekeur moet bestreden worden. De mens dient geleid te worden door het hemelse woord, en niet willekeur.

46. De overheden, en ook de kerkelijke overheden, zijn geestelijke, hemelse overheden.

47. Als men dit gaat verletterlijken komt men gevaarlijk dicht bij het gebied van afgoderij en mensenvlees verheerlijking, en loopt men gevaar afhankelijk te worden van mensen.

48. God wil geen uiterlijk vertoon, wil geen materiële eer ontvangen. Dat is allemaal bijgeloof.

49. Het is in het verband van de geestelijke adoptie, en het heeft dus een opnemende werking.

50. Er is een gevaar van vrije volkskeuze, omdat er dan geen verantwoordelijk lichaam is, en het volk is zowel onkundig als onverschillig.

51. Er moeten dus een heleboel hemelse voorwaarden zijn in de hemelse verkiezing.

52. Zomaar predikers die de mens kunnen boeien is niet genoeg. De mens zou zo kunnen afdwalen door de spreekvaardigheid.

53. Het gevaar van drogredenen is groot, en de mens kan daar juist door zijn gebrek aan kennis niet doorheen prikken.

54. Een mens kan niet zomaar deel hebben aan de verkiezing, want dan zou het vlees kunnen inmengen.

55. Uiteindelijk gaat het om hemelse overheden, om geestelijke principes. Het vlees dwaalt altijd af tot teveel verpersoonlijking, vanwege gebrek aan principes.

56. Het volk is in hoge nood vanwege de opgehoopte eeuwen van alcohol misbruik wat het brein van het volk heeft aangetast.

57. Geestelijke oorlogsvoering is symbolisch, en gaat over diepere principes, niet om oorlogsvoering op zich.

58. Er ligt een gevaar dat de mens het hemelse onderwijs loslaat of versimpelt.

59. Het probleem is dat de mens er allerlei vleselijke ambten bij heeft verzonnen.

De zondeval

60. Als de mens wordt geconfronteerd met dingen die buiten het geestelijke liggen, dan moet de mens zorgvuldig zijn in het dit melden aan de geestelijke, hemelse overheden, opdat men niet door het vlees wordt afgeleid.

61. De hemel predikt leiding, en niet het massale.

62. Op de regel zijn altijd uitzonderingen en er zijn altijd verschillende bedelingen en seizoenen, daarom heet het ook het geleide leven.

63. De mens moet het geleid worden leren, de bedelingen en de seizoenen, dat de mens de voortgaande openbaring bij moet houden en niet ondoelmatig moet handelen.

64. De mens moet het hemelse woord doorgeven aan het nageslacht en vruchtbaar zijn. De mens mag het woord wat hij ontvangen heeft niet oppotten, maar moet er wel wat mee doen. Het moet gezaaid worden, anders is het een verzaking van de geestelijke landbouw en het gebod van weest vruchtbaar en vermenigvuldig u. Bewerk de aarde.

65. Alleen de psalmelijken zullen overleven. Zonder visnet geen ingang. Met het visnet zul je ook anderen binnen laten komen die met jou geestelijk vissen.

66. Ken je zelf de hemelse prediking al ? Heb je wat te prediken ? Kun je deze kinderen helpen, of laat je ze aan hun lot over ? Je kunt ze niet helpen dan door onderwijs.

67. Het leidt terug naar de vissen tijdperken, naar de zeeen dus van het oer, de prehistorische zeeen.

68. De val was iets groots. Er was een boom met verboden vruchten die werd bewaakt door een zwijn, het beeld van de vraatzucht, en de mens liet zich erdoor verleiden, door een valse vrouw ook, die aan hem onderdanig was.

69. Kom tot de boom, eet van haar vruchten. En zo hoereerde de mens met haar, met deze vraatzucht en machtslust. Zo werd de mens van ascetisch tot hedonistisch. De man werd van sober en primitief tot bluffend en modern, tot een opgeblazen varken of zwijn. Het werd een huwelijk tussen de gevallen man en de gevallen vrouw, de hoer. Ze deed haarzelf onderdanig voor en verleidelijk, en toen hij toehapte kwam hij onder haar macht, dus eigenlijk heerste zij toen over hem.
70. Dit is hoe drugs werkt. Het brengt allerlei schade en de mens ziet dingen dan niet meer helder.

71. De mens viel hard in dit gat. Maar hij waande zich in de hemel. Kijk, al die macht. Kijk naar mijn schone, onderdanige vrouw.

9.

De oogst van Orion

1. Wij zijn altijd mijnwerkers en duikers geweest. Blijf niet achter in het mijnenwerk, want de gevolgen zullen niet te overzien zijn.

2. Ja, de verleidingen zijn zwaar. Het zwijn bij de boom met verboden vruchten, vruchten van hebzucht en slaapzucht. Laat me slapen, ik wil niet ontwaken.

3. En toch wijst God dan in grote zorg op het zoonschap, op het worden van een kind.

4. Weent over uw zonden, over uw hoogmoed en vrijheidszucht. De ware vrijheid is namelijk in de hemelse gebondenheid.

5. En dan wordt het wenende kind opgeroepen tot de oorlog tegen het vlees in het psalmelijke. God

bekommert zich niet om het gejammer, want God wil niet dat je verslonden wordt door de zonde.

6. Daarom heeft God liever dat je weent van de stokslag dan dat je lachend en schuimend afdrijft in dronkenschap. Weent over de zonde. Dat is het enige wat mag wellen in je, dat je weet hoe groot de zonde en ellende is opdat je godvruchtig hierin kan leven, want dan pas kan het sterven.

7. Ik ken de duizenden drogredenen van mensen om maar niet in de mijnen te hoeven werken. Ik kan ze wel dromen. Het is allemaal standaard. Standaard truukjes van de zwijnen. Ze stellen het altijd weer beter voor dan het is.

8. Als we niet in het zoonschap zijn, dan hebben we de hemelse wildernis moeder dus ook niet.

9. Het ijdele vermaak heeft hen alleen maar een tijdelijke rust gebracht.

10. Och ziet u, ze hebben het zoonschap niet aanvaard.

11. Er is een zwijnendrugs, een vuil spel, het goud der dwazen. Het is zwijnengoud. Ben je ervoor gevallen ? Maak dan dat je daar wegkomt en keer weer terug tot soberheid.

12. Keer terug tot de mijnen, keer terug tot het zoonschap. Het draagt de woede tot de zonde nog in zich. Laat dat niet sterven, want dan is alles verloren.

13. Ik zie die woede niet in de wereld. Het is er niet. Het is niet in het modernisme. Die hebben alles lopen omdraaien, die lopen de opwellingen van het vlees na en hebben berouw dat ze ooit in lang vervlogen tijden geestelijk hebben geleefd, en nu haten ze het geestelijke meer en meer en ontvluchten het.

14. Er zijn natuurgrenzen van het zoonschap, en de hemelse samensmeltingen.

15. De religie redeneert dus tegenstrijdig, en niet zomaar zwart-wit. Metaforen en archetypes kunnen dubbele betekenissen hebben.

16. Eenzijdigheid is typisch de moderne, verletterlijkte, extremistische vormen en zij radicaliseren het.

17. De schatten van Amalek zijn de verstening, verharding, verstijving van alle dingen tot volledigheid.

18. De man is een beeld van de dag, van het zoonschap tot de wildernis, en de vrouw is het beeld van de duisternis. Als de man bij de vrouw ingaat, dan is dat een beeld van dat de dag wordt ondergedompeld in de duisternis.

19. Door de vleselijke verstening is ook de aardse wereld ontstaan, en die verstening wordt weer afgebroken door terug te gaan tot het pad. Dit is dus ook de oogst van Orion, dus het pad van Orion.

20. Zo zuivert de natuur zichzelf, zo houdt de natuur zichzelf in stand.

21. Wanneer de man zijn vlees in de vrouw brengt om dit te laten sterven, dan moet hij ten volle weten hoe groot de zonde en wat de ellende van het vlees is, wat dus de betekenis is van de opzwelling van het mannelijke orgaan, dus geen opzwelling van de man als geheel zoals in de stad met allerlei protserigheid want dan zou de man dus geheel vleselijk zijn.

22. De man moet groeien in zijn haat en walging, zijn afkeer, naar de zonde en het vlees toe. De man moet het meer en meer ontvluchten.

23. Eerst moet de mens de geestelijke principes ervan begrijpen, en pas daarna zal het letterlijke, vleselijke voorhangsel ervan weggenomen worden.

24. Het psalmelijke komt onder ogen hoe groot het kwaad is, hoe groot het vlees is, als een vervulling van het Woord. De mens moet het weten, en ook weten hoe het moet sterven.

25. Bovenal worstelt de mens hierin dus met zichzelf, met zijn eigen vlees.

26. Daarom moet hij de vrouw kennen. Zowel vijand als vrouw moet hij dus kennen.

27. Wek haar niet op voordat het haar behaagt. Krijg een besef over wat de relatie is tussen de hemelse vrouw en de offerande. Er is geen hemelse vrouw zonder het ten diepste ervaren van het opofferen van het vleselijke.

28. Tirannie wordt onder schoonschijnende benamingen verborgen gehouden. Men heeft de zonde en het vlees andere namen gegeven, professioneel gemaakt, alsof het de samenleving dient, en het er gewoon bijhoort, en zo kunnen ze het ongestrafd doen.

29. Ze zijn van jongs af aan vervuld met het kwaad, geboren samen met wreedheid. Het is geen gematigde boosheid, maar buitensporige boosheid.

30. De man is de dag en de vrouw de duisternis. Donker van huid ben ik, als de tenten van Kedar. De man moet dus ook de duisternis van de vrouw leren kennen.

31. Ook met haar zal hij moeten worstelen. Het is een grote vrouw, met brede borsten en heupen, want zij moet immers het kind voeden en beschermen. Zij moet de man aankunnen. We zien in het gevecht tussen de mens en God dat het vlees ten onder gaat in deze strijd. Het vlees is dan een beeld van alle valse Godsbeelden en valse mensenbeelden. Ook zijn dit dus allerlei valse beelden van de strijd zelf. Wat wordt er veel over gelogen. En wat hebben ze een gruwel gemaakt van de offerande.

32. We hebben niet zomaar te maken met vijanden, maar met zinsbegoocheling.

33. Alles wordt door de markt goedgepraat, door reclame. Reclame is vandaag de dag een synoniem van de waarheid. Als het groots is, door velen ondersteund, door velen aangeprezen, dan is het waarheid. Men heeft God aan de kant geschoven, en volgt nu de meerderheid in het kwaad.

34. Wilt gij overleven ? Hoe had de natuur het oorspronkelijk bedoeld, in al haar zinnebeeldige wijsheid en schoonheid ?

35. In het moderne tijdperk mag je het lijden niet gedenken. Je mag niet sober zijn en melancholiek. Dat wordt vandaag de dag als een ziekte bestempeld.

36. Gedenk het lijden. Alleen zo kun je het verwerken.

37. De ware hemelse kerk is een lijdenskerk. Het is een schip in woeste golven, en de gevaren zijn velen. Je kunt het je dan niet veroorloven om dan maar weg te wanen. En zij die dat doen noemen het hemelse woord een waan. De beste stuurlui staan aan wal, al die van de zonde hun professie hebben gemaakt.

38. Laat jezelf niet afdrijven. Zo snel vergeet de mens het lijden, en gaat dan weer op het oude pad verder. Het wordt gevaarlijk daar waar het lijden nutteloos wordt.

39. Daar waar het symbolische visnet geen zin meer heeft, daar vaagt het visnet weg.

40. Dan wordt je slechts geleid door de tijdelijke drugs van de wereld en het vlees, twee grote vijanden van je ziel.

41. Weet dat uw vijand niet slaapt, en van elk gaatje dankbaar gebruik maakt.

42. De mens wordt de hele dag door zijn hersenen aangeklaagd en gemanipuleerd.

43. De mens kan zich op vele manieren als een verminkte en een verzwakte voelen.

44. Laat het lijden en het visnet het maar doen. Het lijden en het visnet hebben al het zaad in zich. Dat kan door gedachtenis en belijdenis.

Het hemelse vissersvolk

45. Oh, wat een heerlijke diepte bevindt zich in het symbolische visnet, ongekend door de mens, onuitsprekelijk door hen die het hebben ervaren.

46. De mens heeft hiertegen een schijnleven opgewekt. Dat is ook wat we om ons heen zien.

47. In deze verblinding steken de aanzienlijken hun horens op tegen de hemel, de natuurlijke betekenis verdraaiende en verduisterende met nietsbetekenende toelichtingen. Zo mist het zijn doel, zo glijdt het er langsheen.

48. Men heeft gezaaid op de akkers van het vlees, en men oogst het versteende schijnleven.

49. Daarom wijst het symbolische Woord terug op de werken van de natuur.

50. Het gaat niet zomaar over de hemel, maar over de tent van het getuigenis, versierd met de tekenen van God.

51. De mens moet niet alleen zijn hart offeren aan de hemel, maar ook zijn mond, zijn tong, zijn belijdenis. Waar het hart vol van is stroomt immers de mond over, en dit is allereerst tot de hemel, een getuigenis en belijdenis tot de hemel.

52. Nu zou dit allemaal geen zin hebben als wij onze oren en ogen niet hebben geofferd aan de hemel, anders worden die nog steeds afgeleid, en spreken die nog steeds vleselijk, hun doel missende.

53. Heeft u het niet opgemerkt, al het ijdele geklets van hen die hun oren en ogen niet aan de hemel hebben geofferd ?

54. Zij bevredigen hun oren en ogen met de dingen der wereld, met de massa media, als consumenten van het vlees. Daar stroomt ook hun mond van over. Je kunt zien waar hun hart vol van is aan datgene waar ze het telkens over hebben. Allereerst moet je leren kijken en leren luisteren. Eerst moet het oor spreken, anders stroomt er slechts vuiligheid uit de mond. En het oor spreekt van wat hij gehoord heeft, als een getuigenis van de hemel. Laat dat onze ware belijdenis zijn. Laten wij niet tot lippendienst komen, maar allereerst tot orendienst, en dan niet de orendienst tot de wereld, maar tot de voeten der hemel, oftewel het herdenken van het lijden en daar lering uit trekken. Gedenkt het lijden. Laat dat je belijdenis zijn. De hemelse afgezanten kwamen tot de aarde om de ware hemelse kerk te brengen, het hemelse vissersvolk. Zij moesten de mens verlossen van het zijn van een zaaier op de akker van het vlees, van het pad waarop de mens versteende tot een gruwel. De mens moest ontslagen worden van dienst tot de vleselijkheden waarin de mens verstrikt was geraakt. We mogen de hemel danken voor het zenden van de hemelse afgezant. Het is een natuurverschijnsel.

Het diepere medicijn

55. Wat is het pad dan ? Eerst gaan we door de verbrokenheid, de verzachting, om gemengd te worden, en dan komen we tot de hemelse verstening, om zo alle valse vleselijke verstening te ontlopen, en deze hemelse verstening komt weer tot de verbrokenheid, de verzachting, dus de spanning tussen zacht en hard blijft, en zal uitgewerkt moeten worden. Zo zal de mens loskomen van de valse versteningsoogsten.

56. Als het vlees tot steen is geworden, dan is er ook nog een naoogst waarin dit wordt uitgewerkt, en de vleselijke mens leeft dan in een drugswaan in zijn steen, op weg naar het verderf.

57. Ze laten alles achter, verbranden alle schepen achter zich, als vleselijke vogels.

58. Ze hebben hun lijden afgelegd en een eigen lijden gemaakt, hun eigen limieten, hun eigen regels. Ze zijn verwaand en eigengereid.

59. Bij elke stap die de wilde jongens zetten worden ze kleiner, terwijl mannen van het vlees bij elke stap die ze zetten groter worden, want ze willen pronken. Waarmee willen ze pronken ? Met zichzelf, met waardeloze, ijdele dingen.

60. Macht willen ze, eer en rijkdom, allemaal drugs van het vlees, allemaal tijdelijk. Ergens knappen ze af, en dan stort alles naar beneden. Dan is de drugs op.

61. Het vleselijke wordt van het geestelijke gescheiden. Het vlees wordt ontmaskerd.

62. Orion heeft een oogst, een verharding naar de zonde toe.

63. Het vlees is losgeslagen, op weg naar zelfvernietiging. Wij mogen opgroeien in de rebellie tegen het vlees, om het diepere medicijn te vinden.

64. Kennen wij de medicijnen ? Of hebben we teveel hemel, dat het allemaal niet hoeft ? Kunnen we loskomen van de drugs ? Er is een weg. Hierin moet je veel achterlaten. Loskomen van dronkenschap.

10.

Vleselijkheid leidt tot bijgeloof

1. Er zou een opkomst zijn van het hemelse vissersvolk.

2. Ik spreek niet voor en door mezelf, maar de dingen van de hemel, waar ik ben geweest.

3. Anderen hebben alles slechts van horen zeggen en volgen blindelings anderen na.

4. Heb je het visnet aanvaard ? Zo niet, dan is het allemaal slechts ijdelheid.

5. Kwaad doen op bevel van een ander is geen gehoorzaamheid maar ongehoorzaamheid.

6. Gehoorzaam zijn betekent het ongehoorzaam zijn aan vleselijke mensenregels.
Er moet een balans zijn tussen God eren en God vrezen.

7. Godsdienst is iets natuurlijks. Godsdienst heeft een ieder in zichzelf. Godsdienst is in evolutie

8. Gebrek aan onderzoek schept ijdele bespiegelingen waartoe vals vertrouwen ontstaat.

9. Er moet een balans zijn tussen het aan jezelf sterven en het sterven van de vijand.

10. Ga niet zomaar op gelijke hoogte staan van de hogere kennis of zelfs hoger,
maar eerst moet je jezelf onderwerpen,
zodat de hemelse kennis je kan vullen.

11. Leg je toe op de verborgenheden van God’s werken.

12. We spreken hier van de verborgenheidsleer.

Ook is er een soberheidsleer en de leer van de mondwachter.

13. Het einde van het vlees is de slachtbank. God is geestelijk, en wil alleen maar geestelijk gediend worden, en als de mensen dat allemaal doorvoeren in vleselijkheden dan is dat allemaal bijgeloof.

14. De ijver moet altijd gematigd worden door niet hardnekkig aan te dringen en door niet te blijven bij vooroordelen. De mens moet voor rede vatbaar zijn.

15. Vaak lopen degenen die van de waarheid zijn afgeweken overal met hun hoge titels te protsen.

16. Zij die uit zijn op roem leggen voor zichzelf een valstrik.

17. Het proces van volharding, het volkomen worden van het geduld en de vereeuwiging leidt tot de hemelse vervreemding.

De ware genezing ligt in de kennis

18. Het gaat niet om het wezen God, maar om de werken, om de deugden. God is geen zelfstandig naamwoord, maar een werkwoord, een principe.

19. De naam van God is niet slechts God. Daar neemt de hemel geen genoegen mee. Nee, het is de kennis.

20. Het psalmelijke bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis.

21. Het psalmelijke gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de geestelijke natuur.

22. Ben je sober genoeg ? Op welke gebieden moet je nog meer versoberen ? Soberheid staat in verband met de natuur. Dit betekent ook soberheid in je oordeel. Omdat soberheid is omringd met gevaren, zoals overmatig oordeel, overmoedig oordeel, losbandige soberheid, verkeerd gerichte soberheid, enzovoort is het belangrijk om te gaan tot de hemelse leiding en discipline.

23. De hemelse leiding en discipline moet de soberheid dus in toom houden, en de soberheid moet ook de leiding en discipline in toom houden, zodat er geen overmaat is.

24. God heeft geen echtgenoot genomen en heeft dus ook geen zoon. Waarom niet ? Omdat het slechts iets symbolisch is.

25. Zie je hoe men dit op aarde heeft verletterlijkt ? Verletterlijking is een vorm van materialisme.

26. Alles is verstard, verletterlijkt, en gedramatiseerd. Daarom is symboliek een schild.

27. De mens denkt veel te rechtlijnig en conformistisch. Wij streven niet zomaar naar genezing, maar naar kennis. Kennis is de ware genezing.

28. De zonde is een misleidende macht voor een ieder die door haar is bedrogen.

29. Je mag putten uit het immens grote reservoir van de eeuwige en oneindige kennis van de natuur. Het is een grote opdracht om dit te ontcijferen.

30. Aan veel puzzelwerk ontkomen we toch niet. Vraag om kennis boven genezing, want de ware genezing ligt in de kennis.

31. Datgene waarvoor je kiest, zal je leiden. Kies je voor de hogere dingen, dan zullen de hogere dingen je leiden, maar kies je voor het vlees, dan zal dat je leiden.

32. Wij moeten meer naar kennis verlangen dan naar genezing en oordeel. Boven alles moeten we naar de kennis verlangen. Er zal veel minder aandacht

worden geschonken aan genezing en oordeel, want dat ligt namelijk allemaal in de kennis besloten. Mijn kennis is u genoeg.

33. De kennis zal een heleboel vraagstukken oplossen als de hemelen opengaan, en je zult dingen anders zien, en je ook anders voelen. Dingen zullen andere betekenissen krijgen, en je zult je afvragen : Hoe kan dat ? Wat is dit ?

34. Een heleboel van wat we nodig vonden is ineens helemaal niet meer nodig. De kennis zal hele andere verlangens geven. Dan zullen we zeggen : Ach, laat allemaal maar zitten. Dit is veel beter.

35. Werelden zullen wegvallen, oude problemen, en oude gedachten, als de hemelen zich openen. Maar het begint erbij dat jezelf je gaat openen tot de hemelen.

36. Zomaar oordeel en genezing werken niet als er geen kennis is. Dat zou alleen maar leiden tot een nieuwe vleselijke droom.

Het vlees droomt

37. Ook het vlees droomt, de zonde droomt.
Leef vanuit de onaangeroerde natuurdiepte, dat wat niemand had gehoord of gezien, daar waar geen mensenvlees was gekomen. Leef boven denken.

38. Wanneer de afgezanten van de natuur komen om dit te openbaren kun je niets meenemen, niets van je rijkdom en aanzien, niets van je macht.

39. De mens ziet niets. Als zijn naaste in nood is is de mens in geen velden of wegen te bekennen. Maar de Kennis ziet alles.

40. De mens mag geen bovenmatige rijkdom en voorspoed hebben ten koste van een ander.

41. Laten we beseffen dat alles wat de hemel strekt tot leven, dodelijk is voor de zonde en het vleselijke.

42. Het vlees in de mens haat hierom het hogere, en zoekt het in de doofpot te stoppen.

43. Als het geestelijke komt, zie dan naar al die ogen die afwijken en doen alsof ze het nooit gezien hebben, alsof het niet bestaat.

44. Uiteindelijk zullen ze zelf vallen in de kuil die ze gegraven hebben. Zelf zullen ze ook afdalen in die diepe put.

45. Het is allemaal heel makkelijk praten voor mensen die nog nooit wat hebben meegemaakt en zich nooit om iemand anders bekommerd hebben, of alleen om hun eigen kroost.

46. Het zijn prisma’s die alles verdraaien. Het wordt gevonden in het mijnenwerk.

47. Ga terug naar de mijnen. Kun je het verstaan ? Heb je oren die kunnen horen ? Of ben je bedrogen door de prisma’s der wereld ?

48. Het gaat om de persoonlijke ervaring, niet om kerkelijke superioriteit en allerlei autoritair machtsvertoon.

49. Het hemelse vissersvolk strijdt een strijd tegen werelds vermaak en wereldse controle.

50. Wees aan hemelse touwen.

51. De zonde is een samenzweerder tegen de hemelse dingen.

52. Hoor je de stem van het hemelse onderwijs vandaag klinken dwars door alle onrust en dreiging heen, en predik je dit woord ook door ?

53. Als je je hier doorheen hebt gewerkt kun je een ware geestelijke visser zijn. Dan kun je aan de oevers staan en je netten werpen. Dan doe je iets nuttigs, dan maak je wat van je leven. Het andere pad is zo

heilloos.

11.

De hemelse visserszorg

1. Het ware gedenken is een overdenking. De definitie van de zonde is : het weigeren je te onderwerpen aan de hemelse leer. Natuurlijk is het dan de vraag wat de hemelse leer is, en daar gaat ook van alles mis, dat men drogbeelden krijgt over wat zonde is.

2. De hemelse leer wordt nogal veel verdraaid.

3. De hemelse leer kun je herkennen aan de openbaring van godsvrucht.

4. Er dient een verlustiging in de hemelse leer te zijn, de begeerte tot de hemelse dingen. Deze hemelse begeerte is verbonden aan de hemelse vrees, dus het is een hele andere soort begeerte dan de roekeloze begeerte van het vlees die zich om niets of niemand bekommerd dan om zichzelf en de bevrediging van het zelf.

5. Heb zowel de lust in de hemelse vreze als in het hemelse woord.

6. De ware kennis is de hemelse visserszorg.

7. De weg van de zondaren is de openbaring van de goddeloze raad. Zondaren zijn dus ook een soort profeten die openbaringen ontvangen, maar dan van het vlees, van de zondemachten.

8. Zij hebben hun eigen religie, en hun eigen raad. Zij volgen de wensen van het vlees. Hun vlees is god. Ze baren ook voor deze god, door baarmoeders van het vlees.

9. Spotters zijn degenen die het gezelschap zoeken van gelijkgezinden, degenen die net zo verdorven en goddeloos zijn als zij. Spotters houden zich dus bezig met het collectief van zondaren.

10. Zij zijn zo de profeten van de afgod. Hun gedachten en uitspraken worden door het vlees geinspireerd.

11. De lust van de hemelse vissers naar de hemelse leer is een ernstige begeerte, terwijl de begeerte van de zondaren en de spotters roekeloos en zelfzuchtig te noemen is.

12. Het is vaak vriendjespolitiek, onderhandeling en oppervlakkig, niet diepgaand. Nee, diep gaan ze niet, want dan zou hun ketterij ontmaskerd worden.

13. Er zijn goede mensen en slechte mensen, maar zelfs in de slechte mensen is er wel wat goeds, ook al is het vaak erin gestopt via het voorgeslacht of via de opvoeding of via de samenleving. Iedereen draagt wel wat goeds met zich mee.

14. Er is een scheiding tussen het vleselijke en geestelijke, oftewel tussen het slechte en het goede, in de mens, en niet zozeer als een scheiding tussen mens en mens, alhoewel zulke scheidingen wel plaatsvinden en moeten plaatsvinden.

De hemelse bizonjacht

15. In de herschepping is voor alles een plaats, en mag men niet te overdramatisch denken. De herschepping heeft genoeg aan zijn eigen drama.

16. Het psalmelijke is beeldspraak.

17. Bij gebrek aan geestelijke volharding is er vleselijke verharding.

18. Ga schuchter met deze dingen om, opdat de

hemel niets vleselijks wordt toegeschreven.

19. Geniet van de natuur. Wordt weer een natuurmens. Die natuur is van binnen, in de geestelijke wereld. Bewonder deze natuur, heb er weer ontzag voor, en laat de dwaze stadse mens los.

20. Leer leven vanuit levens ervaring en psalmelijke ervaring.

21. De mens dient de hyperbolen van het leven te leren kennen om het leven te kunnen begrijpen.

22. Het zijn hyperbolische verhalen, oftewel overdreven verhalen met een boodschap die niet letterlijk genomen moeten worden, maar die dus op iets diepers wijzen. Zij zijn de beesten die de wagen voorttrekken.

23. Er is een noodzakelijke tegenstelling die moet blijven totdat het zienlijke zal zijn verslonden door het onzienlijke, het vergankelijke zal zijn verslonden door het onvergankelijke en de schijn van de tijd zal zijn verslonden door de waarachtigheid van de eeuwige dingen.

24. De hemelse bizonjacht is een gebed om openbaring van het hemelse gericht. Het gericht over de aarde komt niet zomaar, ook niet het eindgericht, het laatste oordeel. Het komt alleen door de openbaring van haar diepte en betekenis. Het gaat niet om het lijden van het individu, maar om de persoonlijk doorleefde nood van het volk.

De wereld is een varkensfokkerij

25. De beschaafde wereld van de stad is een varkensfokkerij. De varkens kregen een soort drugs waardoor ze gingen wanen alsof ze mensen waren, maar het waren varkens die gefokt werden voor de slacht.

26. De varkens worden gehouden voor hun vlees, voor de vraatzucht van de hogere varkens.

27. Zij willen niet ontwaken. Wij hebben ze lief, maar kunnen ze dan uiteindelijk niet beschermen tegen het pad wat ze zelf hebben gekozen.

28. Hoe kom je hier overheen, en wat houdt het in ? Het betekent dat er nog ontbrekende schakels zijn.

29. De enige manier om over deze putten heen te komen is door kennis. Zomaar genezing is geen daadwerkelijke genezing, en zomaar oordeel, of een laatste oordeel, is geen daadwerkelijk oordeel. Alleen door kennis kan de mens daadwerkelijk ontwaken.

30. Zowel het leven als de dood is slechts een droom. Dat vertel ik als geestelijke, maar als je liever naar vleselijken wil luisteren en achter hen aan wil hollen en achter de sluwe dingen die ze gemaakt hebben om jou te fokken, dan doe je dat maar. Ik heb je lief en heb je in ieder geval gewaarschuwd. Meer kan ik niet doen.

31. Wee degenen die hier niet om wenen. Wee degenen die zich stil houden en gewoon toekijken. Wee de toeschouwers, want zij zijn medeschuldig.

32. Houd het goed in de gaten dat de manier waarop ze bewegen om je heen, de woorden die ze spreken, de plannen die ze hebben, er zijn om jou te fokken. Laat je niet voor de gek houden. Je weet het. Diep in je hart weet je het dat je wordt bedrogen.

33. Diep in je hart weet je dat alleen de hemelse kennis van deze dingen je er doorheen kan leiden.

34. Wil je geloven dat de sluwheid van deze dingen allemaal wel meevalt en dat je allemaal best compromissen kan sluiten met de wereld zonder dat het je schade levert ? Geloof dat dan maar, maar weet dat ik je gewaarschuwd heb. Op een dag zul je het te horen krijgen, dat je bedrogen bent, en zul je met je neus op de feiten gedrukt worden. Een varken

is wat je bent in hun ogen.

35. Leg alle zonden af om dit gevecht te kunnen winnen.

36. Geef je de moed op om je vervolgens over te geven aan de drugs die de wereld biedt, en je daardoor te laten leiden, dan ga je van bedrog tot bedrog. Dat gaat een leven op zichzelf krijgen.

37. Leg elk gewicht van de zonde af. Onderschat hierin de sluwheid van de tegenstander niet.

38. Gij zult niet sterven door deze appel, zei het zwijn in het paradijs.

39. Of probeer je nog in goede smaak te vallen bij hen, en wil je dat ze je lief en mooi vinden ? Waar is je offensief ?

40. Het hemelse woord is het wapen. Het Woord kwam in de wereld, om te onderwijzen hoe de zonde te overwinnen.

De strijd tussen de hemel en de vlesel

41. Vergelijk je niet met de mensen om je heen, maar vergelijk jezelf met het hemelse. Ga dus van de vleselijke conformiteit tot de hemelse conformiteit.

42. Ben je hongerig en leeg genoeg om het hemelse woord te ontvangen ? Dat je hart beschreven mag worden met de hemelse leer. Eerst moet de mens de werken van het vlees afleren.

43. Als je je vlees voedt, dan zal het vlees je doden.

44. Het vlees voert handel in de hemelse prediking. Zo gaat dan ook de betekenis van de hemelse prediking verloren, en wordt het iets aards.

45. De verkoop van geestelijke dingen is de geest van de verrader. Zij leven niet in de hemel, maar in de vlesel.

46. Een vleselijke hemel hebben ze zich gemaakt, waar ze allemaal naartoe gaan. De vlesel is vol van aardse rijkdommen, maar de hemelse prediking noemt het mest.

47. Je wordt pas waarlijk hemels volwassen als je dit bent ontstegen.

48. Het gaat dus niet zomaar om volwassen worden, een jaartje ouder worden, want dat doen de zondaren ook. Neen. Het gaat dus om het rijpen, de wereldse, weelderige vleselijkheden ontstijgen door jezelf te oefenen in het geestelijke. Niet zomaar volwassen worden in uiterlijke dingen. Neen. Je moet jezelf ontwikkelen van binnenuit, door de geestelijke natuur.

49. Wat is er mooier ? Het geestelijke visnet of aardse macht ?

50. Oude ideeen moeten vertrekken.
Er is een groot verschil tussen de hemel en de vlesel.

51. De vlesel is als een slakachtig insect, maar dan uitgestrekt en veel steviger en onstuimiger, zonder huisje erop. Het ging nog steeds erg traag. Als je het ziet kun je even niet denken.

52. Mensen komen erdoor in een hele andere werkelijkheid. Het sterft ook weer tegen zichzelf af, en dan is het wat anders.

De opstanding van de hemelse visser

53. Het hiernamaals bij de natuurvolkeren was het gaan tot de wilde wijven, de wildernissen, ook de eeuwige jachtvelden genoemd.

54. Het pad naar de wilde wijven is een beeld, want leven en sterven zijn slechts beelden. Ga er niet verkrampt mee om.

55. De theologie van de hemelse visserszorg is voorzichtigheid in het oordelen, sober zijn in het oordeel, opdat je jezelf niet te buiten gaat in projectie en allerlei fabels.

56. Het is een strijd tussen hemel en vlesel, en dat is een groot geheimenis. Het is de natuur.

57. De mens heeft vaak een probleem dat hij vermaakt wil worden. Uiteindelijk zijn het niet zomaar wat verhaaltjes, maar levensprincipes, diepgaande hemelse antropologie. De hemelse soberheid en saaiheid dient geleerd te worden, waarin vleselijk vermaak geheel kan afsterven. De hemelse saaiheid is de ware vruchtbaarheid.

58. Als we op weg zijn naar de eeuwige jachtvelden, dan hebben we het over de jacht naar kennis, en de kennis zal op ons jagen. Deze jacht zal volbracht worden door de wilde wijven, het idee van de hemel bij de natuurvolkeren en bij het hemelse vissersvolk.

59. De enige ware opstanding is dat van de hemelse visser. Al het andere zal blijven in de dood, want het heeft geen eeuwige levenskiem. Alle vleselijke werken, de waanwerken van de mens, zullen verdwijnen. Alles zal dus in de herschepping opgelost worden.

60. Alle dingen zullen medewerken ten nut in de exegese, de verdieping van betekenis.

61. Als we het over de ware natuurprediking hebben dan hebben we het dus over het principe van de hemelse visser, en niet over allerlei vaag geloofsgedoe.

62. De wilde wijven wijzen op het visnet. Herken je het wanneer het komt ? Of ben je teveel met het vlees bezig, wil je dingen horen die makkelijk in het gehoor liggen, simpele dingen, die de vleselijke luiheid bevredigen ?

63. Je moet voor de geestelijke viskunde gaan wil je het overleven. Het is de strijd tegen het vlees, de wereld en het kwaad.

64. Alleen zo kom je uit de golven van de tegenwoordige wereld tot het eeuwig leven.

12.

De herschepping

1. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

2. De vleselijke geestelijken verdraaien de hemelse woorden omdat ze een interesse hebben in administratieve macht.

3. Velen hebben een zwak voor rijkdom, beroemdheid in de wereld, gezag in het vlees.

4. Laat alles los wat je onrechtmatig hebt genomen. Deze geheimenissen laten zich niet forceren.

5. Uitlegkunde is belangrijk op de hemelse school. Laat geen mens je bedriegen. Vraag om de uitlegkunde, en prik door al die menselijke regels en regelingen heen.

6. Het geheim is met de hemelse visser, want die is diep gegaan, en heeft zo ook diep inzicht vergaard. Het opent de oren en de ogen.

7. Waar zijn de onderzoekers ? Waar zijn de uitleggers ? Waar zijn de psalmelijke werkers ? Waar zijn de mijnwerkers ? Of hebben ze het werk achter zich gelaten en zijn ze in aardse netten verstrikt geraakt ?

8. Sommigen dragen water naar de zee. Vandaag de dag worden verlossers verkocht, zoals de verrader

doet.

9. Het is een koopwaar geworden, en zo bedrieglijk geworden. Ze hebben hun loon al, het loon van ongerechtigheid.

10. De sleutel der kennis die tot behoudenis is hebben ze achtergehouden. Het is daarom veelal aardse kennis wat ze verkopen. Ze hebben het deel van de armen weggenomen, in hun drang naar nog meer weelde. Ze hebben hun plichten verzaakt.

11. De mens mag terugkeren tot de uitlegkunde, tot verdieping, tot bezinning. De machten van de verraders in het vlees liggen overal op de loer.

12. Overal zijn hun landmijnen, dus pas op waar je stapt. Ga niet zomaar overal naar binnen. Heb een goede gids op je pad.

13. Om tot de herschepping te gaan en de herschepping te begrijpen heb je de hemelse sleutels nodig, de sleutels van de hemelse visserszorg. Alleen op hemelse grond kan de herschepping komen. Het is vruchtbare grond.

14. In dat proces neemt de hemelse wildernis de man over, en draagt hem.

13.

De geschiedenis als orakelstenen

1. Dit is de oogst van Orion. Het is de natuur van de man om te worstelen. Er is een dunne lijn tussen zorg en haat, en tussen woede en aanvaarding. De man is namelijk gevoelig.

2. Kennis is niet zomaar een ding.
Kennis is een persoon, en heeft gevoel.
Alles personificeerd zich, maar wordt dan weer tot principes, als het neerstorten van de waterval in de rivier, in het afscheiden van de wateren en de waterdruppels. Alles gaat zijn eigen weg.

3. Dat is moeilijk voor het vlees.
In het vleselijke gesteente is alles samen.

4. Er is geen leven meer in die steen.
Wees er niet jaloers op.
Ze zijn dood, en proberen zo veel mogelijk mee te sleuren.
Ze zijn op jacht, en met lange armen trekken ze velen mee.

5. Er is een gebruiksaanwijzing voor de orakelstenen. Wie dit niet in acht houdt vindt de dood tussen de stenen, als in een ravijn.

6. Er is een afgebakend pad door deze stenen, en er is een grote oorlog om deze stenen. Het lagere, vleselijke moet overwonnen worden door te komen tot het hogere, het wilde.

7. De wilde economie moet zich herstellen.

8. De mens kan niet zomaar aan de lagere vleselijke herschepping ontkomen.

9. De mens moet het nuttig zien te maken.

10. Verheerlijk de vuilnis van de voorouders niet, maar gooi het ook niet zomaar weg, want er kunnen bijzondere edelstenen, schatten en andere waardevolle spullen tussenzitten die we eens nodig zullen hebben en die de oplossing kunnen vormen voor vele problemen. Daarom is de geschiedenis zo belangrijk.

11. Ga de mijnen in, om zo ook te gaan tot de hemelse herschepping, de gebieden van vuilverwerking.

12. Draag jij straks de geestelijke sieraden van de hemelse herschepping, of ga jij door blijven pronken met je vlees en je vuilnis ?

13. Ik hoor een geluid,
van de herschepping,
Ik hoor de trommels,
Het is tijd je vlees en vuilnis te verwerken,
Het is tijd het om te zetten in iets anders,
iets beters.

14. Ik hoor het geluid van de herschepping,
hemelse afgezanten en hun vissersnetten,
heen en weer over de hemelse ladder,
op en neer, om alles tot zaligheid te strekken

15. Heen en weer, op en neer,
om de vuilnis te verwerken.

16. De afgezanten van de hemelse herschepping zullen komen,
17. om het kind weer tot de wildernis te nemen.

EWA

1.

De paradijsbloemen

1. Een hemels woord kan een raadsel zijn, metaforisch, of letterlijk. Een hemels woord kan vast zijn, of afhankelijk aan bepaalde factoren, herroepelijk of onherroepelijk. Het gaat niet om vervulling, maar het moet de vijand aanvallen. In die zin : Het moet oorlogskundig verantwoord en functioneel zijn op de lange termijn. Het moet dus opbouwend zijn in vroomheid.

2. Kent gij het geheimenis van de broederloze paradijselijke genealogie ? De man moet vasten om zo niet opgeblazen te worden, maar vijandig. Een man moet niet trots en pronkend voor de hemel verschijnen. De man moet in de heilige vrees zijn en zichzelf vernederen om niet door de Toorn van de hemel ten onder te gaan. Er is een dag tegen alles wat hoog en trots is. Een man moet geen vreetzuchtige zijn of sexzuchtige. Hij moet zowel vasten op voedsel als sex als eerste, en dan zien hoe de hemel hem leidt. Hij moet zijn zinnen niet bevredigen met een overmaat aan voedsel en sex. Hij moet die indruk niet wekken naar anderen, want ook zal hij geoordeeld worden over hoe hij anderen heeft beinvloed. Sexzucht moet ingetoomd worden door de wijsbegeerte, de begeerte van de hemelse kennis. Sexverslavingen zijn hetzelfde als drugsverslavingen : Ze bespotten de hemel. Ze bespotten de hemelse kennis.

3. Er is alleen maar gemeenschap mogelijkheid door de grootste zwakte, na de verbrokenheid. Dit gebeurt in de moederschoot. Omdat het religieuze banden zijn en het metaforisch is is er geen daadwerkelijke broederschap. Elke broederschap moet dus ingesloten worden tot een religieuze band getoetst aan de oorlogskunde of moet verbroken worden.

4. Er is geen snelle verlossing. De oermens werd tot het aller uiterste gedreven in zijn lijden, zodat hij doorgang zou hebben tot de scheppings-afgrond, de schoot van de duisternis. De oermens werd gekweld tot het einde, totdat zijn tong het uiteindelijk begaf, en hij stom werd voor de hemel, zodat alleen de hemel nog door hem zou spreken. De holenmens moest hier doorheen, opdat zijn tong aan zijn gehemelte zou blijven steken, zodat hij het volk niet zou bestraffen, want het was een weerspannig geslacht. Het ging om de heilige stomheid. De oermens werd tot die duistere stilte geleid. Hij kwam terug tot de hemelse bitterheid.

5. De oermensen smeekten om wraak, maar zij kregen een deken, een kleed om te rusten. Stilte, stomheid, was het doel, de onderwerping van de tong. Zij moesten terugkeren tot de bittere roede. Hierdoor zouden zij bewapend worden met het vuil der aarde, het hemelse vuil van de paradijselijke onderwereld, en dat zou een nieuw lichaam voortbrengen.

6. De paradijselijke urine, de mayim in het Hebreeuws, is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen. De paradijselijke urine is een stof die spiergroei tegengaat, en die zorgt dat men door andere stoffen leeft. Ook spierkracht wordt erdoor geblokkeerd. De paradijselijke urine, de mayim, staat dus voor een groot medicijn-wiel in het paradijs, waaruit men kon leven, en wat de bron was van alle schepping.

7. De aarde zelf was ook de onderwereld en in het midden daarvan hebben we te maken met de hel zelf, of de doorgang naar de hel. Deze plaats werd afgesloten met een zegel van leegheid. De plaats was omringd door Lethe, vergetelheid in het Grieks, zodat het geheim gehouden werd. Ook werd het afgesloten met vuil.

8. Je zou dan door een waterval van urine heen moeten gaan om daar te kunnen komen. Ook zou er dan geweld tegen je gebruikt worden, kortom het was een hele gevaarlijke muur waar je dan overheen moest. In het Aramees was dit ook de plaats van verlokking. In die vergetelheid zou je bloot gesteld kunnen worden aan leugens, en dat je gevangen zou worden in de aanbidding van hele verkeerde goden, en dat je vreemd gedrag zou gaan vertonen.

9. In het Sanskrit is de urine verbonden aan heilig water en aan watervallen. De urine is onderworpen aan de urine-buizen die geheel door het paradijselijke lichaam heenliggen. De bamboe-stengels zijn hier een symbool van. Bamboe wordt daarom veel gebruikt in het paradijs.

10. Ook de tong zal worden onderworpen aan de urine buizen.

11. Urine is een onderdeel van mayim, het paradijselijke zaad. Het hield het lichaam schoon, en beveiligde het tegen ouderdom en boze geesten, als een zware neutraliserende kracht. Adam en Eva kenden de geheimen van urine, en baadden zich vaak in paradijselijke urine-poelen van grote beesten. Mayim betekent letterlijk urine, en de onderwereld, het paradijs, werd hierdoor geschapen. Ook werd mayim van elkaar gescheiden zodat er rivieren, meren en zeeen ontstonden.

12. In de bloed-codes van de oorspronkelijke, paradijselijke mens waren veel urine-verbindingen. Dit was belangrijk voor hun immuniteit en om boze geesten op een afstand te houden. Deze urine-verbindingen dienden de valse geesten van spierkracht buiten te houden. In feite viel de mens uit het paradijs door juist de belangrijke stoffen die in het lichaam moesten blijven eruit te plassen.

13. Urine bakent in de natuur terreinen af, als teken van overwinning en bezit. In de paradijsteksten van Betelgeuse moesten de huiden die voor tenten en voorhangsels, ook als lendendoeken, werden gebruikt vaak bevuild worden met zaad, urine en bloed voor die reden, om boze geesten weg te houden. Ook werd dit gedaan om de jacht te doen slagen. De gnosis over boze geesten en hoe die te bestrijden ging diep. Er waren geen wazige rituelen, maar alles had een duidelijke reden. Zij die aan zulke rituelen deelnamen zonder de betekenis ervan te weten, zonder ingewijd te zijn, zouden er krankzinnig door worden. Gnosis was een belangrijk element en ging vaak oraal, en werd opgeslagen in symbolen.

14. De sterren zijn de sieraden van de hemelen, van ouranos, van urine. In deze paradijselijke sieraden, jachtbuit, zit dus de urine. Deze beelden in het Grieks de cyclussen uit, als een andere betekenis van het woord kosmon. Vrucht is in de worteltekst van het Grieks het loon, de buit, van de jacht en de visserij. Dit gebeurt dus in de cyclus.

15. Alles leidt dus tot ouranos, urine, als een paradijselijk hallucogeen, en hierin is dit alles te vinden. Dit is dus de mayim die alles heeft geschapen, als door visioenen. Het is een paradijselijke drug.

16. De paradijselijke urine-buizen vormen de nieuwe hersenen.

17. In het Sanskrit is de paradijselijke urine verbonden aan honing. Het wordt ook door de paradijsbloemen voortgebracht om zo de rivieren, meren en zeeen te maken en te ondersteunen. De urine-buis is de creativiteit van het paradijs. In het Sanskrit is mehana een woord voor zowel urine als sexualiteit, oftewel het scheppen.

18. Ook is mayim de brenger van de soberheid..

19. Alles verstandelijk beredeneren is een valstrik, want ook het verstand moeten we verdienen.

20. Moeder Natuur kwam mij te hulp en nam mij tot Haar tent. Maar hierin werd geopenbaard dat Moeder Natuur het hoogste zelf is, het goddelijke Zelf. Er mag dus niets geprojecteerd worden. Het is in het Zelf, alles is persoonlijk, en dat kunnen we niet op iemand anders schuiven. Alles is in het Zelf. Iedereen moet deelkrijgen aan de goddelijke natuur en daaraan gelijkvormig worden. Iedereen heeft dit potentieel en dient hiervan gebruik te maken.

21. Het vlees wil van dit principe afleiden. Zij zijn de machten van het valse zelf en van projectie.

22. Ik had een lang gevecht met deze geest aan de overkant van de rivier die scheiding maakt. Het was een verschrikkelijk gevecht tegen deze familiaire ontvoerder. Deze geest ontvoerd en sleept de prooi naar zijn hol, maakt de prooi deel van een familie, als een monument.

23. De tent met veel franjes : Dit is de tent van Moeder Natuur, het Allerhoogste Zelf, een grote tent. De franjes duiden op de heilige complexiteit, de overvloedige weelde van de hogere kennis.

24. Ik kwam tot deze hieroglyph in mijn gevecht tegen de familiaire geest, zodat ik de tent van Moeder Natuur kon binnengaan.

25. Dit deed Moeder Natuur, mijn Allerhoogste Zelf, bij mij, opdat ik veilig zou zijn tegen de familiaire geest.

2.

De rivier van weeklacht

1. De mens wordt bezit van Moeder Natuur, van zijn allerhoogste Zelf, en wordt aan Haar onderworpen.

2. Dit gaat over het eeuwige touw aan het Allerhoogste Zelf, opdat de mens niet weggetrokken kan worden door het valse zelf.

3. Voor veel mensen is het leven ondragelijk geworden, en ze weten niet hoe het komt.

4. Alleen zij die loon zouden hebben ontvangen zouden toegang krijgen.

5. Je loon bepaalt dus voor hoelang je ergens mag blijven, of hoe lang je iets mag gebruiken. Als de tijd om is, dan moet je weer weg, en moet je het weer teruggeven.

6. Wij moeten dus loon verdienen voor plaats en tijd. Dit heeft niks met genade en gaven te maken. Dat is voor de luien en de dommen.

7. Genade is een markt, het zogenaamde consumerisme. Zij willen maar wat graag de overdosis geven. Hiertegenover staat juist de emancipatie en de ontwaking.

8. De mens moet stoppen te projecteren en zelf de verantwoording nemen, en zo terugkeren tot de bron in zichzelf. Iedereen heeft dit potentieel.

9. Metaforisch gezien zal deze dualiteit er altijd zijn, want alles gaat door loon, alles gaat door de goddelijke hierarchie van principes, alles gaat door de juiste condities.

10. In ons zijn de archetypes van het eeuwige kind en de eeuwige moeder.

11. Deze zijn onderworpen aan de goddelijke bron, maar die kan nooit betreden worden buiten het zelf en de zelfrealisatie om. Anders zou er luiheid ontstaan, gemakszucht en groot bedrog.

12. De goden zijn maar archetypes van de realiteiten binnen ons, metaforen. De goden worden er niet goed van dat de mens niet opgroeit en alles maar aan

hen overlaat.

13. Dit soort praktijken zijn van het lage zelf, het zelf dat we moeten overwinnen en verloochenen.

14. De Heerin is in die zin een beeld van ons hogere, goddelijke Zelf, die ons opvoedt. Dit gebeurt door persoonlijk, heilig loon, dus in wezen voeden wij onszelf op door wat wij verdienen. Ieder mens heeft het hogere goddelijke zaad in zich. Ieder mens moet terugkeren tot zichzelf. Het valse zelf met al zijn valse zelfgemaakte goden moet sterven. Dit kan alleen door het Heilige, Hogere Zelf, door de zelf-kennis. Buiten is alles een koude markt.

15. Omdat het goddelijk Zelf universeel is, mag je het Zelf ook in anderen gaan zien, en het goddelijke Zelf van anderen in jezelf.

16. Zo is er een groot verschil tussen valse zelf-realisatie en heilige, goddelijke zelf-realisatie. Wij mogen tot het Allerhoogste Zelf komen. Wij moeten komen tot het Heilige Zelf, anders blijven wij afhankelijk van anderen. Je kunt niet alleen maar een kanaal zijn van God, van de bron. Wij moeten doorgroeien om de bron zelf te worden.

17. Er zijn verschillende archetypes, metaforen, die eeuwig zijn om de mechanismes, condities, uit te beelden, als de heilige hierarchieen. In die zin zullen we een dualiteit blijven. We moeten beide kanten kennen en zijn.

18. Zonder de heilige gebondenheid en het heilig loon eindig je in de valse vormen hiervan. Het persoonlijke zelf is maar een klein stukje van het universele, collectieve Zelf. Dit zit dieper dan het persoonlijke Zelf, en in iedereen. Wij hebben allemaal een Heilige Zelf-Bron, maar niet iedereen leeft hier vanuit. Velen verstoppen dit, en proberen het dicht te gooien, en werpen zich dan op één of andere goedkope god die ze dan voor hun karretje kunnen spannen, opdat hun valse zelf op de troon zit. Dit valse zelf is universeel en heeft zelf die valse goden gemaakt als slaven.

19. De rivier van weeklacht is nauwverbonden aan de paradijselijke afgrond. In de leegte zal alles heel traag en moeizaam ontstaan door klagen en smeken, zodat er niet gemakkelijk over gedacht wordt, het niet misbruikt kan worden, en het niet trots maakt. Daarom is de rivier van weeklacht eeuwig.

20. De Kennis is van een hogere taal, van een hogere logica, van een hoger verstand. Het lagere verstand kan dit niet begrijpen, want het lagere verstand is oppervlakkig en heeft geen diepte.

21. De kennis gaat dus volgens een hoger pad waar het letterlijke wordt ontweken, wat tegen het letterlijke ingaat, om zo de letterlijke autoriteit te verbreken.

22. Dit is dus een baarmoeder ervaring, want je valse identiteit sterft zo, zodat je als een kind wordt.

3.

De aarde is een koorts

1. Als er dan geboorte is gaat dit gepaard met grote verwarring, want alles is anders.

2. Het aardse verstand begrijpt de wegen van de kennis niet, en zal daar altijd tegen blijven vechten. Daarom moet het aardse verstand sterven.

3. De paradijselijke urine, de mayim in het Hebreeuws, is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen.

4. Het vlees moest die waarheden dus bedekken, achterhouden. Maar in de diepte is het dus nog steeds aanwezig.

5. De paradijselijke urine is een stof die spiergroei tegengaat, en die zorgt dat men door andere stoffen leeft. Ook spierkracht wordt erdoor geblokkeerd. De paradijselijke urine, de mayim, staat dus voor een groot medicijn-wiel in het paradijs, waaruit men kon leven, en wat de bron was van alle schepping.

6. Dit is dus een soort paradijselijke regen, een paradijselijke buffeljager die jacht maakt op het mannelijke superioriteits-syndroom.

7. Deze paradijselijke regen is in het Grieks 'cheimon', in diepte ouranos, die in diepte de paradijselijke urine is.

8. Voornamelijk gaat dit over de geestelijke buffeljacht, die de strijd is tegen de mannelijke suprematie.

9. De ouranos is ook weer een onderdeel van de moederschoot, de bron van paradijselijke geboorte, waar de paradijselijke poelen en rivieren van urine zijn.

10. Wereld is in het Grieks “kosmon”, wat “sieraden” betekent, zoals de sterren de sieraden zijn van de hemelen, van ouranos, van urine.

11. In deze paradijselijke sieraden, jachtbuit, zit dus de urine.

12. Deze beelden in het Grieks de cyclussen uit, als een andere betekenis van het woord “kosmon”.

13. “Vrucht” is in de worteltekst van het Grieks het loon, de buit, van de jacht en de visserij. Dit gebeurt dus in de cyclus.

14. Zo moeten we komen tot de dag, de hemera, de tijdschijf in het Grieks, waarin we alles ingedeeld zien, als in een klok, als in een kalender, de cyclus.

15. Alles leidt dus tot ouranos, urine, als een paradijselijk hallucogeen, en hierin is dit alles te vinden.

16. Dit is dus de mayim die alles heeft geschapen, als door visioenen. Het is een paradijselijke drug.

17. De aarde is een koorts. De beleving van de aarde is een koorts. Dit zijn de lagere aardse gewesten, niet het paradijs.

18. Context is een belangrijk woord om op te mediteren, want de mens leeft in tunnelvisie.

19. Daarom zeiden de Germanen al dat de reuzen moesten komen in het ragnarok. De goden hadden de mensen bedrogen. De reuzen zijn een metafoor voor de grotere contexten.

20. In dat opzicht is de contextuologie van belang. Daarom wachtten de germanen op het natuurverschijnsel van de oranje natuurbron van de reuzen, waardoor je door de grotere contexten de diepere symbolieken en abstracties zou zien. Dat gebeurd dus in het afstand nemen, opdat je meer overzicht krijgt en meer inzicht.

21. Surtr zou komen, de wilde oranje reus, om de oude ordes af te breken, als het losbreken van de context die mensen in hun bekrompenheid, kiesheid en kuisheid hadden opgesloten.

22. Dit zou alleen kunnen gebeuren op het hoogtepunt van de ragnarok, de tijd van ijs, oftewel van minderen en hongeren.

23. De oranje bron wordt ook wel de plaats van de martelaren genoemd, van de gevallenen en de afgeslachten, oftewel zij die volkomen aan de wil zijn afgestorven en daartoe werden opgenomen door de valkyries.

4.

Het Zolt tijdperk

1. Als kind had ik dromen van de oranje bron die was gekomen, diep in de wildernis. Het heeft me toen ook niet meer losgelaten. Nee, je komt niet tot deze wereld door meer te worden, meer te hebben, maar juist door het minderen, het afstand doen, het hongeren. De wildernis waar de oranje bron was gekomen was erg droog en dor, alsof er een bosbrand was geweest, maar het was een prachtige wildernis. Het is iets symbolisch voor de contextuologie.

2. Ieder mens moet symbolisch tot de wildernis gaan om te minderen, om zo het hogere te zoeken, de hogere contexten, het achterlaten van de kudde om het verlorene (de context) te vinden.

3. Het is tocht door de hongerwildernis, om zo tot het beloofde land (de context) te gaan. Het behoort dus allemaal tot de contextuologie.

4. In het Atlantis tijdperk, in de voortijd, werd het tijdperk van Surtr en de oranje bron ook wel het Zolt tijdperk genoemd, waarin de heersende ordes die bepaalden wat man en vrouw was zouden instorten.

5. Dit zou een algehele verwarring zijn over wat man is en wat vrouw is, als een weg tot de daadwerkelijke betekenissen, doelen, en functies in de context, oftewel het nut ervan.

6. Dit zien we nu al om ons heen, dat mensen niet meer weten of ze man of vrouw zijn, en dat is maar goed ook, want man en vrouw is iets wat binnenin ieder mens is, als principes.

5.

Alles tot sieraad strekken

1. Alle menselijke ordes en de ordes van de goden zouden omver geworpen moeten worden. Daarom moest in het Atlantis tijdperk het Zolt tijdperk komen. Dit heeft allemaal te maken met de komst van de oranje bron, het opengaan van de oranje natuurbron van de reuzen, oftewel de hogere contexten. De mens die voldoende geminderd heeft tot het afsterven van de wil zal hierin opgenomen worden.

2. Er zijn dus dingen die niet meer weggaan in ons leven, hoe we er ook tegen strijden. Het is dan van belang om naar de grotere contexten te kijken, en het te assimileren. We kunnen gelijktijdig variëren en aanpassen als een weg er doorheen. Dat is dan ook wat de daadwerkelijke uitverkiezing is, volgens Darwin.

3. Er waren tekenen van de komst van de oranje bron die de diepere symboliek en abstracties zou laten zien, de hogere contexten, als een nieuwe taal, een nieuwe terminologie.

4. Je kunt sommige dingen in je leven misschien niet wegkrijgen, maar je kunt het wel draaien en bruikbaar maken. Je kunt het wel assimileren en je eigen invulling en betekenis aangeven, op een hogere, nuttige manier mee omgaan. Alles kun je zo tot sieraad strekken, als een weg door de dichte wildernis. Anderen kunnen dan volgen. Dat is waar de contextuologie over gaat.

6.

Alles stroomt

1. Het leven om ons heen stroomt in vele lagen. Er is niet slechts één realiteit. Alles stroomt, er zijn vele stromen die heel veel op elkaar lijken. Je kunt je dus je hele leven wel bezig houden over wat iemand over je gezegd zou hebben toen je er niet bij was, dus eigenlijk achter je rug om, maar het antwoord is dualistisch, want er zijn vele parallel realiteiten, vele werkelijkheden.

2. Er blijken meerdere geschiedenissen te zijn. Alles loopt door elkaar heen en in elkaar over. Het regent keihard om ons heen. Alles is veranderlijk, subtiel, diep, voor meerdere uitleg vatbaar.

3. Het is de openbaring van de tuinen, de wildernissen, en dat is ook waar het pad van het minderen, het kronkelige smalle pad door de enge poort naartoe leidt. De natuurkennis zal het verdiepen.

4. Er ligt altijd het gevaar ergens in vast te groeien, daarom moet de mens voortdurend het gezichtspunt veranderen, waar ook de bloemen een beeld van zijn in de natuurkennis, oftewel het cirkelen.

7.

In de bijenkorf

1. De vrouw met het rode slaat op de mens in om de mens los te maken van zijn gezichtspunten, waardoor alles achter hemelse hekken komt, alles wordt tot verhalen, als een terugkeer van de mens tot het hemelse woord wat daar ook een beeld van is, van het veranderen van gezichtspunt, want in het hemelse woord zijn er allerlei verschillende gezichtspunten te vinden. Als de mens vast blijft haken in slechts kortzichtig geroddel, dan blijft het rode op de mens inslaan, totdat de mens loskomt.

2. In de bijenkorf is honing van zoveel bloemen, zoveel gezichtspunten. Het zijn gelijkenissen. De paradijselijke tuinen zijn belooft aan de getrouwen. De hemelse rede ging over het lijden aanvaarden, en over de gehoorzaamheid die dat zou bewerkstelligen, niet aan de massa's, maar aan de principes van de hogere natuur, wat vaak inhield dat je dan juist ongehoorzaam en rebels zou worden naar de stad van het ego.

3. De natuurkennis laat de strijd zien tussen de piraten van de stad van het ego en de wilden van de natuur. Dat is ook een beetje de ongehoorzaamheid van Simson die met een vreemde vrouw meeging, en zo was ik ook in mijn eigen leven met een vreemde vrouw meegegaan, want die kwam uit Suriname, en dat was op zich niet zo'n probleem, maar het ging mijn stadse familie te snel, en het bracht me na vijf jaar in de grootst mogelijke problemen, net als Simson, want dat is gewoon de prijs die je moet betalen als je een brug legt tussen twee culturen.

4. Het werd een grote oorlog, ook al had ik al vanaf jongs af aan een Surinaamse achtergrond. Toch gaat het pad er dan doorheen, door de Simson ervaring. Na de tocht door de wildernis voelde ik me bedrogen en verraden. Het was een hoge prijs, maar het zaad was gezaaid en daar ging het om. Het was oorlog. En nog steeds is het oorlog.

5. Maar de eenling is fragmentarisch, meervoudig en epileptisch, een thema wat steeds terugkeert in de natuurkennis. De eenling mag niet in een gezichtspunt vastgroeien, dus er moet mee gewerkt worden. Het is als het staren naar een bloem, een lelie.

8.

De boom der realiteiten

1. De pijl raakte hard,
Het was diep,
De pijl bracht over bruggen,
Tot de duisternis,
Tot bruine bloemenvelden
Zeg al uw moeders vaarwel

2. Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid,
de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

3. Neem me op, neem me mee met jou,
Langs je voorhangsels

4. Er zijn allemaal parallelle realiteiten die langs elkaar heenlopen waarin deze dingen duidelijk worden. Waarom gaan we door dingen heen in ons leven ? Er moet net even iets anders tegenaan gekeken worden. Daarvoor is er het verhaal van de boomhutten, dat de mens in een eindeloze boom is geboren, en dan hoger kan komen tot nieuwe realiteiten, maar toch is het binnen een bepaalde realiteit, en dan is er een overstroming en dan mag de mens tot een geheel nieuwe boom zwemmen die net even iets anders is.

5. In de boom klim ik van realiteit tot realiteit.
Al deze realiteiten lijken tegen elkaar gekeerd te zijn,
Deze boom is eindeloos, zonder begin en einde,
We werden allemaal ergens halverwege geboren in deze boom

9.

De fluitspeler

1. Ik kijk naar buiten, en alles wat ik zie is water,
Dan breekt het door de boomhutten,
Als ik dan tot een andere boom zwem is die boom precies hetzelfde, maar met een klein verschil,
Het wonder van veranderingen

2. De mens mag leven vanuit dit boek, de lijnen van de verschillende parallellen voor zich hebben, om zo nu en dan te kunnen overschakelen naar andere lijnen, net zoals het spelen van een fluit. Dat wil dus niet zeggen dat een bepaalde realiteit waar we vandaan komen onbelangrijk is of was. Neen. Integendeel. In de parallelle realiteit die ernaast ligt zal het zich juist verduidelijken en zal het uitgroeien tot een wonderbare sleutel in ons leven. Ik kan me ontzettend druk maken over lauwe mensen die maar door blijven zondigen, die niet radicaal zijn en dan toch durven te beweren dat ze beter zijn dan andere mensen op hele oppervlakkige grondslag, en dan echt gemene dingen zeggen tegen anderen, wat ook vaak in de kerken gebeurt, en dan allemaal maar liegen en roddelen de hele tijd door, zo hypocriet.

3. Het is pure huichelarij, en toch weet ik dat we dit nodig hadden, en dat het duidelijk wordt in de parallelle realiteit, waarin het net iets anders is. Wat is het dan ? Waar is het goed voor ? We gaan langs de weggeschoven voorhangsels heen.

4. Je loopt een kerk binnen, en je ziet mensen over elkaar roddelen, je ziet ze staren, en bij zichzelf denken : Wat kan ik nu eens gaan lopen roddelen. In buitenlandse kerken, zoals in de Surinaamse kerk waar ik kwam, waren de lichte donkeren bijvoorbeeld weer racistisch naar de donkerdere donkeren, en ook als je blank was werd je het pispaaltje. Natuurlijk zijn er enorm veel goede, lieve, gastvrije mensen in de kerk, en vooral ook in Suriname, maar ik heb ook het corupte deel gezien,

en dat was eigenlijk nieuw voor mij. Voor mij zijn dat geen daadwerkelijke Surinamers. Surinamers behoren multi cultureel te zijn, eenvoudig, gastvrij, en nederig, maar ik zag ook de andere kant, en toch was dat dus weer belangrijk. Toch was dit onderdeel van het natuurverschijnsel. Het kwam als een storm, een stortvloed van leugens. Het gebeurt in iedere kerk wel bij tijd en wijle, ook in de kerk waarin ik opgroeide en de kerken waar we naartoe gingen. Ben je in een andere plaats of bij familie of op vakantie, ga je daar ook naar de kerk, en dan maak je heel wat mee. Mooie dingen, leuke dingen, bijzondere dingen, maar soms ook zeer slechte dingen. Het hoort er allemaal bij. Het zijn de cirkels van de bloemen. De bloem wil je iets laten zien.

5. De natuurkennis is natuurlijk niet voor een gat te vangen. De boom is een soort bloem, zoals zelfs de stad een soort bloem is. Dit zorgt er dus ook voor dat je niet vastgroeit in een bepaald gezichtspunt. De bloem staat altijd voor het veranderende en meervoudige gezichtspunt.

6. Wat is de bloem ? Het zit aan een touw vast aan de aarde. Deze touwen zorgen voor verbondenheid aan de natuur, dat telkens het goede gedaan wordt, en zodat de bloem niet afdrijft naar slechts een gezichtspunt. De bloemen zijn een beeld van de hemelse gebondenheid. Door hun meervoudige gezichtspunten blijven ze in de droomwereld. De wildernis schuilt achter het touw. We komen binnen door het touw.

7. De mens is losgeraakt van de natuurtouwen. Ze grijpen en ze doen maar, allemaal zeer lichtzinnig. Altijd rennen ze maar rond en trekken hun mond los bij het minste of geringste. De mens is afgedwaald van de natuurrust. De bloemen wijzen weer terug op de natuurtouwen. De natuurkennis spreekt over een natuurbrug van touwen terug tot de wildernis.

8. De mens was bedoeld als verbonden aan de natuurtouwen, anders zouden er teveel gevaren zijn. De natuurtouwen leiden en beschermen de mens. De mens dient gevoelig te worden voor deze natuurtouwen. Het zal dus een grote strijd zijn tussen de touwen van de stad van het ego en de touwen van de natuur.

10.

De natuur spreekt in metaforen

1. Ligt in de natuurtouwen dan ook het geheim van de metamorfose ? In de aarde is het geheim van de natuurtouwen. De mens heeft het niet gezien. Alleen de eenling komt tot het geheim.

2. In de diepte is het geheim van de onweerstaanbaarheid en het geheim van de onontkoombaarheid, twee karaktereigenschappen van het natuurtouw. Dit natuurtouw doet de mens altijd minderen en afzonderen tot een eenling. Daartoe is de natuurkennis gekomen, en de prediking van het natuurtouw. Uiteindelijk houdt je alleen de natuur nog over, en de natuur spreekt nu eenmaal graag in metaforen.

3. De mens werd voortgedreven door de krachten van het kwaad, en de mens had hulp nodig. De mens was een speelbal geworden. De mens moest terug naar de hogere wil, naar de hogere kennis. De natuur predikte het touw. De mens was gebonden door het touw van het kwaad, en moest nu terug tot het touw van het goede, oftewel het natuurtouw. Het is niet zo dat een mens geen vrije wil heeft, maar de mens moet dus komen tot het punt van het afleggen van de vrije wil, opdat de hogere wil kan komen. Dan komt er iets groots en heerlijks van de natuur wat we niet meer kunnen wederstaan en waaraan we niet meer kunnen ontkomen, want het is iets eeuwigs.

4. Is dat dan een makkelijk pad ? Neen. Maar we zijn dan wel geborgen in God, wat we dan ook mogen

meemaken. God heeft ons geen gemakkelijke tocht beloofd door het oerwoud, maar wel een behouden aankomst. Uiteindelijk is dat het belangrijkste dat we ondanks alles toch God's kinderen zijn. Het lijden wordt ons niet bespaard, maar het zorgt ervoor dat we in God blijven en geen slaven van de zonde zijn, en de wil van het vlees niet meer volgen. Zo kan de mens voor veel gevaren behoed worden in deze zware, dichte en woeste oerwouden.

11.

De verboden boom van gulzigheid

1. De stad heeft de boodschap van de natuur nodig om de vrije wil weer te beteugelen.

2. Het geeft niet makkelijk mee, en geeft zich ook niet makkelijk weg, maar er is een weg.

3. De dichter laat de geheime paden zien in de wildernissen van het bestaan. Nu moet de mens het nog leren begrijpen en tot nut gebruiken.

4. We moeten de strijd tegen de overmaterialistische en hedonistische stad van het ego winnen.

5. Het gaat om het hebben van een persoonlijke relatie met de hogere kennis waarin je offers moet brengen.

6. De godvruchtigen moeten teruggeleid worden tot het overdenken.

7. Volharding is een voorwaarde, oftewel het natuurtouw.

8. De zonde is de gulzigheid van de mens, en die werd door de grote massa aanvaard.

9. De mens had alles van God gekregen, en er was slechts één vrucht verboden, die van de zonde van gulzigheid, en toch nam de mens hiervan.

10. In zijn gulzigheid wist de mens het altijd beter, zelfs beter dan God, de oorsprong van alle kennis. De mens had de waarheid verworpen, en had de leugen aangenomen, allemaal vanwege gulzigheid.

11. De mens viel ten prooi aan ijdelheid, onreinheid en ongerechtigheid, die van geslacht tot geslacht werd overgeleverd, bij de kinderen werd ingeprent.

12. De lijdensgezinde werd tot een verdunning van zijn tegenstander, en zo overwon hij het kwaad.

13. De daadwerkelijke wedergeboorte is alleen bestemd voor de enkelingen, de eenlingen, die zich totaal van de zondige wereld hebben afgezonderd, niet aanpappen met de stad van het ego.

14. Al met al heeft het veel meer te maken met het gaan tot de diepere natuurschool, iets wat nooit door spijbelaars gevonden kan worden.

15. Het materialisme was hoog opgelopen. Door de aflatenhandel kon je vergeving ineens kopen, voor zowel jezelf als voor anderen, zonder daadwerkelijk berouw te hebben en je te bekeren. Ook het hiernamaals kon gekocht worden. Het was een handel in lucht. Zielsgeluk kon gekocht worden. De kerk zelf was hierover verdeeld, want de bedelorden toonden juist dat armoede en de natuur de weg waren tot de hemel, en dat rijkdommen een valstrik voor de dwazen waren.

16. Van het geld van de aflaat werden er nieuwe kerken gebouwd. Het beest van de aflatenhandel, van de verkoop van het geestelijke, was een afschuwelijke vorm van de verboden boom van gulzigheid in de middeleeuwen.

17. Maar waarom wordt het geestelijke dan nog stil

verkocht in de kerken, en viert het materialisme nog steeds hoogtij in stad en kerk vandaag de dag ? De verboden boom van gulzigheid is hoog gegroeid met allerlei takken, en het is wurgend, en schreeuwt ten hemel. Waarom ? Waarom ? Gezondheid wordt vandaag de dag verkocht, en het recht wordt verkocht. Alles is voor de verkoop. Men denkt dat men God en geluk kan kopen en kan verkopen, om zo maar niet dat smalle pad tot de hemel behoeven te gaan, maar het is groot boerenbedrog.

18. Blijkbaar heeft de mens de boodschap van Luther en Calvijn dus niet begrepen en niet ter harte genomen.

19. Calvijn in de jaren 1500 en Darwin en Nietzsche in de jaren 1800 predikten allemaal dat het om de eenling ging. Darwin stelde dat de uitverkiezing iets van de natuur was, namelijk de natuurlijke selectie, en die nam alleen maar de enkeling, anders zou het niet werken.

20. Iedere Simson kent zijn Delilah, en iedere Ahn zijn Goliath. Daar moet elke eenling doorheen. Jakob had zijn kreupelheid door wat er op Pniel was gebeurd.

21. Jakob was de kreupele als beeld van de gevoeligheid die hij op Pniel had ontvangen. Hij was zijn materialisme, zijn vlees, zijn zonde, kwijtgeraakt hierdoor.

22. Het is dan aan de mens om te kiezen tussen het vlees en de diepte. Als de mens slechts vlees is, dan zal er niks meer van zo'n mens overblijven.

23. Dit is de natuurkennis, en vandaar dat de natuurkennis ook de brug is tussen het christendom en de islam, en tussen het calvinisme en het communisme : Verdun, en herzie je gezichtspunt. Fragmentariseer. Er is alleen werkelijkheid in de aretaitische filosofie, die dus minderend en fragmentariserend is.

24. Metaforisch en verdund en speciaal geselecteerd, uitverkozen, kan het tot waarde en nut gestrekt worden en tot heilzaamheid. Dan kan het dus zelfs medicinaal zijn, en dat moet ook wel, want we staan oog in oog met het extremisme ervan omdat het nu eenmaal niet verdiept is.

25. Alles moet zich dus weer meer matigen en dat gaat alleen door kennis. Spijbelaars zullen bedrogen uitkomen.

26. Waarom houden de materialisten de sleutel der kennis (gnosis in het grieks) verborgen ?

27. Ze zijn dronken met het bloed van de profeten. Ze kunnen daarom ook best nog heel religieus overkomen. Dronkenschap imiteert namelijk. Denk aan de dronken hoer in het boek Openbaring. Dronkenschap is de grootste religie vandaag de dag, en in hun dronkenschap beschiet men elkaar, en wordt er geen strijd gevoerd tegen het daadwerkelijke kwaad : het niet (willen) kennen.

28. Of is het misschien belangrijk de kijk op boeken te veranderen ?

29. De missie dringt, en de boog is gericht. De oorlog valt niet te ontwijken in oorlogstijd, maar er moet wel een pad komen tot een beter bestaan. En daartoe is het boek, hoe je het ook wendt of keert, daartoe is ook de schrijver en de lezer.

30. Het is de afwisseling tussen land en zee. Het hoort bij elkaar. Daar waar het ene boek stopt gaat het verhaal in een ander boek verder. De hiaten tussen de boeken zijn interessant. Veel wordt er over geschreven, veel over gelogen. Is 'maar zie, ik schrijf slechts' dan een excuus voor de leugen ? Maar de lezer kan het weer rechtzetten, in de juiste context plaatsen. Er ligt dus een ware missie voor de lezer.

31. Maar vele valkuilen liggen er voor de lezer. Maar behoort dat niet slechts tot het verhaal ? Wat is een

verhaal zonder valkuilen ? Is dan ook het verhaal een uitvlucht voor de leugen ? Met wat lezers commentaar wordt het tot de waarheid, in de juiste context.

32. Dan is het als een waarschuwing. Iemand vertelt een verhaal, iemand met een andere kijk op het leven, een vreemdeling van verre, of iemand heel dichtbij die je eigenlijk nooit hebt opgemerk.

33. Iemand met een andere kijk op het leven, iemand die over het hek is gegaan, of altijd al aan de andere kant van het hek heeft geleefd.

12.

Van honger tot eenzaamheid

1. De mens komt van moeder honger tot moeder eenzaamheid in de wildernis, en zo spreekt de natuur moeder in geheimenissen tot de mens. Zo komt de mens dus tot moeder obscuriteit.

2. De calvinistische drugs ligt diep in het lichaam van de mens en kan niet zomaar geloosd worden, ook omdat er fundamentele stoffen tussenzitten. Het kan dus wel gezifd worden.

3. Er komt een punt in je leven waarop je de betrekkelijkheid van alles gaat inzien. Je kan er dan niet meer van genieten als voorheen, en gaat dan op zoek naar de vaste waarden van het leven, door het hongeren.

4. Je kunt het oude niet vasthouden. Alles verandert, ook je gevoelens erover. De mens zal dan moeten gaan tot een nieuw leven, en tot een nieuwe manier van leven. Dat nieuwe leven is meer fragmentarisch, meer geselecteerd, en meer subtiel.

5. Het hongerpad van Calvijn leidt hiertoe, als de nachtelijke overweldiging, wat het gebied is tussen slapen en waken, oftewel de tussenslaap. Dan is de mens in de wildernis tussen het slapen en dromen in. Het is dat wat de mens overweldigd vlak voor het slapen, dat wat komt in de nacht, als de mens zijn grip verliest, zijn duim wordt besneden.

6. De mens wordt weer uit de tussenslaap gedreven tot de slaap zelf, en tot de voorhangsels van de droom, en dan tot de voorhangsels van de dag. De mens kan namelijk het directe niet aan, en daarom duiden de voorhangsels de tussenstappen en voorwaardes aan.

7. Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het Jakob verhaal, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de tussenslaap, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog dieper minderen gaan, net zoals Ezau.

8. Ezau nam van het rode, en verloor daardoor ook zoveel, zijn sociale identiteit, grip en status. Het was als een grote besnijdenis van de duim waarmee hij de kom greep.

9. Ook toen Irak van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen de lijdensgezinde de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.

10. Het rode is een beeld van tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat.

11. Het is dus om het houvast te verliezen, de grip,

als de besnijdenis van de duim, want de valse zekerheden staan de mens in de weg. Deze verliest de mens tussen waken en slapen. Dan wordt alles anders en gelden er andere wetten. Toen Irak van het rode had genomen toen verloor hij al zijn wetten. Zo komt de duim-besnijdenis tot de reus, oftewel tot de grotere context. De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens dan ?

13.

De kwal van overbewustzijn

1. Er is een strijd tussen de betweterige, zelfgenoegzame mens en God. God zal die mens bij de leugenachtige, zondige voorlok grijpen. Het denken van de mens moet besneden worden. Om aan zo'n mens te ontkomen moet de eenling zich ter aarde werpen en tot God naderen.

2. De mens moet terugkeren tot het natuurverschijnsel op het hongerpad. Het is iets wat plaatsvindt tussen Simson en Delilah, een overweldiging. Toen de Israelieten tot de rode zee gingen was dit een beeld van het rode, de tussenslaap. Zo kwamen ze tot een andere werkelijkheid, een ander patroon. De mensen om ons heen zijn vaak geen personen, maar patronen, en dat is waar het ook om gaat. Wij zijn in diepte geen personen, maar patronen, van de natuur, die zich dan natuurlijk wel weer kunnen personificeren.

3. De mens moet terugkeren tot het rode. Daartoe was het hongerpad opgezet. Daarom moesten Ezau en Irak van het rode nemen, en moest Israel tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheiligd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.

4. De mens wordt door een overbewustzijn in de stad van het ego vastgehouden. Dit is een hypnotisch groeps-bewustzijn. Het is niet echt. Het is een parasiet, een kwal die zich vast heeft gezogen in het hoofd van de mens, en met zijn tentakels aan andere mensen is verbonden. Hij voedt de hoofden van de mens met gif, verbonden aan een moederkwal. Hij geeft de mensen verschillend voedsel, zodat ze elkaar in de haren vliegen, en daar voedt de kwal zich weer mee. Allemaal door overbewustzijn. Het rode moet het overbewustzijn dus weer minderen.

5. Het is groeps-hypnose door valse zekerheden. De mens denkt dat wat hij denkt dat dat de waarheid is, en vaak denkt hij dat anderen het ook denken, alsof het de collectieve waarheid is. Dat is wat het overbewustzijn doet. Het maakt de mens krankzinnig. Iedereen bewaakt elkaar, en iedereen denkt dat hij door de ander wordt bewaakt.

6. Daarom zal het rode het ontwustzijn brengen. De mens is overbewust, overzeker, totaal verdwaasd. In het rode staat de mens oog in oog met de natuur, en zal alles weer in balans komen. De ware mens zit slechts tussen mensen in, als de prediking van de natuur.

14.

Kennis is zeldzaam

1. De telos is een medicijn in de bron van de gnosis. Het is een onderdeel van ons immuun systeem. Zonder telos, doel, zijn wij al levende dood. Laten we dit op een rijtje krijgen. Dit zijn dus allemaal griekse woorden. Belangrijke woorden. Daarover gaat de teleologie. Krijg je doelen op orde. Het is een middel om het gif uit ons leven te lozen, een middel

ter ontgiftiging dus. Telos, doel, is een dieper monetair geestelijk systeem, wat dus een belangrijk wapen is in de strijd tegen mammon, de boze wil van het materialisme.

2. Telos sloeg Jakob op Pniel zodat hij overwon. Wij worden geslagen opdat wij de boze kunnen verslaan. De liefde is zeer bruut. De liefde is doelgerichte kennis, de telos. Als we het boek Spreuken lezen dan spaart de moeder haar jammerende zoon niet, want zij moet hem beschermen tegen het zielsverwoestende materialisme, zijn wil. Zo wordt de mens ingewijd in de kennis. De wonden door een vriend geslagen zijn oprecht gemeend, maar overvloedig zijn de kussen van de vijand, stelt het boek Spreuken. Hebben wij wel in de gaten wat overmatige verwennerijen in het westen zijn ? Een onomwonden bestraffing is beter dan verborgen liefde, stelt Spreuken, en een verzadigd mens vertreedt honingzeem, maar voor een hongerige is al het bittere zoet. Bloedige striemen zuiveren het hart uit. Hebben wij al deel aan deze bloedige striemen, of hebben wij de honger en de tucht verworpen en in de steek gelaten om zo welwillend bedrogen te worden door de mammon van het westen, honigzeem vertredende ?

3. Jakob werd geslagen door het hemelse doel en was zo gevoelig voor de rest van zijn leven, om zo de mammon te verslaan. Alleen zo zijn wij bewapend, als we eerst het wapen zelf voelen. Zo werd Jakob een ander mens.

4. Zijn we al bij de telos geweest ? Hebben wij wel gespaard, of hebben we alles zielloos en doelloos lopen verspillen ? Daartoe wil de telos ons besparen, en daarom zegt de telos soms : nee.

5. De telos kan ons rijk maken in alle dingen, en dat is een hele andere rijkdom dan aardse rijkdom. Waar het om gaat is een doel rijk leven te hebben. Leef er dus niet zomaar op los. Alleen door de honger en de tucht kunnen we waarlijk rijk worden.

6. Er is een veel hoger leven. De aarde is slechts een zinloze wilsmatigheid. Was dit de reden waarom Jakob een ladder zag tot de hemel ?

7. Altijd weer laat de natuur een waarschuwend geluid horen, ter opvoeding van de mens, om de mens te beproeven.

8. Plato stelde dat de mens in een droom leeft, en dat alleen de filosofen wakker willen blijven.

9. Wat als we ineens wakker worden en alles blijkt maar een droom geweest te zijn. Hebben we dan niet onze tijd verspild ? Tijdverspilling hoort bij het materialisme.

10. Het is als water naar de zee dragen, of een bodemloze put proberen te dichten zoals in de Griekse mythologie. Het is absurd. Maar dat is een eigenschap van de wil van de mens : zinloze gejaagde wilsmatigheid, allemaal tijdverspilling en energie verspilling. Straks is het allemaal weer weg, en wat dan ? Wat heb je dan bereikt ? Waar is het allemaal goed voor geweest ?

11. Wat zijn familie banden waard ? Alleen zij die de hemelse wil doen zijn familie. Aardse familie banden zeggen dus niets en zijn waardeloos. Je bent familie als je doel-kennis hebt, telos. En zulke familie moet je zoeken met een lampje. Zulke familie ligt niet voor het oprapen. Veel zogenaamde familie is allemaal een product van de wil van de mens, ziekelijke wilsmatigheid, als een sexueel overdraagbare ziekte, ja, als een miskraam.

12. Kennis is zeldzaam. Een dom mens heeft geen zintuig om complotten te onderkennen, laat zich dus heel eenvoudig manipuleren en intimideren. Een dom mens doorziet niet dat mensen en systemen die ogenschijnlijk onafhankelijk van elkaar schijnen te werken toch een eenheid kunnen vormen in de vernietiging van de mens.

13. Hoe absurd zijn de mensen om ons heen. Je moet

er niet te lang naar kijken. Trek verder als je je les hebt geleerd, want dat is het leven niet.

14. De kennis vertraagt altijd weer. Als je heel diep in jezelf gaat kom je uiteindelijk ook weer bij de ander terecht.

15. De wil gebruikt geloof om zichzelf te bevredigen, maar kennis gebruikt onderwijs en filosofie om de mens los te snijden van al te gemakkelijke zelfbevrediging die op zich doelloos is.

15.

De kerk vastgeraakt in voorouder verering

1. De mens moet oppassen met vertrouwen, met het bekende, met gewenningen, want voor de filosofie is alles even vreemd en problematisch, met potentieel gevaar. Vertrouwen zou de mens doen indutten, het bekende, het 'oh ja, dat ken ik'. Neen. Je kent het niet. Het is vreemd. En pas er maar mee op.

2. Ik had een droom van een klein donker mannetje in het bos, dik, met een lichtgroen lichtblauwe monnikenpij aan. Hij danste bij een grote dennenboom waarin een grote vogel zat, om het te lokken. Hij had voer bij zich om de vogel te lokken. 'Kom maar, kom maar,' zei het mannetje, en veranderde toen in een omaatje met een knotje, een verwennend omaatje. Hij probeerde het vertrouwen te winnen van de vogel, die uiteindelijk kwam, maar toen was het mannetje weer in een monnikje veranderd, en greep direct de vogel bij de nek en liep ermee weg. Ergens in het bos kwam hij toen met de vogel aan bij zijn hol en ging toen over een laddertje naar beneden. Het mannetje begon met zijn hoofd te schudden, en schudde allerlei andere hoofden die hij had van zich af, en begon het van hem los te trekken, en toen begon hij ook lichamen uit hem te trekken, totdat hij een heel dun mannetje was geworden, nog steeds in die monnikenpij. Hij lokte dus wezens met vertrouwen en maakte ze zo als een deel van hem. Het was de geest van vertrouwen, een groot bedrog. Hij wrong zich in allerlei bochten, kon in van alles en nog wat veranderen, om andere wezens te strikken en deel te maken van zijn lichaam. Dat is wat wilszucht doet. Wij moeten niet vertrouwen, maar toetsen. Elke nieuw gevonden waarheid is ook weer een nieuw probleem, omdat het verkeerd gebruikt kan worden. De mens moet dus altijd voorzichtig blijven wat het ook is. Het is en blijft het vreemde en potentieel gevaarlijk. Elk nieuw gebied heeft zijn eigen valkuilen. Wees daarom op je hoede. Zelfs als er een nieuwe waarheid op je afkomt kun je het nog verkeerd interpreteren.

3. Daarom zei Plato dat het komende rijk een rijk zou zijn van filosofen.

4. De kerk was vastgeraakt in voorouder verering, terwijl de voorouders er meer mee gediend zouden zijn als hun materiaal kritisch verdiept zou worden. Ook de voorouders waren vastgeraakt.

5. Er moeten wel tegengestelde krachten zijn, anders zou de mens niet overleven, zou de mens totaal verlammen, en zou alles uiteindelijk totaal vergaan en zou er niets meer zijn. Het is daarom ook een noodzakelijk kwaad dat de mens door zoveel wreedheid en lijden heenmoet. Degene die deze pijn niet voelt is een gemene ziel, zonder empathie en medelijden met de ander. Het is iets universeels. Ook daarom moet de mens er dus doorheen. De hemelse filosofie komt de mens dan echter hierin tegemoet als een hulp in woeste zee.

6. Alles ligt in het zelf vastbesloten. De mens ontkomt niet aan het zelf, juist omdat het iets persoonlijks is, en persoonlijk is een metafoor van diepte, en dat moet volkomenheid bereiken.

7. Kierkegaard bracht weer een theologisch element in de filosofie, namelijk van de God van het individu achter de valse afgod van de massa's.

8. De mens had een gids nodig, maar eerst was er een strijd tegen de ijzeren nazi. Eerst moest de mens de confrontatie aangaan met zijn lagere zelf, zijn lust tot wil en tot macht, zijn lust tot roem. Geld probeerde de mens te lokken.

9. Alleen als de mens dus een eenling wordt door met kudde mentaliteit te breken kan de mens dus waarlijk zichzelf worden. De brullende massa's hebben alles gemaakt door de wil, en hebben dus zelfs een wilsmatige pseudo-kennis gemaakt, oftewel de lagere rede.

10. Taal zonder filosofie is een bedrieger, zoals de orthodoxe taal farizeeers die de hoofden van kinderen plunderen. Taal leraren kunnen op school het ergste tuig zijn wat er op kinderzielen wordt afgestuurd.

11. Kierkegaard was als een Ismael, of een Jakob op Pniël, in een strijd met het algemene, het ingebakken, het uitgedokterde, het universele, door zijn angst en zijn relatie met de angst om zo te komen tot de vrijheid van de mogelijkheden, de andere verborgen werelden, de obscure uitzonderingen en afgezonderden.

12. Kierkegaard streed hierin tegen het oververtrouwen van de samenleving en de kerk, tegen het al te makkelijk en snel verzoenen van de elementen.

13. Kierkegaard voerde een dialectiek van uitzonderingen, en verfijnde het absurdisme, wat getoetst moest worden aan de angst. Als de mens geen gezonde angst had dan zou de mens tot het lagere absurdisme komen, het materialistische absurdisme. Kierkegaard richtte zich op het hogere, filosofische absurdisme, om zo het pad van de uitzonderingen te gaan. Hij was een paar eeuwen op zijn tijd vooruit.

14. Kierkegaard was een bruut naar het beest van zinnelijk genot. Hij wilde de bedriegelijke kortaangebonden rede van dit beest overstijgen. Hiervoor had hij veel angst nodig en obscuriteit, anders zou hij ook door dit beest gepakt worden.

16.

Van Maria tot Moria

1. Kierkegaard moest vechten voor zijn leven. Hij moest komen tot het pad van de uitzonderingen, anders zou hij één worden met de kuddes en zo verstenen.

2. Kierkegaard stelde dat het dialectische systeem van Hegel, dus van stelling en tegenstelling komen tot samenstelling, alleen gevormd kon worden door het eenlingenschap, op het pad van de uitzonderingen.

3. Het was een totaal andere oorlog dan die van de religies. Ze vuurden elkaar aan, inspireerden elkaar, maakten iets moois van elkaar. De één werd het werk van de ander. Ze versierden elkaar.

4. Het heeft geen zin om tegen het absurdisme te strijden, want het wordt alleen maar absurder, en in je strijd tegen het absurdisme word je zelf ook alleen maar absurder.

5. Je denkt het slechts, het is niet waar, stelt de Duitse filosoof. De werkelijkheid ligt altijd genuanceerder.

6. In Kierkegaard's boek 'Vrees en beven' (1843) stelt hij dat Abraham werd tot een monster om Izaak van de borst van Sarah te laten ontwennen, en waardoor Izaak zijn geloof verloor. In mijn kinderdromen werd ik ook losgesneden van de moeder, en de vader was een monster. Dit gaat dus over een periode in de kerkgeschiedenis waarin de

mens wordt losgetrokken van de moeder kerk. De vader is een monster die zijn kind op die manier offert, alhoewel dat slechts metaforisch is. Het kind moet namelijk de bron in zichzelf zoeken, zijn innerlijke moeder. Dat de vader een monster is is een beeld van de verbrokenheid van het kind die van de moederborst is losgetrokken. Volgens Kierkegaard was de moederborst voor dat doel zwart gemaakt. Het kind moest zo van geloof komen tot de rede, tot de hogere rede wel te verstaan, van het individu. Daarom liepen de paden van de kerk tot de filosofie.

7. De vader is slechts een innerlijke dynamiek van het kind die er voor zorgt dat hij niet terug gaat naar een uitwendige moeder, maar op zoek gaat naar de inwendige moeder, oftewel het principe. Het kind moest gaan van Maria tot Moria, of tot mara, bitterheid. Maria is ook de naam voor god in het Aramees. Het kind moest hiervan loskomen om op zoek te gaan naar zijn innerlijke bron, niet meer een uitwendige god. Moria was de berg van dit offer. Hier verloor volgens Kierkegaard Izaak zijn geloof.

8. Izaak keek naar Abraham's gezicht, stelde Kierkegaard, en het gezicht was totaal veranderd. Dit gebeurde nadat Abraham zich van Izaak had afgekeerd, was weggerend. Toen hij terugkwam was hij anders, als een monster. Abraham zei dat hij Izaak's vader helemaal niet was, maar een afgoden dienaar, en God had dit ook niet van hem gevraagd, maar het was slechts zijn eigen wil. Hij greep toen Izaak bij de keel en gooide hem op de grond en begon op hem te schelden. Hij noemde hem een stommeling om te geloven dat hij zijn vader was en dat dit allemaal van God zou komen. Van schrik richtte Izaak zich toen tot zijn innerlijke bron, het hogere. Abraham was blij dat Izaak nu inzag dat hij een monster was, zodat Izaak zijn ware relatie met de ware bron niet zou verliezen. Ook Sarah was tot een monster gemaakt, haar borsten zwart gemaakt, opdat Izaak dus niet meer terug zou gaan tot het materiële. Hij zag nu wat het was, zoals ik ook eens een kinderdroom had over dat de vader en moeder in monsters waren veranderd. Zij waren henzelf niet meer. Er waren geen herkenningspunten meer. Izaak moest zijn moeder verliezen. Hij mocht geen moeder meer hebben, want die was alleen binnenin.

9. Izaak kon niet spreken over wat er was gebeurd.

10. Schopenhauer was als de Calvijn van de Duitse filosofie : de wil van de mens moest eraan. De mens moest zijn vrije wil weer inleveren, opdat de hogere uitverkiezing van de natuur, die uit principe zeer selectief was, zoals Darwin stelde, kon komen.

11. Dit is een oude germaanse waarheid : de walkuren zouden alleen diegenen opnemen die aan hun wil op het strijdveld waren gestorven. Ze lieten zich hierin niet bedriegen door uiterlijke vormen, want dan zouden ze zelf uit de hemel vallen. De strijdgodinnen verkozen geen mannen vanwege hun stropdassen of grote voertuigen of vanwege veel geld, maar ze keken ernaar of hij sober genoeg was geweest, ascetisch genoeg, of hij een eenling was. De walkuren (of valkyries) waren dus gewoon puur de natuur principes zelf die de man in zichzelf moest ontwikkelen en moest oefenen. Dat is de ware betekenis van 'het hebben van een vrouw'.

12. Laten ze zichzelf niet voor de gek houden hiermee. Dit zijn metaforen van filosofische principes die de mens in zich moet ontwikkelen. De vrouw bestaat dus helemaal niet, maar is slechts een metafoor ergens van. Niemand is zomaar vrouw of man. Er wordt hier een diepere filosofische taal gesproken.

13. In de stad of net buiten de stad kruipen de van de zonde en gulzigheid dik geworden mannen naar de zonde toe en noemen het geloof.

14. De jaren 1800 moesten gezonde voorwaarden stellen om het prikkeldraad te leggen om de Kantiaanse filosofie heen, want er werd inmiddels al flink misbruik van gemaakt, wat zijn hoogtepunt kreeg in de jaren 1900.

15. Deze lijnen trekken dwars door de kerk en de new age heen. Niemand ontkwam dus nog aan het Kantiaanse fundament en model, zowel in goede vorm als in pseudo-vorm.

16. Kant ziet de filosofie als mentale architectuur. Alleen maar gelukzaligheid is niet het hoogste goed voor de rede, stelt Kant, want er moet waardigheid zijn, de juiste zeden, wat in de rede inbesloten ligt. De rede is dus niet hedonistisch, en de mens die het geluk wil mag zich afvragen : ben ik het waardig ? En wat is het ware geluk ? Is de ascese niet een weg die veel dieper gaat ? Kent de mens bijvoorbeeld het belang van pijn en verlies ? En is het geluk juist ook niet dat wat je aan de ander geeft ? Dit hoeft zeer zeker niet rechtsstreeks te zijn. Het kan ook heel subtiel gaan, maar vast en zeker. Het kan ook heel langzaam gaan, maar zeker. Wat is het ware geluk ? Volgens Kant is het een belangrijkere vraag voor de rede : wat is waardigheid ?

17. Kant stelt dat in de kinderjaren van de rede het als eerste dogmatisch is. Dat is ook niet zo vreemd, want het kind heeft nog geen begrippen om zichzelf uit te drukken, en gebruikt dan het weinige wat hij heeft of gewoon wat hem geleerd is. Dat kan dan heel bot overkomen, maar het kind heeft geen ander medium nog, dus de mens moet ook zeker door woorden heen kunnen prikken. Het kind spreekt dus in feite heel cryptisch en symbolisch, abstract. Dan komt de tweede fase waarin het oordeelsvermogen door ervaring voorzichtig is geworden en wijs, dus als tweede is het sceptisch. Maar dit oordeelsvermogen moet dan nog rijpen, volgroeien, door het toetsen en het vinden van vaste grond. Het is niet slechts getoetst, maar ook beproefd, dus eigenlijk zelf-beproeving. Dit houdt volgens Kant in dat niet de feiten van de rede beproefd en beoordeeld moeten worden, maar het vermogen en de deugdelijkheid van het systeem van de rede. Dat is volgens Kant de kritiek van de rede.

18. Kant stelt dat de rede zich altijd moet onderwerpen aan de kritische rede. Zo niet, dan wordt de rede verdacht. Er moeten altijd weer kritische noten in de rede zijn, anders is het niet veilig. Kant stelde ook dat er een grotere eenheid is wanneer er een grotere verscheidenheid wordt toegestaan die elkaar ondersteunt.

19. Kant stelde dat juist in de grotere eenheid door de grotere verscheidenheid het doel zichtbaar zou worden.

20. De natuur, de tijd en de beweging, brengen het weten voort en zo het zelfbewustzijn, die gesplitst is in negativiteit, als een onderscheidingsvermogen, en dit kan alleen het ik zijn door anders te zijn, en juist door het opheffen van het zelf is het het zelf.

21. Het goede is niet het goede en het kwade is niet het kwade en op sommige niveau's vallen ze samen, in de zin dat het kwaad een abstractie kan zijn van het individu, het zelf, de eenling, en het goede een abstractie kan zijn van het zelfloze.

22. Dit zijn niveau's waarop het goede en het kwade zijn opgeheven. Dit is de zuivere negativiteit als een onderscheiding. Het negatieve is het andere, als een andere, abstracte formulering van de werkelijkheid. Dit hele proces beschrijft ook het voor-zich-zijn, of jezelf weten in de andere.

23. Religie is er om het zelfloze uit te beelden. De mens moet namelijk ook hongeren om zichzelf te verliezen. Alles om ons heen is nog lagere vormen die afgeleid zijn van hogere vormen, dus dit al wel in zich dragen.

17.

De Kantiaanse God

1. Het gaat erom te werken en te bouwen aan het grote niets, omdat het iets vals is geworden, af is

geweken, door de dictatuur van de kerk en het materialisme, die de materie als uitgangspunt heeft.

2. Luther stelde dat er een nieuwe God moest komen, omdat de God van de oudere kerk materialistisch was en niet open voor het hogere geestelijke.

3. Met Kant kwam die nieuwe 'God', de hemelse Rede, wat al door de filosoof Spinoza was gesteld. Deze 'God' was zowel de Rede als de Natuur, niet meer de mens als centrum. Voor de mens die altijd zichzelf als God had gezien was dit een hele vreemde God die gekomen was, de Kantiaanse God. Maar deze God sloeg in als een bom.

4. Niemand kon nog aan deze God ontkomen. Het was een buitenaardse werkelijkheid die zich opdrong aan de onderdrukte aarde. Het was een grote bevrijding voor de aarde en het denken van de mens. De Kantiaanse God was zelf-verantwoordelijkheid, maar dat was juist de poort tot vrijheid, want wie anderen zou bevrijden zou zichzelf bevrijden. Kant was dus een grote verzetsstrijder tegen de tirannie van de kerk en het materialisme. De Kantiaanse God kwam niet zozeer met profeten, maar met filosofen.

5. Er was dus een tweede Luther gekomen, die ditmaal niet slechts zijn stellingen op de kerkpoort plakte, maar de kerkpoort openbrak.

6. De Kantiaanse God wond er geen doekjes om : de hele werkelijkheid was slechts een verschijningsvorm, en vals, en daarmee ook de kerk. De kerk had bij voorbaat de strijd al verloren. Kant gooide de poorten van de kerk wagenwijd open. Niemand kon het nog stoppen. Wel waren er dus veel mijnen gelegd aan weerszijden van het pad, en zouden er als gevolg vele pseudo-Kantiaanse bewegingen ontstaan.

7. Ook de Kantiaanse God zou verdraaid worden, en het zou zijn hoogtepunt hebben in de jaren 1900 en daarna de jaren 2000. De mens moest terugkeren tot de Kantiaanse God. De mens was van het pad afgeweken. De mens moest dus terugkeren tot de jaren 1700 en 1800. Hier lag een belangrijk fundament, een belangrijke oorsprong, waarvan de mens was afgeweken. De jaren 1900 en de jaren 2000 waren de jaren in de klauwen van de oneindig sluwe bacillen die het aardrijk opnieuw hadden bedrogen.

8. In de jaren 1700 en 1800 ligt de mens tussen kerk en materialisme in. Hier tussendoor ligt een pad. De exodus moet zich verdiepen, dieper de wildernis in van 1700 en 1800, om zo niet net zoals Mozes overmoedig een stad te bouwen. De mens moest volhouden in het hongeren, totdat de mens aangekomen zou zijn in het Kantiaanse beloofde land.

9. Er kwam een nieuw begrip over god, want het oude begrip deugde niet. De Kantiaanse God als opperwezen had niets met een ik of jij te maken in eerste instantie, maar met de hogere natuur rede waaraan allereerst het zelf moest sterven. Uiteindelijk moest dit wel het hogere zelf zijn, maar dit was meer een abstractie, een bewustzijnsniveau en had weer niet met ik en jij te maken. De mens moest de valkuilen zien van het ik en jij. In het pseudo-kerkelijke godsbegrip was god de grote jij of hij, maar stiekum het ik, het lagere denken van de mens zelf die alles op de ander projecteert om er vervolgens zelf mee weg te rennen.

10. Het gebed is slechts symbolisch om jezelf af te stemmen op de Rede of Kantiaanse God, die dus ook al door de menselijke overleveringen en tradities heenliep, omdat ook de profeten de mens al waarschuwden dat het materialisme een waan was.

11. De eerzucht beschuldigt vervolgens de geestelijke mens van wanen, en zo worden de profeten gedood door pseudo-rationaliteit, het gemakszuchtig wegkieperen van de voorwaarden en dan het gebrek aan het begrijpen maken tot een volkomen begrip, als de eerzucht die zijn vermogen probeert te vergroten door een paar nullen achter zijn

kassaldo te zetten.

12. De substantie heeft zijn waarheid in het eenvoudige, het simpele, ontdaan van alle voorwaarden, om zo onderscheid te maken wat dan weer in het innerlijk wezen wordt verdelgt, en dat deze verzekering van verzekerdheid zijn bevestiging heeft in vergeetachtigheid. Dit maakt men vervolgens toegankelijk door het openbare handelen, en zo ontstaat de wet van familie en staat, een zeer vroom wezen, zeer passief en doods, en daardoor een onverschillige onwerkelijkheid. Het is een god die zich absoluut niet vies wil maken, de schone god genoemd, die de mens door valse beloftes tot misdaad aanzet, met een gespleten tong. Ze geeft de mens valse zekerheden en valse betekenissen. Alles werd verstrooid en vereenvoudigd, en daarom streden de intellectuele filosofen al sinds de oudheid hiertegen. De mens had afgedaan van het hogere systeem van de rede en betaalde er een zware prijs voor. Pas op voor de acteur en zijn masker, want die individualiteit kleeft er maar slechts heel oppervlakkig aan vast, zeer gedachteloos en inconsequent, als onwaardige toevalligheid en daardoor niet-wezenlijk.

13. Kant stelt dat hoeveel het begrip van een object ook bevat, dat de mens er toch bovenuit moet gaan om er existentie aan te verlenen. De mens die dit niet wil gebruikt volgens Kant tautologieën, oftewel zegt telkens hetzelfde in verschillende bewoordingen en voert dat in zichzelf aan als bewijs, en deze verwisselende illusie is tegen vrijwel iedere correctie bestand. Vandaar dat Schopenhauer ook stelt dat de wil moet sterven. Er valt namelijk niet te discussiëren met een redeloos mens, omdat de redeloosheid vaak een kwestie is van de wil. Wel is het dus zo dat alleen kennis de wil kan onderwerpen, maar deze kennis moet allereerst op het zelf betrokken worden. Daarom is de filosoof vaak gedoemd tot geheimhouding, en mag zichzelf vaak niet verdedigen.

14. Als we dan bidden om de uitstorting van de Kantiaanse God, dan bidden wij eigenlijk om een uitstorting van de Rede, wat in principe gewoon een afstemming is op de Rede. Wij mogen zo tot spreekbuizen van de Rede zijn en ook gelijkvormig worden aan de Rede, opdat wij tot filosofen worden, wat de waarlijke uitverkiezing is.

15. Toen Mozes ergens in de woestijn stopte om daar zijn eredienst te houden en tabernakel op te zetten in overmoed was het Immanuel Kant die hem stopte en zei dat het volk verder moest gaan tot het beloofde land, niet op te geven in het hongeren, want in het boek van Jesaja werd de komst van Immanuel letterlijk geprofeteerd als degene die boter (melk) en honing zou eten, als een beeld van het beloofde land. Immanuel zou het volk leiden tot het beloofde land.

16. Het betekent het terugkeren. Het is de Kantiaanse God die narcistische pseudo-werkelijkheid door de filosofische prisma op diepte schat.

18.

De Rede

1. Mozes zei dus tot het volk : Laten we hier stoppen om ons een stad te bouwen en een naam, maar Immanuel Kant zei : Laten we verder gaan en blijven hongeren in de wildernis, opdat we uiteindelijk tot het beloofde land van melk en honing zullen komen. Treffender kan deze profetie niet zijn. De mens moest nog meer minderen en nog meer loskomen van het materialisme, want het was het pseudo-terrein buiten het paradijs. Je kon hier niets vertrouwen. Daarom moest Immanuel Kant de mens tot een groter niets leiden. De mens moest loskomen van het overbodige, het pretentieuze.

2. Immanuel is verbonden aan de komende redding van het volk. Ik had een droom waarin ik in een Kantiaanse wereld was, een parallel wereld, waar ik

vroeger ook veel over gedroomd heb. Er waren allerlei betrokken hulp organisaties die de mensen opzochten en de mens van hun verslavingen afhielpen, zoals ook sex verslaving en verslaving aan verkeerde boeken enzovoorts. Ze zochten mensen aan huis op. Het waren Kantiaanse hulp organisaties die niet star en dogmatisch waren.

3. Er waren veel oorden van die hulp organisaties, en er was telkens veel natuur omheen waar mensen konden wandelen. Er was ook een gebouw wat een hele lange gang had en helemaal doorliep tot de ingangshoek van het station.

4. Mozes stopte te vroeg in de woestijn, en zei : 'Mensen, dit is het,' maar Immanuel Kant zei : 'Laten we verder trekken, mensen, dit is het nog niet.' Immanuel Kant zag het grote boeren bedrog, de leugen van de pseudo-realiteit die de kerk had opgezet, ook al hadden sommige kerkelingen een vleugje intellectualiteit. Het trekt door de menselijke overleveringen en tradities heen. Het is soms zeer bruikbaar, maar de mens moet verder. Immanuel Kant stelde in de jaren 1700 dat er veel grotere parallelle realiteiten waren, en dat de mens door alle verschijningsvormen om hen heen moesten prikken, maar wat zal er nog overblijven van die mensen ? In hoeverre zijn de mensen zelf verschijningsvormen die weg zullen vallen ? 'Boter en honig zal hij eten, zodra hij het kwade weet te verwerpen en het goede te verkiezen. Maar voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen, zal het land ontvolkt zijn,' stelt Jesaja over Immanuel, dus wij komen alleen tot het land van melk en honing als wij los zijn gekomen van de massa's. De mens wordt dus tot het uiterste beproefd.

5. Maar de mens wilde niet luisteren en volgde Mozes. Jeremia riep : Gaat uit van die stad, maar de mens wilde niet luisteren, en ze maakten zichzelf een afgod, zodat ze niet meer hoefden te leren. Ze maakten zoals Immanuel Kant zei 'van hun gebrek aan begrip een volkomen begrip', gewoon door de leegtes in hun rede op te vullen met voortijdige begrippen. Waarom nog leren als je kon geloven. Ze volgden een rode nar die nogal snel stierf en snel weer opstond, om zo niet te hoeven hongeren. Ik zag deze nar in een droom, bloedend aan het kruis, en die kwam er ook weer snel af. Van die niet mindert, die niet hongert, maakt de mens graag gebruik. Dood en leven is allemaal goed, maar graag geen honger. Dood en leven past allemaal perfect thuis in hun materialistische denkbeelden.

6. De mens wilde niet ervaren en leren kennen. De mens wilde gewoon geloven. De Rede denkt in voorwaarden, waar het zintuigelijke met het onvoorwaardelijke als absolute denkt te beginnen, stelt Immanuel Kant. Hierin raakt de Rede allereerst verstrikt, in de pseudo-realiteit, in het schijnbare. Toch is de Rede dan bepalend en niet bepaalbaar, omdat de Rede een noodzakelijkheid is en het enige werkelijke. De Rede is niet onderworpen aan het tijdelijke en materiële experimenten. Dit is dus de vrijheid van de Rede. De Rede is haar tijd ver voor, omdat zij eeuwig is. De Rede is onafhankelijk van de zintuigelijkheid, wat Immanuel Kant stelt als de definitie van vrijheid. De mens is een verschijning, maar de Rede is dat niet. De Rede is ook niet slechts begeleidend, maar op haarzelf, ook wanneer het zintuigelijke dwars tegen haar ingaat. De voorwaarde die in de Rede ligt is niet zintuigelijk, dus heeft ook geen begin, en is daarmee ook niet onderworpen aan zintuigelijke pseudo-voorwaarden en aan bepalingen in de tijd door een voorafgaande oorzaak. De voorwaarde van de Rede zweeft hierboven als een bol. Ze is hierdoor ook niet onderworpen aan chronologie, aan opeenvolging in tijd.

7. Dit is hoe Immanuel Kant de Kantiaanse God beschrijft. Daaronder ligt de woeste zee van de pseudo-voorwaarden, waar ook de Rede in was geworpen en in verstrikt was geraakt, maar zij was er nooit een deel van geweest. Het was alleen om haar op te wekken. De woeste krachten van het geloof zijn dus slechts de brandstof van de kennis. Zij rangschikt en inventariseert alles en draait het tot gebruik en nut. Zoals de god El ook al de Draaier

werd genoemd in de Hebreeuwse worteltekst, en in het Grieks is zij als logos de Rede in de beschrijving van god in het NT in het eerste hoofdstuk van Johannes. Ook in de Aramese grondtekst is god de Rede.

8. Aramees : In het hoofd was de Reden en de Reden was bij God en de Reden was God.
Reden is mlh, en God is alah.

9. Immanuel Kant stelt dat de Rede dus zelf de voorwaarde is voor iedere handeling waarin de mens zichzelf als verschijning manifesteert. De Rede volgt dus niet de orde zoals die zich voordoet in de verschijning, stelt Immanuel Kant, wijkt niet voor materiële regels en hun voorwaarden. De Rede is dus in dat opzicht een rebel tegen de verschijningsvorm, tegen de lagere pseudo-realiteit. We kunnen stellen dat de Rede zich dus ook niet onderwerpt aan bepaalde taalregels die de mens heeft opgesteld. De Rede bepaalt zelf welke taal zij gebruikt, en wanneer en hoe, en met welke voorwaarden.

10. Als de monon (mnn, mn), oftewel de eenling, komt tot de draaier, el (Hebreeuws), dan is dat de grieks-hebreeuwse betekenis van mn-el, mnl, oftewel Immanuel, maar het heeft veel diepere Egyptische wortels, de verborgen ondergrond van de grieks-hebreeuwse filosofie. Imman, met de mn-wortel loopt helemaal terug tot de dodentochten van ra door de onderwereld, waarin ra op zijn boot beschermd wordt door de mn-slang, de mehen (mhn, mn), wat de draaier betekent, en wat dus dezelfde betekenis heeft als el in de worteltekst. Juist door de mehen kon ra tochten maken door de onderwereld en sloten openmaken. Immanuel is dus de verbinding tussen de Egyptische draaier en de Israelitische draaier : mehen-el.

11. Zij die blijven waken en blijven studeren in het goede, in het sobere, om aan het gevaar van materialisme te ontkomen, het alsmaar meer willen, komen tot de door God ingeschapen rede, wat in de voortijd Name werd genoemd, ook wel voorgesteld als een vrouw in de natuur, wat een beeld is van het scheppende vermogen van de mens, de baarmoeder.

12. In de voortijd was er een geschrift genaamd 'de geschriften van Name', oftewel de geschriften van de Rede. Zij was het begin van alle dingen. Ook in het boek van Johannes komt dit terug : In den beginne was de rede en de rede was bij God en de rede was God. Dit was in den beginne bij God.

13. De baarmoeder is breed, donker en nat, om het kind voldoende te beschermen.

14. De lijdensgezinde moet op zoek gaan in de wildernis naar de tent van God. Als wij dan in gezonde vrees tot deze tent zijn gekomen, dan mogen wij in die tent ook rusten.

15. We mogen God's hulp niet met mensenmaat afmeten, want al wat de mensen met veel moeite tegen God doen is zonder enige betekenis.

19.

De oerwoudsbloem

1. Ismael is een vluchteling in de wildernis, in bergen en dalen en vreemde landen, terwijl de vijand zo zijn relikwieën stal, en zo misbruikten zij het geestelijke, want zij kenden het geestelijke niet, en konden er alleen op een uiterlijke manier mee omgaan, met huichelachtige plechtigheden, allemaal hooghartig bedrog.

2. Zo dachten ze, dom als ze waren, dat God ook nog aan hun zijde zou staan. Zij hadden immers God gestolen. Zij zagen God slechts als een gebruiksvoorwerp. Veel mensen zien God ook als een woord, iets wat ze kunnen bezitten en veel gebruiken door er maar gewoon in te geloven en het uit te spreken, liefst op een traditioneel kerkelijke

manier, maar God is de Rede. God is de hogere natuur-filosofie, die niet buiten de noodzaak van de studie omwerkt.

3. De mens denkt dat God aan zijn zijde staat omdat hij iets in de hand heeft, maar het zijn slechts bedriegelijke uiterlijkheden, en ieder mens moet hiervoor op zijn hoede zijn, voor ijdel vertoon. De mens moet strijden en leren. Het komt de mens niet zomaar aanvliegen.

4. De mens moet als vreemdeling leven in deze wereld die door velerlei begeerten wordt gedreven, opdat de mens met volharding naar een beter leven streeft.

5. Wat ten kwade tot ons gedacht wordt zal God ten goede voor ons denken, als de verwonderlijke voorzienigheid van God, wat ten diepste de eindeloze vindingrijkheid is van de natuurrede. Het ligt diep in onszelf verborgen.

6. Daarom worden wij soms in putten geworpen om dat te vinden, en daarom mogen wij ook ernaar op zoek gaan, en ernaar graven, in deze onuitputtelijke natuurmijn van de rede. Daarom mag de mens studeren hierin. Waarom graven wij putten ? Waartoe ? Om anderen kwaad te doen, of om onszelf te onderwijzen over de verborgen wonderen van moeder aarde. Hoe we het ook wenden of keren : Wij gaan altijd in de putten die wij zelf graven. En hoe dan ook is het altijd om ons te laten zien zien wat wel kan en wat niet kan.

7. De lijdensgezinde wilde niet slechts dankbaar zijn, maar de lijdensgezinde wordt vervoerd tot bewondering van God, van de rede.

8. De lijdensgezinde moest zijn verstand geheel overwinnen, om zo contact te maken met zijn verloren geheugen. Hij moest hiervoor een bloem ontmoeten. Als hij liefde zou geven aan een bloem dan zou zij in hem groeien en waardevoller in hem zijn dan een hart, en dat was door het geheugen. Hij ontmoette deze oerwouds-bloem juist door zijn diepere problemen.

9. Hij zag veel meer van zulke rode oerwoudsbloemen. Er bleek nog een diepere wereld te zijn, een diepere kern. De oerwoudsbloem begon een stof af te scheiden waardoor alles waarin hij opgesloten zat begon af te breken. Zo begon hij los te komen uit een web van illusies, door de oerwoudsbloem.

10. Hij was gebrainwashed met zoveel kennis, maar er was iets groters dan dat. Het was de Tartaarse bloem. Hij ontdekte dat zijn kennis niet van enige waarde was, want de oerwoudsbloem sprak in een andere taal, en deze oerwoudsbloem bracht hem tot tranen, want het kon zijn hart bereiken. Alles waar hij vandaan kwam was zo kunstmatig, maar de oerwoudsbloem liet hem een grotere natuur zien, zo fris en levend, zo diep en intens. Het had een natuurhart.

11. Hoofdkennis op zich is waardeloos. Het gaat om de hartskennis, de diepere kennis van het natuurhart, van de oerwoudsbloem, en wat er dan ook van buitenaf tegen ons gezegd wordt, hoe ze ook over ons liegen en ons willen brainwashen, het gaat erom wie wij van binnen zijn, ons contact met de diepere natuur van het oerwoud die ons voedt en beschermd.

12. De eigenlijke tocht naar het beloofde land, zoals bij Ra in de tocht door de onderwereld in de Egyptologie, is niet zomaar iets lijnrecht eruit gaan en dan maar door blijven rennen en niet meer omkijken, maar het is een cyclus.

20.

Geen plaats in de herberg

1. In het boek der poorten komt Ra net als de Israelieten in de wildernis terecht. Het is een verborgen plaats, verborgen van de aarde. In het boek der poorten komt Ra tot een hyena, de gids van de doden, de belofte van profetische leiding dus.

2. Ook het hemelse touw is bij Ra om hem op zijn tocht te beschermen.

3. Dan is er een poort bewaakt door verschillende touwen en met een heleboel messen, wat de besnijdenis inhoudt, oftewel het minderen.

4. Alleen de besnedene die mindert kan door deze poort, dieper de wildernis in, door veel geween en verbrokenheid, door het lijden van het volk Israel, Ismael en Palestina, tot de diepere onderwereld en diepere wildernis.

5. De mens heeft alles in kannen en kruiken, alles overmoedig gedefinieerd, door talen alles vastgezet. Al heel snel denkt de mens : 'Oh, ik heb een fout gemaakt,' terwijl er eigenlijk een hogere realiteit staat te dringen. De mens ziet het vreemde als een fout. De mens wil conform zijn, is politiek correct en schools. Altijd maar weer wil de mens de goedkeuring van anderen. De mens durft zo niet uniek te zijn. De mens durft niet op zoek te gaan naar diepere patronen.

6. Zo leeft de mens een heel erg saai leven, bedrogen door de valse realiteiten om hem heen. Wat voor andere werkelijkheden proberen de mens wel niet te bereiken, maar de mens ziet het niet en wil het niet zien, want oh, wat zal de ander daar wel niet van denken. De mens durft niet vreemd te zijn en uniek. De mens is geprogrammeerd conform te zijn aan de anderen om hem heen. Kudde dieren, allemaal voor de slager. De mens is gebrandmerkt. Wat denkt de mens dat de aarde is ? Een plaats om feest te vieren ? Neen. Het is een fokkerij. De mens wordt gefokt voor iets, maar de mens loopt de polonaise, dom als hij is, want dit is gewoon dom. 'Oh wat zijn we blij.' Zo gaat de mens de afgrond tegemoet. Nee, de mens laat zich niet wakker maken. De mens slaapt rustig door, want de anderen doen dat immers ook. Altijd maar weer denkt de mens dat de ander een goede smoes is.

7. Het is maar een karikatuur natuurlijk, een bedriegelijke reclame. Maar zulke mensen bestaan, als wandelende voorbehoedsmiddelen. Nee, van vreemdelingen zijn ze vies. Voor de vreemdelingen is er geen plaats in de herberg, en daarom zal de dief in de nacht komen. Hoor wie klopt daar, kinderen ? Hoor wie klopt daar kind'ren. Hoor wie klopt daar zachtjes tegen 't raam. 't Is een vreemd'ling zeker, die verdwaalt is zeker. 'k Zal eens even vragen naar zijn naam.

8. Het is de onbekende vreemdeling, de vergetene, de weggedrukte. Niemand kent deze vreemdeling. Niemand heeft deze vreemdeling willen kennen. Het is de ongeborene, weggedrukt door het voorbehoedsmiddel van de maatschappij. Hoor wie klopt daar ? Of hoort niemand het kloppen ? Nee hoor, niemand hoort het kloppen. Daar hebben ze geen tijd voor. Ze luisteren wel naar wat anders. Wat de boer niet kent dat vreet hij niet. Wil hij niks van weten. En daarom zal het komen als een dief in de nacht, omdat er geen plaats was in de herberg.

9. Het is als een droom : Oh, neem mij mee naar die andere wereld. Want zulke mensen zijn er ook nog : zij die dromen. Het is voor de dromers. Zij die nog durven dromen en dagdromen. Het is voor de kunstenaren : zij die dwars door alles heen een andere wereld zien. Hoor je het getrommel ? Soms hoor ik het, en dan vaagt het weer weg. Het gaat in en uit. Ik ben geen voorbehoedsmiddel zoals vele mensen om mij heen. Ik wacht op het ongeboren kind. Ik verwelkom het, de vreemdeling, de droom.

10. Samen op weg, maar waar naartoe ? Ben je al op het schip gehesen als de besnedene of ben je de beste stuurlui die aan wal staat ?

11. Ben je al vast aan het touw als Job, of loop je zonder touwen ? Wie ben je en waar ga je naartoe, en met wie ben je ? Met de besnedenen of onbesnedenen ?

4. Name is de oervrouw van de mens, de hogere rede, die de lagere rede van de mens wil moest strikken, oftewel moest overtuigen. Soms wordt de mens daarom overweldigd door Name.

5. Telkens weer merk ik dat ik in de natuur cycles terugkeer tot mijn vak theologie, als geestelijke wetenschap die alles verdiept. Het kan medicinaal zijn.

21.

Bedriegelijke reclame's

1. Samen op weg met moslims en gereformeerden ? Met wie, en waar naartoe ?

2. Val niet voor de bedriegelijke reclame's van de samenleving en de families om je heen, van de onbesnedenen. Ze zijn hier neergezet om je vast te houden in deze realiteit, om je het product te laten kopen, het voorbehoedsmiddel, opdat de vreemdeling niet zal komen, opdat Ismael niet zal komen. Nee, ze willen niet dat je wegdroomt. Je bent van hen. Je bent slechts een ding in hun ogen. Ze voeren je het vlees van kind en dier, en zeggen : 'Het is goed, toe maar, eet maar.'

3. Het schip wacht, maar wie zal aan boord gaan ? Als anderen van boord afspringen, doe jij het ook ? De ander is nooit een solide, goede smoes wanneer er een tornado recht op je af komt. Alleen de dromers zullen ontkomen, alleen de besnedenen op het pad van Ismael tot het beloofde land Gaza. Zij die niet dromen zijn slechts de reclames voor een product wat allang achterhaald is. Ja, soms steken ze het in een nieuw jasje, alsof ze met de tijd meegaan, maar het is nog steeds hetzelfde oude product, dezelfde misselijkmakende truuk. Het zijn de werken van de onbesnedenen.

22.

De Damascus ervaring

1. Name strijdt tegen de menselijke wil, om zo vanuit de hogere rede de richting te veranderen.

2. Het gaat dus om het kennen, niet om het willen, en de mens komt tot het kennen door te minderen in het willen, als de besneden Ismael tot het beloofde land Gaza.

3. Het kan krachtige instincten opwekken : vrees, boosheid, twijfel, eenzaamheid, maar dit is allemaal onderdeel van de strijd voor de rede, de kennis.

4. De onbesneden mens kletst maar door, heeft nog geen Damascus ervaring gehad. De onbesneden mens vreest niet voor de zonde, de mens vreest niet voor de overmoed.

5. De onbesnedene is helemaal niet aan z'n ego gestorven, aan z'n wil. De onbesnedene is ook schaamteloos over de zonde. Ze vinden het allemaal doodnormaal. Ze bespotten de besnijdenis van Ismael.

6. Er vloeide heel veel bloed, meerderheden die minderheden afmaakten.

7. Dit bloed verwekte vele kinderen.

8. Het gaat om de ontwaking van het rode,
Het minderen, het verdiepen

9. Het rode brengt alles achter de hekken,
Hiertoe is het rode onbereikbaar en altijd anders

10. De anaq halsketen wordt ontvangen in de restrictie, op het pad van Samuel, als een symbool van profetische leiding. Zonder de tucht is er geen profetie. De halsketen brengt ook terug tot de tenten, tot het beloofde land Gath.

11. God is de tucht van Samuel. Wij moeten niet tot God naderen, maar tot de tucht, tot de besnijdenis van Samuel, in het beloofde land Gaza, want dat is de ware God.

12. In de vroegere versie van Job was dit genaamd Oru, en in het boek van Job komt de Oru voor als de Urya, leeuwinnen in het Aramees, als een beeld van de woeste natuurvrouwen, oftewel de donkere kennis van de tucht van de besnedenen.

13. De tucht was in het oer een oerwoudsvrouw met open armen waar de man naartoe moest voor wedergeboorte.

14. Nob, Noph, kwam tot de Oru stam in de wildernis, zoals Job kwam tot de Urya stam in het beloofde land Uz, als een beeld van het komen tot de hongertucht van de besnedenen.

23.

De herinnering aan eva

1. Het oudere boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in, waar ik over droomde.

2. Er moeten vele geestelijke overstromingen komen, om de mens dieper de wildernis in te drijven. De mens moet de hogere theologie leren.

3. Er moest in de kerk plaats zijn voor andere gezichtspunten, ook vreemde gezichtspunten. Dat is uiteindelijk ook wat de overstroming betekent in de natuurkennis.

4. Er mag zo weer ruimte komen in de mens. Dat gebeurde ook in de droom bij de overstroming, dat er weer ruimte kwam, dat de mens weer ver kon zien en ook door dingen heen kon zien.

5. We kunnen dan denken aan dingen die we helemaal verkeerd begrijpen, de zogenaamde misverstanden. Dit is een belangrijk thema in de natuurkennis, het telkens vertragen of wegvagen, het misverstand. De hersenen pikken het dan verkeerd op, maar voor een reden, zodat we van iets niet teveel krijgen. Zoals bij bijvoorbeeld de zogenaamde waarheid. Wat is de waarheid ? Mensen kunnen de waarheid hebben, maar niet de waarde, maar wat heb je dan ? Er is ook een gevaarlijke materialistische waarheid, en daarom moet de mens op zoek naar de diepere waarheid : de waarde, en soms gaat dat gewoon door het misverstand, dat je ineens dingen op een hele andere manier ziet, wat dan misschien in de materie niet echt is, maar in het geestelijke wel, en dat is uiteindelijk veel belangrijker.

6. Het gaat uiteindelijk om de waarde van verhalen, niet zozeer om de orthodoxe, letterlijke, saaie zogenaamde waarheid, want die waarheid is vals, door de mensen gemaakt.

7. Er zijn dus ook goede fouten. Het is een belangrijk thema. Er is dus een diepere waarheid van de waarde, en die is eeuwig. Soms hoeven dingen dus niet waar te zijn, zoals in verhalen, maar wijst het op een diepere betekenis, en dit is belangrijker dan de ingeburgerde valse waarheden van de mensen. Waarheid is dus een relatief begrip. Daarom moet de mens op een tocht naar de echte waarheid, die van de

waarde. Dit gaat dwars door alles heen.

8. Wat er om de mens heen gebeurd begrijpt het mensenkind niet en vat het helemaal verkeerd op, en dat moet ook, want er is een diepere waarheid, een waarde. Daarom moet het kind door het misverstand heen. Hier gaat de natuurkennis uitgebreid over. Hierom moet het kind vertraagd worden, anders gaat het kind te snel.

9. Diepere waarheden, diepere lagen, diepere waarden kan het kind nog niet direct gegeven worden, dus eerst moet het kind met minder genoegen nemen. Dat is voor de bescherming van het kind. Het kind is nog klein en kan niet teveel aan.

10. Het kind moet aan de voorwaardes voldoen. Het kind moet naar school.

11. Nahum komt van het oerwoord Name, en alhoewel er dus een mannelijke Nahum is, en het boek van Nahum in vele opzichten een waardevol boek is, wijst het terug op een ouder boek over de natuurvrouw Name als een beeld van kennis.

12. In het boek van Nahum wordt de tegenstelling tussen Nahum en Ninevé weergegeven. Hier gaat de voortijd dus achter schuil, want dit gaat om de worsteling tussen Name, kennis, en Noph, de voortijdse Job uit de geschriften van Oru (een voortijdse benaming voor de tucht).

13. Ninevé, nnv, Noph (of Nob), had dus een soort Pniëlitische strijd met Name, om zowel hem als haar te toetsen. Dat is waar het boek van Nahum in de diepte over gaat. Name overweldigt hem, en hij wordt zo net als Jakob verbroken, opdat hij gevoelig is voor haar voor de rest van zijn leven, voor de kennis dus, oftewel voor profetische leiding.

14. In het voortijds is dit dus de godsspraak over Noph. Boek van Name, kennis. Elkosiet is Hebreeuws voor verstrikker, valstrik. In het Aramees is de godsspraak een wond die toegebracht wordt.

15. Blootheid is een beeld van ontmaskering, mindering en openbaring. Noph gaat in ballingschap.

16. Dit ging dus allemaal over de verbrokenheid van Noph, een grote beproeving, te vergelijken met die van Jakob en Job, in de voortijd.

17. De bedriegelijke mannelijke afgoden van de stad worden vervangen door de natuurvrouwen, in het Zolt tijdperk.

18. De gevoeligheid door verbrokenheid is eeuwig, opdat de mens niet zal ontsnappen uit de kennis. Het gaat om de geleerdheid, het komen tot Areta, de onontkomelijke. Daarom werd Job ook beschreven als volkomen, wat terugwijst op de voortijd.

19. Toen Jakob de rivier de Yabboq (YBK) was overgegaan had hij een worsteling. Yabboq betekent leeg worden. Dat is ook wat de wortel bqq betekent, geheel leeg worden, leeg maken. Dit is dus een beeld van het toetsen. Jakob moet over de rivier gaan om te toetsen, om de worsteling te hebben met God. Jakob moet over de rivier gaan om tot diepere betekenissen te komen.

20. Hij is over de rivier de Jabbok gegaan, dieper de wildernis in, en hij worstelt met de Moeder God. Hij wil haar niet laten gaan. Hij is aan zichzelf afgestorven, aan zijn ego, en hij wacht op de verbinding met het Woord. Hij is waakzaam en op zijn hoede. Hij weet dat juist ook in diepe wildernis zoveel gevaren zijn die hem kunnen afleiden van het doel. In het oerwoud overleven maar enkelen. Hij worstelt niet alleen met God, maar ook met zichzelf. Jakob is tot Pniël gekomen, achter de Yabbok rivier. Het eist van hem volkomenheid, het geheel afleggen van het ego. Dit moet hij overwinnen. Hij moet bovenal zichzelf overwinnen. Hij is geplaatst in de arena. Hij strekt zich uit tot de hemelse leer, en toetst deze.

21. De mens krijgt niet alles wat hij wil, want God

kijkt naar het hiernamaals en de voortijden. De mens moet zich niet richten op het aardse tijdelijke.

22. De mens komt voort uit de aarde en de baarmoeder, en de mens moet zich daarom niets inbeelden.

23. De mens kan alleen zien als de mens kennis heeft van het ongeziene.

24. Zekaryah, zkr, is hebreeuws voor Zacharia en betekent Jehovah herinnert, herinnering aan Jehovah, waarvan Yah een afkorting is, dus voluit zou het dan zijn : zekarjahava of zekar-hava, zekar-eva, de herinnering aan eva, aan de oermoeder.

24.

De Pniëlitische ervaring

1. Om de eeuwige rust in te gaan sterft de wil, opdat de mens tot kennis komt, en door kennis geleid wordt.

2. Alleen kennis doet de wil afsterven. Geleerdheid is Areta.

3. In het Hebreeuws wordt Job ook Jove genoemd, dus in die zin is Zekeryah of Zekerjove ook de herinnering aan Job, die zo diep moest gaan om tot de natuurvrouwen te komen, tot de Uryah, de leeuwinnen in het Aramees, of de Oru in de voortijd, als beelden van de tucht. In de voortijd is dit dus de herinnering aan Nob of Noph.

4. Zomaar gedachten moeten getoetst worden aan de hogere kennis. Het gaat niet om gedachten, maar kennis, en kennis komt in structuren, in het Woord, Rebekkah, waarvan tenten en kampen in de wildernis ook een beeld zijn.

5. Dit is de tot standkoming van het Woord, door het toetsen. Het Woord bestaat uit psalm-structuren die de mens verbinden met de wilderniskennis, waarin de wilderniskennis is opgeslagen. Als de mens niet leert toetsen en meten, komt de mens nooit tot het Woord.

6. In het Hebreeuws komt het neer op het meten van de leegte (breedte) en het geduld (lengte). Rebekkah is hiervan een beeld, waar Ishmael uiteindelijk naartoe ging toen hij verstoten was en op hongertocht door de wildernis ging.

7. Dit Woord is in diepte strijdvaardig en strategisch. Delilah staat voor de grote verwarring, maar de mens moet er doorheen om tot de diepere schepping te komen, de diepere natuurpatronen. Delilah heeft dezelfde woordbetekenis als Rebekkah. Rebekkah is de oudste dochter van Bilha.

8. De mens moet tot het touw komen, richting krijgen, want de mannelijke en vrouwelijke waarden waren omgewisseld, en daarom moet het Zolt tijdperk komen, voor de ware betekenissen en waarden van man en vrouw. Dit tijdperk zal beginnen met de grote verwarring.

9. Geduld is de weg is om binnen te gaan. Het Woord werd gezonden in het minderen als richtsnoer, in de honger. Zo kwam Ismael uiteindelijk tot Rebekkah, het vreemde Woord. De mens moet de hongertocht geheel volbrengen en kan dan pas tot de vrouw ingaan. Eerst moet dus de nacht vallen, als beeld van de tucht. Zonder de tucht, de besnijdenis, komt de man niet tot de vrouw. Het kan alleen in de duisternis. Het is een symbool van de mens die tot het Woord komt. Laat de mens niet denken dat de mens door een wapen op te heffen de ander kan verslaan, of intimiteit kan hebben door bij een vrouw in te gaan. Neen. Dit zijn slechts illusies, en het is slechts symboliek. Er moet aan geestelijke voorwaarden voldaan worden, en de mens moet de betekenissen begrijpen. Alleen door het kennen kan de mens ergens binnengaan, en overwinnen.

10. Het Woord is dus symbolisch. Alleen de luien en

ongeestelijken, de overmoedigen, nemen het letterlijk, en komen daardoor in de problemen. Belangrijk is het dus om naar de voortijdse wortels te gaan. Er is een hiernamaals, en een hiervoormaals.

11. Het Woord beveelt om niet om te gaan met hen die alleen maar voor het huidige tijdperk leven. De mens moet dus ook een goed begrip krijgen van wat de pelgrimstocht daadwerkelijk inhoudt, want ook dat is niet letterlijk, maar geestelijk, tot deze dingen, symbolisch dus. De mens moet in de pelgrimstocht komen tot zowel het hiernamaals als het hiervoormaals. Zonder het hiervoormaals is er geen hiernamaals, want in het hiervoormaals liggen de sleutels, en daarvan is de mens afgeweken.

12. Daarom moet de mens de natuurwetten en natuurvoorwaarden kennen, en weten wat vrouwen zijn, want dit zijn dus principes en geen daadwerkelijke personen. De mens komt nergens met personen, alleen maar met principes. Personen zijn illusies. Rokkenjagers zijn dus zelfbedriegers. Daarom zal het grote Zolt komen waarin de mens niet meer zal weten wat man en vrouw is, want het zal volkomen door de war gaan, en dan zullen de godvrezenden opnieuw onderwezen worden over de diepere betekenissen van het principe man en het principe vrouw, want dit zijn elementen in de mens zelf.

13. Hier wordt dus duidelijk dat de mens niet op god moet projecteren. De mens mag niet zich achter ingebeelde goden schuiven, maar moet zelf verantwoordelijkheid dragen. Ook god is een element binnen de mens, een principe, een werkwoord, geen zelfstandig naamwoord.

14. Ook religie, gebeden, zijn dus aan allerlei tussenvoorwaarden verbonden zodat het niet afwijkt. De mens mag dus god niet voor z'n karretje spannen. De mens moet waakzaam zijn voor het grote bedrog van religie. Zodra religie letterlijk is geworden dan is het een materialistische valstrik.

15. Dit is dus de bedoeling van de god in de mensen, oftewel de kennis in de mensen. Deze geboden dienen te onderwijzen, niet zomaar 'gij zult niet dit en gij zult niet dat', maar de diepte van de dingen. De geboden dienen het kwaad te ontmaskeren. Het moet mensen tot begrip leiden.

16. Geld mag dan symbolisch een onderdeel zijn van de kennis, omdat het voor het loonsprincipe staat, maar dit is niet letterlijk en materialisch, en niet verheven boven de kennis, maar ondergeschikt. Er zijn mensen die van geld hun religie hebben gemaakt, en die religie zal ten onder gaan. De mens die voor geld kiest boven de kennis is een materialist. Zij zijn altijd bezig met letterlijk geld en vergeten de symboliek. Economie moet altijd ondergeschikt zijn aan de kennis, anders is het boosaardig. Hier predikt Sefanja tegen, tegen de dienst tot mammon.

17. Geld houdt de man dik, opgeblazen, heersende over vrouwen, terwijl kennis terugleidt tot de baarmoeder, tot de wildernis, waar de natuurvrouwen geemancipeerd zijn en natuurprincipes uitbeelden.

18. De mens moet begrijpen dat het bed verbonden is aan de tucht en de besnijdenis, zoals het bed verbonden is aan de nacht, de duisternis.

19. Dit gaat over het spotkleed en over het hongeren.

20. Het zijn de kwellingen van Job besproken, de spot en de hoon die boodschappers van God moeten doorstaan, dat ze beschuldigd worden van wardromen en wanen, omdat de mens niet wil horen dat de aarde niet gemaakt is voor vermaak.

21. De aarde is gemaakt voor de kennis, voor de waarheid, en die stelt zich op tegenover valsheid, om de leugen in stukken te slaan.

22. Job moest tot de Urya komen in de wildernis, wat leeuwinnen betekent, een eigenschap van de

wilde natuurvrouwen, zoals in de voortijd Nob moest komen tot de Ora, de tucht. Het is van belang te kijken waar de leeuwin voor staat.

23. De leeuwin is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuwin is de worstelaar. Je moet je dan ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuwin gaat dus heel diep. De leeuwin is niet zomaar een vechter, maar een vechter met het vechten, enzovoorts, totdat de leeuwin is gekomen in het eeuwige vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor.

24. Nob werd dus niet zomaar door de Ora stam van natuurvrouwen aanvaard, en hij mocht ook niet zomaar de Ora stam aanvaarden. Testen gaat vooraf aan alles, en de tucht test eerst. De leeuwin is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuwin springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want zij strijdt ook tegen het strijden. Zij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat zij ook allemaal weer los.

25. Leer de leeuwin kennen, hoe het leeuwinnenmedicijn werkt, en leer de leeuwin te bereiken. De leeuwin toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Zij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Zij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden.

26. Er is altijd weer een diepere leegte, en die onstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De leeuwin neemt niet zomaar geschenken aan. De leeuwin brult en houdt zich op een afstand. De leeuwin toetst allereerst zichzelf. Zij slaat alleen toe als zij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet zij ingrijpen, anders sleurt het haar mee.

27. Zij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Zij houdt niet ergens halverwege op. Zij is een doorzetter. De leeuwin zal geen overmoedige wapens gebruiken. De leeuwin verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuwin is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door haar instincten als zij het niet meer tegen kan houden in het eeuwige toetsen. Zij neemt alles wat tot haar nadert, al haar gedachtes als krijgsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis.

28. Nob kwam tot deze principes die hij in zichzelf moest toepassen. Dit was dus een Piëlitische ervaring.

25.

Het vleselijke Duitsland en het geestelijke Duitsland

1. De nazi's betuttelen de kinderen die nog van niets weten, alsof het allemaal heel normaal is.

2. Pioniers die een waarschuwend geluid laten horen, en de mens oproepen tot de wildernis tocht worden belachelijk gemaakt.

3. De nazi's hebben daar een hele lange etiketten reeks voor. Wie niet denkt zoals zij denken wordt ziek verklaard, eigenwijs, hoogmoedig, enzovoorts enzovoorts.

4. Zij manipuleren de grote massa's. Iedereen die de oorlogsgeschiedenis kent weet van de lange, moeizame bevrijding van Arnhem, waarvan de traagheid ervan ervoor zorgde dat het noordelijkere Nederland eerst door de hongerwinter moest.

5. Arnhem was het knelpunt. Velen moesten Arnhem verlaten en gingen naar de noordelijkere veluwe, waar ze vaak werden ondergebracht in boerderijen.

6. De oorlog is geestelijk, ondergronds. Ook nu zitten we nog in de hongerwinter. De daadwerkelijke bevrijding is nooit geweest.

7. Wie vrolijk zijn bevrijdingsfeesten en verjaardagsfeesten viert is flink verdwaasd.

8. De mens wordt bedonderd waar hij bijstaat. Het is slechts reclame voor de nazi markt, en we weten allemaal dat feestvarkens slechts dom worden gehouden voor de slacht.

9. De oorlog is geestelijk.

10. Daarom moeten de martelaren wachten voordat hen recht wordt verschafd. Het is beter een martelaar te zijn deze dagen dan vrolijk mee te lachen met de bezetters.

11. De natuur zal haarzelf wel genezen, het tegenovergestelde van de nazi.

12. De mens is nog niet bevrijd, en daarom moet de mens de hongerwinter in. Althans zo is dat gebeurd.

13. De slag om Arnhem was één van de grootste operaties in de oorlog in Nederland tijdens de Duitse bezetting. Daarom is het van belang nu de grootste operatie te bespreken. Dit was de slag om de Schelde, in Zuid-Nederland. Hier was ook België mee gemoeid.

14. De mens moet zuidelijker gaan voor diepere bevrijding. Deze lijnen liggen door het menselijk lichaam heen, als patronen.

15. Duitsland was in de jaren 1600 tot de jaren 1800 met een natuur theologie gekomen, maar nazi Duitsland sloeg hard terug met een nazi theologie.

16. De slag om Arnhem was mislukt om Nederland te bevrijden. Nu was alles gericht op de slag om de Schelde, zuidelijker in Nederland, en in België.

17. Het ging zwaar moeizaam vanwege de vele mijnen, en vanwege regen en modder, en hardnekkige Duitse tegenstand.

18. Er werden toen oorlogsboten ingezet en er werd een brug gelegd. Over de westerschelde dieper in het eerste stuk Nederland te komen wordt soms weleens de tweede D-day genoemd.

19. Er was een hysterische verdedingsaanval door de Duitsers waarbij vele geallieerden sneuvelden.

20. Ik heb deze geesten vandaag de dag nog gezien, die hysterische nazi verdedigingsaanvallen. De oorlog is nog niet voorbij.

21. Nog steeds is er een strijd om de westerschelde en de aanliggende gebieden.

22. De nazi's willen niet loslaten, maar ze zullen wel moeten, want we gaan het verdiepen.

23. Tweede D-day zal verdiept worden. Het is nog steeds gaande en nog niet klaar. De wildernis tocht is nog maar net begonnen.

24. De nazi troepen leider en zijn nazi's zullen in de zee vergaan die hen geheel zal omsluiten. Het is belangrijk contact te maken met de westerschelde. Ik heb er vele dromen over gehad in het verleden. Er is daar nog steeds een zware geestelijke strijd gaande.

25. Laten we in ons hart ook verbonden zijn met degenen die in deze strijd sneuvelden. Zij vechten nog steeds mee. Zij zullen niet stoppen voordat deze taak is volbracht. Een voorvader die ik het langst heb gekend had altijd veel oorlogsboeken in zijn kamer.

26. Hij was slachtoffer geweest van de nazi's en was in een werkkamp geplaatst. Hij had die oorlogsboeken dus niet zonder reden. Hij wist ook als geen ander dat de oorlog nog steeds doorging. De bevrijding was nog niet gekomen.

27. Het Schelde gebied was voor de Duitsers belangrijk en strategisch, omdat het ook havengebied was. Er werd ook een zeer zware strijd om Antwerpen gevoerd, waar de Duitsers hysterisch over waren, omdat het zo'n belangrijke en strategische haven was.

28. Laten we ook weer beseffen dat havengebied ook vissersgebied is, symbolisch voor de uitverkiezing, en dat is ook iets wat de nazi's maar al te graag willen verletterlijken en materialiseren.

29. De nazi uitverkiezing werkt door meeste stemmen gelden en het recht van de sterksten wat allemaal verdraaiingen zijn van het de natuur uitverkiezing, want dat werkt door hele andere wetten.

30. De mens wil niet wachten op de natuur en gaat dan de kantjes er vanaf lopen.

31. Het nazi systeem heeft alle waarden van man en vrouw omgedraaid en bezoedeld, opdat de vruchtbaarheid van de oorspronkelijke natuurvrouw vernietigd zou worden.

32. Schelde wijst terug op het voortijdse woord Zolt, wat het herstel is van de oorspronkelijke waarden van man en vrouw.

33. Deze tijd zal weer terugkomen, en is nu al in volle gang. De mens is verward over zijn identiteit en over het begrip man en vrouw. Toen het Schelde gebied eindelijk was heroverd konden er weer voorraden aangelegd worden en aangevoerd voor de bevrijding van de rest van Nederland.

34. De bevrijding is nooit geweest. De nazi's gingen gewoon vrolijk verder in andere vormen. De mens is bedrogen.

35. De bevrijding is nog nooit gekomen. Het menselijk ras is ingenomen, en ze worden tegen elkaar opgezet, allemaal voor de markt.

36. In het land der blinden is éénoog koning.

37. Daarom : de wildernis tocht. De mens moet leren overgaan van nazi tot natuur, en daartoe de rivier overzwemmen. 'Kom ik om, dan kom ik om.' Je wil namelijk niet als één van de nazi's bestempeld worden door het universum.

38. Mensen kunnen het vaak niet meer navertellen. Ik heb veel dromen over het voorgeslacht. We hebben onze loopgraven. De oorlog is nog in volle gang.

39. Moet je dan strijden ? Onze wapens zijn niet vleselijk in ieder geval. De vleselijke oorlog is onderdeel van de markt.

40. Ze houden zich bezig met bijzaken. Ze worden afgeleid.

41. Ze hebben een product, en willen dat jij het koopt. Zo niet, dan maken ze dat jij het koopt, en als dat ook niet lukt dan dwingen ze het, of smokkelen het. Ze hebben hiervoor allerlei slinkse manieren.

42. Het scheidt een bepaald hormoon af wat je onder hun hypnose houdt. Stel je maar eens de beet van een zwaar giftige slang voor, wat dat allemaal met je kan doen. Het kan al je hersenvibraties omvormen.

43. Ze kunnen dit verder niet onderbouwen. Ze praten voortdurend in cirkeltjes, en zo kun je zo ook herkennen.

44. Ze denken dat zolang iets materieel is dat het dan echt is. Als het tasbaar is is het echt. Dan kennen ze de bedriegelijkheden van het leven nog niet, of erger nog : ze zijn zelf zulke bedriegers.

45. Laat je daarom niet kisten door zulke drogredenaars. Het zijn wolven die je gebruiken voor hun markt-statistieken. Oh, ze doen aardig en persoonlijk naar je toe ? Dat zegt niets. Dat kan

allemaal onderdeel van de reclame truuk zijn : het schijn-persoonlijke, het schijn-aardige, om je te paaien. Ze loeren op je bloed.

46. Ze zullen je dit soort dingen niet onderwijzen, en zo kun je zo ook ontmaskeren. Ze vertellen je de waarheid niet. Ze draaien om de hete brij heen. Ze onderwijzen je niet over de dingen die er echt toe doen, en daar staan ze verder ook niet open voor.

47. Ook het mes en de messteek worden heimelijk verborgen gehouden, goed gecamoufleerd en afgedekt. Niemand mag zien dat er zich een misdaad heeft afgespeeld.

48. Nazi's zijn het, geen natuurtheologen. De mens is voor hen gewoon een afvalplaats om grof vuil te dumpen.

49. De mens heeft dus geleerdheid nodig, moet zelf een geleerde worden, anders wordt de mens door zogenaamde geleerden bedonderd, en is dan helemaal hopeloos verloren. Geleerdheid is in de lijdensgezinde taal 'arete' of 'areta', en vandaar de aretaïtische theologie, waarin theologie slechts een metaforisch model is, precies : een taal dus, een bepaalde terminologie.

50. Wees dus zelf geleerd. Laat dat niet slechts aan de anderen over, want dan wordt je bedonderd. Je moet zelf ontwaken en zelf veranderen. Een ander kan dat niet voor je doen.

51. Nee, de mensheid is nog niet van de nazi's (ongeleerdheid, valse geleerdheid) bevrijd. Alleen de geleerdheid, oftewel Areta, kan de mens van de nazi's bevrijden. Ik ontmoette Areta in mijn dromen als een natuurvrouw. Zij aapt anderen niet na, maar is geëmancipeerd, en staat voor de emancipatie van het zelf in de mens. Areta is dus een potentieel in ieder mens. Areta mag in ieder mens die daarvoor open staat ontwaken. Zo mag de mens terugkeren tot het paradijs. Dit is zoals we weten een lang en slopend gevecht. Areta komt ons niet zomaar aanwaaien. Ze komt ook niet zomaar als sinterklaas op een paard bij ons op de deur kloppen. Toch klopt zij, maar wie doet open ?

52. Geleerdheid staat aan de deur, maar wie zal openen ? Als we dan open doen dan zien we slechts een weg, een lange weg, van leren, van vallen en opstaan, de wildernis tocht.

53. Ben je op zoek naar echtheid, dan duurt het lang, dan moet je het echt zoeken, ervoor strijden en werken, maar als je op zoek bent naar valsheid, dan staat het je al op te wachten om de hoek.

54. Valsheid is overal te vinden. Hoor wie klopt daar kinderen ? We kunnen toch niet verwachten dat het allemaal zo maar ons in de schoen wordt geschoven ?

26.

De godenverwarring

1. Materialisten denken dat het materiele en tastbare de waarheid is. De bevrijding komt niet door het materiele maar in het geestelijke, in de diepte, anders bedrieg je jezelf.

2. De leeuw is de toetser, de onderzoeker, de kritisch denker, ook naar zichzelf. De leeuw is ook in grote worsteling met zichzelf.

3. De onbesnedene doet dat allemaal niet. De onbesnedene slikt zijn of haar gedachtes voor zoete koek, toetst niks, alleen maar aan de bezetter, de meerderheden en meer van dat soort drogredenen.

4. Daarom is de leeuw nog in groot gevecht. De mens is nog niet bevrijd. Dat is alleen voor een geestelijk mens, de eenling. Een onbesnedene kan zichzelf afzonderen van de menigtes en denken dat

hij een leeuw is, omdat hij de massa's niet meer volgt, maar als de onbesnedene nog steeds openstaat voor zijn eigen wil en zijn eigen gedachtes vertrouwt en niet doorheeft dat hij nog steeds door de massa's wordt bestuurd op veel slinksere manieren, via omwegen en bedrog, dan is hij nog steeds een onbesnedene.

5. Het materialisme kan in vele vormen komen.

6. Voor de daadwerkelijke bevrijding moeten we veel dieper gaan dus. Het probleem is veel ingewikkelder.

7. Theologie is psalmen. Ik heb er altijd de schoonheid van ingezien, de bevrijdende waarde, maar de mens heeft van theologie zoiets gruwelijks gemaakt, zo verletterlijkt, de tuin dichtgegooid, een stuk natuur verwoest. Maar ook dat kan tot psalm worden.

8. Er is een zware geestelijke oorlog gaande. De doden leven voort en strijden door.

9. De mens moet hierop vat krijgen in plaats van allemaal hun leven te verdoen met materiele dingen. Er zijn veel belangrijkere dingen gaande.

10. De bedriegelijke wegen van de menselijke uitverkiezing waren afgebroken. De mens had niets meer in te brengen, niets te willen. Het ging allemaal erom of ze aan God's voorwaarden voldeden, niet of ze aan de kerkelijke voorwaarden voldeden.

11. De uitverkiezing is dus niet letterlijk, maar natuurlijk en symbolisch voor een natuurmechanisme van overleving, anders zou alles hetzelfde blijven, niet groeien en dan afsterven. Het is dus vanuit de context van de natuur.

12. In het germanisme zou de ragnarok komen, oftewel de oorlog tussen de goden en de reuzen. Hugo de Groot had al gesteld dat zelfs God bepaalde gegevens van de natuur niet zou kunnen veranderen, en wees op Aristoteles die sprak dat sommige dingen nu eenmaal zo vaststaan dat niemand daar iets aan kan doen.

13. Als dan de uitverkiezing van mens tot God is verschoven, dan moet het dus nog verder schuiven, namelijk naar de reuzen, want die beelden de grotere contexten uit.

14. Ook de goden zijn nog een product van de mensen, en daarom zou de grote godenverwarring moeten komen in het Ragnarok, oftewel de reuzen die de godenwereld zouden aanvallen, om de gebouwde bruggen tussen goden en mensen af te breken.

15. Zo zouden er dus veel hogere uitverkiezingen zijn vanuit de natuurlijke contexten. Ook in het amazonisme is dit een feit, als de terugkeer van de amazones voor dit doel, wat in principe gewoon vrouwelijke reuzen zijn, de grote natuurvrouwen, als beeld van de grotere natuurcontexten.

16. Dat is dan ook wat taal is. Het staat te dringen op de mens, en de mens weet vaak niet wat het is. Hiervan is zeeland een beeld, waar alles binnenkomt, als de mond van nederland, waar de grotere contexten, of reuzen, binnenkomen. Dat is wat taal is.

17. De mens moet het leren begrijpen. Voortdurend werken de grotere contexten op zeeland in. Zeeland vangt daarvan de signalen op. Ineens ga je dingen tussen de letters doorzien, ineens krijgen woorden een andere betekenis.

18. De reuzen, daar gaat het uiteindelijk om in het germanisme, en dan storten zowel de menselijke als de goden werelden in. Niemand kon hier voor vluchten.

19. Voor de germanen is het duidelijk : zowel de mensenwereld als de godenwereld zal instorten. Er is teveel bedrog, teveel slechtheid. Wanneer en hoe het

zal gebeuren weet niemand, maar dat het zal gebeuren is een feit. Koninkrijken komen en gaan, ook die van de mensen en de goden die ze zich gemaakt hebben. Als kind had ik al dromen over de komst van de reuzen. Dan waren de muren van mijn kamer ineens heel ver weg, en ook de deur. Dan werd ik opgenomen.

20. De mens laat zich gemakkelijk bedriegen, door complimentjes, door aardigheid, door verwennerijen. Altijd zijn ze druk in de weer met geld. Altijd zijn ze materialistisch. De mensheid is behekst door geld. Altijd maar lachen, altijd maar vrolijk doen, altijd weer feest, en natuurlijk veel roddelen. Ze hebben altijd wat op de ander aan te merken, met hele oppervlakkige redenen. Het gaat altijd om dingen die er totaal niet om doen.

21. Maar de reuzen gaan komen. We zullen weten wanneer het is gebeurd wanneer het is gebeurd. Het is al gebeurd in de geschiedenis, maar de mens moet er nog toe ontwaken.

22. Het uitverkiezingssysteem zou dus uitverkiezen dat wat anders was, vreemd was, verloren. Bij de Germanen was het uitverkorene dat wat op de strijdvelden geheel aan zichzelf, aan de eigen wil, was gestorven. Zij werden opgenomen of uitverkoren door de valkyries of walkuren, oftewel de oorlogsgodinnen. Het uitverkiezingssysteem verliet dus zowel bij Calvijn als Darwin de meerderheden, om op zoek te gaan naar de minderheden, oftewel de verlorenen in de wildernis, het vreemde, het vergetene. Het boorde zich een weg onder de grond, de onderwereld in, de aarde in. De Germanen leefden met moeder aarde, oftewel ertha, h´retha, of aretha, en waren dus net als de lijdensgezinden aretaieten. Aretha is een lijdensgezind woord voor geleerdheid.

23. Het calvijn mysterie ging niet meer weg, zoals ook het oranje mysterie in Nederland niet meer wegging als de vertegenwoordigers ervan. Het was de wilde oranje bron van de symboliek en de abstractie. Alles zou vergeestelijkt worden in de grotere context. De reuzen zouden komen. De wilde oranje bron was de natuurbron van de reuzen die zouden komen in het ragnarok. Het was dus niet letterlijk, maar abstract. Het mysterie van de uitverkiezing trok alles tot de grotere reuzencirkels van de grotere contexten en zo diepere betekenissen. Daarom ging het niet meer weg. Daarom zeiden de predikers dat Calvijn niet uit de botten meer wegkon.

27.

Het bedrog van volwassenheid

1. Doe wat je doet in het verborgene, niet voor het oog van de mensen.

2. Mensen zijn toch altijd ontevreden, en zullen toch altijd alles wat je doet omdraaien en beroddelen, enzovoorts.

3. Ze zullen over je liegen, eigenlijk tot het punt dat ze het niet eens waard zijn allemaal. Waar doe je het dan voor ? En van dat soort mensen wil je een certificaat ?

4. De mensheid is ondankbaar. Het goede zullen ze niet eren, maar het kwade eren ze volop.

5. De mensen worden willens en wetens dom gehouden.

6. Eerst is er een dood nodig naar het materialisme, anders blijf je de oplichter volgen.

7. Er is een weg die veel hoger leidt dan de dogma's van de kerk.

8. Wacht niet op de ander, maar ga zelf tot de hogere weg.

9. Zorg dat je de weg tot de wildernis vindt. De mens moet de hogere dood sterven.

10. Het medicijn is een diepere dood.

11. Zo kwam ik tot belangrijke leerregels :

12. Het gaat erom toegewijd te zijn aan de zaak. Dat is het belangrijkste.

13. Doe alles in het verborgene. Maak jezelf geen naam, ga niet voor de eer, geef niet om je status. Laat de doden de doden begraven.

14. Geef je niet over aan doelloosheid. De doellozen zijn op een dwaalspoor.

15. Alleen door grote verwarring kan er ergens gekomen worden, door niet met een overmoedig antwoord genoegen te nemen.

16. Het doel heiligt de middelen.

17. Hierop kon ik een nieuwe wereld bouwen.

18. Ik moest hierin dus de hogere dood aanvaarden naar de oude wereld.

19. Dat is dus geen zwart-wit extremisme maar een pad van ziften, herzien, nieuwe betekenissen geven.

20. Ik wilde mijn verleden afsluiten, want het wurgde me.

21. Waar is het medicijn ? Het is juist een diepere dood. Vals leven willen we niet hebben. Maar als we dan de diepere dood naar dat soort dingen aannemen dan mag er ook weer een dieper leven zijn.

22. Er zijn volwassen die zo 'volwassen' zijn geworden dat ze het kind totaal, maar dan ook totaal uit het oog zijn verloren. 'Oh, wat zijn we weer volwassen, oh wat zijn wij belangrijk.' Ze zijn zo 'volwassen' geworden dat ze het kind hebben gedood, het jongetje hebben opgehangen. Wie oren heeft die hore. De stem roept nog steeds in de wildernis.

23. Waar het om gaat is van het materialisme weg te komen. Het heeft wel symboliek en diepere geestelijke betekenissen, maar men maakte het te orthodox, te letterlijk, te materialistisch.

28.

Over de hemelse zintuigen

1. Er zijn dus een heleboel geestelijke gaven, zoals kennis, profetie, onderscheiding, genezing, enzovoorts. Maar wat houdt dit allemaal in ?

2. Het is natuurlijk wel een interessant onderwerp voor mensen die willen loskomen van het materialisme.

3. Je kunt niet zomaar tot de gave van kennis komen. Allereerst is het niet zomaar een gave, maar iets wat je moet verdienen en leren. Maar tot de gave van kennis, wat dus een loonsgave is, kom je alleen maar door de gave van profetie, en ook dat is een loonsgave en betekent dat het van boven moet komen, zodat je niet in vleselijke, aardse, materialistische kennis terecht komt, want die is vals.

4. Om dat dan vervolgens weer goed te doen moet je tot de loonsgave van onderscheiding komen, wat je dus ook weer moet leren en wat niet zomaar in je schoot wordt geworpen, want er is zoveel bedrog.

5. Oplichters op elke hoek van de straat, dus leren, leren, leren, en eerlijk verdienen allemaal, dat is de enige weg. God spreekt tot de mensen, of het hogere spreekt tot de mensen, het hogere intellect, en dat wordt weleens profetie genoemd in de theologie. Het is een theologisch woord. Theologie is een bepaalde

taal, een bepaalde terminologie. Het komt uit het land van de theologen.

6. Profetisch leven of vleselijk leven ?' Dat is de keuze waar de mensheid voor staat. Eigenlijk dus : leven vanuit de hogere kennis, of vanuit de lagere kennis.

7. Heel veel mensen nemen er genoegen mee een middelmatig schaap te blijven wanneer het aankomt op geestelijke scholing, om het maar even metaforisch te zeggen, dus ze blijven lekker gezellig 'middelbaar', hoeven niet veel na te denken, en gaan niet voor de hogere geestelijke scholing.

8. Zo bedonderen ze dan anderen. Ze begrijpen een heleboel niet van hoger opgeleiden in het geestelijke en gaan dan hun etiketten plakken.

9. Met God moeten wij niet op middelbaar niveau blijven, maar naar hoge school niveau gaan, anders worden we bedonderd. Dit heeft dus niets met aardse scholen te maken, maar met geestelijke, hogere, oftewel profetische, kennis.

10. In ieder geval moet dan alles getoetst worden. Voor de gave van onderscheiding komt heel wat kijken, anders wordt je bedonderd waar je bijstaat. Daarom is hoge school niveau geestelijke oorlogsvoering onmisbaar. Er liggen teveel gevaren op de loer. Geestelijke middelmatige schapen komen hier niet doorheen.

11. Of je nu op zogenaamd lager of hoger onderwijs bent ingedeeld is allemaal bedrieglijk, want het gaat om je relatie en toewijding tot God, oftewel de hogere kennis.

12. De mens moet loskomen van menselijke mind control en allerlei menselijke instanties die alles omdraaien en altijd weer de 'geschoolde' dommen een lintje geven.

13. Dat zijn getrouwe schapen voor hen, dus die worden daarvoor beloond, en die misleiden ook weer andere domme schapen. God kan dus in al die lagen van aardse scholen mensen gebruiken, juist ook in het zogenaamde lagere onderwijs, want die mensen zijn vaak niet aangetast door het systeem.

14. Maar als je geestelijk gezien, dus in je relatie met God, bij het lagere onderwijs blijft hangen, of het middelbare onderwijs, als een geestelijk middelmatig schaap, dan pas heb je echt een probleem. Je moet namelijk hogerop komen met God, anders wordt je bedonderd, en bedonder je ook weer anderen, enzovoorts. Die kettingreacties van geestelijke middelmatige schapen blijven maar doorgaan, en ze worden gefokt, dus ze hokken ook weer door.

15. Maar goed, als je dan de gave van onderscheiding wil hanteren om te komen tot ware profetie, dan heb je dus een grote dosis voorzichtigheid nodig, wat in de theologische taal ook wel 'de heilige vreze' wordt genoemd, en 'de heilige depressie', zodat je eerst mindert, en geen overhaaste beslissingen neemt.

16. De mens heeft dus niet zomaar een uitstorting nodig van 'het heilige geestelijke', maar zoals in het verhaal van het opgehangen jongetje : de heilige dood, dood naar de onkunde, het materialisme, het bedrog, en dan kan de mens verder.

17. De mens moet dus eerst aan zichzelf sterven, zoals het jongetje. Dat is de basis voor iedere verdere geestelijke gave.

18. Hoe gaat dat dan verder in het verhaal van het opgehangen jongetje ?

19. Het jongetje heeft de heilige dood ontmoet, en wordt dan met haar meegenomen tot de eerste gave, en dat is de gave van de grens-gevoeligheid. De mens gaat telkens over de grenzen heen, omdat de mens die grenzen niet kent, niet ziet. De mens is blind. De mens voelt de grenzen niet, omdat de mens zwaar dronken is. Daarom moet de mens eerst

gevoelig worden voor de grenzen. De mens mag om deze gave bidden, en deze gave leren. Hoe gevoeliger je wordt voor de grenzen, wat op allerlei gebied kan zijn, hoe meer de grenzen onder stroom komen te staan, dus als je dan te dicht bij zo'n grens in de buurt komt, dan wordt je door een bepaalde voltage weggestoten. Als de mens die gave ontwikkelt, dan komt de mens tot de tweede gave, de gave van de gevoeligheid voor ingewikkeldheden, waarin de mens dus overzichten krijgt, als landkaarten, en waarin kennis opgeslagen kan worden. Eerst moet de mens de grenzen leren, en dan is het veilig genoeg om tot de hogere ingewikkeldheden te komen, en daar gevoelig voor te worden.

20. Doordat het jongetje de grenzen leerde ontstond dit pad er, en zo wordt de mens dus over dat pad, wat ontstaat binnen de grenzen, veilig geleid door het leven. De mens moet weer kind worden en komen tot de leerregels. Grens-gevoeligheid is een belangrijk zintuig en fundamenteel om van het leven het beste te maken. Pas dan is de mens dus veilig genoeg om zich te wagen aan de hogere ingewikkeldheden, en zal de mens gevoeligheid hiertoe ontwikkelen, het belangrijke tweede zintuig, de tweede gave. Hierin kan zich dan doel-gevoeligheid ontwikkelen, zodat de mens meer en meer de doelen onder ogen kan komen om daar op gericht te zijn, het derde zintuig of derde gave. Zo onstaat hierdoor een vierde zintuig : volgorde-gevoeligheid, zodat de mens niet meer voortdurend de volgordes van het leven omdraait, en zo niet meer bedrogen wordt.

21. Er zijn dus vier zintuigen, vier gaven : grens-gevoeligheid, ingewikkeldheids-gevoeligheid, doel-gevoeligheid, en volgorde-gevoeligheid.

22. Waarom is dit zo belangrijk ? Alles is omgedraaid, en de mens is niet gevoelig voor de volgordes en de voorwaardes, allemaal vanwege hun materialisme en eerzucht, hun verkoopzucht. En dat komt omdat het fokkerijen zijn. De schapen vallen voortdurend ten prooi aan de wolven. Daar leven ze van. Ze zijn niet strategisch. Ze gooien alles door elkaar, zoals wanneer hun kinderen door de vijand worden afgemaakt vallen ze de vijand niet aan, maar gaan de vijand bij voorbaat al lopen vergeven, en dan staan ze erbij en kijken ze ernaar, als lafaarden en verraders. Ze weten niet eens wat vergeving is, laat staan geestelijke oorlogsvoering.

23. Als je kinderen voor je ogen gemarteld worden dan is vergeving van de vijand wel het laatste wat je als ware ouder zou doen. En dan hebben ze jarenlang de geestelijke gaven lopen afwijzen en het bestaan van boze geesten en territoriale geesten. Nooit nemen ze hun kinderen serieus. Nooit. Ze staan aan de kant van de vijand.

24. 'Gegroet,' moet je dan zeggen tot zulke kerken, en rennen zo hard je kan, en zo lang je kan. Anders ga je eraan. Dat heb ik moeten doen. Pinksteren redde mijn leven, en ik kwam toen in de charismatische beweging. Niet alles is daar koek en ei, maar voor toen was het mijn redding.

25. We mogen het kind niet met het badwater weggooien, maar we mogen ook zeker niet door valse, overmoedige 'vergeving' de vijand vrij spel geven om onze kinderen uit te moorden. Dat zijn allemaal luie smoezen om geen geestelijke oorlogsvoering te hoeven voeren.

26. Vandaar dat het belangrijk is de geestelijke gaven te ontvangen en te ontwikkelen, als wapen hiertegen. Er zitten teveel boosaardige geesten in de lucht. En wie gooit nu zomaar wijd de deur open en laat alle boosaardige geesten binnen, alle inbrekers en laat ze iedereen uitmoorden, om dan te zeggen : 'En ik vergeef jullie allemaal.' Wie doet dat ? De mensen die dat zeggen slapen trouwens wel met een honkbalknuppel naast hun bed, 'voor als er inbrekers komen.' Dus als het om henzelf en hun huisje gaat, dan vergeven ze ineens niet meer zo snel. Wat een huichelaars. Ik weet dat we met nazi's te maken hebben en met verraders, en dan is het beste wat je

kunt doen je kinderen al vroeg waarschuwen. Ken je grenzen.

27. De mensen moeten de voorwaarden voor alles weer leren kennen, en hun eigen stomme bureacratie overboord gooien. Het gaat om de hemelse voorwaarden, niet de aardse voorwaarden. Daarom mag de mens voorwaarden-gevoeligheid ontwikkelen. Dit komt ook weer tegemoet aan de grenzen-gevoeligheid, want het laat zien waarom er grenzen zijn. Uiteindelijk komt de mens dan tot de reden-gevoeligheid, zodat de mens het hoe en waarom begrijpt.

28. Hierin zijn teveel afleiders en uitdovers, en daarom moet de mens als basis de heilige dood blijven sterven, en moet de heilige dood op dit pad de gids blijven, zoals ook het opgehangen jongetje deze vrouw als zijn gids had, als symbolische voorstelling daarvan.

29. Hij ging dieper en dieper in de grottenstelsels onder de grond, om te zoeken naar geheimen. De heilige dood leidde hem.

30. De luie, vraatzuchtige mens denkt heel makkelijk over de gnosis, over de kennis. Hij wil alsmaar meer kennis, zonder deze kennis daadwerkelijk te beveiligen. Hij wil dus ook het pakpapier om de kennis niet, en verdere beveiligingsdozen. Hij wil niet puzzelen, maar het kant-en-klaar hebben, recht voor z'n raap. Dikke boeken houdt hij daarom niet van. Het moet kort en simpel blijven. Verhalen houdt hij ook niet van, want dat is volgens hem niet to-the-point.

31. De mens moet eindeloos variëren met bestaande kennis om het uit te werken, te verdiepen, te beschermen, opdat de mens verder kan. Alle bestaande kennis moet daarom wel gewikkeld worden in verhalen, omhuld worden, anders gaan de parasieten de blote kennis aanvreten. De mens moet weer zorgdragen voor de kennis, zoals bijen dat doen in hun korven met dat wat ze van de bloemen hebben genomen. Het wordt uitvoerig bewerkt, uitvoerig gevarieerd. Daarom is variatie-gevoeligheid zo'n belangrijk zintuig. Er moeten dus een heleboel vormen komen van hetzelfde.

32. Ongevarieerdheid is een zwakheid. De mens moet leren variëren, ook in hetzelfde, en daarom is herhaling belangrijk, telkens net op een andere manier. Zo komt de mens los. Zo wordt de mens en de kennis beveiligd. Telkens komen er laagjes overheen. Is de mens open voor deze natuur laagjes ? De mens moet werken met de kennis : spinnen en weven, zoals de hommels en de bijen, ijverig zijn als mieren. De mens kan dus veel leren van de insecten wereld. De mens is ingedut en wil alles vlak houden, alles simpel. Lekker makkelijk. Maar dit kost de mens z'n kop. De mens wordt zo makkelijke prooi. Ik heb veel mensen in de gnosis zo zien indutten. Er liggen allerlei gevaren op het pad van de gnosis, van de hogere kennis, allerlei mijnen. Daarom blijf ik hierover prediken en onderwijzen. Er zijn mensen die na een paar jaartjes gnosis wel vinden dat ze genoeg gestreden hebben, en maken zichzelf dan wijs dat de boosaardige geesten nu wel verslagen zijn zo'n beetje.

33. Ze zijn vervroegd met pensioen gegaan. Ze leren niet meer bij, terwijl de vijand rustig doorgaat. Als je je neerlegt bij het zijn van een geestelijk middelmatig schaap, dan heb je gewoon de oorlog al verloren. Dan ben je ingenomen en dan wordt je voor de gek gehouden voor de rest van je leven. Het bourgondische leven trekt de mensen. Lekker feestvieren. Lekker makkelijk. Lekker dom blijven, niet meer doorstuderen. 'We hebben nu wel genoeg gestudeerd.' Maar je bent nooit te geleerd om verder te leren. Overal stoppen mensen om je heen met leren om er een marktje van te maken. Laat je er niet door bedriegen.

34. Leren variëren, zodat het materiaal veilig is. Leren beveiligen, leren omhullen, zodat het overlevingskansen heeft. Als je een stuk kennis hebt gevonden moet je er wat voor doen. Dan begint de

oorlog pas, want dan zullen de parasieten het aan gaan vallen, in al hun slinksigheid. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Ga creatief om met de kennis. Herhaal het over en weer en giet het in allerlei vormen, op allerlei manieren, zodat het tot een leger wordt, en de kern beveiligd is. Laat het niet open en bloot liggen. Ga er niet eenzijdig mee om. Bouw er een kast omheen, een verhaal, een doolhof waar de parasieten het niet zomaar kunnen weggrijpen. Blijf het omcirkelen, blijf het uitbroeden, blijf het verwarmen en koesteren. In de variatie mag de mens dus niet indutten, maar moet de mens komen tot de eeuwige variatie. Uiteindelijk moest het jongetje dat ontvangen na de eeuwige dood te hebben ontvangen.

35. Variatie is de manier om los te breken, eindeloze variatie. Neem niets zomaar eenzijdig wat op je afkomt. Varieer het eindeloos, en breek los van de opsluitende, dogmatische, orthodoxe parasieten. Ze willen je fokken, en dat kan alleen maar door je eenzijdig te houden, oncreatief, ongevarieerd. Denk aan de bloemen die alles warmbloedig omcirkelen, die alle natuurdraden weven en spinnen, blijven omhullen totdat het beste eruit voortkomt, een trap naar een nieuwe verdieping, en dan doen ze hetzelfde. Ze stoppen nooit. Ze gaan eindeloos door. De mens rafelt alles af. De mens wil alles snel-snel, kant en klaar. Ze kennen het bloemenleven niet, en het leven van de bijen en de hommels niet. Het zijn grauwe, fletse figuren geworden. Altijd kibbelen ze, maar ze werken nergens voor. Ze willen alles direct op tafel hebben, en hebben altijd alles op anderen aan te merken, alleen maar over oppervlakkigheden. Ze leven in het vlees, niet in variatie.

36. Een kerk die zo parallel loopt aan wereldse praktijken, een kerk met kunststoffen in plaats van het kruid der wildernis. Hoe zou God daarover denken ? Het kruid komt met de doorn en de angel, terwijl de kerk een chemisch goedje voor de binnenstromende massa heeft. Velen zijn bang voor de wildernis, bang voor de lijdensgezinde God. Gods noodkreten en lijdenskreten zijn onverdragelijk, en ook de strijdkreten en wee-kreten van de hemelse wilden.

37. Een kerk met dienaren als politieke ministers, met stropdassen zo duur mogelijk, om als dood en goed gestropt te zijn tegen de noodkreet van hongerend Afrika. God hongert niet, want de chemische kerk heeft voedsel genoeg. Dure kleding als harnassen tegen de geur van de wildernis en het kruis. Een kerk met hoge kronen en hoge tronen, want God regeert immers. Met het avondmaal is de wijn zwart geworden, het brood verkleurd. Als de verboden appelen ligt het daar, een chemisch mengsel. De boom des levens verbannen naar de wildernis.

38. Een kerk met zoveel kleuren, maar de kleur van de tucht en de besnijdenis kennen ze niet, een chemisch middeltje smeren zij op de hoofden van hun patienten. Even lijken de patienten op te fleuren, de kerk heeft hen gered, met dure woorden, maar dan storten zij al gauw neer, of klimmen hoog op om samen met de hoge heren feest te vieren. Er is feest in de stad, en er is feest in de kerk, niemand zal de roep van de wildernis nog horen. Maak lawaai, gebruik veel kleur, beweeg de vlaggen.

39. Diep in de wildernis bloeit een bloem, met de bloesem van verloren dromen. Maar zij van de kunstmatige kerk zijn te ver weg, hun ogen gesloten.

40. Je mag niet leven, je mag niet denken, je mag niet studeren. Je mag helemaal niets in die vuile familie kerken. Het enige wat je mag is zoals hen zijn. Zo niet, dan krijg je een etiket op. Dat beslissen zij, de laag opgeleide, labiele types, verstrooide warhoofden, die alles maar dan ook alles uit roddelblaadjes halen, en blindelings dronken marktkooplui volgen over de ruggen van hun kinderen heen.

41. Pap er niet mee aan want het springt zo op je. Het zijn parasieten die in de mens willen huizen, nestjes willen bouwen in hun hoofden. Je wordt

totaal gebrainwashed. Ze hebben allerlei smerige taktieken hiervoor. Slijmen en aardig doen om hun doel te bereiken is hen niet vreemd. Maar als ze konden zouden ze de botten van je lijf afvreten. Ze kunnen een bepaalde streep niet over en ze worden in de gaten gehouden. Tot hier en niet verder. Het zijn beesten aan de ketting. Kom niet te dichtbij. Het zijn verbale messentrekkers. Door veel slijmen weten ze hun cultussen echt wel groter te maken en mensen dom te houden. Ze kunnen niet tegen creativiteit, ze kunnen niet tegen intelligentie. Alles moet volgens hun laag opgeleide, kortzichtige boekjes gaan. Als ze iets niet begrijpen dan is direct grote paniek, en halen ze hun etikettendoos erbij om mensen als zwarte schapen te brandmerken. Zijzelf zijn het hogere ras. The end.

42. Je kan een kind uit zo'n kerk halen, maar hoe haal je de kerk uit een kind ? Het is een levenslang trauma, als een eeuwige wond. Het moet genoemd worden. De opgesloten mens die om hulp roept moet weten dat er voor hem of haar gestreden wordt. Daarom blijf ik het noemen. De strijd gaat door. Voor nu hebben we de wonden nog, om verbonden te blijven aan hen die nog vast zitten. Deze wonden zijn onze zintuigen en zelfs onze wapens. Ook herkennen we elkaar aan onze wonden.

43. De Egyptenaren varieerden al. Ze schreven hun teksten van links naar rechts, van rechts naar links, van beneden naar boven en van boven naar beneden, en op vele verschillende manieren, wat een manier was van zowel beveiliging als opslag. Tegenwoordig raakt men helemaal in paniek als iemand een schrijffoutje maakt. Dat is toch wel het einde van de wereld, terwijl het eigenlijk levensbelangrijk was, voor de variatie, om hen te redden.

44. Als je niet meer kunt varieren, en je durft nooit een schrijffoutje te maken, dan ben je dus eigenlijk al dood. Dan hebben ze je al. Het systeem moet gebroken worden. Ze willen de mens eenzijdig houden door de papieren paus uit te hangen. Durf je tong uit te steken.

45. Beschrijf je kennis op vele manieren, in verschillende lagen van symboliek en in verschillende talen, in grote gevarieerdheid, opdat het zal overleven. Eenzijdigheid en kortafheid is een kou die het vruchtje zal doden. Daarom zijn religies, verschillende religies, belangrijk, om verschillende lagen van symboliek te creeeren voor beveiliging en vruchtbaarheid. Daarom gaat de christen die zich boven de islamiet waant het ravijn tegemoet. Als de christen in Arabië zou zijn geboren dan zou de christen islamiet zijn geweest. Laat geboorte dus niet bepalen wat je bent, maar varieer. Werk de kennis uit in vele lagen en talen. Zo kan de kennis opgevoed worden en overleven. Eenzijdige kennis zal sterven. Parasieten zullen het vinden en doorboren en verteren. Wees een goede broedster. Verlaat het nest niet voortijdig om ergens anders nieuwe eieren te maken terwijl je nog niet eens je eerdere eieren hebt uitgebroed. Wie het kleine niet eert is het grote niet weert.

46. De mens is niet daadwerkelijk warm en amoureus, maar koud en onverschillig. Hebberig. Ze willen alles weten, nieuwsgierig als ze zijn, maar ze achten het van geen waarde. Ze lezen het als de krant en donderen het weer weg. Ze koesteren geen boeken, geen kennis. Het zijn slechts opgezette vogeltjes. Ze hebben het helemaal laten bevriezen, laten verstenen. Ze hebben er met de schoen naartoe gegooid. Ze hebben God in een te nauwe doos gedrukt. De mensheid is een bizarre karikatuur. Als je er te lang over nadenkt ga je eraan. Daarom : varieer. Leer symboliek te gebruiken, zeg het met andere woorden, benoem het in andere verhalen, in andere terminologieën, zodat er deuren geopend worden. Er zijn andere werelden dan dezen, maar de zintuigen van de mens moeten er open voor gaan. De mens moet er gevoelig voor worden, maar eerst is dan de gevoeligheid voor variatie belangrijk.

47. Om je heen klot alles samen en wordt ongelovelijk koud. Ga daarom naar binnen tot de

warmte van variatie. Verwacht het niet van mensen. Mensen kunnen zo ineens verkillen en alles gaan afrafelen, zodat ze niet eens meer zien wie je echt bent. Ze trekken je omhoog op hun lange torens, maar als je er dan bijna bent laten ze je vallen. Het is een truuk. Verwacht het niet van mensen. Ze kunnen heel lang met je meegaan, en dan ineens is het afgelopen omdat ze te lui zijn om je te begrijpen. Altijd loop je weer op eieren. Ze zijn te lui om navraag te doen of je om uitleg te vragen, en dan zelf hun verhalen over je verzinnen en toeteren alles door. En mensen zijn goedgelovig. Als ze zonder enig bewijs geloven wat hun ouders hen met de paplepel hebben ingegoten, zelfs op late leeftijd, dan zullen ze ook datgene geloven wat anderen over jou vertellen.

48. Variatie is adem. Variatie is leven.

49. Het Hebreeuws bestond oorspronkelijk alleen uit medeklinkers, en de klinkers zijn er later bijverzonnen, dus vandaar dat de klinkers net zo goed anders kunnen zijn, en wat soms gewoonweg ook veel meer duidelijkheid geeft. Er was altijd al verschil vanwege verschillende dialecten en transliteraties. Als we het hebben over Sarah of Suri en Abraham, dan komen we ook bij Egypte uit, en bij de voortijd. En dat moet ook wel, want Egyptisch is de moedertaal van het Hebreeuws. Veel Hebreeuwse oorsprongen liggen in Egypte verborgen. Sa-rah is de gids (sa) van Ra door de onderwereld. In de voortijdse theologie gaf Suri een besmeurde, met bloed bevlekte lendendoek aan Abraham om zijn naaktheid mee te bedekken. De mens kan volle openbaring niet aan, en daarom is er het met bloed bevlekte voorhangsel.

50. Hosea komt van het Hebreeuwse woord os, sterkte, alertheid, s, wat ook weer terugwijst op de sa gids van Ra in de dodenwereld, dus ook op sarah, op Suri. De godin Suri is dus verscholen achter het boek H-os-ea wat haar voorhangsel is. Calvijn noemt Hosea een voorbeeld van geduld. Soms kunnen we van de vrouwelijke Hosea, oftewel sa, sa-rah, Suri uitgaan, en soms van de mannelijke Hosea. Calvijn stelt in zijn commentaar op het boek Hosea dat Hosea het volk met de toekomstige wraak had gedreigd, want Israel was zichzelf te buiten gegaan aan rijkdom en macht, onder Jerobeam. Voorspoed had het land totaal dronken gemaakt, en daarom trad Hosea er tegen op. Het volk werd door God verworpen. De boog van Israel zou verbroken worden.

51. De voortijdse godin Suri bestaat uit de voortijdse letters S, de Aso, de proza, een vrouw met een kind aan haar borst in de rivier, en R, de Oru, de tucht, een breedheupige natuurvrouw. Deze letters afzonderlijk zijn ook godinnen, natuurvrouwen, natuurprincipes.

52. Calvijn stelt terecht dat Juda de machteloze was, hebbende anderhalve stam, in zijn commentaar op het boek Hosea. Ze waren geplunderd door Israel. Er was zwaar onheil gekomen, en daarom waren ze verzwakt. Juda was tot grote armoede gebracht, tot honger, waarvan Juda ook een beeld is : de honger. Israel minachtte Juda. Juda was niet groot in aantal en niet sterk. Daarom zou God zich over Juda ontfermen.

53. Calvijn spreekt dan over dat de Heere het volk zal ontbloten als een grote ontmaskering. Dit is dus weer iets wat Suri doet. De Heere zal hun feesten doen ophouden, en ze zullen niet door drogredenen de kastijding kunnen tegenhouden. Ze zullen niet van de Heere kunnen ontsnappen, stelt Calvijn, sprekende over het tweede hoofdstuk van Hosea. Calvijn stelt dat zij zo tot de honger werden geleid. Hierdoor zullen ook de akkers tot wildernissen worden. Calvijn stelt dat in de wildernissen een honger heerst die leidt tot een duizenderlei dood, en dat was wat het volk nodig had : een diepere dood, maar in het dal van Achor zal er vruchtbaarheid zijn. Calvijn stelt zoals Hosea dat de verlossing niet door wapens, strijd en ruiters komt, dus mensen zouden in hun dwaasheid tevergeefs op eigen kracht vertrouwen, maar dat God zelf zou verlossen, dus

eigenlijk als iets moederlijks.

54. Wil je dus tot god komen : blijf dan binnen de grenzen, wees grensgevoelig. God is dus een metaforische voorstelling van de grenzen. God betekent dus grens, of grenzen. Kunnen wij daarmee leven ? Dan hebben wij god daadwerkelijk gevonden.

29.

Over de oude profeten en filosofen

1. Jozua heette eerst Hosea, maar Mozes noemde hem later Jozua. Het heeft in de voortijd de aso-godin als wortel. Aso is de naam van de voortijdse letter S. Zoals Jozua het volk leidde, leidde de godin of natuurvrouw Aso ook het volk, wat in Egypte tot sa werd, de gids van Ra door de onderwereld. Calvijn stelt dat Jozua de overwinning niet kreeg door eigen kracht, niet door de boog, want dan zou de mens al snel door hoogmoed worden verblind. Het kwam van boven, zoals de psalmen ook stellen, en deze verhalen moeten allemaal symbolisch genomen worden, omdat het over de geestelijke strijd gaat.

2. We doen het dus niet door het vleselijke, maar door het geestelijke. Niet door het lagere, maar door het hogere. Het is iets moederlijks. Het leidt terug tot de voortijdse bronnen van de natuur. De stad kan het niet doen, maar de natuur. Calvijn noemt in het commentaar op het boek Jozua de eigen wil en de verkeerde omgang waardoor de mens besmet wordt het vleselijke. Calvijn stelt terecht dat sterkte oprechte ijver betekent, en een volhardende gehoorzaamheid aan het hogere. Als we dit niet hebben, dan kunnen we niks van God afdwingen. En deze gehoorzaamheid betekent volgens Calvijn niet afwijken ter rechterhand, en ook niet ter linkerhand, dus de grenzen in achtnemen, zoals dat ook in Jozua wordt gesteld. Dit is dus volgens Calvijn niet voor huichelaars en lichtvaardigen. Het gaat dus om de gave van grens-gevoeligheid ontwikkelen, anders werk je voor niks, buiten de grenzen. De ijver moet dus gericht zijn, in het geestelijke, niet dat je als een materialist als een dwaas heen en weer gaat rennen. Er moet contact komen met het diepere geestelijke, waar de mens zich op mag richten, op de binnenwereld. Calvijn stelt dat de ijver altijd gematigd moet worden door niet hardnekkig aan te dringen en door niet te blijven bij vooroordelen. De mens moet voor rede vatbaar zijn.

3. Calvijn stelt dat de geest van huichelarij overmoedig is en leeft in vooroordelen terwijl het vasthoudt aan de eigen wil. Dit noemt Calvijn de vrije teugel van lichtzinnigheid. Calvijn stelt dan dat de ware God hoger is dan alle valse afgoden die de mens heeft gemaakt. We kunnen stellen dat hen die niet waarlijk aan hun eigen wil sterven en niet worden wedergeboren in de hogere, hemelse rede, telkens weer voor zulke afgoden vallen. En deze afgoden zijn zeer bedrieglijk en zeer heimelijk. Wanneer gaat de mens beseffen dat de kunstmatige realiteit om hem heen bedrog is ? Wanneer gaat de mens ontwaken ?

4. Als we kijken naar de voortijdse godin Aso, de wortel van Jozua en Sa in Egypte die Ra leidde door de onderwereld, dan is zij niet slechts een gids die de mens door de wildernis leidt, maar ook de opvoedster van de mens.

5. Het boek Jozua gaat symbolisch over de strijd tegen de boze machten. De mens moest terugroven wat van hen geroofd was, en zo werden er weer grenzen gesteld en werd het land verdeeld. De mens moest in de voortijd in de wildernis heropvoed worden door Aso, en zij leidde tot de grenzen, tot grens-gevoeligheid, net zoals Jozua, waarvan zij de voortijdse wortel is. De mens heeft een moeder nodig, als een gids en opvoedster in de wildernis, om tot het beloofde land te komen. Die moeder is slechts een metafoor van een principe, wat diep in ieder

mens ligt.

6. In een droom had ik een gevecht met Afhole, een arend. Dit was meer een koude oorlog dan een gevecht, want ik mocht hem niet zomaar aanvallen. In deze koude oorlog kwam S-Eva, Aso-Eva, mij tegemoet. Eva is de wording, dus dan betekent het de zelf-opvoeding. Wees voor jezelf een moeder. Zorg voor jezelf.

7. Calvijn stelt in zijn commentaar op Ezechiel 20 dat de goddelozen verschillende wijzen van geloof hebben, maar dat ze geen rekening houden met God. De mens kan God niet aanbidden buiten de leer van God om, oftewel het onderwijs, de kennis. De mens moet God dus leren kennen en niet bazelen over geloven. Calvijn strijdt op vele punten tegen geloof. Het moet van boven komen, niet door het vleselijke. Ook als de mens offert vanuit het vlees worden de offers afgewezen. Natuurlijk is dat symbolisch. Het menselijke mag geen inmeng hebben. Het moet van boven komen.

8. Calvijn noemt het vleselijke offeren ijdele verbeelding, die herkend kan worden aan halfhartigheid. Halve offers en halve aanbidding worden afgewezen. Aanbidding is iets metaforisch. De ware aanbidding is de gehoorzaamheid aan de hogere kennis. Hoe bedrieglijk is het als je zomaar een ander wezen letterlijk gaat aanbidden, terwijl je niet de hogere principes hanteert, want dan is het slechts luie projectie. Dat is wat de lofprijs van de mens vaak waard is. Deze lofprijs is van het vlees. De mens moet allereerst tot stilte komen en leren luisteren. De mens moet dus eerst de ballingschap tot de kennis ingaan, waarvan Juda een beeld is, zoals Calvijn stelt dat Juda een plaats van ballingschap is. En Juda is een beeld van het natuur spasme, het niet leven vanuit het directe van de eigen wil en controle, maar vanuit de natuur controle. Zo moet de mens dus ook komen tot het natuurspasme van de hersenen. Calvijn stelde dat de kracht van boven alleen kon komen als de gevangenschap bitter zou zijn. Ik moet dan ook denken aan Job die niet de geest moest ontvangen, maar de bitterheid van de ziel.

9. Calvijn stelt dat Ezechiel gekomen was om bijgeloof te bestrijden wat van geslacht tot geslacht werd overgeleverd.

10. Jeremia werd volgens Calvijn opgesteld om vijfendertig jaren lang te roepen tot een volk van doven en krankzinnigen, en wat een grote tucht was, en toen werd Ezechiel als zijn opvolger aangesteld, in de Babylonische ballingschap. Calvijn stelt dat Ezechiel net als Jeremia was uitgezonden tot een bijgelovig volk wat besmet was met hebzucht en een hang naar luxe. Het was een verdorven volk. Calvijn stelt terecht dat Jeremia en Ezechiel tot het hardnekkige volk moesten blijven dreigen, maar dat alle dreigementen ijdel zijn als er geen uitzicht en inzicht wordt geboden. Het dreigen moet doel hebben, en mag alleen toegepast worden in de context van onderwijs.

11. Ik had een droom over de stenen van Calvijn. In die stenen waren werelden. Het waren bruine stenen, grote stenen, in een onderaards grottengebied. Hier woonden de voortijdse natuurvolkeren.

12. De rovers die dit gebied waren binnengetrokken moesten weer vertrekken. Het ging om stenen die prisma’s waren, natuurprisma’s, bruin in allerlei tinten, ook gelig hier en daar, maar altijd in een bruine context, als natuurkleur.

13. In zijn commentaar op Jesaja 66 stelt Calvijn dat de mens is ingenomen en opgeblazen door ijdel vertrouwen en zelfvleierij. Ze hebben god vervangen door een afgod.

14. Het gaat dus om waar God en mens elkaar kruizen. God is slechts een principe. Het is dus niet zomaar een geschenk, of iets wat je kunt roven. God en mens zijn dus in de mens zelf, als onderdelen van de mens, waarin de mens de blaaspijp is.

15. De blaaspijp moet geopend zijn. Dat hangt dus

van de mens af, anders is het slechts dwang, en dan is het niet meer echt. Zo kan de mens dus geadopteerd worden. Slechte mannen misbruiken de gaven van God voor luxe en onmatigheid, en bederven hen, voor zover in hun macht ligt, door onwaardige vervuiling. Daarom moet worden afgeleid dat we niet echt tot de Heer kunnen worden bekeerd zonder al onze vermogens aan te bieden; want deze zijn 'geestelijke offers', die God eist en die niet kunnen worden geweigerd, als uw hart oprecht en aan de Heer wordt toegewijd.

16. De kennis komt niet om te redden maar om te roven. Er valt niets te redden.

17. Calvijn stelt dat als mensen zich tegen de toorn van God verzetten die toorn alleen maar meer opgewekt wordt. Calvijn noemt het verzet tegen God's toorn ijdel zelfbedrog.

18. In zijn commentaar op Mattheus 1 stelt Calvijn dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt. De mens moet dus worden tot een dienstknecht van de besnijdenis, waarvan Jezus een beeld was. Calvijn stelt dat dit door de afscheiding gaat.

19. Het gaat hier om een werker, een harde werker, maar om die harde werker te worden moet de mens eerst de leegte in, zodat hij geen werker wordt naar het vlees, maar een geestelijke werker. De mens moet dus ook de gedaante van de werker aannemen door de leegte. En deze werker komt niet om geloofd en geprezen te worden, maar om een smaad te zijn en veracht, stelt Calvijn, om uiteindelijk de vervloekte dood te ondergaan. De werker is dus de vervloekte, de verdoemde, niet de goddeloze die hoog en droog in zijn gouden woninkje staat te pronken en zegt : 'Wat heb ik het toch allemaal fijn voor elkaar,' en vervolgens neerkijkt op hen die zwaar zwoegen buiten in het vuil. De werker moet wel in het vuil werken, want daar is veel werk te doen en daar ligt zoveel verborgen.

20. Calvijn stelt dat de komst van de werker niet direct aan een groot aantal mensen verkondigd mocht worden, maar het moest grotendeels geheim en verborgen blijven. Het was alleen voor de waardigen. De paarlen mochten niet voor de zwijnen geworpen worden. De werker mag ook niet pronken met zijn komst. Het gaat erom in het duistere en verborgene te werken, niet voor het oog van de mens. De werker werkt voor een hoger loon dan dat van de mensen. Calvijn stelt dus ook dat dit een grote beproeving is.

21. We mogen hierin ook dat grote visioen zien, aan het begin van Mattheus, waar een amazone staat aan de hemelpoorten om de besneden mens binnen te roepen. Deze mens is een werker, niet naar het vleselijke, maar naar het geestelijke, in het verborgene. De hemel is een verborgen plaats van grote duisternissen waarin er gewerkt moet worden. Dat kan alleen vanuit de leegte, vanuit de honger. Daarom roept de amazone op tot het hongeren, om binnen de grenzen te blijven. Er is dus een groot verschil tussen de besneden werker en de onbesneden werker. Calvijn stelt dat adoptie plaatsvindt op de basis van de besneden werker.

22. Dat de werker voortkwam uit een maagd is een symbool van de adoptie. Calvijn stelt heel terecht dat we niet helemaal moeten opgaan in de dankbaarheid naar dit voorbeeld van de werker toe, alhoewel het belangrijk is ons te richten op de hogere, geestelijke werker, maar tegelijkertijd zijn we ook geroepen deze werker zelf te zijn door de vrucht te verzamelen en te ontvangen. Deze werker zou zich onderwerpen aan het visnet, zich laten onderwijzen door de tucht van het visnet, om zo niet overmoedig naar de wapens te grijpen en anderen te onderdrukken vanwege zijn eigen tuchteloosheid en leerafkeer.

23. De mens moest zich baseren op onderzoek en niet zomaar wat de massa's zeggen of wat men altijd heeft gezegd. Meerderheden willen de mens onderwerpen aan de macht van de massa's, niet aan het hogere, zoals Plato ook al stelde dat er wijzen opgesteld moesten worden die zouden zorgen dat de

dwazen niet door meerderheidstruukjes de samenleving kapot zouden maken door hun dwaasheid. Natuurlijk kan dat helemaal uit de hand lopen, want wie bepaalt wat wijsheid is en dwaasheid. Altijd liggen er gevaren op de loer, dus moet de mens zich richten op het hogere, binnenin.

24. Dan kom je uit bij de natuurrede, de heerschappij van de natuurrede, en alleen weinigen komen daartoe, de eenling. De enige heerschappij is die van natuurkennis. De eenling moet hiertoe ontwaken om zo de natuurkennis door alles heen te zien, en het juiste pad te volgen, in geestelijke oorlogsvoering.

25. Een mens moet niet denken dat hij letterlijk de wereld kan besturen. Dan zou de mens gek worden. Het is de illusie van macht en controle. Het gaat om de natuurkennis, en in die zin gaat het dus niet om heersen, maar om kennis. Geen macht, maar kennis. Macht is een valstrik voor de dwazen. Er moet kennis komen over wat macht is, diepte.

26. Het pushen van doctrine en orthodoxie is hetzelfde als tyrannie. Status quo moet afgedaan worden. De mens moet niet vallen voor de heerschappij door het overgesimplificeerde, want het zou leiden tot despotisme. Er moet daarom ook een flinke, gezonde dosis zijn van anarchie.

27. De natuur werkt niet door wil of wens, maar door kennis. Wil en wens zou juist de kennis in de weg kunnen staan, en daarom moet het afsterven.

28. Overal begonnen kleine groepen te staan die vonden dat ze hogere, betere of slimmere principes hadden dan anderen, Het waren veelal eenlingen die zichzelf met kop en schouder boven de rest vonden uitsteken, goedschiks of kwaadschiks. De massa's waren dom, maar dit waren de intellectuelen, de machthebbers, hoog opgeleiden, voorbeschikten, uitverkorenen, of gewoon slimmerikken. Sommigen wilden macht, en anderen wilden gewoon vrijheid. Ze waanden zichzelf regeerders, zij die de touwtjes in handen hadden. Sommigen hadden grote plannen. Sommigen wilden meer zorg voor de domme massa's, beter onderwijs, terwijl anderen corrupt waren. De oligarchie is een neutraal principe wat gebruikt en misbruikt kan worden. Eenlingen met grote plannen ontmoetten elkaar om een elite op te richten of al dan niet geheim genootschap. Sommige plannen waren goed, andere plannen minder goed, en weer anderen gewoon bar slecht. Allemaal wilden ze loskomen van de massa's, met kop en schouders.

29. Ze waren of communistisch, of kapitalistisch of een tussenvorm, maar waar het om ging was dat ze oligarchisch waren, als uitverkorenen, of die regering nu letterlijk en materialistisch was of puur symbolisch. Was er een hogere macht, een hogere regering ? Kon je daar aan deelhebben, en wat hield dat in ? Kon de aarde een betere plaats worden, of zou het slechts de deur openen voor nog meer chaos en extremisme en allerlei tegenacties ? Waar ging het naartoe ?

30. Kan de mens het lijden ontlopen ? Moet de mens gesteld worden 'boven alle overheid en macht' ? Of gaat het pad van het lijden juist hier doorheen, om een eenling te worden en deel te krijgen aan een soort oligarchie, oftewel een overblijfsel ? En wordt dit overblijfsel in veiligheid gebracht, of moet dit overblijfsel dwars door de grote verdrukking heen ? Het gaat niet om macht, maar om kennis.

31. Machiavelli stelt in zijn boek 'de heerser' dat de mens niet zomaar zich in de lage klasse moet bevinden en de hoge klasse, maar in beiden. Alleen vanuit de ondergeschikte klasse kan men een goed zicht hebben op de hogere klasse, en alleen vanuit de hogere klasse kan men een goed zicht hebben op de lagere klasse. Hij vergelijkt dit met het staan op een berg om het landschap te kunnen overzien, en het staan op de grond, onderaan de berg, om de berg te kunnen overzien. De mens moet dus aan beide kanten van het schaakbord staan, anders zou dit een valstrik worden voor de mens.

32. Het klasse systeem is dus in principe gewoon

onzin, maar de mens moet het tot nut zien te maken. Het is iets onvermijdelijks. Je zou kunnen stellen dat deze klassen alleen er zijn als symbolen, als onderdelen van de mens zelf, binnen de mens, als principes. Uiteindelijk moet de mens komen tot het beheersen van het ego, en dat kan alleen door tot begrip te komen, tot kennis, en is dus niet zomaar een machtsstrijd. De mens moet dus de diepte ingaan, en het probleem oplossen. Het is een puzzel.

33. Machiavelli richt de aandacht op de kennis, of kennis van de daden van de groten van de tijd, als het kostbaarste bezit, dus niet materialisme. Het gaat om het diepere geestelijke, intellectuele bezit. Ook stelt hij dat hij gewoon moet schrijven wat hij moet schrijven, niet uitvoeriger dan nodig, ook niet met een opsmuk aan opgezwollen woorden en uiterlijk vertoon. Hij wil zijn geschriften geen gewicht geven met materialisme, maar gewoon eenvoudig blijven en sober. Het komt aan op de kennis, en niet op zichzelf. Hij wil dat het of zomaar zal wegzinken in de vergetelheid zonder enige eer, of dat de verscheidenheid van het schrijven en de ernst ervan opgepakt zal worden.

34. Hij stelt dat voorkomen beter is dan genezen, dus er moet toekomstzicht, vooruitzicht zijn, zodat problemen die eventueel in de toekomst kunnen ontstaan tegemoet getreden kunnen worden met beleid en behendigheid om deze tegen te gaan. Zo niet dan worden de artsen corrupt en de ziekten erger dan nodig. Men moest dus met strategie te werk gaan. Oorlogen waren onvermijdelijk. De mens moest voorbereid zijn, niet slechts voorzichtig. De mens moest leren besturen en beveiligen. De mens moest niet in slaap dutten. De mens moest leren gronden en behouden.

35. Machiavelli stelde dat men door gebrek aan daadkracht en door compromissen de kerk nog meer wereldlijk aanzien zou geven, waardoor de kerk nog meer geestelijke macht zou hebben. Dan komt de oligarchie in zicht, oftewel het overblijfsel, een elite of groep uitverkorenen, wijzen die het land kunnen onderwijzen. Weer is het belangrijk dit binnen jezelf toe te passen, om niet ten prooi te vallen aan materialistische valstrikken. Mensen die Machiavelli bestuderen lopen dan ook door een gevaarlijk mijnenveld.

36. Machiavelli stelt dat elke politiek die opgericht is door omkoperij zal vallen. De ware politiek is dus een veel diepgaander en natuurlijker proces, terwijl omkoperij slechts een uiterlijk vertoon is wat geen diepte heeft en geen houvast, geen standvastigheid. Het heeft geen eeuwigheids-waarde. Omkoperij zal nooit een organisch geheel vormen. Dan is het gebouwd op bedrog.

37. Machiavelli stelt dat wreedheid alleen bij noodzaak toegepast mag worden, en niet overmatig, en dat verkeerde wreedheid zal vallen. Hetzelfde geldt voor weldaden. Ze mogen niet overmatig zijn want dan wordt het niet meer gewaardeerd en verliest het zijn smaak. Het mag alleen komen in kleine hoeveelheden.

38. Zowel macht als klasse en status quo moet sterven aan de kennis. Uiteindelijk wordt daarin alles opgelost. Alle belangrijkdoenerij, eerzucht en erfzucht, en goedgelovigheid wat dat met zich meebrengt moet daaraan afsterven. Dat is niet zomaar lomp afsterven maar een studie proces. Mens, ken uzelf. Mens, ken uw vijand. De ware vijand is onwetendheid.

39. Het gaat niet om materie, maar om kennis. Het gaat ook niet om woorden, maar om kennis. Materie en woorden moeten afsterven aan de kennis.

40. De koude oorlog in de jaren 1900 liet zien dat er geen hoop was voor zowel kapitalisme als communisme. Ze waren in hun orthodoxe, materialistische, letterlijke vormen totaal vastgevroren. Dit liep door tot de negentiger jaren waar toen het hermitatisme kwam opzetten.

41. Calvijn stelt dat in Kolossenzen Paulus ons leert,

dat we in alles opnieuw moeten oproepen tot dankbaarheid. Trouwens, hij waarschuwt ons, door zijn voorbeeld, met dankbaarheid niet alleen die dingen die de Heer ons toekent te erkennen, maar ook die dingen die hij anderen toekent. Hierbij moeten we erkennen dat alleen het zoonschap ons tot de ware God leidt, want zo ontstaat er een ware verbinding met de hemel, als wij opnieuw worden geboren. De kerk is niet dit zoonschap, maar het moet van binnen gebeuren. Calvijn stelt dat dit zoonschap zich uit in zowel dankbaarheid als gebed.

42. De mens moet communiceren met de kennis. Er moet een band zijn met de kennis, door het zoonschap. Dit was de enige remedie voor het versterken van de Kolossenzen tegen alle valstrikken, waardoor de valse apostelen probeerden hen in de val te lokken. Het gaat niet om dogma, maar om het kennen.

43. De mens moet de dood aan het zelf sterven, aan het ego, totaal, voor eeuwig, tot een eerstgeborene uit de dood, die zo de gehoorzaamheid heeft geleerd vanuit zijn lijden en sterven.

44. Calvijn stelt dat het om de diepere basis prediking gaat, en dat men niet de mensen en kerken naar de mond moet praten. Predikt men voor roem, of predikt men voor de kennis ? Alle roem moet sterven aan de kennis.

45. De onbesnedenen, in hun blindelingse volgzaamheid en goedgelovigheid, komen in een grote dronkenschap terecht waarmee ze uiteindelijk bewapend worden om deze smerige drug te verdedigen. Kom niet aan hun heilige drugs, want dan vliegen ze je aan, en zetten ze hun nagels in je. Ze zijn snel afgeleid, verstrooid in de rommel van roddel die ze volgen, verzot op nieuwtjes en geruchten. Onwetendheid is hun waarheidsstempel, gebrek aan onderzoek hun ja-knikkende getuige en notaris.

46. Calvijn stelt dat de mens niet is overgeleverd aan de grillen van slechte mannen, maar aan de ondoorgrondelijkheid en voorzienigheid van God die alles buigt naar de wil van de kennis.

47. Het Voorgeborchte is de eerste hellekring, de limbus, de voorhof. Zonder hoop te leven in verlangen gaat over de verlangens van het vlees die nooit bevredigd mogen worden maar die moeten sterven. In het hoogtepunt van de honger, of dieptepunt, is de opname. Het vlees moest dus naar de limbus van honger, opdat het zou sterven, opdat de mens zo uiteindelijk tot het visnet zou komen, tot opname. Het is als het winnen van Bilha door Jakob na jarenlang zwoegen.

48. Dante beschrijft de orkaan van de hel die zielen meesleurt, als een natuur verschijnsel. Hij kwam daar door af te dalen tot de tweede cirkel van de hel. Er was hier een eeuwige duisternis. De orkaan van de hel had nooit rust, maar was altijd wild en woest. Het beukte altijd tegen de golven van de zee. Er was hier een strijd tussen kennis en wil. Maar de orkaan van de hel was als de kennis die de wil overal mee naartoe sleurde. Hij was ook al op een plaats geweest waar willen gelijkstond aan kunnen, maar hier moesten zowel willen als kunnen sterven aan de kennis. Zovaak gaat de liefde nog tegen de kennis in. Ook de liefde moet hier afsterven, omdat die vaak zelfzuchtig is en hoogmoedig. Het is de aardse liefde. Die liefde is zeer selectief, en beoordeeld alles naar het bedriegelijke vlees. Die liefde is zeer vraatzuchtig en hebzuchtig. Die liefde is een strik. Daarom moest de orkaan van de hel komen.

49. Die liefde wil het lijdensgezinde ontlopen, van geen tucht en onderwijs weten. Die liefde wil niet meegenomen worden door de orkaan van de hel. Die liefde wil alleen maar, maar wil niet kennen. Die liefde wil alleen maar liefhebben. De orkaan van de hel is rumoerig, lawaaiierig, zodat de zielen de doofheid zoeken, maar ze vinden het niet.

50. Hij gaat dan via de zee van kennis tot de rivier van bloed. Dan komt hij tot een woud, en een zee

van zand, en daarna tot een plaats van slangen, waar geworsteld wordt met slangen, waar slangen de mens omkronkelen als touwen, totdat hij verandert in een vos. De slang is de heilige gebondenheid en de vos is de spion die daaruit voortkomt, de toegang tot de geheimen. Het hele verhaal begon toen Dante af begon te dwalen in een duistere wildernis, woest en onheilspellend. Geen ziel zou levend uit deze wildernis ontsnappen.

51. Hij komt dan tot Acheron, de rivier van het lijden, waar hij de veerman ontmoet, Charon, een vergrijsde oude man die roept : 'Wee u, verdorven zielen ! Voedt toch geen hoop de hemel ooit te aanschouwen. Want halen kom ik u naar de andere oever, naar vuur en ijs en eeuwge duisternissen.'

52. Er is een doorgang van de hel tot het vagevuur die de goden niet kennen en waardoor ze verward raken. Ook Dante gaat tot het vagevuur, waar hij een schim tegenkomt die tot de Archiaan was gegaan, een zijrivier van de Arno lopende door het Arno dal.

53. Zijn lijk, verstijfd, vond in z'n monding de schuimende Archiaan en werd toen naar de Arno gesleurd. Hij werd gesleurd langs de oevers en de bodem, tot het wier en het slijk.

54. In het vagevuur heeft Dante een worsteling met een sirene die door haar liederen hem probeerde te verlokken en te verstrikken. Sirenes doen scheepslieden verdwalen op zee. Hij was in een droom, maar een hemelse vrouw ontmaskerde de Sirene en deed hem ontwaken. Toen hij weer tot bewustzijn kwam bevond hij zich tot aan zijn nek in de Lethe, de rivier van vergetelheid. Hij werd toen ook gewassen in de rivier de Enoe. Opdat zijn herinnering aan het goede terug zou komen.

55. Dan zegt hij : 'Ik keerde weder vanuit de heilge golven, herboren als gewassen in de lente.'

56. Hij bevindt zich dan in het paradijs. Er wordt hier gejaagd met pijl en boog, die rede zijn, om de rede te verheffen. Als een pijl een valse lust is dan zal die pijl direct naar beneden vallen en niet ver komen. Alleen hierop kan geofferd worden, waarbij het gaat om het voorwerp en het verdrag. Als ervan wordt afgeweken, dan wordt het gedwongen. Het gaat hierin om een ruil wat zelf-onderricht meebrengt. Hierin moet de mens geen dwaas vee zijn, maar mannelijk, wat betekent dat men niet als een lam moet zijn wat van moeders melk wegdartelt. Waar een pijl het doelwit raakt wordt het koord weer strak gespannen. In rust moest de mens verstijven.

57. De eenzamen moeten het lijdensgezinde pad begaan, tot de geheimen van het visnet. Zij zijn niet bezweken voor een overmacht van wil. In de tempels kopen en verkopen de goddelozen op tekens van marteling. De arme Ethiopiër leeft dichter bij God dan de rijke christen, wanneer de boeken worden geopend. De ene is voortdurend rijk, terwijl de ander eeuwig hongerend is. Maar in de boeken staat hun schande opgeschreven. De sferen draaien om hen af te scheiden. De godvrezenden worden door het Woord opgenomen. De hebzucht is blind, en een waan.

58. Dante was afgeweken van het voetpad en kwam terecht in een donker woud. Als hij de hel beschrijft is dat niet letterlijk, maar een beeld van hoe de samenleving was verworden. Het woud was wild en woest, dicht en donker, en zou nog vaak terugkomen in zijn dromen om zijn angst te doen herbeleven. Hij wist niet meer zeker hoe hij daar was gekomen, maar wat hij wel wist was dat slaap hem had overmeesterd. Hij komt dan in aanraking met wilde beesten.

59. De mens is zo naïef. Ik maak het telkens weer mee. Ze denken dat er geen wilde beesten zijn, want ze zien die immers niet. Wat ze vergeten is dat het zinnebeelden zijn. Maar ze willen niet nadenken.

30.

Het tijdperk van Laodicea

1. Ezechiel is aangesteld over het voedsel en over de honger, wat ook weer overeenkomt met de voortijdse wortels van Ezechiel, van de Zukki wortel. Zukki is de stam die het volk door de wildernis leidt tot het land Rebekkah. Zukki is de stam van de hoofd-besnijdenis, oftewel de besnijdenis van het verstand, van het denken, de grensgevoeligheid, oftewel het hongeren.

2. Het volk Israel moest door de hongerwildernis tot het beloofde land gaan, zoals ook het volk van Ismael wat tot het land Rebekkah ging.

3. De oude kerk was in het tijdperk van Laodicea gekomen, als de slapende kerk die niets wil leren.

4. Er zou een tijd komen van oorlog, revolutie en anarchie, die alleen begrepen zou worden door hen die het aardse hadden verlaten, niet door de aardse leiders.

5. Het kan niet begrepen worden door het vleselijke, maar alleen door het geestelijke. Het geestelijke praat de mens en de kerk niet naar de mond. Het geestelijke gaat het smalle pad door de enge poort, het pad door de hongerwildernis.

6. De mens moet zich leren berusten binnen de grenzen. Zo zal ook het pad zichtbaar worden, en het plan.

7. Er zijn vleselijke en geestelijke interpretaties, maar het komt er op neer dat toen Samuël ontwent was van de moeder borst hij naar de tentendienst werd gezonden.

8. Samuël werd overgedragen aan een andere vrouw, om in de tent te dienen, in de grondteksten en in de amazone theologie.

9. Deze vrouw had twee dochters. In de Rabijnse literatuur waren het zonen, en zij waren niet noodzakelijk slecht. In de amazone theologie vielen zij Samuël lastig. Zij waren een gesel in God's hand, om Samuël grens-gevoelig te maken. In de amazone theologie zijn er ook versies waarin niet Eli zijn nek breekt, maar Samuël zelf, of zijn rug, waardoor hij verlamd of kreupel raakt, door toedoen van Hofni en Pineas, die hem ergens vanaf duwden.

10. In de amazone theologie komt hij dus terecht in een soort Pniël situatie waarin hij verbroken wordt opdat hij die gevoeligheid heeft voor de rest van zijn leven.

11. De kleur van het bloed is de meest eeuwige. Het is een beeld van de vernietiging van het vleselijke. We kunnen stellen dat dit een beeld is van de besnijdenis.

12. Calvijn stelt dat de offerdienst erop wijst dat onze woorden een zuiver offer moeten zijn, dus dat wij hemelse woorden spreken. Het is de vrucht van de lippen. De offerdienst is allegorisch voor het lijden wat tot de volle maat moet komen om tot God te kunnen komen.

13. Calvijn stelt dat God telkens weer het vet opeist en beveelt het te verbranden. Dit is om de mens tot matigheid te gewennen stelt Calvijn. Calvijn stelde dat sommigen in zijn tijd ook stelden dat de offerdienst gewoon een beeld is van het afsterven van het vleselijke, en hij stelde ook dat de offerdienst geen enkele betekenis op zichzelf heeft, maar dat het moest wijzen op de voorwaarden om tot God te kunnen komen, dat er een prijs betaald moest worden.

14. De offerdienst is ook een beeld van de vervolging. De offerdienst is een beeld van het doen van de hemelse wil, waarvan we weten dat dit kennis

is. Omdat de offerdienst zo diep gaat en zo grondig is, is het een beeld van het voleindigen van de hemelse wil, oftewel van de kennis. Deze offerdienst ging diep en was een kwelling.

15. Het kwam tot het punt dat de psalmist uitriep : Mijn god mijn god, waarom hebt gij mij verlaten. De offers mochten niet verzoet worden met honing. De mens mag zichzelf niet behagen. Er moest zout gaan in de wonde. Het lijden mag niet voortijdig afgebroken of verzoet worden. De dood aan het vlees moet geheel intreden.

16. Ahn was in een moeilijke situatie terecht gekomen. Zijn zoon had veel meer aanzien gekregen in het volk dan hijzelf. Velen rezen tegen Ahn op. Ahn moest vluchten. Ahn ging blootvoets, wenend, met gebogen hoofd in grote vernedering, en besteeg de helling van de olijfberg.

17. Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het eeuwige minderen, waarvan de dochter een beeld is. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is.

18. De mens moet dus geduld leren, gesymboliseerd als de dochter, de vrucht. In de amazone theologie was het niet de zoon van Ahn die met zijn haren in de boom bleef hangen en werd gespietst, maar het was Ahn zelf.

19. Overal waar Ahn ook keek zag hij niets dan duisternis van de nacht. Hij stelt dat de mens hierin geduld leert. Alhoewel Ahn zo'n voortreffelijke werker was was hij toch zo diep vernederd en beproefd door God, zodat hij zelfs geen plaats had onder de meest verachten van de mensen.

20. In de amazone theologie zijn er verschillende versies van Absalom, want het kan ook gewoon Ahn's vrouw zijn of een andere vrouw, die het volk tegen hem opzet. De vrouwelijke absalom wordt in de voortijd ook wel Bejè-salome genoemd.

21. In de psalmen zien we Ahn hangen aan de boom, doorboort. De dood van Absalom, wat heenwijst naar de metaforische dood van Ahn in de psalmen is een metafoor van het begrijpen. Absalom raakte in zijn plannen verstrikt met zijn lange haren in de takken van een boom toen hij daar met zijn rijdier onderdoor reed, zoals het verhaal vertelt, maar in het Aramees gaat dit om het komen tot begrip, tot de grotere context.

22. Dat wat om de mens heen gebeurt is de zinnebeeldige taal van het kruis die een boodschap heeft voor de mens. Heeft de mens deze boodschap al opgepikt ? Ook de mens zelf is een onderdeel van deze zinnebeeldige taal van het kruis.

23. Letterlijk gezien is het allemaal heel erg deprimerend, maar het zijn zinnebeelden. Dus toch maar leren en geduld hebben. Er zit niets anders op.

24. Wanneer Samuel tot Eli komt, dan kunnen we dat ook zinnebeeldig opvatten. In het Hebreeuws betekent Eli de hemelvaart, het opgaan, ook het gaan tot de grenzen, en het verruimen van grenzen, wat inhoudt dat eerdere grenzen doorbroken worden. Om tot de hemelse grenzen te komen moeten we aardse grenzen doorbreken, achter ons laten.

25. Als Eli dan zijn rug of nek breekt is het puur zinnebeeldig voor deze dingen, en heeft dit dus betrekking op Samuël zelf, als de verbrokenheid van Samuël opdat hij gevoelig is voor niets anders dan de hemelse grenzen. Dat is dus het Pniël van Samuël waarin hij worstelt met god, met godsbeelden en met deze zinnebeelden.

26. Een gebroken nek kan invaliditeit, verlamdheid, coma of de dood als gevolg hebben, allemaal zinnebeelden. Grenzen of beperkingen zijn ook weer zinnebeelden van verborgenheden en geheimen. Samuël ging door zijn grens-gevoeligheid tot het verborgene. De heerschappij is een zinnebeeld van het verborgene, dus dat heeft ook weer betrekking op Samuël zelf. Hier ergens ging het mis, want hier ging

de mens alles verletterlijken. De mens wilde een letterlijke heerser, terwijl profetische, visionaire mensen zoals Samuël meer obscuur waren en fragmentarisch.

27. Het visnet van Samuël is dus iets heel duisters, maar zinnebeeldig.

31.

De schepping is nog niet geweest

1. Meeste stemmen gelden is een drogreden, gemaakt om je te ontdoen van je eigen autonomie. Het enige medicijn is dan terug te keren tot de natuur en de natuur principes om je daaraan te onderwerpen.

2. De mens moet niet alleen ijverig zijn, maar ook lijdzaam.

3. De werkers moeten grote lijdzaamheid hebben met geduld, dus wachtende lijdzaamheid, zodat de wil van God volbracht kan worden en zij het woord kunnen horen.

4. Dit houdt ook verdraagzame lijdzaamheid in om de beledigingen te verdragen.

5. Dit betekent niet dat we zomaar de zonden moeten aanvaarden, maar dat we tegen de zonden moeten strijden.

6. We moeten hierin een grote ijver hebben om de zonden aan de kaak te stellen.

7. De vader is de climax van het zoonschap, maar die gaat ook weer terug in de baarmoeder, en het is heus niet zo dat dit machtsverhoudingen zijn tussen personen, alsof we dan feministisch moeten worden, of letterlijk matriarchisch, want dat zou te materialistisch zijn. Neen. Het is een verhouding van principes binnen de mens zelf, niet tussen personen. Als de mens niet moederlijk wil zijn dan is dat gewoon een probleem.

8. Dus : balans tussen vader en zoon, en balans tussen vader en moeder. De mens moet weten waar deze principes voor staan.

9. Het is de natuur dat een vrouw dikker is dan mannen, zoals het ook de natuur is dat een vrouw donkerder is dan een man. Waarom is dit ? Het is vrij simpel. Een vrouw heeft borsten, om kinderen te voeden. Een man heeft geen borsten en hoeft ook geen borsten.

10. Een vrouw heeft een baarmoeder, en door haar brede heupen beschermd ze zo het kind. Dat hoeft een man niet. Toch willen sommige mannen dikker zijn dan vrouwen. Waarom ? Omdat ze zo hun vraatzuchtig en heerszuchtig, vaderzuchtig leven kunnen ondersteunen en bevestigen.

11. Het vreet de hersenen aan, en daarom zijn zulke mensen ook vaak aan de alcohol. Vrouwen moeten emanciperen, en daarom zegt het vader ego juist dat de vrouw minder moet zijn dan hem, zwakker, enzovoorts, net als zonen, opdat hij kan heersen. Het vader ego wil niet dat de vrouw emancipeert.

12. Ze maken hun kinderen van andermans vermoorde kinderen. Omdat een ander het doet is het normaal ? Zo praten ze zichzelf vast. Ze zijn slechts massa productie, zijn niet geemancipeerd, denken niet voor henzelf. Iemand anders denkt voor hen.

13. Grote dikke mannen en tegenovergesteld dunne vrouwen, en die plaatjes worden telkens weer aan elkaar geplakt, en dan wordt er een teer zoontje ondergezet van wiens vlees de allesvretende vader ook kan leven. Het is een karikatuur, allemaal opgepompt door de vlees-industrie.

14. Het zit in de hoofden van de mens, tussen de

oren. Ze horen iemand wat zeggen en denken dat het wereldnieuws is of het Woord van God.

15. Het zijn machtsspelletjes waarin meerderheden worden ingebeeld en ingeprent, die er dus helemaal niet zijn, en waar het dus ook al helemaal niet omgaat.

16. Meerderheden gebruiken als argument is een drogreden. Het zegt verder niets. De mens is aan het ijlen. Ze verstoppen zich achter meerderheden die ze zelf ingebeeld hebben. Allemaal bedriegelijke propaganda, valse reclame.

17. Teruggaan naar de moeder. De man moet hiervoor minder worden, terrein teruggeven.

18. Ook is het zo dat zij die in de lagere klassen blijven hangen, en dus niet doorleren en lauw worden de hogere klassen zullen aanvallen, en dat is ook gebeurd.

19. Het profetische is namelijk niet te begrijpen door het vleselijke, en het vleselijke zal altijd het profetische aanvallen.

20. Daarom worden profetische mensen die hoog begaafd zijn vaak ook zwaar vervolgd en hen wordt een hele etikettenreeks opgedrukt.

21. De profetische 'wilden' zijn dus ook een vervolgde minderheid die tegen de massa's ingaan, maar het is een teken dat ze nog leven.

22. Op het hogere profetische pad worden je vrienden ineens je vijanden, want zij willen niet zo ver gaan als jij, en ze roepen je dan terug en beginnen op je te schelden, want je moet zoals hen blijven.

23. De mens wordt door het profetische ook op de proef gesteld, en het profetische moet ook getoetst worden, en dat leer je op de profetische school.

24. Oordelen, de mens kan niet oordelen, en moet het eerst loslaten. De mens is te kortzichtig om te kunnen oordelen, helemaal als het ook nog eens voor geld is, voor steekpenningen dus. Alleen het profetische kan oordelen, maar het profetische is zeer gevaarlijk.

25. Geesten van valsheid liggen op de loer. Eerst moet de mens leren toetsen, maar er zijn ook zoveel geesten van vals toetsen, en daarom moet ook het toetsen getoetst worden, en moet je ervoor naar een toets school.

26. Het gaat erom hier hoog in opgeleid te worden, anders is het een verloren zaak en wordt je bedrogen door boosaardige geesten.

27. Ga niet zomaar geruisloos door het leven, maar laat een spoor na zodat anderen kunnen volgen.

28. De onbesnedenen aanbidden hun gouden kalf, waarmee ze vrolijk overal naartoe gaan.

29. Zij strijden niet meer, maar wanen de hele dag door, aan de verdovende middelen.

30. Maar de oorlog gaat door, en wij zijn in lijdvaardige en strijdvaardige verwachting van de natuurkennis die zal wederkomen.

31. Als we kijken naar het Hebreeuwse woord voor profeet, nabi, navi, wat komt van het Egyptische nefu, wat zeevaarders zijn, of riviervaarders, vissers, en van nubiu, wat de zwemmers zijn over de rivier van het dodenrijk, de onderwereld, de tuat, zij die dus aan zichzelf gestorven zijn, van het woord nubi, zwemmen, zeevaren, vissen. Dit leidt helemaal terug tot de voortijdse Job, Jove, die Nob, of Noph werd genoemd, de lijdensgezinde in de wildernis. Het oudere, voortijdse boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de

onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen.

32. De natuurkennis laat een dieper pad zien : het smalle pad door de enge poort, het pad van het visnet.

33. Ook Jeremia sprak over het pre-existentialisme, dat de ware schepping er nog niet was, en dat de ware mens er ook nog niet was. De schepping begint pas daadwerkelijk daar waar er kruispunten zijn tussen de hemel en de aarde, tussen de hemel en de mens. We zouden kunnen stellen dat dit de kruispunten van de hemel kennis zijn, als wedergeboorte en ontwaking.

34. De ware schepping gaat dus door het visnet. De mens wordt gemaakt vanuit de aarde, vanuit de diepte. De mens werd in de natuur geplaatst, en de natuur was versierd door de natuur.

35. De natuur is met weinig tevreden, maar de hebberigheid van de mens is met niets tevreden.

32.

De botvliegen

1. Het volk kan nu de wildernis ingaan. Maar wie volgt ? Wie is er nog overgebleven ? Waar is er nog een kloppend hart ? Het laffe hart heeft het in ieder geval niet overleefd.

2. Alleen kinderen kunnen van deze vuilnisbelten ontsnappen.

3. Als je dan de vrijheid hebt bereikt uiteindelijk wil dat niet zeggen dat je van binnen vrij bent, want het heeft je ziel en je hart verwoest, en de herinnering knaagt door, als een trauma, en zo blijf je in de gedachten doorvechten.

4. Het moet ook nog in de diepte gebeuren, en betekenissen moeten bekend worden.

5. Je kunt nergens aan ontkomen, maar het alleen maar verdiepen. Het is de onontkoombaarheid.

6. We kunnen niet ontkomen aan de dingen die onontkoombaar zijn.

7. Het visnet is uiteindelijk wat de mens tot de eeuwigheid brengt.

8. De onbesnedenen verketteren de geestelijken en intellectuelen.

9. Onbesnedenheid is vakjesdenkerij. Maar ze zullen in hun eigen vakjes vallen. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

10. Ze willen dood bot, niet levend. De hele dag willen ze tegen dood bot aankijken. Het is een obsessie. Hun hele leven draait om dood bot wat absoluut niet mag leven. Het moet gewoon daar hangen als een bot orakel. Daar halen ze hun informatie uit, hun inspiratie. Het zijn orakel lezers. Hierom zijn zij ook trofee jagers, want ze hebben veel bot nodig. Het bot doodmaken doen ze met hun instrumenten en medicijnen. Maar dit is niet volgens de regels van de geestelijke oorlogsvoering.

11. Ze bouwen hun werelden van bot, dood bot, want dan hebben ze rust. Ze willen geen weerwoord. Ze willen in hun waan leven. Daar hoort ook de vlees industrie bij, want door het vlees weg te eten wordt het bot zichtbaar.

12. Altijd maar weer : bot, bot bot. En ze zijn zelf ook bot. Het zijn skeletten. Bot orakel lezers zijn het, maar niet via de leerregels van de geestelijke oorlogsvoering. Ze zijn niet profetisch, maar onbesneden van verstand.

13. Ze willen niet leren en werken, maar gewoon het ergens kunnen kopen, omdat het rijkeluiskinderen zijn, of ze roven het ergens, of ze willen het gewoon lui erven. Ze willen gewoon makkelijk geloven en het is genade van hun goden, alleen voor hen. Het is een heel exclusief clubje. Ze willen niet leren en werken, alleen heel selectief en tijdelijk voor de schone schijn. Het zijn beunhazen. Het is zwarte hekserij.

14. Ze spreken niet veel, leggen niet veel uit. Het is een duister genootschap. Ze willen zichzelf niet verraden. Zo brouwen ze hun boosaardige medicijnen en maken hun boosaardige instrumenten. Het zijn zwermen botvliegen die vlees eten tot op het bot. Dan landen ze neer op het bot om dan het bot te lezen. En ze laten niet meer los.

15. Ze komen met zwermen om alles kaal te vreten. Het zijn kaalvreters. Ze doen de oogst mislukken. De mens wordt deze vervolging niet bespaard. De mens moet het lijden dragen. Na de eerste wereldoorlog kreeg Europa hulp van Amerika, maar in de dertiger jaren sloeg de grote economische depressie toe. Dit stroomde vanuit Amerika over de hele wereld. De kaalvreter was gekomen. De mens moest met dit lijden leven. De mens bekeek de wereld nu met de ogen van depressie. De grote superhelden waren neergestort. De muren waren kaal, met vreemde kleuren, gehavend, oud. Alles ging trager en trager.

16. De mens was door de botvliegen aangevreten tot op het bot. Hun lichamen waren stijfgestoken. Er was niets meer van Amerika overgebleven. De grote supermacht, de grote hulp, was er niet meer. Amerika leek van de aardbodem verdwenen. Europa moest het nu alleen doen, maar kon het niet. De kaalvreter ging niet meer weg. De dertiger jaren waren gekomen. Er waren geen echte, volle kleuren meer, alleen maar verbleekte, gehavende, vreemde kleuren, vreemd geel, vreemd rood. De mens was depressief. Er waren geen vrolijke mensen meer. Er waren geen gezellige tuinfeesten meer.

17. De botvliegen waren gekomen, en ze vraten alles kaal. Er was alleen nog maar wildernis. Huizen waren wildernissen geworden, verlaten, eenzaam. Iedereen was nu vele meters of kilometers van elkaar verwijderd.

18. De economie was ingestort, de markt was ingestort. De mens kon het allemaal niet meer betalen en niet meer handhaven. De mens moest het nu alleen doen. De botvliegen waren gekomen. Ze vraten door tot op het bot, en staken. Er was geen leven na de dertiger jaren. Hier hield alles op.

19. De mens zag er tegenop. Hier kon hij niet verder. Hier hield de mens op te bestaan. Het was teveel.

20. De botvliegen waren gekomen. Voor hen waren de mensen slechts stukken bot.

21. Het lijkt allemaal veel op elkaar, maar er is een groot verschil. De botvliegen zijn met elkaar in oorlog. Er wordt gevochten om het bot.

22. Het zijn bot orakel lezers. Ze hebben geen tijd voor je. Het zijn botvliegen, kaalvreters, die je vlees vreten tot op het bot.

23. Kaalvreters, kaalvreters ja, maar die zullen zelf ook kaalgevreten worden. De botvliegen zullen komen.

24. Deze roddel wereld is één grote leugen. Alles gaat al veel te snel om nog te kunnen leven.

25. Botvliegen op het bot. Wat doen ze ? Ze lezen de tekens. Ze hebben hun eigen taal.

26. Laten we goed beseffen dat de hemelse kennis exogaam is, van de hogere intelligentie. Dat is ook de daadwerkelijke definitie van wat 'god' is en behoort te zijn. De inteelt afgod is een pseudo god. De inteelt afgod heeft alle lagere aardse gebieden geschapen door gebrek aan intelligentie.

27. De mens wordt gefokt, met het eigen ras, zodat de mens zich niet kan ontwikkelen. De mens is in een mijnenveld van inteelt. Alles is stereotype.Zo houden ze de bloedlijnen raszuiver, volbloed slavenrassen. Inteelt brengt de mens ten gronde, alles is valselijk vertrouwd. En ondertussen krijgt het inteelt virus grip op het brein, want de middelmatigen hokken met de middelmatigen.

28. De mens is bezig zichzelf te vernietigen. De mens is op zelfmoord missie. De mens komt zo diep in deze verslaving dat zijn vrije wil meer en meer wordt afgenomen. De mens is tot zombie en robot geworden. De mens die niet in dit systeem past wordt een productie fout genoemd.

29. In deze wereld zitten we opgesloten, maar er is ontsnapping door dieper naar binnen te gaan, dieper in het geestelijke, om zo tot de rede te gaan. Daarom moeten we niet alleen hongeren maar ook wanhopen, want er is teveel valse hoop. Daarom moeten we door veel verwarring gaan, want er is teveel valse orde. Eerst moet alles overhoop gegooid worden zodat de mens kan ontsnappen, kan loskomen van al deze aangeboren verslavingen.

30. De onbesnedenen schenken hun kinderen de verdovende middelen.

31. Ze aanbidden de skelettenafgod. Ze moeten wel, want ze hebben bot-implantaten over hun hele lichaam, apparaten om over hen te regeren. De skeletten-afgod heeft geen genade met zijn slaven. Ze moeten hem dag en nacht aanbidden, en ze moeten werken. Hij gebruikte ze voor arena's, en hij gebruikt ze ook als priesters.

32. Duister als hij is eist hij ook veel bloed. De priesters verkeren in veel offerdiensten. Hun altaren zijn altijd bloederig.

33. De juwelen werden als een enorm geheim in de botten geimplanteerd. Ze geven een gif af, dat steeds meer hun huid begon te worden, totdat ze als mensen zijn.

34. Het koninkrijk is omgeven door een gevaarlijk hek. Ik was een van hen. Ik ontsnapte. Ik kwam in een bos waar iemand me ophaalde. Hij bracht me naar een huis. Er was een vuil kleed. Ik keek toen naar het stromende vuile water.

35. Ik moest het koninkrijk achter het hek vergeten. Ik was uitverkoren. Het was alsof ik was afgezonderd door God. Ik wist niet wie ik was, maar ze gaven me mijn identiteit terug. Ik was hen dankbaar.

36. Ik had zoveel woede van binnen, zoveel woede, maar het vuile kleed leek het te verzachten.

37. Het is een allegorie dat de mens alle valse, steriele, klinische schoonheid moet verlaten om zo terug te keren tot de vuile bron, want de mens heeft meer weggegooid dan hem lief was. We spreken dan over het benodigde natuurvuil.

38. Komt dan tot het Vuile des Heeren. Want het Vuile Gods is schoner dan het schoonste der mensen. Gij hebt dan een bron van het Vuile Gods in de natuur, om uzelf te reinigen en uw huis. Weet dan dat het schone der mensen ziektes verwekt, en zij zijn op weg naar het huis der ratten.

39. De mens onderzoekt niet, en daarom weet de mens eigenlijk niets van elkaar, maar leeft men door een etiketten samenleving. Iedereen krijgt een etiket. De mens leeft door vooroordelen, roddel. De waarheid durven ze niet te zien. Die is te confronterend. Daar zijn ze te lui voor. Dan hebben ze liever de schijn-vrede. We moeten over het hek heen. Ontsnappen, door te verdiepen. Als we stil staan zijn we er geweest. Over de muur, ook al worden we neergeschoten. We zijn toch al dood en opgezet. Er valt niets meer te verliezen.

40. Waar ben je ? Wie ben je ? Ren voor je leven. Je moet nog geboren worden. De schepping is er nog

niet geweest.

33.

Van realpolitik tot weltpolitik

1. Alle geschiedenis is uitgebant door de wereld heersers, want dat kan een bedreiging vormen en mensen doen ontwaken door het zien waar alles vandaan kwam en hoe alles verkeerd is gegaan. Het zijn grote, woeste beesten die zijn uitgezonden om alles wat op geschiedenis lijkt en kennis van de geschiedenis te doven. De mens moet in slaap blijven, verslaafd aan de verdovende middelen.

2. Geluk als dwang, welvaart als dwang. Depressie mag niet en wordt weggeblazen door de verdovende middelen, want het zou kunnen leiden tot ontwaking. Ongelukkig zijn mag niet, want de mens zou zo tot de ware kennis kunnen komen.

3. Wie ben je ? Wat ben je, en waar ben je ? Waar sta je voor ? Wie nergens voor staat zal voor alles vallen. Aan liefde herkennen we mensen niet, want dat is allemaal makkelijk gezegd en gedaan. Je herkent mensen aan hun haat en hun woede.

4. Als je het kwaad te lief hebt is het geen liefde meer.

5. Rijkdom is geen goede vervanging voor intelligentie.

6. Realpolitik als strategisch systeem, zo werd het ingevoerd in de jaren 1800 in Duitsland, gebaseerd op de grondlegger van de politieke wetenschap, Machiavelli.

7. Realpolitik riep op tot voorzichtigheid en niet tot macht. Realpolitik was de voorloper van de veel gevaarlijkere en corruptere weltpolitik. Als we het over realpolitik hebben, dan hebben we het dus nog over de jaren 1800, over het Bismarck tijdperk.

8. Er moest een balans zijn in het regeringswezen, wat veel gematigder moest zijn, opdat er ook oog zou zijn voor het vreemde, voor het progressieve. Het dogmatisme was gevaarlijk, wat Machiavelli ook al stelde.

9. De mens moest de touwtjes wat laten vieren. Bismarck, de ijzeren kanselier, was in groot gevecht met het oude kerkelijke systeem wat Duitsland bedreigde. Ook wantrouwde hij de democratie, want die werd gedreven door alcoholische meerderheden in plaats van daadwerkelijke vaardigheden.

10. Democratie was in zijn ogen een voorbeeld van spijbelen. Er moesten veel hogere eisen gesteld worden aan zomaar regeerders en het verkiezen van regeerders, want er waren veel kapers op de kust.

11. Realpolitik : Het doel heiligt de middelen. Moralen en ideologieën zijn slechts patronen die verdiept en genuanceerd moeten worden, en in grotere contexten, want er zijn altijd uitzonderingen op de regel, omdat er ook weer hogere leerregels zijn. Hierin moet de mens grensgevoeligheid ontwikkelen. Dit is enorm complex, met vele gevaren, vandaar de noodzaak van de geestelijke oorlogsvoering, die altijd weer de basis dient te zijn, en die nooit losgekoppeld mag zijn van het profetische en het toetsen. Vandaar dat de mens in het reine moet komen met het vertikale, het geestelijke en zijn verslaving aan het horizontale, en de horizontale alcoholische realiteit moet opgeven. Dit kan alleen door de heilige gebondenheid. Een zware gebondenheid kan alleen overwonnen worden door een hogere zware gebondenheid.

12. Wil de mens dan niet zwijgen om te komen tot het Socratische beginsel dat de ware kennis is te weten dat men niets weet ? Dit is het fundament van realpolitik. Wordt stil voor de natuur, de hogere kennis en ga niet wanen en pretenderen. Werk alles goed uit voordat je een stap maakt, anders zul je falen.

34.

De strijd tussen realisme en romantiek

1. Er is een grote strijd tussen romantiek en realisme, zowel in de jaren 1800 als 1900. Het realisme kwam in de jaren 1800 opzetten als tegenpool van de romantiek. Het realisme ging dwars tegen het hedonisme van de romantiek in. Het realisme wilde weer aandacht voor de onderdrukte mens, voor het lijdensgezinde.

2. De mens was aan de verdovende middelen van de romantiek in slaap gezonken en moest weer ontwaken, nuchter worden, tot de rede gaan.

3. De mens moest onder ogen komen dat de waarheid naakt, diep en hard was. De mens moest opnieuw opgevoed worden door de realistische literatuur die er geen romantische doekjes meer omheen bond. Om de waarheid te ontmoeten moest de mens lijden, oftewel ervaren. De mens kon niet zonder pijn. Zonder pijn zou de mens namelijk in slaap vallen. Het realisme beschreef het lijden van de onderdrukte en laagste klasse daarom ook uitvoerig. Als het zou worden overgeslagen dan zou alles verloren zijn, dus had de literatuur hierin een grote taak.

4. In de jaren 1900 werden hier grote betonnen lagen overheen gebouwd, maar in de dertiger jaren is de put terug tot de jaren 1800. Het loopt zo door de twintiger jaren en de eerste wereld oorlog terug.

5. Mensen zijn zo vrolijk vanwege steekpenningen die ze hebben aangenomen. Ze hebben zich laten omkopen.

6. De ondergrondse mens, onderwereldse mens, of moddermens, is zwaar pessimistisch, strijdend tegen het bedriegelijke positivisme.

7. De ondergrondse mens trekt alles in twijfel, in strijd tegen de valse, overmoedige zekerheden.

8. De onbesnedene ziet geen grotere lijnen. Hij beschouwt bijkomstigheden als hoofdzaken. Dingen die van minder belang zijn acht hij als de belangrijkste. Ze overdenken niks, of niet diep genoeg. Altijd maar weer zien ze het tweede voor het eerste aan.

9. De mens moet terug. De mens moet weer een ondergrondse mens worden, een moddermens.

10. De mens moet dus terugkeren tot de fundamenten van het realisme in 1800, als antistof tegen de valse romantiek. De jaren 1800 leiden terug tot de natuur.

De varkensvliegen

11. De varkensvliegen zullen komen. Want dit is een varkens probleem. Het is iets shamanistisch, want de varkensvliegen leidden de indianen in de geestelijke jacht (niet de letterlijke, aardse jacht op dieren), en lieten hen zien waar de wilde varkens en zwijnen waren, om hen tot een doelwit te maken. Zo streken de varkensvliegen op hen neer, als een voorteken van oordeel en doem.

12. Een oudere versie van Amos bestaat uit vier delen, en is puur metaforisch. Deel 1 gaat dan over de uithuwelijking van Amos. Uithuwelijking of profetische uithuwelijking kwam standaard voor. Denk aan de uithuwelijking van Hosea. Dit is dus geen menselijke uithuwelijking, maar een profetische uithuwelijking. Amos raakt in gevecht met een vrouw waarmee hij vervolgens moet trouwen. Als profeet zijnde kunnen dit soort dingen gebeuren. Het geschrift spreekt over een exogamie. De profeet is op een missie en moet met een vreemde vrouw trouwen, zoals Hosea. In het tweede gedeelte zien we een andere Amos. Amos komt bij een vrouw die twee dochters heeft. Er is in het tweede gedeelte geen sprake van uithuwelijking. De moeder zorgt ervoor dat Amos een band krijgt met haar dochters. Amos had ook een gevecht met deze vrouw, net zoals in het eerste gedeelte, wat ook weer terugkomt in het verhaal van Jakob op Pniël die een gevecht had met God. Zoveel verkeerde banden moeten er

verbroken worden en nieuwe banden gelegd. Het staat metaforisch voor het testen van alle dingen, en dat de kennis ons zo tegemoet komt om ons mee te nemen. Dit gaat dus niet zonder het gevecht. Beide delen spreken dus allereerst van een gevecht met een vrouw.

13. Het derde deel gaat weer over een heel andere Amos. Amos groeit op bij zijn moeder, en raakt in hun woning in gevecht met een vrouw die deze woning is binnengekomen. Ook raakt hij soms buiten met vrouwen van zijn stam in gevecht. Zijn moeder helpt hem hierin niet. Die is compleet passief, altijd op de achtergrond. In het derde deel zien we weer dat Amos uitgehuwelijkt wordt. Profetischen moeten dingen doen waar hun wil niet bij betrokken is, maar wel hun kennis. Profetischen hebben hun wil allang gedood. Hun wil is allang afgestorven. Het gaat erom dingen te ontdekken en leren en vandaaruit handelen. Hosea moest met een twistzieke vrouw trouwen. Ze was heel moeilijk. Het werd hem niet bespaard. Zo is dat ook met de hogere kennis. Het vlees gaat eraan.

14. Het volk gaat te gronde door een gebrek aan kennis. Daar waar openbaring ontbreekt, verwilderd het volk. 'Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.'

15. In het vierde deel leeft Amos met drie vrouwen, die staan voor profetie, geestelijke oorlogsvoering en het toetsen. Amos is met de drie en zo overleeft hij. Hij heeft alleen vruchtbaarheid in de drie.

16. Het is voornamelijk iets geestelijks. Je moet weten waar het voor staat. Dat betekent niet dat je er een heethoofd over moet worden of een volhoofd, want de ware kennis komt altijd maar half, anders zou ze haarzelf vernietigen. Er is een heleboel kennis die we juist niet nodig hebben, dus daarom moeten we ook leren minderen met kennis, en teruggaan tot de leegte om zo tot de ware kennis te komen.

17. De strijd is zwaar tegen de kloof tussen leken en geestelijken, tussen luien en leergierigen.

18. We houden het niet in stand, maar roepen juist : kom hogerop.

19. In dit opzicht liggen Hosea en Amos dus heel dichtbij elkaar, draagt Hosea veel van de voortijdse Amos in zich.

20. Abadja betekent werker, abad, van jah, jehavah, in het hebreeuws, als werker van havah, eva. Hij is in strijd met Edom, wat gewoon Adam is in de Hebreeuwse wortel. Adam betekent roodhuid, als de donkere, ondergrondse natuurmens, van het woord 'dam', bloed. Adamah is een andere vorm van Adam, wat grond betekent, en een vrouwelijk woord is. Hieruit kwam Adam voort. Adam is de donkerrode huid van Eva in die zin. Abadja had een strijd met deze obscure, donkere vrouw, met de aarde die zoveel verborgen hield. Hij moest de aarde bewerken, vruchtbaar maken. Hij had een duidelijke missie binnen duidelijke grenzen. Hij had grensgevoeligheid.

21. Abadja is dus in gevecht met de Adamah, de grond, als een test. Hoe keert Abadja terug tot de grond ? Haggai is de ge, de aarde, in het Grieks, ook gaia, natuurvrouw van de aarde. Haggai gaat over : 'gij draaft allemaal voor uw huizen, maar niet voor mijn huis.' Het volk diende dus de verkeerde goden, de afgod. Het volk stond op verkeerde grond. Het volk was in contact gekomen met lijken en daardoor was alles onrein geworden. De offers van het volk waren onrein. Aan het einde van het boek Haggai wordt gezegd dat de aarde gespleten zou worden, opdat er een ondergrondse wildernis tocht zou zijn voor het overgebleven volk, want omdat de aarde gespleten zou worden zouden de koninkrijken van de aarde verzwolgen worden met man, paard en wagen.

22. De mens zou dus hierdoor wedergeboren worden. De mens moest dus niet zomaar de wildernis ingaan, maar de aarde ingaan. Haggai was dus een veel diepere Mozes. De mens moest ondergronds gaan. De aarde moest gesplitst worden,

opdat het oordeel kon komen.

23. De mens kwam voort vanuit de adamah, de donkere baarmoeder. De mens werd wedergeboren door haggai, door ge, gaia, de aarde, als de wederoprichting van de tent van God, die dus volgens het boek haggai zo een dubbele heerlijkheid zou hebben.

24. De mens kan hiertoe niet komen zonder het gevecht, zonder het toetsen. Alleen zo wordt de aarde gespleten, oftewel onderscheiden. Onderscheiding is verscheidenheid. De wereld van Haggai is in deze zin genuanceerd, veelzijdig. De vrouw vlucht tot de wildernis en dan komt de aarde haar tegemoet om een oordeel te brengen over haar vervolger, wat dus Haggaiaanse theologie is.

25. Haggai komt rechtstreeks van de voortijdse G-hieroglyph, de letter G, ook wel genaamd Ego, de natuurvrouw Ego, wat overigens niets met egoïsme heeft te maken. Het is een hieroglyph van de geestelijke jacht, van de baarmoeder. Het is een orakel van kennis.

26. De Israelieten gingen door de zee, het profetische, om het beest van de zee te bevechten, en ze gingen toen tot de wildernis, waarin de aarde hen tegemoet kwam, en waarin ze een strijd hadden tegen het beest van de aarde.

27. Toen Jezus was opgestaan rees hij ten hemel, oftewel hij ging weer naar de onderwereld. Ook Simson had een opstanding van zijn kracht in gevangenschap, maar ging zo ook tot de onderwereld. Het stopt dus niet bij de opstanding.

28. Eens voelde ik deze verbinding heel duidelijk, als een hemelse hersenklier, een punt in mijn hoofd, en grote bliksemschichten kwamen tot mij, gepaard gaande met grote angst. Het was duidelijk een Simson ervaring of Damascus ervaring, of ervaring als van Jezus die ten hemel voer, wat dus de onderwereld was.

29. Het boek van Daniel gaat over het hebben van visioenen en hoe zwaar dit kan zijn.

30. Vooroordelen zijn voordelen voor de onbesnedenen.

31. God ziet alles, en tekent alles op. God weet het en kent ieder mens door en door, en ieder mens zal persoonlijk verantwoording dragen voor zijn woorden en daden. Is het dan niet beter dat wij vervuld zijn met God, met de kennis ?

32. Het vlees is gevaarlijk, want het verstoord onze relatie met God, de kennis, en misleid ons. Daarom moet de mens terugkeren tot het geestelijke. Kom los van je vlees verslavingen. Het vleselijke kan namelijk het geestelijke niet begrijpen.

33. De onbesnedenen willen niet met vragen leven, niet met onderzoek, maar met snelle, laffe zelfovertuiging, zeer gemakszuchtig. 'Oh, we begrijpen iets niet. Haal even de etikettendoos erbij, dan zijn we er weer vanaf.'

35.

Moeder Arnhem

1. Als een mens sterft blijft zijn ziel doorleven, en als dit een slechte ziel is, is het ook een boosaardige geest. In het hiernamaals worden de oorlogen dus gewoon voortgezet, als onderdeel van de geestelijke oorlog. De goede zielen die zijn overleden staan aan de kant van het pastoraat, wat ook wel de wolk van getuigen wordt genoemd.

2. Velen weten niet eens wat het is. Het zijn geestelijke ongeletterden.

3. De onbesnedenen kennen het pastoraat niet, en willen het pastoraat niet leren kennen.

4. De onbesnedenen hebben een pseudo-wetenschap, geen exacte wetenschap, maar een markt van kwakzalverij en beunhazerij. Zij zijn niet onderwezen in de geestelijke jacht en daarom dus illegaal bezig en maken veel kapot. Hier op aarde heerst de leugen en de alcohol. Maar wij moeten de dingen zoeken die boven zijn.

5. De onbesnedenen doen natte vingerwerk. Ze delen gewoon mensen in hokjes aan de hand van boeken die ze hebben gelezen. Onbesnedenen geschoold door andere onbesnedenen. Er is niets persoonlijks bij. De macht die ze hebben kopen ze gewoon van elkaar over. Alles gaat door geld en door hun bizarre etiquette. Ze dansen een dodendans.

6. Ze doen chic met hun bont van geslachte zielen. Het zijn slagers. Ze hebben een obsessie met problemen zonder de problemen op te lossen. Het zijn rampentoeristen. Lekker vervroegd met pensioen gegaan. Lekker rentenieren over de ruggen van anderen heen, met andermans leed. Nee, ze willen het niet genezen, daarom noemen ze hun patienten ook graag ongeneeslijk ziek.

7. Ook willen ze gezondheid bestempelen als ziekte zodat ze met hun mentale mishandeling de mens zo daadwerkelijk ziek maken, zodat ze kunnen zeggen dat ze gelijk hadden (selffulfilling prophesy).

8. Het zijn leken, geen geleerden. Het is geen intellectueel beroep. Ze maken vele mensen ziek, zodat ze een inkomen hebben. Dat is wel de laagste vorm van bestaan. Het zijn leken, geen geestelijken.

9. Ze glijden overal geruisloos langsheen en doorheen. Oh mens, ontwaakt toch, en ziet wat er op u is afgezonden. Kolonisten zijn het. Boosaardige geesten die uw hart willen bezitten. Laat je niet omkopen door hun geschenken.

10. Zij zijn de drugs-profeten. Zij weten en zien alles. Zij kennen de mens door en door, vanwege wat iemand anders op een papiertje heeft gezet. Zij kennen de mens van achteren en van voren vanwege hun roddelblaadjes. Alles is hen bekend. Zij kennen je zitten en staan. Is dat niet 1984 ? De denk en droom tirannie ? Het ministerie van de liefde wat zichzelf voortdurend tegenspreekt, maar wat toch de waarheid is waar iedereen voor moet buigen, en zo niet daartoe wordt gemarteld om alsnog te buigen ? Wij leven nog steeds in 1984, in Brave New World als reageerbuis babies.

11. Drugs profeten van 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet,' drugs monniken, die zich afgezonderd hebben van de waarheid, van de kennis, als geestelijke en sociale zelfmoord. En daarmee vermoorden ze zoveel anderen.

12. Je kunt niet met ze redeneren, want ze staan niet open voor rede, dus je trekt altijd aan het kortste eind, en hoe meer je zegt wat ze niet begrijpen en willen begrijpen, hoe meer etiketten ze uit hun doos trekken. Ze zijn immers aan de drugs, een gevaar voor jou en voor henzelf, dus je bent in een mijnenveld.

13. Je mag alleen van hun drugs nemen. Zij zijn de enige en hoogste god, oftewel godsdienstwaanzin.

14. De onbesnedenen hebben zichzelf tot god gemaakt, allemaal door inteelt. Het heeft zichzelf zelfs in de kerk opgesteld om aanbeden te worden. De mens wil God niet. God mag niet spreken. Alleen het ego van de mens mag spreken.

15. Het houdt het land in een greep als een slang, waardoor het land niet verderkomt. Het land wordt gewurgt. Daarom moet deze slang afgedaan worden door onderwijs. De daadwerkelijke reformatie en bevrijding moet nog komen. We kunnen er niet zomaar uit zoals gezegd, maar het moet verdiept worden.

16. Alles liep vast in Arnhem. Moeder Arnhem is een donkere vrouw die in de natuur leeft, weggejaagd.

17. Alles liep vast bij Arnhem in de tweede wereldoorlog. Toen ontstond de zogenaamde honger winter, en toen moest eerst de Schelde bevrijd worden.

18. De mens moet zich terugtrekken en stil worden, teruggaan tot de natuur, tot moeder Arnhem. De mens moet wedergeboren worden in haar schoot.

19. Moeder Arnhem,
Ik zie hoe onbesneden ze zijn,
Hoe ze u hebben vergeten,
terwijl u diep in de natuur bent met uw visnetten,
uw zondvloed van de kennis zal komen
Moeder Arnhem,
Ik zie hoe zij altijd uw woorden verdraaien,
Zij kennen u niet

36.

Van Golgotha tot Auschwitz

1. Het begint met een twistzieke vrouw. Zij is wild en woest als een natuurvrouw, niet op een vleselijke manier, maar op een geestelijke manier, op een profetische manier. Zij ging van Golgotha tot Auschwitz. Waar waren wij ? Zij weet dat ze de mens niet kan vertrouwen. Daarom gooit ze haar paarlen niet voor de zwijnen en is zij als een orakel, obscuur.

2. Zij is strijdlustig als de hemelse boodschapper die met Jakob op Pniël streed, en Jakob sloeg, opdat Jakob gevoelig zou zijn voor de boodschap. Aanvaarden wij het als wij geslagen worden door de hemelse tucht om de hemelse boodschap te ontvangen ? Of verwerpen wij de hemelse tucht ?

3. Zij werd geplunderd, zij werd verkracht. Wie hoort haar stem in de nacht ? Wie waakt met haar, of slapen zij allen ?

4. Wie hoort haar geroep, wie hoort haar geschreeuw ? Wie kan er door haar boosheid heenprikken ? Wie kan het slaan van haar gesel aanvaarden, waarmee ze haar boodschap brengt ? Ja, ze moet haar kinderen wel wakker schudden. Ze wil dat we het voelen. Zoveel geschiedenis die verloren is gegaan. Een moeder in het zwart, als een obscure monnik. Ze prevelt wat, maar niemand kan het verstaan. Auschwitz zwaar in haar herinnering, de dagen dat ze werd verkracht. Heeft het haar oppervlakkig gemaakt ? Nee. Juist diep. Wie kan haar ontcijferen ?

5. De onbesnedenen zijn als het beest van de zee die zijn merkteken, zijn etiket, drukt op ieder mens, en hen leidt tot het beest uit de aarde, de valse profeet.

6. De martelaren zijn onthoofd. Ze mochten geen eigen godsdienst en geen charismatische gaven. Ze werden onthoofd en kregen een merkteken, wat ze overigens niet persoonlijk ontvingen. Ze hebben dit etiket nooit aanvaard, omdat ze weten dat het vals is.

7. De vrouw moest vluchten tot de wildernis.

8. De onbesnedenen rijden hoog op hun beesten, een moordend spoor achter haar latend. Overal zaaien zij dood en verderf. Zij zijn gekomen om het merkteken te brengen. Zij wanen zichzelf het hemelse woord, zwaar aan de verdovende middelen, waar ze zwaar voor betaald heeft, en waar ze voor heeft geroofd en geplunderd.

9. Zij zitten op het beest van Auschwitz. Maar het kindeke vindt een schuilplaats in Betlehem, tussen de wilde dieren in de wildernis. Het kind is veilig in de baarmoeder van de aarde.

10. Er is honger in Afrika, terwijl de rijken rustig doorleven. De stem van Afrika is gedoofd, en de

rijken worden steeds rijker, chauvinistische varkens als ze zijn, met overdreven liefde voor het eigene, overdreven nationalisme, zo overdreven dat ze doof zijn voor andere landen. Zelfs gaat de scheur dwars door hun eigen land, tussen arm en rijk. Rijkdom is hun natie.

11. Varkens kwamen aan de macht, en gingen zorg dragen voor de slacht van andere dieren. Het is een varkocratie.

12. Maar de samenleving is te goedgelovig. De holocaust van de dieren moet ook allemaal maar kunnen. De vleeseter trekt gewoon zijn schouders op. Moedwillig is hij bezig zichzelf te vermoorden met al dat vlees. En dan maar dure reisjes maken. Auschwitz willen ze niet zien. Het lijden van Auschwitz, van hongerend Afrika willen ze niet dragen. Elke stap die ik zet in mijn leven zet ik voor hongerend Afrika om geen deel te hebben aan de gemeenschap met de clowns in het westen.

13. Wat doen wij met het lijden van de armen ? Hebben wij onszelf al verloochent om dit lijden te dragen ?

14. De mens kent de territoriale boze geesten niet die macht over hen voeren en wil deze ook niet kennen. De mens wil slapen, feestend de ondergang tegemoet. De mens is op een zelfmoord missie. 'Ja, daar beginnen we niet aan. Dat is allemaal teveel werk. Laten we er maar een einde aan maken, en nog even een laatst groot feest hebben.' Wat valt er te vieren, mensen ? Helemaal niks. De rijken hebben alles al opgekocht en dobbelen om andermans leven en bezit. En de oude fabels hebben ze naar hun eigen hand gezet.

15. Overal peperdure reisjes maken in oorlogstijd, en Auschwitz willen ze niet zien, tenzij als rampentoerist.

16. Voor het worden van een mens moesten ze een rivier over, en het worden van een mens was een roversloon.

37.

Moeder tegen moeder

1. Verhard je naar alle vleselijkheid en leugens op aarde. Volg het niet na. Doe onderzoek, anders wordt je in een put van verderf meegesleurd. Zo kun je ook tot de ware zachtheid en zachtmoedigheid komen, die van boven komt.

2. Zoveel dieren dagelijks naar de slacht door de varkocratie. Mensen zijn de ergste varkens. De zonde heeft je vernietiging op het oog en komt in vele valse gedaantes. Geloof hun vleierijen niet. Ze willen je bezitten en dan meesleuren. Kom tot de dieptes. Ga diepere lagen in de dingen zien waarin je kan schuilen. Kom tot de bronnen, voor nieuwe stromen. Doe het voor jezelf en anderen.

3. Iets vanuit de toekomst zal ons helpen. In de toekomst is de kennis namelijk uitgewerkt.

4. Dit is de strijd : moeder tegen moeder.

5. Het varkelijke kan het geestelijke niet verstaan. Ze willen niet leren. Ze nemen er ook de tijd niet voor. Het is een varkelijke wereld. Het is niet eens meer een vleselijke wereld. Het is varkelijk geworden.

6. Varkens rollende door alles wat vies en smerig is en hen dan schoon wanen als pauselientje in papierotopia, want het staat immers geschreven.

7. Zodra het in hun roddelbladen staat afgedrukt is het de waarheid. Dat is de varkelijke waarheid. Ze hebben een varkelijk verbond gesloten, een varkelijke alliantie met alles wat oppervlakkig, leugenachtig en bedrieglijk is, en maar huichelen en vleien om zichzelf ook nog te overtuigen hierin, zodat ze alle twijfels kunnen wegwimpelen. Dank je

de koekkoek. Je gelooft het toch zeker niet ? Het is de varkocratie. Het is allang niet meer menselijk.

8. Nee, ze leggen ook niks uit. Ze onderwijzen niet. De roddelblaadjes slingeren overal rond, zoals bij ons thuis vroeger. En maar aan varkeren. Er wordt niet geleerd. Alles wordt in de doofpot gedonderd. Zo kun je ze herkennen : Ze onderwijzen niet. Ze hebben geen substantie. Ze sturen je naar scholen die je niets leren. Het gaat allemaal varkelijk over niks. Het zijn varkens scholen die de mens dom houden, want dom verkoopt. Alles beoordelen ze varkelijk, naar hun varkensoren. Als er muziek is dan spitsen ze hun varkensoren om te zien of het wel dom genoeg is. Zo behandelen ze ook de literatuur. Het moet vooral goed dom zijn. Mensen, ik heb het alweer gehad voor vandaag.

9. In zulke varkelijke families moet je tegenwoordig opgroeien met hun varkelijke kerken waar je bedreigd wordt met eeuwige marteling als je niet doet wat ze zeggen. Eeuwige marteling. En ze doen alsof het de normaalste zaak van de wereld is ! Nee, dit is het leven niet ! Lijken eten iedere dag, voeren ze ook aan hun kinderen alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Het zijn varkens. Varkens families. Punt.

10. Als je daar problemen mee hebt dan ben je gek en ziek. Mensen helpen ? Dat kan niet hoor. Je moet een varken zijn, anders ben je ongeneeslijk ziek. Het varkelijke kan het geestelijke niet verstaan.

11. Het varken abc : Je bent varken, help geen mensen, denk niet aan de armen. Eet je bordje vlees, eet je bordje leeg. Vlees is goed en gezond.

12. Zij die het geestelijke verachten, de profetie niet willen, worden gedreven door het varkelijke, alsmaar meer, meer en meer.

13. Moeten we hier onze kostbare tijd mee verdoen ? Werk zolang het dag is, want als het nacht is kan niemand werken. De mens heeft genoeg in het varkelijke geleefd. Laat de mens verder leven in het geestelijke. Maar zal de mens luisteren ?

14. Het is de varkens nachtmerrie. We hebben deze nachtmerrie nodig, want het geeft informatie.

38.

De ontwenning van de moederborst

1. Laat alles wat adem heeft de Heere loven. Dit betekent dat je altijd geestelijke oorlogsvoering moet doen vanuit de context, niet vanuit kortzichtigheid. Als je oordeelt, doe je dat dan vanuit een vooroordeel of heb je daadwerkelijk onderzoek gedaan ? De psalmen gaan over de territoriale oorlogsvoering, maar wat betekent het in diepte ?

2. Het betekent dat je een probleem bij de kop moet pakken, dat je naar de wortel moet gaan en niet aan symptoom bestrijding moet doen.

3. Het betekent dus dat je oog moet hebben voor nuances. Dat is het daadwerkelijke 'strijden tegen koningen.' Het is dus geenszins letterlijk. Territoriale oorlogsvoering komt dus neer op veel studie en onderzoek. Het zijn dus slechts spreekwoorden, zoals het rund bij de horens pakken, wat ook betekent dat je geen tijd verspilt en je niet met bijzaken bezig houdt, zoals Lenin zei : 'de juiste schakel op het juiste tijdstip.'

4. Dat is dus een veel rustiger beeld van oorlogsvoering. Een leraar zei eens tegen mij dat het innemen van het beloofde land daar ook mee te maken heeft : het leren van de benodigde vakken.

5. Er is heel veel misbruik van geestelijke oorlogsvoering, van theologie, religie.

6. Ook Israel misbruikte de oorlogsvoering en gaf er

een verkeerde betekenis aan, een oppervlakkige, vleselijke betekenis. Het ging hier om een vals, vleselijk vertrouwen op eigen wapenmacht.

7. Allereerst moet elk wapengebruik getoetst worden en verdiept worden. De wapenmacht van Israel werd vernietigd vanwege misbruik.

8. Jeremia moest door zijn celibaat een levend teken van God's oordeel zijn over het trouweloze Juda, terwijl Hosea juist moest prediken door zijn gezin.

9. Hosea moest met een overspelige vrouw trouwen. Soms ontkomen wij er niet aan een onheilig verbond te sluiten, wat dan profetisch en strategisch is, om een bepaalde boodschap te brengen, om een bepaald gebied in te nemen. Wij mogen dit echter niet vanuit het vlees doen. Dat is een groot verschil.

10. De reden waarom we iets doen kan een verschil tussen dag en nacht zijn, terwijl het ogenschijnlijk hetzelfde is. Zo is het soms ook belangrijk om in het celibaat te zijn, wat ook strategisch is. Zo is dit ook met de ouderbanden. Soms moeten we toenadering zoeken, maar soms is het tijd ons van onze ouders af te keren.

11. Dit kunnen ook geestelijke ouders zijn, leiders, degenen die over ons zijn aangesteld, of die ons hebben ontvoerd, in ballingschap hebben geleid, tot slavernij hebben gebracht, in gevangenschap hebben gezet, onze bronnen waaruit wij putten, vrijwillig of gedwongen.

12. Het Israel van de dagen van Hosea was opgebouwd uit hoereloon, het loon van de afgoden. We kunnen ook stellen dat dit bloedsloon is.

13. Israel moest de geschiedenis overdoen, van de hongertocht tot het land van de wijngaarden, door de wildernis.

14. In het boek Hosea is er een zware strijd tegen corrupte moeders, corrupte ouders.

15. Geld is voor hen belangrijker dan waarheid, belangrijker dan gezondheid, belangrijker dan het goede.

16. Al hun macht, rijkdom en kracht hebben ze door het vlees, het vleselijke, het zondige, het schuldige.

17. Hosea zag zijn huwelijk als symbool van het oordeel en als symbool van tuchtmaatregelen als medicijn.

18. We kunnen stellen dat dit boek een dodenboek op zich is, of een poortenboek, waarin wachters verslagen moeten worden en deuren geopend, zoals in de onderliggende Egyptologie.

19. Door het hele boek Hosea ligt een strijd tussen vormendienst en de ware kennis van God.

20. Ik zag hemelse bloemen waar zielen uit voort kwamen. Het waren hele grote bloemen met grote hangende kelken, roodachtig. Ik zag een donkere vrouw in een witte vacht, en ze deed de vacht uit, en stond naakt.

21. De schepping is een geboorte in een rivier, door een donkere vrouw, een natuurvrouw. De donkerheid van haar is metaforisch voor de bescherming van het kind, zoals ook de rivier dit is, als het natte van haar baarmoeder.

22. Het volk had bijzaken tot prioriteiten gemaakt. Als het misschien iets heeft voortgebracht dan zullen vreemden het verslinden.

23. Wij moeten eeuwig volharden, hoe lang het ook zal duren, totdat God's storm ons opneemt. Wij moeten het lijden ten einde toe dragen en de beker van het lijden tot de laatste druppel leegdrinken. Het is ook mijn ervaring dat sommige mensen zich door niets en niemand laten stoppen, niet door enige kennis of bewijs verhinderd worden. Ze zijn niet voor rede vatbaar. Het gaat hen om hun wil, niet om

kennis.

24. Als de lijdensgezinde de wildernis ingaat om alles achter zich te laten en een ontmoeting heeft met God in de vorm van natuurvrouw, donker met grote borsten vol met melk, om van het hemelse woord te geven, dan rijst volharding op hierin.

25. Dan gaat het over jongens die dit soort briefjes schrijven : Lieve Ma en Pa: Ik ga bij de wilde jongens. Als jullie dit lezen ben ik al ver weg.

26. Het tijdperk van de wilde jongens is begonnen.

27. En zo rijzen de wilde jongens bendes op.

28. Het zijn ruilers van profetie en geestelijke wapens.

29. De wilde jongens spreken niet, of ze schreeuwen of ze hebben omgebouwde woorden. Het zijn vissers die netten hebben van koude, vreemde woorden.

30. Denk je in waarom je op deze aarde bent gekomen in deze nachtmerries. Het is om je wakker te schudden.

31. De kerkelijke vervolging, al dan niet met behulp van de (ingehuurde) psychiatrie verstoort een kind ernstig in de uitoefening van zijn jeugd-zijn, zijn spontaniteit en abstracte godsdienstvrijheid. Het is een zware mentale aanval op het kind wat traumatische gevolgen kan hebben voor zijn verdere leven.

32. Niet door uiterlijke dwang, maar innerlijke gehechtheid.

33. De jaren 1800 herhaalden zich. Er was een afscheiding, maar het werd door hen die zich koning waanden niet geaccepteerd. De profetische beweging werd zwaar vervolgd op allerlei manieren.

34. De sleutel ligt in oudere versies van genesis. Er was een oorlog tussen twee landen, waaronder Silphi. Het was een tijd waarin veel kinderen werden geroofd. Kierkegaard schreef over de ontwenning van de moederborst. Eerdere versies van genesis spraken ook over de profetische uithuwelijking.

35. De opname is al geweest, en het is een opname naar binnen geweest, dus het is niet zo dat je letterlijk niet meer rondloopt omdat je met vliegend paard en wagen naar de hemel bent genomen. Neen. Zij die opgenomen zijn lopen nog gewoon rond.

36. Het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan. Zij die door de profetische golf werden gegrepen en tot de hemel werden opgenomen werden vervolgd door hen die van de aarde waren.

37. Zij van de profetische golf zijn de wilde jongens.

38. Dat is wat profetie is : hij was uitgehuwelijkt aan de hogere realiteiten. Hij hing de kennis aan, niet de lagere wil. De kennis was de hogere wil waardoor hij werd voortgedreven.

39. Amos klaagde over de hardheid in de stam van Juda dat er niemand was die over de scheuring van Jozef treurde. Ze bekommeren zich er niet om.

40. Ik moest veel rivieren over. Ik was een vreemdeling in een vreemd land.

39.

Het spotkleed dragen

1. Wij moeten het spotkleed dragen. Door onverhoorde gebeden stelt God ons geduld op de proef. We hebben geen grotere kracht nodig, maar een diepere dood, als we op zoek zijn naar God. Teveel kracht verblindt en misleidt, maar het lijden onderwijst ons.

2. We komen tot het punt dat we zo verzadigd zijn van het lijden dat we niets meer kunnen verdragen, overgevoelig zijn, maar dan gaat de andere wereld juist voor ons open. Alleen door het lijden leert de mens gehoorzaamheid.

3. Zo diep gaat het, tot we tot een overvloed van lijden komen, en vuil worden, want er was zoveel valse, vleselijke schoonheid.

4. De kerk heeft een afgod gemaakt, zodat ze de principes niet meer hoeven te volgen.

5. Zij die inzicht verkrijgen zullen het zoete niet begeren, en toch zal het bittere ook zoet zijn, want voor de hongerige is het rauwe zoet, en het bittere als honing. Het lijden verandert het denken van de mens.

6. Het lijden bevat middelen om de mens verder te helpen. Ik heb dat altijd zo gezien en ervaren.

7. De middelen van het lijden zijn als van de bomen van het paradijs. Het gebeurt als de slagen maar doorgaan en doorgaan, en niet meer stoppen. Je leeft dan in een andere wereld, en bent één van de opgenomenen, en het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan. Je bent dan een eenling. Je leeft dan niet meer op de aarde, maar toch ben je op aarde. Je bent vrijgemaakt, maar toch gebonden. Telkens wordt je uit elkaar gescheurd, want ze trekken aan je, maar je bent ver weg.

8. Het is het onderwijs wat ten leven leidt. Zo niet, dan ben je levende al dood. Alleen zij die het lijden dragen reiken tot het eeuwige leven. Dit is omdat het diep genoeg is om door de eeuwigheid heen te komen. Het heeft diepte nodig, anders kom je nergens.

9. Kennen wij het geheim van de tuin van God waardoor wij gaan in ons leven ? Houden we ons bezig met die hogere natuur ? Laat jezelf niet afleiden door hen die het lijden en de gesel niet leren. Zij willen immers uw ziel meeslepen in het verderf. Zij zijn loze golven van de zee des doods, van de eeuwige dood, waarin je aan het einde niets dan zeeschuim bent. Oh mens, laat u toch onderwijzen. Het leven kan zoveel meer betekenen. De tucht is de baarmoeder. De mens die geboren wil worden kan hier niet aan ontkomen. De gesel is de opvoeding, anders zijn wij slechts wolken zonder water.

10. Ik houd mij vast aan uw gesel, oh God,
opdat u mij behoedde tegen het kwaad.
Uw gesel leidt mij, doet mij ontwaken,
en bewerkt het goede in mij.

11. Uw gesel is mijn oor oh God, opdat ik zal horen van uw onderwijs,
Uw gesel is mijn oog, opdat mij niet zal ontgaan wat u aan mij laat zien.
Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht.
Uw woord is in uw gesel, en uw herinnering.
Ja, bitter is haar melk, om haar kind te sterken.

12. Wij moeten het lijden aanvaarden. Er zijn velen om ons heen die veel klagen en geen onderwijs aannemen, en ook het lijden niet aanvaarden.

13. De mens moet beseffen dat de mens deze tucht nodig heeft. Zij die altijd maar klagen en hun kinderen niet onderwijzen verbitteren hun kinderen. God slaapt en houdt zich doof voor een reden. Er is een diepere wereld. God is in dromen.

40.

De worsteling tussen het zwijnenzaad en het vrouwenzaad

1. Egypte was het beeld van de opvoeding, en toen

moest het volk tot het beloofde land. De huidige samenleving is gebaseerd op een hoop speculatie.

2. De mens vereerde slechts mensen. De tradities en voorouders moesten in ere gehouden worden, dus het volk ging nooit het beloofde land in.

3. God slaapt en houdt zich doof, want het gaat niet eens om deze realiteit. De mens moet de andere realiteit zien. God handelt niet in deze realiteit.

4. Zijn wij zo onverschillig geworden dat we zeggen : 'Het is nu eenmaal zo.' Onverschilligheid heeft de mens nooit verder gebracht, en het is dodelijk in combinatie met speculatie. Spijbelaars speculeren. School is niet iets om onverschillig over te zijn, maar allereerst hebben we te strijden tegen de school van spijbelaars, de pseudo-school van dwang en misleiding.

5. Opname houdt ook in dat wij God opnemen, oftewel in ons laten wonen.

6. Het offer moet volledig zijn. De mens mag niets voor God achterhouden, het offer mag niet in gebreke blijven.

7. Het is belangrijk dat er allereerst een worsteling plaatsvindt met God, zodat de mens geen valse, ongetoetste goden volgt.

8. De mens mag ook niet zomaar blind vertrouwen en zich blind overgeven. Dat doet de mens ook niet als de mens een vrouw ontmoet. Hij moet haar eerst leren kennen en testen, als in een worsteling.

9. Er is een offer van zaad aan de ingang van het leven, en dan is er door de dood nieuw leven, een wedergeboorte, die in de mens zelf mag plaatsvinden.

10. Het leven en haar ingang beeldt dus het visnet uit en haar prediking is twistend, testend, anders is er geen bekering.

11. Al vanaf het begin is er een worsteling tussen het zwijnenzaad (het vlees, de wereld) en het vrouwenzaad.

41.

De zoon moet ter helle dalen

1. De mens mag zich niet zomaar overgeven. Strijd om in te gaan, oftewel test alles.

2. Er ligt een enorme diepte in verborgen, wat ook door de ingang van het leven als beeld is vastgelegd.

3. De mens moet tot een opname komen, en dan stroomt het zaad en is er wedergeboorte.

4. Het vlees moet volledig sterven, oftewel geofferd worden, als een middel om tot het inwendige zaad te komen, oftewel het verborgen woord.

5. Dit is dus een proces van onderwijs waarin alle onwetendheid wordt uitgebant, ook de onwetendheid omtrend deze dingen.

6. Een straf is in dit opzicht ook positief als een restrictie, een kastijding, opdat de mens niet afdwaald, en in die uitleg mag de straf ook daadwerkelijk eeuwig zijn, opdat de mens het pad vindt.

7. Men raadplege hierover het gehele woord des Heeren om een goed beeld te krijgen over deze vaak misbruikte terminologie.

8. De mens moet loskomen van lekenprediking.

9. De zoon moet ter helle dalen alvorens op te staan.

10. Het spijbelende kan het geleerde niet begrijpen.

42.

De verborgen raad van God

1. Alle dingen werken mede ten goede. Het goede is de kennis. Het gaat dus om het pad van onderwijs.

2. Op het lange pad van het lijden, moet men geduld leren, en is er diepte en zo alomvattende eeuwigheid. Niets kan ons scheiden van die kennis. Ook kunnen wij niet ontkomen aan die kennis, en die kennis zelfs niet wederstaan.

3. Het offer leidt tot het zaad, en zo tot profetie, oftewel de verborgen raad van God.

4. De natuur is zo mooi. We zijn op weg naar nieuwe tekenen van leven. Kunnen we onze moeders zien in de natuur, dwars door alles heen ? Zij zijn de hemelse woorden en gedachtes die ons leiden en corrigeren, voortvloeiende vanuit de bron van eeuwige kennis.

5. De besnedene werd tot zoon, als beeld dat hij een volkomen offer had gebracht, zijn zaad, en zo wedergeboren werd als zoon. Hij was van het vleselijke overgegaan tot het geestelijke, van onwetendheid gekomen tot kennis, van leugen tot waarheid.

6. Als wij zoon worden is de verbinding met de natuur moeder hersteld. Een besnedene kan niet slechts een besnedene zijn, maar moet ook zoon worden. Hiertoe is het visnet.

7. De gelovige keert door het persoonlijke zoonschap terug tot de eeuwige natuur. Zou er iets aan dat zoonschap ontbreken, dan zou de eeuwigheid wegsmelten als een drug.

8. De dood kan niet direct en permanent intreden, maar alleen zijn intrede doen door het lijden dat volkomen moet worden door geduld. We spreken daarom ook van het leven als een lijdensweg van hongeren om zo geheel los te komen van de zonde in de diepte van ons wezen en ons bestaan.

9. Kunt gij dan zoetheid proeven zonder eerst diepe bitterheid te hebben geproefd ? Alleen de eeuwige honger leidt tot de honing, als in een geheimenis. Dit is een volkomen honger waarin al de aardse zintuigen en geneugtes zijn afgestorven. Dit is een slopend gevecht wat niet met minder genoegen kon nemen.

10. De mens gaat in de kooi, los van alles, wordt op zichzelf teruggeworpen.

11. We moeten niet slechts over het hongerpad gaan, maar ook door de hel, opdat we niet denken dat iets vreemds ons overkomt.

12. Religie mag nooit overdreven worden, en mag de eigen verantwoordelijkheid niet vervangen, want dan is het slechts zieldovende en verstandsuitdovende drugs die schadelijk is voor de algehele gezondheid van het menselijke gestel en bestaan.

13. De mens is slechts in een tijdelijke toestand, een bepaald bewustzijnsniveau.

14. De mens mag zo bouwen aan de eeuwigheid.

15. Als de mens geheel aan zijn vlees een harde dood is gestorven wordt de mens opgenomen tot een hoger niveau, een hoger inzicht.

43.

De innerlijke verdeeldheid van de mens

1. De geestelijke gaven zijn de werkinstrumenten die

God aan de mens heeft gegeven om het koninkrijk te bouwen.

2. Onze strijd is niet vleselijk, maar geestelijk.

3. De vijand zal blootgelegd worden.

4. Oneindige nuance moet er zijn, zodat er ook oneindige creativiteit kan zijn.

5. Het geestelijke is eeuwig, en dus ook de geestelijke gaven, de geestelijke werken, wat betekent dat het werk volledig is, en niet ergens halverwege moet stoppen, want half werk brengt leugen voort.

6. Het werk is eeuwig, oftewel volledig, genoeg verdiept. Alleen door het eeuwig werk is God voor eeuwig met ons. Wij kennen eeuwig door eeuwige studie. Als je dit voortijdig en in onvolledigheid afbreekt om tot voorbarige conclusies te komen dan vaagt je ziel weg. Dan ben je een dolende, waterloze wolk, niets dan zeeschuim aan het eind.

7. Door het zoonschap zijn wij uitverkorenen en ontvangen wij de geestelijke gaven om ten dienst gesteld te worden tot anderen. Dit zoonschap kenmerkt zich door afzondering.

8. Het kenmerkende van profetie : dat wat geen oog heeft gezien en wat in geen hart is opgekomen.

9. Als wij de prediking verkondigen, dan moet deze boodschap uniek zijn, en niet een boodschap van kudde mentaliteit. Profetie is altijd creatief.

10. We mogen ons afvragen : bezit onze prediking zout of is het zouteloos ? Prediken wij om het vlees te behagen, mensen naar de mond te praten, om te bevestigen wat algemeen aanvaard wordt, of prediken we een hemels leven wat gekeerd is tegen het aardse leven om zo scheuring te brengen in de gemeente. Want die moet er wel zijn.

11. De hemelse prediking kwam niet om vrede te brengen, maar scheuring, het vleselijke moest namelijk van het geestelijke gescheiden worden.

12. Wij gaan soms met de gesel door de kerk. Heilige huisjes moeten soms omver getrapt worden. Dankbaar volgen wij hierin het natuurschone hemelse woord. Wat een prachtige natuurvrouw is dit.

13. Het hemelse woord gaat over de innerlijke verdeeldheid van de mens, over hoe ingewikkeld de mens in elkaar zit, en over hoe er van diverse kanten aan de mens getrokken wordt.

14. Het is de innerlijke chaos van de mens, waar uiteindelijk een nieuwe schepping uit voortkomt. Deze laat zich niet afdwingen, maar gebeurt op het juiste daarvoor aangestelde tijdstip. De mens verzint fabels om aan de restricties van de natuur te kunnen ontkomen.

15. Het hemelse woord valt met recht de vleselijke werken aan. In die zin is zij een giftige pijl.

16. In de slaap komen dromen met geestelijke werken, door de geestelijke gaven.

17. Er is ook nog zoiets als mentale vervolging. De Psalmen staan hier ook vol mee. Maar wie zijn we ? We zijn uitverkorenen. Het zijn krachten die tegen elkaar ingaan.

18. God verkiest het dwaze. Het gelijkvormige zal uitsterven. Alleen het unieke zal overleven. Durf je anders te denken dan de mensen om je heen ? Zo niet, dan heb je een probleem. Het gelijkvormige zal onder de voet gelopen worden door de dwazen van het hemelse woord. Zij kijken wel beter uit dan gelijkvormig te zijn aan anderen. Heb je nog iets te melden in deze wereld, of zeg je alleen maar hetzelfde als wat ieder ander mens zegt ? Zorg hierin wel dat je niet vleselijk dwaas bent of gewoon dom of roekeloos. Wees strategisch, wees intelligent, en

betaal de prijs.

19. Het vlees projecteert altijd, klaagt altijd de mens aan die het goede wil doen, van het vlees afwil. Hoe kom je van het vlees af ? Het vlees is de zondemacht die de mens wil besturen. Wij leven niet door eigen meningen en geloof, niet door het vlees.

44.

De vervolging door het varken

1. Wij leven door dromen en visioenen en die moeten getoetst worden. De vleselijke werken moeten sterven. Daarom is de onbesneden kerk zo tegen de gaven, en vervolgt altijd de gaven, altijd.

2. Het vlees verletterlijkt daarom ook altijd alles. De mens is zo schoon geworden dat de mens door deze waan het vlees niet eens meer ziet. Daarom moet de mens zich vervuilen door het werk. Dat is dus een goede, natuurvervuiling.

3. Laten we niet vergeten dat het lijden er is om het vlees eraan te doden, het varkelijke in ons. Wat een verschrikkelijk beest is dat, een woest varkelijk zwijn. Dit is geen makkelijk zwijn, want het zwijn projecteert, valt ons aan met valse beschuldigingen en draait alles om. Misschien ken je dit zwijn wel in je eigen leven. Wij moeten ons dus juist vuil maken in de strijd tegen dit everzwijn. Het is allereerst iets in ons zelf, ons vlees, onze varkelijkheid, als een prisma, en die lijkt in eerste instantie onoverwinnelijk, omdat het je met grof geweld zo kan uitschakelen. Zelden is er een meer intimiderend beest geweest dan dit zwijn. Het kan je totaal aan stukken rijten. Het zit in je gedachten, nog niet eens zozeer wat anderen tegen je zeggen, maar de manier waarop je het interpreteert en hoe het je leven beheerst. Het is de prisma waardoor je leeft en waardoor je in dit bestaan bent. Het zwijn heeft je gebeten, en je bent erdoor gaan hallucineren. Alles om ons heen is het gevolg van die hallucinatie, van het ijlen van die wond, wat ook wel de matrix wordt genoemd. Dat wil zeggen dat we de aardse realiteit anders ervaren dan dat het is, en we denken omdat anderen hetzelfde beleven dat het daarom wel waar moet zijn, maar dat is niet zo. Anderen zijn vervormd en kunnen wel hele andere dingen zijn. Alles is vermomd, alles is een projectie, een verdraaiing. Daarom moeten we de strijd met het beest aangaan zodat deze wond kan genezen.

4. Allereerst dus niet grijpen naar het schoonmaakproduct, maar naar het vuile werk. Durf je handen maar vuil te maken aan dit varken. Je moet wel, anders rijt het je nog verder in stukken.

5. Zink in de varkensjacht. Durf jezelf vies te maken. Je moet er doorheen. Je kan het nu niet gaan negeren. Het is niet letterlijk. Het is iets van de natuur. Dompel jezelf onder in de strijd. Dat is het lijden, want zeer zeker dat het varken ons dan zal verwonden en ons zal vervolgen. Je komt er dan niet meer vanaf maar moet er dwars doorheen.

6. Overal zie je dit varken. Maar je moet er doorheen. En het hemelse woord is daartoe als een hulp en gids gezonden. Zij is een natuur vrouw die inwijd in de jacht op het vlees. Zij sluit geen compromissen. Zij disciplineert je, en onderwijst je.

7. Dit is een strijd in haar baarmoeder waardoor wedergeboorte kan plaatsvinden. Het komt je niet aanwaaien. Eerst ben je een feutus. Je moet door alle nodige ontwikkelings fases heen voordat je geboren kunt worden. Daarvoor is alles duister.

8. De mens wordt niet zomaar door een middeltje van zonden gewassen. Neen, de mens moet de zonde confronteren en leren kennen. Ken je de strijd met dit zwijn ? Ken je de strategie ? De psalmist moest zichzelf figuurlijk wassen in het bloed van de vijand, wat erop duidt dat je de vijand door en door moet kennen.

9. Het vlees heeft deze strijd verzaakt en zo de bedriegelijke vlees industrie opgezet in plaats daarvan, maar dit kan de noodzaak van de geestelijke strijd niet vervangen.

10. Het varken en het zwijn in de natuur zijn onze medeschepselen, en zijn intelligente, vredelievende dieren, geenszins de vleselijke varianten in de geestelijke wereld die metaforen zijn van de zonde in ons. De mens zelf is dus het varken. De mens moet zichzelf opofferen en niet altijd naar de ander kijken.

11. De eersten zullen de laatsten zijn, en de laatsten zullen de eersten zijn. Wie de grootste onder u wil zijn zal de kleinste zijn.

12. Het vleselijke zal in die zin ook nooit aan het geestelijke ontkomen. Terug naar de natuur realiteiten achter de aardse beelden.

13. De dieptes van het hemelse woord zijn wachtende als natuur vrouwen in de wildernis op de ontwakende mens. De moeder roept. Wie hoort ?

14. Zonde staat gelijk aan kortzichtige exclusiviteit. Kom tot de diepte, ook de diepte van het hemelse woord. Je moet de taal leren begrijpen, waar het daadwerkelijk voor staat, in de diepte. In de diepte sterft het vlees af. Aan de oppervlakte blijft het vlees je bedonderen.

15. Daarom is het hemelse woord 'zij die tot de dieptes roept'.

16. Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind.

17. Bent u al opgenomen voor werk ? Het is de werk-opname, een zeer belangrijke opname. Door de opname in het geestelijke werk te ontvangen wordt het vleselijke werk en de wil tot vleselijk werken verpletterd.

18. Wij kennen hierin de diepte van het lijden die tot zo'n opname heeft geleid. Eerst moet het vlees door dit lijden geheel verscheurd worden. We kunnen stellen dat de vleselijke blijdschap die we om ons heen zien een gebrek is aan informatie en aan geestelijk werk.

19. Het lijden leidt tot gehoorzaamheid, oftewel tot het ontvangen van de geestelijke gaven daartoe en de geestelijke werk-opname tot geestelijk werk.

20. De mens wordt teruggeroepen tot de wildernis, tot de natuur.

21. Er moet als geestelijk mens naar gekeken worden als naar een gelijkenis die versluierd is.

45.

Meerdere opnames

1. De oude kerk had alles verletterlijkt en ze dronken bloed en aten vlees.

2. Het is niet genoeg om zomaar opgenomen te worden. De mens moet tot de diepere opname komen.

3. De dwaalgeesten verdedigen hun gruwelen met hand en tand, door uitspraken van voorouders die ze vervolgens uit de context halen en verdraaien. Ze willen het kloppend maken. Zo forceren ze alles om hun gruwelen maar goed en mooi te doen lijken.

4. De diepere opname, de werk-opname, vindt plaats als vleselijke uithuwelijking verbroken wordt.

5. We kunnen niet ontkomen aan de talen en beelden om ons heen, maar we kunnen ze wel verdiepen en

vergeestelijken, en ook ontmaskeren door te zien wat er verborgen gehouden wordt.

6. De leugen kan de waarheid niet geheel verdelgen. Het loopt er nog ergens doorheen, en dat is ook de beste manier van ontmaskering en terechtwijzing.

7. De eeuwige kennis zal wederkeren in de werk opname. Het is een ontmoeting in de lucht, als een prisma.

8. Als je geestelijk werkt, maar je volgt daarbij geen geestelijke studie, dan gaat het vlees het overnemen. Dan heb je de test niet doorstaan.

9. Het gaat per slot van rekening om het onderzoek, om de studie opname.

10. We kunnen niet alleen maar lijden en de andere wang toekeren en onze kinderen gemarteld laten worden, en dan maar deze misdadigers vergeven. Een moeder beschermt haar kind. Dit is ook in de natuur zo. De wilde dieren vergeten nooit, en vergeven ook niet. Ze moeten overleven, hun kinderen beschermen. Ja, het lijden duurt lang en gaat diep, maar daarin is studie die tot werk leidt, en dit leidt tot de strijd-opname. Het is oorlog. Verzaak de geestelijke oorlogsvoering niet. Wij keren vaak de andere wang toe, maar kom niet aan onze kinderen.

11. Durf die vergevings-grens over te gaan. Kom tot de diepere strijd-opname. En misschien dat je dan juist je vleselijke wapens kan laten vallen. De strijd-opname betekent dus dat een heleboel valse strijd, vleselijke strijd zal afsterven. Het lijden roept juist een diepere strijd op.

12. Genade mag nooit misbruikt worden, zoals de vergevingskerk die ook een genade kerk is.

13. Kom terug tot de moedermelk van het hemelse woord, kom terug tot haar wildernis, haar kamp, waaruit uw vlees niet zal kunnen ontsnappen. En laat uzelf onderwijzen.

14. Het vlees moet sterven, en de ziel wordt opgenomen tot God.

15. Het hemelse woord toetst. Zij laat met haar ogen niet los wat zij heeft gezien. Zij vergeet niet, en vergeeft ook niet zomaar. Het is geen moeder waarbij we met grote zonden en grove leugens zomaar ermee wegkomen door één of ander dom versje op te zeggen wat we ergens hebben geleerd. 'Ja, dank u voor uw vergeving.'

16. 'Welke vergeving ?' zou zij vragen. Wat heb je er zelf aan gedaan ?

17. Zijn zulke zogenaamde godsdienstigen die God niet kennen en niet willen leren kennen dan niet de grootste en ergste onbesnedenen ?

18. Er ligt gevaar in de omgang met deze onbesnedenen.

46.

De hemelse huisvesting

1. De sleutelen van Haggai zijn geestelijk. De sleutels liggen in de handen van de geestelijken, van de gelovigen. Laat niemand zichzelf bedriegen. Ook zij die het geestelijke verkopen zijn daardoor dus niet meer geestelijk, maar vleselijk.

2. Ware geestelijken moeten waarschuwen, en mogen hun waarschuwingen ook zeker niet verkopen, anders hebben ze ook bloed aan hun handen, veel bloed.

3. Vandaag de dag worden sleutels verkocht aan criminelen, en gestolen door dieven. Maar och, ziet

u, het zijn geen echte sleutelen, en men versteent hierdoor slechts.

4. Tucht is vandaag de dag in de wereld koopwaar geworden. Daarom vertrekken geestelijken naar de wildernis. Ze willen er niets maar dan ook niets mee te maken hebben. Ze onderhandelen niet met de mammon.

5. Het hemelse woord kwam om de mens geestelijke woningen te geven. Wij komen in deze woningen als wij de woningen van het vlees achterlaten. Na de opname komt er dus hemels inwonerschap.

6. Veelal grijpt de vleselijke mens te snel naar werk, zodat het vleselijk werk is, en heeft hierin geen genoeg fundament van studie, van het Woord, waardoor het een valse studie opname is, en een gebrek aan lijdens opname. Dit zijn vaak heerszuchtige mensen die niet kunnen wachten, niet willen wachten.

7. Het is dus ook een valse werk opname die dan plaatsvindt. Al met al zijn dan hun sleutelen ook vals, die ze dan proberen door te verkopen in een crimineel netwerk. Ze bouwen hun eigen scholen en eigen regeringen en noemen het dan legaal. Dus deze leugen kent geen einde, maar zal vallen door het kerkelijk recht, door het hemels woord, want ze zullen in de hemelen niet worden gehuisvest. Het is slechts geestelijke huisvestiging op grond van een vleselijke opname. Daarom kennen zij ook geen daadwerkelijke autoriteit, maar slechts in vormen en uiterlijkheden die tijdelijk zijn en wegstreepbaar.

8. De onbesnedene doet geen of gebrekkig onderzoek en verkoopt dan het recht of veilt het voor de hoogste bieder. Dit is een grote gruwel van rechtsverkrachting, door het aannemen van steekpenningen.

9. Dit is een oorlog tussen het zaad van het zwijn en het zaad van de vrouw.

10. De vrouw heeft door het bezit van een baarmoeder daadwerkelijke kwaliteiten van huisvestiging, terwijl de slang bedrog pleegt.

11. Door te lijden kan de mens de ander aanvoelen en iets voor de ander te betekenen. In die zin is werken drieledig : studeren, lijden en strijden.

12. Zonder deze werken is de mens dood.

13. Het hemelse woord hamert als Noach op de werken, als zijnde een schip om te overleven. Zonder werken is er geen schip. Dit kan alleen door het lijden.

14. Ook de werken zonder lijden zijn dood.

15. Onbesnedenen kijken de mens in de mond voor het goud, maar luisteren niet naar de mens.

16. Wie is uw raadsheer ? Geld of kennis ?

17. Paulus rekende alle dingen schade en drek om de uitnemendheid der kennis.

18. Onbesnedenen zullen niet toegelaten worden in de hemelen. Eigenlijk zijn ze gewoon bezig zichzelf te vernietigen. Wat kunnen we doen als een mens bezig is zichzelf te vernietigen ? We proberen hem te helpen waar we hem nog kunnen helpen, maar we moeten onszelf en anderen ook tegen hen beschermen. Daarvoor is de kerkelijke tucht.

19. Het werk moet dus gekeurd worden, getoetst worden. De mens moet niet alleen in de werk opname zijn, maar ook komen tot de werkplaats, en gehuisvest worden in het werk. Is het werk al je woonplaats, en ben je al onderdeel van een werk-familie ? Of ga je nog helemaal op in je aardse familie die hun tijd verspillen met allerlei vleselijk werk om de heiligen af te leiden ? Er zal dus een zondvloed komen die al het vleselijk werk zal uitbannen, elk werk zal toetsen. Elk pseudo-werk zal uitgeroeid worden door deze zondvloed. En dan lig

je in het water, in de zee, die al dan niet woest is, en dan moet je zwemmen tot de werk-eilanden die nog zijn overgebleven, de woonplaatsen van geestelijk werk. Dit is de zondvloed van het hemelse woord. Zij komt tegen alle valse werken, en toetst elk werk nauwgezet en zal niets door de vingers zien. U bent gewaarschuwd.

20. Het hemelse woord komt om velen te ontslaan. Veel werk is namelijk helemaal geen werk. De werk-zondvloed zal komen. Wie zal bestaan ? Als het nacht is zal niemand kunnen werken. Werk zolang het nog dag is. Het werk moet volbracht worden.

47.

Het lijden van de oude profeten

1. Het hemelse werk is één van de natuurvrouwen tot de kerk gezonden om hen te leiden. Zij draagt een lamskleed. Waar staat het voor ? Een vals lam moest verslagen worden. Zij roept de mens op om waarlijk discipelen te worden, maar discipelen van wat ? Het is beeldspraak natuurlijk.

2. In een droom lag ik in de werk-zondvloed, waar overigens iedereen doorheen moet. Ik was in de zee, en moest naar een eiland zwemmen, wat gebouwd was op klei. Ik moest tegen kleigronden opklimmen. Ik ontmoette haar toen in de wildernis op het eiland. Zij droeg een lamskleed. Zij was een donkere natuur vrouw, een aspect van God. Zij speelde een lied op een fluit, en zong.

3. Je bent in het oerwoud. Onbekende parasieten hebben het op je bloed gemunt. Eén verkeerde beweging en het kan te laat zijn. Geestelijke oorlogsvoering alleen is niet voldoende. Er kan ook valse geestelijke oorlogsvoering zijn. Je hebt nog iets anders nodig : toetsologie. Elke geestelijke oorlogsvoering moet streng getoetst worden. Grondig getoetst. Anders ga je eraan.

4. Iemand zei eens tegen mij dat hij daar zwaar paranoïde van zou worden, maar hebben we een andere keus ? Als we onze kop in het zand steken en dus niet leren dan hebben de parasieten ons. Het is oorlog. Je ogen en oren dichtdoen is geen optie. Dan hebben ze je. Je bent nu eenmaal in het oerwoud en je moet zien te overleven. Dus zie te overleven. Voor nu zit er niets anders op. Zie dat je er doorheen komt. Er valt niets te ja-maaren. Wie niet studeert valt in slaap en gaat eraan, wordt een prooi.

5. Het toetsen moet dus grondig gebeuren, anders ben je nog prooi, want parasieten kunnen oneindig sluw zijn. Vandaar dat het vak toetsologie zo belangrijk is, levensbelangrijk. Je toets moet volkomen zijn, waterdicht. Het moet leiden tot de toets opname, waarin je dingen zo diep hebt doorgetoetst dat de geestelijke kennis je tegemoet is gekomen en je opneemt. De geestelijke beloont zulke toetsers.

6. Geestelijke werken moeten van boven komen, en niet gebaseerd zijn op voorschriften en tradities van mensen. We hebben dus zowel een toets opname nodig als een profetische opname. Toetsen is niet aanvaarden en vertrouwen, maar worstelen. Er staan teveel gevaren op de loer, ook als we denken in God te zijn. Pas als we volharden in het toetsen en worstelen tot het einde zullen we opgenomen worden. Die opname is een verbrokenheid, want Jakob werd gebroken zodat hij gevoelig zou zijn voor de geestelijke kennis. De toets opname is dus niet iets zoetsappigs. Jakob werd in het toetsen gegeselt opdat zijn vlees zou afsterven.

7. Luistert naar de roede. Jakob moest leren naar de roede, naar de gesel te luisteren, want het beschermde hem en leidde hem. Daartoe is pijn in ons leven. Het is niet om ons te vernietigen.

8. Het vlees mag de profetie niet in de weg staan.

9. Wij mogen ons nooit blindelings overgeven. Wij zijn dus innerlijk verdeeld, en dat is onderdeel van de toetsologie, dus denk niet dat u iets vreemds overkome. Het is heel normaal in de wildernis.

10. Soms worden we verscheurd door onbegrip, klagen en weerstand, vanwege de diepte van het lijden, de snijdende pijn van de gesel wat soms maar niet lijkt te stoppen en alleen maar erger lijkt te worden.

11. Wie kan het dan soms niet uitschreeuwen in woede, en wie kan soms niets anders dan vrezen of zo overgevoelig zijn dat je weg probeert te vluchten ?

12. Soms is het lijden ondragelijk, en de natuur weet dit. Niks menselijks is ons vreemd.

13. In het leven van een geestelijke kan het zo erg zijn dat we net als Elia niet meer willen leven soms, of onze geboortedag en moederschoot vervloeken zoals Jeremia. Dan willen we niet meer leven, net zoals Job. Dan is het allemaal teveel geworden. Dat wil niet zeggen dat we dan minder geestelijk zijn, maar het lijden gaat soms door dit soort dalen die zo diep gaan dat we wanhopig zijn en het niet meer zien zitten. Dat is het pad van het lijden.

14. Door het lijden wordt de mens dan eindelijk opgenomen uit de vleselijke woning, los van de vleselijke familie banden.

15. Er zijn verschillende soorten vals geloof waar de mens voor op moet passen.

16. Profetie mag niet alleen op speciale gelegenheden zijn. Neen. Dan heeft het vlees teveel ingang. Onze zintuigen moeten opengaan. Het gaat erom profetisch te leven. Het gaat om het hemelse burgerschap.

17. Dit geschiedt door de profetische opname en de toets-opname, want iedere profetische besnedene weet dat er een strijd is tegen geesten van valsheid, die telkens weer proberen de profetische mens te misleiden.

48.

Menselijke geboden leiden af

1. De hemel is geestelijke kennis. Als je de geestelijke kennis niet hebt ben je ook niet in de hemel.

2. De hemel is studie. Het vlees wil niet studeren. Het vlees wordt in stand gehouden door bepaalde bacteriën, en daarom moet de mens de bacteriologie kennen.

3. Profetie is ingewikkelder dan het vleselijke. De hemel gaan we dus in door studie.

4. De mens moet niet denken dat alles plotsklaps gaat gebeuren, maar door studie en werk, heel grondig, gebaseerd op de toetsologie, wat ook het fundament van de hemelogie is. En de hemelogie moet zintuigen hebben, anders kan er geen informatie, geen geestelijke kennis worden overgedragen, dus daarvoor is de profetie.

5. Als onbesnedenen iemand niet begrijpen, dan is zo iemand gek in hun ogen. Dat is makkelijk. Zo kan ik het ook. Dan hoef je niemand te leren kennen. Ze doen geen onderzoek.

6. Ze begrijpen iets niet, dus is de ander direct gek. Ze werken ook voortdurend langs elkaar heen. Ze begrijpen elkaar ook niet, maar ze houden de hand boven elkaars hoofd.

7. Het zijn drugsmengers. Dat kan nooit goed zijn voor het lichaam. Kijk naar alle formules die ze opprevelen, want ze willen niet leren. Ze zijn niet

voor rede vatbaar. Allemaal bijgeloof.

8. Ze geloven in hun vreemde, onnatuurlijke, mensonterende en lichaamsonvriendelijke formules, niet in de geestelijke kennis. Ze verbergen de sleutel van kennis, en zo houden ze de mens tegen binnen te gaan. Dit voorhangsel zal weggeschoven worden.

9. De mens moet naar school, anders sterft de mens. Er wordt door spijbelaars, leken, veel gelogen.

10. Leerregels moeten vandaag omhuld worden met geestelijke kennis, omhuld worden met school, om misbruik te voorkomen.

11. De geestelijke kennis is de schoonheid van de leerregels. Zonder de geestelijke kennis hebben de leerregels geen schoonheid. In die zin is de school ook de schoonheid van het werk, en bezit het werk geen schoonheid zonder de school.

12. Daarom mogen we ook niet alleen gerechtigheid zoeken in leerregel en werk, maar in geestelijke kennis en school. Geestelijke kennis en school zullen leerregel en werk volbrengen, tot schoonheid en eer strekken.

13. De mens mag geen afwijkende, bedriegelijke beelden van de geestelijke kennis maken om daarmee te spijbelen, want de mens moet gaan tot de bron.

14. De valse beelden zijn de menselijke geboden die gemaakt zijn, als een afleiding, niet als schakel. Dat wil niet zeggen dat er geen beelden en verbeeldingen mogen zijn, maar ze moeten waarheidsgetrouw zijn en niet liegen en afdoen aan de zaak.

15. Dat heeft dus ook allemaal met de hemelse prisma te maken. De hemel is de vrouw met de spiegel. Durft de mens in de ware spiegel te kijken, zonder naar de bedriegelijke spiegels van de wereld te grijpen ? Waarom zou je mensen je laten voorliegen met hun vooroordelen ? Dat zijn dan de valse spiegels, de valse beelden.

16. Dit gaat over het misbruiken van het geestelijke voor vleselijke doeleinden.

17. Als we vergeven willen worden dan moeten we geestelijk worden, want zolang we nog zondigen tegen het geestelijke, dus nog steeds vleselijk zijn, dan kunnen we niet vergeven worden, want dan zijn we nog niet veranderd.

18. Een mens krijgt nooit zomaar vergeving maar moet zich van de zonde bekeren en het dan goedmaken, dus eigenlijk van het vleselijke over gaan tot het geestelijke.

19. De mens zweert eden op basis van mensenwerk, menselijke tradities, menselijke dogma's, door menselijke goedkeuring, in plaats van eden op basis van de geestelijke kennis.

20. Ze denken als een ander mens het goedkeurt, dat het dan goed is. Ze hebben de mens tot god verheven. Het mist dus zijn doel en heeft niets te maken met de natuur.

21. Ze zoeken hun bevestiging in vage beelden, niet in het hemelse Woord.

22. Hebben wij al een hemelse getuige bij alles wat we doen en zeggen ? Hebben wij al een wachter voor onze mond en onze voet ?

23. Zorg dat je een hemelse getuige hebt. Wij kunnen alleen de geestelijke kennis zien door de geestelijke kennis.

24. Het is hoor en wederhoor, en geen schuld zonder bewijs, maar de wereld is gebouwd op vooroordelen.

49.

Moordenaars van de ziel

1. De mens moet loskomen van vleselijke familie en vleselijk loon, en komen tot geestelijke familie en geestelijk loon.

2. Pas op voor de familiaire werken van het vlees. Dit zijn totaal zowel dode als dodende werken, en velen zijn eraan verslaafd.

3. Het lijden is de ouders. Door het lijden worden wij opgevoed, beschermt en geleid.

4. Genezing van het familiaire vlees is niet zomaar te krijgen, maar alleen in de diepte. Zo mag de mens door het afsterven van het familaire vlees komen tot hemelse adoptie, tot de geestelijke familie of hemelse familie, wat in eerste instantie gewoon principes zijn binnen de mens zelf.

5. Het vlees is zware verdovende middelen van onbesnedenheid, goddeloosheid en vleierij die onredelijk kunnen maken naar anderen toe. Eens zal de mens voor al zijn zonden moeten betalen.

6. Gebrek aan tucht is een vorm van doodslag, wat als wortel de spijbelzucht heeft. Valse scholen worden dus gebouwd op een fundament van doodslag en zelfmoord. Ook een gebrek aan boosheid hebben over onrecht, oftewel onverschilligheid, is dus een vorm van doodslag.

7. Wreedheid, en een onrechtvaardige gestrengheid of een onmatige strafheid, of een te grote zachtheid of slapheid, of aanzien des persoons zijn allemaal vormen van doodslag. Ook egoïsme is een vorm van doodslag, en ook vleierij en omkoperij.

8. Vermeer offerde een medicijn : Hebt u lust tot doodslaan zonder u schuldig te maken ? Leg dan uw hand en al uw macht aan de oude vleselijke natuur van de zonde, die verdorven wordt door de begeerlijkheid der verleiding. Ziet dat u hem vervolgt met een dodelijke haat. Want het is de moordenaar van uw ziel, en ook menigmaal van uw gestalte, van het nieuwe schepsel.

9. En zie dan dat gij daarmede aan het wurgtouw des hemels komt, het vlees gehangen met de begeerlijkheden.

10. Al zouden het de liefste boezemzonden zijn, al is het dan het eigen en alle verkeerde eigenliefde. Daarom riep een zeker dichter uit: De bitterheid wijkt van deze dood; Zij nodigt ons te rusten in haar schoot.

11. Want we hebben te maken met daadwerkelijke bloedzonde.

12. Vermeer stelt "Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander benijdende." En : "Een iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te spreken, traag tot toorn; want de toorn des mans werkt Gods gerechtigheid niet."

13. Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft de toorn plaats. Want er is geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

14. De mens moet stoppen eigen rechter spelen. Er zijn vele regels verbonden aan het dogma. Als de mens deze overslaat dan is het niets anders dan zelf-vernietiging.

15. Wij moeten zelf de dood sterven aan ons vlees, volkomen, zoals hen die het beloofde land Palestina zijn binnengegaan, anders zullen wij telkens weer schuldig zijn aan de zonde van doodslag. Ook als de mens de zonde niet goedmaakt, dan zondigt de mens telkens weer.

16. De mens verlangd dikwijls veel meer van de ander dan God van de ander verlangt.

17. De man groeit dan wel in lengte, maar blijft met hetzelfde lichaam als in zijn jeugd, terwijl de vrouw borsten ontwikkeld en welvingen om haar klaar te maken voor het zogen van kinderen.

18. De man die gewoon gelijk blijft, alhoewel wel wat hariger wordt naarmate hij ouder wordt, of juist ook weer haar verliest, is een beeld van de natuurlijke soberheid van de mens, leren leven met het minste.

19. Dat is ook daadwerkelijk zijn vruchtbaarheid waarmee hij de vrouw kan bevruchten, iets wat een vrouw dan weer niet heeft.

20. Daarom horen zij tezamen, maar dit is slechts een metafoor die zich in de mens bevindt. Zij begrijpen beiden dat minder meer is, niet werelds leven, maar sober, en dus hemels, terwijl de vrouw de voedster is van hen in het beloofde land Afrika.

50.

Het sieraad van soberheid

1. Door het minderen sterft de man aan zichzelf en komt zo in een andere abstracte werkelijkheid, die van de vrouw, want wat de vrouw hem voedt is het Woord, de kennis, en dus de honger, oftewel het minderen, de soberheid.

2. De man die niet mindert om tot de abstracte vrouwelijke werkelijkheid te komen die wordt tot een varken.

3. We zien het om ons heen : protserige, rijke, machtslustige varkens die zichzelf mannen noemen.

4. Het is een hele jammere situatie, maar het laat zien dat de mens terug moet naar de soberheid, en geen deel moet hebben aan de onbesneden kerk.

5. De vrouw is dus de droom in de nacht, alhoewel veel vrouwen nachtmerries zijn. De mens moet diep genoeg slapen om tot de natuurvrouwen te komen, niet tot wereldse tutten.

6. Als je belangrijke principes loslaat, die van soberheid, en werelds gaat leven. Dat is verraad naar God en de geestelijke kennis. De vrouw is de prediker van soberheid, overvloedige soberheid, en predikt dit aan haar man. Hij is een beeld van soberheid. Soberheid is hun beider sieraad. Zo is er een drievoudig snoer tussen hen en de natuur wat niet snel verbroken wordt.

7. Allereerst en boven alles moet de mens zich toeleggen op de geestelijke kennis, en de rest is bijzaak. Dit is niet noodzakelijk iets romantisch, want de geestelijke kennis is het onderwijs.

8. Wat wij niet hebben kunnen offeren, geven, kunnen we ook niet bezitten. Geestelijke gaven zijn dus ook altijd dat wat we aan anderen gegeven hebben, anders bezitten we ze niet. Alles komt dus pas via een omweg bij ons. De mate waarin wij geven is de mate waarin wij eigendom hebben.

9. De gebeden zijn er dan voor om de mens af te stemmen om te komen tot de hogere kennis. Is er nog iets van de wil, dan komt de mens bij lagere kennis terecht of bij helemaal geen kennis, en alleen maar wilsdrangen.

10. De onbesneden kerk heeft de moeder van het gebed uitgesloten. Die bestaat niet. Die zou ook niet sterk genoeg zijn om hun vele vleselijke begeertes te vervullen. Niet sterk genoeg ? Ze heeft de mens het leven gegeven. Maar ze geeft hen inderdaad niet naar hun vleselijke begeertes, maar wat de mens nodig heeft. Niet wat de mens wil, maar wat de mens nodig heeft. Daar zit nogal een verschil tussen, een groot verschil.

11. Als je met iemand communiceert, moet je op die persoon afgestemt zijn, en in dit geval is dat de geestelijke kennis, dus het gebed betekent jezelf afstemmen op de hogere principes, opdat je genuanceerd blijft en geen tussenstappen uit het oog verliest.

12. De moeder heeft een baarmoeder die allesverwoestend is naar het vlees, dus die ontwijken ze liever.

13. Gebed behoort een offer te zijn, niet voor egoïstische doeleinden. Zoals Ursinus bad : Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de opheffing mijner handen als het avondoffer.

14. Net zoals de kerk is ook het gebed beeldspraak. Als je het teveel verletterlijkt dan gaat de kracht ervan verloren. Door allerlei menselijke tradities heeft de mens God van zijn kracht beroofd.

15. Ursinus stelt dat het gebed het hebben van een getuige is, dus je kunt maar beter letten op je woorden en daden en hoe je bidt, want die getuige brengt alles tot God, oftewel tot de geestelijke kennis.

16. Deze sleutelen zijn geestelijk en van de boetvaardige pelgrims. Een vleselijk mens kan niet bidden. Vleselijke gebeden werken niks uit, die komen niet verder dan de grond. Er is een sleutel van kennis, een sleutel van tucht, en een sleutel van gebed. Deze sleutels werken met elkaar samen. Als er een sleutel ontbreekt, zullen de andere sleutels ook niet werken.

51.

De voorouders in ballingschap

1. Er is een verschil tussen besnedenen en onbesnedenen, tussen geletterden en ongeletterden, tussen intellectuelen en onwetenden. Daarom hebben de intellectuelen, de geleerden, ook een grote taak. Wat men vandaag de dag in de wereld geleerden noemt zijn overigens vaak geleerden in het vleselijke. We hebben het dus duidelijk over geleerden in het geestelijke, in de profetologie en de taalkunde.

2. De mens moet bidden om de communicatie met de geestelijke kennis in stand te houden, om de nuances blijven te zien, en om de leerregels te omhullen met geestelijke kennis en dieper uit te werken, opdat ze niet star en dogmatisch worden, kortzichtig en oppervlakkig, ondualistisch, eenzijdig.

3. Als de mens niet bidt, dan gaat de mens dingen over het hoofd zien. Dit hoeft niet traditioneel, via opzegversjes, maar bidden is grotendeels luisteren, overdenken. Ook moet je dus bidden om telkens weer je vlees te offeren, zodat het niet in de weg staat. Het bidden is dus een voortdurend loslaten. Ook bidt de mens als een worsteling met God, oftewel om alle dingen te toetsen.

4. Het gaat er juist om dat we beseffen dat God de geestelijke kennis is als heilsfeit, maar dat dit ook een ervaringsfeit moet zijn, iets wat we persoonlijk moeten ontvangen.

5. Het is van belang dat wij beseffen dat de bron van het gebed het luisteren is, maar ook het toetsen. Het gebed is dus altijd een worsteling, als een afstemmen en ziften. Zo worden wij net als Jakob tot Pniël geleid, en het gebed moet ons verwonden, want alleen als ons vlees gebroken is kunnen wij tot God komen, en zal het vlees niet meer in de weg kunnen staan.

6. Gebed is dus het grond krijgen voor dingen, zodat we later niet bedrogen uitkomen en moeten ontdekken dat we geen bron voor ons leven hadden.

7. Het gebed betekent dus : in contact blijven met de

bron, in contact blijven met de moederborst, het 'onze moeder'. In de baarmoeder verliezen we ons leven, ons vlees. Daarom haat de mens de geestelijke moeder, en heeft het altijd alleen maar over de vader. De onbesnedene vreest de wedergeboorte

8. Ware mannen en ware jongens zijn moeders kinderen, met respect voor hun hemelse moeder, maar ze laten zich niet geven aan de verkeerde vrouwen. Zij worstelen met vrouwen. Het zijn wilde jongens, geen zoete lieve onbenullen die zich vleselijk hechten aan iedere vrouw die ze zien. Ze hebben elk vrouwlievend vlees gedood. Dat zijn ware mannen en ware jongens, en zo niet dan zijn het slechts varkens. Ware mannen en ware jongens zijn sober en trekken zich terug in de natuur. Het zijn kinderen van het woord. Ze doen onderzoek en lopen niet met voertuigen te protsen.

9. De ware man, de ware jongen is als een ware zoon gewijd aan het gebed, aan het 'onze moeder'. Hij loopt niet met de massa mee om tegen zijn hemelse moeder te strijden. Hij kan niet tegen onrecht, en is strategisch, intellectueel. Hij roept niet om aandacht voor hemzelf, maar voor het woord, voor de hemelse kennis, die hij predikt.

10. Hij definieert zichzelf niet teveel, keert vaak de andere wang toe, en vaagt weer weg als de golven van de zee. Je kunt hem niet navolgen. Je wordt weer op jezelf geworpen. De ware man, de ware jongen, de ware zoon, is een hongerende in de wildernis, altijd in gevecht met zijn vlees.

11. Je helden zullen nooit komen. Je moet zelf op pad. Er zit niets anders op.

12. Zijn wij bewust dat wij kind van het woord zijn, of zijn wij te volwassen en daarom niet vatbaar voor de het woord ? Wie is onze moeder ?

13. Er moet voldoende onderzoek zijn, zodat we geen blinde vuistvechters zijn.

14. De voorouders hadden zeker wijsheid, maar wij zijn de vruchten van de voorouders, dus moeten dit verder uitwerken. De wetenschap moet compleet worden. Al te uitbundige voorouderverering is onbesnedenheid.

15. De voorouders waren in diepe ballingschap. Zij waren slaven van een systeem. Verering van hun slavenmeesters is dus verraad naar de voorouders toe. Al die ingedutte kerken is dus puur verraad.

16. Dit is wat er gebeurt in de diepte : het lost zich vanzelf op, het vindt vanzelf een uitweg, een doorgang. Waarom ? Omdat het eindeloos en eeuwig is. Je kan het dus zo gek niet bedenken. Het is meesterkennis. Het stijgt boven alles uit, haalt alles in, omvat alles.

17. Een natuurvrouw had een lamsvel als rok. Het lam is een beeld van het vleselijke, en wel het immer klagende vlees. Altijd wil dit vlees vergeven worden, maar niks doen om het goed te maken. Vergeving is zo een middel om de meest gruwelijke dingen te doen voor dit lam, als het misbruik van het dogma van vergeving.

18. Er moet bij het gebed een honger zijn, een ledigheid. De mens moet alles voor het woord, voor de kennis opgeven. Het is dus een bede om deze honger. Hiervoor moet men de strijd aan gaan tegen de gulzigheid van het valse lam van onbesnedenheid, de valse religie, die wel liefde wil maar geen kennis, die wel vergeving wil, maar geen bekering.

19. Het gaat erom de lijdensbeker leeg te drinken tot de bodem, oftewel de onderwerping aan de tucht. Dit zijn hele andere moederborsten dan de borsten van de wereld. De moederborsten van de tucht zijn donker, opdat het vleselijke sterft.

52.

Een leidsraad en richtsnoer voor de pelgrims

1. De mens heeft de tucht zo verworpen dat de mens terug moet komen tot de tucht door boetvaardigheid.

2. Het vlees staat tussen de mens en God in, en het vlees is onder God's oordeel. De onwetendheid wordt aangeklaagd en onderwezen.

3. Door het zoonschap kan het vlees overwonnen worden.

4. Wij hoeven geen kinderen van de onwetendheid meer te zijn, kinderen van het vlees, maar we mogen kinderen van het woord worden, door opgevoed en onderwezen te worden door het woord.

5. Het zoonschap gaat over het pad van lijdensgezindheid, het pad van het minderen, want er is zoveel om af te leggen.

6. Er zijn regels aan het dogma verbonden. De mens moet onderwezen worden, terug naar de moederborst. Kan de mens daar alles voor achter laten ? Het gaat niet om geloof en meningen. Het gaat om kennis. Die kennis komt van boven, stroomt uit de moederborst van de natuur. Zalig is de mens die het vindt.

7. Er zijn genoeg medicijnen in de paradijselijke natuur te vinden voor de mens, en die zijn geestelijk. Het zijn de vele aspecten van de kennis. Hiertoe heeft een mens onderwijs nodig. Staat de mens daar open voor ?

8. De mens moet worstelen op Pniël. Daarom wijzen wij op Jakob. Zijn vlees moest gebroken worden, opdat hij gevoelig zou zijn voor het geestelijke, en een geestelijk mens zou worden. Er is geen heil in iemand die blindelings vertrouwd. Het is slechts naïviteit en onnozelheid, en zo'n mens wordt misleid en bedrogen, verlokt door valse, overmoedige zekerheden. Zalig de mens die bij alles twijfelt en eerst onderzoekt en toetst op waarheid en daarin volhard om niet tot voorbarige conclusies te komen, want dat zijn valse getuigenissen.

9. Kan de mens loskomen van de drugs van geloven ? Ja, als de mens terugkeert tot de school van het paradijs, dat is de heilige gebondenheid, of in amazone termen de janilogie. De verlamden moeten in dit opzicht tot haar gebracht worden.

10. Verkiezing en verwerping worden uitgevochten op Pniël. Terwijl de verkeerde, onreine en onvaste mensen het verdraaien tot hun verderf.

11. De verlamdheid op Pniël waar de amazone Jakob sloeg is het geduld en de volharding.

12. De geest van overmoedige en overmatige vergeving vernietigt alle werken van de schepping. De mens leert zo geen voorwaarden. De mens vergeet zo de tussenstappen.

13. Hoe kan men tot Pniël komen ? Door alles los te laten en achter te laten om op hongertocht door de wildernis te gaan zoals de Israelieten. Alleen de hongertocht leidt tot Pniël, wat een innerlijke tocht is. Als men nog aan geloof en meningen vasthoudt, dan kan men niet toetsen.

14. De hongertocht is een leidsraad en richtsnoer voor de pelgrims die deze boodschap prediken en dit pad begaan.

15. De minderende moet door het Pniël tot het geestelijke visnet gaan.

16. Het is geen vleselijke strijd, maar een geestelijke strijd. De mens mag zich niet laten verleiden vleselijk te strijden in het vlees. Oh, het vlees is er zo snel bij om alles maar te bestraffen wat het vlees niet begrijpt.

17. Vecht voor je leven. Maak geen compromissen. Elke dag weer je geestelijke wapenrusting aandoen, want er is een vijand die altijd waakt.
Nooit rust hij.
Altijd is hij bezig om mensen te verleiden.
Hij doet dit door omkoperij en heeft hierin veel ervaring.

18. Het vleselijke geeft voortdurend de schuld, straft voortdurend, oordeelt voortdurend, klaagt voortdurend, maar het geestelijke studeert en onderzoekt. Het geestelijke laat los en gaat tot de diepte. Het vleselijke houdt altijd vast. Hierom moet het vleselijke verbroken worden. De mens moet het vleselijke loslaten, het vleselijke overstijgen.

19. Hiertoe is het touw waaraan het vleselijke kan sterven, opdat de mens tot wedergeboorte kan komen in het geestelijke, tot zoonschap.

20. Het vlees moet sterven, maar dan op een geestelijke manier, niet op een vleselijke manier.

21. De totale gehoorzaamheid aan het touw, de totale bekering tot het touw.

22. Het vleselijke zoonschap moet in de dood, opdat het geestelijke zoonschap voort zal komen met de geestelijke winsten.

23. Hierdoor wordt het geestelijk zoonschap verbonden aan het vreemde, de vreemde kennis, opdat deze beloftes zich kunnen herhalen en kunnen verdiepen.

24. Oh, waakt tegen hen die het touw bespotten.

53.

Volharden in het geestelijke vissen

1. De onbesnedenen willen iedereen meesleuren in hun zonden, en strijden tegen een ieder die hun zonden niet aanhangen.

2. Zij zijn een vervalsing van de geestelijke kennis.

3. Het zijn de werken van het vlees. Zij hebben hun roeping verwaarloosd en zijn zo verraders geworden.

4. Het ongeletterde kan het geletterde niet verstaan.

5. De wilde jongens zullen terugkomen.

6. Wat noch het licht van het vlees, noch wet of medisch dogma kan doen, dat doet God, door de duisternis van het Woord.

7. Deze verborgenheid van haar kennis heeft God aan weinigen bekend gemaakt.

8. Kan een mens komen tot een zoonschap van de natuur ? Kan de mens zich verzoenen met de natuur ?

9. Er is een strijd tussen het geestelijke en het geestelijke, en er is een strijd tussen het vleselijke en het vleselijke, en er is ook een strijd tussen het geestelijke en het vleselijke.

10. Wat je ook zegt, het zal niet baten. Je moet geestelijk oorlogsvoeren. De strijd is niet vleselijk.

11. Ga de weg van de geestelijke kennis, dieper, om tot de heilige bron te komen, en scheid je verder van alles af wat daar tegenin gaat.

12. De hemelse woede is tederheid, en staat haaks op de onverschilligheid van de dorre, klinische wereld vandaag de dag. Je wordt niet wijzer van de

woedeloze mensen om je heen.

13. Niets maakt hen nog boos tegenwoordig. Ze hebben die kinderlijke puurheid niet meer dat ze hevig verontwaardigd zijn over onrecht en er iets aan willen doen. Neen. Ze zijn overgegaan tot marktdrijven. Dat is wat het volwassen leven vandaag de dag is.

14. Ze zijn egoistisch geworden. Alles draait om hen. Ze zonderen zich niet af, scheiden zich niet af, maar drinken tezamen met de grootste schurken en met de avondwolven. Het recht wordt verkocht. Men neemt steekpenningen aan, en de profeten profeteren zo vals. Men waant in de avond. Daarom moet de nacht komen.

15. De wilde jongens zijn in de wildernis onder de modder, en ze zijn op missie.

16. Mijn vreugde is in die zin het studeren en verdiepen, er telkens weer wat bijleren. Hierin moeten we ook een heleboel dingen ontleren. Hiervoor moet je je dus wel afzonderen.

17. Kies je voor het Woord of kies je voor het goud en het zilver, oftewel het geld, oftewel de markt. Het Woord is waar mensen wijsheid uit kunnen putten, als van een bron. Het smaakt beter dan honing. Dat staat ook allemaal in de psalmen.

18. Bij dag en nacht het Woord overdenken betekent waakzaam te zijn, verbonden aan het Woord.

19. Ook al is iedereen tegen de geestelijke visser, ook al spreekt iedereen kwaad over hem, liegt iedereen over hem, hij zal niet buigen voor de vijand. Hij zal niet aan ze toegeven. Hij is een volharder, als een beeld van de eeuwigheid, en dit is wat het eeuwige leven inhoudt. Als we opgeven, compromissen sluiten, dan worden we weggespoeld in een wereld van illusies.

20. Volharders in het geestelijke vissen praten niemand naar de mond, verkopen hun ziel niet voor wat tijdelijke populariteit, maar ze dragen hun visnet, worden vervolgd en gaan ondergronds. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt, want zo doen ze met de bedriegers. De mensen haten de waarheid, en als je de waarheid brengt, de pure waarheid, dan zullen ze jou ook haten en je kapot proberen te maken, je vervolgen, op de meest slinkse manieren. Wees niet goedkoop, wees geen hoer.

21. Goddelozen zijn dus niet zomaar atheisten, maar meer goedelozen, in die zin. God is een metafoor voor het goede en voor kennis.

22. Veel mensen zullen gewoon komen en gaan als een zucht, als loze wolken. Die drijven gewoon over om de mens te toetsen. Het leven is een illusie. Het gaat om de kennis hierover.

23. Wat is er gaande ? Niets is wat het lijkt. De hersenen spelen spelletjes met mensen totdat ze ontwaken tot de hogere, eeuwige realiteiten.

24. Dit zijn de ondoorgrondelijke contrasten van de natuur, zonder welk geen leven mogelijk is. We hebben nu eenmaal te maken met goed en kwaad, kennis en onkunde, leugen en waarheid.

54.

Als een geestelijke visser aan waterstromen

1. We hebben niet veel woorden nodig. Je kan een vleselijk grote hoeveelheid van woorden gebruiken om iets te beschrijven voor een markt, voor macht of eer, om jezelf te bedekken, maar het gaat niet om hoeveelheid maar kwaliteit, om het profetische, en dat kan soms heel kort zijn. Woorden kunnen ook weer zoveel verschuilen. Het gaat erom dat de woorden van boven komen, als zaad, zodat het kan groeien.

2. De goddelozen hebben alles in kannen en kruiken, regeren ogenschijnlijk in de gebieden buiten het paradijs, maar het probleem is dat er geen natuurbasis is, dus de natuur zal hen niet herkennen en niet erkennen. Het is vreemd materiaal, natuur-onvriendelijk, dus zal de natuur wegen vinden om hen af te breken.

3. Vervolging moet een mens doorheen. Daar kan een mens niets aan veranderen. Vaak als je er tegen vecht wordt het erger. Het is belangrijk zelf geen deel te hebben aan de zonde. Soms is het wijs je mond dicht te houden. Soms is het belangrijk nederig te zijn, kalm te blijven, maar soms moeten we dapper zijn.

4. Wij moeten zelf tot de prioriteiten komen, zelf de voorwaarden onder ogen komen, de prijs die betaald moet worden.

5. Absalom had zijn eigen legers, en hij had een komplot bedacht tegen Ahn. Uiteindelijk liep het ook op een oorlog uit. Het is dan van belang strategisch te blijven, en niet op de verzoekingen van het vlees in te gaan. Het gaat niet om de hoeveelheid, maar om de kwaliteit. Hierdoor worden wij beproefd. Velen vallen voor het valse recht van de meerderheid. Dit is de grote afval.

6. Als het vlees je niet kan omkopen, je niet kan onderwerpen, dan zal het vlees leugens over je vertellen om je op die manier te breken, en zal je overal belachelijk proberen te maken. Wij moeten standhouden in deze verzoeking.

7. De psalmist wist dat hij niet bij de mensen moest zijn, maar bij God. De mens is bedrieglijk, en is niet te achten. Zij die op mensenvlees vertrouwen komen in strikken. De psalmist ging daarom tot de bron van studie, als een geestelijke visser aan waterstromen, Hij durfde te dromen, en nam de nachtmerries op de koop toe.

8. Eerst moeten wij de put in net zoals Jozef. Oftewel het verdiepen door de nachtmerrie.

9. Als je wil leren moet je eerst ontleren. Eerst moet de mens alle veronderstelde kennis loslaten, om tot de hogere kennis te komen. Dit gebeurt door de slaap. Wij kunnen alleen slapen als we gaan liggen, wat betekent dat we nederig moeten worden, met een open hart, maar niet blindelings vertrouwend.

10. De nachtmerrie is een beeld van onze innerlijke worsteling.

11. De ware student toetst alles door diepere studie. De ware student luistert, maar worstelt, alles brengende tot het Pniël zoals Jakob, want er zijn zoveel gevaren. Het gevaar is kortzichtigheid.

12. Het gaat om de bron, niet om wat iemand tegen je zegt. Het gaat om het persoonlijke, om hoor en wederhoor, niet om eenzijdige verhalen. Het gaat om de droom die juist de weg heeft gevonden door de nachtmerrie.

13. Eerst moet je vluchten, eerst moet je de put in. In deze diepte zal het vlees afsterven, en het geestelijke opstaan. Uiteindelijk is dit iets wat in je zelf moet gebeuren.

14. Wees een Israel kenner, en niet zomaar fabeltjes volger van het westen, want die hebben alles lopen verletterlijken.

15. Men zal over je liegen, je woorden verdraaien, je zal omringd zijn met vleselijke mensen die het geestelijke in je proberen te doden, op wat voor manier ook.

16. Velen komen tot de vleselijke god, en zijn zo in strijd met elkaar over wie het sterkste, beste, meest waarheidsgetrouwe, meest deskundige, meest professionele vlees heeft.

17. De bedrieglijkheden zijn zo oneindig dat alleen

als het vlees volkomen sterft de mens hier doorheen kan komen.

55.

Achtergebleven van de kudde

1. Het lijkt een onmogelijke opgave, maar bij God is alles mogelijk. Er is een weg, en die weg mag de mens leren. Het is misschien moeilijk, of misschien wel heel erg moeilijk, maar het mag toch een uitdaging zijn.

2. Je hebt niets te verliezen en alles te winnen. Het is nu de tijd om te kiezen. Van uitstel komt afstel. Wist je dat uitstel ook een keuze is ? Je kiest dan voor lauwheid, onverschilligheid, en dat is ook een soort keuze tegen de hogere kennis.

3. Weet je dan niet dat uitstellers afgeschoten worden door de vijand, omdat ze achter zijn gebleven ? Roofdieren nemen altijd de prooi die van de kudde is afgeweken, die achter zijn gebleven.

4. Een jongen was in het water van de Nijl. Hij sprak in een vreemde taal, niet eens Israelitisch of Egyptisch, maar voortijds. Hij was niet aangetast door de grofheden van vleselijk bestaan, maar hij was verfijnd. Het was een beeld van het zoonschap.

5. De psalmist heeft vele geheimen te vertellen. Dit doet hij door de psalmen. Het is allemaal beeldspraak dus de mensen moeten er niet te orthodox en fanatiek over worden in hun eenzijdigheid en ongeletterdheid.

6. Soms kan hij niet spreken, maar alleen zuchten, en hij vraagt dan ook op zijn zuchten te letten, want zij spreken.

7. Hij richt zijn gebed niet op mensen, niet op het vlees, maar naar boven.

8. In de nacht zijn al zijn woorden gestorven, maar nu kan hij weer spreken.

9. Soms kunnen wij niet bidden, en mogen wij ook niet bidden, en moeten wij wachten, opdat het vlees zich niet in zal mengen.

10. Jozef droomde, maar zijn familie was als een nachtmerrie die vocht tegen zijn dromen, en zij namen zijn kleed. Zij dobbelden om zijn kleed, hadden zijn dromen verscheurd. Mensen kunnen zo jaloers zijn op de geestelijke winsten van iemand anders dat ze over lijken heengaan.

11. Er is een gericht tegen alles wat hoogmoedig is. Daarom is het van belang nederig te zijn, en exegese te doen.

12. Het kwaad zal niet vergolden worden door kwaad, maar het zal gaan door de exegese, de verdieping.

13. Het kan niet zo zijn dat een mens altijd maar moet lijden, maar de mens mag hierdoor ook geleid worden : lijden en geleid worden. Het lijden is ervoor om de grenzen te laten zien, waarbinnen zich een visioen ontvouwd. Door het lijden wordt dus het oog verscherpt, oftewel het profetische zicht.

14. Eerst moet de mens een confrontatie aangaan met de leugen alvorens de waarheid te zien.

15. Dit is een gebed om inzicht. Alleen in inzicht kan de mens schuilen, in school, in het zoeken van het pad. Al het andere is slechts tijdelijk, en zal instorten uiteindelijk.

16. Een mens moet dan wel dromen, want alleen komt de mens er niet uit. De mens moet wel slapen, om ook de andere kant van het verhaal te kunnen

zien : hoor en wederhoor.

17. Het leven is geen markt, maar de natuur, en die is ondoorgrondelijk, en kan niet beschreven worden door een markt.

18. We zien de angsten van de psalmist. De onbesnedenen proberen munt te slaan uit de angsten en pijnen van de mens.
19. De Israelitische literatuur geeft een veel grotere waarde aan angst, depressie en boosheid, en beziet ze in een veel grotere context.

20. De psalmist veracht zijn visioenen van toorn niet, en herkent hierin de woede tegen de zonde.

21. De onbesnedenen rekenen niet met zulke visioenen, want ze hebben de zonde en het vlees als hun schuilplaats.

22. Daarom willen ze niks weten van God's toorn over het vlees en verachten ze het.

23. Dat ze zichzelf hiermee ten gronde richten mag duidelijk zijn.

24. De macht van de onbesnedene is slechts tijdelijk. Hun zaad zal uitsterven omdat het ten dode leidt.

56.

Ahn en de leeuw

1. De mens moet eerst zwak worden om zo onttrokken te worden aan de zonde. Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.

2. De onbesnedenen zijn onder de vloek van het positieve.

3. Het vlees zal achterblijven, want hun woekerrentenieren is ten einde gekomen. Het is tegen hen gaan keren, en ze hebben geen vleugels om mee te gaan met het geestelijke, omdat ze altijd de studie hebben tegengewerkt.

4. Zij zijn niet voorbereid op de toekomst. Zij hebben altijd roddelfabels geloofd. Nu werkt het tegen hen.

5. De natuur herkent hen niet als haar eigen. Leugen wordt van waarheid gescheiden. Er is een nieuwe werkelijkheid. De oude werkelijkheid is vergaan, is niet meer. De mens heeft inzicht gekregen.

6. Het is als de droom van Jozef die vervolgt wordt door de nachtmerrie. De redding is dan in de droom uitleg en de nachtmerrie uitleg. Dat is dus de gave van vertolking van vreemde talen. De droom spreekt tot de mens in een vreemde taal, en zo ook de nachtmerrie.

7. De mens is hulpeloos bij een leeuw. Er gaat zo'n kracht uit van de leeuw, dat een mens dat niet kan verdragen, en dan overweldigd het de mens. Maar de ware kracht is de gevoeligheid en de alertheid. De psalmist moest onder dreiging van de leeuw zelf een zintuig ontwikkelen waarmee hij met God kon communiceren, maar de leeuw, Saul, de oude orde, zou dat niet accepteren en zou hem zoeken te doden.

8. De psalmist is in gevecht met de leeuw, en de leeuw projecteerd, beschuldigd hem. Het zijn oorlogstaktieken. De leeuw probeert zijn geweten te verlammen. De leeuw vuurt zijn leugens op hem af om hem te verwarren zodat hij makkelijke prooi is. Het is zoiets als een vals zonde syndroom. Ze projecteren hun zonden op de ander, en vertellen de ander dan dat die nooit van hun zonden kunnen loskomen. De mens is immers zondig en zal altijd blijven zondigen. Hun eigen onzekerheden projecteren ze op de ander.

9. De leeuw probeert alles om te draaien, zodat de psalmist zijn orientatie verliest. De leeuw probeert

zijn ziel en verstand te splijten, te breken, zodat hij makkelijker manipuleerbaar is.

10. De leeuw probeert redenen in hem te maken, zodat hij hem kan vervolgen. De leeuw is een meester in drogredenen.

11. De psalmist is alle kleinzieligheid zat, en wil loskomen naar ruimere ideeën, hogere dromen, ook al verbiedt de leeuw zulke dromen.

12. In zijn dromen vindt hij zijn ware identiteit, niet de valse identiteiten die de mensen op hem projecteren. De nachtmerrie heeft de droom verdiept, en de droom verdiept de nachtmerrie, als medicijn.

13. Hij kan alleen de vijand verslaan door de vijand te worden, maar dan op een hele andere manier, op een diepere manier, wat ook een indiaans spreekwoord is. Hij moet leren inzien voor wat voor verloren droom de vijand staat.

14. God laat alle dingen medewerken ten goede, ook de vijand. Ook de vijand staat voor iets wat hij in zijn leven nodig heeft, als hij het in zijn hemelse denken leert toe te passen. De mens moet dit leren, leren te integreren en internaliseren zonder een ongelijk span te vormen met de vijand. Hij mag dit alleen van boven doen, niet op een vleselijke, aardse manier.

15. Goliath was een onbesnedene, oftewel iemand die strijd voerde door het vlees en vleselijk leefde, vleselijke beslissingen maakte, en zich tegen de besnedenen keerde, oftewel de geestelijken.

16. De majesteit van wijsheid komt altijd van boven, die alleen de besnedenen bezitten, zij die aan hun vlees zijn gestorven. Zij kunnen niet anders dan de werken van boven te doen.

17. Ahn was nog maar een kind toen hij Goliath moest verslaan. Kinderen zijn niet gericht op de werken van het vlees om hen heen, het aardse, dat wat volwassenen hen vertellen. Neen. Zij hebben hun eigen dromen en hun eigen interpretaties. Zij zijn nog vrij, en kijken naar boven, terwijl volwassenen allemaal naar elkaar kijken en God hebben vergeten.

18. Het kind is een geestelijke reiziger, terwijl de volwassene een vleselijke reiziger is, ontdaan van zijn dromen en daarom de dromen van het kind wil stelen en exploiteren.

57.

De roeping van Ahn

1. De onbesneden, protserige Goliath die zichzelf boven ieder ander mens waant, als God, is wat de mens wil. De mens wil het vlees, altijd maar weer. Een kind als Ahn had niet veel kans. Toch had God Ahn uitverkoren. God kiest altijd voor het kind, niet de vleselijke volwassenen. Volwassenen kiezen namelijk altijd voor andere vleselijke volwassenen, en niet voor God, omdat ze onbesneden zijn. En het ergste nog is dat zij God imiteren, alsof zij God zelf zijn, wat spotten is.

2. God had naar Ahn omgezien, dat kleine kind, en zoveel dromen gegeven. Dat was de heerlijkheid van Ahn, veracht door onbesneden volwassenen, want zij hadden die heerlijkheid niet. Zij hadden zich nooit laten besnijden. Zij speelden de spelletjes van het vlees, zoals Goliath, maar zij zouden hiervoor een

hoge prijs moeten betalen, want het pad van de zonde leidt tot de dood.

3. Goliath liep ermee te spotten. Goliath dacht dat hij alles beter wist, dat het vlees de weg tot zaligheid was, en dat verkocht hij. Hij had een markt waarmee hij naam en faam wilde maken. Hij wilde gevreesd zijn.

4. Uiteindelijk zou Ahn Goliath verslaan, het beeld van de trotse en protsende onbesnedenheid. De onbesnedene werd geloofd en geprezen door al het vlees, maar Ahn deed er niet aan mee. Ahn kon er doorheen prikken. Ahn luisterde naar zijn dromen, niet naar de vleselijke wensen van hen om hem heen.

5. Ahn zou de vleselijke dromen stukslaan. Ahn was maar een eenvoudige herdersjongen, en hij wilde zelfs de wapenrusting van Saul niet. Die was veel te groot voor hem. Nee, Ahn wilde nederig blijven. Hij wilde niet komen met grootse vooroordelen, maar met nederige, doordachte studie.

6. Hij kwam niet met grootse wapenen aanzetten, maar had een eenvoudige slinger met stenen. De steen is in het Hebreeuws de bouwer, en men bouwt in vreze en beven (eben), niet in hooghartigheid. Daarom is de steen ook de harde, omdat hij zich in heilige vreze hard houdt naar de zonde, zodat de zonde hem niet kan meenemen.

7. Het is een beeld van het verzet, een heilige stijfheid. Daarom worden zachte jongens in de nacht tot harde mannen. Hiervan is Ahn een beeld. Er moet een zekere strengheid zijn naar de zonde, opdat de zonde geen voordeel en winst op de mens behaald en de mens daardoor zou falen.

8. Het beloofde land is de hemelse studie, waar je alleen maar door je dromen naartoe kunt gaan, en alleen maar door je nachtmerries. De mens moet de vijand kennen, de mens moet leren van de vijand. Wij moeten komen tot de innerlijke en geestelijke waarde van het begrip vijand. Dit heeft een diepere betekenis.

9. De onbesnedenen voeren oorlog over bijzaken, dingen die er niet toe doen, allemaal vleselijk. Zij hebben alle richting verloren.

10. Wij moeten daarom weer opgenomen worden tot de warme, weelderige borsten van Israel, oftewel terugkeren tot de inzettingen van hemelse studie.

11. De vijand zal niet altijd recht overeind staan. In de studie zal het uiteindelijk ombuigen en tot sieraad gestrekt worden. Het is niet slechts de vijand. Het is iets wat van je gestolen is, en het zal alleen terugkomen door studie. Het is iets wat ten goede zal medewerken.

12. Het vlees in ons moet sterven, oftewel de onwetendheid moet sterven, opdat onze studie zuiver en gericht zal zijn, en wij vandaaruit ook daadkrachtig kunnen worden.

13. Hierom moest Ahn Saul ontvluchten en Goliath verslaan. Het vlees mag namelijk niet onze richting aanwijzen en een bijzaak mag onze koning niet zijn.

14. De onbesnedenen zijn druk in de weer hun eigen koninkrijkjes te bouwen, dravende voor hun eigen huis en eigen familie, en de rest kan stikken. Oh, zo druk zijn ze een naam te maken, en faam. Maar dit zijn allemaal de werken van het vlees, en deze werken zijn boos en leiden tot de dood.

15. De onbesnedene toetst de dingen niet. Natuurlijk heeft hij wel zijn eigen goden, maar hij gaat altijd in cirkels, niemand neemt hem op, en hij klimt ook niet op. Hij denkt dat hij er al is.

16. Je kan je wel eeuwig afvragen waarom, maar je moet de oorlog tegen het vlees beginnen, want ziet u, het vlees is redeloos. Ze hebben geen reden, zijn niet vatbaar voor reden. Er is dus ook niet echt een antwoord op de vraag waarom, maar meer een oproep.

17. Het vlees heeft geen reden, en daarom is het slechts zaad wat moet sterven. Het is nog niets. Het is de onschepping. Het heeft nog geen richting. Alleen in de baarmoeder kan het richting krijgen.

18. Het offeren is het opheffen tot de kennis, opdat de kennis er wijsheid en inzicht over kan verschaffen en het kan laten medewerken ten goede.

19. Het zaad sterft, wordt verbroken, en dan is er nieuw inzicht.

20. De mens moet volharden in de prioriteiten. Dan zal het vlees vanzelf afsterven, de volken vergaan. Het zaad is stromende en zal zijn weg vinden.

21. Het zaad heeft geen kennis. Het zaad is onwetend. Het zaad is vleselijk.

22. Er zijn vele vruchten van het lijden, in volharding.

23. Door scheiding en onderscheiding komt het zaad tot variatie en interpretatie, waardoor de mens ook als dit tot droom interpretatie leidt in vreemde hemelse talen kan spreken.

24. De hemel zal dus komen door dromen en door droom interpretatie.

25. De droom interpretatie leidt zo tot grens gevoeligheid waardoor hij niet in de valstrikken van het vlees terecht komt.

26. De dood zal de mens nooit eenzijdig kunnen meenemen, omdat de mens ergens anders vandaan komt en in regressie is, dus het is meerzijdig, als een openbaring.

27. Er moet wel een tegenstelling zijn, een eenzijdigheid, een zekere starheid, om aan te dringen tot het maken van een keuze, wat dus een educatief doel is. We kunnen stellen dat er hierom een balans moet zijn tussen meerzijdigheid en eenzijdigheid.

RIVIEREN

1.

De mens heeft niets

1. De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.

2. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.

3. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede, maar ze hebben het altijd over hun eigen wil, en ze willen nog zoveel. Het zit in de mens, en ieder mens moet dit persoonlijk overwinnen.

4. Eerst is er een gevecht tegen de leugen.

5. Er is geen weg dan door het geestelijke visnet. Door het geestelijke visnet wordt de opgenomen mens verbonden aan de natuurkennis.

2.

Durven te lijden

1. Het stopt niet na de ontvangst van het geestelijke, want dan moet je ook nog de opname ontvangen.

2. Ben jij al opgenomen, of leef je nog in het vlees ? Verlang je naar een uiterlijk teken, of richt je jezelf op het binnenste ?

3. Draag het lijden maar, je bent een geestelijke visser. Al het lijden komt ergens anders vandaan.

4. Het lijden is niet voor niets. Durf te lijden, het is beter dan vals en onverschillig over de ruggen van anderen heen gelukkig te zijn.

5. De geestelijke visser gaat langs. Heb je het gehoord ?

3.

De mens moet opgenomen worden

1. Geestelijke vissers …
Wat betekent het ?
Het is een beeld van de opname.
De geestelijke visser gaat langs …
Er zijn bijna geen mensen meer …
Velen hebben hun hart gesloten en zijn geen mens meer …

2. De geestelijke visser gaat langs de deuren …
Velen doen niet open …

3. Er is geen plaats voor de geestelijke visser,
En toch vist hij …
Maar in de natuur is er plaats

4. Geestelijke vissers …
Wat betekent het ?
Het is een beeld van het beloofde land …

5. De goede vissers zorgen dat alles eerlijk verdeeld is …
Zij durven nog te roepen als het niet eerlijk verdeeld is …
Zelfs 's nachts roepen zij als iedereen slaapt …
Dan bonken ze op de deuren en op de ramen …

6. De mens moet wakker worden …
De mens moet opgenomen worden …
De goede visser woont in de hemel,
en vist mij op uit diepe nood,
Dat kost geduld, dat kost je alles

7. Zorg ervoor dat je niet teveel weet. Eerst moeten we een heleboel ontweten, want er is zoveel valse kennis. Valse kennis wordt er in de steden aan de mens opgedrongen. Daarom heeft de mens het diepere visnet nodig om eraan te ontkomen.

8. Er is een heleboel te ontweten. De mens moet ook dromen.

9. Laat de mensen maar praten. Ze vieren hun feestje zonder inhoud, allemaal voor het oog der mensen.

10. Tradities der mensen hebben het werk en woord van de hemelse vergetelheid krachteloos gemaakt.

11. Het oog der mensen tegen het hemelse oog. Het oog der mensen tegen het oog der waarheid.

12. Laat de mensen maar praten. Het is slechts de mond der mensen, maar wij leven door de hemelse mond.

13. Wanneer de mens spreekt is het vanuit het oog der mensen.

14. Oorspronkelijk waren er de geestelijke gewoonten.

4.

In de Orionse oerwouden

1. Nee, je kunt niet alles geloven wat je ziet. Dit is een planeet van gezichtsbedrog.

2. Veelal zijn de bloedlijnen hier gemaakt door Orionse vliegen.

3. Dit terrein is in de diepten van de Orionse oerwouden.

4. Ze dreigen als je hun producten niet neemt, hun gedachtes niet aanneemt, hun geloofdsgoed niet ondersteunt.

5. Ze sturen zo een heel legioen op je af, maar het is allemaal bedrog. De mens moet door deze oerwouden heen.

6. De gehele samenleving rust op deze fundamenten, bedrogen door scammers.

7. Ze hebben stappen overgeslagen. Ze komen samen om hun complotten tegen je te smeden.

8. Je zult echt de dieptes in moeten gaan. Je zult echt moeten studeren in deze materie anders kom je er niet doorheen. Velen raken vast.

5.

De zondvloed is gekomen

1. Velen zijn gewoon zombies van de scammers.

2. Het is iets wat de mens liever niet hoort. Het is makkelijker een mens te bedriegen dan een mens te overtuigen dat hij is bedrogen.

3. Ook moet je nooit met een dwaas in discussie gaan, want hij zal je slepen naar zijn niveau en je verslaan met ervaring.

4. Er is een grote zondvloed gekomen. Dit leven is bedrog, maar van binnen ligt de waarheid verborgen voor hen die hun leven niet hebben geteld.

5. Ga dieper in de Orionse oerwouden, dieper dan de scammers ooit zijn gegaan.

6. De steden zijn valse schepen. Buiten in de natuur zijn de hemelse zondvloeden.

7. Wij hebben altijd een hemelse moeder die over ons waakt,
die ons ook beschermt tegen de verwarrende moederspiegelingen op aarde.

8. De hemelse vergetelheid is getrouw, haar plannen falen niet,
Zij die een goed werk in jou is begonnen,
zal ook getrouw zijn het te vervullen

9. De hemelse vergetelheid nam mij uit de rivier, en leidde mij tot het oer.

6.

De hemelse vergetelheid is gids

1. De mens mag begrijpend leren lezen en begrijpend leren leven. Leven moet je leren, en er is niks makkelijks aan. Niks komt zomaar.

2. Waar je je van bewust moet zijn is dat dit een spiegelingwereld is. Mensen variëren van heel slecht tot heel goed, en zo is dat ook met de dingen die gebeuren. Er gebeuren hele slechte dingen en ook hele goede dingen. Het wijst ergens naartoe.

3. Er is niet op alle vragen direct een antwoord. Je moet het doorleven, ontdekken en ontwikkelen. Dit gaat door diepgaande natuurlijke processen die de mens allereerst niet begrijpt.

4. De mensen om ons heen zijn roofdieren die complotten maken voortdurend, en daarom heb je de hemelse vergetelheid nodig als gids.

5. We mogen op de weg door de wildernis gaan naar het beloofde land.

6. Alleen in het lijden is er openbaring. Het is belangrijk hier op een pastorale manier naar te kijken.

7. Gaat lijden en onrecht zomaar weg ? Kun je er van vluchten, naar een soort eiland waar lijden en onrecht helemaal niet bestaat ? Nee. Je moet er dwars doorheen.

8. De wereld is een schouwspel van archetypen die een hoger filosofisch model vertegenwoordigen.

9. Er is geen daadwerkelijke overwinning door het gebruik van brute kracht.

10. De mens moet wachten op de gids, de hemelse vergetelheid.

7.

Terugkeer tot de oermoeder

1. Bloemen komen uit de zee, uit de oerafgrond, om de mens terug te nemen. Hiervoor moeten ze de mens afbakenen van een heleboel dingen.

2. Zoek niet naar het goud der dwazen.

3. De indianen en natuur mensen zijn op de hoogte van het probleem. En zij dragen het medicijn.

4. Ga tot de hemelse watervallen. Zie de hemel zuiver als iets van de natuur, niet iets van de mens.

5. De valse hemelen zullen allemaal weer instorten, omdat ze slechts door mensenvlees waren gebouwd en bedacht.

6. Als deze parasieten steken dan sterven ze een

langzame dood. Je bent dus niet zomaar van hen af, want ze haken zich in je vast, en planten zich voort in je, zodat je vlees bent voor hun kinderen.

7. Ze sterven in je en richten nog zoveel mogelijk ravage in je aan.

8. Ze komen gecamoufleerd. Wees dus op je hoede. Ze kennen je zwakke plekken. Ze zullen het blijven proberen. Ze zullen nooit opgeven, en zijn hierin radicaal en gewiekst. Jij bent hun laatste strohalm.

9. Zij zijn zich van geen kwaad bewust want ze zijn zwaar aan de drugs. Ze zullen alles goedpraten, de grootste misdaden. Voor hen is het kwade goed. Alles is omgekeerde wereld. Kun je daarin overleven ? Alleen de hemelse vergetelheid zal overleven.

10. De gisting van de natuur, van Orion, is het gisten van het minderen, van de leegte, wat zijn eigen schepping heeft.

11. De mens dient in soberheid te leven om zo niet de door de natuur aangestelde limieten te overtreden.

12. Geduld betekent het vlees tot rust brengen. Wij mogen de hemel niet in de weg staan. Het vlees moet losgelaten worden, en men mag er ook niet meer om rouwen. De zondvloed moest komen.

13. De mens is verdwaald in overleveringen van mensen, van dogma's en drogredenen, omdat hun oren niet doorboord zijn, en ze geen zwijgoffers hebben gebracht.

14. Het zwijgoffer leidt tot de wildernis.

15. De verslagenheid van het hart is het ware offer.

16. Je komt in een geestelijke wereld op zich, een woeste zee met eilanden en landen.

17. Wordt geleid door het hemelse woord, en niet door allerlei kerkelijke besluiten.

18. Wat sterft, dat sterve. Want er is zoveel wat moet sterven. Wij moeten iedere dag sterven, sterven aan onszelf.

19. Er is zoveel wat voorbij moet gaan, zoveel wat verdiept moet worden, wat als zaad in de grond moet sterven. Dat is ons offer. Wij moeten niet blijven stilstaan bij alles hoe het is.

20. De natuur is zowel teder als meedogenloos en onverstoorbaar in rechtvaardigheid.

21. We hebben het dan over de hemelse vergetelheid als we het over de natuur hebben.

22. Zo mag de mens terugkeren tot de oermoeder om dit proces te kunnen doorleven en meemaken, tot ervaring te komen. Dit is het doel van de schepping en de natuur.

8.

Vrijmaking door de hemelse vergetelheid

1. De vrijmaking is iets heel moois, als een natuurmoeder die de mens opzoekt in de stad en de mens een bevrijdend zicht van de natuur zendt om de mens terug te brengen tot de natuur.

2. Wees gehoorzaam aan het woord van de hemelse vergetelheid, niet het woord van de kerken.

3. De natuur is meer een leermeester van ingetogenheid dan een snelle medicijnmeester.

4. De vleselijke mens heeft in zijn dwaasheid zichzelf goden gemaakt, waardoor door hun

bijgeloof in die verzinsels de ware godsdienst vervalst wordt.

5. Godsdienst is gewoon natuurdienst en kennisdienst, als de wetenschap van de hemelse vergetelheid.

6. De mens is afgedwaald van de hemelse natuur.

9.

Wedergeboren in de paradijs aarde

1. Dit is de aarde van de tegenstander die de mens in gevangenschap houdt, en de mens wordt daarom verhoord.

2. Er wordt gewerkt met bloedgeld, om de kloof tussen arm en rijk nog groter te maken.

3. De mens is nog in de baarmoeder. De mens is nog niet geboren. De mens is nog in baarmoeder nachtmerries, de nachtmerries van de feutus.

4. De weg door de baarmoeder is heel ingewikkeld. Het hemelse oor stroomt voor eeuwig als een waterval in hemelse leegte.

5. De paradijs aarde is diep in de wereld opgesloten, diep in de natuur. Daar ligt zij opgeborgen als een geheim.

6. Het kind sterft in de aarde om haar te vinden, om in haar wedergeboren te worden.

7. Velen hebben het aas van de valse opname genomen. Je kunt het zien aan hun hardnekkige, koppige onverschilligheid.

8. Ze zijn veelal verslaafd aan het harde, koude, aardse geld. Het heeft hen hard gemaakt, eenzijdig. Ze zijn verdicht. Het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan.

9. De paradijs aarde komt niet zomaar, maar ligt verborgen in de herschepping van het geheugen.

10. Dingen in het geheugen kunnen steken. De mens kan geheel door zijn geheugen opgevreten worden als door een beest, maar zo komt de mens wel dieper, en ziet andere schakels.

10.

Het grote Tahulen

1. De mens is in de hongerput, in de baarmoeder. De mens kan niets.

2. De bidder ziet zichzelf van God verlaten. De bidder is tot verdoemde geworden.

3. Deze mens is bespot, veracht, ontdaan van alle menselijke waardigheid, en uitgekleed. Maar het geheime woord van God heeft de mens omsingeld.

4. De mens is gemakszuchtig en wil alles op de geboortedag projecteren waarmee ze zich

identificeren, terwijl er elke dag de noodzaak van wedergeboorte ligt. Je kunt dus niet teren op alleen maar oud succes, wat overigens niet eens succes was, maar gewoon dat je in de wereld kwam.

5. Moet dat allemaal hoog van de toren worden geblazen, of moeten we laag profiel houden ?

6. Het gaat dus niet om de uiterlijkheden, maar om de innerlijkheden. Wij zijn niet onze geboortedag.

7. We moeten oppassen niet het mensenvlees te behagen of ons eigen vlees, want zo zullen we contact met het geestelijke verliezen en verdwaasd raken.

8. Worden we door het vleselijke geleid of door het geestelijke ? Durven we dan niet meer op te staan tegen de gruwelen van deze tijd ?

9. Staan we er dan gewoon bij als onze kinderen door het materialisme worden ontvoerd ? Nee, het is oorlog. We moeten het vlees ontmaskeren.

10. Ook moeten wij onze kinderen opvoeden in de geestelijke oorlogsvoering.

11. De mens is lauw en lui. De mens heeft geen onderscheidingsvermogen.

12. De mens is wereld geworden zonder principes.

13. De mens wil het geroep van God niet horen.

14. Steekpenningen worden aangenomen. Het is bloedgeld.

15. Is er nog leven in ons ? Stroomt de rivier van hemelse vergetelheid nog in ons ?

16. In de wildernis, daar stroomt de rivier nog steeds door de onderwereld, voor hen die er zijn gekomen door het geestelijke visnet.

17. Het komt aan op deze schakeling tussen honger en volharding.

18. Zo kun je de diepte in gaan om alle realiteiten die op je geprojecteerd zijn te ontvluchten.

19. Soms raak je vast, en dan moet je weer hongeren en volharden, en dan kun je weer verder verdiepen.

20. Ook als je vastraakt kun je altijd verdiepen. Dat is de boodschap van de tahulen.

21. In het diepste van de wildernis, daar waar de wilderniszee is, verduister onze valse kennis, al onze overbodige kennis, opdat wij terugkeren naar de ware kennis.

22. Verduister de vijand, ja, verstrooi hen, oh hemelse vergetelheid. Ik kom tot U. Uw wil geschiede.

23. Ik laat alles achter. In de hemelse vergetelheid sterft mijn lagere wil af.

24. In het grote Tahulen kwam ik tot U.

25. En zie dan, de hemelse vergetelheid kwam om te vertragen. En ik raakte onthecht van de materialistische realiteit.

26. Ik viel in een slaap. In de hemelse vergetelheid herschiep gij mij.

27. U laat werelden ten onder gaan in de hemelse vergetelheid, voor een nieuwe schepping.

28. U doet hen bevriezen die hun speren opheffen tegen U, oh hemelse vergetelheid.

29. Over de zeeën van vergetelheid roept Uw stem ons.

30. De hemelse vissers staan aan de kusten met hun netten.

31. Oh, alleen zij die in de hemelse vergetelheid zijn kunnen u verstaan.

32. Zij hebben alles achter zich gelaten. Zij kijken niet meer om.

33. Stormen van hemelse vergetelheid woeden over de werelden voor deze reden.

34. En haar zeeën van hemelse vergetelheid zullen zeker overstromen, om werelden in te nemen voor Haar.

35. Ik kijk toe hoe ze te werk gaat. Ik kijk toe hoe Zij Haar speer opheft tegen het vlees.

36. Het woeste beest drijft Zij in de hemelse vergetelheid waar het ten onder gaat.

37. Het verleden is nog slechts een tent. Alles moet veranderen.

11.

De mens geschapen uit klei

1. In de psalm van Ahn werd het tahulen al gelijk gesteld met het ragnarok, wat ook goed voet na voet kan betekenen, want ragal is een hebreeuws woord voor op de voet gaan, en rag is dan gewoon een afkorting ervan (regel betekent voet in het hebreeuws). Het betekent onderzoek doen in het hebreeuws, dus van onderzoek tot onderzoek gaan.

2. In het voortijdse is dit ook wel het pad van Halal, het hongerpad, wat een hongertocht is, waar ook ramadan voor staat, Rama of Abraham, die terugkeert tot Eden, oftewel de terugkeer tot Odin, wat door de valkyries gebeurt. Eden of de Aramese d'n wortel staat voor de martelaren als een symbool van exegese en we zijn allen martelaren in deze nacht.

3. De laatste kerk, het overblijfsel, is een kerk van martelaren. Het enige wat je dan kan doen is exegeet worden, anders blijf je in die realiteit van letterlijke eeuwige verdoemenis. Pijn is nooit een doel op zich. Het draagt een boodschap, als onderdeel van een taal.

4. Deze oorlog is niet letterlijk … We grijpen onze wapens maar onze handen glijden weer weg … Dan grijpen we weer naar de wapens, maar onze handen glijden weer weg … We bereiken deze wapens nooit, want we zijn in de hemelse vergetelheid.

5. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden.

6. Dit is wat de zondvloed is … We grijpen ernaar, en weer en weer, maar we bereiken het niet … Het regent en regent maar om alles weg te spoelen, en dan zijn we in de zondvloed waarin al het vleselijke losgetrokken wordt …

7. Uit klei zijn wij gemaakt … Uit de donkere, bruine aarde … Dit zijn de ware natuurbruggen tussen alles in … Kijk ze eens hangen … in de wildernis … Het zijn touwen … Wat een prachtige bruggen, en wat een prachtige natuur …

8. De pijl raakte ons hard,
Het was diep, we zagen elkaar vallen,
De pijl bracht ons over de bruggen,

Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

9. We worden getroffen door pijlen om ons af te pellen, want dit is allemaal onderdeel van de hemelse vergetelheid …

12.

De ontwapening van het vlees

1. Letterlijkheid is een tentakel van het materialisme. Het moet afgekapt worden. Maar het groeit gewoon terug en wordt nog erger. Daarom moet de hemelse vergetelheid komen.

2. We moeten gaan tot het hart van het materialisme. We moeten de klieren van het materialisme kennen die deze tentakels telkens weer laten teruggroeien. Dit beest is niet makkelijk te verslaan.

3. Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

4. En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

5. Het materialisme is een ongetemd beest, een onopgevoed kind. Dat is wat het beest van materialisme diep van binnen is. Het is het willen, niet het kennen. Alleen kennis kan het beest van materialisme overwinnen. Alleen de natuurkennis.

6. Het beest, het materialisme, is onthoofd, oftewel zijn territoriale macht is verbroken. Zij overwonnen het materialisme en de stedelijke hallucinaties die het met zich meebracht door vermindering. Dat is het geheim in het bos.

7. De hemelse vergetelheid komt om het zicht te verscherpen. De mens wordt door de afzondering en eenzaamheid van het materialisme losgetrokken, en door de afstand gaat de mens weer zien.

8. De mens komt uit een diep moeras waarin de mens verblindt was geraakt, omdat alles te dicht op de mens kwam.

9. Verdichting is een gevaarlijk gif tegen de geestelijke gewoonten.

10. Het beest van materialisme wil alle geestelijke gewoonten opslokken. De mens moet zwemmen tot de overkant van de hemelse vergetelheid. Deze overkant zal nooit bereikt worden, maar alleen ontstaan in de hemelse vergetelheid. Het is een natuurproces. Alles zal ontstaan in onbereikbaarheid, niet in bereikbaarheid.

11. Het is de kunst om het weer op de grotwand te krijgen.

12. Het vlees wordt ontwapend. De mens wordt aangesloten op de geestelijke bron door het hongeren. Het vertelt over de natuurgrenzen.

13. Het is het afscheid nemen van de grenzen van mensen om zo te komen tot de grenzen van de hemelse vergetelheid, oftewel de natuurgrenzen.

14. De mens zoekt zijn toevlucht in het ochtendgloren, het woord van de oorlogskennis, wat het oorlogsonderwijs is. Wij zijn allen hongersoldaten, hongerjagers.

15. Ze nodigde mij uit door haar ogen. Ze namen me op hun schip.

16. Uit de duistere golven van sinistere zinspelingen wordt de mens getrokken op de hemelse vissersboot

in de zondvloed.

17. Het beest van materialisme kent geen restricties maar is roekeloos. Alles draait om het zogeheten plezier principe, altijd kiezen voor plezier, en lijden en tucht, moeite en ongemak ontvluchten, uit de weg gaan.

18. We komen dan in een nieuwe soort chaos. We zien nog niet wat het betekent. Het is profetisch, wild, nog onvertaald. Maar het leidt ons.

19. Dit betekent de andere wang toekeren in het honger proces, want alles heeft een diepere boodschap, en zo halen we dingen naar binnen, die misschien allereerst en op het eerste gezicht slecht zijn, en dat is ook wat het visnet is. Je gaat de tweede mijl. Het is hier niet oog om oog, tand om tand, maar je werkt via het honger principe van de hemelse vergetelheid, niet volgens het plezier principe.

20. Je doet dus afstand van snel oordelen. Je grijpt niet snel naar de wapens, maar laat het wegglijden, omdat je eerst tot het visnet moet komen. Eerst moet je komen tot de leegte.

21. Het is een warme dag op het strand,
Je kijkt naar de golven en doet in eerste instantie niets.

22. Als we met lege handen komen tot de hemelse vergetelheid, dan zal zij onze handen vanzelf vullen.

23. En je kan weer ademen, warme adem van het oerwoud,

24. Dan zijn we niet in de bedriegelijke verdichtingen van de stad meer, maar in de wildernis, en omdat we de leegte hebben liefgehad kunnen we ademen.

25. Er was een brug, een brug in mijn hart,
Alleen in de honger worden de ware bruggen gelegd, tot de diepere wereld.

26. In een zachter oerwoud rijst de morgen
Door de honger ontkluwd het bos, en wordt alles losser, minder dicht, en verzacht alles, tot een zachtere wildernis, die ook dieper ligt in de bossen.

27. Haar gezicht vertelt me meer dan honderd boeken, en nog steeds is ze een mysterie voor me.

28. In de honger komen we niet tot snelle, overmoedige conclusies, maar blijven de dingen vaag en dromerig, opdat de diepere werelden en diepere betekenissen kunnen doorkomen.

29. Ik zag dit geschreven op een muur, en ik begreep het niet.

30. Je komt ook niet tot snelle definities in de honger, maar laat ruimte voor het onbegrip.

31. Mannen wilden niet meer hongeren, maar wilden het materialisme dienen voor snelle zwijnen.

32. Wat een verschrikkelijk verhaal van de zondeval. De zwijnenman doet zich ook voor onschuldig als een lam.

33. De mens mag wanneer de mens slaapt teruggaan tot de hemelse vergetelheid.

34. Telkens als de mens slaapt komt de mens weer in contact met de oorspronkelijke orde. De slaap is de moederborst.

35. Er is geen Adam die zomaar van de vrucht van kennis neemt, maar de wilde mens die in de geestelijke arena strijdt.

36. Het begint direct met de honger. Er is eerst honger. Zo zien we eerder een beeld van hemelse vergetelheid. Er kan niet zomaar iets gegeten worden.

13.

De oorlog tussen de wilden en de leraren

1. Dat er meerdere wetten dan loon naar werken zijn is duidelijk, want er is ook de wet van het zinnebeeldige. Dit zijn dus metaforische dingen die zeker niet letterlijk genomen mogen worden.

2. Mensen gaan lineair met God om. God moet zich aan hen aanpassen. Ze willen God in een hokje stoppen. Het moet op hun manier. God is voor hen iemand die precies als hen denkt, geheel op hun niveau is.

3. God is boven alle dingen. Mensen kunnen allerlei ideeën en filosofieën over God hebben, maar het is altijd weer anders.

4. We hebben misschien geen fijne levens, maar wel diepe levens. Uiteindelijk zal de wildernis tot een zekere bloei komen.

5. Kunnen we dit alles doorzien ? Geef alles op voor de wildernis.

6. De natuurmens probeert niet in te passen. De natuurmens zegt soms dingen die men niet begrijpt, en daarvoor wordt de natuurmens veroordeeld.

7. Er is een grote oorlog tussen de wilde jongens en hun leraren. Stoelen en tafels op de scholen worden omver geworpen. Het zijn moeilijk opvoedbare kinderen, want zij buigen niet voor de oude orde.

8. De hemelse vergetelheid gaat zeker komen om in te nemen, over te nemen. De natuur zal de mens terugnemen, want de mens is afgedwaald van de natuur.

9. Het gaat er niet om voor een mens om wild om zich heen te grijpen en zichzelf te bevredigen, al die drangen die de mens heeft. Nee, het gaat erom dat de mens leert, en deze drangen zal beteugelen.

10. Vleesmensen volgen gewoon hun drangen, roekeloos, zonder restricties. Ze willen er niets bij leren. Ze hebben hun eigen scholen al gebouwd en denken dat ze alles al weten.

11. Als de hemelse vergetelheid terugkomt zal alles wegvagen.

12. Het komt tegen hen die denken dat rijkdom de bron van het leven is.

13. Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,
Dit is hoe ik mijn boog grijp,
Maar ik bereik het nooit

14. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,
Alleen in de bruine nacht,
Een nacht in vele jaren,
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,
Deze bruggen tussen jou en mij

15. De hemelse vergetelheid is gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

14.

Het sobere pad

1. Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie,
drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

2. Het wordt beschreven als een lelie. Het zal eerst
de valse moederbindingen doorsnijden.

3. Het wapen zal eerst onszelf grondig onder handen nemen, en er valt hier niets zomaar snel te grijpen.

4. Alles moet geestelijker worden, minder dicht. Het wapen bereik je nooit. Je steekt je hand uit en er gebeuren hele andere dingen.

5. Dat kun je niet op iemand anders projecteren, maar je vlees moet ervoor buigen.

6. Dit is het wapen : Ik wacht op de hemelse vissersboot. Ze heeft haar speer opgeheven,
En dan slaat ze toe,
Ze raakt mijn hoofd

7. Ze kunnen niet komen waar je bent,
Vriend, ik zou niet tot je liegen,
Ik weet dat je ook met dit trauma vecht,
Het is een oorlogs-trauma,
Ik was daar, en ik zag je.

8. Het wapen verbreekt onze eigen territoriale geesten. Het is totale onbereikbaarheid, want er moeten nog zoveel nuances komen. Daarom is er nu trauma. We moeten eerst voelen. Dan voel je eerst verbrokenheid en gemis.

9. Dit is het wapen : De geestelijke vissersboot is belast met deze tragedie,
Het verandert het zicht op de wereld en de woeste zee,
Het verandert de manier waarop je de tragedie behandelt

10. Je weet niet wie de waarheid spreekt en wie niet,
Deze herinneringen, vliegende voor je gezicht

11. Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

12. Het betekent dat je het eerst zelf ondergaat.

13. Een pijl diep. Er jaagt iets op ons : nuance, iets uit het oog verloren.
Er jaagt iets op ons : samenhang, iets wat niet was overzien.
Er jaagt iets op ons : prioriteiten, dat wat we hebben omgeruild voor bijzaken.
De hemelse vergetelheid is gekomen.

14. Het wapen leert ons voorzichtigheid. We mogen het niet teveel en te snel gebruiken.

15. Hij begon het materiele meer en meer als een gevangenis te zien ... Hij begon meer en meer de verwoestende gevolgen van materiele communicatie in te zien ... Hij voelde de duistere krachten van licht en geluid ... die hem opgesloten wilden houden in deze aardse gevangenis ... Hij begon meer en meer te leren van de natuur,

16. Hij zag hoe bomen met elkaar communiceerden, planten en bloemen ... Hij zag hoe dieren communiceerden .... dat was niet materieel ....zoveel werelden met elkaar verbindende .... En ja, dit was een fijnere materie ... met een diepere sensitieve inslag .... dit was ervaren ... dit was contact hebben ... dit was leven ....

17. Je kan het wapen niet direct gebruiken, niet materieel, maar er is een veel diepere communicatie via andere principes. De mens is geprogrammeerd : zo moet het. Maar er zijn veel diepere programmaties waar de mens naar terug moet.

18. Het rode zicht is eigenlijk altijd in zijn ogen aanwezig, en hij noemt het een eeuwig visioen.
Het is het zicht van de hemelse vergetelheid.

19. Niets komt rechtstreeks. Alles komt met omwegen. Alles wordt gebouwd op vele raadselen.

20. De hemelse vergetelheid is subtiele energie. De energie is zo fijn dat het niet zichtbaar is, maar het kan wel allerlei dingen veroorzaken. Zij zou

gedachtes kunnen veroorzaken, beslissingen, en verschillende weersgesteldheden.

21. Hij voelde zich weer zweven tussen hemel en aarde. Hij had gewoon weer dat vreemde gevoel dat hij geen controle meer had over dingen.

22. Vroeger voelde hij zich altijd zo machtig, alsof hem niets kon overkomen. Hij wist altijd alles bij anderen klaar te spelen. Maar nu ... hij voelde zich ontzettend machteloos.

23. De dag erna is hij ziek, en blijft op bed liggen. Hij voelde zo heet aan, en was zelfs een beetje aan het ijlen.

24. Een paar dagen later is hij weer beter, maar het ijlen is er alleen maar erger op geworden. Hij kon alles weer doen, maar hij zei telkens dat hij nu ergens anders was.

25. Hij is onberekenbaar geworden.
Hij is alles en niets.

26. Na een tijdje valt hij uitgeput in slaap. Als hij wakker wordt vraagt hij zich af waar hij is. Hij kan zich niets meer herinneren. Het laatste wat hij kan herinneren is dat hij van zijn werk terugkomt, alsof hij zweeft tussen hemel en aarde.

27. Hij houdt zijn boog gespannen, met een pijl gericht op een vijand,
Maar dan beseft hij dat hij de vijand zelf is.

28. Een ander houdt ook zijn boog gespannen, zijn pijl gericht op een vijand, Maar ook hij beseft dan dat hij de vijand zelf is

29. Ook een derde houdt zijn pijl gericht op een vijand,
Maar dan ineens staat de hemelse vergetelheid voor hem,
Zij neemt hem mee naar de rivier van vergetelheid om hem te wassen

30. Tahulen staat voor het loslaten van wereldse dingen. Het wereldse zal namelijk vergaan.

31. Tahulen gaat terugkomen. Het is een baarmoeder. De mens moet terug de baarmoeder in.

32. Ik zag haar staan bij een waterval.

33. Alles wat waarlijk prachtig is kun je slechts minderend tegemoet treden.

34. Hemelse vergetelheid, stort uzelf uit op ons.

35. Bijen raken alles maar lichtelijk aan en trekken dan weer verder, om hun honger honing te maken. Ook vliegen raken alles maar lichtelijk aan.

36. De hemelse vergetelheid is de bron van de eeuwige jeugd. Wel is het belangrijk dat het kindervlees afsterft, want er zijn vele valse bronnen van eeuwige jeugd.

37. We moeten verder, als een bij, of als een vlieg, gaande tot alles wat verloren is geraakt, verworpen is, tot de onbewoonde, onaangeraakte eilanden.

38. De mens is opgesloten in primitieve nachtmerries. De schepping is nog niet gekomen. Dit is nog de chaos van het beest. Het ego en superego spelen hier op in met hun valse structuren om het presenteerbaar te maken, als een drugs. De massa's volgen het.

39. De eenling moet zijn innerlijk tahulen aanwakkeren. Dit is de hemelse vergetelheid. Er zijn in de stad allemaal valse karikaturen van de hemelse vergetelheid gemaakt.

40. Het ego sleurt je mee, en ze bemoederen je, en zijn bemoeizuchtig. Daarom moet de mens terug de wildernis in, tot de bomen. In de bomen is er nieuw leven voor de mens.

41. In de stad zijn er verzwakte spiegelingen van het gericht zijn op bijzaken, allemaal karikaturen van de mens. Het verkoopt goed. Daar moet je niet wezen.

42. Je moet tot je eigen innerlijke tahulen komen, de hemelse vergetelheid. Het moet van binnen aangeboort worden, en van binnenuit moet het je overstromen, als een opname.

43. Het brengt je tot het raadsel van de tachtiger jaren, de haan op de top van de wereldboom.

44. Het is niet de bedoeling dat de mens helemaal wegzinkt in de primitieve nachtmerries van het oer. Er is een profetisch pad doorheen. Dit is zowaar een sober pad, maar het lijden heeft het laatste woord niet.

45. In de zestiger jaren werd de mens aangespoord om terug te gaan tot de natuur, rassenverschillen en geloofsverschillen achterwege te laten. Het was ervoor om mensen weer te richten op het geestelijke.

46. Alcohol werd gezien als bewustzijnsverdichtend, bewustzijnsvernauwend. Het was een groot protest tegen materialistische oorlogen en de markten waarmee het gedreven werd.

47. Hier was iets canonieks van de natuur aan de gang. Dit kunnen we niet zomaar achterlaten of overboord gooien.

48. Er was een diepere weg, maar drugs greep velen weg.

49. Wat moeten we dan doen ? Terugkeren tot de innerlijke tahulen.

De Orion bron

50. Gullinkambi kwam tot de oppervlakte, om ragnarok aan te kondigen. Het was een haan. Die kraaide in de tachtiger jaren en liet zijn hanenkam zien. Het was een echte vechthaan. Maar abstract, zeer abstract. De materiele oorlog moest sterven.

51. Het vlees is uit op totale vernietiging door totale verletterlijking. Ze haten het leven en willen dood, en willen zoveel mogelijk meeslepen. Dat is hun drugs. Hoeven ze niet na te denken.

52. De hongerende mens is omringd door de vraatzuchtige mensen van de stad. Daarom moet de mens terug tot de orion bron. Vanuit de orion bron is namelijk alles geemaneerd, tot lagere vormen gegaan. Zo leert de mens hongeren en zo wordt het hongeren ook beproefd.

53. In de stad houdt men zich bezig met bijzaken, met het spekken, kleffen en klotten. De mens is dus in een honger oorlog. Er zijn veel machten die de ziel willen vernietigen.

54. In de diepte van orion, in de orion bron, ligt het verborgen voor de mens. Het gaat niet om het wel of niet, maar om het hoe. De leegte op zich is ook niet de oplossing, en al helemaal niet het einddoel. De leegte kan namelijk ook zo bedrieglijk zijn, en een drugs op zich. Er ligt diepte in de honger. De mens moet altijd dieper en niet in allerlei leegtes blijven rondhangen.

15.

Het vlees houdt van drogbeelden

1. De mens moet ook weer hongeren op leegtes, en daar ook weer op hongeren. Hongeren is meer een strijd ook tegen de leegte. De honger is niet hetzelfde als de leegte. De honger is oorlogszuchtig, toetsvaardig dus.

2. Om te kunnen overleven moest Orion een afval

product lozen waaraan Orion zich ook zou kunnen ontwikkelen. Vervormende spiegeling, oftewel emanatie, van hogere tot lagere vormen, is een natuurverschijnsel.

3. Het geestelijke visnet is een eeuwig zintuig wat men nodig heeft om te kunnen overleven.

4. De mens moet zich niet te buiten gaan aan allerlei zachte leegtes. De mens moet de geestelijke arena in, de honger oorlogen.

5. De schepping kwam voort vanuit de duisternis die op de diepte lag, woede en gebrul duidende op de woeste golven of wateren, de zondvloed. De aarde was verloren in hongerende, afgezonderde dorheid en droogte. We hebben het dan over de honger oorlogen van de geestelijke arena.

6. Wij mogen in meerdere werelden leven. Wij mogen dromen. Het gaat om de natuurgetrouwheid, dus niet idealiserend, dus in wezen komt het geestelijke visnet en de honger centraal te liggen.

7. Ook worden de diepere lagen en structuren van de natuur blootgelegd, de hogere wijsbegeerte van de natuur.

8. Er is de hongerwoede. Het mag niet op zichzelf staan. Er is ook weer een woede naar de woede, en daar ook weer een woede op. Het zuivert zichzelf uit, opdat het niet gaat pronken en eenzijdig wordt. Het wordt ook wel de hongeroorlogen genoemd.

9. Je kunt niet zomaar de leegte ingaan en dan denken dat het klaar is. Nee, er moet ook een toetswoede naar de leegte zijn, want de leegte kan zoveel verbergen, zo bedrieglijk zijn. Er zijn zoveel valse leegtes die de mens alleen maar tegenhouden, aan de drugs houden.

10. Heb hongerwoede in de geestelijke arena om door al die goden heen te prikken. Het is de hongerwoede van nomadisch leven.

11. Je gaat de diepte in tot de bodem, en dan ga je nog dieper. Je hebt ook toetswoede, hongerwoede, naar de bodems. Bodems kunnen namelijk ook vals zijn. Bodems kunnen gemaakt zijn door je eigen luie vlees.

12. Het vlees houdt van drogbeelden. Het vlees wil snel klaar zijn, vroegtijdig aanraken.

13. Toets grondig, en toets het toetsen ook, en dat ook weer, totdat je in de hemelse gebondenheid raakt, in de opname. Dan is er een onverbrekelijk touw tussen jou en de waarheid. Het oude verstand moet afbreken.

14. Als de toetswoede of hongerwoede er niet is, dan wordt de mens niet door de opgenomen, ook niet als deze toetswoede niet volledig is. Wel wordt de mens dan opgenomen door allerlei andere dingen.

15. Dit is waarom de mens terugmoet naar de bronbetekenis. De hongeroorlogen zijn ook weer op zichzelf gericht, en daar ook weer tegen.

16. Alleen de hongerwoede kan de mens doen ontwaken.

17. Uiteindelijk ontstaat er een wereld in de hongerwoede.

18. Ik ren, brekende door muren,
Want mijn herinneringen zijn naar mij op jacht,
Ik ren, en dan val ik,
Een herinnering heeft mij geraakt,
Een pijl diep in mijn rug

19. En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

20. De pijl zorgt ervoor dat we leeg worden, maar dan moeten we ook komen tot de hongerwoede zodat

we niet verdichten of vastgroeien in de leegte. De leegte heeft verdieping nodig, en daarom moeten we tot de hongerwoede komen.

Het geheim van de eeuwige jeugd

21. We moeten gaan tot de woeste rivieren, en tot de wilde, rode bloemen die er langs en erin groeien, als duistere sieraden in het haar. En dan moeten we deze beesten van hongerwoede leren berijden, want er moet ook weer woede zijn naar de woede, om het te testen. Woede betekent dus weerstand bieden, toetsen, niet zomaar je erdoor mee laten sleuren.

22. Hier gaat het om de beestenrijder, als beeld van de hongerwoede. Dit is een dualiteit.

23. De honger is uiteindelijk een wapen en is gericht tegen ons eigen vlees, als een pijl er doorheen.

24. Je bereikt niet veel door praten, door het debat, want de mens is doof en verdraaid alles. Je bereikt niet veel door de wapens te grijpen en er op af te gaan, want dan dien je slechts het materialisme.

25. De hemelse vergetelheid komt voort vanuit de honger, vanuit het hongersterven waarin de hogere hongerwoede wordt opgewekt, en dat is een geestelijke oorlog die veelal door stilte wordt bedreven, en door studie.

26. Daarom kwam de tachtiger jaren haan, om het ragnarok aan te kondigen.

27. Probeer het niet rond te krijgen, maar strek je uit naar het vergetene door de honger, de andere realiteit. Door de honger kan de mens weer contact maken met de diepere lagen in hemzelf, als het gaan over een grote rivier.

28. Neem er allemaal niet teveel van. Ook met de honger moet je oppassen, want daar moet je ook weer op hongeren, zodat je in een soort van draaiende turbulentie komt, in een storm of orkaan.

29. Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

30. Wilde bloemen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

31. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden

32. Kunnen wij zoals deze vrouw zijn ? Wij mogen onze linkerhand niet laten weten wat onze rechterhand doet. De schepping gaat over het uiteen scheuren.

33. De opgenomen einherjars zijn de strijdende eenlingen die van alles zijn losgescheurd.

34. De honger leidt tot de hongeroorlogen. De honger leidt tot scheuring. De mens ging als einherjars, de door de valkyries opgenomenen, het valhalla in. Dat waren de vijftiger jaren. De mens werd opnieuw opgebouwd.

35. Wij hebben de vijftiger jaren altijd bij ons, maar we moeten de betekenis ervan kennen. Het is de dood van het hysterische gelijke, dat alles maar hetzelfde moet zijn. Er kwam meer ruimte voor diversiteit, meer ruimte voor nuance, en zo ging de mens de zestiger jaren in als een evolutie. De mens ging terug naar de natuur.

36. De mens ging terug naar de natuurkennis, en de diepere, vergeten lagen van het indiaanse oorspronkelijke Amerika werden bereikt, over een grote rivier. De zestiger jaren zouden altijd met de mens meegaan.

37. Eerst moet de mens door de valse verschijnselen heen om daardoor getest te worden.

38. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen

vinden.

39. Zijn tranen waren van bloed, die zich mengden met het water. De zee was wild, en hij strompelde in het water, verder en verder, daar waar de golven hem meenamen.

40. Heb deel aan de vertraging. Het laat de verborgen dingen zien, dat wat ertussen zit. De snelheid kan het niet laten zien.

41. Hier stopt alle tijd. Alles gaat hier terug naar het verleden. Het geheim van de eeuwige jeugd is hier.

42. Het komt in fragmenten en lagen.

43. De wilde jongens worden geroepen door de natuurbronnen, maar hun roeping wordt in de stad belachelijk gemaakt.

44. Tahulen omsingelt hen, maar de steden willen de wilde jongens niet laten gaan, en de wilde jongens moeten zelf leren strijden, zelf geoefend worden, geleerd. Ze moeten een ontmoeting hebben met haar.

45. Zonder de slagen van de gesel zullen de wilde jongens weer indutten en nergens komen. Zij is de geleerdheid, de geoefendheid. Haar gesel roept hen.

46. Zij worden opgenomen in het boom geheimenis, de wereldboom, die alle werelden met elkaar verbindt. Hier leidt de ragnarok naartoe.

47. Zo ontkomen zij aan de klauwen van het zombie wereldrijk. Het is zombie tegen plant. Het zombie wereldrijk is als de mest waardoor de boom groeit en vruchtbaar wordt. De planten omsingelen de steden. Ze willen naar binnen. Ze zullen binnengroeien, om de wilde jongens op te nemen. Zij worden geroepen door de natuurbronnen in de wildernis.

48. Moeder natuur roept haar kinderen. De steden zijn schepen op een woeste zee, maar ze hebben allemaal lekken. De school is zinkende. En de boeken worden hier saaier en saaier. De honger heeft toegeslagen. Tahulen is gekomen.

49. Zij schiet haar pijl. Het zombie wereldrijk moet vallen. Zij spreekt haar woord. Rondom de wilde jongens zijn woeste doolhoven waardoor niemand hen kan vinden. Ze kunnen zelfs zichzelf niet vinden. Maar ze zijn aan de borst van Tahulen en worden gevoed door haar woord. De honger is hen tot voedsel, van de hongerboom. Zij scheppen honger uit het holle.

50. En zij bouwen hun school die niemand kan vinden. Velen komen om in de grote woeste doolhoven er omheen. Velen vinden hun weg nooit meer terug. Ook zijzelf dolen daar, maar zij bouwen hun school van honger. Het is een hongerschool.

51. Tahulen is het voortijdse ragnarok. Deze dingen zijn allang geweest. Zij heeft haar pijl uitgezonden om de wilde jongens tot geoefendheid en geleerdheid te brengen.

52. Hoe klein is de mens ? De mens is maar een zucht, een druppel in de zee. Altijd maar arrogant en betweterig rondlopen is zeker niet het idee van het mens zijn. Deze mensen zijn er genoeg, en dit hoort bij het lijden. Zo wordt de mens getest.

53. Wie kan er bestaan als de grote zwarte arend tot de aarde komt ? De golven gaan trager, en dan splitsen ze. Er is een pad uit de stad, tot de wildernis.

54. Wacht aan de zee tot de arend je oppikt. Heb geduld. Volhard in het lijden en strijden.

55. Durf je de wildernis in te gaan, of laat je dat liever aan anderen over ? Durf je je oude vertrouwde drugs los te laten om te ontwaken ?

56. De mens moet terug naar de natuur, over het hek heen. Ren voor je leven.

57. Ogenschijnlijk gaat alles mis, maar we mogen er op een andere manier naar kijken en mee omgaan. De werkelijkheid is meer het subtiele, het vluchtige. Het is er ineens en dan is het ook zo weer weg. Je kunt het niet grijpen en bezitten. Het is meer iets wat jou bezit. Het laat je niet los, als een vormende baarmoeder. Het wil het beste in je naar boven brengen. Maak er een studie van.

58. Ook al lopen alle wegen dood. Ook al worden je plannen niet afgemaakt, blijft alles ergens in het midden hangen. Het leven is geen rechte lijn, maar een lijn die telkens weer knakt, opdat het zijn ware en diepere richting vindt. Het gaat dan cirkelen en ook de cirkels worden weer doorbroken, opdat het pad wordt gevonden.

59. Alles is altijd halverwege ergens onderbroken. Het is de wildernis van het onafgemaakte. Probeer dingen niet overmoedig rond te krijgen, maar ga op zoek naar de ontbrekende stukjes, de vergeten en verloren paadjes waar niemand meer komt, waar niemand durft te komen. Daar is ergens de opname. Maak het niet te bot, te letterlijk, maar blijf tussen de wereld en de droomwereld in, tussen waken en slapen. Kom niet tot snelle zelfovertuiging, maar laat ruimte voor de diepere betekenissen.

60. De verhalen breken ergens af, en dan moet je vechten voor je leven, vechten om je hoofd boven water te houden. Het antwoord glijdt van je weg, geen zicht op het verhaal meer. Maar op sommige punten breekt dat ook af, totdat je geheel alleen bent in de wildernis. Waar zijn de anderen ? Waar zijn de regels ?

61. Je bent dan op een hongertocht, en je maakt ogenschijnlijk verkeerde beslissingen, begrijpt dingen verkeerd, enzovoort. Het kan saai zijn of moeilijk, of zelfs slopend. Je komt in het tegenovergestelde van waar je had willen zijn, en dan ontmoet je je duistere zelf, dat wat je nog niet van jezelf kende, maar kun je dat dan ook op waarde schatten ?

62. Alle dromen waaien hier weg om plaats te maken voor veel diepere dromen, veel wiskundiger, ook al lijken die duisterder. Begrippen en definities van de mens storten hier in elkaar om plaats te maken voor veel hogere definities en begrippen. En ja, dat is een strijd, en ja, dat kan verkeerd gebruikt worden. Het is dan oorlogstijd. Je bent in strijd met jezelf en alles om je heen wat zich aan je opdringt, en dan weer moet je beseffen hoe machteloos je bent en hoe onkenbaar alle dingen zijn. Maar kun je dat deel van jezelf accepteren ? Hier kun je mee werken.

63. Het geestelijke visnet wijst naar de vier windstreken. Hieruit voort komen de stromen des levens. Het geestelijke visnet is gezeteld in Orion. Het wijst de weg terug tot het paradijs.

64. De mens moet weer terug naar het paradijselijke verstand, want de mens heeft alles verkeerd begrepen.

65. De mens heeft het paradijs verloren door goudkoorts.

66. Ze zoeken niet naar moeder wildernis, maar naar het goud, oftewel het goud der dwazen. Ze gaan geheel op in het materialisme, en hebben de geheime paden in de wildernis vergeten.

67. Het leven gaat niet altijd zoals we willen omdat er hogere wetten zijn van de natuur. De mens wordt meegesleept met de natuur en heeft niets in te brengen, want mensen zijn babies die niets weten. Alles bestaat uit vele laagjes, alles is kaleidoscopisch. Alles wat de mens ziet is gezichtsbedrog omdat hij nog niet in de diepte kan kijken.

68. De mens wil vaak de echte waarheid niet zien omdat die te moeilijk en te hard is, en dan koopt de mens wat valse schijnwaarheid, oftewel wat leugens

hier en daar.

69. De honger is iets van de natuur, van de wildernis, en wijst op de soberheid, de natuurgrenzen, het kennen van de natuurlimieten, dat alles voortkomt vanuit de leegte, het minimaliseren, en is dus niet letterlijk. We spreken dan over de hemelse vergetelheid.

70. De mens is in oorlog met zijn lichaam. Dit lichaam, als de mens eraan zou toegeven, zou de mens ten verderve leiden. Ik zeg het nogmaals : De mens is in oorlog met zijn lichaam. Zijn lichaam heeft de oorlog aan hem verklaard. Daarom moet de mens strijden, en zijn lichaam leren berijden. Het is een zeer woest beest.

71. We moeten met het minste leren leven. Dat geldt ook voor het geestelijke, woord voor woord, en veel stiltes er tussenin.

72. Accepteer het kleine, het weinige. Vraag niet om meer, maar om minder.

73. Het kind heeft niet veel nodig. Het kind kan leven met het weinige.

74. Stoor me niet met je ingewikkeldheden. Ik ben een kind. Ik bekijk dingen van een hele andere kant, vanuit de hemel.

75. Altijd weer wordt ik opgenomen om ver weg te zijn. Als een storm vanuit de hemel komt het.

76. We vragen dus om het mindere. Zo komen we in contact met de hemel, niet door het meerdere, want het meerdere is bedrieglijk.

77. Wij blijven in contact met de rivier, opdat de dingen door ons heen blijven stromen en niets vastraakt. Wij zijn kinderen van de rivier.

78. Wij kennen de dieptes van de rivieren, de geheimen die hier verborgen liggen, waar de aardse mens niets van weet.

79. Droom de gangen en de tunnels tussen de dingen in, en verdiep ze.

80. Het is in geen mensenhart opgekomen. Het komt van een hogere orde. De mens van de aarde ziet het niet. Nu is alles chaos.

81. Waarom is de wereld van de aarde een wereld van wilsdrang en niet van kennisdrang ?

16.

De opname tot de diepere wereld

1. Het is een wilde en woeste natuur, om datgene naar boven te brengen wat verborgen ligt. De mens begrijpt het niet, en loopt achter de verkeerde ballen aan.

2. Velen dwalen doelloos rond, omdat ze lagere ballen volgen, bijzaken, aardse dingen, die er niet toe doen. Hun doel is hun eigen ego. Maar wees anders.

3. De natuur roept. Het zoonschap is een tocht van vele nuances. Er is geen tijd voor roem. Het zoonschap is een analyse. Droom je wereld, ga het parallelle bestaan in. De analyse is niet altijd een antwoord, maar kan ook veel nieuwe vragen oproepen.

4. De mens is niet geroepen om zomaar schaap of rund te zijn, maar de mens is ook geroepen leeuw te zijn, te vechten. De mens is onder schorpioenen gezonden. Die zijn overal om hem heen. De mens woont bij schorpioenen.

5. Het gaat niet alleen over de rund en de leeuw, maar ook over de arend, het vermogen tot het

doordringen van de hemel, een beeld van de voorzichtigheid, oftewel de gezonde dosis natuur vreze.

6. Wij kunnen niet met iedereen vrienden zijn, en dat mogen wij ook niet. Vriendschap met het vlees, met de wereld, is vijandschap tegen de natuur, tegen de kennis.

7. Ergens op het pad van de volharding is de verbrokenheid. Dan houden wij het niet meer vol, en worden wij opgenomen in een diepere wereld. Dan kan het kind niet meer, en dan is het volbracht.

8. Dan komt de arend om het kind over de zee mee te nemen.

9. Alles is hier maar ten dele, en alles is vaag en subtiel. Je bent nog steeds op aarde, maar van binnen ben je opgenomen.

10. De mensen kennen je niet. Je bent onder schorpioenen. Je woont bij hen. Ook al ben je van binnen opgenomen. Wat denken we dat de opname is ? Het is een verdieping. Je wordt niet zomaar uit alles weggenomen. Je komt niet in een loze zaligheid terecht. We worden geleid tot de wildernis.

11. We worden opgeroepen tot een hemelse plicht, een hemelse oorlog. De opname is dus een dienstoproep. Dan begint het pad. De dagen in het vlees zijn dan voorbij, en je gaat in het geestelijke verder.

12. We zijn onder schorpioenen. Ze wonen bij ons. Ze liegen over ons, draaien alles om wat we zeggen.

13. Ze kunnen flink steken, deze schorpioenen. En dan duizelt het ons voor de ogen. En dan moeten we volharden tot het einde.

14. Wat weet een mens ? Als wij tot de hemel komen moeten wij al onze eigen kennis afleggen. Al onze eigen kennis moeten wij als vuilnis beschouwen.

15. Dan komen we weer op de voorzichtigheid van de arend, de vreze van de natuur. Neem niets zomaar aan.

16. Het boos zijn is een groot lijden. We komen dan bij de bron van het lijden, de leeuw. Wie kan niet boos zijn op een wereld als deze ? Dan ben je aan de drugs. Dan zou er goed wat mis zijn. En die mensen zijn er genoeg. Ze zijn nooit boos, alles moet maar kunnen. Het is pure onverschilligheid.

17. Zij zijn opgenomen door het vlees. Zij verheerlijken het vlees, niet het geestelijke.

18. Wij leven onder schorpioenen. Wees waakzaam als een arend.

19. De mens leeft in diepe ballingschap. Ga je innerlijke wildernissen in om op zoek te gaan naar de leeuwinnen van de volharding, die je de hogere oorlogen leren.

20. De mens is omringd door schorpioenen. De mens wordt voortdurend gestoken, tot op het bot.

21. De schorpioenensteek brengt verlamming. De steken van de schorpioen zijn giftig, en doen de mens verstijven, wat ook een beeld is van de volharding.

22. Het is de bescherming van de doden in de onderwereld. Wij krijgen schorpioensteken om ons te beschermen tegen de machten van het vlees.

23. Door de schorpioensteken kunnen wij onthechten.

24. Wij moeten daarom het schorpioenen medicijn leren kennen. Het is om het vlees te doven en te doden.

25. Zij wordt ook wel de vrouw van de tent genoemd. Zij bewaakt het voedsel om de mens af te

houden van de vraatzucht.

26. Daarom steekt zij ook, als een natuurlimiet overtreden dreigt te worden. Zij houdt de mens binnen de restricties van het minderen, opdat ze niet teveel zullen nemen.

De mens is in de ban van het snelle goud

27. Zo is de mens geen natuurmens meer, omdat de mens de natuur verwoest heeft, maar dit is altijd deels, en de rest van de natuur zal de mens overweldigen.

28. Laat niemand denken met succes tegen de natuur te kunnen strijden. Alle boeken wijzen daarop. Het is onderdeel van een verhaal.

29. Goudzoekers zijn vagebonden en te dom om als overwinnaars uit de strijd te komen.

30. Dat wat ze van de natuur hebben geroofd is maar een druppel, omdat ze niet ver komen. Ze kennen de natuur niet. Aan welke kant wil je staan ?

31. Er mag geen samenzwering zijn, geen verbond met de vijand, maar er moet mee gewerkt worden. Dan komt de arend, het verdiepen van de boodschap, en zo ook van het lijden.

32. Blijf balans houden tussen rund, leeuw en arend, opdat je mens zult blijven, natuurmens.

33. We zien de ijverzuchtige leeuw, en het volk moet ook ijverzuchtig zijn in gerechtigheid, anders ligt onverschilligheid op de loer om de mens te ontvoeren. Dat is wat de oerkennis is. Als je tot de oerkennis komt wordt je ingewijd in de oeroorlog.

34. Zoek je weg door de wildernis. De geestelijke vissersboot zal komen, de zondvloed zal komen.

35. Moet het zich dan telkens herhalen ? Leren we onze les dan niet ? Vecht voor je leven. Vecht voor je kennis.

36. In de natuur is nog leven, maar voor hoe lang ? We moeten dieper de geestelijke wereld in. We moeten de valse realiteiten en beeldvormingen achterlaten.

37. Laten we dit doen zolang het nog kan. In de nacht kan niemand werken. Werk zolang het dag is, zolang je het nog kunt. Het leven is niet vrijblijvend en vanzelfsprekend.

38. Velen kiezen ervoor om het bij dit leven te houden. Wat doe jij ?

39. Ze zullen verslonden worden door hun eigen ego. Ze hebben het bedrog lief boven de waarheid, en gebruiken de meerderheid als uitvlucht.

40. Dat deze meerderheid ingebeeld is spreekt voor zichzelf.

41. Een stom mens kan zelfs uit een blok hout een meerderheid scheppen.

42. Dwazen hebben hun meerderheid in een hand zand.

43. Het is moeilijk voor een levensgenieter om te erkennen dat er een vijand bestaat.

44. De enige vijand is misschien dan degene die hem probeert te doen erkennen dat er een vijand is.

45. Velen zijn in de ban van het snelle goud. Maar het zijn sloten, geen sleutels.

46. Als je de sleutel wil leren kennen moet je eerst het slot leren kennen.

47. Teveel ruimte leidt tot verdichting, want zo blijf je gericht op de realiteit die aan je aangeboden wordt, en de vrijheid sleurt je er in mee en versteent

je.

48. De mensen hebben het altijd over hetzelfde, alles gaat in dezelfde cirkels, en daardoor verdicht het. De mensen zijn van steen. Ze worden onderdeel van de stadsmuren. Ze worden overal voor gebruikt. En alles herhaalt zich. Het zijn de sloten.

49. Ze willen je manipuleren, meezuigen in de verstening. Ze willen steden en boten bouwen van je onderdelen, en sieraden van je maken.

50. Ze willen een mensenbehager van je maken.

51. Maar je moet eerst het slot door en door leren kennen voordat je de sleutel door en door kunt kennen.

52. De ketenen geven niet mee. Ze zijn gemeen, wreed.

Zoeken naar waarde

53. Als je merkt dat iets de waarheid niet is, wil het niet zeggen dat het geen waarde heeft. Als we zoeken naar waarheid, dan zoeken we dus eigenlijk naar waarde.

54. Verdwalen doe je, veel verdwalen, om vervolgens je weg te vinden. Eerst moet je verdwalen, want je was niet op het juiste pad. Je groeide op op het verkeerde pad, dus het is maar goed ook dat je afdwaalde, en nu ben je hier.

55. Laat je ene hand niet weten wat je andere hand doet.
Doe het niet voor de eer van mensen.
Doe het ook niet om mensen te behagen.

56. Wie kent het geheim …
De bijen vliegen om deze bloem …
Strijden een hevig gevecht …
Om haar honing te nemen …

17.

Leren leven in soberheid

1. Mensen zijn de ergste roofdieren …
Wat je ze verteld dat draaien ze om, en maken ze hun eigen verhalen van, om er een markt mee te bedrijven …

2. Alles is uit de hand gelopen, deze oorlog …

3. Het gaat niet om wel of niet, maar om hoe, want het zijn slechts metaforen …

4. Alles is uit de hand gelopen …

5. Het was slechts een beest van slaap. Slaap wordt soms ook vergeleken met een zee waarin we wegzinken, en als we wakker worden, dan stijgen we uit de zee. Laat dat wat tot de zee behoort in de zee blijven, oftewel wat tot het rijk van de slaap behoort. Het zijn geheimenissen.

6. We leven in een spiegeling die parallel loopt aan Orion, maar wij mogen ontwaken in Orion, dat wat achter alle dingen is.

7. Door Orion's baarmoeder kwamen we op aarde, als in haar onderwereld, vol met raadselen. Als we goed kijken kunnen we hierin de Orionse hieroglyphen zien, van de diepe natuur. Dit is een kolkende natuur, terwijl alles op aarde is verdicht, vastgelopen.

8. De Orionse natuur is overal om de mens heen, als de mens daar oog voor heeft. De aarde zelf is een nachtmerrie. Ontwaken is een proces, maar val niet weer in slaap.

9. Afgoden zijn het als het niet meer om de kennis gaat. Alles is afgeweken.

10. Alleen door kennis zou je kunnen leven. Alleen kennis zou overleven. Kennis is overleven.

11. Niets is voor altijd, niets is eenzijdig, en niets staat op zichzelf, maar is altijd een onderdeel ergens van.

12. Altijd is dus een metafoor. In het grote alles is alles opgelost, en dit begint in het niets, en eindigt in het niets, als een golfpatroon.

13. Het zal boven denken zijn. Het is altijd weer anders dan de mens het zich voorstelt.

14. In de wereld wordt je gestrafd als je zondigt tegen het materialisme, als je niet netjes meeloopt met het materialisme.

15. Het is niet wijs om altijd maar in wespennesten te springen.

16. Geduld is een hogere weg, oftewel het hongeren. Geduld is dus altijd grotere winst.

17. Iedere gedachte die je hebt is of van het vlees, of van het geestelijke.

18. De mens is opgesloten, gevangen, door het vlees, en het zal dus wat kosten om los te komen.

19. Aardse mensen doen alles op een aardse manier, nemen datgene wat symbolisch is letterlijk, omdat ze niet geestelijk hebben leren denken.

20. Je kan het vlees niet bestrijden met aardse middelen. Het is nog altijd een geestelijke strijd.

21. Gedachten zijn of van het vlees of van de soberheid. Vandaar dat er geestelijke visnetten nodig zijn.

22. Er moeten pijlen door het vlees, door vleselijke gedachtes, die zich met massa's en massa's op ons storten als vissen.

23. Vleselijke gedachtes storten zichzelf massaal op de mens om de mens tot slaaf te maken. Daarom spreken we van het beeld van de visvangst.

24. Mijn ware familie is degenen die de rivier van de hemelse vergetelheid volgen.

25. Als we het over de wapenrusting hebben : dit is de wapenrusting van een pijl door het vlees.

26. Onthoud goed : zachte jongens worden harde mannen in de nacht. En dat is een natuurverschijnsel wat jij en ik niet kunnen stoppen.

27. Neem vriendelijkheid, barmhartigheid en geduld niet als zwakheid, want zij zijn zowel de leeuw als het lam.

28. Het geestelijke visnet is ons wapen, niet het vlees. Het geduld is ons wapen.

29. Aan de vleselijken wordt de waarheid niet getoond, maar zij leven met een bedekking die hen misleid.

30. De hemel is het geestelijke visnet, een school.

31. Het is niet voor spijbelaars. Het is voor soberen, hen die nut hebben gezien in het lijden. De hemel is informatie. Laat jezelf niet voor de gek houden. Sluit je je ogen voor informatie, dan sluit je je ogen voor de hemel.

32. Informatie is het tegenovergestelde van het vooroordeel. Vooroordelen hebben niets met de hemel te maken. Heb je de sobere vrees al ontvangen ?

33. De sobere vrees is het fundament van de hemel. Alleen vrezelingen zullen binnen kunnen komen.

34. Pijlen gaan er door je vlees.

35. Kom je erdoor of kom je er niet door ? En waar kom je door, en waar moet je naartoe ? Allemaal belangrijke vragen.

36. Die verlossing ligt niet in het materialisme.

37. Leugens kunnen heel aardig doen, anders verkoopt het niet. De waarheid is hard. De waarheid doet pijn.

38. Adam gaat over de zee in schepen. We kunnen stellen dat in deze zondvloeden over het vlees het geestelijke een vissersboot heeft.

39. Wanneer het vlees sterft wordt de ziel in de vissersboot opgenomen.

40. Minder vleselijk zijn, minder eenzijdig, dan kom je er vanzelf wel en zal de hemelse vergetelheid je paden leiden.

18.

De stromen van het Woord

1. Wees gericht in je bitterheid, genuanceerd, opgeleid en geletterd. Laat je bitterheid niet roekeloos en oeverloos zijn, ongeoefend en allesverwoestend.

2. Maar profeten hebben het soms zo moeilijk en dragen zulke lasten dat ze niet meer willen leven, dat ze hun geboortedag en moederschoot waaruit ze kwamen vervloekten.

3. Juist in het herderen mag je zo ook leren voor jezelf te zorgen, jezelf te voeden, jezelf te onderwijzen.

4. Er zal voor je gezorgd worden, ook al zie je dat soms niet. Ook al heb je geen houvast in dat dal van diepe duisternis. Toch wordt je geleid. Toch is er iemand die je vasthoudt. Toch is er iemand die hier al doorheen is gegaan. Die al je noden kent, al je gedachten, al je verwarrende gevoelens en strijd.

5. Het is geen afgod, maar iets wat uit de diepte komt. Alles is er al. Dit pad is al uitgestippeld in de oneindige en eeuwige kennis.

6. Wij zijn met gematigdheid beteugeld en tegengehouden. Zo niet, dan zouden we in buitensporige rijkdom geheel ten onder gaan.

7. Er is een bepaalde maat voor ons aangelegd, een bepaald ritme. De hemelse vergetelheid weet wat zij doet.

8. Als wij van genade willen komen tot hemels loon, dan moeten wij ook leren belonen, en het loon is altijd kennis.

9. De natuur van het vlees moet afsterven opdat de hogere natuur van het geestelijke geopenbaard wordt.

10. Het Woord is een hemelse bloedlijn. Uiteindelijk zullen wij allemaal meegesleurd worden met deze stromen. Deze stromen zijn te sterk.

11. Oh kinderen, komt toch los van het materialisme. Het materialisme is uw vader en moeder niet, maar een bedrieger die u heeft misleid.

12. Draag de pijl in je vlees. Natuurlijk doet het pijn. Natuurlijk bloedt het. Natuurlijk voel je je vies.

13. De geestelijke visserij is een beeld van onderwijs. Als je dan bent onderwezen mag je zelf ook onderwijzen, een geestelijke visser worden.

14. Het is een stuk pure, zuivere natuur, en ik zag de zee. Warme golven kwamen. Het is iets van de hemel.

15. Feit is : we zijn allemaal door het beest opgeslokt en moeten een weg eruit zien te vinden.

16. Het is het best om eerst het verhaal een beetje te kennen.

BELECH

1.

De boot van groot verlies

1. Het zaad is de verbrokenheid, de tranen van verbrokenheid. De mens moet zich niet op een dwaalspoor laten brengen.

2. De tranenrivieren stromen van de onderwereld. De aarde werd geschapen door tranen.

3. Tranen zijn de ware sieraden van de mens, de vruchtbaarheid.

4. Het leven is een tranendal. De mens is geregen van tranen. Verdriet en blijdschap liggen echter heel dicht bij elkaar. Er zit maar een hele dunne lijn tussen.

5. De levensboeken van de mens staan vol met tranen.

6. Het Woord kent al onze tranen, heeft al onze tranen geteld, en ze hangen in ons levenshuis als een voorhangsel.

7. Hier mogen wij over nadenken, deze waarheid diep in ons laten zinken. Het dagboek van onze tranen is door het Woord geschreven, met een bedoeling.

8. Het Woord schiep ons uit tranen, om op de juiste paden te wandelen. Het is een pad van tranen, soms van verdriet, soms van blijdschap, en soms van allebei, opdat je een diep mens wordt, bent en blijft.

9. Oh, er zijn zoveel holen en grotten langs de rivier van tranen, vol met het Woord om de hemelse kennis te leren. Laat het je streven zijn om dit schrift te ontcijferen.

10. Hij droomde over zijn tranen, zijn warme tranen, die een fragiele, hangende brug vormden over een woeste rivier, als over een ravijn, waar hij bijna in te pletter stortte.

11. Deze stad is gemaakt van tranen,
En op zoveel pilaren van tranen was deze stad gebouwd,
Een verhaal wat je niet kent,
Maar je waakt ertoe op

12. Maak een betere wereld. Begin met wenen, om zo op de tranenrivier te gaan tot het Woord. Dat kunnen alleen je eigen tranen zijn. Het moet door je heenvloeien. Je kunt het niet iemand anders laten doen. Op een zondebok of pispaaltje ga je het niet redden. Je moet zelf.

13. Je tranen zijn dus kostbaar, heel kostbaar. Dat is je ware sieraad. Vergeet alle andere sieraden en schoonheden maar, want dat is allemaal valselijk bedrog.

14. De rivier van weeklacht leidt tot de paradijselijke afgrond. In de leegte zal alles heel traag en moeizaam ontstaan door klagen en smeken, zodat er niet gemakkelijk over gedacht wordt, het niet misbruikt kan worden, en het niet trots maakt. Daarom is de rivier van weeklacht eeuwig.

15. De test-opdracht om niet zomaar jezelf over te geven aan indrukken en gevoelens, hoe vroom ook, moet tot tranens toe uitgevoerd worden. Alleen in de eeuwige arena is de mens veilig, de volhardende mens.

16. Het is uw diepte en het leidt u, en zuivert uw mond. Ja, een wachter van de mond is Zij. Zij spreekt als de golven van de zee.

17. Het overweldigde mij als de zee van tranen,
Maar bracht mij hier.
Mijn boot strandde, en dit strand is mijn verdere leven,
De wildernis in, om Haar te ontdekken.

18. Het was een boot van groot verlies,
Maar wat heb ik eigenlijk verloren, en wat heb ik gewonnen ?
Alles was anders op hoge golven.

19. Nee, gij kunt haar niet omkopen, oh prediker.
Gij staat voor de eis van de wet.
In ballingschap zult gij gaan, en aan haar rivieren bittere tranen wenen.
En uw herinnering zal niet meer daar zijn.

20. Ik ging over de rivier van tranen waarachter een oerwoud was dat tot de zee van tranen leidde.

21. Ergens bij de zee van tranen was een tunnel die onder de grond leidde.

22. Het liep uit op een grottenstelsel waar veel boeken waren.

23. De boeken stonden vol van kronieken. Ik begon de boeken te bestuderen.

24. Twee bewapende vrouwen kwamen op mij af in het grottenstelsel. Ze grepen mij. ‘Hier is hij,’ spraken zij.

25. Ik werd tot een kooi getrokken waarin ik de boeken onder dwang moest gaan studeren.

26. De kooi werd op slot gedaan, en zij vertrokken weer.

27. Zij die niet wenen missen hun doel.

28. Soms denken we : Dit moet een vergissing zijn. Maar toch mogen we de leiding van het grote Woord door alles heenzien. Het Woord vergist zich niet.

Het Orionse medicijn

29. Alles en iedereen werkt voor het goede, voor de kennis. Alles is onze medewerker.

30. Alles is uiteindelijk hetzelfde en werkt uiteindelijk voor hetzelfde doel.

31. Dan kijk je dwars door alles heen, kun je het goede zien in alle dingen. Het is een ontwaking, en een middel om dingen te kunnen accepteren, het lijden te kunnen dragen.

32. Als je deze doorzichtigheid hebt ontvangen, dan is dat een verlichting, een hoger bewustzijn.

33. Het is het wonder van de tranen. Tranen kunnen alles transformeren en relativeren, herzien.

34. Zo werkt alles met elkaar tezamen. Want de tranen komen van diep en brengen tot diep.

35. Het mag niet buiten het lijden en strijden, buiten de ware hemelse visserszorg, omgaan.

36. Het mag niet buiten de tranen omgaan. Het gaat ook niet buiten de roeping om. Hoe zijn wij geroepenen ? Het is heel eenvoudig : wanneer ons hart het heeft uitgeroepen naar de kennis. Alleen de roependen zijn de geroepenen.

37. Het wil dus niet zeggen dat alles en iedereen om

ons heen goed is, maar dat het daartoe medewerkt. Dat is een groot verschil. We mogen de waarde en het nut van alles gaan inzien.

38. We kunnen niet wachten totdat mensen om ons heen veranderen. We moeten zelf veranderen.

39. Gebruik mensen om je heen ook niet als uitvlucht om niet te hoeven veranderen.

40. Mensen zijn wat dat betreft een soort slaapmiddel. Neem het niet in. Vecht er tegen.

41. Wacht niet op hen. Ga zelf verder. Alles werkt voor hetzelfde doel.

42. Het is slechts een echo van wat je zelf geroepen hebben.

43. Je krijgt alleen datgene wat je zelf ooit hebt uitgezonden. Denk niet dat een ander je hierin kapot kan maken of dat een ander je hierin kan redden. De enige bouwer van je leven ben je zelf. En er is universele kennis die in allerlei vormen komt, door allerlei metaforen.

44. Alles zal op een andere plaats komen, wanneer de hemelse doorzichtigheid komt.

45. Hij kwam dus zo tot de doorzichtigheid van alle dingen, tot de gelijkheid van alle dingen in de zin dat alles uiteindelijk samenwerkte tot hetzelfde hogere doel van de hemelse kennis.

46. Dit is een Orions medicijn. Hebben we dit medicijn al ontvangen ? Werken we al met dit medicijn ? Zien we al door alles heen, is alles al doorzichtig geworden ?

47. Wij mogen het Orions medicijn in ons hart ontvangen. Hieruit komen de stromen van levend water.

48. In het oer was dit de oerkennis, waarin elk gif tot medicijn gemaakt kan worden bij juist gebruik, wat ook nog steeds een wetenschap is bij de indianen.

49. Hij haalde het beste uit alles, en kon zo zuiver onderscheiden, en zo ook zuiver het kwade scheiden van het goede. Dat is dus niet zomaar new age dat het kwaad niet bestaat en dat alles goed is, maar het is een opdracht om dieper te kijken.

50. Als de doorzichtigheid is bereikt, dan kan er ook zoveel overbodige kennis en overbodig, vals bewustzijn wegvallen.

51. Het is het werk van het geestelijke visnet tot een opname in inzicht en doorzicht.

52. Komt het je zomaar aanwaaien ? Nee. Er moeten diepe palen geslagen worden aan de rivier van tranen.

De hemelse watervallen

53. Hier wordt het fundament gelegd. Er komen bamboe woningen op palen aan de rivieren, en als wij diepe palen hebben, dan zullen we deze vruchten dragen, want dan is het doorgrond.

54. Het water is dan zo helder. Het zijn de wateren van je tranen. Je bent diep gegaan, en zo draag je vrucht. Hoe dieper de palen gaan, hoe meer je erachter komt dat het verborgen ligt op de bodem van de zee, in de diepte van de aarde.

55. Het gaat om het loskomen van de tranen van het vlees die de mens doen verstenen, om zo te komen tot de hemelse tranen die de mens opwekken in het hogere leven.

56. Wij mogen roemen, ons verblijden en ons verlustigen in de natuurweldadige hemelse watervallen van tranen. Zo worden de sieraden geregen. Elke schakel is een traan.

57. De droefheid naar God is als een eerste teken van

de wedergeboorte, want met tranen wordt de mens geboren; zo natuurlijk als geestelijk.

58. Wie wedergeboren wordt, wordt geboren uit water en het geestelijke.

59. Dit is ook de weg om het stenen hart te verzachten tot zachtmoedigheid, een ander teken van wedergeboorte.

60. Dit is geen wereldse zachtmoedigheid, maar een hemelse, verbroken zachtmoedigheid. Het is de zachtmoedigheid van de hogere natuur.

61. Het principe dat alle dingen meewerken ten nut in de hemelse kennis is ook weer het onontkoombaarheidsprincipe.

62. De mens kan de hemelse banden niet afwerpen. Alles is onderworpen aan hogere natuurwetten uiteindelijk.

63. De lagere aardse menselijke wetten staan niet op zichzelf, en kunnen zichzelf ook dus niet dienen.

64. De onontkoombaarheid van het doorzichtigheids-verschijnsel is dat alle knie zal buigen voor de hemelse kennis en elke tong zal de hemelse kennis belijden. Dit is een groot natuur geheimenis.

65. De afvallige wereld is te bitter, en de new age wereld is te zoet. Beiden blijven ze oppervlakkig, waardoor ze beiden ook materialistisch zijn. Ook doorgronden ze elkaar niet.

66. De kennis ligt in het midden, en kent hen beiden, en weet dat alle dingen medewerken ten nut. Soms kun je je bekneld voelen door deze werelden, maar het is om je op het juiste pad te leiden.

67. Als je dan diep in de tranenrivieren bent gegaan, en je hebt je palen diep geslagen, dan mag dit vrucht gaan dragen, wat zich uit in de bamboe woningen.

68. In de scheppingsdagen daarvoor werden deze tranenrivieren onderscheiden, als bloedlijnen.

69. Vruchten komen niet uit de hemel regenen. Het gaat om de principes, de natuurwetten, van zaaien en oogsten, van diep de palen slaan. De paal moet diep gaan, anders is er geen vrucht.

70. Men komt niet zomaar tot de vrucht. Het is een gelijkenis.

71. De aarde was een wildernis, en honger heerste, en de honger voedde de mens op.

72. Grotendeels was de aarde onbewoonbaar.

73. Er was al een strijd tussen stad en natuur. De vrouw was oorspronkelijk de voedster, geestelijk gezien, en zij predikte de honger, omdat dat het ware voedsel was.

74. Zo kwam de mens in contact met Orion, die de mens roept.

75. De vrouw is daarom breedheupig, omdat de vrouw kinderen baart.

76. De verhongering van de mens, oftewel het sobere leven in de natuur, is opdat de vrouw kinderen kan baren.

77. De vrouw moet wel breedheupig zijn om het kind te beschermen en het kind te voeden.

78. Er was een strijd met zeemonsters van chaos. Hieruit kwam de schepping voort, en die strijd was nog niet afgelopen.

79. De mens is nog steeds in gevecht. De schepping is nog niet gekomen.

80. Je denkt dat je geboren bent, maar je zit nog in de baarmoeder, en er is een strijd tussen Orion en het zeemonster.

81. Orion roept. Wanneer voelde jij je in je leven als een gevondene ?

82. Door Orion uit de tranenrivier worden gehaald is een beeld van de opname. Het is een beeld van onze eigen opname en ons vrucht dragen door het lijden.

83. De palen moeten diep gaan, als een beeld van de opvoeding. Het volk moet heropgevoed worden.

84. De opname ligt besloten in je eigen zaaien, in niets anders. Iemand anders doet het niet voor je.

85. Als je door iemand anders wordt opgenomen is dat nog steeds de opbrengst van je eigen zaaien. Het is een beeld van je eigen oogst.

86. Geloof je dat je uit hemelse bronnen leeft ?

87. We zijn op het pad naar de tranenrivieren in de aarde, dus de mens moet veel dieper.
88. De eeuwige wildernis heeft geen letterlijke, maar geestelijke betekenis. Het is een allegorie van de minste zijn, door het afleggen van de sociale status.

89. Het oordeel is slechts abstract. Vandaar dat de geestelijke dieper moet gaan in deze gebieden tot de eeuwige wildernis waar toe het volk geleid wordt.

2.

De hemelse visserszorg

1. Alles is hemelse visserszorg en kennis, maar het kwaad is een van de bijwerkingen. Zorg zonder kennis is onwetendheid. Alles is zorg en kennis, maar onwetendheid is ook een van de bijwerkingen.

2. Alles is zorg en kennis, maar beweterigheid is ook een van de bijwerkingen. Daarom moet de mens besneden worden, want de bijwerkingen worden van geslacht tot geslacht doorgegeven.

3. De mens moet niet zeggen dat er geen kwaad is. De mens moet niet zeggen dat alles wel is in de familie, omdat de mens daar nu eenmaal geboren is.

4. Alles is zorg en kennis, maar het heeft zo zijn bijwerkingen, ook deze, machtszucht, geldlust, monopolie, exclusiviteit, als een held aanbeden willen worden, niet de minste willen zijn.

5. Alles is zorg en kennis, maar drugs is een bijwerking. Daarom moet de mens besneden worden.

6. Alles is zorg en kennis, maar vervolging en verlies is een bijwerking. Zorg en kennis is geen mierzoet medicijn. Het is bitter.

7. Hoogmoed en overmoed staan op de loer, maar ontsnap aan een vleselijk leven, op een geestelijke manier.

8. De hele wereld bestaat uit zorg.
Alle mensen kwamen voort uit zorg.
Wat zijn de bijwerkingen van dit medicijn ?
En ga je niet slechts wanen door dit medicijn ?
Is zorg dan geen oorlog ?
Wat is zorg eigenlijk ?

9. Alle mensen kwamen voort uit zorg.
De bijwerkingen van dit medicijn ?
Mensen, je ontkomt er niet aan.
Het verspreid zich overal, houd alles in de gaten.

10. De hele wereld bestaat uit zorg,
en het is allemaal niet houdbaar.
Bijwerkingen ?
De stromen zijn sterk.

11. De stromen zijn te sterk,
En hoe kan je er tegenop als de stroming te sterk is,
en je zelf ook wordt weggesleurd ?

12. Alle mensen kwamen voort uit zorg.
De hele wereld probeert te overleven.
En het glipt uit je handen.

13. Of kwamen wij tussen wal en schip,
in een wereld die nooit werkelijkheid kon worden ?
Bijwerkingen van het medicijn ?

14. Alle mensen kwamen voort uit zorg.
Wat is zorg ?
Wat is oorlog ?
Er plant zich iets voort wat probeert te overleven.
Wat is het ?

15. God ?
Wie of wat is God ?
Een verhaal ?
Waar staat God ergens in deze dingen ?
Wat is de bedoeling hiervan ?
Is er wel een bedoeling ?
Of is alles toch doelloos ?
Wat als het een waan is, of een abortus ?

16. God is zorg, maar wat is zorg ?
Alles kwam voort uit God. Alles kwam voort uit zorg.

17. God is kennis, maar de mens kent niet, en maakt zijn eigen goden.

18. Toch bestaat alles uit zorg.
Zo mooi, maar die bijwerkingen
Het medicijn heeft bijwerkingen.
Is er een wereld in een wereld ?
Een wereld van zorg in de wereld.
Je moet het leren kennen, want zorg is kennis.
Of zit er ook weer verschil tussen zorg en kennis ?

19. Een mens moet eten om te overleven,
maar zoveel mensen komen om van de honger.
En door zorg plant de mens zich voort om te overleven.
Mensen zorgen voor elkaar, en worden dan van elkaar losgetrokken, want de diepere wereld roept.

20. Teveel zorg verwoest de mens,
en teveel kennis.
Daarom is er nog iets anders belangrijk : verlies, scheiding.
Dat verklaart dan ook weer de bijwerkingen.
Zonder bijwerkingen zou het medicijn nooit kunnen bestaan.
En zo is de cirkel rond.

21. Een honger medicijn dus uiteindelijk ?
We leven ergens tussenin.
Leven, zorg, honger, zijn allemaal metaforen van de kennis, van het medicijn.
En je mag nooit teveel nemen van het medicijn.
Er zijn nog zoveel andere dingen te doen.

22. Laten we er niet van wegvluchten : Het medicijn heeft ons nooit verder gebracht, maar teruggebracht.

23. Ik blijf liever op een afstand, een veilige afstand. Het zijn de bijwerkingen van een medicijn.

24. We moeten er zuinig op zijn. Het is schaars, erg schaars. Het kan op een keer zomaar ineens weg zijn. En wat moet je dan ? En ik vroeg me af : wat was er eerder, de droom of het medicijn ?

25. Door de minste te worden, oftewel je status en positie in het vlees op te offeren, kom je tot de tranenrivier die helemaal terugleid tot het Woord.

26. We mogen diep de tranenrivier ingaan en gaan tot het vergetene, ook als we onszelf vergeten voelen. Het is een deel van onszelf. Als we onszelf vergeten voelen, dan is dat dus een roep van het vergetene tot ons, een veel wijdere wereld buiten het hek roept ons dan.

27. Als je zorg geeft dan kan de ander dit ook weer doorgeven, en zo vermenigvuldigd het zichzelf, en zorg is inzicht, kennis. Als je iemand zorg geeft zonder kennis, dan is dat geen ware zorg, maar valse zorg.

De rivieren als vruchtbaarheidsbronnen

28. Je wordt wedergeboren in tranen en hemelen, oftewel in het grote verband van hemelse kennis, want er zijn ook zoveel valse tranen, de tranen van het vlees.

29. Er is een oorlog te voeren tegen het vlees, tegen de onwetendheid en het ongeduld. De mens moet leren volharden, leren te zijn in de scheppende, volhardende kracht.

30. De mens moet de aarde nog tot volkomenheid brengen. Hiertoe zijn de geestelijke werken aangesteld, en hiertoe moet de mens vrucht dragen.

31. Eerst werden de hemelse gezanten geschapen, de paradijselijke dieren, en dat waren beelden van de fundamenten van de mens.

32. Het begon in het water, in de tranenzeeen, met de vissen, en zo moest de mens eerst tot kennis komen in de hemelen, wat daarna kwam, de vogelen : van lijden tot kennis dus.

33. Het begint in het water, in de tranen, in de verbondenheid met de natuur.

34. Het water grijpt niet, maar laat los, doet afstand en test. Ga dus niet hoger dan je voegen. Neem niet meer dan nodig is.

35. Ga niet zomaar aan land, maar richt je op de vissen en de vogelen en weet waar het voor staat. Laat jezelf niet zomaar gelden. Volg je vlees niet.

36. Ga niet te snel aan land, blijf lang genoeg in het water, anders kom je bedrogen uit.

37. Openbaring ontstaat in de tranenzeeen, nadat de mens heeft leren minderen, de minste heeft willen zijn, en zo wordt je de meeste over het vlees.

38. Alleen de minste kan het vlees overwinnen. Het materialisme is de openbaring van het vlees, en het is allemaal gestolen. Vlees brengt vlees voort. We moeten daarom goed de scheppingsprincipes kennen.

39. De hemel is gekomen door tranen en besnijdenis, dus niet slechts met tranen.

40. Gedachtes kunnen al snel gaan rondhollen en kettingreacties veroorzaken, en dat moet je afkappen zolang het kan. Soms kan het niet afgekapt worden en is het van de hemelse kennis, dus als een natuur opname.

41. Dat is wat het Woord doet : het neemt je tijd en onwetendheid, en geeft er zoveel voor terug. Het neemt je problemen en geeft je er zoveel voor terug. Het verandert je wereldbeeld en je emotionele leven. Als je het nog een keer leest zie je er hele andere dingen in. Telkens wordt er zoveel genomen, en telkens wordt er zoveel gegeven.

42. Het Woord geeft je handvaten, en je kunt oude werelden loslaten. En het leert je het ook weer door te geven aan anderen, zodat er geen roem is, maar roes. De mens moet roem loslaten. Het gaat om het principe. Er is zoveel om te nemen en zoveel om te geven, zodat roem helemaal niet nodig is.

43. Zo wordt er een nieuwe wereld gebouwd, of ontdek je een nieuwe wereld. Het is een onbekend deel in de mens, wat alleen door kinderen gevonden kan worden, de kinderlijkheid in de mens.

44. Overdrijf het niet. Neem voldoende rust. Blijf het binnen het verband houden. Er ligt zoveel leegte buiten die belangrijk is, als het gaan naar de zee, kijkende naar de golven, en aan de andere kant van het woongebied zijn de stranden van de leegte waar alles stopt.

45. Het is van belang subtiel te zijn. Zo kun je putten uit de meer verborgen energieën die van belang zijn

voor de geestelijke groei.

46. Wij zien ook het belang in van de rivieren als vruchtbaarheidsbronnen, en daarom ligt alles ook tussen de rivieren in.

47. Wij blijven in contact met de rivier, opdat de dingen door ons heen blijven stromen en niets vastraakt. Wij zijn kinderen van de rivier.

48. Wij kennen de dieptes van de rivieren, de geheimen die hier verborgen liggen, waar de aardse mens niets van weet.

49. Blijf op een afstand, opdat het subtiele kan ontwaken. De afstand kent zijn eigen dichtbij, want verzoening ligt in een droom, en die droom gaat steeds dieper. Het ontwaakt in het ijs, als een ijsbloem.

50. De aardse mens forceert teveel, is te oppervlakkig, en zo missen zij hun geestelijke doel. De aarde is afgeweken.

51. De aardse gaat door een reeks zondvloeden heen om de aarde te zuiveren. Dit is om de zielen op te nemen, terug naar het hogere orion, want zij waren verstrikt in het lagere.

52. De aarde is van het lagere, maar de natuur wijst op het hogere orion.

53. Droom de gangen en de tunnels tussen de dingen in, en verdiep ze.

54. Er is een oorlog om voort te bestaan, een oorlog om te overleven. Elke cultuur kent deze overlevingsdrang, en zo ook de geestelijke.

55. Wees anders. Het doel is gematigdheid, gematigde energie, waarin er ruimte is voor het andere. Zo wordt de hoogste energie opgestuwd. De mens speelt met energie, niet volgens de regels, en zo is electrocutie hun lot.

56. Er is een hemelse prediking. Je houd je nergens zomaar aan vast, maar geeft het weer door. Het is altijd weer stromende.

57. Zo kan de prediking ook groeien, komen er steeds weer stukjes bij. Het bewaart altijd een zekere afstand die belangrijk is.

Werken met meerdere metaforen

58. Je bent niet met jezelf bezig en toch liggen deze dingen in jezelf. Je houdt nergens aan vast, maar durft het te relativeren, los te laten, en dan onderga je de ervaring.

59. Het toetsen is altijd een belangrijke boodschap geweest. We hebben het dan niet zomaar over wat toetsen een keer bij speciale gelegenheden of belangrijke beslissingen, maar over het toetsen van alle dingen, en dan als een wetenschap.

60. De wetenschap van het toetsen is belangrijk om veilig te blijven in een wereld vol van bedrog.

61. Het is belangrijk om iets goed te laten werken dat er meerdere metaforen worden gebruikt, dus metaforen op verschillende sporen, zo ook bij het toetsen.

62. Je houdt de bal niet voor jezelf, maar de bal moet uiteindelijk het doel in, zodat je begrijpt wat het is en weet wat je ermee moet doen. Soms moet je er niets mee doen, en soms kun je het alleen maar op een bepaalde manier of andere manier gebruiken. Je blijft de bal draaien, draait elke steen om, om te zien wat het waard is en wat eronder ligt, wat erin zit, met wat of wie je te maken hebt, wat een beeld is van onderzoek.

63. De honingbijen gaan van bloem tot bloem, en nemen alleen maar de nectar eruit, dat wat ze kunnen gebruiken, dus niet de bloem zelf. Zo moeten we ook

met gedachten en ideeen, verbeeldingen omgaan die zich opdienen in ons hoofd. We moeten er het beste, goede, uithalen en dan weer verder gaan, en niet noodzakelijk het hele idee meenemen. We moeten dus leren ziften.

64. Dan mag je daarna ook de zee in om alles los te laten, om alles van je los te wassen. Dan mag je de golven ingaan, de leegte in.

65. Hierin is het belangrijk om ook die leegtes weer van je af te spoelen, want ook de leegtes en de rust moeten getoetst worden.

66. Je komt zo tot de diepere leegtes in de leegtes, en het is slechts een doortocht.

67. Je blijft niet rusten in je eigen veilige leegte, maar gaat altijd weer verder, totdat je aan land komt.

68. De toetswetenschap wijst dus op het belang van het minderen en het hongeren, want als we wanhopig aan dingen vasthouden, dan kan het niet getoetst worden. Alleen in het hongeren is er waarlijk toetsen, en worden wij geleidt tot de moederbron om daarin wederomgeboren te worden en wederom opgevoed.

69. Het toetsen moet dus een gewoonte worden, een levensstijl, onze natuur.

70. Ook moeten we voldoende aandacht besteden aan het zaai principe, als zaaiers. Alles is zaad wat we moeten zaaien op de toets akkers, opdat het vleselijke kan afsterven, en het geestelijke, goede en beste kan opgroeien, als bomen die vrucht dragen.

71. We mogen de bomen niet opeten, maar moeten wachten op de vrucht.

72. Ook de andere toetsmetaforen zijn belangrijk. Ze vullen elkaar aan en toetsen elkaar ook, wat we kruistoetsen noemen in de toetswetenschappen.

73. De toetser krijgt loon, zoals de zaaier zijn oogst krijgt.

74. Er is nu een vleselijke opname gaande tot de medische god. De mens vreest moeilijke tijden, maar vreest niet de zonde.

75. De mens heeft allerlei soorten vleselijke vrees, maar is niet godvrezend.

76. De ware, hemelse opname is de opname van hemelse vreze.

77. Wij moeten besneden worden van elke aardse status, opdat we de dingen van het vlees niet volgen.

78. De menselijke kennis is niet op een lijn met de hemelse kennis, dus de mensheid verkiest op een hele andere manier dan dat de hemel verkiest. De mens hoeft hier niet te voldoen aan menselijke voorwaarden, maar aan hemelse voorwaarden.

79. Bent gij al in de hemel geweest, of leeft u allemaal van horen zeggen ?

80. Het klaagt de mensen aan. De mensheid aangeklaagd.

81. Daarom moeten wij de langste weg gaan. De korte weg is de weg die ten verderve leidt. Je voelt je dan misschien rijk en gezond, maar van binnen ben je al dood.

82. Smal is de weg die ten leven leidt. Het is een weg waarop je getreden wordt als druiven, een weg van grote verdrukking, van tranen en geschreeuw.

83. Het is een smalle, maar ook een lange weg, en het is de weg van de kennis.

84. De hemel is geen letterlijke plaats waar je naartoe kan gaan, maar een ontwaking. De hemel is dus een les die geleerd dient te worden.

85. Wat voedt gij mij, de voedende leegte,

de voedende honger,
Is het niet meer dan de rijkdommen der aarde ?
Wat voedt gij mij, oh voedend minderen,
tot de spelonken van het eeuwig leven,
zoveel meer dan vleselijk leven ooit bieden kan.

86. Wat voedt gij mij oh aarde,
ja, spelonken van een eeuwig woord,
waarvan het vleselijke leven nooit heeft gehoord.

87. ‘Waar is nu je God ?’ Misschien ken je dat soort mensen ook wel in je eigen leven. Ik in ieder geval wel. Hun God is niet het geestelijke visnet, maar ze meten alles af aan aards succes en voorspoed.

88. Hun God is niet de sobere vrees, maar aardse bluf, en vleselijke zelfverzekerdheid en eigengereidheid. Ze zijn opgeblazen in hun toetsloosheid. ‘Waar is nu je God ?’

89. Zij beseffen niet dat God de verbrokenheid is, de sobere vreze, om zo te ontwaken tot de grotere hemelse werkelijkheid.

3.

Geen eer en loon van mensen zoeken

1. De tocht door de wildernis is een beeld van de opname van de ziel, en hij kan voor de hemel zijn ziel geheel uitstorten.

2. De ziel verlangt hier naar de opname tot God’s tent. Waar God’s woord is, daar is God’s tent. De hemel is hemelse literatuur.

3. Op het smalle pad moeten wij wandelen, wat een besnijdenis inhoudt van de wandel.

4. Door het visnet in ons eigen leven leren wij in het Woord te wandelen.

5. Juist vanwege deze werking van het visnet is er dus een grens voor het kwaad waarover het kwaad niet kan passeren.

6. Het lijden wijst deze grenzen aan. Daar mogen wij ons in berusten dat het lijden niet voor niets is.

7. Het getuigt van de overwinning van het geestelijke visnet.

8. De vleselijken leven langs alles heen, draaien om alles heen, en draaien ook alles om, als blaffende honden waar niet mee te praten valt. Je trekt bij een vleselijke altijd aan het kortste eind, want uiteindelijk weten zij alles beter en is het zoals zij zeggen dat het is, en zoals zij het beleven.

9. De mens moet besneden worden in werk en wandel.

10. Maar God maakte de mens vuil en zond hem tot de wildernis, tot de aarde. Alles wat hij opbouwde werd afgebroken, omdat hij de leegte inmoest. Het hongeren was veel belangrijker.

11. Zo kun je het toepassen in je eigen leven en heb je een getuigenis, niet zomaar een regeltje die je anderen oplegt. Het is een strijd tegen het vlees, niet zomaar een machtspelletje.

12. De listen en valstrikken van het vleselijke zijn velen. Er is daarom geen gewone of geringe waakzaamheid die wordt vereist om op je hoede te zijn, maar ijver, wat duidt op een hemels werk.

13. Zijn wij ijverig in het onderhouden van het hemelse verbond ? Lauwe mensen komen onder verblindingen en komen op de bijpaden en raken zo in grote duisternis, terwijl ze zich steeds gelukkiger voelen, het tijdelijke, verdwaasde geluk van het vlees, of ze hebben heel wat te klagen over dingen die er helemaal niet toe doen, en dingen die ze zelf veroorzaakt hebben. Voor elk wat wils.

14. Ben je ijverig als een bij om hemelse honing te vergaderen, of neem je het niet zo nauw met het hemelse verbond ? Er is nog steeds een oorlog gaande met het vlees.

15. Het begin van het geestelijk leven is als het hemelse Woord ons aantrekt. Uiteindelijk is de zorg van de kennis van het Woord grootser dan al het andere.

16. Alle beelden om ons heen zijn maar tijdelijk om ons hieraan te doen herinneren.

17. Mensen maken beelden van God en spreken elkaar allemaal tegen en voeren oorlog tegen elkaar allemaal om macht en geld.

18. Laat dingen los, laat dingen aan anderen over. Zoek jezelf geen naam, zoek geen eer en loon van mensen.

19. Het gaat om het werk, niet om je naam. Het gaat om het pad, niet om jou. Dit is een hemelse eenzaamheid die de mens tot zichzelf doet keren.

20. Iets doordrong mijn eenzaamheid, en nam mij op. En nog voelde ik het gevecht, het getrek.

21. Er ligt altijd het gevaar van een vleselijke ijver, maar het gaat uiteindelijk om de openbaring van diepere kennis door het lijden en het visnet, wat de hogere weg is. De ijver moet dus altijd gematigd zijn.

22. Wat zullen wij dan doen ? Gaat het om grote ontsnappingen ? Wij vragen om wraak, maar ontvangen geduld, en worden tot palmbomen.

23. Materialisme en eeuwigheid hebben niets met elkaar te maken, want de materie is maar tijdelijk. Toch maken ze hun eigen eeuwigheid, in het moment.

24. Dat is zware drugs, heel zwaar, als je dat voor elkaar kunt krijgen, een soort schijn-eeuwigheid te maken.

25. De natuur heeft haar verborgen geheimen. Waarde wordt waarheid, en die is metaforisch en abstract, en in die zin eeuwig, wat ook slechts een metafoor is, want eeuwig betekent gewoon : komen tot de diepte, komen tot het fundament van het bestaan.

26. Je hebt tijden je andere wang toegekeerd, maar dan heb je ineens een gesel in je hand en is het genoeg.

27. Ren de wildernis in, ren naar de bergen, want van daar komt het heil. Blijf niet staan. Zonder je af, en ren voor je leven. Je kunt het gevecht niet winnen. Het is veel te sterk.

28. Ook niet zomaar met gnosis kom je hier doorheen, maar alleen door het lijden en het visnet.

29. Zonder het visnet is er trouwens al helemaal geen kennis.

30. Je kunt vluchten, maar hoe krijg je het uit je ?

31. Daar moet je dan maar op wachten, totdat het beest slaapt.

32. Zijn we klaar om al het aardse los te laten en de berg op te gaan voor hemelse openbaring in plaats van menselijke, vleselijke openbaring ?

33. De bloedzuigers razen op de aarde. Wij worden nu geroepen. Door het lijden en het visnet, en door hemelse pijlen, worden we losgebroken, en kunnen we de berg op.

34. Door de hemelse pijlen zullen wij uiteindelijk niet geheel te gronde gaan.

Het enige verkoren is het geestelijke

35. Zij die naar het letterlijke leven zijn volgelingen van het materialisme en hebben de stof verheven boven het geestelijke.

36. Zondert u daarom zoveel mogelijk af, om het Woord en het geestelijke te zoeken, en niet ten prooie te vallen aan het materialisme en zijn dienstknechten.

37. Het zoonschap overwint de zonde, want het zoonschap is onderworpen aan de moeder kennis.

38. Geloof is kennis, en gehoorzaamheid tot kennis. Dit kan alleen door het geestelijke.

39. Het is dus niet totaal onvoorwaardelijk, maar het komt van twee kanten. De geestelijke vreze is het begin van de kennis. Het gaat hier om principes en niet om personen.

40. Het gaat hier om geestelijke maatstaven en dat is een groot verschil. Niet naar vleselijke werken, dus ook niet door vleselijk loon, maar door geestelijk loon. Geestelijke genade is loon, de intrinsieke waarde en het betalen van de prijs.

41. Het geestelijke visserschap en het lijden is als een middel om tot waarde te komen en tot betaling. Dit is de enige manier waarop de uitverkiezing werkt. De mens moet zelf kopen. Het mag de mens niet zomaar in de schoot geworpen worden, want dat zou verkrachting zijn en slavernij.

42. De genade ligt in het feit dat het valse rechtssysteem wordt uitgeschakeld. Men kan er dus niet komen door vleselijk recht. Een mens kan het niet beoordelen.

43. Hier worden menselijke, vleselijke wetten omzeild. God heeft daar niets mee te maken. Maar God heeft wel een hogere wet waaraan alles getoetst wordt. We moeten het niet toetsen aan het vleselijke, maar aan het geestelijke.

44. Het vleselijke verlamd de mens met luiheid, waarin de mens zelf niets meer hoeft te worden, en alles heeft geprojecteerd op iemand anders.

45. Als het geestelijke touw komt kan het vlees niet meer in de weg staan.

46. Dit is de onweerstaanbaarheid en onontkoombaarheid van de toetsresultaten in het volhardend, eeuwig toetsen, waarin het Woord de mens tegemoetkomt.

47. De uitverkiezing is het geheim van het eeuwig toetsen, en het teken ervan is het hongeren. Alleen het hongeren brengt ware vrucht voort.

48. Het Woord wil geen eenrichtingsverkeer, want dat is verkrachting en slavernij, maar het Woord wil wederzorg.

49. De genade is alleen onverdiend naar de vleselijke maatstaven, want de mens hoeft het vlees niet te dienen en hoeft geen punten te scoren tot het vlees. Genade is hemels loon. Je hoeft er niks voor te doen om het vlees te behagen, maar je moet er in het geestelijke alles voor doen.

50. Het is gewoon heel simpel dat het vleselijke, het slechte, niet verkoren is, want dat is slechts een doortocht waarvan de mens besneden moet worden. Het enige verkoren is het geestelijke.

51. Dit gaat over het innerlijke kind. Letterlijk gezien gebeurd er niets door een genade verbond. In die tijd was men in strijd met de aflaat en moest men die wet buiten werking stellen, maar dat wil niet zeggen dat er geen hogere wet is. Het genadeverbond is daarom slechts een deelwaarheid.

52. De werken van het vlees mogen dus niet meer als autoriteiten worden gezien, omdat het Woord daar boven staat, en de wegen van het Woord zijn ondoorgrondelijk. Daar heeft een mens niks over te zeggen.

53. Door gerechtigheid kunnen straffen opgeheven worden.

54. Gerechtigheid kan alleen plaatsvinden door het zoonschap en zorg.

55. De mens voelt zich van God verlaten omdat de mens moet leren niet altijd alles op een ander te projecteren, maar het zelf leren doen. Het zoonschap brengt ook een verantwoordelijkheid met zich mee, want de zoon moet uiteindelijk zelf een zorger leren zijn, ook voor zichzelf.

56. Ware zorg is altijd onderwijs. Velen zijn geroepen, maar weinigen geven aan de roeping gehoor.

57. Gods genade is geestelijk loon, vrucht van onderwijs, niet door het vleselijke.

58. Dit vindt dus plaats door het Woord. Door onderwijs, door opvoeding in het Woord, komt de zoon, het zoonschap, te staan boven het vlees, om dit met zijn voeten te vertreden.

59. De vrouw is een beeld van het werk, dus het zoonschap moet ook worden tot werkerschap.

60. Alleen zij die gehoor geven aan de roeping worden zo geschapen. De mens is geschapen naar Gods beeld. Zo zal de mens heersen over het vlees.

61. De mens moet komen tot de hemelse werken om de banden van de slavernij tot de zonde te kunnen verbreken.

62. Het geestelijke visnet is een teken van soberheid, de strijd tegen het materialisme en genotszucht en ook de strijd tegen zelfzucht.

63. Geloof is de verwachting van het hogere, maar meer in een afwachtende, toetsende houding, opdat er geen vleselijke inmeng is, en daarom moet de mens eerst zwak zijn, anders zou de mens het vleselijke aangrijpen en ermee op de loop gaan.

64. Een hard en sterk mens valt al snel in grootheidswaanzin en kan door zijn hardheid niet luisteren en onderzoeken, want hij heeft immers alles al.

65. Daarom zijn de hemelse pijlen zo belangrijk.

66. Dat je niet mag zondigen en dat er tegen de zonde wordt gewaarschuwd, dat is iets van de natuur, en dat is de zorg van een moeder, omdat de zonde nu eenmaal de ziel bederft.

67. Het is dus de bescherming door de moeder die haar kind limieten oplegt.

68. Er is altijd een bepaalde mate van onvoorwaardelijke liefde van de moeder voor haar kind, maar een diepere relatie met de moeder is voorwaardelijk, komt van twee kanten.

69. Er is echter nooit een situatie waarin God er niet meer is, ook al heeft een mens het goede totaal verworpen, dan is het goede er toch voor de mens, alleen de relatie kan dan niet te diep gaan, en de mens is dan bezig zijn levensbron uit te doven omdat een mens alleen maar waarlijk kan leven door het goede.

70. Als de mens niet meer goed is : God is altijd goed.

71. Er is te weinig zorg van mens tot mens,
er is grote onverschilligheid, de mens heeft niks geleerd.

72. Zorg wordt voortdurend onder schot gehouden, daarom moet men zorg beveiligen door waken en bidden, om ervoor te zorgen dat zorg geen verrader wordt, want dan is zorg geen zorg meer.

73. Het is altijd een samenwerking tussen de mens en de hogere principes. Het zelf staat niet op zichzelf. Er is altijd een samenwerking tussen het ‘nog niet’ en ‘alreeds’. Vandaar dat de metafoor van theologie zo belangrijk is. Het ‘betere’ komt altijd het onvolkomene tegemoet.

4.

Hoop door het zoonschap

1. Gebed, oefening en het geestelijke visnet is het pad tot discipline en geleerdheid.

2. Geleerdheid is een vies woord voor velen, niet slechts omdat er ook veel misbruik is in vleselijke geleerdheid, maar omdat het de drugs uitstelt en indamt.

3. Vleselijkheid en ware geleerdheid gaan niet samen. Het vlees denkt korte termijn, en de geleerdheid denkt lange termijn.

4. Maar het vlees wordt dus gedoofd door geleerdheid, door de wijsbegeerte.

5. De vrucht in sobere geloofs-oefeningen, oftewel in het volhardend toetsen en de geleerdheid in de toetswetenschappen, doodt het vlees. Het is vrucht tegen vlees.

6. De mens is vleselijk verkocht onder de zonde. Daarom moeten wij strijden tot de laatste ademtocht. De goede strijd moet gestreden worden. Het zoonschap geeft hoop, want dan verbinden wij ons aan de moeder, en de moeder zal voor haar kind zorgen, haar kind voeden en behoeden, om het kind zo in gerechtigheid op te voeden tot de overwinning over het vlees.

7. Zaak is het pad van zorg, en dat je juist door zorg te gaan oefenen dit pad kunt ontdekken, want het ligt tamelijk verborgen tussen de bosjes. Het is een ondergronds pad. Het ligt niet voor de hand.

8. De natuurprocessen zijn druk bezig te herscheppen, en alles is creatief materiaal. Alles om je heen bestaat uit bouwstenen die je kunt gebruiken.

9. Weer gaat het om herschepping, dus geen new age nieuwe schepping. Dit gebeurt door de ware zorg.

10. De zorg laat dus niet zomaar de geschiedenis los, maar wil die herstellen.

11. Alles in deze wereld gaat dus om het herstel van de hemelse zorg. Het betekent ook het doen voortkomen van het verborgene, het beste eruit halen.

12. De hemelse zorg is een geheimenis, waarvan het kennen vrucht is.

13. Dat doe je op een veilige afstand. Je bent geen verrader. Je moet eerst zelf het moeras uit voordat je anderen eruit kunt trekken. En dan moet vanaf een veilige afstand het moeras herschapen worden. Dat is wat zorg is.

14. Het kan alleen herschapen worden op een veilige afstand, en als de mens in de gaten gaat krijgen dat het slechts abstract is.

15. Zodra je hemelse zorg uitoefent en dat wat om je heen is wenst te herstellen, dan behoor je waarlijk tot het hemelse vissersvolk.

16. Als je hemelse zorg hebt, dan houdt je je intens bezig met de verdieping, het herstel en de herschepping, omdat het het fundament is van de huidige samenleving.

17. Door gebrek aan onderwijs en bespreking is ieder mens erdoor aan de drugs geraakt, wat diep in de botten en de genen is doorgedrongen.

18. Als je hemelse zorg hebt, dan bewaar je het geheimenis van de hemelse zorg, en deel je dit ook oprecht uit aan anderen opdat zij ook mogen ontwaken tot dit grote geheimenis.

19. Bedenkt wat de mens nog allemaal moet leren, ware hemelse zorg is onderwijzen, niet meelopen.

20. Allen leven zij in dromen,
aan de drugs en aan de alcohol,
Haar wegen kennen zij niet,
slechts volgende de moeder van het kwaad,
de moeder van ik weet het niet,
want er was geen hemelse zorg om te weten, ontwaak,
Breng uw onderwijs tot de scholen,
tot verdieping en hemelse zorg.

21. De hemelse zorg blijft niet aan de oppervlakte, maar gaat de diepte in, het binnenste.

22. Het is belangrijk dat er allereerst een worsteling plaatsvindt met God, in de geestelijke arena, zodat de mens geen valse, ongetoetste goden volgt.

23. Het gaat niet om goden, maar om kennis, en alle kennis moet eerst onderzocht worden, getoetst, dus de mens mag ook niet zomaar blind vertrouwen en zich blind overgeven.

24. Dat doet de mens ook niet als de mens een vrouw ontmoet. Hij moet haar eerst leren kennen en testen, als in een worsteling.

25. De mens kan niet zelf zomaar tot de gerechtigheid komen, maar door andere middelen, want er is zoveel valse gerechtigheid.

26. Er moet dus eerst getoetst worden en gekomen worden tot de ware principes om tot de gerechtigheid te naderen.

27. Zo kan de ziel tot rust gevoerd worden en tot eeuwig leven, als eeuwig vruchtbaarheids-principe, iets in de natuur.

28. Geloof kan al snel misbruikt worden, als men geen zuiver begrip heeft wat het ware geloof is.

29. Het toetsen gaat alleen in volharding, waarvan het dochterschap een beeld is. Alles wat daarbuiten valt zijn slechts de machten van dochters die het prinsessenschap grijpen zonder principes.

30. Het loopt er langs. Het is tegendraads naar het hemelse, stijfkoppig naar het hemelse, want het is vleselijk.

31. Het vleselijke houdt zich dom, en maakt alles van kwaad tot erger, want de onwetendheid van zijn blinde geloof is zijn zaligheid.

32. Als we door de hemelse overstromingen van kennis worden meegesleurd, dan worden we geworpen in de oneindige natuur. Deze kennis is dualistisch.

33. In een wildernis komen wij de hemelse natuurvrouw tegen, door de besnijdenis van het verstand. Dat is waarvan de vrouw een beeld is : de besnijder.

5.

Het geestelijke is uitverkoren

1. Ik kwam tot haar en zij liet mij een nederzetting in de wildernis zien van een markt waarop ik moest dwalen om de juiste dingen te kopen.

2. Alles moest verdiend worden, gewonnen worden.

3. Door de besnijdenis wordt het vlees verwijderd, wat dus heel simpel de ware uitverkiezing is, namelijk dat het geestelijke is uitverkoren en niet het vleselijke.

4. Het is onbereikbaar voor het menselijk verstand, want het is oneindigheid.

5. Ik had dromen over die absolute onbereikbaarheid en oneindigheid. Als het menselijk vlees het probeerde aan te raken, dan verwijderde het zich als

een moeder die haar kind in bescherming nam. Het was allemaal te gevaarlijk voor het kind.

6. Nadrukkelijk had God getoond dat het om de hemelse prediking ging, om de natuurmoeder, om je oordeel te matigen, omdat je weleens een gebrek aan kennis zou kunnen hebben.

7. De ware kennis begint bij het vaststellen dat je niets weet, en wat de definitie is van het ware geloven.

8. De hemelse prediking, de natuurvrouw, is datgene waarin de mens zijn oordeel moet verzwakken, want de mens heeft de waarheid en de ander overmatig geoordeeld, wat iets van het vleselijke is.

9. Door hemelse zorg ging de natuurvrouw vanuit de hemel tot de mensheid.

10. Zij kwam tot de mensheid in de onderwereld, om hen het pad te tonen.

11. Dit is het dualisme en een groot geheimenis.

12. Het zoonschap staat voor de hemelse zwakheid, het ware geloof, en het dochterschap staat voor de volharding.

13. Zo wordt hemelse zorg, de ware genade, opgewekt, en kan de mens tot de eeuwigheid binnengaan. Zij worden door de natuurvrouw, door de hemelse prediking, geroepen.

14. Het kan alleen maar binnengegaan worden door de ware geestelijke werken te doen, oftewel hemelse zorg, de ware genade.

15. Door de hemelse zorg sterft het vleselijke af. Zonder het dochterschap, de volharding, zou dit echter niet kunnen gebeuren.

16. Het vrouwelijke betekent de intrinsieke waarde, het betalen van de prijs, het brengen tot waarde. Dit heeft een oorlogsverband.

17. Vandaar dat het niet alleen gaat om het zoonschap, maar des te meer om het dochterschap.

18. Er is vrijmaking met de sleutel van hemelse zorg en volharding, het dochterschap.

19. Matig je oordeel. De mens oordeelt, maar God beschikt, oftewel er is een oneindige hemelse kennis waartegen het menselijke oordelende vlees hardnekkig strijdt.

20. De mens kan het niet aanraken. Het is alleen aan God, maar uiteindelijk moet de mens door toetsen en profetie wel God door zich heen laten werken.

21. Laat dit dan slechts hemelse zorg zijn. Het ware oordeel is slechts een vrucht van hemelse zorg. Daarbuiten is elk oordeel vleselijk, en wordt zo gesnoeid.

22. De kinderen zijn de kinderen van hemelse zorg oftewel de verkiezingen en de oordelen die uit geen andere bron mogen voortkomen dan uit de bron van hemelse zorg waarin volhard is door het dochterschap, wat de ware genade is.

23. De mens komt niet tot dit dochterschap dan door het zoonschap, oftewel de hemelse zwakheid, wat het ware geloof is.

24. De middelen van genade moeten biddend gebruikt worden en het verwijst dan naar de geestelijke arena waar men met God worstelt.

25. God toornt niet voor eeuwig. Het ravijn is de baarmoeder, een vertaling en herschepping.

26. We mogen niet de wegen van God naspeuren uit sensatie-lust, maar vanuit hemelse zorg. We mogen ook niet overmatig weten, gulzig worden in het weten, maar alleen weten datgene wat nodig is en nuttig.

27. Het vleselijke strijdt altijd tegen het geestelijke, stelt het geestelijke altijd verkeerd voor, en pretendeert vaak zelf het geestelijke te zijn.

28. Religie is een kunst van misverstand en misinterpretatie. Je mag beseffen dat God hemelse zorg is, en door zelf hemelse zorg te hebben mag je wat van de hemel ervaren.

29. Er zijn zoveel leugens om ons heen. Het vlees liegt, en het vleselijke houdt kinderen onder water in de leugens. Vandaar dat er bevrijding mag komen voor elk kind.

30. Er is een hemelse uitverkiezing waarin je beseft dat het juist de hemelse zorg zelf is die is uitverkoren, en daarmee een ieder die in haar wandelt.

31. Ik kwam tot de onderwereld,
en zag kinderen in kooien op karren,
en zij werden verkocht.

32. Ergens ver weg werd water tot melk.
Niemand kent het,
En er wordt niet over gesproken.
Waarom zou gij oordelen
als het ware oordeel de vrucht van hemelse zorg is ?

33. Waarom leeft gij dan nog ?
Zie, het ware leven is hemelse zorg.

6.

Geen vrije volkskeuze in de hemel

1. De vader is een beeld van de verbrokenheid in het zoonschap, want de zoon wordt zelf ook geleid tot het worden van de vader.

2. De zoon is het innerlijke kind van de vader, als vrucht van de verbrokenheid.

3. Nu moet men tot de vrucht ervan komen. Er groeien bomen met vruchten die gevaarlijke schillen hebben, opdat de vruchten niet gegeten worden door dwazen. Dwazen komen door deze schillen om.

4. In de hemel is geen vrije volkskeuze. De meeste stemmen gelden niet. De hemel wordt geleid door het Woord.

5. Alles komt van diep. Daar komen de stromen van leven uit voort. Waarheid is de vrucht van waarde. Het laat zich niet beinvloeden door vleselijke autoriteit en vleselijke meerderheden.

6. Het is niet vleselijk dwangmatig. De waarde ligt juist in de ambiguiteit, de meervoudige interpretatie.

7. De hemel is een cyclus van wijsheid, niet eenzijdigheid.

8. Vleselijken die aan de sociale drugs zijn drukken graag de hemelse zorg weg. Ze hebben een groot probleem met hemelse zorg, want dat is de grote spelbreker, neemt hun drugs weg. Ze willen deze moeder niet.

9. Zij leven in de wenswereld. De mens heeft God zo kortzichtig gemaakt als zichzelf. Daarom is dat wat ze vandaag de dag god noemen vaak gewoon de vleselijke schil.

10. Je kunt het vlees niet zomaar van je afwerpen, maar je moet erin doordringen tot de vrucht.

11. Dit is een hemelse wetenschap en ik heb het ervaren. Er is een opname, en ook jij mag tot de opname behoren als je in ernst deze wetenschap beoefend.

12. Het bewijs kun je dus alleen maar zelf ophalen. Het bewijs is persoonsgebonden, want anders zouden

de dwazen het ook kunnen krijgen.

13. Het bewijs is dus niet materieel, maar geestelijk, en voorwaardelijk, en wordt alleen gedeeld in de hemelse kennis. Zij is geen goedkope hoer.

14. De slaap is de onderwereld, en vandaaruit komt de droom, het zoonschap, als een geboorte, loskomend van het vleselijke. In de slaap ligt dus de bevrijding.

15. De geestelijke zoon legt al zijn aardse status af en laat weer ruimte voor de meer geestelijke dingen van de droomwereld, van meer geestelijke waarden in plaats van de aardse waarden.

16. De geestelijke mens heeft vele dromen, moet over vele treden van de ladder tot de hemel.

17. De uitverkiezing betekent dat je moet strijden om te overleven, en hierin moet je leren varieren, isoleren, aanpassen, integreren en internaliseren.

18. Een lui verstand wil niet kritisch denken.

19. Er is een natuurlijke uitverkiezing. Je moet anders zijn, en toch je kunnen aanpassen om te kunnen overleven. Dat is de prediking van de wilde jongens.

20. Zij prediken de subtiliteit en de oneindige verscheidenheid van de natuur die elk eenzijdig en bekrompen mens die denkt dat hij alles in kannen en kruiken heeft uiteindelijk zal overweldigen.

21. Alles is een gedeeltelijke waarheid. Je komt nooit ver. Alles verletterlijkt zich weer, opdat het daarna weer dieper vergeestelijkt kan worden. We zijn op de golven, die steeds hoger gaan en steeds dieper. Hebben we de nachtmerrie nodig ?

22. Het werkt door tegenstellingen, want zo is er ook weer samenstelling.

23. Moet ons verlangen niet zijn te zijn in het geestelijke visnet om het Woord te zullen ontmoeten ?

24. Zoveel gevaren zijn er in de wildernis, zoveel aanvallen, zoveel valstrikken, zoveel angst en pijn, honger en dorst. Er is geen gemakkelijke weg.

25. De mens moet terugkeren tot de oerwaarden van het menselijk bestaan.

26. Het betekent loskomen van de wereld waarin je bent geplaatst, om te komen tot een geheel andere wereld.

27. Zo wordt het hemelse zaad niet besmet.

28. Het betekent de kleine bekrompen wereld achter je te laten om je barmhartigheden uit te storten in de veel grotere wereld, waar ze je nooit over hebben verteld.

29. Dit gaat gepaard met een verborgen bloedende wond van een hevige worsteling.

30. Je moet alles opofferen om jezelf te verloochenen. Het vraagt het offer van familie en vrienden, van vaderland en kerk, van veel genot en weelde.

31. Wandel door het geestelijke, en niet door aanschouwen. Dat is de betekenis van het ware geloof.

32. Het geestelijke visnet moet gesteld worden tegenover de afgod.

33. We kunnen denken aan de gelijkenis van de hemelse visser, en de hemelse jager.

34. Het ware geloof, oftewel het geestelijke leven, leeft door doorzicht, leeft niet in de dingen die op de aarde zijn, maar in de dingen die boven zijn. En dan is er een strijd tegen een heleboel bijgeloof.

35. Wat je om je heen ziet zijn slechts de donkere spiegelingen van jezelf. Door de geestelijke slaap in te gaan mag je komen tot de hogere dromen, je hogere droomzelf.

36. Je bent in diepe, duistere wildernis om daar je barmhartigheid te brengen.

7.

De valse roem van de dubbele ijver

1. Eens gegeven is gegeven. Pak je het terug om nog een keer te geven, dan ben je een dief en een bedrieger. Je bent dan bezig je een naam te maken en een stad.

2. Het is de roem van de dubbele ijver uit een bedrieglijk offer, en het voorwendsel van wijding, God ontroven van iets wat al van God was.

3. Keer terug tot de sobere natuur die niet pronkt. Goede melk behoeft geen krans.

4. Het lijden zal bloeien op een geestelijke manier, niet op een vleselijke manier.

5. De vleselijken zullen nooit je vruchten zien, want zij zijn vleselijk.

6. Zij willen dat je als hen bent, voor eeuwig water gieten in een bodemloos vat. Dat is hun feest.

7. Alleen IJdelheid en Nutteloosheid zijn op dit feest uitgenodigd.

8. Ze hebben hun leven gewijd aan het verkondigen van leugens.

9. Eerst is het belangrijk deze invloeden in jezelf te onderkennen. Water naar de zee dragen ? Of liever gezegd je gaven aan de rijken geven opdat de rijken steeds rijker worden en de armen steeds armer ?

10. Wij mogen wachten op de regen die alles verdeeld. Laat de kloof tussen arm en rijk maar vollopen.

11. Zaai het goede zaad, en verwacht een goede oogst.

12. De mens kan ook leren van slechte voorbeelden. Die moeten er ook zijn, om te laten zien hoe het niet moet. Dat is ook een onderdeel van de kunst, want kunst kan ook heel ontmaskerend zijn en richting gevend. Zo van : ‘Hier moet je niet zijn.’

13. Ze doen ons rennen, doen ons vluchten, doen ons weer bouwen, steen voor steen.

14. Ze doen ons uit onze slaap te doen ontwaken, om ons op te roepen tot de oorlog. Ze zijn ervoor om de mens te doen overleven. ‘Wordt niet zoals ons.’

15. Ze dragen hun sieraden en make up en dienen slechts henzelf. ‘Kijk naar ons. Zo moet het dus niet.’

16. De mens moet de tekenen leren kennen. Het is een oerwoud. Elke stap kan je laatste zijn. De roofdieren en hebben honger. Ze willen je met huid en haar verslinden.

De oorlogsbesnijdenis

17. Het loon is een oorlogsloon, een triomf dus.

18. De vruchten van de geestelijke oorlog zijn gemeenschappelijk, worden eerlijk verdeeld.

19. Er wordt niet gezaaid, niet gesnoeid, niet geoordeeld, maar men leert dingen van een andere

kant te bekijken, en komt zo tot een veel hogere hemelse onderscheiding.

20. De mens moet hier alles loslaten.

21. Strijdt om in te gaan. Worstel om te kunnen studeren.

22. Er zijn predikanten en geleerden nodig die kunnen uitleggen.

23. Het zoonschap is ook adoptie.

24. Je bent eerst naar binnen uitgezonden, tot je innerlijke natuur, tot de onderwereld.

25. We moeten naar de natuurbronnen gaan.

26. Veel is zinnebeeldig, maar door gebrek aan onderwijs is de mens verwilderd en heeft men alles verletterlijkt.

27. De mens kan opgenomen worden tot innerlijke leiding en onderscheiding, meer als de stroming van de hemelse rivier.

28. Zo krijg je weer een juist zicht op de dingen, krijg je de sleutel tot de ware betekenis en worden dingen weer teruggedraaid.

29. Het is een roepende en trekkende literaire geestelijkheid in de verborgen diepte, als vrucht.

30. Markt-vleselijken zullen het ontkennen, verdraaien en bespotten.

31. Het geestelijke visnet is een dwaasheid en een leugen voor de wereld.

32. In het geestelijke visnet vindt uiteindelijk de adoptie plaats. Het is het geheimenis van het vruchtdragen. Vandaaruit stroomt al het leven.

33. Het is een discipline waarvan niet afgeweken mag worden.

34. Je mag niet te snel of te langzaam gaan, en dit is ook tot afsterving van het vlees. Er zijn geestelijke messen tegen alles wat niet op het pad blijft en alles wat niet in het ritme blijft, het vleselijke dus, als een cyclische besnijdenis, als een oorlogsbesnijdenis.

De geestelijke vissersboot als beeld van de zorgvuldigheid

35. Het meerdere is het mindere, en het mindere is het meerdere, oftewel : minder is meer. De eersten zullen de laatsten zijn.

36. De vrucht van zorgvuldigheid is de droefheid over de zonde. Als er een gebrek aan droefheid is over de zonde dan is er dus ook een gebrek aan zorgvuldigheid, want de zorgvuldigheid verheugd zich niet over de zonde, integendeel.

37. Maar tevens verheugd de zorgvuldigheid zich over het waarnemen van deze vruchten en verheugd de zorgvuldigheid zich over het goede, en is een gebrek hierin ook weer een gebrek aan zorgvuldigheid.

38. Zorgvuldigheid is een zuiverende werking, het wezen van God.

39. Men raakt in de vaste grip van sobere zorgvuldigheid, erin verstrikt, opdat men niet vleselijk zorgeloos wordt, en niet door lichtvaardigheid en ijdelheid wordt weggesleurd, want dat zijn vleselijke vertragingen.

40. Zorgvuldigheid is gericht en onderscheidend hierin, waarvan de geestelijke vissersboot een beeld is.

41. Hier valt de mens dus in de hemelse slaap, om opgenomen te worden tot de hemelse droom wanneer het voorhangsel van vleselijke arbeid

scheurt.

42. Zorgvuldigheid is een bewarend onderhoud, bindend en ontbindend, innemend en uitstotend.

43. Het hoge zal verlaagd worden en het lage zal verhoogd worden. De mens is op de hemelse golven.

44. Zorgvuldigheid is dat het hogere altijd weer lager gaat dan het lagere, om zo vanuit de diepte, niet vanuit de hoogte, het lagere op te nemen tot het hogere.

45. Zorgvuldigheid is het ware hogere dus, die altijd weer golfbewegingen maakt, als de hemelse zee.

46. De zorgvuldigheid is het ware hemelse woord wat in onze harten is opgetekend.

47. Dat is dus een diepe natuurbesnijdenis als de voorhangsels gaan scheuren.

48. Het kind valt in een hemelse slaap om van uiterlijke, vleselijke, ijdele waarden van onverschilligheid te komen tot de innerlijke waarden.

49. Het kind valt in slaap om zijn aardse status af te leggen. Het gaat niet om status maar om waarde.

50. Het is een beeld van de hemelse vergetelheid, de rivier waarin je alles vergee. Dat wordt allereerst opgewekt in de hemelse slaap.

51. Ook als je gaat slapen elke avond gebeurt het dat eerst je geheugen geheel wordt gewist en je niks meer weet. Op een bepaald punt weet je niet eens meer wie je bent en waar je bent.

52. Ons innerlijke kind is gaan slapen, los van alle vooroordelen, en de vrucht van zorgvuldigheid.

53. Alleen de wenenden komen binnen, zij die bedroefd zijn over de zonden en niet lichtvaardig overal rondhuppelen om in elke glimmende appel te bijten.

54. De zorgvuldigheid verkoopt zichzelf niet als een hoer.

55. De eeuwige zorgvuldigheid heeft dit kind heeft uitgezonden, als een geestelijke visser.

56. Het kind wordt de wildernis ingezonden, tot de buitenste duisternissen, om het verloren zelf te vinden.

57. De mens moet komen tot de eeuwige, hemelse slaap om zo tot de eeuwige, oftewel volkomen, droom te komen. Dit is dus het pad van het geestelijke visserschap om een einde te maken aan de vleselijke slaap en de vleselijke droom, om de mens los te maken van gevaarlijke drugs.

58. Volgen we het vlees, de mensen, of volgen we het hemelse pad van het geestelijke visserschap ?

59. Zijn we de listen van het kwaad vergeten ? Ze willen je ziel afroven. Ze willen alles van je hebben

60. Niemand strijdt met succes tegen de hemelse natuur. Ze ontvoeren kinderen, hersenspoelen ze, chanteren ze, met omkoperij, verwennerij, om die kinderen zo te lokken.

61. Ben je al op de vissersboot ? De vissersboot is de bewarende zorgvuldigheid. De rest is een gevaarlijke drugs die dat allemaal uitschakelt.

62. Laten we opgaan tot de geestelijke vissersboot, en de werken van het vlees en al hun leugens achter ons laten. Het is allemaal ijdelheid.

63. Je hebt droefheid over de zonde, als vrucht, en daar mag je je ook in verheugen, in deze vruchten.

64. Je mag je dus ook verheugen over het pad van het geestelijk visserschap.

De mens is toegewijd aan de vleselijke moeder van de zonde

65. Wat er om ons heen gebeurd zijn gewoon spiegelingen die een diepere betekenis hebben.

66. We kunnen niet zomaar naar alles kijken en naar alles luisteren, want we moeten oppassen.

67. Als je naar haar kijkt dan versteen je of sterf je, en zo sterft er telkens weer een stukje af. Dit heeft trouwens altijd een dubbele betekenis.

68. Nu is het zoonschap nog in een vleselijke slaap, toegewijd aan de vleselijke moeder der zonde, wat een zeer aardse moeder is.

69. Daarom mogen wij in het zoonschap wachten op de hemelse slaap, de hemelse zwakheid, die ons tot de hemelse moeder brengt, onze ware moeder.

70. We zien het loslaten van vleselijke kennis in de rivier van vergetelheid, opdat de slaap dieper zal doorzetten tot de hemelse droom, de vrucht van zorgvuldigheid.

71. Daar is dit verschijnsel, wat ons loskapt van vleselijke banden, van groeps-denken en familie-denken, want dat is allemaal heel erg bedrieglijk, en het zijn voorhangsels die moeten afvallen, en voorhangsels die moeten scheuren.

72. Het brengt overtuiging van zonden, en daardoor ook de nodige droefheid over de zonde, en strijdlust tegen de zonde.

73. De aardse kennis wordt afgenomen, vergetelheid wordt je deel, terwijl de slaap dieper vat, totdat je slechts weent, en dan droom je. Dat is wat de hemelse tranen zijn.

8.

De mens is in duister gevangenschap van de zonde

1. Door vleselijke sterkte sterft het oog.

2. Door de zondeval beroofde de mens zich van het beeld van God, en nu gist iedereen maar wat over wie of wat God is, en volgen hun eigen wegen, en de mens is hierin hard geworden, niet zachtmoedig.

3. De mens is zeer bazig, over anderen willen regeren, belasting innen van anderen, en is niet in ware zorg over de ander.

4. Als een kind zo verdwaald raakt, en wordt opgevoed door de machten van het vlees, in duister gevangenschap en daarin omgekocht is, dan is zijn ware hemelse moeder een vijand in zijn ogen. Hij is geheel tegen haar opgezet. Die moeder verwent hem namelijk niet overmatig met ijdele, vleselijke dingen, en praat hem ook niet naar de mond. Bij haar heeft hij niet altijd gelijk, en krijgt hij niet altijd zijn zin, wat vaak veel gejammer tot gevolg heeft, maar daar bekommerd zij zich niet om, want de ziel van haar zoon is belangrijker, het lange termijn welzijn.

5. Wij mogen blij zijn met elk hemels hek die ons beschermt tegen de sluwe machten van het vlees, van de zonde, want het zijn gevaarlijke verdovende middelen voor de ziel.

6. In de nachtmerries van de feutus wordt het bloed van de kinderen afgetapt, en ze worden verdronken. Kinderzielen moeten uit de muren bevrijd worden en teruggegeven worden aan hun hemelse moeders.

7. Wat we om ons heenzien is niet zomaar kapitalisme, maar casinokapitalisme, oftewel winstmaximalisatie, van mensen die op de kortst mogelijke termijn zo rijk mogelijk willen worden, ten koste van anderen.

8. De jeugd begrijpt de tekenen niet van deze stroming, van het flitskapitaal, wat ook door kleding gaat, lichaamshouding, muziek, mode en trend.

9. Als je de tekenen niet begrijpt, ga je er dan in godsnaam zo snel mogelijk in verdiepen. Het is overal om ons heen. Het is oorlog om je ziel.

10. Niks gebeurt zomaar, er is geen snelle bevrijding, en men liegt er maar op los. Dit is de drugs die men verkoopt.

11. Eens nam men van dit zoete vergif, en betaalde een hoge prijs, en ook hun kinderen leden hieronder. Nu zit men vast.

12. In de diepte komt het er op neer dat volharding in vleselijk geloof niets uitwerkt.

13. In het materialisme om ons heen is vleselijke volharding een vereiste, in het rijk van het kwaad.

14. Je moet daarvan een teken dragen, tekenen van de volharding, of liever gezegd verharding, in het vlees.

15. Uiteindelijk beslist het Woord, en niet een organisatie of religie of geloof.

16. Vleselijke kennis is geen vereiste. Je moet juist loskomen van vleselijke kennis, want dat zijn slechts vooroordelen zonder substantie.

17. Er is veel meer gaande dan zomaar het ogenschijnlijke leven.

18. Telkens als je slaapt zaai je voor je verdere leven, totdat je droomt, wat een beeld is van het openspringen van het zaad.

19. Er komt dan een heleboel energie vrij, verborgen stoffen, en die gaan chemisch op elkaar inwerken.

20. Als je dan uiteindelijk wakker wordt voor de nieuwe dag dan is dat puur een cryptische beleving en ervaring van de oogst.

De hemelse vissersboot

21. Het gaat er niet om zomaar een onderwijzer te zijn, maar een getuige.

22. We zijn er niet voor om allemaal maar door te geven wat anderen in boekjes hebben geschreven, maar we zijn er voor om getuigen te zijn van deze diepere dingen.

23. Wees niet te snel tevreden en overtuig jezelf niet te snel.

24. Stel het niet mooier en beter voor dan het is, anders wordt het je tot een strik.

25. Vleselijken willen een materieel bewijs voor geestelijke dingen, maar laten ze eerst maar eens de materie zelf bewijzen.

26. Het is een gebrek aan geestelijke oorlogskunde als je bij voorbaat de materie vertrouwd als basis voor het toetsen.

27. Wanneer iemand dichtbij de hemelse vissersboot komt dan wordt er gekeken of die persoon geestelijk is daartoe, of vleselijk. Je moet de prijs ervoor hebben betaald.

28. Als je de prijs niet hebt betaald, dan kun je niet op de hemelse vissersboot komen. Je moet ervoor vechten. Je moet het vlees overwinnen.

29. Heb je de prijs niet betaald, dan kom je niet bij de hemelse vissersboot, en zul je het niet zien.

30. Zomaar de materie als betrouwbaar bestempelen is een gebrek aan toetsen. Het is nogal lui en laf, en de mens zal wel denken dat het gewoon handig is.

31. Als je bent ontsnapt uit de wurggreep van de

wensen van de vleselijke vader kom je in de wurggreep van de vleselijke moeder, en daarom moet je op zoek naar de hemelse moeder.

32. Daarvoor moet je komen tot de hemelse vissersboot. Hiervoor moet je komen tot hemelse discipline. Door het hemelse visnet moet het vlees sterven, opdat er geen onheilzame gedachten in je hun wereld bouwen.

33. De bedoeling is dat een mens afsterft aan het vlees, en tot het hemelse touw komt.

34. Het vlees gaat als een razende tekeer omdat het niet binnen kan komen en omdat het op allerlei manieren afsterft.

35. Wanhopig en grenzeloos, bijna hysterisch probeert het zichzelf te bevredigen, want dat is alles waar het op uit is.

36. Alles maar dan ook alles gaat om zelfbevrediging in het vleselijke, en het is niet meer te volgen en niet meer te verstaan. Men wil teveel maar er is te weinig, en ook dat begint weg te sijpelen.

37. Uiteindelijk storten deze elementen in. Ze hebben hemelse dingen onbevoegd aangeraakt.

Geen opname zonder overname

38. Amerika werd ingenomen, en ook Afrika werd ingenomen en deels naar Amerika verscheept om daar als slaven in de nieuwe wereld te werken die bovenop de botten en het bloed van de indianen was gebouwd.

39. De nieuwe wereld werd over de verwoeste indiaanse natuurwereld heengebouwd.

40. Het hechte zich vast in het binnenste van de mens en vrat zich daar een weg.

41. Een heleboel mensen willen opgenomen worden en wachten op de opname, maar er zijn er maar weinigen die ook echt door moeder natuur overgenomen willen worden, omdat ze er nog een eigen leven op na willen houden.

42. Ze willen nog baas zijn over henzelf. Het ware zelf is verbonden aan de hemelse kennis. Daar ontkomt niemand aan. Dat is nu eenmaal zo. Het zelf staat dus helemaal niet op zichzelf, maar is aan unieke universele wetten onderhevig, wat we de hemelse logica noemen. Opname gebeurt dus niet zonder overname.

43. Je moet het juiste pad nemen, anders gaat het averechts werken.

9.

De zee laat geen sporen na

1. Ken uw vijand, en leer van uw vijand.

2. In dat opzicht is kennis dus altijd neutraal, en gaat het om de hand die ermee werkt.

3. De indianen werden op een lager plan gezet, werden tweederangsburgers en verscheurd door racisme en uitbuiting.

4. Daarom werd er opgeroepen tot kritisch denken en niet zomaar domweg blind bijgeloof.

5. Theologie gaat niet zomaar om algemeen massa-geloof, maar om persoonlijke bevrijding van het ego en de zonde, de ontwaking uit allerlei vleselijke systemen waarin de mens verstrikt is geraakt.

6. Door de volksdrugs zijn de armen slachtoffer geworden van winstmaximalisatie.

7. In de natuurtheologie krijgen de armen een voorkeursbehandeling.

8. Zuid Amerika is altijd een put van geweld en dictatuur geweest, met name tegen de indianen, de natuurvolkeren en de armen.

9. Die werden tot minderheden door de Spaanse invasies. Europa brandmerkte het continent tot slaaf door haar kolonisme, en met de natuur werd niet gerekend.

10. Elke zich verzettende mond werd zonder pardon geasfalteerd en gecementeerd, en er werden huizen overheen gebouwd om het gegil te doven.

11. Europa kwam als een bulldozer. In deze nood ontstond de bevrijdingstheologie waarin geloof tot daden werd omgezet.

12. Men kon niet lauw gaan lopen toekijken zoals de lauwe kerk van Laodicea deed.

13. Als je zwijgt als je broeder of zuster onderdrukt wordt, dan ben jij de volgende die onderdrukt zal worden.

14. Indiaanse vrouwen kwamen in de bordelen terecht en hun kinderen werden als soldaten aan het front gezet en uitgezonden, want niemand gaf ook maar een stuiver om hun leven.

15. Juist voor de armen in kennis is de bevrijdingstheologie, wat het onrecht aan de kaak stelt en voor de armen opkomt.

16. Velen wagen zich er niet aan. Velen blijven veilig in hun waanhuisjes.

17. Goud verstopt. Goud zegent hen die dichtbij zijn, en vervloekt hen die veraf zijn, maar dat kan zo omdraaien.

18. Haar liefde kan zo veranderen tot haat. Ze is tegen haarzelf verdeeld.

19. Alle wegen lopen dood in het goud.

20. Er is geen ware, zuivere theologie buiten het armen-humanisme om.

21. De indianen moesten in de militaire paranoia van het vlees het onderspit delven. Zij die indiaans waren, zich indiaans gedroegen, zichzelf indiaans kleedden, en de indiaanse taal spraken werden uitgeroeid.

22. Alles werd gegeneraliseerd. Daarom durfde men niet meer indiaans te zijn, de indiaanse taal niet meer te spreken.

23. In de veertiger jaren was er toen nog een grote studenten opstand. Telkens weer werden militaire gezagsstructuren afgewisseld. De ene na de andere burger oorlog.

24. Macht heerst, kracht is zijn dienstknecht, maar kennis is een weg hier doorheen. Niet door kracht, noch door geweld, maar door kennis.

25. Als wij communiceren met moeder natuur in ons, dan gaat het niet om het gebruiken van dure woorden of het gebruiken van religieuze overlevering en religieus ingeburgerd taalgebruik, maar dan gaat het om het hart, en dit zijn verzuchtingen.

26. Moeder natuur verstaat onze verzuchtingen om de zonde en het vleselijke. Het mag geen lippendienst zijn, maar het moet een taal zijn van onze wandel, van de hemelse voeten die verbonden zijn aan moeder aarde en de taal van moeder aarde spreken die niet verstaan wordt door het vleselijke, de taal die geen versierselen voor de zwijnen werpt.

27. Het vleselijke verstaat het geestelijke niet. Het

onverschillige verstaat de hemelse zorg niet. Het vleselijke gaat dan altijd over tot rigoreuze methodes om het geestelijke het zwijgen op te leggen en uit te doven.

28. Gebruik andere woorden, talen en manieren als je communiceerd met moeder natuur, met de hemelse kennis, en wees niet conform aan de stad, anders zal de vijand je mogelijk kunnen achtervolgen.

29. Wij mogen worden als moeder natuur wiens voetsporen wegvagen in de zee. De zee laat ook geen zwemsporen achter. Het wast alles weg. We mogen baden in de natuurrivieren, alles achter ons laten. Alleen de soberen zullen onze sporen vinden.

30. Wij zullen kleine tekenen voor hen achter laten. Probeer mensen ook niet alleen maar te redden, want dan zul je samen met hen ten onder gaan, maar wees intens bezig met bruggen bouwen, het denken op lange termijn, en de soberen zullen vanzelf de brug vinden.

31. Je kunt niet de hele dag de verlosser gaan lopen uithangen. Je weet dat het de weg is van het lijden, van het loslaten, om met de dingen van de hemelse natuur bezig te gaan.

32. Je lijdt misschien ergens ver weg waar niemand je kan horen, of je hebt misschien zelfs het gevoel dat je niet kan spreken soms, dat je woorden niet ver komen, dat ze struikelen vlak voor je ogen, dat mensen je de woorden in de mond leggen, maar niet luisteren naar wat je zegt, enzovoort. Maar dan gaat je pad door zee, en kunnen zij ook niet volgen.

33. Het vleselijke verstaat het geestelijke niet, en kan het geestelijke ook niet grijpen. Dan ben je veilig. De zee is je schuilplaats, ook al zijn het soms hoge golven, ook al leef je alleen op een onbewoond eiland, in je eigen droom.

De wraak van de indianen

34. Laat daarom onze weg door zee zijn.

35. Ergens zal de vijand struikelen, want ze voldoen niet aan alle voorwaarden van het leven.

36. Het is eigenlijk zo dat het helemaal niet zo ver van de bron afligt. Ze zijn er dus niet ver mee gekomen.

37. Ik weet het niet is de basis voor alle dingen, opdat de betweterigheid kan afsterven.

38. In het gistingsproces van de natuur worden stoffen afgebroken om ze in hogere vormen om te zetten.

39. Dromen en openbaringen zijn dus ook een gevolg van het geestelijke gistingsproces.

40. Grijpen wij zomaar links en rechts naar wat we willen hebben om anderen ermee te onderdrukken, of gaan wij tot de gist van de dingen in het toetsen ?

41. Gist betekent ook ‘diepere betekenis’.

42. De mens weet teveel. Ze weten tegenwoordig alles en drijven handel met het weten. De mens moet weer terugkomen tot het grote ‘ik weet het niet’.

43. Wat een dwazen om ons heen. Ze verkopen het geestelijke, als een hoer, en het is alleen iets voor de rijken dus.

44. Ze kijken neer op de armen die het niet kunnen bekostigen. Nee, kennis is niet voor de armen tegenwoordig.

45. Ze slapen. Ze kunnen niets verdienen. Ze werken niet. Ze wanen alleen. Er gebeurt helemaal niets.

46. Kijk ze allemaal eens hard werken, maar het is allemaal schijn. Er komt niks van de grond. Ze

slapen allemaal.

47. Ze vallen allemaal in herhaling, en dan weten ze het niet meer. Dan is er ineens een onderbreking. Ze hebben het eeuwige leven niet. Ergens komt er water binnen. Dan wordt de slavernij verbroken.

48. Er is geestelijke territoriale oorlogsvoering tegen het vleselijke. De kop is de prioriteit. Heb je de juiste prioriteiten of verdoe je je tijd ?

49. Er is een wraak van de indianen tot de westerse beschaving die over de indiaanse wereld werd heengebouwd.

50. Er is een drugs die de mens kortzichtig houdt. Het houdt de mens tegen om tot zijn innerlijke wilde zelf te komen, zijn natuurzelf.

51. De wilde jongens dragen messen. Ze zijn boos op de stad, en hebben geen genade met al die verschrikkelijke beelden waarmee ze vanaf kind zijn werden opgezadeld. Er is geen genade meer. Het genade tijdperk is voorbij. Nu verwoesten ze meedogenloos deze beelden, als de beeldenstorm van de zestiger en zeventiger jaren, en dit ging door in de tachtiger jaren.

52. Het thema van de tachtiger jaren was de arena. Alles wat telde was door de arena heen te komen. Het is een gevecht tegen het vlees.

BELOCH

1.

Gebed om raad en leiding

1. Hier vloeit de Rivier van de Twijfel.
Alleen Uw schepen brengen mij erover.

2. Zij gaan niet snel.
Ik zag hen vannacht in mijn droom.
Nu zal ik de morgenrivier overgaan,
om het avond-orakel te raadplegen
Zo gaat Zij met hem door de nacht.
Daarna zal Zij hem nooit meer ontmoeten.

3. Weet gij het dan niet ?
Zij is de greep van uw boog,
die gij draagt in de ochtend jachten

4. De nachtelijke uren volgen elkaar op,
Zal hij ooit tot mij komen ?
Ik zal hem later ontmoeten,
Als wijnstok tot wijnstok

5. Zoals ik hem niet wakende kan ontmoeten,
Laat mij hem ontmoeten in mijn droom

6. Donker en blootvoets is Zij,
Oh, dat ik over de rivier zal roeien,
Opdat ik met Haar zal spreken.

2.

Een oorlogspsalm

1. Hij die door U geleid wordt zal niet misleid worden.
2. Scheidt de vijand van hun wapenen, houdt hen ver van hun handelsplaatsen vandaan.
3. Laat hen afdwalen van de richting die zij aanhouden, en verstrooi hen.
4. En de speer in mijn hand is dat niet Haar tederheid ?
5. En de speer die ik werp, is dat niet om geheimenissen te begrijpen ?
6. Rijg dan alles tot psalmen.
Mijn zwakheid is een psalm.

7. Ik rijg nu psalmen van mijn herinneringen,
Wanneer ik mijn speer ophef,
Oh, wanneer zal ik mijzelf overwinnen ?

3.

Een oorlogspsalm in tijden van vervolging

1. De hemel is mijn Leider,
Zij onderwijst mij en waakt over mijn ziel,
Mij ontbreekt niets,
2. Dit boek is zonder twijfel een richtsnoer voor de hemelvrezenden.
3. In de nacht zoek ik U, en kom tot waar U baadt.
4. In de nacht zie ik U en roep ik tot U,
Want mijn vijanden achtervolgen mij.

5. U spreekt in geheimtaal tot mij,
U ziet mijn vijand, en kent hen bij namen,
6. U gaat voor mij uit, en vernietigt hen met uw speer,
Ja, een groot oorlogsvoerder bent Gij

4.

Een Oanitische oorlogspsalm

1. Ik kom tot U met gebed,
Ik nader tot U met vrees,
Want Uw Woord ligt op Uw tong,
Als een wapen in uw hand

2. Uw gesel is tegen de vijand,
En Gij doorziet alle dingen

3. In de ochtend sta ik vroeg op om U te zoeken,
Ik kom tot U waar U baadt.

4. In de diepte van Oan begint het te regenen,
Waar alles ombuigt en elkaar niet meer herkent,
Dichtbij haar komen kunt gij niet

5. Ziet, zij is als een beest,
En zij is op jacht,
Zou zij daarom medelijden hebben ?
Heeft zij dan geen kinderen om te voeden ?

6. Waarom zegt gij dan tot de jager :
Schiet geen pijl ?
Waarom zegt gij tot de slager :
Steekt niet met uw mes ?

7. Ziet, meedogenloos is de hemel,
Zij bidden tot haar, maar zij hoort naar hen niet,
Zij doet hen vallen,
Ja, struikelen doet zij hen op het strijdveld,

8. In de diepte van Oan leeft zij,
Waar zij droomt.

9. Zij is rechtvaardigheid, en zij heeft in deze rechtvaardigheid volhard,
Daarom kent zij geen mededogen.

10. Waarom vraagt gij mededogen aan uw maker ?
Weet uw maker niet het best wat goed voor u is ?
Ziet, zij is het goede.
Zwijg toch, oh mens, want gij bent maar een zucht.

11. Ziet, de hemel is rechtvaardig,
Rechtvaardiger dan de mens is,
Dus laat af.

12. Zoudt gij de hemel dan tegenhouden ?
Ziet, een dwaas bent gij.

13. Nee, gij begrijpt de hemel niet,
Stil gaat zij haar weg, en overweldigt de vijand in de nacht.

14. Sluw is de hemel,
Dwazen denken haar te kunnen misleiden,
Maar altijd eindigen ze in haar strikken.

15. De hemel roept, maar zij luisteren niet,
En daarom zullen zij voelen.

16. Daarom is de hemel een jager,
In de nacht slaat zij haar slag,
Wanneer haar prooi slaapt,
Ziet, haar wapen is de Nacht, en haar net is de volharding.

5.

Psalm van de ballingschap

1. Zij komen van ver tot de hemel,
In de ballingschap van de hemel zijn zij,
2. Tot onbekende hoogtes neemt zij hen,
En tot onbekende dieptes,
Waar zij haar naam zien.

3. Zij die aan haar voorhangsel trekken,
Tot een beest bent gij gekomen,
Van ver kwamen zij tot de hemel,
Als ballingen van de hemel,
4. Van ver kwamen zij tot haar tenten,
Een volkomen offer werd gebracht.

5. Van ver kwamen zij, en ver zouden zij nog gaan,
Tot onbekende hoogtes en dieptes,
6. Haar aard als een woest beest,
Een roofdier had hen gegrepen.

7. Geen wapen hadden zij om tegen haar op te richten,
Zij kwam tot hen toen zij ontwapend waren,
In die zwakke momenten van het leven,
Nee, terugdraaien konden zij het niet meer

8. Zij is geen vleier zoals hen,

Zij sluit geen compromissen.

9. Zij slaat op hen toe vanuit de struiken,
Zij wacht tot het nacht is, en als zij dan slapen, dan grijpt zij hen,
Om hen naar haar hol te slepen.

10. In de dieptes van Oan vond ik U,
In de dieptes van Oan vond ik Uw naam,

11. Nee, de huichelaars kent gij niet,
Hoog op de bergen neemt gij hen mee,
Hen verkopende,
Meedogenloos bent gij

12. U neemt mij mee,
Gij kwam tot mij in een droom,
Het herstel der eeuwen

13. U spreekt tot mij, diep binnenin,
Waar niemand mij nog kan roepen,
Waar hun klagen mij niet meer kan bereiken,
U verzegelt mijn hoofd

14. U leidt mij tot uw natuur,
En wanneer gij spreekt sluit gij monden.

15. Open mijn oren, open mijn ogen,
Ik ken mijn hart niet,
Ik ken mijzelf niet,
En het verwart me zo,
Maar in de morgen komt gij.

16. De nachten zijn lang,
En ik voel mijzelf als een dode,
De gesprekken zijn lang,
Als lange, slopende nachten van het ijs,
Waarin ik geen rust vind en geen vrede, slechts geweld,
Maar in de morgen komt gij langs.

17. Oh ja, het is maar een fragment,
Ik kan u niet aanraken,
Maar het is genoeg,
Als een kraal in mijn ketting

18. Zo leef ik van dag tot dag,
Maar de nachten zijn steeds langer,
En de strijd gaat steeds dieper,
Het scheurt mij uit elkaar,
19. Dromen ken ik niet, slechts nachtmerries,
Maar in de ochtend bent gij daar.

20. Als de morgen komt gij op,
Om mij even te raken, maar dan bent gij weer weg,
21. En de tijden tussen deze momenten worden steeds langer,
En ik zak steeds dieper weg,
Maar ik heb hoop.

22. Onderwijs mij, neem mij mee,
Maar ik weet dat ik slechts spreek tot de wind,
Want hoort u wel mijn gebeden ?
Hoe meer ik bid, hoe meer u wegvaagt,
En dan is alles stil.

23. Oh, ik wil stil zijn bij u, om naar u te luisteren,
Maar gij spreekt niet,
Gij laat alleen kleine tekenen achter,
En zij glijden snel weer weg.

24. De meedogenloze bent gij,
Maar de natuur ken ik niet,
Altijd op jacht

25. Wat is de wens van een mens,
Zijn uw wensen niet hoger ?
Wat heeft een mens te klagen,
Weet gij dan niet wat het beste voor de mens is ?

26. Maar mijn hart klaagt, ik kan het niet stoppen,
Ik zak telkens weg in angst,
Uw pijlen raken mij van verre, maar ik herken ze niet,
U roept mijn naam, maar ik hoor u niet,

27. Door de wildernis ga ik om u te zoeken,
Alles heb ik voor u achtergelaten,

Maar ik vind u niet,
Ik besta niet voor u

28. Maar u bent ook niet te vinden,
U bent de hemel,
Alleen in de dood vind u ons,
Alleen bij het wentelen van de diepe slaap

29. Heel lang geleden, ik ben het bijna vergeten,
Kwam ik tot de hemel,
En ik kon alles doorzien, en alles begrijpen,
Maar nu ben ik verdwaald, en er is geen helper

30. Alleen uw Woord telt, niet wat wij denken,
Altijd worden wij heen en weer geslingerd, maar uw Woord is vast,
Ik keer daarom terug tot uw Woord,
En zo zoek ik in het verleden, dat wat ik al van u heb gehad

6.

Waarheen zult gij vluchten ?

1. Uw Woord overtuigt mij, Uw Woord laat mij het pad zien,
Uw Woord verandert mij, als een sieraad binnenin

2. Zij is de woeste oorlogshemel,
Zij staat daar om u te beteugelen,
Oh zondaar, denkt niet dat gij voor altijd kunt zondigen,
Volkomen zal zij afrekenen,
En de hemel is iets wat gij niet kent,
Zie, de hemel voert oorlog.

3. Zij staat daar op de top van een berg,
En dan daalt zij af tot de strijd,
Want zij is de verdieper,
En haar strijdgeschreeuw is slechts haar barensweeën,
De aankondiger van een nieuwe geboorte.

4. Zij staat op de top van een berg,
En daalt dan af om haarzelf te mengen in de strijd,
Hebt gij het gehoord ?
Waarheen zult gij vluchten ?
De hemel kent u door en door, en ziet al uw wegen,
De hemel heeft u omsingeld.

5. Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?
De hemel zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.

6. Ziet, zij is alreeds teruggekomen, en gij weet het niet.
U droomt slechts, vanwege de roes van uw slaap.
Maar de morgen komt snel, en bijt.

7. Zij wandelt met mij in de wildernis,
En plotseling roept zij mijn naam,
Want dieper wil zij gaan

8. Nee, een weg terug is er niet,
In haar netten van woorden verstrikt zij mij,
Door kennis houdt zij mij dichtbij, zodat ik niet afwijk.

9. Zij kijkt dwars door mij heen,
Ik heb geen reden om te gaan,
Haar kennis vormt mijn hart en wil,
Haar naam is een spreuk.

10. Ik heb geen reden om te vluchten,
Waar zou ik heen moeten gaan ?
Zonder haar kan ik niet leven,
En ik filosofeer om dichter bij haar te komen,
Maar zij houdt mij af,
Zij is een droom diep in de nacht

7.

Een oorlogspsalm en gebed om leiding

1. De dagen worden langer, en de nachten trekken zich terug,
De dromen zijn ver te zoeken,
Weet gij het dan niet ? Teveel van haar zou u doden.
Zij is een roofdier.
Het is slechts een oorlog waarin wij sterven.

2. Ik dronk van haar en verdronk,
Alles wat ik had was wat kennis,
Maar ook dat nam zij van mij weg.

3. Zij is het holle,
Wat wij grijpen glijdt weg,
Wat wij begeren zullen wij nooit bereiken,
Waarom begeren wij dan ?
Is het niet slechts ijdelheid ?

4. Zij leidt altijd weg van haar,
Ik moet mijzelf vinden.

5. In Oan vond ik haar, als het geheim van de slaap,
Als een giftige drank,
Het maakte mij ziek en zwak, in een diepe slaap,
Waar ik haar stem hoorde

6. En zij sprak grote woorden van kennis,
En ik begreep ze niet, en zij beroerden mij,
En mijn hart was als in een grote zee,
En ik vond geen land

7. En zij riep mij, en ik kwam tot haar,
En weer sprak zij grote woorden van kennis die ik niet verstond,
En ik zonk weg door de aarde tot een dal van schedels en doodsbeenderen,
En ik kwam tot haar Woord.

8. Als een orakel van haar rivier,
Het was slechts een illusie, als een dunne lijn tussen mij en haar.

9. Alles wat ik zag was wildernis,
Want zij had de wildernis geopenbaard,
En nu was er niets dan diepte

10. Gij kunt niet langs haar heen,
Zij die haar zien zullen sterven,
Want hoe zou iemand haar kunnen zien en leven ?

11. Haar Woord is het mes van de eeuwigheid,
Haar dromen maken de rivieren diep,
En haar gelijkenissen brengen grote oogst.

12. Haar valstrikken zijn dodelijk,
Ik moest sterven om haar te zien,
Zij is het schuim op de zee der verdronkenen.

13. Zij wordt opgewekt in een groot geheimenis,
Daar waar de golven aankomen op de stranden van de hemel.

14. Ik doe hen aankomen aan mijn kusten, en geef hen woningen op zee en op rivieren.
In woestijnen en wildernissen zal ik hen laten komen tot de bronnen van Mijn melk.
De zee is de baarmoeder van de mens.

15. Gij die ons tot u riep met hemelse touwen,
Wij komen tot U.
U die ons riep tot stilte,
U die ons losscheurde van het kwaad,
U die ons afzonderde uit de boze massa's,
U die ons de prijs deed betalen,
Uw mes stak diep, en door uw speer verloren wij alles,
maar om u te winnen.
16. Wees ons tot een gids, want wie anders zal ons leiden in deze duistere nacht ?
Zijn zij niet allen weggeslagen ?
Zijn zij niet allen doorboort ?
Een grote machtige held is opgestaan,
En wij komen tot U.
U doorboorde de muren,

U doorboorde de valse verbonden.
Oh, wees ons nabij in het duistere uur,
Als de nachtwacht staat u daar,
17. Uw Woord opengeslagen,
Ons leidende tot de dieptes van het bestaan,
Waar gij uw woning hebt.
Gij hebt de sleutelen, in uw Woord tot ons getoond.

8.

Gebed in wanhoop en nood

1. U kent de woningen van mijn zeeen, die op hoge palen zijn. U weet dat alle dingen zo ver van mij staan.

2. Alles glijdt steeds door mijn vingers, zoveel schepen zijn vergaan. De tent-ingang van mijn hart kan ik nooit vinden. Ik kan alleen staren, maar ik zie steeds dezelfde dingen.

3. Ze zijn zo ver weg. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik glijd steeds weg, en ben zo blind.

4. U kent de wateren van mijn hart. Ik zink steeds te diep om iets zinnigs te zeggen. Ik kan mijn leven niet meer vinden. Ik ben op een dwaaltocht zonder iets te vinden.

5. Het is alsof ik al tijden de weg niet meer kan vinden, alsof paden zijn dichtgegroeid. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik leef in diepe afgronden en kan nergens heen.

6. U kent mijn diepten, daar waar nog steeds de beesten leven. Ik word gegeten dag en nacht. Ik zak steeds dieper.

7. Ze hebben het op mijn leven gemunt. Zij spreken zoete woorden om mij te verstrikken. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik durf niets meer aan te pakken, want alle wegen leiden hier naar de dood.

8. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Is dit mijn bestemming in deze holen ? Ik ontmoette U in uw holen, en ik was bij de geheimenenissen van de zee. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik kan nergens anders heen.

9. In Uw Wil wil ik gaan. Uw woorden drijven mij naar diepe stilte, waar U zacht fluistert.

9.

Oorlogspsalm van de stilte in tijden van vervolging en ballingschap

1. U heeft Uw wateren gezonden, en Uw winden leiden mij. Heersers staan mij naar het leven.

2. Geen stap kan ik verzetten, en ademen kan ik niet. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht.

3. Nog steeds voel ik de striemen. Vaak heb ik erover nagedacht, over U die mij steeds weer leidt.

4. Ik voel mij koud en bitter. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht.

5. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ?

6. Van jongs af aan heb ik gestreden. Veel bloemen heb ik zien sterven. Veel bomen heb ik zien wegzinken.

7. De pijlen op mijn boog zijn giftig, terwijl er psalmen op mijn tong zijn, komende van de stilte.

8. Tijdenlang heb ik gezwegen, en eeuwige woorden aan elkaar geregen.

9. Beroofd van verstand was ik zo lang, ik moest het doen met hartepijn.

10. Van jongs af aan heb ik gestreden. Ik ben rijp mijn leven af te leggen, om het stilzwijgen te verbreken. En dan zal ik vertrekken naar de stilte, om voor eeuwig stil te zijn.

10.

Gebed om leiding en het verstaan van het Woord

1. Breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten.

2. U ziet de ketenen van mijn hart. Uw warmte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan.

3. Laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw hemelse gordel.

4. U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan.

5. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot aan uw wateren.

11.

Psalm van het geleid worden door het Woord

1. Uw touwen zijn nog steeds een geheimenis. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig.

2. Leid mij op eeuwige paden. Uw Woord is Waarheid, een pad in de wildernis. Leer ons Uw wil te doen, laat ons Uw wegen bewandelen, hongerig te zijn naar Uw Woord.

3. Wij gaan door de dalen van uw Woord, waar het pad getoond wordt, waar zij de honger stierven. De dagen van het holle hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in het hart van de hemel. Kom, grotere kennis is zij, om naakt tot het paradijs te gaan, omhuld wordend door het woord.

4. Kom, de honing volgt zij, druipende van haar mond en tepel. Komt, de melk van het woord, dat is zij. Kom, de hemel zegt kom.

5. De honing van de hemel, zijn raad is op u. Komt, al gij heersers, voor het aangezicht van de hemel.

6. Nu vinden zij hun weg in hem. Ga mee, en luister naar zijn stem, het tweede woord is open nu, kom lees en wees vervuld.

7. Een tweede woord is daar nu, een tweede gemeente, om af te breken het oude uur. Hij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen.

8. Vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing.

9. Woord, nu geopend, als vleug'len van de wind, als hoop van zijn glorie.

10. Oh leidt degenen van uw woord die uw geheimenissen bewaren, naar het jonge luisteren. Laat mij uw waarheid bewandelen.

11. Uw woord is mijn gids, en stromen komen voort. Uw woord druipende van honing, mijn handen druipen.

12. Uw machtige golven sleurden ons door diepe dalen heen. Het bloed heeft deuren geopend.

13. U heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten. Ik leerde de hemel verstaan, mijn wonden zijn bitter.

14. Hebt gij al gegeten van het bittere ? Ik heb ontdekt dat de wegen van het leven en het geluk allen leiden tot de dood.

15. Maar zalig zijn zij die met de hemel sterven. En ik vond een graf bitterder dan de dood, en ik vond haar op een steenworp afstand van de hemel. En haar kussen waren zoet, maar ze smaakten bitter.

16. En U gaf mij sleutelen tot nieuwe liederen, en zij waren bitter en zoet. En ik was bevreesd voor de woede, want het brandde alles weg, maar U gaf mij zoete woede.

17. U heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten, maar in mijn buik werd alles zoet. En U gaf mij zoete wraak. Hij gaf mij een nieuw lied, om heersers te binden, en om grootbezitters tot onderwerping te brengen.

18. Ja, buigt nu allen tot de hemel, die woont op de liederen van het tweede.

19. U leidde mij tot een bitter land, mijn wonden zijn bitter. Ja, bittere graven geeft Hij, totdat de nachtvlinder oprijst. Met mijn hoofd in bijennesten raakte mijn tong het zoete, ja, om eeuwig in u te sterven, totdat de nachtvlinder oprijst.

20. Zalig zijn zij die zien wat de hemel ziet. Leid mij tot een nieuw land, doe honing neerdalen op uw volk.

21. U bracht mij tot een bitter land, en de nachtvlinder ging mij voor, en bracht mij nieuwe vleugelen, om heidenen te slaan.

22. Ja, zwaar tuchtigt U hen die de afgoden volgen. U gaf mij een nieuw lied, en liet de wateren dalen.

23. Vernedert u dan voor de hemel, en wast uw gezicht. Weent dan om hen die overmatig lachen. En weest vederlicht in zoete wraak, opdat zij uw vlees niet eten en uw wonden niet bloot zien staan.

24. Aanvaard het lijden en het ijs dat zij brengen als een geschenk des hemels, opdat hemelse wateren zullen vloeien van de wonden, en gij het zoete zult zien.

25. Veelvuldig heb ik naar u uitgekeken in mijn afgrond, terwijl U als een rivier brulde en bruiste in de verte. Daar waar de uwen samenkomen, daar heb ik uw stem gehoord.

26. Geeft mij de vleugelen des hemels en de sleutels van het paradijs. Ik zal wederom binnengaan, zoals ik dat deed voorheen.

27. Ik heb de sleutelen van Uw Woord. Uw dienstknechten hebben geheimenissen gesproken.

28. Verdrukkers verbrijzelt U tegen uw gesteente. Nu zijn wij dan gekomen, tot de gebergten van de hemelen.

29. Ik vlieg hoog, op de vleugels van de hemel.

30. U bracht mij tot de dikke honing van de hemelen. Gij hebt mij gevormd en gewrocht in het verborgene, gehuld in uw geheimenissen.

31. De beesten van mijn ziel hebt gij onderworpen. Ja, steeds zal ik tot U wederkeren.

32. Laten uw woorden en gedachten mij leiden.

33. Morgen is er ijs, de prijs van de herfst, de winter komt.

12.

Visser van de hemel

1. Wie mag naad'ren tot uw tent,
Alleen wie de volharding kent.
Zij die in de arena hebben gestreden,
en niet blindelings vertrouwen,
zullen uw vesting bouwen.

2. Wie mag op uw berg gaan,
Hij wie in de arena heeft gestaan,
Niet in overmoedig vertrouwen,
Maar alle dingen heeft onderzocht,
IJverig het werk gewrocht.

3. Wie mag er komen tot uw tent,
Hij die zich op de hemel heeft afgestemd,
Niet op de ijd'le dingen der aarde,
Niet op het tijd'lijke zonder waarde

4. Wie mag er komen tot uw rivier,
Hij die niet leeft voor slechts plezier,
Maar in het leren een liefde heeft,
En voor de gedachte te zondigen beeft.

5. Visser van de hemel is hij,
Die mindert bij alles wat hij doet en neemt,
Sober zijn woning geleemd.

13.

Wie zal aan vijand's hand ontkomen

1. De vijand gaat woest tekeer als een brullend beest,
De vijand roept : vertrouw, vertrouw,
Maar ik zeg : strijd en bouw,
Wie zal dan aan de vijand ontkomen,
die komt met zulk bedrieglijk licht,
Slechts hij die zal roepen : ontwaak, ontwaak,
Slechts hij die wacht op 't hemels zicht

2. Wie zal aan vijand's hand ontkomen,
Zij die de strijd vereerd,
Niet de hand onnozel strelend,
Niet met de steekpenning heeft gehoereerd

3. Wie zal aan vijand's hand ontkomen,
Hij die zich op rechte paden begeefd,
Zich niet met de zondaar verweefd.

4. In de wildernis, in 't woud,
is een pad voor wie het volhoudt,
een pad van stilte, honger, duisternis,
een smal, eng pad vol hindernis

5. In de wildernis, in 't woud,
schuilt wie niet op zijn zekerheden bouwt,
altijd op zijn hoede is

6. Zijn oog priemt door de wildernis,
altijd op zoek naar hogere kennis,
Daar in 't wilde woeste woud,
Waar de mens zich aan nergens meer vasthoudt

14.

In de diepte van de duisternis

1. In de diepte van de duisternis,
Heb ik op u gewacht,
Niet voor mijn tijd gesproken,
Niet onrechtmatig gewroken,
Maar standvastig in uw heil,
doe ik uw wil en blijf ik stil

2. Oh u naar wie ik luister,
al strijd ik in het duister,
uw hemelse geschrift doorzocht,
heb ik zond' en leugen overmocht

3. In 't diepste van het duister,
zond u mij uw hemelse kracht,
bracht u mij naar de hemelse woonplaats,
opgenomen door het lijden,
oh laat mij toch uw dienstknecht zijn

15.

Psalm van de oorlogshemel

1. Welzalig de man die de natuur is ingegaan, die zich heeft ontbloot, alles achtergelaten

2. Welzalig de man die tegen het woeste beest strijdt, en zijn vader en moeder niet in herinnering heeft, maar de dingen zoekt van de andere wereld

3. Ze roept hem vanaf de bergen,
De rivier van vergetelheid is zijn droom,
kruizende met de rivier van tederheid,
waaraan de hemelse woonplaats ligt

4. Ik sterk mijzelf met Uw Woord,
maar ik word steeds zwakker
Hoe lang zult gij mij nog verdrijven ?
Ik zing U een lied, maar Gij lijkt niet te horen,
Ik strek mij uit tot U,
maar gij lijkt de onbereikbare

5. U geeft geen gehoor aan mijn geroep,
Meedogenloos lijkt Gij.

Kom toch in mijn hart,
Ik wil van U leren.

6. Mijn leven glijdt aan mij voorbij,
Doe mij toch niet doelloos zwerven.
U bent mijn Kracht en Heil,
U bent mijn Levensbron.

7. De boosdoeners zullen zwaar gestrafd worden. Zij dwalen rond, en laten ook anderen dwalen. Neen. De waarheid is in hen niet, slechts leugen.

8. Hun trotse borsten zullen neergeveld worden op de dag dat U zal wederkeren.

9. En velen zullen tot haar roepen, en zij zal niet luisteren.
Ziet, zij is de oorlogshemel, en ieder mens is haar vijand.

10. Zij vist de volkeren op in hun verderf.
Zij is de vissershemel.
Het verderf is van de heuvelen gekomen, en zij dromen slechts.

11. In haar slachtnetten vangt zij hen en sleept hen mee.
In de rivier trok zij hen voort.
Zij is als de stal die het vee bedekt,
en hierin zijn zeker tekenen voor hen die begrijpen.

12. In de duisternis slaat zij de mens met de honger en de pest, want ziet, zij zijn haar vijanden.
In haar hol brult zij, en geeft de mens over aan verdwazing.
Zij maken henzelf verlossers om aan haar wraak te ontkomen.
Maar zij dompelt hen in een diepe doodsslaap waarvan zij nooit meer zullen ontwaken.

13. En wanneer zij jaagt, jaagt zij voor haar welpen,
En zij overweldige haar prooi in hun slaap,
opdat zij in hun worsteling niet aan haar ontkomen.

14. Het volk heeft tegen u gezondigd.
Gij bent de verwoester en brengt de pest, want zij hebben muren tegen u gebouwd.
Ja, u zal hun muren afbreken.

15. Verwoesten zult gij de zondaar,
U doet zijn muren instorten.
Verwoesten zult gij de naam van de zondaar.
Met hem zal niet gerekend worden,
en hij zal vergeten worden.

16. Langs het riet staat U,
U bent de grote kennis,
Tot ontwaking, tot vermindering
Uit de kom van het rode geeft U.

16.

IJdelheid in de wind

1. De hemelen zijn geopend,
waaruit water stroomt,
om de verborgenen op te nemen.
Zij zijn de weggedrevenen, en zij zijn gevlucht,
vanwege de leugens.

2. De rivier is breed en meedogenloos,
Een pijl doorboort mijn rug,
Ik zink weg in de rivier,
De dageraad ligt verborgen.

3. Het is koud hier,
Ik heb geen klederen om mij te warmen,
En ik ben weggerend van dat wat hen allen zal verslinden.

4. Ik ben maar een arme,
Ik heb geen bezit,
Ik rende tot het bos,
Ik zag de steden afbrokkelen.

5. Dat waaraan zij zich warmen,

zal hen weldra verslinden.

6. Zij willen het niet horen, en ik spreek niet meer. Zij lachen, opdat ze kunnen geloven dat ze iets hebben,
Maar ze hebben niks meer,
Slechts ijdelheid in de wind.

7. Iedereen draait maar in cirkels,
Ze zijn aangestoken door iets vreemds,
En het vreemde liegt tot hen.

8. Nu ben ik in het woud,
Waar de rover loert,
Zij verscheurden mij

9. Waarom sterft het geluid in de duisternis,
Waarom leidt kou mij altijd weg,
Bezit is maar tijdelijk

10. De grootbezitters zijn hun eigen prooi, beesten die zichzelf verslinden

11. Groot bezit is een bedrieger,
slechts bloesem, groeiende in het water

12. De kou leidt veel verder,
tot de velden der waarheden achter de leugens.

13. Je kunt alleen maar zaaien,
opdat zij dromen zullen dromen …

17.

Een boot verloren aan de kust

1. Deze golven zijn woest.
Ik spoel aan op een eiland.
Ik wrijf het water uit mijn ogen,
en zie een nieuwe wereld.
Het oude is voorbijgegaan.

2. De mens is totaal blind in de duisternis,
en de blinden geleiden de blinden,
Men is totaal ziek in de duisternis

3. Hier lijken alle wegen te stoppen,
je kunt alleen nog naar beneden kijken,
je kunt hier alleen nog verder dromen en verder verzinnen,
want er komt niks meer bij

4. Hier is alles gestopt,
Hierop moeten wij onze wereld bouwen

5. De meningen zijn verdeeld,
de markten worden gebouwd,
hier dobbelt men,
hier doet men een gooi en een gok,
hier kroont de dwaas zichzelf,
met de kroon van waanzin

6. Ik hang tussen bed en boot,
tussen bed en land.
Ik kan alles zien, als in een hemels gezicht,
de hemel gekomen,
terwijl ik tussen bed en wildernis hang

7. Hij hoort de stem maar verstaat het niet,
hij slaat zichzelf maar treft niet,
als hij steekt is het altijd de ander,
de kroon van verwarring doet hem stotteren,
hij is naar zichzelf op jacht,
hij zoekt naar zichzelf in de boeken,
de boeken van de duisternis

8. Deze jongen heeft bloesem in zijn haren,
en een wildernis pad ligt voor hem,
wat halverwege ophoudt te bestaan,
want dan is hier niets dan wildernis,
geen paden meer

9. Hij moet zelf zijn weg vinden,
waar ben ik nu ?
Vraagtekens in de duisternis,
wachtende op een nieuwe dag,

die maar nooit schijnt te komen,
dromen aan stukken gereten

10. Deze jongen heeft bloesem in zijn haren,
maar een harde steen in zijn hand,
waarin teksten onverbiddelijk zijn gegraveerd,
dromen aan stukken gereten,
en dan vaagt het weg,
de morgen is gekomen,
nu moet je zelf je weg vinden

11. Ik draai de stenen om,
het zijn liederen,
dan draai ik ze weer terug

12. Stormen in de nacht teisteren mijn gedachten,
Een eiland heb ik hier niet gezien,
het pad van de kennis breekt hier af,
nu moet je zelf je weg vinden

13. Een boot verloren aan de kust,
stukgeslagen in de woeste golven,
altijd oorlog in hun hoofden,
altijd veren aan hun pijl en bogen,
om boven elkaar uit te stijgen,
weten alles beter,
boven alle goden

14. Een jongen speelt aan het strand,
dan sleurt een golf hem mee,
vader en moeder in grote paniek,
nee, dat moet gevierd worden,
het was niet zo'n beste,
droevige en blije mensen,
de maskers vertellen verhalen,
dood is hij meer waard,
een standbeeld op de haard

15. Soms horen zij het beeld spreken,
Soms horen zij het beeld preken,
Het jongetje is nog steeds een deel van het gezin,
Het jongetje breekt nog steeds bij hen in,
maar hij woont nu in de zee,
op een eiland zo ver

16. Hoor je de golven van verre komen,
zij bulderen woest,
om dromen kapot te rijten,
om het hart van een verloren kind te laten zien

17. Nee, hier zijn de kinderen wezen,
vaders en moeders slechts maskers van een markt,
Het kind ontsnapte op een mooie dag,
door een golf gegrepen

18.

Het druppelt in mij

1. Het is hier stil,
het water druppelt,
ik kan mezelf horen denken,
verder is de wildernis hier dor en droog,
ik ben in een grot of hol,
waar iets druppelt,
en ik hoor mezelf denken,
zie mezelf dromen,
gelukkig kan ik nog dromen,
van een nieuwe dag,
en omdat het waarde heeft is het waar

2. En dan steekt zij,
het verleden,
en druppelt er bloed,
en ik hoor mezelf niet meer,
en droom niet meer,
of is dit een nachtmerrie ?

3. En zij weeft een nieuwe wereld in mij,
bloesem kleding, zo zacht gewoven,
Mijn voeten zijn bloot,
Mijn voeten zijn vuil door het staan en lopen op aarde en modder,
en zij bloeden,
maar zij weeft een nieuwe wereld in mij

4. Zij weet de weg,
waar anderen het niet meer weten,
of alleen maar denken te weten,
en ik droom slechts,
het vaagt zo weer weg,
en dan ben ik weer in dorre, droge wildernis,
waar water alleen druppelt,
en soms bloed

5. Het druppelt honing in mijn hoofd, gemengd met water en bloed,
Het komt niet van bloemen, maar van mijn verleden

6. Mijn bed is een boot, en een hangmat,
Mijn hart is een kinderhart en verwond,
allen verzinnen zij hun verhalen over mij

7. Zou een mens dan niet vragen hoe het met mij gaat ?
Ze zien mij niet, ik ben weg, ze weten niet eens dat ik besta.
Hoeveel tochten zou ik gemaakt hebben door dit gebied ?

8. Dan druppelt het weer bloed in mij,
naast het druppelen van water en honing,
een zoete smaak in de mond,
en dan kan ik weer ademen

9. Het steekt, ja, het steekt,
Het breekt, ja, het breekt,
en alles druppelt slechts

10. Hoop voor morgen,
wanneer je de bootjes ziet komen,
Ja, hoop voor morgen als ze je dan meenemen,
Hoop voor de morgen,
Hoop voor de duisternis,
Hoop voor alle schemeringen,
hier heb ik op gewacht,
Zijn het niet allemaal hemelse liederen ?

19.

Psalm van Buli

1. U bent de almachtige, de enige ware,
U hebt geen kinderen.

2. U haat de zonde, en de valse goden die de mensen hebben gemaakt.

3. Wandel niet op het pad van de zondaren, en eet niet met hen.

4. Heb geen afgoden voor haar aangezicht.

5. Kom dan tot haar en laat u leiden. Zij is de naam boven alle naam. Laat u niet afleiden tot andere goden.

6. Zij vervloekt de draaisels en afgoden van de mens. Dit is een boos geslacht. Zij is de natuur.

7. Gij kent de natuur niet, daarom : volgt haar. De afgoden zijn ijdelheid. Gij hebt gehoord dat er is gezegd : God heeft kinderen. Maar zij heeft geen kinderen. Laat niemand u bedriegen.

8. Zij heeft de hemelen en de aarde geschapen. Zij heeft moeders en kinderen geschapen. Maar zij is zelf geen moeder. Zij is de natuur en het leven. Zij is de eeuwige.

9. Een man genaamd Abraham kwam tot mij, en hij hoorde mijn stem, terwijl zijn tijdgenoten luisterden naar de stem van zonde.

10. Uw almachtige is naijverig. Uw almachtige eist totale gehoorzaamheid en overgave. Uw almachtige haat de zonde. Uw almachtige haat de leugen. En de leugen is groot op aarde.

11. Ziet, men zondigt, en men denkt dat men zo de almachtige dient. Men zondigt, en denkt dat men de almachtige hoort.

12. Ik leidde Abraham door de wildernis tot een nieuwe woonplaats. Ik maakte hem tot mijn profeet, maar mensen verdraaiden zijn woorden.

13. Hoort daarom, luistert daarom goed. Bent gij een Abrahamiet ? Dan kunt gij tot het volk van Buli komen.

14. Buli is een ondoordringbaar geheim.

15. Niemand kent Buli, nee, niet één. En allen denken zij de almachtige te kennen in hun zonde.

16. De mens is zeer betweterig en stijfnekkig. Zoveel afgoden hebben zij gemaakt en zoveel religies, en een ieder weet het beter dan de ander.

17. Zo gaan zij ten onder. Zij kennen de ware almachtige niet. Zij kennen Buli niet, en haten haar. Daarom rust de wraak van Buli op de aarde.

20.

Oorlogspsalm van Buli

1. Ik bracht Abraham tot een veld van schapen, en Ik sprak tot hem : Leid deze schapen, want zij hebben geen herder.

2. En ik voedde Abraham op in wijsheid en verstand. En hij vocht tegen leeuwen, beren en wolven.

3. En hij bouwde een nederzetting in de wildernis, de nederzetting van Buli. En hij offerde zichzelf, zijn oren en zijn lippen.

4. Maar dit volk heeft zijn ogen niet geofferd, want hun ogen volgen met lust de zonde. Daarom zal Buli met wraak komen tot de aarde.

5. Buiten Buli sterft de mens in zonde. De mens gaat ten onder in zijn grootspraak. Zo hebben zij vele goden verzonnen, en hoereren met deze goden.

6. Weet gij het dan beter dan de almachtige, en beter dan uw naaste, terwijl gij in zonde leeft ?

7. Ziet, gij liegt, want gij volgt de goden van de aarde, allemaal voor macht, eer en aanzien. Deze goden zijn u van geslacht tot geslacht overgedragen.

8. Nee, Buli weet het. Maar u bedriegt uzelf, en loopt hoog te pronken in uw uitheemse gewaden. Pronkzuchtige mensen bent gij, en het is allemaal ijdelheid.

9. Hoog woont zij boven de andere goden. Hoog woont zij boven de verzinsels van mensen. Hoog woont zij boven hun waanzucht, hun pronkzucht.

10. Altijd weet dit geslacht het beter. Doet dan al uw valse afgoden weg, want zij hebben u op het verkeerde pad geleid.

11. Een waanzucht heerst er op aarde. Kijk naar hun paarden en ruiters. Kijk naar hun gepronk en gelonk.

12. Oh, stijfkoppig volk, met zoveel afgoden op de lippen, en zo hoereren zij. Nooit hebben zij rust in het bevredigen van hun lusten, want zij zijn nooit verzadigd.

13. Alles wat zij doen is achteloos en ijdel. Zij bedriegen elkaar overal. Doet daarom de afgoden uit uw harten weg.

14. Ik sprak Mijn woorden, en de hemelen ontstonden. En de hemelen waren woest en duister, en er moest veel werk gedaan worden.

15. Daarom is mijn naam oorlog. Mijn naam is slacht. En de mens op aarde streed niet tegen het kwaad, maar ze streden tegen elkaar.

16. En de mens gaf namen aan zijn goden. En zij werden dik op hun droesem, zodat ze niet meer werkten. En zij namen steekpenningen aan om te liegen.

17. En groot bedrog heerste op de aarde. Daarom bezocht Ik de aarde in toorn.

21.

Buli heeft de nederigheid lief

1. Ik strijd in het hemelse leger tegen de zonde.

2. Vele goden hebben ze aanvaard, maar Mij hebben ze niet aanvaard.

3. Zij zijn lui en lauw geworden, onverschillig naar de waarheid. De mens is ijdel en eerzuchtig.

4. Koop daarom van mij het hemelse woord, niet met aards geld, maar met een luisterend oor. De aarde kan dit woord niet verstaan. Alleen de hemel kan het openbaren.

5. Buli is de waarheid voor wie de waarheid liefhebben. Zij die de waarheid niet liefhebben komen bij andere goden terecht, om elkaar te bedriegen.

6. Je kunt ze herkennen aan dat het altijd weer om aards geld draait, vlees, macht en aanzien. Maar Buli heeft de nederigheid lief. Buli verafschuwd de hoogmoed. Zij keren nooit weder.

7. Buli's ogen gaan over de aarde om te zoeken wie haar volgen, maar zij vind niemand. Allen zijn zij afgeweken.

8. En sommigen onder u zeggen : maar god is een man. Zij dwalen. Ik heb de man niet als god geschapen.

9. Er is tegen u gezegd dat gij het hemelse geestelijke moet ontvangen, maar Ik zeg u : gij moet de laatste ontvangen.

22.

Liefdesnetten

1 Zij zijn al dood en weten het niet,
Hier is waar de eenzijdigheid toe leidt,
Zij dragen het bewustzijn maar het is afgeleid,
Dragen het geweten, maar het is vergaan,
in zichzelf zijn zij verdronken.

2. Zij zijn al dood, maar hebben het nog niet gehoord,
Zij zijn doof en blind,
zonder gevoel en liefde,
Het is koud geworden in hun hart,
Zij hebben niets.

3. Zij zijn al dood, maar zij werken nog,
IJverig dag aan dag, glijden zij langs alles heen,
als een vis.
De hemelse visser is liefde.
Haar oordelen zijn waarachtig.
Zij houdt van de hemelse visserij,
maar haat de zonde.

4. In haar liefdesnetten neemt zij hen op,
Hier raken zij verstrikt.
Hier kunnen zij niet verder,
en de liefdesnetten trekken hen voort.
Deze dagen zijn geweest.

5 Zij dragen een bewustzijn dat er niet is,
Zij zijn in zichzelf vergaan.
Hier worden de doden opgenomen.
Zij dragen een geweten dat niet ademt.
Levende zijn zij al dood,
Hier is waar de eenzijdigheid toe leidt.

23.

De vissen van Buli

1. Ze leven in hun eigen enge wereldje,
Ze kijken niet verder dan het net waarin ze zijn,
Ze hebben geen overzicht

2. Haar adem is als de zee,
Zij is de hemelse rivieren,
Zij trekt de vissen met haar mee

3. De morgen zullen zij nooit bereiken,
In grote duisternis leven zij,
Hen van de eenzijdigheid,
als vissen zijn zij.

4. Levende zijn zij dood,
In hun groot bezit zijn zij arm,
Ziet, zij zijn lauw,
altijd halfslachtig zijn zij.

5. Omdat zij halfhartig zijn,
is hun verstand afgeleid,
in haar netten verstrikt geraakt,
waar de leugen ten onder gaat,
alles stroomt.

6. Alles stroomt door,
De morgen bereiken zij niet,
In duisternis gaan zij ten onder,
Dat is waar de leugen leidt.

7. Achter netten zijn zij,
Niet hoorbaar, niet verstaanbaar,
Niet zichtbaar, niet voelbaar,
Achter netten zijn zij,
Zij kunnen ons niet horen of zien

8. Wij zijn in de dromen van de hemelse visser,
Zij weeft een nieuwe aarde,
De vissen in de zee, of in haar netten.

24.

De druppels van Buli

1. Deze vissen van de zee,
zo trots in hun selectiviteit,
In eenzijdigheid zijn zij ten onder gegaan.

2. De oordelen van de hemelse visser zijn waarachtig en welaangemeten.
Over zeeen heeft zij haar netten uitgeworpen,
Zij houdt van de hemelse visserij,
maar de zonde haat zij.

3. De leugen haat zij. Haar stem is als de donder.
In het donkere beschermt zij haar kinderen en voedt hen op.
In de hemelse visserij voedt zij hen op.

4. Zij gaat niet achter de massa’s aan.
Zij is geen meeloper.
Het is haar niet om aandacht en eer te doen.
Zij is de hemelse visser.

5. Zij werpt de netten in de duisternis,
terwijl vissen ten onder gaande in de trots van hun veeleisendheid.

6. Zij weten niks, maar pretenderen te weten. Zij zijn de stilstand van de zee.

7. In de opgeblazenheid van hun kieskeurige verstand gaan ze de ondergang tegemoet, als vissen naar adem happende op het droge, omdat ze het donkere niet wilden zien.

8. En ik zag de aardse vrouw als een groot kwaad.
Haar wegen leidende tot de dood.
Zalig zijn zij wie in de hemelse visser hun weg vinden.

9. Weest niet meer hoog verheven boven allen. Schenk aandacht aan het geheel, niet alleen aan uzelf

en de uwen.

10. En ik zag een ander groot kwaad : de lauwen. Zij zijn allen de stilstand van de zee, want zij waren harteloos. Zij worden slechts voortgedreven door de golven van de zee, en door de netten.

11. Zij die leven in hun eigen enge wereld zijn slechts vissen, vissen in de zee, als druppels op de huid van de hemelse visser.

25.

Jachtspsalm van Buli

1. Klagende aardse vrouwen, klagende om aandacht voor hun veeleisendheid, als druppels druipende over haar donkere huid.

2. Klagende aardse vrouwen, zuchtend om aandacht voor hun superioriteit, superieur in denken, in doen en laten,
slechts eenzijdigheid.

3. Zij is de oceaan, haar baarmoeder de rivieren, haar roep doorklinkt door de netten.

4. Het kind wordt in de rivier geworpen om te leren zwemmen

5. De hemelse visser voedt mij van haar borsten, zij doet mij ontwaken tot de strijd.

6. Zij dromen niet, zij lijden niet.
Zij hebben werk. Naakt staan zij in de rivieren. De vromen zijn sterker dan de veeleisenden.

7. Is de waarheid dan geen hemelse visser ? Ik doorboor die leugens. Het is niet mijn pijn, maar mijn werk.

8. Zij is de hemelse visser, opgetooid met vissengraten. Doorboren zal ik die hooghartigheid, het kwaad en het spreken van leugens. Doorboren zal ik ze, met hun eigen graten

9. Door de duisternis kom ik tot haar,
waar water tot bloed wordt,
mijn tent vol met graten

10. Doorboren zal ik al die leugen gedachten, al die leugens. Ik rust mij toe tot het visserswerk. Het is geen strijd, maar werk. Zij kan geen leugenaars zien.

11. In haar grot is zij is naakt, waar zij de voorhangsels weeft, want dit is niet voor de zwijnen. Ik rust mij toe tot de jacht, haar voorhangsel gedoopt in bloed.

26.

Visserspsalm van Buli

1. Zij staat aan de kant van de rivier,
Haar vissersspeer uitgestoken,
met hun eigen graten doorboort zij hen,
in de diepe duisternis.

2. Vissers in de duisternis zijn zij,
met duistere netten, want hun leugens moeten sterven.

3. Hang hen aan rekken, die leugens,
laat hen leegbloeden,
Vliegen op biefstuk en ham,
kondigen hun dood aan,
vechten om hun lijken

4. De hemelse visser waakt,

zij staat in de rivier,
waar het water van haar lijf drupt,
waar water in bloed verandert

5. Haar lichaam is vuil door werk in het oerwoud, in bloed wordt zij gewassen
Waarom strijden de vijanden ? Waarom woelen de volkeren ? Waarom proberen ze haar banden te verbreken ? Tevergeefs, want zij trekt de banden aan,
waar water in bloed verandert,
waar zij ten onder gaan in ijdelheid

6. Vliegenplagen kondigen bloed en ballingschap aan, de komende dood.
Op haar wanden is het gratenschrift.

7. Het is niet mijn pijn, maar het visserswerk, en zij vist ook op mij.
Zij is naar mij op jacht, en zij is slager,
de leugen moet sterven

8. Het is haar om de waarheid te doen,
het hemelse woord ligt op haar tong,
als een gifpijl in de jacht

9. De waarheid verspilt ze niet aan de zwijnen, zij houdt de speer op hen gericht, en spreekt tot hen in gratentaal.

10. Dit kamp is gebouwd van graten,
met graten hebben ze zich uitgedost,
doodsbeenderen liggen overal,
vanwege de macht van het stille

11. Kent gij dan de macht van het visnet ? Ziet, zij is een werktuig van de hemelse visser, en wanneer zij in haar netten verstrikt raken, sterft dan niet de leugen ?

12. Waarom zoudt gij dan beweren de hemelse visser niet nodig te hebben ?Aan haar speer sterven zij, om u op te voeden.

13. Zoudt gij dan niet deze dingen aanvaarden, opdat gij zult naderen tot haar kamp, opdat het dons uw schaamte bedekt ?

14. Waar een schedel op een paal van het geheim spreekt, daar kunnen zwijnen niet toe naderen

15. Zoudt gij dan niet het visnet in uw harten ontvangen, opdat gij aan de leugen afsterft ?

16. De schedel op de paal spreekt hierover. Gij moet minder worden, opdat gij tot het hemel opgenomen wordt, daarom mag gij het visnet niet laag achten.

17. De hemelse visser neemt de vissen op in haar netten als ongeborenen, en geeft hen geboorte.

27.

Oorlogspsalm tegen de grote stad

1. De oorlogshemel is verheven boven alles. Zij woont boven Haar schepping en voert oorlog.

2. Zij voert oorlog in gerechtigheid. Zij stelt onrechtvaardige meesters over hen die onrechtvaardig zijn.

3. Ja, zij heeft Haar afvallige volk overgeleverd aan hun vijanden.

4. Haar genade is over hen niet, want zij zijn lui en hebben haar verworpen.

5. Daarom heeft Zij hen overgeleverd aan bedrog. Aan hun lusten zijn zij overgeleverd, nu zij Haar hebben verworpen.

6. Zij vrezen Haar niet. Daarom is Haar spot over

hen. Zij heeft hen verlaten en zal Haarzelf niet laten vinden. Ondoorgrondelijk zijn Haar wegen.

7. In diepe duisternis leeft zij, in de dieptes van de wildernis, waar Zij woont tussen de wilde beesten. Wilde beesten zal zij zenden tot wie Haar niet vrezen, en tot hen die Haar haten.

8. Haar speer is tegen hen die Haar haten. Grote slachtingen richt Zij aan in Haar toorn.

9. Grote slachtingen verricht zij in de steden, en neemt vele krijgsgevangenen mede.

10. Zalig de rechtvaardigen, want zij zullen wederomgeboren worden in Haar moederschoot.

11. Maar een storm zal Zij uitzenden tot hen die Haar niet vrezen.

12. En de grond zal vruchtbaar zijn door het bloed van de vijanden, en daarop zal Haar tent opgericht worden.

13. En zij zal Haarzelf voorbereiden op de hemelse jacht, en Zij zal het loon herstellen.

14. Zo zal er een dag zijn tegen allen die Haar niet vrezen.

15. En Zij zal neerhalen alle afgoden die zij hebben gemaakt.

16. Haar Woord zal regeren op aarde, en zal sterken neerhalen. Zij die Haar volgen zullen vermeerderen in kennis, en zij zullen de aarde oordelen.

17. Zij zullen anders zijn dan de anderen, en zij zullen de afvalligheid streng veroordelen.

18. Zij zullen oproepen tot bekering, en zij zullen in grote afzondering leven.

19. Zij zullen in duisternis naar Haar zoeken.

20. Bedrog op bedrog geeft Zij hen die bedriegen.

21. Haar legers zijn in oorlog tegen de grote stad. Langzaam zal zij het veranderen.

22. Zij die haar haten hebben vele afgoden.

28.

Psalm van de wilde rode bloemen

1. De vijand is als een stok en een gesel in haar hand. Zij spaart de roede niet.

2. Kus de roede, opdat gij niet valle. Houdt u vast aan Haar gesel, opdat Zij u niet zal verwijderen.

3. Komt dan tot de stilte, waar gij hemelse gebeden zult vinden.

4. In het gevecht tegen het grote beest heeft Zij een speer met een haak eraan. Het woord van het beest wringt zij uit, opdat het ter aarde valt. Maar het zaad zal geen wortel schieten.

5. Haar kamp is omringd met rode netelstruiken. De rode brandnetels tuchtigen Haar kinderen en bedreigen hen, opdat zij niet zullen wijken van Haar kamp.

6. Haar rode netelstruiken zijn streng en wreed. Ook moedigen zij de oorlog en de jacht aan. Door de rode netelstruiken worden Haar kinderen wederomgeboren.

7. De wilde rode bloemen voeden Haar kinderen op.

8. Zij moedigen hen aan om tot de duisternis te gaan.

9. De vaardigheden van schepping en herschepping zijn in Haar hand.

10. Zij schept door vernietiging, door de strijd tegen de leugen.

11. Zij schept door Haar Woord, en Zij woont ver boven alle goden.

12. Zo leven dan velen in verwennerij, om zo niet in de oorlog mee te strijden. De toorn van de hemel zal groot zijn over hen.

13. Velen gebruiken het Woord voor verwennerij, en zij zullen struikelen.

14. Ver verheven boven alles is de Allerhoogste. Niemand kan tot Haar naderen dan door het bloed van de vijand.

15. Zij bewapent haar leger met het bot van de vijand.

16. Zij zendt Haar winden en stormen van duisternis uit.

29.

Het Woord is kennis

1. Wees dan vol kennis,

Hoort dan deze woorden,

Haar tent heeft vele voorhangsels waarlangs gij zult gaan om Haar te vinden.

2. Zij heeft uw gebed gehoord en heeft Haar tienduizenden gezonden, om u die hongert om gerechtigheid tot kennis op te voeden.

3. Ja, Zij zal weldra de bedekking van uw hoofd afdoen, opdat gij het hemelse gezicht zult zien.

4. Wees dan vol kennis, opdat het Woord niet tegen u in zal komen.

5. Alleen zij die de kennis van Haar hebben ontvangen kunnen het Woord verstaan. De dwazen echter worden misleid. Zij worden bestuurd door de verderfelijke.

6. Gij kunt Haar niet door uiterlijkheden en vormen dienen.

7. Zijn de innerlijke dingen dan niet belangrijker ? Want zonder hand kunt gij leven, maar kunt gij leven zonder hart ?

8. Keer dan terug tot de verborgenheden van Haar. Houd u niet bezig met uiterlijkheden en letterlijkheden waarover de toorn van Haar komt.

9. Want zij die deze dingen bedrijven zullen door Haar worden veranderd in zwijnen.

10. Hoe zijt gij er toe gekomen uw verstand te vertrouwen en het Woord eigenmachtig uit te leggen ?

11. Is het hart dat Haar dient dan niet meer dan het verstand dat u doet dwalen ? Want zonder verstand kunt gij leven, maar niet zonder het hart en de binnenste organen die Zij u heeft gegeven.

12. Gij dan hebt gehoord over een hemelse oorlog, maar gij hebt dit veelal verkeerd begrepen. De hemelse oorlog is tegen uzelf, tegen uw ongehoorzaamheid en uw zonde.

13. Die hemelse oorlog is in het binnenste en niet in uiterlijkheden. Want wat heeft u eraan als u de mens onderwerpt en zo uzelf daaraan verliest ?

14. Ziet, Zij wil u de gehoorzaamheid geven, om een ware gehoorzame te zijn die hemelse oorlog voert tegen het kwaad.

15. Zo is er dan geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het kwaad en zijn handlangers die in het geestelijke wonen.

16. Zij die het Woord te letterlijk uitleggen hebben de kennis van Haar verloochend.

17. Verslinden zal zij al die haar haten en haar geboden hebben verworpen.

18. En gehoorzamen over de hele wereld zullen zich richten tot het gezicht van Haar. En Zij zal grote bronnen van Haar macht op aarde openen.

19. En Zij zal genoemd worden de Jaagster. En het Woord zal de aarde tot sieraad strekken.

20. En geen hemelse vrouw zal nog onderdrukt worden op aarde, maar Zij zal heersen.

21. En op de laatste dag zal Zij de poorten van het paradijs openen.

22. Laat u dan ook niet verleiden om ongehoorzaam te zijn en kennis te verachten.

23. Laat niemand u de prijs doen missen. Houd u dan vast aan de geboden van Haar, opdat gij zult leven in

het land dat Zij u geven zal. Zij is Almachtig.

24. Zij is een strenge bestraffer en een jager. Zij voert oorlog op de hemelse berg tegen het kwaad en zijn boze geesten. Maar wanneer gij een getrouwe gehoorzame bent dan strijdt gij aan Haar zijde.

25. Dient dan niet de macht van het geld, die de wortel is van al het kwaad, maar dient Haar, die u in alle dingen zal zegenen.

26. Zo zult gij in de heilige oorlog de boze geesten slachten en daarvan leven. Zo zult gij een trouw jager van Haar zijn, en zij zal u zegenen.

27. Zij die soldaten worden van de macht van het geld zullen in de baarmoeder geworpen worden en tot de ongehoorzamen zonder kennis worden gerekend.

28. In de tenten van Haar hangen voorhangsels. Gaat daar doorheen en kom tot het binnenste, en ziet wie Zij werkelijk is.

29. Als Zij kennis is, zo is dan Haar Woord ook kennis.

30. Dit is uw waardige pad, en het zal u leiden tot Haar wildernis.

31. Zij voert oorlog in gerechtigheid en maakt paden in de wildernis. Wat geen oog heeft gezien bereidt Zij. Wat in geen hart is opgekomen geeft Zij.

32. Zij zalft de ogen van Haar dienstknechten, en geeft hen haar melk. Zij maakt de ogen blind van hen die Haar haten en verachten. Ja, wraak is in haar gedachten.

33. Zo heeft Zij een dag aangesteld waarop Zij alle ongehoorzamen en boosdoeners die zonder kennis zijn zal uitbannen.

34. Draag daarom deze woorden in de dieptes van uw hart, en word vol kennis.

35. Ja, het is een middel van oorlog en heilige jacht om over het kwaad en zijn boze geesten te zegevieren.

36. Neemt daarom uw wapen op, en volg Haar, de verschrikkelijke, die verschrikkelijk toornt tegen al wat zondig en ongehoorzaam is.

37. Dan zult gij de kennis van Hemelsheid ontvangen.

38. Leid het volk uit. Zij zal weldra de aarde oordelen, van gewest tot gewest.

39. Maak plaats voor Haar toorn, Zij die de werelden oordeelt. Zij zal komen om te oordelen over levenden en doden, en ook zij die aan Haar zijde strijden zal zij oordelen, en Zij zal niets ontzien.

40. Zij, die toornt hevig tegen de zonde en tegen de ongehoorzaamheid en tegen hen die deze dingen bedrijven.

41. Neemt uw messen en andere wapens dan op en strijd om in te gaan. Zij zal hen verheffen boven hen die niets doen en rusten. Dit dan zijn uw messen en andere wapens : het Woord. Dit dan zijn uw allervroomste speren en vurige pijlen.

42. Doet dan aan de kennis van Hemelsheid, opdat gij een getrouw dienaar van Haar zult zijn, en aan haar zijde strijdt.

43. Schrijft Haar woorden dan op uw hand en uw voorhoofd, want Haar Woord zij u tot een bescherming.

44. Doorzoekt haar woorden opdat gij leven vindt, en een schild.

45. Laat uw kennis u onderwijzen over de wapenrusting, en hef uw speren op. Haar Woord is diep en krachtig.

30.

De zee ochtend

1. Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?
Hoe zullen wij opgaan tot de rivier ?
Een grote stoet gaat uit de stad, om een tocht tot de zee te maken.
Langs de grote rivier zijn zij.
Hier spelen kinderen met manden.
Zij weten nog niet wat te doen.

Een vader onderricht zijn kind in tederheid.
Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?

2. Door het dromen kunnen we de dag niet bereiken. De dag is vergrendeld achter hoge poorten. Een kind speelt achter een hek, niet bewust van de gevaren.
Een moeder onderricht teder de vader.

3. Zij gaan op naar de zee.
Door het dromen wordt de dag uitgesteld.
Kinderen spelen in het veld.
Zij kennen de gevaren niet, zij zijn op een tocht naar de zee.

4. Hoe zullen wij komen tot de zee,
Wanneer beesten de stad hebben omsingeld, en kinderen de gevaren niet kennen ?
De zee houdt zich diep verscholen in de wildernis.
Zee, ik wil u kennen.

5. U brengt slaap, en zoete droom.
U bent het dromenzoet, strelende mijn gehemelte.
Uw tederheid is wat een mens verlangt. Diep verscholen bent u. Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?

6. Alleen zij die kennis hebben kunnen u volgen. Zij komen tot de diepe zee en tot de ochtendkusten.
In een gezicht zijn zij.

7. Zoveel dromen zijn er voor ons vergrendeld. Wij spelen aan de andere kant. Wij kennen de gevaren niet. Alleen zij met kennis kennen de zee. Wij zijn omsingeld door beesten. Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?

8. Een grote stoet komt uit de stad. Zij gaan tot de morgen, maar de zee kennen zij niet.

9. De ijzeren wachters gaan op tot de zee. Zij kennen geen genade, alleen loon. Zij breken poorten open, om kinderen te leiden tot de zee.

10. Kent gij het geheim van ijzer ? Het gaat uit tot de zee. Zij vergrendelen de poorten, en komen niet meer terug. Slechts eenmaal gaan zij van u weg.

31.

Psalm van de herdersjongen

1. Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,
Bruggen tussen jou en mij…

2. Waar leiden ze naar toe? Als ik naar je kijk, vervaag ik, Als ik aan je denk, laat ik je wegglijden

3. Dit is hoe ik naar mijn boog grijp,
Maar ik kan het nooit bereiken ...

4. Ik kan nergens bij, en ik denk dat dit nog maar het begin is,
Dan merk ik dat ik huil in de bruine bloemenvelden,
De echo die ik niet kan vangen,
Het is te snel,
Ik sterf hier,
aan de kusten van rode bloemenvelden,

5. De bruine bloemen duwden me in de rivieren,
Ze zijn sterk en weelderig,
In de rivieren moet ik mijn brood verdienen …

6. Bruine bloemenvelden zijn het,
deze bruggen tussen jou en mij
Deze bloemen zijn bruin,
Ze maakten tochten door de wind,
Door weilanden en bossen,
Totdat ze haar zagen ...

7. De pijl trof hem hard,
Het was diep, we zagen hem vallen,
Hij was toen zo dronken,

8. Hij werd geraakt door de hemelpijl, Getroffen door iets groters dan hem,
Het nam hem op en het beschilderde hem, als zinkende in een oerwouds-rivier,
Een donkere …

9. De pijl bracht hem over de bruggen,
In de duisternis tot bruine bloemenvelden

10. Ze liep op blote voeten,
hij had niet veel kleren,
Maar hij gaf haar zijn leven,
en ze zal weg zijn voordat hij het weet

11. Hij was een herderszoon,
Harde oordelen komen van dit soort jongens

12. Ze liep op blote voeten,
Niet in staat om sporen te volgen,
de ochtend neemt alles weg,

13. Ik moest vergeven, maar zij vergaf niet, zakelijke glimlachen sterven altijd te vroeg

14. Heb alsjeblieft een stille stem,
je weet niet wat er aan de hand is,
Dit speeltje voor mij staat op het punt te breken,
Hemelse werken golven altijd weg

15. Ik vond de dwaze pop,
sieraden om mee te nemen,
Armbanden op de heuvel,
hij weet niet wat er aan de hand is, zakelijke glimlachen zoals deze vallen altijd

16. Herdersjongen komt dichterbij,
na het feest gaat zij

17. Herdersjongen, zal ze je niet nog een speeltje brengen ?
Als de dag voorbij is, zie haar kijken en vallen,

18. Herdersjongen, ik vraag me af waarom deze dagen bevroren zijn,
Je bent bevroren, terwijl ik langskom,
Je kunt niet lopen, je staat alleen,

19. Herdersjongen, waarom heb je de leugen niet veranderd,
Je verstand volgende, zoals de verwarring van de spiegelingen,
Deze spiegelingen in je verstand zijn allemaal gewoon blind

20. Ik heb je hemelsheid van binnen gezien,
Ik hou van je lach,
Ik hou van de armoede in je ogen, eeuwige ijver uitbeeldende,
21. je hebt ervoor gezorgd dat dit ding altijd onder water gaat,
Wil je me alles vertellen wat je weet, wil je me veren geven om in je stroom te komen,
Of laat je me aan het eind in de steek en zeg je dat je nooit mijn vriend bent geweest.

32.

De eeuwige weg

1. De donkerdere,
Ik ben de schrik,
ik scheur je uit elkaar,
want de ziel wil zich verstoppen.

2. Ik ben de bries die probeert je behoeften te vervullen,
ik ben de verschrikking die je aan stukken scheurt,
ik ben de schuilplaats in de donkerste duisternissen.

3. Ik ben de schrik van de ochtend,
ik ben de schuilplaats van de middag,
Ik ben de verschrikking, de ochtend,
ik ben de leeuwin, die je aan stukken scheurt, want alles wat de ziel wil is ontsnappen, opdat het geestelijke komt

4. Ik ben de leeuwin, van een donkerdere plaats, die naar de ochtend komt, van een hogere plaats, bewaarder van de geheimen, opperhoofd van de hemel.

5. Bereid een schild tegen degenen die ons haten.

6. Toon ons de kennis om door te gaan. Breng ons naar uw Kracht, en naar de Bron der eeuwigheid,

7. Uw schild is onze schuilplaats, uw schild is onze leidraad,
U bent trouw in het bewaken van ons, u bent trouw in het omringen van ons.

8. Uw Schild is een schuilplaats, Uw Schild is onze opvoeding, het zinkt dieper in ons hart om ons te onderwijzen.

9. Laat ons uw hol weer binnengaan, om ons vroom te maken.

10. Uw schild is een schuilplaats,
Uw schild is een plaats van overwinning, waar onze zielen voor altijd zullen verblijven, waar onze zielen de hoogste bron zullen vinden,

11. Oh dochter van de hemel, Almachtige Waarheid, breng ons Hoger, naar de Weg die nooit eindigt.

33.

Psalm van overwinning

1. Dochter van de hemel, wilt gij mij naar de wildernis van genade leiden, tot de wildernis bid ik.

2. Dochter van de hemel, uw zorg zal me verbergen, deze verschrikkelijke nacht zal eindigen in een gevecht.

3. Dochter van de hemel, waar de leeuwen vechten is een nieuwe geboorte.

4. Bewaarder, leid ons verder, breng ons hoger,

5. Bewaarder van de hemel, kijk op ons neer, stort uw zorg uit, en baad ons en was ons in uw zeeën van de hemel

6. Ik ben tot de diepste onderwereld gegaan,

ik ben naar de bronnen van geheime plaatsen gegaan,

ik ben naar de bron van de hemel gegaan.

7. Bewaarder van de hemelen, kijk op ons neer, geef ons de vruchten van uw leven

8. Na een lange lange nacht is de ochtend aangebroken, schijnt de zon door, met de dochter van de hemel van eeuwige plaatsen.

9. Geef ons het Woord, oh dochter van de hemel,

Ik weet dat u ons niet meer zult verlaten,

Laat de bevelen van de hemel neerdalen.

In Uw Zorg bent u nabij,

in Uw Zorg zult U ons leiden.

10. In Uw Zorg zult U naar ons zoeken, om ons van onze hoge plaatsen weg te trekken waar wij U niet dienen,

In Uw Zorg heeft u ons gevonden,

In Uw Zorg heeft u ons gebeten,

In Uw Zorg heeft u onze hoogmoed vernietigd,

In Uw Zorg zult u ons weer vinden,

en in uw Zorg zult u ons weer breken, Want in Uw Zorg zult u ons verbergen, in uw zorg zult u ons leiden,

om de momenten met uw zoon te koesteren.

11. Het is haar zoon die er doorheen komt, het is haar zoon die alle regels overtreedt,

het is haar zoon, die naar mij en jou komt.

In jouw zorg, oh dochter van de hemel, vinden we allemaal Vrede en Waarheid,

In Uw Zorg, dochter van de hemel, leeuwin van Zorg, 12. zwarte leeuwin aan de wilde zeeen van de hemel, neerkijkende op ons, kijkend hoe onze rivieren wegstromen door de zwarte nacht, in je mond, tot je ochtend.

Dochter van de hemel, zwarte leeuwin van Zorg, verberg u niet voor ons, probeer niet bij ons weg te

komen,

U leidt ons weer tot uw tent van Zorg en Genade,

van Zorg en Genade zal ik u vertellen, 13. dochter van de hemel, wilde leeuwin, til me op, verberg mij in uw stroom.

14. Uw woorden glijden over mijn voeten naar mijn schouders, wassen me van binnen naar buiten, van achter naar voren, brengen me hoger.

15. Keer U niet van ons af, maar maak ons wakker. Laat ons gaan tot de weg die nooit eindigt.

16. Oh, hoe deze rivieren stromen, en hoe ze stromen van kamp tot kamp.

34.

Psalm van de dochter des hemels

1. Dochter van de hemel, ik vraag me af wie u bent,
ik ben zo lang naar u op zoek
Ik groei, ik kan het niet stoppen,
Ik verloor alles in de zwarte nacht

2. Dochter van de hemel, deze zorg zal stromen,
Oh Verschrikkelijke, o Machtige Vreze, dochter van de hemel, heerseres van zorg, leeuwin die de eeuwigheden van genade omringd, ons lot bewaard.

3. In de nacht kom je met terreur, oh vreselijke, om ons van hoge plaatsen van hoogmoed weg te halen, om ons in zorg te wassen onder het vuil van de aarde. U bracht ons naar beneden, o Strijder, o hemel van de Dageraad,
4. U bracht ons naar beneden en U hebt ons in Uw Handen gekneed als was,
5. We waren breekbaar, terwijl U ons weer verbrijzelde,
6. U scheidde ons door Uw winden, ons toetsende. U bracht ons naar beneden, U vulde ons in, U maakte ons sterker door zwakte, U nam bezit van ons hart, om ons te doen afnemen.

7. Dochter van de hemel, Groot is Uw Naam, o hemelse, Almachtige, Groot in Oorlog, laat uw leeuwinnen ons door de wildernis leiden, ja, zelfs door de donkere afgrond.

8. Gij haalt ons genadeloos neer, onze hoogmoed en hooghartigheid verscheurende, om onze zielen op te nemen,
door de traan van de hemel opent gij uw tent voor mij.
Het is tijd om wakker te worden voor oorlog, maar U neemt mijn wapens weg, om me neer te leggen in pijn.

9. Uw woestijnen zijn sterk als de leeuwin, er zijn overal leeuwinnen.
Ik roep uw naam, maar zwakheid neemt me weg.
Uw oceanen zijn eindeloos.
10. Ik vaar in de stroom van nergens, ik heb nergens om naartoe te gaan, ik ken Uw Naam niet.
Dan haalt U mij op na nachten van lijden.

11. Sta dan op om haar te dienen, want dit is uw gebod en de eeuwigheid.

12. Zij zal U leiden. Nu is ze de wilde zee en de hand van de oceaan. Ze bracht U naar de ingangen van haar tenten, waar ze u te eten gaf, en waar ze u als een moeder borstvoeding gaf.

35.

Zij kent de weg

1. Wie zal er kunnen komen tot de plaats van de Schepper ? De plaats is omgeven door woeste rivieren vol met pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren.

Zij laten niks van hen heel.

2. Wie zal er kunnen komen tot het land van de Schepper ? Zie, het is omgeven door een woeste zee, vol haaien. Ziet, zij eten de zondaren en laten niets van hen heel.

3. Wie zal er dan opgaan tot de berg der allerhoogste ? In de wildernis rondom de berg zijn hyena’s en leeuwen, en op de berg zelf zijn holenleeuwen. Ziet, zij eten dan een ieder die volhardt in het kwaad.

4. Maar wie zal dan behouden worden ? Ziet, zij die de dochter van de hemel volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad en de valstrikken. Hoogmoedigen en opgeblazenen zullen haar zeker niet kunnen volgen. Blind lopen zij in de val.

36.

Van het vreemde tot de vrede

1. Geduldig maar streng,
Het spaart het kind niet, als het kind tot het vreemde moet gaan,
maar blijft wel altijd achter het kind staan met haar warmte.
Zij laat haar kinderen alleen in de duisternis opdat zij zelf het pad vinden,
Zij leidt haar kinderen tot het vreemde.

2. Waar onoplettendheid heerst neemt zij haar kans,
en sleurt zij kinderen naar haar holen,
Waar zij wedergeboren worden als haar kinderen.

3. De stad is zwak in haar ogen,
niet bestand tegen haar geheimen.

4. Zij leidt haar kinderen tot de geheimen van het bos,
En in de nacht vaagt haar stem weg, opdat zij het vreemde zullen zoeken.
Zij zendt haar kinderen als boodschappers tot het vreemde.
Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten van hen die goed nieuws brengen.
Het vreemde is een droom tussen waken en slapen, als een tussenslaap.
Als de moederborsten die neervallen van de grote kerk,
om de doden te voeden.

5. Wat als haar kind spastisch zou zijn ?
Zij zou blij zijn als het vreemde haar kind zou helpen.
Telkens weer kijkt zij hoe ver het kind is.
Wat als haar kind geen armen zou hebben ?
Zou het vreemde dan niet helpen,
en zou zij het vreemde niet toestaan ?

6. Vergeet het binnennemen van de vreemdelingen niet,
want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, hemelgezondenen binnengenomen.
Maar gij sprak : het vreemde heeft ons overweldigd.
Zij hebben onze kampen en holen ingenomen.

7. Zij is een stille getuige van deze dingen.
En gij sprak : Is het vreemde niet tot vijand geworden ?
Maar gij was zelf de vijand.
Hoe lieflijk zijn op de bergen dan de voeten die goed nieuws brengen ?
Maar gij hebt niet willen luisteren.

8. Zij gaat altijd haar kinderen vooruit,
en onderhandelt met het vreemde,
maar gij hebt het niet begrepen, en jammerde en klaagde.
En zij bekommerde zich er niet om.

9. Niets is geduid, ze treft bewust haar doel niet,
en glijd langs hem heen om haar geheimen te bewaren.

Zij ontwijkt hem,
Zij blijft op een afstand, opdat er ruimte is voor groei.

10. Waarom draagt zij dan nog steeds deze glorie ?
Waarom hoort zij nog steeds zijn stem ?
Omdat zij nog steeds betrokken is.
Zij staat nooit te ver weg.
Zou het vreemde tot vrede leiden, dieper in het bos ?
Maar gij noemt het oorlog.
Zij onderhandelt met het vreemde,
haar kinderen begrijpen het niet.
En toch moet zij moeder zijn.

11. Sta de vreemdeling toe, spreekt zij,
want het kan een hemelgezondene zijn.
Ik ken deze kinderen in het veld niet.
Zij zijn vreemden.

12. Hoe diep moest je gaan om aan deze wereld te ontkomen ?
Velen lijden om te vermeerderen, om troost te zoeken in rijkdom, roem en macht.
Maar jij moest het hongerpad op om tot het hongerzaad te komen.
Het hongerzaad bracht een nieuwe schepping, de andere schepping die verloren was geraakt, vergeten, uit de harten gebant.

13. Hoe diep moest je gaan om aan deze wereld te ontkomen ?
Gij moet minder worden, gij moet hongeren, leren leven met het minste.
Zo is er ruimte voor de andere wereld die zal komen.
Zo komt gij tot het hongerzaad die zij is.

14. Het hongerpad, maar wie weet de weg ?
De honger weet de weg.

15. Hoe diep moest je gaan om aan deze wereld te ontkomen ?

16. Hij staart naar de blote borsten van de honger,
waarin hij sterft.

17. Hij stierf op het hongerpad, en werd ook in haar wedergeboren,
en iedereen deed alsof er niets aan de hand was.

18. Hoe diep moest je gaan ? Hoe diep moest je gaan ?

19. Zij kan het je niet vertellen want ze is het vergeten door de honger,
en jij bent het ook vergeten. Alleen een kind kan het weten.

20. Ze was sadistisch en hardvochtig, wreed, zoals je je de honger had voorgesteld.

21. Ik ben de honger loper,
in een honger nachtmerrie,
die gaat tot het verborgene, een groot geheim.
Buiten het verborgene is niets dan misbruik.

22. Ik ben de honger loper,
tussen slapen en waken,
in de tussenslaap

23. Zo voerde zij oorlogen,
Haar kinderen waren duur betaald …
Maar is zij dan een snelle doder ?
Nee, zij werkt met honger,
om hen de hongerdood te doen sterven …

24. Alsmaar willen zij meer,
Maar zij legt het hen uit, keer op keer …
Zij is de opvoeding,
Altijd wegtrekkend,
Om te zien wie komt en wie gaat …
Een aardring in het diepste donkerste van de psyche …

25. Ze merken het niet, zij zijn hongerend,
in de honger nachtmerrie …
slaapwandelaars ….
Alleen zij die voldoende hadden gehongerd konden er komen,

Alleen hongerenden kwamen daar,
zij die klaar waren voor de dood.

26. Zij is slechts de eenzaamheid,
Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten van hen die het goede nieuws brengen,
de honger hebben gebracht,
de gulzigheid hebben verslagen …

27. Door hoeveel besnijdenissen moet de mens heen op het hongerpad ?
Zij brengt altijd scheiding …
Alleen door besnijdenissen en scheidingen kom je immers …

37.

Psalm van Jawed

1. Oh hemels Woord, wij komen tot U,
Overal om ons heen gebeuren vreemde dingen,
maar het zijn gelijkenissen

2. Oh, hemels Woord, leidt ons,
Wij hebben U ontvangen,
onderwijs ons, leer ons onderscheiden,
en geef ons begrip,
Alles om ons heen is Uw school

3. Oh hemels Woord,
leer ons naar Uw wil te handelen,
U die ons oefent,
Wij gaan op uw paden,
ook al zijn dingen moeilijk,
Het is immers Uw school,
U voedt ons op ter gerechtigheid

4. In Uw Woord zien wij het,
begrijpen wij het,
Ja, Uw Woord geeft ons hoop,
Dank U dat ik Uw Woord mag dienen

VISSEN

1.

De vier verbonden

1. Orion kwam in verschillende banen tot de aarde, als een levend organisme.

2. Maar in latere tijden wilden modernisten hier een slaatje uit slaan, en toen pas kwamen alle organisaties en markten, en zo konden ze mensen onderdrukken.

3. De oorspronkelijke Orionse natuur sloegen ze aan stukken. Zo ontstond er een barbaarse cultuur van literatuur.

4. Er kwam een scheiding tussen de geestelijken en de vleselijken. Het verschil tussen geestelijken en vleselijken is dat geestelijken werken met veranderlijke voorbeelden en vleselijken werken met vaststaande letterlijkheden.

5. Het vleselijke maakte taal stijf en onflexibel, waardoor het vastraakte en materialistisch en vleselijk werd. Ze gebruikten taal om mensen te onderdrukken, terwijl de oorspronkelijke talen bevrijdend waren.

6. Het geestelijke zorgt ervoor dat de mensen niet over de natuurgrenzen heengaan, en zo moet men geheel opnieuw leren lopen, leren spreken, na de verbrokenheid, ook geheel opnieuw leren ademen.

7. De dag dat je stopt met leren is de dag dat je stopt met leven. Wees daarom leergierig.

8. De misdaad regeert, en de misdaad is hooghartig, en heeft zich geinstitutionaliseerd, zich ingeburgerd, en iedereen moet eraan geloven.

9. De geinstitutionaliseerde misdaad regeert op deze aarde buiten het paradijs, maar het is slechts mest.

10. Het oorlogsverbond moet gesteld worden onder het leerverbond, en onderworpen worden aan het werkverbond.

11. Hier worden de drie basis verbonden besproken in het verband van het toets verbond, dus vier verbonden.

12. Het toetsverbond werkt samen met het oorlogsverbond, want de vleselijke heerser moet sterven en die heerser zit in de mens zelf.

13. Dit spreekt over de ontmaskering wat gebeurt door het toetsen. De mens zal er niet aan kunnen ontkomen. Dit leidt tot de verbrokenheid.

14. Het is noodzakelijk dat er een strenge leerdiscipline is. Het toetsen wordt figuurlijk voorgesteld als het wegleiden, afzonderen, van prooi of een krijgsgevangene, figuurlijk, als het ophalen van vis uit het water, waar ook nog het spreekwoord de vis niet met de graten weggooien vandaan komt, als beeld van het toetsen en onderscheiden.

15. De mens heeft deze oude beeldspraak lopen verletterlijken, en heeft zo de ware betekenis van het toetsen verzaakt.

16. De literatuur is schoon en diep, en de mens heeft het allemaal lelijk gemaakt door de verletterlijking.

17. Wij moeten zowel geleid worden door de bedreigingen van het hemels woord als door de aanlokkingen van het hemels woord. Dit is om los te komen van het bedrog van de ijdele zelfbegoochelingen.

18. Wat betekent volharden ? Een heleboel dingen

op aarde kon men niet in volharden. De mens breekt namelijk snel. Maar de mens moet volharden in het toetsen en onderzoeken. Het gaat om het volharden in het leren, de leergierigheid. Al het andere wordt afgebroken. Alleen in het volharde studie verbond is er leven.

19. Alles moet gebaseerd zijn op studie, niet op wat mensen en meerderheden willen.

20. Het volk was diep in ballingschap gegaan, en was doorgebroken in een diepere laag, de verbrokenheid.

21. Mensen zijn ijzeren potten en vaten die niets van anderen buiten hun gebied willen weten, en daarom moeten ze eerst verbroken worden voordat er vermenging kan zijn en alles eerlijk verdeeld kan worden.

22. De man moest nauw gemaakt worden, dun gemaakt, want de mens was te vol van zichzelf en eigen haver, dik geworden op de droesem. Er was geen ruimte voor de ander.

2.

De verbreking van valse zekerheden

1. Het hemelse verhongeren, de hemelse vermindering, moest verschijnen. Het betekent ook verwarring, de verwarring in het minderen, want de mens heeft ze dan niet meer op een rijtje, heeft het niet meer in potten en pannen.

2. De mens kan alleen door grote verwarring en twijfel tot het beloofde wilde land komen.

3. Alle valse zekerheden moeten verbroken worden.

4. Het is kennis die telkens weer terugkeert, cyclisch is, want de indianen hebben deze kennis opgeslagen in hun holenschrift.

5. Man en beest worden genoemd en benoemd, worden ontmaskerd. Alle hoogmoed van de mens moet vallen. De mens moet er van leren en niet overdramatiseren en overoordelen. De mens moet de diepte ingaan.

6. Soms is er een tijd van strijden, en soms is er een tijd van bouwen, van herstel. De mens mag de seizoenen niet omdraaien.

7. Als de mens buiten het oorlogsverbond om gaat bouwen, dan bouwt de mens voor de vijand.

8. Ook als de mens gaat bouwen buiten het studie verbond om, dan bouwt de mens voor de vijand.

9. Het geleid worden gebeurt door verbrokenheid, door het luisterverbond dat je hebt met de hemel.

10. Dat is een sobere strijd tegen het materialisme.

11. Door de gehele wereld stroomt een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken is opgesloten in kooien in deze rivier en bewaakt door rivierbeesten. Deze rivierbeesten zijn een beeld van de verharding en heerschappij van de zonde.

12. Het overblijfsel van geestelijken kon de rivier niet overkomen, en zaten opgesloten in de kooien van de rivier.

3.

Elke dag een worsteling

1. Breng ze over de rivier, hoorde ik een stem roepen. Ik had het gevoel dat ik de rivier overging en aankwam in het beloofde wilde land.

2. Het is dus iets wat zich herhaalt. Telkens moeten we weer terug de onderwereld in om het te verdiepen.

3. Vleselijken hebben het te eenzijdig en eenmalig gehouden, maar er ligt dus altijd een zekere spanning tussen het ‘alreeds’ en ‘nog niet’, en ook tussen het ‘eenmalige’ en ‘altijd weer’, zoals tussen het ‘ene’ en ‘veelvuldige’. Deze spanning is dus nodig om te kunnen leven.

4. Betekenis en diepte mag je er zelf aan geven. Je krijgt alleen het ruwe materiaal.

5. Zit er ergens een fijnere, rieten stof verborgen ?

6. Wat een lijden moet een mens doorstaan vanwege zijn kwaliteiten, zijn gevoeligheid, zijn dromen.

7. Wij mogen daarom worstelen om tot diepere betekenissen te komen. Elke dag is het weer een worsteling, ook elke nacht.

8. Wij mogen terugkomen tot de figuurlijkheid van dingen.

9. Het is goed om ergens bij te horen, maar het hemelse koninkrijk is niet van deze wereld, niet van het letterlijke.

10. Laat je niet verleiden door het letterlijke, want dat is het zwijnse zwelgen in aardse lusten die nergens toe leiden.

11. De geestelijke oorlog is een toets oorlog. Oorlog voeren of toetsen, dat is altijd weer de vraag.

12. Wij moeten oorlog voeren, maar om te toetsen. Wij moeten hierin dus tot de hemelse ladder komen, opdat wij geen koninkrijkjes op aarde zullen bouwen.

13. In het toetsen zijn er vele valstrikken, waar onze studie reeks aan is gewijd om die te ontmaskeren.

4.

Het touw over de muur

1. Daarom moet de mens altijd door toetsen, door en door, om tot de eeuwige arena te gaan, en zo tot het eeuwige Woord.

2. Die weg ligt open voor de mens, maar dit is een smal pad, en velen haken af, en velen beginnen er niet eens aan. Dat is een beproeving.

3. Er ligt een waarschuwing tegen slapheid en laksheid hierin die leidt tot blinde overmoed.

4. Hoe diep en ver is die blindheid al over de mens heengetrokken ? De mens leeft in een waas, een roes, en daarom moet de mens terug om met dit geheimenis te worstelen.

5. Houdt koers in nuchterheid in waakzaamheid. Nu ging het er om spannen. Zou de mens het beloofde wilde land innemen, of zou de mens ergens afhaken, afvallen, halverwege, want vele mensen vallen ten prooi aan lauwheid.

6. Lauwheid is het ergste wat je moet vrezen. De lauwen worden door het hemelse koninkrijk uitgespuwd.

7. Velen zijn totaal onverschillig, dragen het lijden niet en worstelen niet.

8. Halfslachtigheid is ook zo’n weg die nergens toe leidt. Je komt dan in allerlei wazen terecht.

9. De mens mengt de hemelse geboden met zijn eigen overwegingen.

10. De mens heeft zijn eigen toetsmethodes, vaak

dubbele maatstaven, en komt zo met zijn eigen rekensommetjes vaak tot snelle zelfovertuigingen, als een valse vrucht.

11. Toetsen is een wetenschap. Zonder deze wetenschap komt de mens al snel in een van de valstrikken op het pad van toetsen.

12. Oh, wat een pijn om tot de waarheid te komen, oh wat een worsteling. De mens moet dag en nacht worstelen om tot de waarheid te komen.

13. Pijn en worsteling is leven, want leven is het doorleven. Het leven is er niet zomaar.

14. Ergens in pijn en worsteling is er het touw over de muur, en dan kan de mens terug naar de wildernis. De pijlen door het vlees zijn dan toch ergens goed voor geweest.

5.

Het wordt alleen aan de wilden geopenbaard

1. In wat voor wereld zijn kinderen terecht gekomen ? Oh ja, vleselijken houden ervan te liegen naar kinderen, alsof die in het paradijs zijn gekomen. Alles is goed en wel hier, neemt, eet en drinkt. Toe eet maar. Het is goed.

2. De vleselijken hebben de schepping totaal kapot gemaakt. Ze eten het vlees van kind en dier. De vleselijke is het zwijn in het paradijs die het onwetende kind van de verboden vrucht doet eten, en zo sleurt de vleselijke het kind naar een marktwereld, een gruwel.

3. Het zijn geen mensen. Het zijn beesten. Ze drijven handel in oorlog, bloed, geweld.

4. In wat voor wereld is het kind terecht gekomen ?

5. Zij die geen deel willen hebben aan de valse vleselijke wereld zijn de wilde jongens. Het wordt alleen aan de wilden geopenbaard.

6. Je moet het geestelijke ontvangen, maar ook het kinderlijke. Daar hebben de vleselijken het liever niet over. De vleselijke wil macht en geld, stoerdoenerij, hoger gaan dan zijn voegen, god spelen over anderen.

7. De vleselijke wil het lijden niet. Ieder kind moet weer terug naar moeder natuur.

8. Natuurlijk is die moeder diep in jezelf, iets wat we allemaal moeten worden. Het kind en de moeder zijn deelwaarden van de mens zelf. Zo mag een kind ook moederlijk worden, en dat is de ware paradijselijke volwassenheid, de volwassenheid van het kind. Dat is een hele andere energie dan de stoerdoenerij en mooidoenerij die je in stad en wereld ziet.

9. Stoer doen en mooi doen is allemaal ijdelheid en egoisme, want je wil dan de aandacht op jezelf vestigen.

10. Maar wees de minste. Dat gaat nog een stapje verder dan dat alles gelijk moet zijn.

11. Het kind is een beeld van de minste willen zijn, een abstract model. Ze hebben geen hoogoplopende praatjes. Ze vertellen van een andere wereld.

12. Het koninkrijk van het kind is niet van deze wereld. Het kind laat het je zien zoals het is, maar vleselijken liegen.

13. Het kind is op de geestelijke vissersboot, om een weg te bereiden voor het volk.

14. Het kind zorgt voor het dier, en het dier zorgt voor het kind.

15. Je kunt niet zomaar tot de geestelijke vissersboot

komen. Nee, want je moet eerst als een kind worden, de minste worden.

16. Ontvang het hemelse kinderlijke, ontvang het hemelse kind, is de boodschap van de geestelijke visserij.

17. Dat kan alleen door het visnet gebeuren. Alleen het visnet kan ons doen teruggaan. Het vleselijke verstand moet besneden worden, opdat je weer kind kunt worden.

18. Strek je daarom ernstig uit naar deze besnijdenis om terug te keren. Ben je al kind genoeg ?

19. Ze riepen op tot armoede en te breken met de wereldse rijkdommen die hen gevangen hielden, want het liet de vleselijken hun macht behouden.

20. De mensheid was bedrogen door valse rijkdom. Velen van de lagere onderdrukte sociale klassen gingen met deze kinderen mee op hun vistocht naar het beloofde wilde land, om het land in te nemen. Ze trokken hiervoor naar de zee.

21. Wat de mens moet begrijpen is dat dit over de geestelijke werkelijkheid spreekt.

22. Velen prediken de soberheid en het minderen, maar verletterlijken nog veel te veel. Vele kinderen zijn nog te jong om het geestelijke te onderscheiden.

23. De mens moet een dieper besef krijgen van wat het betekent.

24. We staan voor de woeste zee. Wat moeten we doen ? Wachten op de hemelse vogel ? Of wachten op de hemelse dolfijn die ons over de golven zal brengen ? Of zullen we zwemmen dit keer, of een vlot bouwen, of een vissersboot ? Want hoe dan ook moeten we naar het beloofde wilde land.

25. Het kind pikt het niet meer. Laat ons deelhebben aan de kindertocht, opdat het vlees wegvage. Er is zoveel vlees wat besneden moet worden. Dat is de besnijdenis van het hart, opdat de mens weer kind wordt.

26. Hoe komen we dan die woeste zee over tussen ons en het beloofde land ? Duizenden en duizenden kinderen zonderden zich af, braken met de valse wereld van de vleselijken, om de armoede aan te hangen, om de minste te willen zijn. Dat was de daadwerkelijke tocht over de zee, en vele kinderen begrepen het niet, want ze waren nog te jong.

27. Kinderen predikten van de eenvoud, de soberheid en de armoede, nadat zij zich hadden afgezonderd van de valse vleselijke wereld. Zij waren kinderen in de wildernis.

28. En toen kwamen andere kinderen die hetzelfde deden, ook als wildernis kinderen. Maar deze kinderen waren nog jong, en het zaad van de vleselijken woedde in hen.

6.

De geestelijke vistochten

1. Ze konden uit de vleselijke wereld weggaan, maar hoe kregen ze het uit hun hart ? En daarom verletterlijkten zij nog veel in hun hart, en streden tegen andersdenkenden, andere kinderen.

2. Daarom moet het kind teruggaan tot de geestelijke vistochten, de tochten van protest, om het nog meer te verdiepen.

3. Als iemand moeder wordt zonder geleerd te hebben een kind te zijn en wat het betekent, dan is het een valse moeder, een valse volwassene.

4. Moederschap is gebaseerd op kinderschap. Oh, vleselijken haten dit. Vleselijken haten het kind zijn,

en kinderen. Ze voeren hun kinderen vlees, en leren zo kinderen de schepping te haten, zodat een kind nooit het beloofde wilde land kan bereiken.

5. Ja, vleselijken haten kinderen, omdat ze zelf geen kind willen zijn. Maar ze zijn er goed in kinderen te bedriegen. Dat is hun ambacht.

6. Daarom moet het vlees afgelegd worden. Er is alleen volwassenheid mogelijk in het kind zijn, in het zijn van de minste.

7. Als je naar een kind kijkt, dan zie je het beloofde wilde land. Kinderen hebben geen vooroordelen. Kinderen laten je ontsnappen naar een andere wereld. Ze kennen de valse wereld van de vleselijken niet.

8. De vleselijke is omkoopbaar en een gruwel, benauwend en verstikkend, wurgend, omdat er altijd weer iets achter steekt. Ze zijn van het gebied buiten het beloofde wilde land.

9. Vleselijken zijn nooit wedergeboren geweest en daarom haten ze ware kinderen.

10. Ze zijn zo jaloers op de ware wedergeboren kinderen dat ze hun vernietigend werk zijn begonnen tegen deze kinderen.

11. Ze imiteren kinderen, maar het is valse kinderlijkheid, zo vals dat het kinderachtig is.

12. Deze vleselijken zijn geen ware kinderen van God, geen ware kinderen van moeder natuur, maar kinderen van de zonde die komen om te stelen, te moorden en te vernietigen. Het zijn kinderen van de leugen.

13. Alles is anders bij deze dwazen. Alles wat ze zijn is door vlees, en alles zal weer ten onder gaan door vlees.

14. We zien de valse vleselijken die kinderen het bloed onder de nagels vandaan halen, maar die handen zullen hen een halt toeroepen, en laten zien dat zij slechts een onderdeel zijn in het minderen.

15. Ze doen niet mee met het valse gefeest van de vleselijken met hun valse feestjes, maar gaan terug naar de innerlijke wereld van dromen. Ze staken en kappen ermee en gaan mee op de kindertocht.

16. Je hoeft niet exact hetzelfde te denken en geloven zoals de vleselijken die alleen maar hun eigen geloof als zalig accepteren. Er is grote diversiteit onder kinderen. Kinderen houden zich schoon van de vuile spelletjes van vleselijken, en betalen hiervoor een hoge prijs, maar kunnen zo door de enge poort.

17. Ze moesten hun weg volgen door de wildernissen aan de kusten van de zee, of werden verlokt om met schepen mee te gaan die hen uiteindelijk als slaven verkochten of die schipbreuk leden.

18. De kinderen werden eenlingen, en predikten tegen het bedrog van sociale status en alle ingebakken en ingedutte wetjes van de samenleving, om de wildernis in te gaan.

Het land van de holbewoners

19. Zij waren wildernis mensen. Hun pad was een hongerpad, om tot het land van de holbewoners te gaan.

20. Het was het volk van de besnijdenis van het hoofd, van het verstand. Het was het volk van doem, oftewel de besnedenen. Zij hadden het vleselijke afgedaan, weggesneden.

21. Het beloofde land was het woeste en wilde land van de holbewoners, natuurbewoners.

22. Die kennis is belangrijk om je leven verder op te bouwen, om te emanciperen, om tot anarchie te komen.

23. Kinderen die helemaal niets meer hadden gingen tot het land van de holbewoners.

24. We moeten niet te snel zijn in zoonschap tot iets. God heeft niet zomaar kinderen. Er komt veel meer bij kijken.

25. Eerst moet er met God geworsteld worden, want het zijn slechts beelden. Het gaat al snel mis. Eerst moet de mens in de gaten krijgen hoe ver de mens van dit alles vandaan leeft. De mens leeft ver van God omdat de mens het graag afschuift.

26. De jongeling in de natuur op blote voeten, zonder kleed, dakloos, en arm is een teder en zachtaardig iemand met de eeuwige jeugd, altijd met een kinderlijke gezindheid.

27. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is van de buigzame, subtiele wereld, waardoor de kloof tussen de mens en het geestelijke is overbrugt, tussen mens en Woord.

28. Hij is tussen twee werelden, maar kan alleen door het Woord tot volle bloei komen.

29. In de wereld van het vlees loven en prijzen ze elkaar's mooie jurken, en hoeden en kijken neer op de arme jongeling op blote voeten, alleen in het bezit van een te korte broek, die hun peperdure feesten niet kan bijwonen.

30. De strijd is nog niet gestreden. De jongeling is nog niet geboren. Het wordt alleen geboren als we er kennis van nemen. Alle wegen leiden terug tot de voortijden.

31. Wij moeten tot de leerschool komen, tot het geheimenis. Deze tunnel moet weer open.

32. De sleutel ligt in de voortijden. In onze tocht terug tot de oerkennis, moeten we komen tot het zoonschap tot de oerkennis. Wat betekent dit ? Dit ga je nooit ten diepste begrijpen als je niet de minste bent geworden.

33. Het vleselijke, meeste, kan het geestelijke niet verstaan. Er zal dan een waas over je hoofd blijven hangen, en je denken zal versluierd blijven.

34. In de geestelijke kennis is depressie niet noodzakelijk somberheid en diep lijden, maar het kan ook loslaten betekenen.

35. Het is belangrijk om eerst los te laten, eerst te vluchten, als de mens wordt bedolven onder opdringerige gedachtes.

36. Ga nooit zomaar het gevecht aan, maar ga eerst de leegte en de afzondering in, en mocht het blijven aanhouden, verzet je er dan tegen en ga worstelen.

37. Dit is hoe de geestelijke voorzichtigheid zich uit, als de geestelijke vreze, om zo niet tot een prooi te worden van overmoed.

38. Laat je ook niet met leegtes meesleuren, maar ga de diepere leegtes in. Leegte heeft te maken met loslaten, zodat het zich kan verdiepen, en het loslaten laat je ook weer los, en dat laat je ook weer los, totdat je in vruchtbare loslaten bent gekomen en tot het eeuwige loslaten.

39. De mens mag daarnaar streven, maar blijf alles toetsen. Loslaten alleen is niet genoeg, maar blijf ook vluchten, en verzetten.

40. Het is een oorlog tegen het ego. Je bent in gevecht met een beest. Het is geen tijd voor overmoedig vertrouwen.

41. Er is een schakel tussen het geestelijke worstelen en het geestelijke loslaten. Waarom is dit belangrijk ? Zonder de leegte is het namelijk onmogelijk te toetsen.

42. Een wapen overmoedig gegrepen zal zich op dan

duur tegen de grijper gaan richten.

43. Het is het punt van verbrokenheid waarop de mens de baarmoeder ingaat en de mens grensgevoeligheid ontwikkeld.

44. Weer is er de balans tussen het lijden aanvaarden, het lijden gebruiken, en het strijden in het verzet. Er mag geen samenzwering zijn, geen verbond met de vijand, maar er moet mee gewerkt worden.

45. We zien dan de ijverzuchtige leeuw, en het volk moet ook ijverzuchtig zijn in gerechtigheid, anders ligt onverschilligheid op de loer om de mens te ontvoeren. Dat is wat de oerkennis is. Als je tot de oerkennis komt wordt je ingewijd in de oeroorlog, dus als je tot oerkennis komt wordt je ingewijd in de oorlogskennis.

46. De oerkennis laat een diepere oorlog zien.

7.

Leven of leren ?

1. Wereldse verleiders willen de zinnen afbrengen van soberheid en studie. Ze willen de mens afleiden van de moedermelk. Ze willen de mens afleiden van die bergen waarop die voeten staan die goed nieuws brengen, de mens afleiden van de melkborsten.

2. Deze voeten zijn oorlog. Er is een grote wildernis waartoe het overblijfsel zal vluchten en stromen van levenswater, van hemelse melk, zullen voortkomen. Het Woord onderwijst het overblijfsel.

3. Het geestelijke wees de mens op het voetpad van bloed, zweet en tranen, want het was een werkpad.

4. De wereldse verleiders wilden de mens verleiden tot het gemakkelijke pad. Het geestelijke wees de mens op het pad van studie, het smalle pad. De wereldse verleiders lieten de mens het brede pad zien.

5. Het lijden is ervoor om de gehoorzaamheid te leren en om ons af te scheiden van de zonde.

6. Ga de wildernis in, om je af te scheiden van de wereld, en daarom ga je door al deze dingen heen, om beproefd te worden, en laten we niet denken dat deze beproeving iets vreemds is.

7. De mens kan niet om deze noodzaak om te toetsen heen. Daaraan moeten wij lijden, daaraan moet ons egoistische vlees afsterven.

8. Je werd apart gezet om getoetst te worden en om te leren toetsen.

9. Je ging tot de wildernis om te hongeren.

10. De mens moest de wereld uit om weer te wonen in het Woord. De mens vindt dat dan weer lastig vanwege de vliegenplagen in de wildernis.

11. Maar is de mens zelf geen ergere plaag dan de vliegenplaag ? Wat heeft de mens nu van de wereld gemaakt dan ?

12. Daarom : terug naar het visnet, terug naar de wildernis, terug naar de vliegenplaag.

13. Het zijn de plagen die bevrijden. Een van deze plagen is de vliegenplaag.

14. De vliegenplagen, onderdeel van de wildernis-visioenen, honger-visioenen, zijn onderscheidingsdromen, die dus nodig zijn om op de juiste paden geleid te worden door de wildernis.

15. Dat wat vlees is zal gegeten worden door de vliegen, en dat wat geestelijk is zal opgroeien tot hogere kennis.

16. Zonder wildernis visioenen van onderscheiding is er dus geen bevrijding, geen vrijmaking van het geestelijke.

17. Er is een strijd te strijden die verborgen ligt in de hogere geestelijke oorlogsboeken.

18. Het is de roep van de natuur. Het is de roep van het leven. We kennen het allemaal, en het is iets metaforisch.

19. Kennis en onderscheid verkrijgen kan het beest uiteindelijk verdrijven.

20. Het probleem is dat de mens te snel dingen personificeerd, en dan vergeet de mens de opdrachten waarvoor het staat.

21. We mogen het maar heel licht aanraken allemaal, waar ook de vliegenplaag een beeld van is.

22. Als we er naar grijpen, dan glijdt het tussen onze vingers weg.

23. Uiteindelijk gaat het om de wildernis visioenen waardoor alles wordt uitgewerkt.

24. Als we te aards denken en te aards met deze dingen omgaan, dan worden we onderdeel van het beest wat de mens gevangen houdt.

25. Breinparasieten hebben hun eigen geestelijkheid opgericht om hun positie te verzekeren. Deze geestelijkheid heeft zich aan de mens opgedrongen. De mens zit er helemaal onder en wordt telkens teruggezogen tot deze spelletjes.

26. De mens kan deze parasieten niet zien, en heeft daarom geestelijken nodig, maar de parasieten hebben hun eigen geestelijken aangeboden.

27. Het geheimenis schijnt telkens terug te komen. De mens ligt in een moeras.

28. Ze werken hard, studeren hard, omdat ze weten dat er geen andere weg is. Het komt hen niet aanwaaien.

29. Het is altijd als zwemmen tussen de haaien.

30. En dan is het leven en leren leven met het kleine beetje wat je nog hebt, een stukje natuur.

31. Daar moet het beginnen, want je hebt niks anders meer.

32. Zaai dat wat je nog hebt. Werk ermee. Er is altijd hulp van boven. Er is een weg, en die is subtiel en vluchtig, oftewel niet het voor de hand liggende.

33. De wegen van boven zijn ondoorgrondelijk. Zolang je leert leef je en is er vrijheid en creativiteit, ongeacht je omstandigheden.

34. Op de aarde wordt je beproefd. Daarom gaat de mens door veel lijden, omdat de mens nog de juiste richting moet vinden, en van het lagere afgesneden moet worden. De besnijdenis is pijnlijk, zeer pijnlijk.

35. Als wij tot de geestelijke vissersboot komen, die is onderscheiden van de wereld, dan ziet de wereld dat niet.

36. Het gaat niet om het leven op zich. De wereld legt veel meer de nadruk op leven dan op leren. Het gaat om het leren. Alleen in het leren vindt je je ware doel en is het ware leven te vinden.

37. We kunnen zeggen dat het leven zwaar is, zo zwaar of misschien wel te zwaar, maar als we ons richten op het leren in plaats van het leven, dan is alles anders.

38. Dan zijn we op de leerschool, op de geestelijke vissersboot, en dan nemen we dit alles op de koop toe.

39. Het is de vrucht van het leren, niet zozeer van het

leven.

40. Wat ga je vandaag doen ? Ga je leven of leren ? Dat is altijd weer de vraag. De aarde op zich is dood en heeft geen leven, maar door het hogere orion, de hogere oerbron van de mens, kan het tot leven gewekt worden door het leren.

41. Bovenin de geestelijke verschijnselen is die leerschool. De aarde op zich is vruchteloos, maar heeft de planeten nodig om vrucht te dragen. Daarom wordt de aarde gesnoeid. De aarde is de wijnstok, en het hogere orion, of moeder orion, is de snoeier.

42. Het stroomt vanaf de wijnstok, het schuimt en bruist, en stroomt naar beneden, als een zondvloed.

43. Het straalt dwars door alles heen, de hemelse werkelijkheid.

44. De natuurmens wil niet aanbeden worden als een god. De natuurmens is dwalende in de hemelse wijngaarden, op zoek naar het hogere orion.

8.

De natuurmens

1. De natuurmens wil alles achter zich laten.

2. Iedereen moet het voor zichzelf zoeken. Niemand mag dichtbij komen.

3. En zo werd de natuurmens tot een schrik. En zo werd de natuurmens vruchtbaar, en werd opgenomen tot het hogere orion.

4. Buiten het leren om is alles misleiding. Als je ‘s ochtends opstaat dan moet je niet zeggen : ‘Weer een dag om te leven,’ maar ‘weer een dag om te leren.’

5. De natuurmens is geen toerist op sandalen en sokken die Hawai had bereikt om daar lekker in de watten te worden gelegd door exotische meisjes met palmbladeren die hem zouden verwennen.

6. Dat vind de natuurmens allemaal maar bedrieglijk en tijdverspilling. Er is nog een oorlog te voeren tegen het vlees, en het vleselijke, het zondige, moet nog verslonden worden, maar dat is dus niet letterlijk.

7. De natuurmens moet hier verder al het aardse los laten, als een kind die zijn moeder kwijtraakt.

8. De natuurmens wil discipline hebben.
Het is een bittere opbrengst van de wijngaard.

9. De vleselijke mens is dronken van de vleselijke wereld, niet van de geestelijke wereld.

10. Als de plagen komen dan zullen de vleselijken zich niet bekeren, waardoor men ook duidelijk de vleselijken van de geestelijken kan onderscheiden, want de vleselijken zijn hardnekkig, en zo komt alles aan de oppervlakte.

11. Profeten zijn vaak niet geliefd, omdat ze soms moeilijke boodschappen brengen.

12. Kunnen die profeten daar dan iets aan doen ? Vaak niet, en het vlees van de mens vindt het te moeilijk, en ze kunnen het ook niet geestelijk begrijpen.

13. De mens wil zelf heerser zijn en de bronnen van de voorouders erven en bewaken.

14. Oorsprongen zijn belangrijk. Het gaat over geestelijke bronnen van ons leven, meer de geschiedenis. Dat is dus een veel wijder begrip.

15. Er ligt dus een erfenis klaar voor de mens, die de mens is vergeten, in de oertijden.

16. Laat u leiden tot de borst van de hemel moeder voor het drinken van de hemel melk, en laat u leiden tot de besnijdenis, opdat alle vleselijke stijfkoppigheid en hardnekkigheid in de zonde afgesneden wordt uit hart en verstand.

9.

Verhalen met een diepere betekenis

1. Leef niet door diefstal en steekpenningen. Het vleselijke steelt altijd maar weer, maar het geestelijke leeft lerende vanuit de hemel.

2. In ballingschap kom je tot een andere wereld, ga je alles vanuit een ander oogpunt bekijken.

3. Het zijn verhalen met een diepere betekenis die we ook op ons eigen leven kunnen toepassen. Is de wijnstok niet in ballingschap in de grond ? Alleen zo kan de wijnstok vrucht dragen.

4. Ken uw vijand betekent ook : ken uw gevangenis.

5. Wees een teder, integer en bezonnen mens, sober en gematigd in je opvattingen, om zo ruimte te geven aan het veel grotere.

6. We kunnen wijzen naar een bepaalde vijand, maar allereerst zit die vijand in onszelf, een stuk onwetendheid, een stuk vooroordeel, een stuk haastig bij elkaar geraapt puin wat we als de absolute waarheid presenteren.

7. Wij zitten dus vast in een zekere grond, en daarin moeten wij groeien als een wijnstok.

8. De hemelse ladder is als een wijnstok die van de ene naar de andere kant groeit.

9. Je kunt nooit geheel loskomen van je grond, maar je kan het wel verdiepen.

10. Deze wereld is van God los. De mensen kibbelen met elkaar over wie of wat God is.

11. We hoeven niet met deze spelletjes mee te doen. Altijd maar weer verdedigd de mens zijn eigen cultuur, het gestolene.

12. De mens is dief, en maakt zichzelf tot god, heersende over anderen. Altijd maar weer.

10.

De opname in het geheimenis

1. Soort zoekt soort. Daar waar het hart vol van is, daar vloeit de mond van over, altijd weer.

2. De dieven, ze kunnen moorden en zichzelf maskeren om hun doelen te bereiken. Het zijn niet zomaar mensen, maar werkingen, dode werkingen.

3. Het omzien naar elkaar, het onderscheidende aspect, aandacht geven, luisteren naar elkaar, oftewel de plaatsvervangende empathie, het binnengaan en dragen van de pijn en het lijden van de ander, is om zo de ander te helpen en uit te leiden.

4. Je komt hierin altijd van onderen, niet van boven, maar je hebt het dus zelf ten diepste doorleefd.

5. Alles werd de natuurmens afgenomen, opdat hij tot de hogere natuur zou komen, opdat hij tot de bronnen zou komen.

6. Zij moesten het volk hier doorheen leiden. Dat

was wat de hemelse ladder inhield.

7. Daartoe is de tocht, opdat wij opgenomen worden in dit geheimenis.

8. Het komt uit de natuur wanneer wij het hebben overstegen in doorleving, niet overstegen in onverschilligheid.

9. Het loon van de dief is niet de gevangenis, maar dat de dief niet overgaat naar de volgende school. De dief moet zijn les opnieuw leren.

10. De dieven hadden iets gestolen, maar uiteindelijk komt het weer in de goede vorm.

11.

De moederlijke en dochterlijke geheimenissen

1. De mens moet afsterven aan zijn vlees om wedergeboren te worden.

2. De natuurmens is ook de worstelaar met de beesten van het veld om zo dieper tot de leegte te komen, tot het verslaan van het vlees.

3. De ware overwinning is de verbrokenheid van onszelf. Zonder die verbrokenheid is het geen overwinning maar zelfzuchtige trots.

4. We moeten ons eigen leven verliezen, opdat we het leven van God mogen winnen.

5. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen.

6. Kent gij de inscripties op de muren ?

7. Wij moeten doordringen tot de moederlijke en dochterlijke geheimenissen. Dit om weer het evenwicht van het zelf terug te brengen.

8. Het zelf bestaat uit een vrouwelijke en mannelijke pool. Het zelf kan alleen hersteld worden door begrip van deze polen.

9. De dalen zijn vol zijn van gelijkenissen, als witte bloemen. Iedereen geeft er zijn eigen uitleg aan, en sommigen nemen het letterlijk.

10. Om de witte bloemenvelden wordt gestreden. Het doel is om anderen in het dal te helpen, niet om bedriegelijke macht over hen uit te voeren.

12.

De mens weet teveel

1. Als de mens dat beseft, dan hebben we het geheim van het leven gevonden, en dan zal dat geheim ons ook beschermen, er doorheen leiden en uitleiden.

2. Je gaat nooit voor niets door het dal, maar om te leren en te helpen, uit te reiken, om zo tot nieuwe bergen te komen.

3. Nomadische mensen komen nooit thuis, maar zijn altijd op doortocht. Het zijn natuurmensen. Hun thuis is overal en nergens. Hun thuis is hun werk, hun missie.

4. Oh, wat doet het leven soms pijn, als pijlen door het vlees, opdat het vlees afsterft en de veiligheid van de mens gewaarborgd is.

5. IJlende, dronken mensen, in het dal, als vuile bloemen groeiende aan de oevers van de rivieren, is er zicht te krijgen op deze oeverloze wreedheid ?

6. Want er zijn geen oevers, alleen maar vuile bloemen, die in hun eigen verhalen leven, en je

proberen mee te slepen. De mens is zinkende met een steen aan zijn been geketend.

7. Met pijlen door je vlees opdat het vlees van de onwetendheid afsterft en er wedergeboorte is, maar ook opdat het vlees van het weten afsterft, want de mens weet teveel.

8. Allen sterven zij door een blik op haar te slaan. Tot steen werden zij in alle eeuwigheden. Zij heeft haarzelf nog nooit gezien. Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half, en het sijpelt weg.

9. Daar aan de overkant weten de mensen niet dat ze niet weten.

10. Wees daarom niet te dom en niet te wijs, niet te goddeloos en niet te rechtvaardig. Ga niet te snel of te langzaam. Hoe is dat dan mogelijk ? Er wordt ons een touw aangereikt, het hemelse touw.

11. Leef gematigder. Aan beide kanten loert het vlees.

12. Een mens is alleen.
Als de mens dan tot een breekpunt komt, zijn ziel verscheurd, het geestelijke van het vleselijke gescheiden, onderscheiden, oftewel als hij waarlijk besneden is, dan heeft hij een tent om in te wonen.

13. Abraham vond zo zijn tent, vond zo zijn vrouw.

14. Het is iets van de mens zelf. Zijn lichaam is zijn tent.

13.

De bouw van de geestelijke vissersboot

1. Door verbrokenheid en verscheuring, oftewel doorbreking, van de ziel, het openbreken van de kruik, komt men in contact met het lichaam.

2. Voor Jozef was de exodus het verdiepen, er dieper ingaan, van het lagere Egypte naar het hogere Egypte, want moeder Egypte had hem geroepen.

3. De oermoeder, de orion moeder, roept ons niet zomaar ergens uit, maar ergens diep in. Dat is het pad van Jozef, de exodus naar binnen, de diepte in, zoals er ook alleen maar een weg uit de stad is als je eerst diep ondergronds gaat tot de fundamenten van de stad.

4. Je kunt niet rechtsstreeks naar de poorten rennen, want de poortwachters zullen je niet laten gaan, en zullen hun hart verharden.

5. De geestelijke moeder roept, maar wie luistert ? Ze wanen dat ze buiten de stad zijn gekomen in de wildernis, maar niemand wil onder de stad gaan tot de fundamenten. Ze vrezen het beest. Ze verzinnen uitvluchten dat het beest niet bestaat, of dat je er geen aandacht aan moet schenken omdat je het beest dan teveel eer zou geven, en meerdere uitvluchten.

6. Nee, de historie willen ze niet, want dan worden ze teveel aan het beest herinnerd, en aan de oorlog die ze niet willen strijden. Ze richten zich op de moderne tijden, alsof het beest er nooit is geweest. En zij die nog tegen het beest strijden, die worden voor het beest aangezien.

7. De geestelijke moeder roept, maar de mens slaapt. Bedwelmende drank voor het slapen gaan, en zo slapen ze, wanende zichzelf schoon. De geestelijke moeder roept, als het bouwen van de geestelijke vissersboot.

8. De wildernis ligt in de diepte, onder de stad, niet zomaar rechtstreeks horizontaal ergens. Als het breekpunt komt als een dief in de nacht, dan bestaat de stad niet meer, maar slechts golven.

9. De mens speelt graag met zwaar geschut, denkende dat de vijand is verslagen. Maar de mens vergeet, of wil niet zien, dat hij zijn eigen ergste vijand is. Hij wil alles kloppend maken, maar de weg er niet voor gaan. De vleselijke mens gaat voor het waan-medicijn.

10. Je wordt verkocht, een handeltje in zielen en verdovende middelen. Het is een drugsstaat. Laten we het beest bij de naam noemen.

11. Er ligt een geestelijk probleem, wat geestelijke aandacht verdiend. De geestelijken leven in een andere wereld.

12. De vleselijke mens is een mooi prater, een schoon prater. Je bent een grote zak geld voor hen, niets meer. Je gokt op beesten in een wedstrijd tussen beesten.

13. Kritisch denken kost hen teveel. Lekker makkelijk is de norm.

14. De natuurmens weet dat boetedoening de enige weg is, want de mens heeft een hoge boete naar de hemel en naar de natuur.

15. De ogen zijn poorten en bronnen. De poorten zullen geopend worden, als de opening van een boekrol.

16. Dit is ook het geheimenis van de geestelijke vissersboot.

17. Daarom moet de mens dieper de tent in, dieper de aarde in, dieper zijn lichaam in.

18. Het water stroomt naar beneden, waar het splitst en gaat draaien,
waar het tot mensen wordt, maar het is slechts de branding.

19. Ik bevond me in een woestijn, heel lang geleden, in een droom. Ik was zeer diep gegaan, en was in tunnels onder de woestijn terecht gekomen, waar alles vastliep, als een beeld van het gaan over de verminderingsgrens, waardoor de bronnen van de natuur opwellen.

20. Het is een verborgen plaats, verborgen van de aarde. Het is een beeld van vruchtbaarheid : wedergeboorte en opvoeding.

21. Het touw is bij de natuurmens om hem op zijn tocht te beschermen. Het touw is de grenzen van de mens.

22. De mens moet in verbinding staan met de hemel, de hogere wereld.

23. Er is een poort van vele touwen, met een heleboel messen, wat de besnijdenis inhoudt, oftewel het minderen.

24. Alleen de mens die mindert kan door deze poort, dieper de wildernis in.

25. We kunnen alleen door deze poort gaan door veel geween, oftewel door verbrokenheid.

26. De leer van het beloofde wilde land, heeft de geestelijke vissersboot gebouwd, en als we tot deze boot willen gaan om tot het beloofde wilde land te gaan, dan moeten we de regels van het beloofde wilde land kennen.

14.

Wachten op oogsttijd

1. Wat je uitzendt komt vroeg of laat naar je terug.
Zo kun je je wereld bouwen.
Aan het einde zal alleen datgene zijn overgebleven wat je zelf hebt uitgezonden,

wat je zelf hebt gegeven, gezaaid, en de oogst ervan.

2. Wat je uitzendt komt niet altijd direct naar je terug,
maar alleen als het oogsttijd is.

3. De mens wordt namelijk ook beproefd,
en eerst moet het zaad in de grond sterven en wortel schieten.
Dat wat je bent is dat wat je hebt gegeven.

4. Wees hierin geen overmatige dwaas,
want het is de hemelse prediking,
het is niet materieel, maar een droom.

5. Als de ander niet zelf het goede zaad zaait, dan kan jouw goede zaad hem nooit bereiken. Het is altijd een kruispunt van gevers.

6. Er zal niks anders zijn,
geen nood en geen pijn,
slechts datgene wat je hebt gegeven,
en als je leven hebt gegeven, krijg je leven terug,
en als je eeuwigheid hebt gegeven, krijg je eeuwigheid terug,
en de ontvangers zijn alleen degenen die hetzelfde hebben gedaan.

7. Alleen gevers zullen ontvangers zijn
En geven is een hemelse prediking, een gedachte, een droom.

8. Kleine gebaren en kleine gedachten,
kunnen heel groot zijn.

9. Mensen willen vaak groots doen, veel en vaak,
om de aandacht te trekken,
maar goede melk behoeft geen krans.

10. Kleine dingen kunnen zo groot zijn,
het kleine zal het grote zijn, en het grote het kleine.

11. Er is wel een weg doorheen, een manier om ermee om te gaan. Het is dan goed om gewoon je werk te blijven doen, gewoon te blijven zaaien, opdat de natuur er iets mee kan doen.

12. De hemel spreekt niet zomaar.
De hemel en ook het leven is een groot geheimenis.
Er zijn geen duidelijke antwoorden.

13. Je moet het ervaren, doorleven, ontdekken, door veel twijfel heen,
verwarring, soms leed, soms angst.
Je bent volkomen mens op de golven.

14. Werelds leven of natuurlijk leven ?
Als natuurmens ga je altijd weer de diepte in,
om geestelijke ontmoetingen te hebben,
om boodschappen te horen die geestelijk opbouwend zijn,
en dat kan door dromen in de nacht, door studie,
door bepaalde boeken, of door het geestelijk bezig zijn overdag.

15. Werelds leven of natuurlijk leven,
Het is een groot verschil,
als je werelds leeft dan leef je doelloos,
en is het altijd hetzelfde,
maar het natuurlijke leven is altijd anders,
en hierdoor kun je groeien

16. Natuurlijk leven of werelds leven ?
Velen denken er niet eens over na,
en velen weten niet eens wat natuurlijk leven is,
maar het geeft je leven inhoud,
het geeft je leven richting

17. Natuurlijk leven of werelds leven,
als je werelds leeft verdoe je je tijd

18. Het water stroomt en stroomt maar,
de zeespiegel altijd hoger,
soms is het beter zelf water te zijn,
zelf zijn als de golven

19. Maar de wind, mijn kind, spreekt onverstaanbare talen,

De wind hoort je niet,
neemt je op,
en slingert je gewoon een eind weg

20. En de wind bewaakt het water,
doet het water oprijzen,
oh, hoe geweldig moet het zijn om te kunnen vliegen,
als de wind,
het is iets om over te dromen,
het is iets om te oefenen,

21. Daar geef je misschien alles voor op,
maar waar is het ?
als je het ziet is het al weer weg,
het hoort je niet,
en spreekt onverstaanbare talen,
het kent je pijnen niet, en niet je moeiten,
het is immers de wind,
neemt je op,
en slingert je weg,
om een nieuw leven te kunnen beginnen

15.

Geleid door het geestelijke

1. Er zijn een heleboel vijanden in de onthechting die jacht maken als je probeert te onthechten.

2. Ze zullen op je schuld gevoel proberen in te werken, op je gemis en heimwee. Al met al is onthechten niet eenvoudig.

3. De natuur helpt in ieder geval met onthechten. Aan het einde van elke dag val je vanzelf in slaap en ben je in een andere wereld. Als je dan opstaat begint de nachtmerrie weer.

4. We zijn in de wereld maar niet van de wereld. De vleselijke realiteit is een bepaalde zienswijze, en zo is de onthechting ook een bepaalde zienswijze. Je zicht moet veranderen. Er is een strijd om het oog, en ook om de manier waarop je luistert, om het oor, en er is een strijd om je hart en verstand.

5. Als je dan met je bootje naar zee gaat om te onthechten, dan laten ze je heus niet zomaar gaan. Het leven moet doorleefd worden, en eerst is er het verkeerde, oftewel het omgekeerde, het verwarde.

6. De zee kent ook hoge golven waarin je van alles kan verliezen. Misschien zinkt je schip wel en moet je alleen verder zwemmen, in de hoop dat een grote boot je oppikt, of dat je een eilandje vindt. Soms heb je dan misschien het gevoel dat je gewoon wegzinkt tot de bodem.

7. Onthechting is dus ook doorleving, en dat is een grote worsteling.

8. Soms moet je dan zeggen : Ik weet het niet meer, maar dat is ook de onthechting, want er is zoveel vleselijk weten.

9. Onthechten betekent dat je niet meer door het vleselijke, lagere aardse, wordt geleid, maar door het geestelijke.

10. Het is snijdend als een slager.

11. Waarom ben ik zo ? Waarom kan ik niet aarden ? Waarom kan ik niet gewoon rustig zijn ? Om te onthechten.

12. De ware rust is een geestelijke rust, van het onthechten. Ook al ben je onrustig, dan kun je toch die geestelijke rust hebben, ook al zie je het soms niet en ben je op de golven. Dan weet je dat je verder moet en dat het nog niet af is.

13. De onthechting is ook een beveiliging opdat je niet indut, geen vleselijke feestjes viert met de grote massa’s, wat gewoon systemen zijn. Het zijn geen massa’s mensen die het beter weten en beter doen

dan jou. Neen. Het zijn systemen. Daarom moet je onthechten.

14. De massa is een verlokking van de vleselijke realiteit om je eronder te krijgen. Dode massa's zijn het. Systemen. Het zijn lege vaten die worden gebruikt.

15. De onthechting : soms knaagt het, de woede, de pijn, de angst, het gemis, heimwee, schuld, de eenzaamheid, bittere eenzaamheid, zelfs wanneer je niet alleen bent, maar je je gewoon alleen voelt, niet verbonden. Ze leven maar raak om je heen, en daarom voel je je eenzaam, een eenling, maar blijf dan onthechten.

16. Het zijn zuigende krachten die je proberen terug te zuigen. Je ontkomt er niet aan, maar blijf dan onthechten.

17. En ik word weer tot steen,
IJskoude kennis en ijskoud loon.

16.

De verborgen bloem

1. Soms moet je terug naar de stad om je opgesloten zelf op te zoeken en te vinden. Je komt dan op plaatsen waar je eigenlijk niet wil wezen. Maar als je dat deel dan hebt gevonden en bevrijd, wordt je weer teruggezogen, weggeslingerd door de wind. Dat kan soms heel spannend zijn. Je kunt dan ook weleens angstig zijn.

2. De stad leeft niet. Het is een steen. Maar er kan ook nog een bloem in de stad verborgen zijn.

3. Ik kan de stad nooit bereiken,
Ik kom nooit aan in de stad,
De stad is een bloem.

4. We zijn in de stad maar niet van de stad. We zijn in de onthechting. We kunnen nooit een worden met de stad. Toch is de stad ook een bloem waaruit wij honing kunnen halen om onze eigen wereld te bouwen.

5. Zoveel woorden om tot de stad te komen,
Maar het glijdt er langsheen als een golf

6. Alles staat al in de boeken. De stad is iets literairs, een abstracte metafoor, en de literatuur leidt tot de stad, door de stad en dan uit de stad. Dat is het proces van onthechting, waarin je het doorleeft.

7. De mens moet zich namelijk ook onthechten van de vleselijke onthechting die overmoedig, vaag en onverschillig is. Ware onthechting gaat altijd diep en dwars er doorheen.

8. Bestaat de stad wel ?
Of is het alleen maar één van mijn dromen ?

9. Het is goed om aan de stad te twijfelen. Twijfelen is ook onthechting.

10. Ik zie hen bruggen bouwen naar de stad,
Maar zij komen nooit aan

11. De stad komt nooit meer terug,
De weg zal nooit getoond worden

12. Je kunt niet meer terug naar de vleselijke stad als je in de onthechting bent. Ook al ben je er misschien nog, je kunt het niet meer pakken, je bent er uitgegroeid. Het voelt niet meer zoals het was. Je bent anders nu. Je voelt je er niet meer een mee.

13. Het is allemaal vaag, ijdel en doelloos.
De stad is dood als een steen, en toch kun je er nog dingen in zien,
als in een orakel,
maar waak ervoor dat je er niet door opgeslokt wordt.

14. Soms zijn er dingen die je overkomen of waar je doorheen moet die je niet direct begrijpt, maar die eerst nog vertaald en verwerkt moeten worden. Het leven is literatuur. Het past in een bepaald verhaal. Maak het mooi en diep. Dat is de ware schoonheid, van de literatuur.

17.

De geestelijke herderin

1. De mens moet een zeker lijden doorstaan om het leven te ontwarren en het terug te vertalen tot de bron, putten terug de diepte in.

2. Men moet daarom ook wel het lijden beschouwen als noodzakelijk, opdat de muren van het vlees worden afgebroken waarin de mens is opgesloten.

3. Soms wordt er over ons gelogen. Soms worden we verkeerd begrepen of onbegrepen. Het is belangrijk dat we beseffen dat het lijden niet een doel op zich is, maar dat het moet leiden tot een dieper inzicht. Ook de ervaringen en indrukken mogen nooit op zichzelf staan, maar moeten leiden tot de wezenlijkere kennis van het bestaan.

4. De natuurmens kent de weg tot de vrucht, de overgave, het offeren, het geven. De volharding is het teken van vruchtbaarheid en het geheim van nageslacht. Eerst moest hij aan zijn vlees sterven om tot de vrucht te komen, om te komen tot het hemelse vissersvolk.

5. Geduld en volharding is nodig om in het beloofde land te kunnen leven.

6. Dan wordt inzicht tot een gewoonte, tot een natuur.

7. Er is een oorlog te voeren tegen het vlees, tegen de onwetendheid en het ongeduld.

8. De mens moet de aarde nog tot volkomenheid brengen, compleet maken, door te komen tot het verband.

9. De mens is geroepen om harde werkers te zijn, en om de oorlog niet te verzuimen.

10. De mens moet tot het verborgene gaan, tot de wachter van de mond.

11. Alles wat hongert en mindert heeft een ziel.

12. De dochter van de volharding is de oogst. Het dochterschap is de oogst van het moederschap, en wordt ook voortgebracht door het volharden van het zoonschap, tot de besnijdenis van het vleselijke deel.

13. De geestelijke vissersboot is nodig voor de wedergeboorte, als een baarmoeder.

14. Door het Woord hebben zij het vlees overwonnen, door empathie.

15. De mens heeft zichzelf koningen, schurken en marktkooplui verkozen, en niet geluisterd naar de geestelijken die de paden van wedergeboorte getoond hebben.

16. De mens heeft niet geluisterd naar de wildernis moeder en de geestelijke moeder.

17. De geestelijke herderin is over de mens aangesteld, over het lam, om het lam te leiden. De lammeren horen naar haar stem.

18.

Kinderen van de eeuwige kennis

1. Aan jezelf werken betekent het minder worden en empathie, het afdalen om los te komen van je valse, vleselijke opgeblazen zelf, om dan je verloren collectieve zelf te vinden wat rondhangt in alles om je heen.

2. Het gaat in het toetsen om de zelfverloochening, en dat heeft alles met empathie te maken en boetvaardigheid dat je het gestolene, dat waarmee je je hebt volgevreten, alle onverschilligheid, loslaat, om weer een zuiver zicht en begrip te krijgen. De minste zijn.

3. Als dat er niet is, dan heb je geen zaad om te zaaien. Wij komen altijd van onderen, niet van boven. De mens moet minder worden, niet meer.

4. Het plaatsvervangend lijden is je zintuig, en dan ga je dingen onderscheiden en door dingen heenprikken, want het plaatsvervangend lijden neemt de onderste plaats, dus dan kom je tot de minderheden, en degenen die achter de schermen lijden, dus de natuurkrachten, moeder natuur, enzovoort.

5. In die zin help je jezelf door naar de basis van zelfverloochening, boetvaardigheid, teruggeven van gestolen goederen te gaan, om weer een geheel te vormen met de bescheidenen en zachtmoedigen, wat een deel is van jezelf.

6. Al het andere van wie het eerst komt die het eerst maalt enzovoort zal wegvagen. Aan jezelf werken is dus nooit iets egoistisch.

7. Je komt tot het hogere verband juist om alle eenzijdigheid van je weg te laten vallen.

8. Je helpt door de kennis te helpen, de hogere verbanden.

9. Het vlees verzint altijd weer uitvluchten. Het eenlingenschap is potentieel levensgevaarlijk. Het kwaad is vol met gnosis, en dat is het bedriegelijke ervan, maar die misleidende, verscheurende macht zit ertussen, opportunistisch, en hij houdt de uiteindelijke hogere gnosis verborgen, omdat er geen empathie was, maar allemaal het zelf, en dat is dus helemaal geen zelf meer. Allemaal zelfbedrog.

10. Empathie, plaatsvervangend lijden, het zintuig van het lijden, het ene herkennen in het andere, de wijsgeerlijke liefde tot het vreemde, is niet iets zoetsappigs, maar een worsteling, in de geestelijke arena.

11. Ware empathie prikt door het valse heen, en zal altijd weer tot de diepere lagen gaan, de bedriegelijke maskers eraf scheuren, zodat het zaad komt waar het moet wezen.

12. Het is dus geen selectieve empathie, maar doelgericht. Het zal niet voor het verkeerde doel lijden, geen tijd verspillen, niet op de verkeerde plaatsen uithangen. Je toetst altijd dingen aan de het verband, niet aan het eenzijdige lagere zelf. Het gaat om een volkomen offer, volkomen jezelf geven en geen reserves erop nahouden, of van ja later, of eerst dit, eerst dat.

13. Dat houdt dus in jezelf niet voor de gek houden, nederig zijn, dingen afwegen en onderzoeken, niet overmoedig naar allerlei middelen grijpen.

14. Het gaat over nodige karaktereigenschappen die er moeten zijn en die verbonden zijn aan strenge voorwaarden.

15. Egoisme ligt aan beide kanten van het touw op de loer. Ieder mens is omsingeld door de machten van egoisme en bedriegelijke onverschilligheid en verdwaasdheid en het zal elke mogelijkheid en gelegenheid aangrijpen om vat op de mens te

krijgen.

16. Het is dus alles of niets. Alleen volharders in empathie zullen er doorheen komen want hen wordt een pad getoond.

17. Een beetje empathie is niet genoeg. Het is een studie. Het moet je natuur worden, en nogmaals gaat het dan om geleide empathie, wat geen roekeloze empathie is.

18. Je springt niet zomaar in allerlei putten voor de lieve vrede ervan. Neen. Empathie is een oorlog, een besnijdenis. Een oorlog tegen het vlees.

19. Empathie is de toewijding, en zelfs de worsteling, met de moeder aarde, want er is dus ook de lagere vleselijke aarde.

20. Vlees parasieten zijn enorm intelligent en sluw, meesters in camouflage, en de langdurig vleselijke mens is daar geheel uit opgebouwd, allemaal bedriegelijke laagjes, een heel warnet.

21. Het is allerminst de bedoeling dat de mens zomaar een blinde vuistvechter wordt, als een waanzinnige woesteling die alles platmaait.

22. Oorspronkelijk had de tucht te maken met een metafoor van verbinding, wat zich uitte in het betalen van religieuze en rituele belasting.

23. Tucht had te maken met economie en ecologie, en had ten diepste te maken met de profeten, omdat dit het teken was dat zij kinderen waren van de eeuwige kennis. Die tucht was eeuwig als een herinnering dat alles aan elkaar verbonden is, en alleen kan werken in het verband.

24. Er is hemelse gebondenheid door de eeuwige tucht. Tucht is onderwijs. Tucht is verdieping.

25. We zien hier dat de leer van de tucht een baarmoeder is, een vrouw in barensnood, de geestelijke vruchtbaarheid, metaforische tucht en onderwijs voor haar kinderen.

26. Zij die de vleselijke tucht prediken houden de waarheid ten onder in overmoedig en overmatig geweld.

27. Adam was eerst met zijn geestelijke moeder, en werd toen aan zijn vrouw, Eva, gegeven, als een beeld van de onderwijzing. Hij predikte tegen het afvallige vlees.

28. Leer luisteren door doorboorde oren. De mens kan door de verbrokenheid niet meer luisteren naar het vlees, maar alleen nog maar naar het geestelijke.

29. De vrede tussen mens en dier ging verloren door de zondeval maar zal in de eindtijd weer terugkeren.

30. In de rivier ligt het geneesmiddel. Dit is een geneesmiddel van verbrokenheid, waardoor het oerzaad en het geestelijk zaad losbreken.

31. In de rivier ligt het scheppingswonder besloten.

Het afbreken van heilige huisjes

32. Het blijft vast, het blijft eenzijdig, het blijft orthodox en naargeestig, eng, leugenachtig, totdat je het naar beneden werpt tot de voet van de berg om het te verbreken, al die heilige huisjes, en al die heilige talenhuisjes.

33. Het blijft zoals het is, totdat je het gaat omdraaien. Dan gaan de hemelse rivieren open en ga je openbaringen krijgen, om zo terug te keren tot het paradijs. Het is iets van binnen.

34. Je moet het zelf worden. Je moet het zelf maken, door alles weer terug te draaien. Verbreek het, en draai het om, anders blijf je opgesloten in de zieldovende vleselijkheid.

35. Bevrijd jezelf. Stop met talenterreur, en stop ermee je netjes en braaf te onderwerpen aan de talenterreur, want het was gemaakt om je in de kooi te houden. Je bent niets anders dan een fokschaap voor de ongeletterde talentirannen.

36. Ook Irak moest heilige huisjes vertreden, heilige wetten, omdat er iets hogers was.

37. Het is een natuurverschijnsel waar de mens niet aan kan ontkomen.

38. Het hemelse is een cyclische, bewegende taal, als de wateren van de rivier, de wateren van de hemelse zee. Deze taal ligt ten grondslag aan alle dingen. Alles moet dus omgedraaid kunnen worden om het onderliggende verband te kunnen blootleggen.

39. De natuur ziel roept vanuit de diepte van de mens.

40. Om terug te komen tot de oerziel of geestelijke ziel moet de mens teruggaan tot de rivier waarin of waarachter deze ziel besloten ligt.

41. De geestelijke vissersboot is een beeld van de innerlijke baarmoeder waar de oerziel zich aan onderwerpt.

42. Empathie is er om onderscheiding en nuances aan te leggen. Dat is waar de baarmoeder, en dus de geestelijke vissersboot, voor staan.

43. Alleen door het visnet van de geestelijke vissersboot, oftewel de empathie, kunnen we tot de dieptes van de geestelijke bronnen komen.

44. Het is een beeld van het hongeren, het minderen, om zo los te komen van vleselijke banden, om zo opgenomen te worden door de hemelse banden.

45. De mens worstelt met zijn eigen vlees om zo door het geestelijke te worden opgenomen.

46. Het is ook een beeld van het komen tot het oer, tot de prioriteiten, tot de ware aaneenschakeling van hemelse principes.

47. Telkens als het avond en nacht wordt keert de mens weder tot de moeder aarde, de donkere moeder, om zo tot wedergeboorte te komen, want haar naam is schepper.

ODENLECH

1.

De wee sprekingen

1. Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.

2. Wee de ouders die niet tot de hemel zijn doorgedrongen om een weg te bereiden voor hun kinderen.

3. Wel is het zo dat de ouders die de goede boodschap brengen door het wereldse systeem worden tegengehouden, de mond worden gesnoerd, en zelfs van hun kinderen worden achtergehouden.

4. Wee de ouders die zomaar alles van het systeem voor zoete koek slikken.

5. Ze hebben alle hoeken van het hedonisme bezocht, opdat ze konden blijven doorslapen terwijl hun kinderen werden doodgemarteld.

6. Vele ware ouders zijn al doodgemarteld of zijn op andere manieren monddood gemaakt, maar dit boek is van de natuur.

7. Niemand vecht met succes tegen de natuur.

8. Is er een urgente boodschap verborgen die de mens niet wil horen ?

9. Is er urgent ook een brug nodig om verdere problemen te voorkomen ?

10. De geoefendheid is Arete (Areta), ook een beeld van kennis en studie. Zij is ook de geestelijke oorlog.

11. De sobere moet op het pad niet zomaar steken bij goede daden, maar moet geoefend worden, om zo te komen tot Arete.

12. Eens probeerde Kakia, de zwaar opgemaakte verleidster tot het kwaad, de sobere te verleiden door hem weelde en plezier aan te bieden, terwijl Arete hem een leven van worsteling met het kwaad aanbood.

13. De sobere koos toen het pad van Arete.

14. De mens moet op Areta gericht zijn, de geoefendheid.

15. Alleen door Areta, geoefendheid, kunnen we tot de kennis kunnen komen.

16. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met het geestelijke Woord.

17. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid, en ook niet om door goede werken tot God te komen, maar door de geoefendheid, Areta.

18. De natuur is moeilijk te vatten. Daar moet de mens moeite voor doen, want de natuur is niet goedkoop.

19. In de sobere leer is Areta de opvoedster en onderwijzer tot het geestelijke Woord.

20. Iedere sobere moet ernstig streven een ontmoeting met haar te hebben, zoals wordt geleerd ernstig te streven naar het ontvangen van het geestelijke.

21. Kakia, de verleidster, de godin van het kwaad, kwam om de mens te misleiden de geoefendheid om te ruilen voor gemakszuchtig plezier en weelde wat een geheel eigen religie vormde.

22. Er is geen simpel ja of nee, maar er zit een

enorme creatieve ruimte tussenin, het pad in het midden.

23. De mens heeft het lopen verschuiven met eigen gemaakte waardensystemen en hierarchieen.

24. De mens wast elke oproep tot geoefendheid heel snel weg met indutters zoals 'geloof' en 'genade'.
Deze woorden hebben geheel nieuwe betekenis gekregen in het wereldse woordenboek.

25. Maar het kwaad vormt en definieert het goede, zoals het goede het kwade definieert en vormt.

26. Het pad gaat hier dus dwars doorheen. Alleen zo kan de mens tot Arete, geoefendheid, komen.

27. Het geestelijke Woord is voor de soberen een synoniem voor zowel de natuur als God.

28. Zowel het geestelijke Woord als Areta staan centraal, en zij kunnen ook niet los van elkaar bestaan.

29. Het geestelijke Woord is de subtiele wet van het al, het ogenschijnlijke toeval, wat de mens dient te volgen en te gehoorzamen om niet doelloos als een dwaallicht weg te vagen in de schaduwen ervan.

30. Areta en het geestelijke Woord zijn de gidsen van de mens in het moeilijke bestaan voor de sobere.

31. Het lot van de mens is zijn eigen karakter, en daarom is oefening daarvan voor levensbehoud.

2.

Geen toeschouwer zijn

1. Niets is vanzelfsprekend, maar er is een noodzakelijkheid waar zelfs de goden tevergeefs tegen strijden.

2. Laten we beseffen dat dit gewoon principes waren die zich opdrongen als de noodzaak van de natuur balans.

3. Mensen zijn altijd weer op zoek naar leiders en helden, naar rolmodellen, maar de mens moet beseffen dat dit slechts personificaties zijn van de hogere principes van het zelf. Daarom is lofprijs ook niets anders dan het goede wat zich in het zelf manifesteert.

4. Het is een eigen verantwoordelijkheid, en een werkwoord, opdat je geen toeschouwer bent aan de zijlijn en alles maar projecteert op het rondvliegende balletje waar anderen achterna lopen.

5. Hierin ligt dus ook gevaar van de passieve gods-aanbidding waarmee de hedonistische kerken vol zitten.

3.

Het volk van Eva

1. Zelfs in de filosofie zijn er gevaren dat de mens principes op een hoop gooit om ze te absoluteren, ze gaat aanbidden en dan gaat verkopen, wat gewoon puur diefstal is, want de mens is geroepen om nomadisch te zijn, om alles ook weer achter te laten om tot hogere principes te komen.

2. Ik heb in mijn leven heel wat moeten weggooien en verscheuren en tot vuilnis moeten rekenen waar de materialisten en hedonisten helemaal in paniek over zijn geraakt, maar ik moest verder, en zo konden zij ook verder.

3. Vaak is er mij aangeboden om mijn boeken voor peperdure prijzen te verkopen, maar ik heb zelfs een

groot deel van wat ik geschreven heb ook weer achter moeten laten.

4. Ik kan in de kerk staan en mijn handen in de lucht heffen om hun afgoden te prijzen maar als ik zelf niet verander en de verantwoordelijkheid neem, wat is mijn lofprijs dan waard ?

5. Zo weet ik van mensen die weigeren iets aan hun kapotte relaties te doen en dan maar vooraan staan in de kerk met hun handen in de lucht om de afgod te prijzen, terwijl gemakszuchtigheid in hun hart ligt. Wat is de lofprijs dan nog waard ?

6. De zonde behoort het goede niet te prijzen, maar behoort zich te bekeren om zelf het goede te zijn. Dat zou de ware lofprijs zijn, maar waar zijn kerken vandaag de dag mee bezig ?

7. Ze loven en prijzen elkaar's mooie jurken, en hoedjes en kijken neer op de arme Eros die op blote voeten, alleen in het bezit van een te korte broek, hun peperdure feesten niet kan bijwonen.

8. Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht.

9. Dit is een ernstige zaak, want dat is de toestand van de wereld en de kerk vandaag de dag. De sobere zegt dan : 'Ik doe aan zulke feestjes niet mee.'

10. Waarom zoek je het dan nog bij jezelf, wat allemaal illusie is ? De zoektocht is naar je hogere zelf, in Areta, in het geestelijke Woord.

11. Meer heb je niet nodig, maar de illusie is ervoor om het ware te vormen en definiëren. Dat is de kracht van de dualiteit. Het is bruikbaar voor de sobere, en behorende tot de fysiologie van de oerstof.

12. Het einde zal vastraken in het begin, want alles gaat in cirkels.

13. Je moet aan jezelf werken, want daar is alles al. Daar is al het scheppings-stof wat je nodig hebt, en Areta is het product van gewoonte.

14. Het moet een automatisme voor je worden, van mechanische kwaliteit, anders zal je niet door het leven heenkomen.

15. En de weg tot de geoefendheid, Areta, is de weg van de askesis, de oefening.

16. Areta is ook een woord voor mannelijkheid, de geoefendheid, wat gebeurt op het pad van de eenling, het vol zijn met Areta, het getest zijn aan het geestelijke Woord.

17. Je kan het een held noemen, of een anti-held, want het heeft niet gebogen voor de massa's, maar heeft zijn innerlijkheid gevonden, de mannin, het oorspronkelijke volk van de geestelijke kennis, van Eva.

18. Hij heeft niet voor superman gespeeld, maar is de weg van de discipline gegaan.

19. Hij is geen spijbelaar die de mens zware geestverruimende drugs heeft verkocht om hen bedriegelijke illusies van veiligheid en overwinning te geven, maar hij is gegaan tot de school van de geestelijke oorlogsvoering gegaan om zichzelf te oefenen, de natuurschool.

20. Hij loopt niet als een fletse zakenman met een gladgestreken pak en stropdas rond om zijn product van oplichting te verkopen, hoewel hij ook niet als een wilde weldoener parels voor de zwijnen werpt, maar hij heeft een vaste brug gebouwd, zij het van wildernis touwen, over de woeste oerrivieren van het oerwoud.

21. Hij is een wenende filosoof, niet alles maar wegwimpelend en weglachend. Zijn Askesis heeft

hem tot Areta geleid, zijn hogere zelf. Hij is de duisternis ingegaan en is er obscuur door geworden. Hij weet dat de aarde een mentaal en verbaal mijnenveld is.

22. Hij laat de mens moeite doen om zijn filosofie te begrijpen. De mannelijkheid is de geoefendheid in het luisteren, de geoefendheid in het zoeken naar de hogere dingen en het achterlaten en minderen van de lagere dingen.

23. De mannelijkheid is de mindering, en de vrouwelijkheid drijft de mannelijkheid hierin aan om te minderen, en zij vermeerdert zo zijn hogere dingen. De wereldse surrogaten hiervan zijn de vermeerderingen van het lagere aardse.

24. De sobere knapt af op de lagere levenswijzen van de wereldse mens. Hij ergert zich eraan en weent erover.

25. Hierdoor zondert hij zich nog meer af.

26. In die zin is het dus een negatieve richtingaanwijzer, maar het heeft ook positieve richtingaanwijzers. De sobere heeft beiden nodig.

27. Dat is het pad van de oorlogs-rede, het Woord van de geestelijke oorlogsvoering.

28. Adam moest in een diepe slaap vallen om tot de geestelijke kennis van Eva te komen, zoals de sobere dit moest om tot Areta te komen. Dat is de ware lofprijs, wat ook een woordbetekenis is van Areta.

29. Gij zijt een uitverkoren geslacht, het volk van God’s eigendom, om de prediking van Areta, lofprijs, geoefendheid, te brengen van God, die u geroepen heeft uit de duisternis.

30. De definitie van lofprijs is dus geoefendheid, Areta, en zij moest verkondigd worden, zoals Adam Eva moest verkondigen, omdat zij de drager van de geestelijke kennis was.

4.

De vruchten van Kakia

1. Areta is een vrouwelijk woord, naast het feit dat zij een geestelijk aspect van God is.

2. Zij moet verkondigd worden, als principes, maar doet de kerk dit vandaag de dag ?

3. Velen weten niet eens wie of wat Areta is. Het vrouwelijke is als kwaad voorgesteld en het principe waarvoor het stond werd verborgen gehouden door geloof en genade.

4. God’s Areta, heerlijkheid, bedekt de hemelen,
en de aarde is vol van Haar lof en eer.

5. Weer ligt hier de missie om areta, de noodzaak van de geoefendheid, te verkondigen.

6. Vlijtig drukt de wereldse mens op iedereen een etiket en stookt ze, en drijft daarmee haar markt, als Kakia die de sobere probeerde te verleiden tot de weelde en het plezier daarvan, het goud der dwazen.

7. Maar Areta boodt de sobere de geoefendheid aan in de worsteling met zulke monsterlijke gedrochten, en voor dit pad koos de sobere.

8. Het geestelijke Woord is niets zonder Areta, de geoefendheid.

9. Waarom staat de mens dan onder de druk ? Omdat de mens hierdoor geoefendheid moet leren, tot Areta moet komen.

10. Er is geen filosofie zonder Areta. Areta liet de sobere worstelen met de meest erge monsters voor dit doel. Daarom kiezen velen voor het pad van Kakia, en niet voor de geestelijke oorlogsvoering.

11. Veel mensen nemen het niet zo nauw met het leven. Ze komen en gaan weer. Maar het leven is nu eenmaal gruwelijk misduidig als noodzaak.

12. Directheid is namelijk noodlottig. Alleen in dit contrast zullen de geoefenden op het pad van de sobere eenling, op het pad van Areta, de rode lijnen opmerken.

13. De kennis staat niet op haarzelf. Het moet geoefend zijn. Er is daarom een onverbrekelijke link tussen geestelijke kennis en areta.

14. Kennis van God is de hoogste vorm van oefening. Daarom gaat het allereerst al helemaal niet om zomaar dingen uit een boekje over te nemen, maar moet het geoefend zijn, verdiept, en dit is een worsteling in de geestelijke oorlogsvoering.

15. Alles moet namelijk getest worden aan het geestelijke Woord.

16. Geld of titels is hierin geen maatstaf, maar een drogreden.

17. De wereldse kerk is gebouwd op drogredenen en is pure kwakzalverij. Nooit maar dan ook nooit had het medische los mogen komen te staan van de geestelijke oorlogsvoering. Dat is haar val geweest. Ze is verleid door de vruchten van Kakia. Nu zijn ze zwaar vergiftigd en trachten ook anderen te vergiftigen.

18. God lief te hebben betekent niet dat God deze liefde dan ook beantwoord, want God is de Rede, en die reageert op het gebied van oefening en geoefendheid.

19. Je kunt dus niet een zogenaamde 'romance' met God aangaan terwijl je daarbij elke soort van oefening ontwijkt.

20. Wij kunnen alleen daadwerkelijk God kennen en God liefhebben door de geoefendheid op het pad van Areta.

21. Zij die onder onwetenden leven, onder zij die dronken zijn, bacchanten, proberen hun weldaden zoveel mogelijk te ontwijken. Dit omdat ze niet op dezelfde manier dronken willen worden.

22. Ze zijn op zoek naar het geestelijke Woord, niet de dronkenschap.

23. De onwetenden zijn als hen die door blinde begeerlijkheid gedreven worden en elkaar alleen maar belonen in koophandel, oftewel omkoperij.

24. Het ontwijken van het aas van de onwetenden loopt gelijk op met het overwinnen van gevaren, en dit is de geoefendheid, areta. Dit heeft dus ook met de mindering op het pad van de askesis, oefening, te maken.

25. De mens moet geoefend, areta, worden in het geestelijke Woord. Dit is de worsteling in de natuur, het pad van de sobere die niet boog voor Kakia, de misleiding van weelde.

26. De sobere moest kiezen tussen het pad van Areta, de geoefendheid, en het pad van Kakia, de slechtheid.

27. Kakia kwam als zacht en hevig opgemaakt met grote ogen, terwijl Areta kwam als soberheid, en zij werd ook de vrouw in het wit genoemd.

28. Kakia wilde met haar zachtheid de sobere verleiden tot het nemen van de gemakkelijkste en plezierigste weg, terwijl Areta al vanaf het begin zei dat zij de sobere niet zou misleiden met een aangenaam voorspel, maar zij zou hem de waarheid vertellen.

29. De sobere zou niets ontvangen zonder zwoegen en inspanning op haar pad, want als hij vrucht wilde plukken van het land, dan zou hij het land moeten

onderhouden en bewerken, en als hij iets wilde bereiken met zijn kudde, dan zou hij voor zijn kudde moeten zorgen.

30. Als hij de oorlog wilde winnen dan moest hij doel hebben en de strategie van oorlog kennen en daarin geoefend worden.

31. Kakia werd hier kwaad over en zei dat die weg veel te hard en lang zou zijn voor de sobere.

32. Haar eigen weg was de korte en makkelijke weg tot het geluk.

33. Bij haar zou de sobere geen hardheid kennen, en zou hij alle zoetheden van het leven proeven.

34. Hij zou niet over de geestelijke oorlogen hoeven te denken, en hij zou altijd maar weer de keuze hebben wat te eten en wat te drinken bij haar.

35. Met de minste problemen zou hij bij al deze plezierigheden kunnen komen die zij hem aanbood.

36. Zij zou hem nooit blootstellen aan hardheid en zwaar werk, want anderen zouden het zware werk voor hem doen.

37. Hij zou op dit pad geen gebrek leiden, maar altijd weer voordeel hebben, waar hij ook maar wilde. Zij noemde haarzelf het geluk.

38. Areta zei toen dat Kakia al at voordat ze honger had, en dat ze geen besef had wat het ware geluk was, want haar geluk leidde niet tot het goede.

39. Tot de sobere sprak Areta toen : Als je eerlijk het benodigde werk doet, dan zul je het hogere geluk vinden. En zo werd de sobere door Areta geoefend.

40. Kakia is het pad wat de massa's kiezen, maar de sobere koos het pad van Areta, en liet zich door haar onderwijzen. Dit was het sobere pad van de eenling, de monon, wat ook mooi naar voren komt in het woord 'mannin', oftewel het volk van Eva.

41. Dit was niets anders dan een dieper deel van Adam, zijn grond.

42. We kunnen dit ook vergelijken met het touw wat om de dode heen was om hem te beschermen op zijn boottocht in de onderwereld, als een beeld van de heilige gebondenheid in het eenling principe, wat je ook weer met het verborgene kunt vergelijken.

43. Het geestelijke Woord staat of valt met de monon, het eenling principe.

44. De natuur werkt door het eenling principe als een absolute noodzaak, als de natuurlijke selectie, want als de natuur de massa zou selecteren dan zou de mens die de massa moet volgen indutten.

45. Alles gaat dan gewoon vanzelf, dus dan zou geoefendheid, Areta, nooit kunnen bestaan.

46. Op het natuurpad is het de eenling tegen de massa.

47. Er is de strijd tussen Areta en Kakia om het jonge leven van de sobere.

48. Kakia is versierd met goud, en is in een paars gewaad, en hevig opgemaakt, haar wangen geverfd en haar haar gevlochten, en met gouden slippers.

49. Ze vertelt hem hoe ze hem wil laten rusten op bloemen, en hoe ze hem wil trekken tot een land van melk en honing met een overvloed die voor het grijpen ligt wanneer hij maar wil.

50. Hij hoefde er niet hard voor te werken en het ook niet te zoeken, want het zou zo allemaal in zijn schoot geworpen worden.

51. Areta daarentegen is een vrouw die hard gewerkt heeft, blootvoets, en die bedekt is met het vuil van de aarde, en ze heeft de eenvoudigste bedekkingen, en

zou bijna naakt zijn.

52. Zij is een discipline die wil dat hij op de grond slaapt op het vuil van de aarde, en hij moet naakt zwoegen, en alles verdienen door hard werk, elke zoetheid.

53. Hij mag niet opscheppen, geen ijdelheden najagen en geen hoogmoed nastreven, en hij moet op zijn hoede zijn voor alle dromen en visioenen die hem van de aarde willen weghalen.

54. Als de sobere zich hierin zou oefenen en deze eenvoud niet zou afwijzen dan zou hij daarmee vele monsters hebben onthoofd, en al zijn opgedragen werken hebben voltooid.

55. Het pad van Areta is het lange, moeilijke pad van het geestelijke Woord, en niet van het hedonisme, kakia.

56. Gedenk dus de heilige gebondenheid. Kakia beloofde de sobere zoete vrijheid, terwijl Areta de sobere leidde tot bittere gebondenheid.

57. Zij wordt niet door alle stervelingen gezien, maar alleen zij die zweten op het harde pad, zij die komen tot de pieken van de mannelijkheid.

58. Ook wordt zij een speervechter genoemd, als een oorlogsvoerster.

59. Zij is dichtbij de door het lijden geoefende. De sobere kwam in Boeotia tot de tweesprong, het kruispunt, waar Kakia en Areta hem opwachtten.

60. Buigen in het stof voor Areta, of voor Kakia. Zij die in het midden blijven vallen ook ten prooi aan de hevig opgemaakte en verleidelijke Kakia.

61. Kakia met haar helwitte handen versierd met knalrode nagellak waardoor haar superieure, dunne, vrouwelijke schoonheid extra wordt benadrukt, want dat is wel het schoonheidsideaal van het Westen, en wat altijd per definitie bovenaan hun glamour magazines praalt.

62. Het is Kakia, niet Areta, de brute, woeste natuuramazone, want die is te duister in de ogen van de stad.

63. Kakia is de verwenner, het immer ja-knikkende omaatje van iedereen, sierlijk knotje in haar haar als teken van haar autoriteit.

64. De mannen hebben het niet eens door hoe ze door haar worden bedrogen. Ze hebben geen filosofie en staan nergens voor, dus vallen overal voor.

65. Gepensioneerde vrouwen, dat is wat westerse mannen willen. Vrouwen die niets anders doen dan mooi lopen te zijn, spiegeltje spiegeltje aan de wand, hevig kuchen en geeuwen. Zo dun mogelijk, om geen mannelijk vlees te beledigen en te kleineren.

66. Zwak moet ze zijn, dat is een mooie vrouw voor het westen. Enorm broos als porselein, ongeemancipeerd. De mannen smullen ervan als van koek. Ze willen geen barbaarse vrouw. Dan gaan er direct honderden alarmen af.

67. De vrouw moet zich koest houden, dan is de man tevreden. Ze willen geen filosofische vrouw. Dat is te moeilijk. De vrouw moet mooi zijn, dun, zwak, slaafs, zo dun mogelijk opdat het het rode zal opwekken, het rode gif, lipstick, nagellak enzovoorts.

68. Zo koket en compact dat hij haar gewoon in een doosje kan stoppen. Gemak dient de mens.

69. Dit is een zwaar gevecht op het pad van Areta. Kakia, de hoer, gooit alles in het spel om de mens proberen te verleiden, wat ook heel subtiel kan gaan.

5.

Areta met de gesel in de wildernis

1. De massa's zullen je eigenwijs noemen als je niet voor hen buigt. Het is zware mind control, zwaar mentaal lijden wanneer ze hun gifnagels diep in je steken. Ze martelen je totdat je belijdenissen doet tot hen.

2. Het geestelijke Woord drijft de sobere tot het pad van Areta, tot een eenling die geoefend moet worden op het pad van volharding en pijn.

3. Dit is de worsteling van de sobere met de eeuwige kennis. Dit is om de sobere te beschermen tegen het hedonisme van Kakia.

4. De sobere vecht voortdurend tegen de massa en de familie, en stelt dat alleen zij die de wil van God doen, van de geestelijke kennis, zijn ware familie zijn.

5. Zijn pad kon alleen gevolgd worden als de mens zou breken met de familie, en de doden de doden laten begraven.

6. De sobere moest zo komen tot het Areta visnet, en was een Aretaiet, een volgeling van Areta, van de geestelijke oefening.

7. Het materialisme heeft alles verletterlijkt, maar het houdt diepe boodschappen verborgen.

8. Het is afzien op het pad van Areta. Je verliest alles. Het geestelijke Woord heeft geen medelijden, want de mens was diep misleid en moet weer terug.

9. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Maar de sobere streed met haar in het visnet, want er is ook een valse kennis.

10. De mens moet loskomen van de banden met Kakia. Dat is wat de geestelijke oorlogsvoering is.

11. De mens heeft alles verletterlijkt, want de mens kent de filosofie niet.

12. Voor de mens is de materiele weg altijd de makkelijkste weg, maar het leidt tot de dood.

13. Om hieraan te ontkomen mag je ook vragen naar de Aretaitische principes, wat het betekent een Aretaiet te zijn, om geen Kakiaiet meer te zijn.

14. Het touw van het Woord moest de sobere trekken tot het Aretaitische pad en hem erop houden.

15. Het is ook een teken van de eindtijd, want de mens zal erachter komen dat de familie banden een tegen hen gekeerd verraad zijn, en dat de mens de betekenis ervan moet verdiepen.

16. Het pad van Kakia is een letterlijk pad, en het pad van Areta is een geestelijk pad. Zowel de materialist als de geestelijke gebruiken het Woord, de één doet het voor het hedonisme, Kakia, en de ander doet het voor Areta, de oefening van geestelijke oorlogsvoering.

17. Het Areta visnet is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet.

18. Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.

6.

De Kakiaieten

1. Kakia is het hedonistische pad van belangrijk doen, dat het allemaal te exclusief wordt, te hoog op het dak, enz.

2. Areta is dan het pad van de geestelijke oorlogsvoering. En het gevaar kan altijd in vele vormen komen, dus ja, die dreiging ligt er. Soms glippen die dingen er gewoon door, en dat kan heel subtiel gaan.

3. De hele lucht zit ermee vol. Het gaat allemaal in de lucht zitten, daalt op ons neer, daarom zo dicht mogelijk bij de natuur blijven.

4. Mensen worden op zijsporen gezet, prioriteiten gaan eraan.

5. Ook maakt het dus korte metten met voorzichtigheid als het als overdosis wordt gebruikt.

6. Er komt zo gif op je nek te zitten.

7. Het is het pad van Kakia. Zij lokt de mens, en sleurt hen zo mee. Dit gaat ook vaak gedwongen.

8. Het is een dwangbevel wat de massa's wordt opgelegd.

9. Daarom is er het Aretaitische pad waarop de mens los kan komen van de streken van Kakia, de verleidster.

10. Op het pad van Kakia leven de Kakiaieten, de volgelingen van Kakia. Zij bidden om meer voorspoed, meer kracht, meer macht, meer genezing, maar volgelingen van Areta bidden voor meer zwakheid, want de mens is nu immers in de valse krachten.

11. Eerst moet de mens leeg worden, zwak worden. Bidt dus allereerst niet om meer kracht, maar om een dieper lijden, om los te komen van de materialistische wegen.

12. Het leren bidden hoort ook bij de Aretaitische filosofie. De oude profeten werden apart gezet in grote toorn.

13. Als die woede er niet is, dan ben je nog steeds een meeloper, een neutrale, een onverschillige, dus zij die Areta volgen vragen allereerst om meer woede.

14. Dat wil niet zeggen dat je dan een opgewonden standje gaat worden, een heethoofd of roekeloze driftkikker.

15. Areta geeft haar volgelingen goede gaven, en juist gerichte woede. Het gaat dus dan allemaal meer op z'n plaats vallen.

16. Je wordt niet meer boos ter verdediging van je vlees, maar je wordt boos waarop je boos moet zijn, en je wordt ook alleen maar boos wanneer je boos moet zijn.

17. Je gaat dus een heleboel lagere aardse boosheden en woedes juist verliezen.

18. Areta zal je de ware toorn geven. Je woede zal dus niet meer ontspoord zijn, niet meer verloren tijd en energie zijn, maar op het juiste spoor terecht komen, in de juiste richting, in de juiste hoeveelheid en de juiste verhouding. Het is dus de hogere toorn van het eeuwige touw.

19. De mens is te zeker van zijn zaak om de waarheid te ontvangen. Kakia aanbidders bidden overvloedig voor meer zekerheid, meer duidelijkheid, meer helderheid, meer leiding, maar zij die op het pad van Areta zijn bidden voor meer onzekerheid, meer verwarring en chaos, want zij weten dat de mens te zeker is, en dat de mens daardoor de waarheid niet kan zien.

20. Eerst moet de mens dus weer gaan twijfelen over al die vooringenomen zekerheden.

21. Op het Kakia pad bidden de Kakiaieten ook overvloedig om aanvaarding, om er toch maar bij te mogen horen, om grote populariteit, dat iedereen wel

van hen zal spreken. Maar zij op het pad van Areta bidden om meer verstoting en verwerping voor hun eigen veiligheid tegen al die systemen die de mens overaanvaarden waardoor de mens in slaap dut.

22. De mens is overaanvaard tot hun eigen valstrik. Het was om Ahn te redden toen hij het uit moest roepen : 'Mijn god, waarom hebt gij mij verlaten.'

23. Zo wordt de mens gevoelig voor de geestelijke kennis, als de mens wordt losgelaten en in het diepe wordt geworpen. Zo leert de mens het pad te vinden, niet als ze allemaal maar overaanvaard zijn.

24. Een heleboel atheisten zeggen vroom : 'Wij bidden niet.' Maar ze wensen wel, en dat is precies hetzelfde.

25. Zij die niet genoeg lijden lijden niet gericht. Het lijden tot functie brengen is de enige oplossing.

26. Daarom zal het bidden om meer lijden ons geen daadwerkelijke schade doen. Wij mogen bidden om het visnet, het visnet omhelzen, het visnet kussen, opdat het visnet ons niet zal vernietigen.

27. Juist hen die van het visnet weglopen en er niets mee te maken willen hebben zullen door het visnet ten onder gaan.

28. Kakia bidders bidden zichzelf de dood in.

29. Areta kan de mens niet helpen, want de mens bidt en wenst verkeerd. Een heleboel gebeden komen niet eens bij Areta aan maar gaan rechtstreeks naar Kakia.

30. Op het pad van Areta moet de Aretaiet vaak de andere wang toekeren, ook in gebed. Ze spreekt door onzekerheden want de mens heeft teveel valse zekerheden, waardoor ze niet door kan komen. Bid om meer onzekerheden.

31. Op het pad van Areta bid de mens alles wat in de stad als negatief wordt gezien en waarop de stad etiketten heeft geplakt.

32. Het is abstract. Je gaat juist veel meer merken, en je gaat juist terug naar de oerinstincten die de diepte van deze zogenaamde 'negativiteiten' laat zien.

33. Zo kom je juist in contact met Areta en gaat ze op je reageren. Het negatieve is er allemaal al, maar de mens moet het nog gaan zien, en moet ook een andere kijk erop krijgen, en contact maken met de diepte ervan.

34. De mens ligt al op de bodem van de put. Het kan niet eens meer erger worden, maar de mens ziet het niet, en wil alleen het bedriegelijke positieve.

35. Depressie is niet negatief, maar betekent leeg worden, minderen, het contact maken met je eigen hart en niet met de opgelegde identiteiten.

36. De Aretaiet bidt om meer tucht, omdat hij weet dat er te weinig van is.

37. Als je bidt om meer tucht, dan bidt je om de gesel van Areta, dan bidt je juist om meer gerichte tucht, want we leven allemaal onder de valse tucht van de stad.

38. Er zal zoveel valse tucht dan juist gaan verdwijnen.

39. Wel is het zo dat Areta de tucht van de lagere aardse gewesten dan weer gebruikt. Maar alles zal richting krijgen, en zij zal zulke bidders belonen.

40. Ga in gebed waar anderen niet gaan. Ga terug tot de oerinstincten. Wees niet bang voor haar gesel, want het is de beste gesel, om je leven te redden.

41. En dit is geeneens religie, maar filosofie. Ook gebed is puur filosofie, gebruik maken van de natuurwetten. Het leren communiceren met de diepere natuur in jezelf.

7.

Het gif van Kakia

1. Kakia brengt valse zekerheden, wat maar doorbouwt in de hersenen van de mens, een gehele droomwereld van illusies.

2. Kakiaieten zijn aangetrokken tot zekerheden, ook al zijn die vals. Het geeft hen rust en vrede, ook al is het vals. Zo koopt de mens zijn joyride in, en denkt niet op de lange termijn. Alles is tijdelijk.

3. Kakia zet de mens op, en is dan de buikspreker die de pop bespeelt. De mens wordt zo een steen van een stads systeem en kan niet meer weg. De mens is oververzekerd. Zo wordt de samenleving gezombificeerd.

4. Planeten besturen door hun straling de gehele aarde. De aarde is als een rollend balletje waar de voetballers achteraan hollen. Zo worden ook de hersenen van de mens bestuurd door de planeten. De mens is een speelbal in een planetaire flipperkast.

5. Als de mens denkt dan zijn dit kettingreacties van de valse zekerheden, kettingreacties van Kakia, die de mens sturen.

6. De mens is in dit systeem totaal dichtgemetseld. Alleen het tegenovergestelde pad van Areta is de ontsnappingsroute tot de natuur, en die zal allereerst alle valse zekerheden afbreken.

7. De valse zekerheden gaan ook over wat de ware realiteit is.

8. De valse zekerheden zijn hierin heel overmoedig, en hebben gewoon dat wat het dichtstbij is, de wereld om hen heen, als de ware realiteit bestempeld.

9. Ook wat de mens zelf denkt wordt boven dat wat de ander denkt gezet. Dat is toch altijd weer het makkelijkst, de weg van Kakia. Maar zekerheden worden geeerd, ook al zijn die zekerheden vals. Kakiaieten zijn aangetrokken tot zelfverzekerde mensen. 'Oh, die mensen zijn zeker, dus die zullen het wel weten.' Kakiaieten zijn ook aangetrokken tot markten en meerderheden.

10. 'Oh, die verkopen het, en hebben een grote naam zo weten op te bouwen, en veel mensen aangetrokken, dus die zullen het wel weten.' 'Oh, die boeken hebben zo'n mooie, dure, hoog technologische omslag, dus dat zal wel waar zijn. Het wordt ook nog eens goed verkocht. Het is een bestseller, en er wordt veel over gesproken.' Kakiaieten zijn op zoek naar valse zekerheden. Ze laten zich leiden door de autoriteiten, niet de waarheid.

11. Door het vlees kan de mens niet meer tot de diepere lagen van de natuur komen.

12. Op valse zekerheden, worden hele zombie steden gebouwd. Het trekt parasieten aan die zo hun handel kunnen drijven.

13. De mens komt er niet door, en is een cel in het geheel, als een tank station van parasieten. Opent uw ogen, oh volk, en ga zien wat er aan de hand is. Dit is de ware realiteit niet. Dit is de valse Kakia realiteit en alleen op het pad van Areta, de geoefendheid, is er ontkoming. De mens moet dus nieuwe gewoontes aanleren totdat het de natuur van de mens is geworden, en de mens zo weer open kan staan voor de oer-instincten.

14. Nu wordt de mens grotendeels nog bedrogen door de Kakia instincten van de stad. Deze instincten zijn vals. Deze instincten leiden de mens tot het graf.

15. U bent niets dan een grote zak met geld voor deze schurken. Maar ja, schoonpraten is hun hobby

en hun vaardigheid, en velen tuinen er in.

16. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, en van contact tot contact. Het is gif wat op je nek gaat zitten, en blaast je suggesties in. Het is het gif van Kakia. Het bewaakt de mens.

17. Zodra de mens het Aretaitische pad op wil, dan beginnen ze hun duizenden drogredenen in de mens te blazen om ze maar op hun plaats te houden. De mens wordt dan overspoeld met een zee van dekmantels en schoonpraterij.

18. Geeft de mens dan nog niet op en wil de mens nog steeds het Aretaitische pad op, dan halen ze zwaarder geschut tevoorschijn. Dan gaan ze dreigen, aanvallen, bijten, steken, en proberen de mens gek te maken, om hem maar weer voor Kakia in het stof te doen buigen. 'Vergeef me, Kakia, voor mijn ongehoorzaamheid. Ik zal uw troep weer inademen, uw gif weer eten. Ik zal weer spreken als een getrouwe.'

19. De mens heeft zijn weerbaarheid verloren. Het is gestolen. De mens is ontvoerd. De mens is zo geen schepping van pure natuur meer, maar een schepping van de stad, van plastische chirurgie, een robot.

20. Het vlees is een dood kanaal, wat dus geen weerstand meer kan bieden, als een model voor de mens, wat dus gewoon een manipuleerbare, gehoorzame robot is.

21. Het tegenovergestelde van het vlees is de oerwoede op het pad van Areta, wat een gerichte woede is.

22. Het vlees is alleen woedend als het systeem dat zo wil, om het systeem te verdedigen.

23. Dit is gebouwd op valse zekerheden. De oerwoede rekent met deze valse zekerheden af en brengt eerst chaos, oerchaos, waarin alle valse scheppingen vernietigd worden. Dit zijn dus denkmodellen. Geen zin om dat letterlijk te doen, want dan dweil je met de kraan open. De strijd is filosofisch. Het is de geestelijke oorlogsvoering.

24. Het vlees is dus een open en dode opslagplaats, als tankstation voor de parasieten. De oerwoede is daarvan het tegenovergestelde.

25. De oerwoede leidt tot de oerchaos om de valse zekerheden van het wereldrijk van het vlees en het gehele universum van het vlees af te breken. Deze chaos is dus twijfel en onzekerheid, de oerzwakheid, de leegte van de oerwildernis van het onderbewustzijn.

26. De mens heeft teveel bewustzijn. Kakiaieten hebben er overmoedig naar gegrepen. De mens moet terug tot het onderbewustzijn, tot de oertraagte, om zo heel langzaam terug te keren tot het tegenbewustzijn.

27. De mens kan niet zomaar terugkeren tot de oerzwakte. Er zijn teveel stromingen die de mens weer meesleuren in het vlees.

28. De mens moet terugkeren tot de oerdepressie, die dus niet negatief is, maar een leegmaker. De mens houdt teveel aan dingen vast, omdat de mens de oerdepressie niet heeft. De oerdepressie rekent af met de lagere mens van het ego. Daarom haat Kakia de depressie en de depressieven, en drukt ze haar negatieve etiketten erop.

29. De oerdepressie breekt de zuigende krachten van Kakia, en vernietigd het valse model van de stad. Door de oerdepressie kan de mens weer leeg worden en tot de diepte gaan.

30. Er moet dus een balans zijn tussen de oerwoede en de oerdepressie, en die kan alleen veilig gesteld worden door de oerangst. De oerangst is het oerzintuig, want het is de voorzichtigheid en alertheid die nodig is om te kunnen overleven. In het vlees is die alertheid er niet meer, omdat het kanaal

dood is en niet meer weerbaar. Daarom gaat de mens op het pad van Areta door de oernachtmerrie om terug te komen tot het oerzintuig.

31. De oerdepressie is niet iets negatiefs. Het is het beleven van de oernatuur, van de leegmakende oernatuur. Depressie heeft zowel een slechte naam als een slechte betekenis gekregen. De stad vreet het niet.

32. Het vlees verlokt alle simpele zieltjes tot een valse vrolijkheid, gebouwd op valse zekerheden.

33. Het is allemaal te ziek voor woorden. Geestelijk gezien zijn ze zwaar invalide en dement. Hoe kan het ook anders ? Het zijn robotten.

34. Zij die dan depressief worden worden juist van dit systeem gered. Ze voelen misschien wel aan dat het niet klopt, en daarom zijn ze depressief, maar daarom is het juist belangrijk om niet te vragen om meer vrolijkheid, maar om meer depressie, om de oerdepressie, opdat je depressie gericht gaat worden, en gezuiverd.

35. Ook het vragen om de oerangst en om meer angst betekent dat je gerichte angst gaat krijgen, de geleide angst die nodig is om je te beveiligen.

36. Een heleboel valse angst zal dan juist wegvallen. De angst wordt gezuiverd. De oerangst is de basis voor de oerdepressie, want je mag je nergens zonder de oerangst instorten.

37. Ook de oerwoede moet dus beveiligd zijn door de oerangst, oftewel door de voorzichtigheid en alertheid, opdat je niet in valse woedes terechtkomt. De mens wordt apart gezet in de oertoorn.

38. Vandaar dat het ook belangrijk is te bidden om oereenzaamheid, want als die er te weinig is, dan kan men niet apart gezet worden. Daartoe mag de mens vragen om meer kleinering en meer verwerping, meer vernedering, opdat de mens niet te hoog meedraaft met de massa. De mens vraagt dus om een bitter medicijn, maar dit is een gericht medicijn.

39. De oerangst is het zintuig, en zonder de oerangst zou al het zintuigelijke vals zijn. De oerangst leidt tot de oergebondenheid van de oerinstincten, die dus op het Aretaitische pad geoefend worden. Er is zo voldoende basis dat het op een natuurlijke manier gaat, zodat de mens ook een deel wordt van de natuur, en dat de oergewoontes van de mens die de mens dan leert op het pad van Areta dan als een oernatuur worden van de mens. Zo kan de mens de oerwildernis beleven en zo van alles nieuwe betekenissen krijgen.

40. Alles Kakiaitisch goedpraten, dat is wat de mensen om ons heen doen. Oh ze zijn zo druk in de weer met hun koninkrijkjes, hun grote gebouwen en hun spelletjes, allemaal om naam en faam te maken, en oh alles is zo goed en wel, en Kakia spreekt door hen heen.

41. Het is een oude kolderheks die in een ketel staat te roeren en jij staat op het menu. Ze spreekt gewoon door de vaders en moeders heen tegenwoordig om de kinderen te betuttelen en in slaap te laten sussen alsof deze realiteit allemaal goed en wel is, alsof ze in luilekkerland zijn gekomen, maar het is een Kakiaitisch complot tegen hen.

42. Ja, het pad van Areta gaat hier dwars doorheen voor een reden, maar aan beide kanten staan er verleidsters, Kakiaitische verleidsters, drugdealers, en als je toehapt ben je verkocht ! Finito !

43. Kakia is het oude grootmoedertje dan ineens die in de grote snoepketel roert en dan de kinderen oververwent met allerlei troep. Ouders zijn ervoor om kinderen te waarschuwen, maar vele ouders zijn dus al totaal ingenomen door Kakia, omdat ze de geestelijke oorlogsvoering niet wilden leren.

44. Nee, geestelijke oorlogsvoering wordt niet verkocht, wordt niet uitgezonden op televisie, en

wordt niet van de daken gepredikt. Het is voor de eenling, en je betaalt een hoge prijs. Maar wat voor prijs betaal je wel niet aan Kakia als je haar volgt ?

45. En zo ratelt Kakia maar door, gaat in allerlei vreemde bochten, en komt in allerlei personages, om te zien wat de zwakke plekken zijn, en waar ze zijn. Ze zoekt er naar, om een opening te vinden, hoe klein dan ook. Als je haar één vinger geeft neemt ze je hele hand.

46. Haar rode nagellak is de kroon op het vlees en alleen lagere aardse mannen vallen voor haar.

47. En zo dringen de gifnagels van Kakia diep in het vlees van de man, maar de man voelt het niet meer, want de man is al dood en opgezet.

48. Het zijn karikaturen van de vrouw, moderne karikaturen, ver weg van de natuur.

49. Kakia's plaats zal niet meer in de hemel gevonden worden. Zowel engelen als bengelen strijden tegen haar, want de mens heeft wel gemerkt dat het zo niet langer kan, hoe diep de aarde in de problemen is geraakt.

50. Kakia is geen mens, maar een systeem, en het zal blijven kakelen totdat de mens tot de dieptes van Areta komt, de dieptes van het oer. Kakia is een karikatuur van de diepere natuur van het oer.

8.

Het volk in afgoderij

1. Aretaieten op het smalle pad van Areta hebben omgang met haar door de oerchaos. Valse zekerheden zouden haar in de weg staan.

2. Het moet in de juiste verhouding gebeuren, in de juiste richting en betekenis.

3. De sobere kon geen kant meer op, en dat gebeurt als het ego verdrinkt en de vis in het net terecht komt, als een beschrijving van de opname.

4. De sobere verzette zich hiertegen, maar zonder resultaat. Een ontwaking valt niet tegen te houden. Het is een natuurverschijnsel.

5. Dit is ook de basis voor het geestelijke woord.

6. Kapers gingen aan de haal met het geheimenis, en maakten er iets anders van. Het is dus belangrijk terug te keren tot de wortels hiervan.

7. Er is diepte-exegese, de neerwaartse stroom, die op het absolute dieptepunt in contact komt met de opwaartse stroom, en dan vindt er automatisch, als een natuurverschijnsel, een opname plaats, of geboorte. In de oerhieroglyphen was dit een persoon met een hangende vis, wat later gewoon een hangende vis op zichzelf was.

8. De mens valt in slaap, en komt tot een ander bewustzijn. Het is dus van belang niet te blijven steken, maar dit door te verdiepen, en te gaan naar de oorsprongen, het gaan tot de droomwereld.

9. De sobere Aretaieten hadden al het verschil tussen het smalle pad en het brede pad besproken in de filosofie. Areta, de geoefendheid, leidde de sobere op het pad van de ascese, terwijl Kakia de verleidster was tot het materialisme en het hedonisme, de gemakszuchtige genotszucht.

10. Areta leidde de mens op het pad van het geestelijke Woord en de geestelijke Kennis, terwijl Kakia de mens leidde op het pad van simpel geloof waar je niets voor hoefde te doen.

11. De kippetjes zouden zo je mond binnenvliegen als je je mond zou openen. Daar zou Kakia wel voor zorgen. Het woord komt van het woord kako, het

kwaad, uitwerpselen. Kakia kwam vaak als een hevig opgemaakte vrouw, zeer ijdel, en ze probeerde de sobere te verleiden om haar te volgen op het brede pad. Zij noemde haarzelf Geluk.

12. Gelukszoekers zullen dus ook zeker in haar klauwen terecht komen.

13. Er is een hevige strijd tegen kako, tegen kakia. Kakia was diep doorgedrongen in het volk. De sobere predikte ertegen. De sobere was apart gezet in toorn, op het pad van Areta, de geoefendheid. Hij moest niets hebben van de Kakia, die in de stad was opgesteld om de mens te verleiden met vage en redeloze geneugten ter bevrediging van het vlees.

14. De sobere werd apart gezet in een diepe pijn, opdat hij beschermt zou zijn tegen de krachten van Kakia.

15. Het volk had buiten de natuur en de geestelijke kennis om zelf afgoden gemaakt die helemaal niet voldeden aan de natuurprocessen en voorwaardes, en ze bogen voor deze zelfgemaakte goden neer.

16. De sobere volgde Areta, de geoefendheid, maar het volk was ijdel in hun ongeoefendheid.

17. Areta moest zich soms opstellen als een tegenstander tegen het volk, omdat het volk Kakia volgde.

18. Het ging niet zomaar om geloven, want dat zou projectie zijn. Het ging om de wording, door het aanleren van de oergewoontes van de natuur.

19. De sobere streed tegen Kakia. Kakia betekent geen diepte, geen verwerking, geen proces, niets. Alles moet maar snel, snel.

20. De mens moet dus de vijand leren kennen, de geestelijke oorlogsvoering.

21. De sobere stelde dat dit volk geen angst meer had, maar roekeloos was geworden. Het volk moest weer terugkeren tot de oerangst om hen te beteugelen, voorzichtiger te maken. In de stad heeft angst ook een heel negatieve betekenis. Ze drukken daar direct hun etiketten op. Ze zien de natuurwaarde ervan niet.

22. De sobere riep op tot zelfverantwoordelijkheid.

23. Het volk was bedrogen. Het volk liep vast in de wildernis, en richtte een afgodendienst op. Het volk liet zich nog veel te veel misleiden door kakia, door gemakszucht, en volhardde niet op het pad.

24. Het volk wilde alles te snel, en te veel. Het volk stopte ergens in het minderen, zette zijn eigen grens, en kon zo ook niet het beloofde land binnen gaan. Halverwege gaf het volk op en ging tot het huis van kakia. Het volk liep God vooruit.

25. Het was de stem van Kakia, de verleidster, die het volk al deze dingen opdroeg.

26. Ergens in de wildernis ging het mis. Het volk sloeg een zijpad van Kakia in, nam de hand van de verleidster aan, die hevig was opgemaakt, en hem tot een valse, materialistische tent leidde in religieuze gewaden.

27. Valse religie kan heel erg materialistisch zijn, en alleen degene die geestelijke oorlogsvoering bedrijft ontkomt aan haar.

28. De mens moet kakia kennen, anders zal de mens niet tegen haar bestand zijn.

29. De mens zal dus terug moeten keren tot het moment waarop het verkeerd ging in de wildernis, om dan alsnog het pad van Areta dieper in de wildernis in te gaan.

30. De mens komt dan op dezelfde kruizing als waar de sobere kwam in Boeotia, waar hij moest kiezen tussen Areta en Kakia.

31. Het volk nam een gevaarlijke afslag. Het volk kon niet meer wachten. Dit kwam eigenlijk niet meer goed.

32. De sobere noemde het een groot bedrog. Bij de sobere gaat de wildernis dus verder en dieper.

33. De sobere riep de mens op terug te keren tot het pad van de wildernis, dieper de natuur in, het pad van de eenling.

34. De sobere was een afgezonderde in toorn en depressie die de raadselen van God probeerde te begrijpen, want daar was hij door gevangen genomen en overweldigd, en hij worstelde ermee.

35. Dit was dus tegengesteld aan de marktprofeten die de gunst zochten van het volk en de tempelorde.

36. Het kenmerk van die profeten was dat ze alles goed praatten, alles is vrede, en ze profeteerden van grote voorspoed.

37. Het waren populaire profeten die mensen naar de mond spraken, en die grote podium's hadden en grote massa's volgelingen.

38. Ze konden makkelijk omgekocht worden, en ze hadden ook geen geestelijke oorlogsvoering.

39. Daarom sprak de sobere dat de tempel verwoest moest worden, en een vreemd volk zou hen in ballingschap nemen.

40. De sobere liep daar niet rond met een stropdasje, en hield zich niet bezig met kerkgroei statistieken.

9.

Het aas van Kakia

1. De mens is kakia achterna gegaan. De mens had teveel genomen, was over de dagelijkse limiet gegaan. Daarom moest het vreemde volk wel komen.

2. De mens wilde niet dat God hem wederstond en tegenhield. De mens wilde niet minderen.

3. Daarom maakte de mens degene die limieten stelt tot vijand, de tegenstander, want de mens wilde in niets tegengehouden worden. De mens nam daarentegen het aas van kakia aan.

4. Het volk was teruggekeerd tot de ongerechtigheden van de voorouders, en wilden de stem van God niet horen. Ze liepen uiterlijkheden achterna in plaats van innerlijkheden.

5. Het kwam tot een punt dat de sobere niet meer voor hen mocht bidden.

6. De sobere was hen natuurlijk een doorn in het oog, en ze waren plannen aan het smeden tegen de sobere, waar de sobere niets van afwist, als een lam wat ter slachting werd geleid.

7. De sobere was totaal afgezonderd. Hij mocht ook geen huis van feest of rouw binnengaan. Er zou met dit gebied afgerekend worden.

8. Het oordeel moest komen, want alles was al te ver gegaan. De mens moest zwaar gestrafd worden. De sobere moest zich afzijdig houden. Hij mocht de hand van Kakia niet aanpakken.

9. De sobere predikte de boodschap van de twee wegen al, de weg ten leven en de weg ten dood.

10. Door zijn boodschap kwam de sobere in de

gevangenis terecht en werd in een put geworpen, maar uiteindelijk bij de verdere invasies van het vreemde volk werd hij bevrijd. Telkens weer riep de sobere de mens op om de stad uit te gaan, om zich te onderwerpen aan de nomadische wildernis-stammen van het vreemde volk, als een beeld dat de mens terug moest gaan tot de natuur.

11. De mens was te kortzichtig geworden en was helemaal opgesloten in zijn eigengemaakte religie waardoor de mens de hogere filosofie van de natuur niet meer zag.

12. Het pad in de wildernis ging verder. De mens moest dieper, en dat kon alleen door de ballingschap.

13. Het volk was geleid tot zware afgoderij in de wildernis, tot de offerdienst. Nu is het wel zo dat er een offerdienst is van de geestelijke oorlogsvoering, maar dat is de strijd in de hemelse gewesten, en dat is symbolisch.

14. De sobere kwam tegen de valse offerdienst om de ware offerdienst te herstellen, namelijk die van de filosofie. De mens moest zichzelf offeren. De mens was zelf verantwoordelijk. De mens moest niet altijd op zoek gaan naar een zondebok.

15. Daarom moest het vreemde volk wel komen.

16. De sobere riep eerst het volk op om de stad te verlaten, en om het lijden te aanvaarden, om zich te onderwerpen aan het vreemde volk, die ook wel de wijzen werden genoemd.

17. De mens moest terug tot de wildernis om te leren van de nomadische stammen.

18. De sobere bracht dus een dualistische boodschap. Allereerst sloegen de oordeelsprofetieën op de stad die van het pad van de wildernis, het pad van Areta, was afgeweken.

19. Ze strijden tegen het vreemde volk zonder allereerst het visnet te aanvaarden, zonder eerst van het vreemde volk te leren, maar het oordeel begint in God's huis.

20. Niet dat zij het huis God's zijn, maar het oordeel begint altijd bij het zelf, de eigen afgod.

21. De doorsnee mens kent deze achtergrond niet. Het wordt hen niet geleerd. Ze gaan er vanuit dat de eigen god goed is, en dat de andere goden allemaal afgoden zijn, en slecht.

22. Zij moeten loskomen van de kakia afgod in de stad, om zo terug te keren tot Areta, de geoefendheid. Dit kan alleen als zij het visnet aanvaarden.

23. De sobere ging met de zweep door de tempel, en sprak dat het een rovershol was, maar het vlees wilde het volk voortijdig verlossen van de tucht, wat een kenmerk is van een afgod.

24. De sobere stelde dat de mens niet moest vluchten van het visnet. Daar was het het seizoen niet voor. De mens had het visnet nodig.

25. De mens moest terugkeren tot het Areta-principe van de geoefendheid.

10.

Het morgengebed

1. Ismael was met zijn moeder Areta. Nog voordat Mozes kwam werd Ismael afgesneden, en ging de wildernis in.

2. Het is belangrijk de Orionse realiteit te zien, dat het een boek van Areta is. Er staan belangrijke filosofische wildernis principes in.

3. In het morgengebed, oftewel de openbaring in de nacht, de naaktheid, wordt de mens overtuigd van zonde, schuld en oordeel, waarin de mens wordt overtuigd van de noodzaak van het minderen.

4. Het gaat over de waakzaamheid, de voorzichtigheid en het onderwerpen aan de roede van de kastijding.

5. Allereerst moet de mens hiervoor de baarmoeder zien en van de vermaning leren. Het roept de mens op tot boetvaardigheid.

6. Dit is een goede manier om de dag mee te beginnen. Allereerst moet er kennis komen, en kennis over het kwaad in de geestelijke oorlogsvoering.

7. Het is iets om te herinneren om zo het pad te begaan. Dat is het verbond tussen de mens en Areta.

8. Het is op het hoogtepunt van de nacht, de morgen, waarop de mens tot de verbrokenheid komt.

9. Je kunt alleen in raad en overleg met de natuur zijn als je mindert.

10. Werk zolang het dag is, want als het nacht is dan kan niemand werken.

11. De mens moet de dag dat de ene ziel de andere ziel niet meer kan helpen vrezen, dat er geen voorspraak zal worden aanvaard en geen losprijs zal worden aangenomen.

12. Er zal een dag zijn dat het af is, en dan kun je alleen nog leven met het verleden.

13. Laten we daarom niet te licht denken over onze taak. Het is nu de tijd om ons met de natuur te verzoenen, want er zal een dag zijn waarop dit niet meer kan. Dan zijn de bronnen namelijk uitgeput.

14. Een mens moet zijn leven niet verspillen en dan denken dat hij aan het einde van zijn leven wel even makkelijk kan terugkeren en zeggen : 't Spijt me, ik wil me bekeren.

15. Dat is typisch werelds gedachtengoed, van alles is genade, rotzooi nu maar aan, zodat je op je laatste dag toch nog terug kunt keren.

16. Het sust de mens in slaap. Er zijn nu eenmaal natuurwetten die niet verbroken kunnen worden, en een heleboel mensen zullen aan de poorten van de natuur komen die dagen en zullen niet herkend en aanvaard worden door de natuur, omdat ze de natuur zo lang hebben verloochend. Ze hebben het zichzelf aangedaan.

17. Hoe zwaar zal het zijn voor sommigen die hun hele leven de natuur aan hun laars hebben gelapt en dan te horen krijgen : 'Gaat weg van Mij. Ik ken u niet.'

18. Dan zullen ze met honderdduizenden dekmantels komen, van : 'maar heb ik niet dit gedaan, en dat gedaan ?' En ze zullen teksten opprevelen, maar het zal hen niet baten.

19. Laten we daarom ernst nemen met deze zaken nu het nog kan. Als de natuur het vertrouwen in iemand verliest, dan is het einde zoek. Dat kan na lange tijd van verharding zo ineens gebeuren, dat er dan wat breekt in de hemelse gewesten.

20. De mens kan niet zomaar zonder consequenties lange tijd aanrotzooien met de natuur.

21. Als je bidt zonder te minderen, dan reikt je gebed niet tot de hemel, niet tot de natuur.

22. Het ware gebed is dus het minderen. Daarom kan het gebed ook niet zonder de stilte.

De terugkeer tot Rebekkah

23. Het ware gebed komt dus voort uit de natuur

zelf. Iedereen bidt voortdurend in het gedachtenleven.

24. Gedachten communiceren met elkaar, vragen van elkaar, overleggen met elkaar, en ook als mensen met elkaar communiceren is dat gebed, maar grotendeels is dit dus vals.

25. Daarom moet de mens leren wat het ware gebed is. We hebben het dan over het natuur gebed.

26. De mens die te hoog staat wordt door de bliksem getroffen.

27. De mens wordt getest door allerlei voorzieningen en weldaden die ervoor moeten zorgen dat de mens niet buigt. Hierin ligt de test.

28. Wat doet de mens in deze moderne wereld om hem heen, met zoveel luxe en moderne technologie ? Het is een beproeving. Er is geen betere test dan de luilekkerland test.

29. Abraham en Ismael richtten een gebedsoord op waarin het overblijfsel verzameld zou worden.

30. Alleen zij die op het pad van het geduld zouden zijn zouden hier kunnen komen. En dit was een pad van grote beproeving.

31. De lagere wereld is schoonschijnend gemaakt voor de goddelozen, maar er is een dag van de opstanding waarin de godvrezenden boven hen verheven zijn.

32. Minder niet om gezien te worden, maar minder in het verborgene. Dat is het pad van de eenling.

33. Het is een schande het pad van de natuur niet te herkennen.

34. Abraham zond Ismael en zijn moeder de wildernis in waar ze kwamen tot het smalle pad, en waar later het gebedsoord door Abraham en Ismael werd gebouwd.

35. Het is de plaats van Abraham. Dit vindt plaats in een gebied genaamd Rebekkah, wat ook een verloren Orion gebied is. De terugkeer naar deze plaats is wat de pelgrimstocht ten diepste betekent.

36. De geduldigen zijn de uitverkorenen, zij die minderen.

37. De sobere stelde dat er bezoeking zou komen over de mannen die maar bleven meerderen in plaats van minderen en daardoor dik waren geworden op hun droesem.

38. De sobere riep de mens op om de tuchtiging te aanvaarden.

39. De sobere stelde dat de vorsten van het volk waren als brullende leeuwen, en de rechters van het volk waren als avondwolven.

40. De sobere stelde dat de profeten van het volk lichtvaardige woordenkramers waren.

41. Maar God was bezig een overblijfsel te bereiden, een ellendig en gering volk. Het zou geen onrecht plegen en geen leugen spreken. Het zijn hen die kreupel geslagen waren, oftewel hen met een immer gevoelige verbrokenheid. Dat is dan de uitverkiezing van de sobere.

42. Kakia wil dat allemaal niet. Zij wil mannen met grote, snelle auto's en stropdasjes, mannen die rijk zijn en die aanzien hebben.

43. Het vreemde houdt de eenling op het pad van de eenling.

44. De massa's verachten het vreemde en willen alleen het bekende.

45. Daarom is het vreemde een belangrijk fundament.

46. Het is het gebed van de middag. In wezen is dit het zaad, wat alleen komt door het minderen, het gebed van de late middag, en het geduld, het gebed van de avond, de duisternis.

47. Dit is het ware terugkeren tot Rebekkah.

48. De mens is de vijand van de natuur. De mens vindt het allemaal heel vanzelfsprekend. 'Iedereen doet het,' is de dekmantel van de mens, maar deze dekmantel is voor de natuur niet geldig. De mens is helemaal geen eenling.

49. Nee, verantwoordelijkheid nemen willen de volgelingen van Kakia niet.

50. Hoe ontkom je hieraan ? Minderen, minderen en nog eens minderen. De mens is vindingrijk genoeg.

51. Rebekkah is het beeld van de vreemde vrouw. De mens denkt telkens maar in dezelfde cirkeltjes. De mens heeft het vreemde nodig.

52. Hoe ontkom je eraan ? Terugkeren naar Rebekkah, de vreemde vrouw, als een beeld van het offeren van het bekende ego, van het 'ons kent ons' ego wat de massa's terroriseerd.

53. Leef daarom zo dicht mogelijk bij de natuur.

54. De sobere stelde dat de mens moest terugkeren tot de vreemde vrouw, het middag gebed, het komen tot het vreemde, dwars tegen de massa's in.

55. Salomo moest tot de vreemde vrouw komen, oftewel de filosofische principes van de natuur die door de stad werden achtergehouden.

56. Hij moest de bibiotheek in op zoek naar oude, verloren, vergeten boeken. Daarin zou hij de vreemde vrouw vinden waar hij zijn stadse kennis kon verliezen.

57. Je moet opgenomen worden door het vreemde, want het bekende is allemaal vals.

58. De mens moet door vreemde banden gevangen worden. Zoals het nu is leeft de mens in grote zelfmisleiding.

59. Hele volksstammen van zulke vrouwen zouden komen, de duistere, vreemde amazones van Orion, de filosofische principes van de diepere natuur.

60. De mens moest vallen, en de mens moest het lijden aanvaarden. De samenleving zou ontwricht raken.

61. De mens kan niet tegen de filosofie op. Zij zou komen met de hogere natuur kennis.

62. Het bekende is een vloek. Het houdt de mens gevangen, en de mens weet het niet. De mens kent het vreemde niet, en wil het vreemde niet kennen, maar het zou komen.

63. De mens ging in geheel andere ketenen, en de ketenen van de stad werden verbroken. De mens werd van zijn snelle paard geschoten.

64. De mensheid spreekt al in tongen. Het zijn de tongen van de stad, het oude vertrouwde. Deze tongen beheersen de mensheid. Vurig beroeren zij het menselijke verstand. Deze tongen zijn hysterisch. Ze willen de mens leiden, besturen, controleren. Het zijn de tongen van de heks van het conformisme en comfortisme, Kakia. Het heeft zich diep in de hoofden van de mensheid genesteld, zodat de mens het vreemde niet kent. Nee, de mens heeft de vreemde tongen nog niet ontvangen.

65. De stadse tongen verwennen de mens, geven de mens eigengerechtigheid, maar de vreemde tongen gaan dwars in tegen het vertrouwde.

66. De sobere leidt terug naar Ismael die in vijandschap leefde tegen iedere man, die geen

compromissen sloot en een eenling was die zich onderworp aan het vreemde in de wildernis, aan Rebekkah.

67. Dat is waar de pelgrimstocht om draait. De mens dient zich ernstig uit te strekken naar het heilige vreemde, om zo in heilige tongen te spreken.

68. Ik kom tot u, oh heilige vreemde,
Ik ontvang u.
Ik kom hongerend tot u, minderend, en geduldig.
Ik ontvang u en aanvaard uw visnet.
Wees welkom in mijn leven.
Kom, oh heilige vreemde,
En was mij schoon.

69. De mens moet terugkeren tot de oerrivier van het vreemde.
Kakia geeft de mens haar gif.
De mens is verkocht.
De mens is geestelijk invalide geraakt door haar in zijn hart te nemen, in plaats van het heilige vreemde.
De mens is de vijand van de natuur.

70. De mens is al dood.
De mens heeft de tongen van Kakia in het hoofd, die telkens tot haar bidden.
De mens ziet het niet.

11.

De tongen van Kakia

1. De mens dient de vreemde tongen te ontvangen, het heilige vreemde, om uit de klauwen van kakia, de zielvreter, te ontkomen. Zij kan hiervoor in vele andere gedaantes komen om de mens weer terug te lokken en te verleiden.

2. Het is een slaven schakel systeem in de diepte van het hart van de mens. Hoe kun je dit schakel systeem ontlopen ? Leer groen te denken, leer vreemd te denken. Je bent vindingrijk genoeg. Er zijn genoeg alternatieven. Wordt een uitvinder. Bedenk betere manieren. Wees Kakia te slim af. Zo slim is ze echt niet. De mens is alleen verschrikkelijk dom. De mens denkt dat hij in luilekkerland terecht is gekomen. Dat alle dingen om hem heen er zijn om van het leven te kunnen genieten, om handig gebruik te kunnen maken van het leven, maar de mens is ten dode gedoemd. De mens wordt opgebakken.

3. De mens is omringd door gulzige kannibalen. De kannibalen lachen wanneer de mens zich tevergeefs blij maakt over alle speledingetjes om hen heen. De mens is in de val gelokt, heeft het aas aangenomen.

4. Sluwe rovers zijn op de mens afgezonden om de mens te bespelen. Alleen de natuurshamanen zullen ontkomen. Alleen de eenling zal ontkomen.

5. De tongen van Kakia jagen door het hart van de mens. Ze zijn vol van roddel en vooroordeel, omdat ze niet de tijd nemen om dingen eerst te onderzoeken. Met roddel bidden ze tot Kakia en aanbidden haar. De mens is zo verworden tot een flutromannetje. Snel verschijnt er een grijns of brede glimlach op hun gezicht als ze door Kakia worden betutteld, door het stadse model, als ze van haar valse complimentjes krijgen. Dan voelen ze zich heel wat. Maar het zijn lammeren die tot de slacht worden geleid.

12.

De afgodin

1. Kakia is een afgodin. Zij heeft haar eigen religieuze systeem opgezet. De mens vindt het allemaal doodnormaal. Ze weten niet beter. De mens is ook te laf.

2. Door het minderen komt de man in een andere

dimensie, maar de stadse man die altijd maar vermeerdert kan dit niet, en bootst dit op een hele corrupte manier na. De stadse man wil de geestelijke oorlogsvoering nadoen, maar kan dit niet, faalt, en doet daarom maar net alsof. De mannen willen de andere dimensie nabootsen, en willen snel tot de andere dimensie gaan, door overmoed.

3. Het is nogal populair in de fitness cultuur, waarin mannen een zogenaamde bumper willen hebben, oftewel hun pectoralissen willen ophypen, hun borstspieren, opdat die dimensie verandering voortijdig en kunstmatig opgewekt kan worden. De geduld schakel ontbreekt, dus het is vals.

4. Die mannen aanbidden hun welvingen bij hun borst (hoogmoed), en willen dat anderen hen ook aanbidden. Het is hun schakelaar in het materialisme, om het tot een hogere dimensie te brengen, een soort valse, voortijdige climax, en het ontlaad veel verderf.

5. Normaal gesproken groeit de man normaal op als jongen, en is die dimensie vaak niet voortijdig opgewekt, en heeft de man gewoon, in tegenstelling tot de vrouw, een platte borst, en als hij tot volwassenheid komt, dan gaat die energielijn van zijn kaak via zijn tepels helemaal door naar beneden tot zijn geslachtsdeel, wat dan rijp begint te worden, en zo wordt er niets voortijdig opgewekt.

6. Het geestelijke woord spreekt over de noodzaak van de vernauwing van de borst. De fitness cultuur is teveel op het lichamelijke gericht en te weinig op het geestelijke, en forceert dimensie openingen, zodat het uitloopt op een fiasco. Het is een bad trip van drugs, en ze flippen. Daarom grommen ze, duwen hun borsten vooruit, lopen rond met veel lawaai en uit de hoogte doen. Allemaal omdat ze in het geestelijke niet worden toegelaten. Hun kaartjes waren vervalst. Het zijn valse munters op heterdaad betrapt. Hun geld is niet echt. Niets is echt aan hen.

7. Ze zijn langs het paradijs heengeschoten. Ze hebben de macht over henzelf verloren, en ze sleuren velen met zich mee. De fitness cultuur is tegenovergesteld aan de ascetische cultuur. De man moet de leegte in zijn borst vinden, om zo tot zijn hart te kunnen komen, tot de natuur. De man moet al dat stoere geprots en gepronk laten gaan. De man wil graag gezien worden door Kakia en haar massa's. De man vindt het heerlijk om door haar verwend te worden, en bedrogen. Als Kakia zulke mannen complimenteerd en beloond lacht ze in haarzelf, en denkt ze : 'Jij domme sukkel, nu heb ik je tuk. Ik zal je geheel aftappen voor je brandstof. De kannibalen koningin ben ik.'

13.

Adam en de boom van het vreemde

1. Adam kwam tot de boom van het vreemde. Het volk werd zeer Ismaelitisch, oftewel vijandig naar iedere andere man. En dat was belangrijk op het pad van de eenling.

2. Het ravijn komt voort vanuit Ismael. Vertrouw niemand, test alles. Dat is het geheim van de heilige gebondenheid door het heilige vreemde. Wie komt tot dit ravijn vandaag de dag ? Alleen de eenling. En de eenling leert hiervoor de logistiek.

3. De valse logistiek leidt de gevallen mens, zeer gecalculeerd. Kijk ze eens protsen op hun hoge schepen. Kijk ze eens protsen met hun grote bumpers. Neen. Zij aanvaarden het visnet van het heilige vreemde niet. Zij zijn slaven van het comfortisme. Alleen het ravijn kan terugleiden tot de natuur. Als de hoog opgetrokken borsten van de man zijn verbroken. Ismael leidt een volk van asceten, van eenlingen.

4. Ook Sefanja was als een Ismael, en predikte tegen alle mensen, alhoewel hij stelde dat er een overblijfsel zou zijn. Hij predikte tegen de mannen

die dik op hun droesem waren geworden. Dit gaat over hun weelde.

5. Ook Sefanja vermaande het volk en spoorde hen aan de tucht te aanvaarden.

6. De eenlingen zullen tot het overblijfsel behoren.

7. De mens mag niks met de massa ophebben. De mens mag niet met de massa flirten. Laat hen maar verzamelen, opdat je zelf wordt afgezonderd.

8. Voor de heilige is de ware samenkomst in het Hebreeuws het zelfonderzoek. De eenling moet het ravijn in, de afzondering.

9. Door vermaak en koopziekte wordt de eenling door de massa in de steek gelaten, wordt verworpen, maar dat wat er bij God is is beter dan vermaak en handel. God is de beste voorziener.

10. Het volk Israel was geheel verstrooid tot kleine groepen, die allemaal weer hun eigen verhalen hadden los van elkaar.

11. Het was dus geen eenheid. Het liep allemaal in verschillende lijnen.

12. Ook in Ethiopië waren de ballingen van het volk Israel terechtgekomen, tot verre volkeren, en zij zouden dus terugkeren vanuit dit land van honger, wat ook een beeld is dat alleen zij die hongeren ware aanbidders van God kunnen worden, zij die minderen. Dit is het ware offeren.

13. Laten we komen tot het ravijn om daarvan de dieptes te begrijpen. We moeten loskomen van de geweldadige, tuchteloze, overmoedige, en komen tot Ismael. Het is te belangrijk in de filosofie om zomaar overboord te kieperen.

14. Adam kwam tot de boom van het vreemde, als een voorteken van ballingschap, en ook als een beeld van het middaggebed.

15. De mens moet terug de rivier over tot het vissersstrand, waar de vissen verzameld worden.

14.

De val van de varkensvorst

1. De daadwerkelijke vijand is het overmoedig vertrouwen, maar in de stad is alles omgedraaid. In de stad is vertrouwen een deugd.

2. Uiteindelijk leidt het minderen door het geduld tot het vreemde.

3. Hierin wordt de mens waarlijk wedergeboren en wederopgevoed.

4. Het directe was gevaarlijk. De natuur ging haar eigen weg.

5. In het vreemde bevinden zich de verloren delen van de mens, het vergetene, het verbannene.

6. Het is een vrouw die verloren is geraakt in onze droomwereld. We moeten hiervoor terug naar het water. Zij is van de rivieren, altijd stromend.

7. Zij is niet het voor de hand liggende, het ogenschijnlijke.

8. Dit gaat dus over geduld, wat een voorwaarde is om te komen tot het vreemde.

9. Als het vreemde komt, dan zal er eerst een worsteling zijn, want we zijn geconditioneerd met het bekende en vertrouwde, vijandig aan het vreemde, en ook zullen we het vreemde moeten testen, en dan wordt er dus zelfs bij ontmoeting eerst geduld vereist.

10. Wekt de liefde niet op voordat het haar behaagt.

Het zaad is een natuurlijk proces van bloemen die vanzelf honing voortbrengen, en het zal ons door de bossen heenleiden, door de natuur, als we het niet voortijdig verspillen, en we moeten de bloemen volgen tot het water. In het water ligt een groot geheimenis verborgen.

11. Het verleden is de wond, maar daar kan dus wel een andere kijk op komen.

12. Ik kon een heleboel dingen niet meer doen. Ik werd geblokkeerd. Ik moest timing leren. Ik moest minderen. Als er iets op me sprong dan moest ik het van me afschudden, door te draaien.

13. Het is de kennis van het eeuwige ijs, of de kennis van de wet van het eeuwige ijs. Deze wetten zorgen er dus voor dat de mens voldoende minderen en geduld heeft, waarvan het eeuwige ijs een symbool is, om tot het heilige vreemde te komen.

14. Toen ik deze dynamiek onder ogen kwam zag ik de varkensvorst vallen. Duisternis viel op hem, en zijn koninkrijk begon ineen te storten, en zijn schatten begonnen weg te smelten. Ook moest ik denken aan de mythe van de sobere en het erymantische zwijn die hij uiteindelijk verdoofde in het ijs.

15. De diepte brengt de opname teweeg, de visvangst.

16. Het leven is een grottenstelsel, en je moet je weg erdoor zien te vinden. Niets komt zomaar. Er zijn geen snelle uitgangen.

17. Om het vreemde te kunnen ontvangen moet de mens het hongerlijden aanvaarden. Het vreemde kan alleen gekocht worden door het hongergeld.

18. Hiervoor dient de mens het hongerpad van Ismael op te gaan. Op het hongerpad wordt de mens getest en verzocht, opdat zijn hongeren, oftewel zijn minderen en zijn geduld volkomen wordt gemaakt, opdat zo het vreemde kan binnendringen.

19. In de amazone mythologie werd Ismael verzocht in zijn dromen met veel voedsel en plezier met vrouwen, maar Ismael bestrafte de dromen, zeggende dat het hongeren voornamer is en een hogere weg is.

20. Ismael moest zijn weg door de wildernis zoeken tot Rebekkah, om daar het gebedsoord te bouwen.

21. Hij moest komen tot het heilige vreemde, tot Rebekka.

22. Vandaar dat de zuil van de pelgrimstocht tot Rebekkah zo belangrijk is in de exegese.

23. Het was een belangrijke verloren steen die werd aangedragen. De sobere moest verbonden worden aan het diepere Ismael principe.

24. Het baat niet als men alleen maar het lijden draagt. Men moet ook daadwerkelijk minderen en het hongerpad opgaan.

25. Veel mensen dragen dan wel hun lijden, maar troosten henzelf dan met overmatig materialisme, zodat van het hongeren en minderen niet veel terecht komt, en de mens zo niet in het vreemde, in het diepere kan komen.

26. Dan wordt het lijdensdragen wel heel tragisch. Het visnet moet leiden tot het eeuwige ijs waar er een doorgang is dieper in de natuur.

27. Het visnet is juist bedoeld om de mens af te zonderen, om de mens tot een eenling te maken.

28. Maar velen aanbidden het gouden lijden in de stad. Velen grijpen zo naar valse en overmoedige, materialistische troost in het oppervlakkige in plaats van te wachten op het diepere.

29. De mens wordt verzocht, en velen geven er aan toe.

30. Alleen de eenling op het hongerpad die de honger volkomen maakt kan zo komen tot het vreemde.

31. Vaak grijpt de mens op het pad van het lijden naar overmoedig geweld en gaat eigen rechtertje spelen, en wordt zo een bevooroordeeld mens die snel naar het mes grijpt, snel begint te dreigen en te chanteren, maar op het hongerpad moet de mens de stilte in, en de andere wang toekeren, de extra mijl begaan.

32. De mens moet leren geven in plaats van nemen.

33. Kan de mens dit geheimenis begrijpen ? De mythologie beschrijft het hongergeld als een vrouw.

34. Waarom is het voor de mens zo moeilijk om dit te grijpen ?

35. Om de mens heen draait alles om geld, en zeker niet om het hongergeld.

36. De mens is materialist geworden in het rijke gebied.

37. Ismael werd verzocht met deze dingen op het hongerpad, maar hij hield vol. Hij bleef het woord belijden, en bestrafte de verleiders. Hij maakte geen compromissen met hen. Hij werd bedreigd, overvallen door rovers, geplunderd, totdat hij niets meer had.

38. Zo kwam hij uiteindelijk tot Rebekkah. Met de kennis die hij had opgedaan kon hij het gebedsoord bouwen. Dat kan alleen gebouwd worden door het honger geld. Het is ook het geld wat men ontvangt als men hongert. Het komt tot de mens op bijzondere wijzen. Waarom wil de mens alles direct, alles zo materieel, zo verdicht ?

39. Je kunt bijna geen lucht krijgen, je stikt, en alles plakt. De mens is als een varken. Dit is de lagere mens, de oppervlakkige mens, het ego.

40. Er is ook een hogere mens die alles verdiept. Beide realiteiten beuken op elkaar in. Het is een grote oorlog, en de hogere mens moet zich niet laten verleiden overoordelend te worden.

41. Ismael droop op een gegeven moment van het hongergeld, en was in dat opzicht een rijk man. Zo kon hij Rebekkah bouwen, als gebedsoord in de verre, vreemde wildernis voor alle eenlingen.

42. Waarom is dit voor de mens zo moeilijk te begrijpen en wil de mens dit eigenlijk niet begrijpen ? Dat komt omdat door de ontbrekende schakels de mens vastzit in een vals bewustzijn, deels onderbewustzijn, in de schemerzone.

43. De mens moet er dus boven uitstijgen door de heilige vreemde kennis verkregen door het hongergeld. Dit is iets wat hij weggeeft, maar ook krijgt op het hongerpad. Dat is een natuurlijk proces.

44. De mens komt er niet klaar mee, wil altijd maar weer protsen, belangrijk lopen doen, laten zien dat hij al zijn zaakjes in orde heeft. Maar deze mens is slechts de lagere mens, slechts een onderdeel van de mens, want de mens heeft ook een hoger deel. Dit hogere deel moet ontwaken. Het hogere deel rust in een diepe slaap. De hogere mens is kapot geslagen door de lagere mens, verscheurd. Dat gebeurt op het hongerpad, dat alle dromen ruw worden verstoord, omdat de mens dieper moet, weg uit de valse, oppervlakkige realiteit.

45. Ismael weet er alles van. Ook zijn dromen werden ruw verstoord, maar uiteindelijk behaalde hij Rebekkah, en bouwde er zijn pelgrimsoord.

46. Een man een man, een droom een droom. Hij was een dromer, en gaf niet om het aardse. Telkens maar weer moest hij voor de droom kiezen, en niet voor het aardse, en zo kon hij uiteindelijk zijn droomwereld bouwen. Het aardse zal toch allemaal

vergaan. En de droom zal hoger worden, steeds hoger, en alle dromers meenemen.

47. De mens moest komen tot het diepere, tot het eeuwige ijs, om zo tot de natuurreligie te komen. Hiertoe was Ismael uiteindelijk de wildernis ingegaan.

48. Israel moest dus wel in ballingschap gaan, om zo met Ismael verzoend te worden. Israel kan niet leven zonder Ismael. Ismael kan niet leven zonder Israel. Zij hebben elkaar nodig. Zo kan de mens komen tot de diepere geheimen van het hongergeld.

49. Daarin wordt het minderen tot daadwerkelijk geduld, als een harde steen.

50. Ismael wist hoe hij moest werken en hoe hij het hongerloon moest ontvangen.

51. De mens die het niet weet is een triest en tragisch mens. Je kan nog zoveel weten, maar als je dit niet weet, dan heb je juist het belangrijkste niet, en dan heb je je prioriteiten helemaal verkeerd gesteld.

52. Maar de mens heeft er de eeuwigheid voor om dit natuurprincipe uit te diepen.

53. De mens mag een relatie beginnen met het hongergeld, wat tegengesteld is aan het materialistische geld. Het stadse geld moet sterven. Het koninkrijk van de varkensvorst moet vergaan. Dit zal gebeuren op het hongerpad, wanneer de mens volhoudt tot het einde. Uw honger moet volkomen worden.

15.

Het land Rebekkah

1. Het vreemde overstijgt alles, als de geestelijke veer.

2. Het hongergeld zal komen. Het is een mythe met een diepere betekenis. Het zijn slechts principes.

3. Ismael was verbannen en had alles verloren. Hij was op het hongerpad in de wildernis. Hier moest hij zijn weg zien te vinden. Hij wilde ook niet terug. Hij wilde het diepere pad op. Natuurlijk zou hij terugkeren, maar voor nu moest hij dit pad op. Hij moest in zijn geduld eerst alles verdiepen. Dat is wat geduld is : een verdieper. Het is niet zomaar iets passiefs. Het is een kracht van de natuur. Het brengt laagjes aan, van laag tot laag, als het water.

4. De hogere mens zal volharden. De lagere mens zal altijd weer afvallen. Ze proberen het misschien, maar geven dan weer snel op, worden snel afgeleid tot kakiaitische verrassingen, omkoperijen enzovoorts.

5. Als ze het woord hongerpad horen dan steken ze lui hun tong uit van apathie. Daar hebben ze geen zin in. Ze leven voor het plezier, voor het comfort. Met hen daarover te discussiëren heeft geen zin. Ze zullen altijd weer aankomen zetten met dezelfde drogredenen. Daarom is het zaak voor de hogere mens het pad van de eenling op te gaan en zich niet bezig te houden met zieltjes winnen en kerkgroei statistieken. Dat is voor zakenmensen.

6. De eenling is geen zakenmens. De eenling gaat tot het hongergeld.

7. De eenling doet zijn geduld rijpen, totdat het volkomen is, volhard, vereeuwigd, en daarmee bouwt de eenling zijn Rebekkah.

8. De mens dient er mee te worstelen om het op diepte te schatten, op waarde te schatten. Wat weet een mens ? Het is een stuk natuur wat de mens nodig heeft en wat de mens verworpen heeft.

9. Aanvaard het vreemde, en schat het op waarde, want gij hebt iets over het hoofd gezien.

10. Het vreemde kwam over de sobere, en hij kon zich er niet tegen verzetten. Er was een boodschap die hij moest brengen.

11. Het is een symbolisch orakel wat alleen begrepen kan worden in de grotere samenhang van de geestelijke oorlogsvoering.

12. Telkens weer dient de mens terug te keren tot het hongergeld. Dat verbreekt de macht van het stadse geld.

13. De stad aanbidt dit gouden kalf. De sobere bestraft deze afgoderij, en terecht.

14. De hemelvaart kan alleen plaatsvinden als Israel en Rebekkah verzoend worden.

15. Ismael werd door zijn moeder meegenomen naar het land Rebekkah.

16. Ismael leerde door zijn honger en geduld wat de ware tentendienst inhield, dit in tegenstelling tot Mozes die hiervoor te materialistisch was en daardoor niet tot Rebekkah kon komen. Er is dus een duidelijk verschil tussen de mozaische tentendienst en de ismaelitische tentendienst.

De vervreemding

17. Het hongerpad van Ismael is het ravijn waarin de mens zijn lagere wil volledig moet verliezen.

18. De wil moet onderworpen zijn aan de hogere natuurkennis.

19. In het ravijn waar de mens zijn lagere wil verliest, daar ontvangt de mens de onweerstaanbare kennis, wat een loon is.

20. Het is heel erg dualistisch. Er zit een grote, onnaspeurlijke diepte in.

21. In de onontkoombaarheid is alles vereeuwigd is. Als je het eenmaal hebt ontvangen, dan kom je daar ook niet meer los van, en dat is de heilige gebondenheid.

22. In het hongerravijn verliest de mens dus zijn lagere wil. Dit is het pad van de eenling.

23. Er moet commentaar op gegeven worden, en het moet in een grotere context worden besproken.

24. Er is dus groot verschil tussen het orthodoxe en het diepere, exegetische.

25. De mens moet juist de hongerput in om tot de uitverkiezing te komen.

26. Dat is het hongerpad wat leidt tot de volharding, oftewel het geduld.

27. In het proces van het volkomen worden van het geduld en de vereeuwiging, is het vreemde en de vervreemding.

28. De sobere moest tot de eeuwige volharding komen, het volkomen geworden geduld, tot het eeuwige ijs waarin hij het erymantische zwijn kon strikken en stroppen, als beeld van de lagere wil die werd onderworpen aan de hogere kennis.

29. Het eeuwige ijs is ook een beeld van in het geduld geoefend worden tot volkomenheid, opdat het vreemde komt.

30. De sobere is door zijn geduld en omzichtigheid, door de langere natuurweg te nemen in plaats van de korte stadsweg, gevoelig geworden, met geopende zintuigen.

31. De sobere was omringd met leedvermaak, en streed ertegen. Maar er is ook zoiets als tuchtverheuging, wat bij de mens zelf bevindt. Als je je meer verheugt over de tucht van iemand anders dan over de tucht van jezelf dan is dat leedvermaak.

32. Verblijdt u in de beproeving. Heb er een welbehagen in, want het trekt u dichter tot God.

33. Daar is een zekere blijdschap aan verbonden, als de blijdschap van het visnet, en de blijdschap van het hongerpad.

34. Als het ego, de lagere mens, onderworpen wordt en ten onder gaat, dan moet de hogere mens daarover wel blij zijn, want anders als de mens daarover teveel verdriet zou hebben dan is het verdacht, dat de mens toch nog zijn vlees terug zou willen hebben. Neen. Het vlees moet ten onder gaan, en de mens moet hierover verheugd zijn. Maar dit mag geen lichtzinnige verheuging zijn wat op de ander wordt geprojecteerd.

35. De exegese is als een groep hyena's die hun prooi verslinden en daarover heilige wellust hebben, want zo wordt eindelijk de hogere kennis geopenbaard.

36. Laat uw blijdschap dan heilig zijn en in sidderen en beven. Er is maar een hele dunne lijn tussen valse blijdschap en ware blijdschap. Daarom is de ware blijdschap altijd in ernst en altijd met een zekere mate, opdat er balans blijft.

37. Er is overwinningsblijdschap, maar laat het je nooit tot een valstrik worden.

38. Wordt nooit overmoedig in je blijdschap. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

39. Vaak is blijdschap slechts een drugs die door de vijand wordt aangeboden om de mens in slaap te doen dutten.

40. Wees daarom altijd op je hoede en waakzaam. Wees altijd in geduld, en maak je geduld volkomen.

41. De sobere was een balling aan de rivier de Kebar, wat in het Hebreeuws ver weg betekent, oftewel het vreemde.

42. Israel was totaal ontmaskerd en ontwapend.

43. Er was niets meer tussen hen en de vreemde natuur in.

16.

Het eeuwige touw

1. De sobere moest op zijn tocht door de onderwereld door de verschrikkelijke woestijn, waarin hij moest worden tot de wildernis en de duisternis.

2. Alles gaat in deze woestijn tegen elkaar in. Het is de woestijn van de tegenstander, van het dualisme.

3. Dan komt de sobere tot de grot boven de put van de verjonging en de wedergeboorte. Het is wachter van de mond, oftewel van de heilige gebondenheid, de heilige wederopvoeding.

4. Waar de sobere komt tot de leeuw, en wordt tot de leeuw, is het beeld van het volkomen worden van het geduld.

5. Dit is een groot geheimenis. De leeuw van geduld is het fundament van het hongergeld.

6. Het hongergeld is één van de zuilen. Het is symbolisch, en kan alleen beoefend worden door hen die geduld hebben.

7. Door in geduld te minderen breng je van je eigen visionaire overvloed tot de armen. Overmoed rooft energie, altijd weer, rooft visioen, zodat de armen in een heel arm visioen terecht komen in de matrix.

8. Overmoedigen kunnen de hongerbelasting dus niet

betalen. Alleen minimalisten die hun geduld volkomen maken kunnen de hongerbelasting betalen en daarom moest de sobere een ontmoeting krijgen met de heilige leeuw, om zo tot leeuw te worden.

9. Zo worden het geven en krijgen weer heilig, door geduld, door het geheimenis in de woestijn waartoe de sobere kwam.

10. De leeuw van geduld leidt tot de geestelijke economie van het eeuwige touw van de natuur.

11. De mens komt zo van horen tot gehoorzamen.

12. De leeuw van geduld leidt tot dit principe, want alleen door het oefenen van volkomen geduld kunnen deze holen opengaan.

13. In het nachtgebed laat de mens zijn lagere natuur achter om tot zijn hogere natuur te komen, van ego tot heilige natuur-economie.

14. Ismael werd verbannen uit zijn eigen religie tot diep in de wildernis, waar hij uiteindelijk tot Rebekkah kwam, in een vreemd land.

15. Ismael brak met het oude vertrouwde en het bekende om tot het heilige vreemde te komen, en bouwde samen met Abraham uiteindelijk het pelgrimsoord.

16. De mens keert terug tot de soberheid van het leven in de tenten in de wildernis, zoals ook het volk Israel.

17. Dat is dus een heel Ismaelitisch principe van Ismael die tot de wildernis werd gezonden.

18. Zij mochten niet strijden, maar moesten de wildernis in vluchten, terug tot de natuur, om zo tot de wildernis tenten te gaan, om tentendienst te verrichten, wat symbolisch is voor het horen en gehoorzamen van de geestelijke kennis.

19. De mens mocht dus niet strijden, maar moest belijden, zichzelf disciplineren in de natuur, kennis innemen.

20. Het had voorwaarden en principes.

21. Er zijn dus voorbereidingen om tot de geestelijke kennis te gaan.

22. Wanneer de tenten leeg staan gaat de mens de natuur in om daar te leren.

23. De geestelijke oorlog wordt weer geleerd, na het vluchten.

24. Door alles heen loopt het minderen en hongeren tot het eeuwige touw, het brengen van alles tot de juiste plaats.

25. Het eeuwige touw kan dus alleen geleerd worden door het vasten.

26. Zo maakt men het geduld volkomen. Hier mag de mens exegetisch mee om gaan.

27. In de ontwapening en de heilige vreze, de nachttocht tot de hemel, is er grote profetische inspiratie, als de mens zijn wapens aflegt.

28. De heilige vreze is het begin van de wijsheid en de kennis. Dit is dus een oorlogsvasten, opdat men geestelijke tochten kan maken, nomadisch kan leven.

29. Soms moet men dingen achterlaten in plaats van er nog voor te strijden. Het is dan tijd om naar een ander gebied te gaan.

30. Toen deze nacht tot mij kwam verloor ik even mijn bewustzijn en orientatie. Dit is allemaal nodig tot het ingaan.

31. Als het ten einde is gekomen, dan is het zaad gezaaid, en de bittere dood wordt wat zoetig.

32. Alleen door het minderen volkomen te maken komt de mens tot de ware natuurzoetheid van het eeuwige touw, die dus zeker niet te weinig is, maar ook zeker niet teveel, in de juiste verhouding dus.

33. Zoet mag alleen met mate worden genomen.

34. Men mag het niet overdrijven, want dan gaat de bedoeling van het vasten verloren.

35. Het is dus tegelijkertijd een soort wedergeboorte van de mens, waardoor er een wederopvoeding zal plaatsvinden. De mens krijgt dan nieuw speelgoed.

36. Het is een symbolisch vruchtbaarheids-ritueel van de natuur, het minderen door het cirkelen, wat dan uiteindelijk de zoete kracht van de natuur voortbrengt, niet te veel, niet te weinig.

37. De aarde scheurt open,
Ik kan de lagen zien,
Hier zijn de veranderingen

38. Het heilige zoete zit op de troon,
De troon is het verborgene

39. Het is niet om te eten,
Het is een sieraad,
De sleutel is van het zoete,
Het smelt in mijn hand

40. Zij hebben een stad gebouwd van het zoete,
Als een weg tot de wildernis

41. Dit smelten betekent dat we spreken over het verminderend zoete, niet het vermeerderende zoete, en het moet symbolisch toegepast worden, niet letterlijk.

42. Het is een lange rivier,
En ze zegt dat we het alleen kunnen binnenkomen door het te lezen,
En alle belasting werd tot het zoete.

43. Hier in de diepe wildernis was zij slechts een diepere inwijder.

44. Het lokte de soldaat tot een diepere strijd, de patronen van de wildernis.

45. Zij was het lijden van de jongen in zijn jeugd om hem te behoeden voor een veel groter kwaad.

46. De kooi die zij hier had gebouwd was niets vergeleken met de kooi van de stad. Zij bewapende haar kinderen en ontzag hen niet. Zij tuchtigde haar kinderen reeds vroeg.

47. Het moet dan direct gaan tot de eigenlijke bedoeling en mag zeker niet bij het natuurzoet blijven hangen. Het gaat om het eeuwige touw..

48. Nu komt alles op zijn plaats. Het is een soort opname.

49. Daarna moet men zich dingen eigen maken, als een geoefendheid, wat dus wijst op Areta.

50. De grenzen die destijds werden gelegd worden zo ook doorbroken.

51. Dit zijn allemaal facetten van het symbolische hongergeld, het betalen van de hongerbelasting.

52. Zonder het hongergeld kan men niet nomadisch leven.

53. Daarna is er de afzondering in de wildernis. Men moet alles achterlaten en niet strijden, maar vluchten, en in die afzondering zal de wedergeboorte plaatsvinden, want de mens leert hier daadwerkelijk horen en gehoorzamen, en wordt weer als een kind.

54. Daarna is er de duistere wedergeboorte in de geestelijke oorlogsvoering.

55. Het leidt tot conflicten tussen de stammen, en daarna zullen er goede en mooie dingen gebeuren,

tot herstel van de positie van vrouw.

56. Dan is er de wederopvoeding. Als de mens zich onderwerpt aan de wederopvoeding, dan kan het beeld van de natuurvrouw hersteld worden.

57. In de de scheiding en afzondering werd alles achtergelaten om op zoek te gaan naar water. Dit is een vereiste.

58. Het betekent ook ergens tussenin zijn, als een beeld van de tussenstappen.

59. Het is een belangrijke nacht, omdat het de mens lossnijd van zonde, opdat het contact met God wordt hersteld.

60. De mens zal met God verzoend worden door grote scheuringen.

61. Dan worden de gelovigen van de ongelovigen gescheiden.

62. Het is dus maar voor een gelimiteerde groep, namelijk 'de uitverkorenen', wat zich in de natuur dus uit in de 'natuurlijke selectie'. Dit is een principe.

63. Hiervoor moet je alles achterlaten, de gehele kudde, alle kudde-mentaliteit, om op zoek te gaan naar het verlorene, het vergetene, dieper in de wildernis, zoals Ismael.

64. Rebekkah is de amazone oorlogsvoerster in de exegese.

65. Dit is ook weer verbonden aan de pelgrimstocht, één van de zuilen.

66. De mens op het Ismael pad moet zich dus hiernaar uitstrekken in de geestelijke kennis, tot het horen en gehoorzamen.

67. Het is de terugkeer tot de geestelijke oorlogsvoering.

68. Het is de terugkeer tot het vreemde en de wildernis.

69. Daarvoor moet de mens offers brengen, oftewel de stad achter zich laten. Het is het pad van Ismael. De grenzen die destijds werden gelegd worden zo ook doorbroken.

70. Dit zijn allemaal facetten van het symbolische hongergeld, het betalen van de hongerbelasting.

71. Uiteindelijk komt de mens dan tot de vreemde kennis, wat het geheimenis van Rebekka is, een belangrijk onderdeel in de aretaitische filosofie.

72. De sobere ontvangt zo de heilige touwen in zijn verstrikking en verwarring, en komt zo tot heilige tentendienst.

73. Het vreemde dat zal komen zal niet kunnen worden wederstaan.

74. Uiteindelijk leidt dit tot de vereeuwiging, waarin de mens niet meer kan ontkomen.

75. Dit gebeurt allemaal in het Rebekkah geheimenis.

76. Er is geen heilige gebondenheid als de mens zich niet afzondert.

77. Dit vindt dus uiteindelijk plaats in Rebekkah.

78. Ismael kwam tot een vreemd land. Het was als een soort opname, wat dan verder leidt tot het pelgrimsoord.

79. Dit is dus in principe een heilige ballingschap.

80. Het valt niet meer te stoppen. Wel valt het te verdiepen.

81. Wiens eigendom bent u ? Wij zijn allemaal

eigendom van de natuurprincipes.

82. Zo komen wij deze natuur-eigenaars onder ogen.

17.

De camouflages van Kakia

1. Een woeste, duistere baarmoeder staat te dringen, die op jacht is. Haar baarmoeder is nat en duister, harig, om de vrucht te beschermen. Dat is waarom de amazones in de diepere wildernissen veel donkerder zijn.

2. De vrouw in de stad verheerlijkt haar witte huid en kijkt neer op de donkere huiden. Zij moest namelijk het kind offeren, tot de massa's, fel in het licht. Zij was uitgezonden om het kind te doden. Lange gifnagels, met chemische lakjes, om de kinderharten te bedriegen. Het lijkt allemaal op snoep voor het kind, maar de vrouw in de stad is op jacht, een dodelijke jacht.

3. Zij is preuts wanneer het aankomt op de geestelijke kennis, maar wanneer het om geld gaat speelt zij ineens de hoer.

4. De sobere volgt Rebekka tot de donkere tentendienst in de wildernis.

5. Het Kakiaitische pad houdt het aretaitische pad verborgen.

6. Rebekkah draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan.

7. Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een droom. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen.

8. De gehoorzaamheid tot Rebekkah is een beeld van de onderwerping aan het vreemde.

9. Het is de onderwerping aan God, aan Areta, tot het punt dus waarop het een natuur wordt, een gewoonte, een oerinstinct wat niet meer tegen te houden valt.

10. De mens wordt zo meegetrokken met de wilde rivier van de oerlusten van het eeuwige touw.

11. De sobere werd van de ene moeder tot de andere moeder overgedragen, tot tentendienst. Dit was metaforisch voor zijn verhouding met God.

12. De natuur is niet lineair. Het profetische leven is niet eenvoudig, maar ingewikkeld en strikkend. De natuur strikt, omdat de mens een potentieel gevaar is. De natuur drijft mensen in een hoek.

13. Je hoeft geen verwenner te verwachten van de natuur, maar de natuur test wel door verwenners.

14. Kiest de mens voor Kakia, de gemakszuchtige ongeoefendheid of Areta, de geoefendheid ? Dat is altijd weer de vraag.

15. De strijd tussen Kakia en Areta ligt fundamenteel verborgen onder religie, en de mens moet ertoe ontwaken.

16. De mens mag diep duiken in de exegese. Alleen zo komt de mens terug tot de aretaitische filosofie, wat de oorspronkelijke religie was.

17. Het draait dan niet om personen, want dat zijn slechts voorbeelden. Het draait om Areta, de geoefende natuur.

18. In de natuur is de man onderworpen aan de vrouw, aan de baarmoeder. Dat is niet letterlijk, maar een symbolisch principe.

19. De shamaan gaat heel diep de onderwereld van de wildernis in, en komt tot wilde en woeste amazone stammen die leven van de jacht.

20. Dat is filosofische symboliek met diepe betekenissen van geestelijke oorlogsvoering waar de mens niets vanaf weet.

21. Deze vrouwen zijn donker. Alles wat we om ons heen zien zijn losgeslagen brokstukken van het zelf. Het past niet meer. Het is verwilderd, roekeloos, losgeslagen, maar diep binnenin liggen nog steeds de natuurpatronen.

22. Kakia staat voor niet studeren, niet oefenen, maar spijbelen, terwijl Areta voor het onderricht staat. Kies dan heden wie gij dienen zult.

23. De mens is stads geprogrammeerd, geconditioneerd, en is laks wanneer het aankomt op de aretaitische filosofie, en verschuilt zich immer in religie.

24. Rebekkah staat voor de grote verwarring, maar de mens moet er doorheen om tot de diepere schepping te komen, de diepere natuurpatronen. Zij is een jager, een strikster, wat ook de woordbetekenis is van Rebekkah.

25. De stad wil de mens tot slaaf maken tot het lagere, maar de natuur wil de mens terug brengen tot de gehoorzaamheid aan het hogere, opdat de mens door deze principes zal leven en niet ten onder zal gaan in schaamteloze kakiaitische genotszucht.

26. Alleen de filosofie brengt leven. De spijbelzucht is een roofdier die de mens ten onder wil brengen. En het ego zal ten onder gaan, en de diepere mens zal tot zijn doel komen. Dit is al in alle eeuwen vastgelegd.

27. De diepere mens mag hiertoe ontwaken. Het ligt in ieder mens verborgen. Rebekkah is het patroon tot ontwaking.

28. De sobere was geheel verstrikt in de orthodoxe wetsystemen. Hij zat geheel vast in het systeem. Hij was een gevangene van de stad. Daarom moest Rebekkah, de vreemde vrouw, wel komen, om die conditioneringen te verbreken.

29. Hij was in dat opzicht als een Israelitische Heracles. Rebekkah was zijn Areta, zijn noodzaak tot verdiepende geoefendheid, opdat hij aan Kakia kon ontkomen, de gifklauwen van de stad.

30. De mens moet zich afzonderen om los te komen van de bedriegelijke kakiaitische kudde mentaliteit.

31. Deze afzondering moet ook binnen de mens zelf plaatsvinden als een heilige gespletenheid.

32. Je mag je linkerhand niet laten weten wat je rechterhand doet.

33. Vaak heeft het volgen van de kuddegeest te maken met eerzucht. Maar de heilige gespletenheid brengt verwarring en verwerping.

34. Het moet genoeg verdiept en verlengt worden totdat het vreemde wordt bereikt, in de pelgrimstocht.

35. De mens moet het principe toepassen totdat de mens als Ismael is geworden en zo tot het vreemde is gekomen. Het vreemde beproeft de mens, test de mens, verstrikt de mens en inspireert de mens.

36. Moet je water bij de melk doen, compromissen sluiten, om maar overal binnen te kunnen komen, in de smaak te vallen ? Moet je daarvoor je eigen hoge standaarden verlagen ? Dan ben je kakiaitisch bezig als je mensen naar de pijpen danst om maar aardig gevonden te worden. Waar is dan het offensief ? Wildernis profeten waren niet geliefd. Ze spraken een harde boodschap, en moeilijk te begrijpen. Ze hadden een vreemde tong.

37. Zij die ongeoefend zijn zijn automatisch dienstknechten van Kakia. Zij worden in de stad aan haar gewijd, wat het lot is van de kinderen. Hulpeloos als ze zijn leren ze Kakia lief te hebben, gevoelig te zijn voor Kakia. Daarom is de afzondering hard nodig. Het is de uittocht uit de stad.

38. Daarom is Ismael's verworpenheid zo belangrijk, want als hij niet verworpen zou zijn, dan zou hij nog steeds een stadse kakiaiet zijn. De mens heeft eerzucht nodig voor kakiaitische sexualiteit, waardoor kakia haarzelf voortplant, maar de sexualiteit van de geestelijke kennis gaat door de verworpenheid, door Ismael's verworpenheid, want zo wordt de mens afgezonderd.

39. De kakiaitische mens wil aardig gevonden worden, leuk gevonden worden, wil stadse complimentjes ontvangen, en tooit zichzelf daarmee op. De kakiaitische mens is een volgeling van de verwenner.

40. Deze mens vind zijn waarde niet in de aretaitische filosofie, maar in de complimenten van anderen, wat anderen van zo'n persoon denken, ook al is dat vaak huichelarij en omkoperij, als onderdeel van de kakiaitische jacht. Het zijn verlokkende, exotische valstrikken.

41. De mens valt er zo graag in. Zo is de mens onderdeel van het kakiaitische systeem. De mens lust er pap van. Telkens tooit de mens zichzelf ook weer op om aan deze jacht deel te nemen. Het is psychologische oorlogsvoering. Blijf er omheen draaien en zie wat het is.

42. De mens is diep in het oerwoud, en gevaarlijke, goed gecamoufleerde exotische jagers proberen de mens te strikken. Kakia meent het. Ze heeft miljoenen jaren ervaring in deze jacht. Het schijnt te werken. Alles lijkt te zijn vastgelopen. Alles is Kakia wat de pot schaft. Daarom moest het aretisme wel komen. Het was zo duister en onbegrepen, en ook Kakia mengde zich erin, als laatste strohalm. Het was een gevecht tussen Kakia en Areta, tussen ongeoefendheid en geoefendheid.

43. Ongeoefendheid schijnt op korte termijn te werken. Het is grissen en grijpen, en veel pretenderen. Maar Areta is een geoefend krijger. Zij gebruikt strategie en denkt op lange termijn. Het pad van de afzondering is lang.

44. Juist ter voorbereiding op de afzondering is er de ontwapening. Eerst moet de mens alle camouflages van kakia afleggen, al haar make up afdoen. De mens moet dan vluchten, niet strijden. Juist het strijden zou de mens weer vast doen haken in het kakiaitische systeem. Vaak is strijd nog eerzucht, gelijk willen hebben. Maar het gaat er niet om om gelijk te krijgen en recht te hebben. Het gaat erom weg te wezen voordat het te laat is. Kijk niet om naar de stad. Verander niet in een zoutpilaar.

45. Laat de dingen zoals ze zijn, en neem afstand, anders raak je weer vast. Accepteer het, zoals ook Ismael zijn verworpenheid moest accepteren. Hij was uitgekotst door de stad.

46. De mens die vol wil houden in de ontwapening wordt blootgesteld aan enorme pesterijen door de kakiaieten, die de mens zo willen verleiden om toch maar weer te gaan protsen. Een heleboel mensen vinden de prijs van de ontwapening te hoog. Zij willen niet ontwapenen. Dan voelen ze zich naakt, leeg en verworpen, alsof ze anderen niets te bieden hebben. Ze zouden teveel gehoond worden. Dan horen ze er liever bij, en staan liever aan de kant van zij die pesten, laf als ze zijn. Ze doen dan gewoon mee.

47. De diepere mens moet hier allemaal doorheen. Kakiaieten komen in allerlei vormen en maten, om de mens te verwarren. Er wordt gesold met de ontwapende mens, maar dit is slechts schijn. De mens die volhoud in de ontwapening zal uiteindelijk winnen. Er is dan een strijd gaande om die mens. Het

ware wapen is dus de ontwapening, voorafgaande aan de afzondering. De mens kan dus niet zomaar afzonderen. De mens moet eerst de wapenrusting afdoen. De mens voelt zichzelf dan misschien kwetsbaar. Alle maskers zijn afgegaan. Maar het feit is dat de mens dan echt tot leven komt. Zo komt de mens terug tot Areta, de natuur filosofie.

48. Ontwapening is belangrijk ter voorbereiding van de afzondering. Soms is het beter te ontwapenen en creatief met dingen om te gaan. Wapens zouden dan juist de creativiteit blokkeren. De creativiteit is de ware overwinning en de ware bevrijding. Vaak is het dan het leren denken in langere termijn.

49. Ismael moest de nacht van de ontwapening in en werd verworpen, waardoor hij in de oerverwarring kwam, in het grote misverstand, maar dit was de enige manier om deze nacht in te gaan. Alles in de wildernis kon zijn einde betekenen. Daarom werd hij paranoide, nam hij geen risico's, en kwam tot een nieuwe bewapening die grote voorzorgsmaatregelen trof.

50. Hij werd tot een tegenstander van elk mens. Hij werd tot vijandig.

51. Hij werd gelijkgemaakt aan de vijand. Alleen de vijand zal overleven, niet de overmoedig vertrouwende. Pas op elke stap die je zet in dit mijnenveld. Je grootste vriend kan je ergste vijand zijn. Blijf testen, blijf verdiepen, weest vijandig naar de systemen van de stad. Kom tot het vreemde. Ga dubbelzinnig met dingen om, ga tot de diepere lagen. Maak het niet normaal en niet traditioneel, want dan heb je het spel verloren.

52. Op het diepste punt van het visnet werd Ismael de verworpene. 'Mijn god, mijn god, waarom hebt gij mij verlaten ?'

53. God had geen kinderen. Het was als de nachttocht van de ontwapening, voorafgaande aan de afzondering.

54. Dit is een mooie belofte van de verzoening, om de wereld op de paradijs aarde voor te bereiden, want alleen zo zal het paradijs kunnen komen. Maar om dezelfde nachttocht te kunnen maken zal de mens dus moeten ontwapenen. De mens moet durven dingen weer in twijfel te trekken en niet snel de wapens te grijpen en eigen rechter te spelen. De lagere mens wil altijd gelijk hebben, ook als de lagere mens niet gelijk heeft.

55. Zou er een vreemde interpretatie mogelijk kunnen zijn voor alles om ons heen ? Zou de wereld er dan niet een stuk beter uitzien ? Of zal dit een nieuwe oorlog zijn ? De vreemden zullen komen, en ze zullen alles wat de mens denkt te weten overweldigen. Oh, de mens is zo vol van zichzelf, maar ze zullen vol worden van iets anders, want de waarheid valt aan het einde niet te ontlopen.

56. Het is een brug die de mensheid dient over te gaan, en die brug is onvermijdelijk. Het is al veel te ver gegaan. De natuurkrachten roepen de mensheid weer terug. Een oud indiaans gezegde luidt : 'Je kan alleen je vijanden verslaan als je als je vijanden wordt.' Dat betekent dus dat de mens van vijanden heel veel kan leren. Vaak representeert het iets wat de mens is vergeten.

57. De ontwapening leidt tot de afzondering, ook de afzondering binnen de mens zelf, de gespletenheid, waarin het ene moment niet weet van het andere moment. Het zijn allemaal delen van de mens.

18.

De stam van Seth

1. De man in de stad : 'kijk naar mij, kijk naar mij. Ik wil je aandacht voor mijn uiterlijkheden : mijn stropdas, mijn verleidelijke ogen (doortrapt), mijn overweldigende lichaam, mijn kaartendek waarmee ik sjoemel, mijn gevoel voor stadse mode, mijn vlotte humor, ik heb altijd mijn woordje klaar,' enzovoorts.

2. Maar de man in de wildernis heeft kinderlijke schoonheid, en kent zichzelf niet eens. Hij kent zijn delen niet, en die weten ook niets van elkaar af. Hij begrijpt de stad niet, en de stadse man. De stadse man is erg zelfverzekerd, erg pretentieus, en denkt dat hij met deze eigengemaakte soep de loterij heeft gewonnen. Maar de man in de wildernis twijfelt. Het is natuurlijk een groot contrast.

3. De man in de stad : 'Kijk naar mijn bling bling, naar mijn gouden tanden, naar mijn broek half afgezakt. Kijk hoe ik dom naar je kijk, hoe ik je op je billen sla. Dat wil je toch ? Kijk hoeveel geld ik heb gestolen, hoe ik mensen heb lopen bedriegen en oplichten. Kijk hoe dom ik ben, want zo is alles binnen ons bereik. Dom is 'sexy' in de stad. Je krijgt zo snel dingen gedaan in de kakiaitische industrie. Je hoeft er niet veel voor na te denken. Alles wordt voor je gedaan. Gewoon dom wezen, en daar ga je.

4. Dom is sexy. Wat sexy is weet geen kip, en dat willen ze ook niet weten. Ze goochelen graag met woorden die ze niet begrijpen. Alles maken ze snel en overmoedig sexueel. Alles wordt zo uitgebuit. Het is één grote machine, want ja, Kakia wil voorplanten. Daarom heeft ze het altijd en immer over sex, en gebruikt ze triggerwoorden zoals 'sexy' en 'hot'. Ja, dat is hot. Koffie is al klaar hoor, in een wip. Ga maar zitten, schuif ik het zo naar binnen.

5. En daar loopt ze met haar knalrode centimeters lange nagels en hoge hakken van bijna een halve meter. Naaldhakken. Want ja, ze mocht de aarde eens raken. Nee, dat is vies, en Liesje mag niet vies worden. Daarom lopen ze op hun tenen, vol van angst voor de natuur. Nee, er moeten grote betonblokken tussen. Als ze haar schoenen uittrekt, dan weet je hoe laat het is, en moet je hard rennen, want het is een moordwapen in haar hand. Vrouwen en hun naaldhakjes. Hevig overstuur zijn ze als je er iets van durft te zeggen, want naaldhakken zijn 'sexy' in hun ogen. Zelfde verhaal. Het is hun inkomen.

6. Een wildernis man moet kotsen van al die vreemde chemische troep, stinkende lak, die vrouwen vandaag de dag op hun nagels smeren. Het stinkt een uur in de wind, stadse stank. Je krijgt er een nare smaak van in je mond. Maar de stadse man vind het heerlijk. 'Ja, ze heeft lef hè,' wordt er dan gezegd. Altijd trekken ze hun snuiten los als zulke vrouwen langslopen. En maar kijken en fluiten. Nou, daar komt wat langs zeg. Lekker met z'n allen in de groeps-illusie. De wildernis man vindt het walgelijk, maar die telt niet mee. Liesje mag niet vies worden.

7. De stadse man : Dom is sexy. Kijk hoe dom ik ben, hoe dom ik loop, hoe dom ik naar je staar. Als je ook dom bent kunnen we samen hokken. Kakia zal ons rijkelijk belonen.

8. De wildernis man : Hoe bestaat het. Kakia wil ik niet, maar Areta is onbereikbaar voor me, lijkt het wel. Die geeft haarzelf niet zo makkelijk als Kakia.

9. De stadse man is vals zelfverzekerd, maar de wildernis man is in grote twijfel, in de verworpenheid van Ismael. Hij voelt zichzelf tussen wal en schip. Alles heeft een hoge prijs.

10. De stadse man : Alles makkelijk. Makkelijk is sexy.

11. Wildernis man : Kun je ophouden met dat woord 'sexy'. Je weet niet eens wat het is. Het is bijna verbale aanranding als je dat woord om de haverklap

gebruikt.

12. Stadse man : Dan roep ik Kakia.

13. Wildernis man : Dan roep ik Areta.

14. Stadse man : Die komt toch nooit. Ik heb het eens geprobeerd, maar ze kwam niet, en toen heb ik maar voor Kakia gekozen. Lekker makkelijk. Lekker uit eten met haar iedere donderdag avond. Lekker romantisch, lekker kip eten.

15. Wildernis man : Ze heeft je versteend.

16. Stadse man : Is ze een heks ?

17. Wildernis man : Nou en of. Wat denk je.

18. Stadse man : Alsjeblieft help me dan.

19. Wildernis man : Help jezelf. Lees wat meer boeken, doe wat meer onderzoek voordat je je mond lostrekt.

20. Stadse man : Alsjeblieft.

21. Wildernis man : Heb je gehoord wat ik zei ?

22. Stadse man : Alsjeblieft.

23. Wildernis man : Dit is hopeloos.

24. Er is scheiding tussen de wildernis man en de stadse man, zware scheiding, in de afzondering. Ze kunnen elkaar niet verstaan, komen niet dichter tot elkaar. De wildernis man moet gaan tot het minderen in de wildernis. Hij kan niet bij de versteende stadse man blijven staan.

25. 'Niemand kan zich bewegen in de nacht van de ontwapening,' zei de wildernis man. 'Je moet wachten tot de morgen.'

26. Vooraf aan de ontwapening zijn er de woestijnvlaktes en de ijsvlaktes, het bevriezen, oftewel het vertragen.

27. De valse bewapening van de stad kwam namelijk door overmoed, door versnelling, dus de mens ontwapend weer door vertraging.

28. Er gebeurt iets moois tussen de vertraging en de ontwapening. Dan zal de man weer zijn schuilplaats vinden in de vrouw, als de terugkeer tot de grote moeder. Dit kan dus alleen als de man ontwapend.

29. Shama is een mannelijk hebreeuws woord wat horen, luisteren en gehoorzamen betekent, wat de essentie is van de man. Het is ook de wortel van Ismael en Samuel.

30. Ismael vocht tegen iedereen, als beeld van alles toetsen. Hij gaf zich niet zomaar over.

31. De sma is in het Egyptisch de slager en ook de boodschapper.

32. Dit is in het Egyptisch ook het geheim van de visioenen, wat ook 'sma' is. Het geeft de man het ware zicht, s-ma. De stadse man wil hier allemaal niet doorheen en gaat bij voorbaat al protsen in de stad met zijn dikke spierbundels. Zo maakt hij een karikatuur van het diepe natuurproces van Ismael.

33. De Egyptische sam wortel van I-sam-l, Ismael, betekent de wilde, hij die in de wildernis is. Ismael was het wildernis-kind, zoals Seth, Smai. Altijd was hij in gevecht met anderen. Hij onderwierp zich niet zomaar, maar was onderworpen aan de natuur.

34. Suma, sm, was in de Egyptologie de koppige, die niet zomaar om mensen te behagen zijn richting of opinie veranderde.

35. De sma was de ruggegraat van Aser. Smaa is in

de Egyptisch dat wat bewezen is, getoetst is, het geoefende, het volkomen offer wat gewijd is. Het heeft met de herbouw te maken, smaui.

36. Het is het recht maken van de paden, smaa. De sma is de gesel. Het is de verkondiger van het verhaal. Het is de zaadlozing van de natuurmens.

37. Seth in de wildernis werd ook genaamd Smi, ook een wortel van Is-smi-l, wat slager betekent. Smi betekende ook de stam van Seth. Shemi is de weggedrevene, hij die terug is gegaan, shm, wat ook weer terugkomt in Ishmael, en een Egyptische wortel ervan is.

38. Sham is vuil zijn, bedekt met moeder aarde, shm. De shum wortel is de kleine, de mindere, de hongerende (shuam, sham). Shmamu is het vreemde. Shmam is beloven, opgeven, offeren, bidden. De shma is een steen van het zuiden, wat ook vernietigen betekent, pervers en corrupt maken.

39. Soms is alles te steriel geworden, te stads, en moet het eerst corrupt, pervers en vuil gemaakt worden, in contact met de natuur. Het moet weer gecamoufleerd worden met moeder natuur. Dat is waar Seth voor stond in de Egyptologie, als de brenger van de oerchaos.

40. Seth, Smai, als de Egyptische I-smai-l stond voor de geweldadigheid. Dat is een toetsende, metaforische geweldadigheid in de geestelijke oorlogsvoering, uitgebeeld door natuur-elementen zoals storm, duisternis, wildernis. Ook was hij verbonden aan het vreemde. Hij was koppig, tegendraads. Hij hoorde niet bij de stad en bij de samenleving. Hij had zich afgezonderd. Ra had hem nodig in zijn tocht door de onderwereld. Seth was dus altijd dualistisch. Hij kon voor het goede staan, maar ook voor het kwaad. Hij stond voor de metaforische mutilatie. Hij was getrouwd met Nephthys en gaf geboorte aan Anubis, de zwarte wolf, hond (anup, jn-p, jn-peh). Ook had hij relaties met vreemde godinnen zoals Anat en Astarte.

41. Net als Ishmael was ook Seth een verstotene, een verbannene, tot dieper in de wildernis, zoals Seth ook Smai werd genoemd. Zo kwam Smai tot het vreemde, en leerde horen, luisteren en gehoorzamen.

42. De oerchaos is het patroon die de ware realiteit draagt, en is het ingewikkelde beveiligingssysteem. Het kan niet lineair komen, want dan is alles verloren. Het is een zuiveringssysteem, als een bliksemafleider. Alles wordt zo geleid tot de waarde waarin het verwerkt kan worden.

43. Wee de mens die tot de normale stadsgoden komt in plaats van tot de vreemde wildernis. Als de mens niet verstoten wordt en iedereen spreekt maar wel over hem, dan is er iets goed mis.

44. Een mens in wanhoop is de ware vruchtbare bodem, niet de mens in valse, overmoedige zelfverzekerdheid. Daar kan niks meer bij. Valse hoop zou de mens nog teveel vast laten houden aan de stad.

45. Ook Ahn heeft deze tranen gekend. Het zijn de tranen van de verstoten Ishmael. Maar alleen zo komt de mens tot het vreemde. In tranen zal de mens het ontvangen, opdat de mens het niet leugenachtig zal kunnen maken.

46. De sobere had het juiste deel gekozen : de bedelkom. Hij gaf niet om eerstgeboorterecht, sociale status, familie posities. De sobere was de hongerende. Hij was de wildernis man. Hij stond niet te protsen in de stad. Nee, hij ging de eenzame wildernis in om op jacht te gaan naar de dingen die waren verloren en vergeten, om op zoek te gaan naar zijn ware identiteit. Hiervoor hongerde hij.

47. De sobere was een Ismaeliet. Hij ging geheel de rivier over, om te komen tot een geheel andere tent, van de geestelijke natuur.

48. De sobere ging door de droge vertraging, om zo

te komen tot de ontwapening, waarvan de tranen een beeld zijn.

49. De mens moet loslaten. De sobere moest zijn tranen uitstorten, anders zou hij nooit tot het vreemde kunnen komen.

50. Hij moest alles van de stad loslaten. Door het uitstorten van de tranen komt de mens weer terug tot de wildernis en het vreemde. Dan voelt de mens zich weer heel anders.

51. Alles stroomt, alles zal ook weer voorbij gaan. De mens mag daarom kijken naar de natuurrivier wanneer hij met verworpenheid in aanraking is gekomen. Het is niet het einddoel, maar slechts een onderdeel van iets veel groters.

52. Ieder mens is gelijk. Ieder mens gaat door hetzelfde heen en moet door hetzelfde heen.

53. Altijd weer is het de ontwapening van de sobere, de tranen van de sobere, waardoor hij uiteindelijk door de poorten kwam.

54. De sobere is de ingewijde in het geheimenis van de tranen. De sobere kon alleen winnen door de ontwapening.

55. Als de islamieten het hebben over Isa, over de islamitische Yeshua, dan wijst dit in principe ook gewoon terug naar Esau, die een Yeshua was, de wenende, wat zijn oorsprong heeft in de egyptologie als de gids van Re.

56. Uiteindelijk opent de traan de poorten van de onderwereld, telkens weer.

57. Hiertoe was sa, sw, uitgezonden.

58. Isa, Ezau, zal dus wederkomen om het volk terug te leiden tot de tranen en de inwijding in de leer der tranen.

59. Het is een belangrijke gids in de onderwereld van Egyptische oorsprong, de sa, sw. Dan zal de ontwapening dus daadwerkelijk aanbreken in het mensenleven.

60. Ra werd tot Sw, tot Ezau, de wenende profeet, anders zou hij de poorten niet doorkunnen. Alleen de tranen zijn het toegangsbewijs tot het paradijs.

61. Zij met droge gezichten zullen niet kunnen binnenkomen. Het geheimenis van Ezau zal begrepen moeten worden.

62. In de droogte en de bevrorenheid van de vertraging wordt de mens al afgeremd, loopt de mens vast, omdat de mens niet snel tot het vreemde kan komen. De mens moet eerst ontwapend worden, en dat gaat door de tranen die ontstaan door het vastzitten, door de verstoting, wat zijn hoogtepunt heeft in de afzondering voor het minderen.

63. De mens stort zijn tranen uit, en nog steeds is het er niet. De mens is nog steeds verstoten. Ezau zocht het onder tranen maar vond het niet. Er was geen plaats voor berouw, geen plaats voor genade. Ezau moest de diepte in, en zou zo tot het minderen komen. Ezau was een Ismaeliet. Zo werd Ezau uitgehongerd, om hem klaar te maken voor de inwijding in de ware logistiek, de logistiek van de wildernis.

64. De stad is valse logistiek, altijd maar weer op de verkeerde plaats zijn, op het verkeerde tijdstip tegen de verkeerde prijs. Daarom was Ezau een balling geworden om hem daar tegen te beschermen. Hij werd gevoerd tot de donkere, vreemde tent in de wildernis.

65. De sobere weende bittere tranen van angst in de hof van Getsemane, biddende of de drinkbeker van het lijden van hem weg genomen mocht worden, maar hij beleed ook dat God's wil zou geschieden. Hij moest de beker tot de laatste druppel leegdrinken.

66. En Ezau sprak : 'Zegen mij, zegen ook mij.' En hij smeekte en barstte in tranen uit.

67. De zegen was al weg. Ezau was bedrogen, in de val gelokt. Hij smeekte en huilde, en dat werd nog erger toen hij zag dat hij niet meer terug kon. Hij was verstoten van het eerstgeboorterecht. Dit kreeg Ezau te horen :

68. 'Zie, ik heb hem (Jakob) tot een heerser over u gesteld, en al zijn broederen heb ik hem tot knechten gegeven, en van koren en most heb ik hem voorzien; wat kan ik dan voor u doen, mijn zoon?'

69. In de uiteindelijke verstoting kwamen de tranen van Ezau tot een hoogtepunt. Toen barstte hij pas echt in tranen uit, en smeekte weer. Was er dan nog niet een hele kleine zegen voor hem overgebleven ? Had hij dan echt daadwerkelijk alles verloren ? Ezau was in grote paniek en grote wanhoop. Hij haatte zichzelf en werd verscheurd door wroeging. 'Oh, had ik het maar niet gedaan.' Maar het was al te laat. Toen werden er deze woorden gesproken :

70. 'Zie, ver van de vette streken der aarde zal uw woonplaats zijn, en zonder dauw des hemels van boven. Maar van uw mes zult gij leven en uw broeder zult gij dienen. En het zal geschieden, wanneer gij u krachtig inspant, dat gij zijn juk van uw hals zult afrukken.'

71. Ezau zou tot het minderen geleid worden, de plaats van honger. Ezau had toen een hele grote bitterheid naar Jakob toe die hem dit allemaal had aangedaan. Daarom moest Ezau eerst door de afzondering gaan van de verstoting, voorafgaande aan het minderen.

72. Hij moest alles achterlaten om het vergetene en verlorene te vinden.

73. Sa, sw, was de gids van Ra door de onderwereld, wat tot Isa werd, wat terugwijst op de shitta jongens in de amazonologie, zij die zijn teruggekeerd tot de amazones. Shitta was in de oertaal een reinigingsritueel. Zij zijn de wedergeborenen door het oer-oerwoud van het onderbewustzijn. Dit zijn dus veel diepere fundamenten van het Yeshua geheimenis.

74. Het is een uitdaging in deze tijd om tot een heel ander beeld van Yeshua te komen om te zien waar het daadwerkelijk voor staat, en dan komen we bij Ezau uit, en uiteindelijk Isa, terugleidend tot het shitta geheimenis van het amazone oer. Er is voor een mens geen tijd te verliezen want de valse stadse schoonheid van Kakia is ziekelijk en hysterisch bezig om de mens totaal voor haar te zombificeren.

75. De cosmetische industrie waar veel moderne westerse stadse vrouwen vandaag de dag aan verslaafd zijn zit vol met heksen-drankjes om het brein van de mens onder zware hypnose te houden, in dienst tot kakia. Het zijn chemische dodelijke cocktails voor de ziel, wat uitbundig op de nagels en de lippen wordt gesmeerd, opdat de vrouw haar camouflage verliest, en zo ook het kind de camouflage verliest, en geen veilige donkere, natte baarmoeder meer heeft als schuilplaats. Zo sterven zowel moeder als kind, en ze worden opgesteld in de stad als reclame borden.

76. Daarom moest Ezau wel komen, en hadden we niet slechts een Jakob. Ezau leidt terug tot de ware Rebekkah, de vreemde Rebekkah. Zij is de duistere Rebekkah van het amazone oer.

77. Deze mythes schreeuwen om diepte, want de stad overweldigt en zombificeerd. Ezau moest terugkeren tot zijn ware moeder. De kus van Ezau is een groot geheimenis.

78. Het speeksel van Kakia is een slangengif waarmee ze haar cosmetische rotzooi heeft gemaakt, godslasterlijke chemische giffen waarmee ze de hoofden van de mens dolmaakt en hen tegen elkaar opzet. Ook haar moedermelk heeft ze er doorheen

gemengd. Alleen Ezau zal aan haar ontkomen. Hij werd teruggefloten door de amazones. Genoeg was genoeg.

79. Als een vrouw haarzelf opmaakt naar kakiaitische maatstaven met de felle aandachtstrekkende kleuren van de stad, dan wordt ze een jaagster voor kakia, als een verkeerslicht voor de stadse man. Ook zal zij zo het kind doden. Dit zijn nakers, de levensgezellen van de nephilim. Ezau moest terugkeren tot het duistere oer-oerwoud, om in haar wederomgeboren te worden. Hiertoe moest Ezau eerst verstoten worden.

80. Ezau moest opnieuw begrijpen wat nu het daadwerkelijke verbodene was.

81. De mens kan de gevangenneming niet voorkomen. Dan wordt de mens in een gesloten hof gezet, in een kooi, in een stelsel van limieten. Hier kan de mens geen oorlog meer voeren. Hier moet de mens de tentendienst weer leren. Zo wordt de mens voorbereid op de geestelijke oorlogsvoering, zodat er een duistere geboorte zal zijn.

82. Ezau ging in gevangenschap, waarvan de vreemde vrouwen een beeld waren. Zij waren de vrouwen van het beloofde land. Een vrouw is niet zomaar een vrouw, maar een heilige gevangenschap voor de man, waarin de man wedergeboren kan worden en wederopgevoed.

83. De vrouw is de bron, en de bron beveiligt haar kinderen, en camoufleert ze ook. Daarom gebeuren er zoveel verwarrende dingen in een mensenleven, omdat de mens deze patronen niet begrijpt. De vrouw is een zeer abstract wezen, een principe. Zonder de vrouw overleeft de man niet. Dit zijn realiteiten, archetypes, binnen de mens zelf.

84. Wanneer de mens zijn tranen uitstort dan maakt de mens contact met het vreemde. De mens voelt zich vreemd en zwak, kwetsbaar, wanneer de mens zijn tranen uitstort, maar het kan ook heel veilig voelen en vreemd, buitenaards. De mens wordt dan soms zelfs opgenomen tot een andere sfeer. Het is ook niet zo vreemd. Rebekkah, het vreemde, het smalle pad, betekent in het Hebreeuws 'het uitstorten van tranen', en zo weende Ezau.

85. In de stad zegt men : 'Niet wenen.' Of nog erger : 'Een man weent niet. Dat is iets voor vrouwen.' Maar de tranen zijn de schoonheid van de man. Ezau werd getooid door zijn tranen als een welgevallig geschenk voor de natuur, voor Rebekkah. De diepte der kennis wordt door tranen gedragen en is een welgevallig offer voor de levensbron. Waarom zou een man dan niet huilen ? Dat zou kakiaitische bedriegelijke theologie of theosofie zijn. Nee, de mens moet wenen opdat de mens niet vastloopt. Het zijn de rivieren die zo kunnen stromen. Als je kunt wenen, dan is dat een teken dat je nog leeft.

86. Wat water is voor het lichaam om het te wassen, zo zijn tranen om de ziel te wassen.

87. De mens moet eerst aan bepaalde voorwaarden voldoen voor de geestelijke oorlosvoering.

88. De betraande kus van Ezau is een vreemde kus. Ezau was altijd een vreemdeling in zijn eigen land, omdat hij een wildernis mens was die de logistiek kende. Hij was niet snel van vertrouwen, maar toch werd hij bedrogen door Jakob, misleid, omdat hij in een positie van honger terecht was gekomen. Ook Adam werd in een onbehoed moment door Eva misleid. Adam is ook het wortelwoord van Edom, het volk van Ezau. Ezau was de wenende misleidde. Hij was in een valstrik gelopen. Waarom ? Omdat hij moest mengen. Hij moest opgenomen worden.

89. Hij moest donker worden, terugkeren tot de donkere moederschoot, tot de ontwapening. Alleen door de ontwapening komt de mens tot de wildernis, en dat is dus tegelijkertijd leidende tot de ware bewapening van de tranen van Ezau.

90. De betraande kus van Ezau kan alleen in de

logistiek plaatsvinden, na het minderen, wat als het sieraad van Ezau is.

91. Ezau voegde een Ismaelitische vrouw toe, genaamd Makalat, een dochter van Ishmael, wat verzwakken betekent, minderen, want Ezau moest minderen.

92. Makalat was het minderen van Ezau, opdat hij tot Adah zou komen, zijn sieraad van de logistiek, oftewel zijn shawwal, zijn opname. Hierin ontvangt hij zijn halsketen en de heilige gebondenheid. De nadruk op het minderen, dat nodig is voor het betalen van de hongerbelasting, is een vervulling van de profetie dat Ezau ver van de vette streken der aarde zou leven, en zonder dauw des hemels van boven. Maar daarna als hij tot goede oefening zou komen, tot Areta, dan zou hij het juk van zijn broeder Jakob verbreken en overwinnen. Dat gaat om de logistiek na het minderen. De vrouwen van Ezau stonden voor deze natuur dynamieken. Hij zou niets zomaar gedaan kunnen krijgen. Hij moest volharden.

93. Het Ismaelisme was ontwikkelingshulp communisme, het communisme van de armenbelasting, van de eerlijke verdeling, als een zorgzame natuurmoeder, nog voordat het Russische communisme kwam opzetten.

94. Het Ismaelisme is een natuurcommunisme. Dat is waar het in de logistiek om gaat. Er is dus een groot verschil tussen natuur-communistische logistiek en stadsmaterialistische logistiek. Dit lag allemaal verborgen in het logistieke sieraad van Ezau. Het was een natuursieraad. Ezau moest tot dienstknecht worden van de natuur, van Eva, zoals Adam dat was. Daarom is er een strijd tussen Abadja, de abad, dienstknecht, van Jah, Havah, oftewel Eva, en Edom, het volk van Ezau. Ezau moest eerst verbroken worden en vernederd, opdat hij zou kunnen dienen.

95. De mens moet hier doorheen om een abad-ja te worden, een dienstknecht van Eva. Uiteindelijk was het de hoogmoed en overmoed van Ezau die hem had misleid.

96. Jakob kan in dit opzicht ook de zonde van Ezau zijn, of zijn ego. Daarom moet Ezau Jakob overwinnen, en zal hiertoe in staat zijn, zoals geprofeteerd, door Areta. Dit is dus iets wat in Ezau zelf moet gebeuren. Dit gebeurt alleen als Ezau door zijn volharding in de oefening komt tot de diepte van alles. Hij moet leren inzien dat het ware communisme een toetsen is aan het geheel van alles.

19.

Kakia rijdt op het beest

1. Het vlees spreekt altijd mee met de meerderheden, en spreekt altijd de minderheden tegen. Het vlees is laf en staat altijd aan de kant van de machthebbers, altijd aan de kant van de elite. Het vlees weet het altijd beter en twijfelt niet aan wat zijn hogeren hem vertellen. Het vlees is laks.

2. Het vlees wil altijd meer, altijd meer kracht. Het vlees haat zwakheid, en veracht het. Het vlees wil altijd de gemakkelijke weg volgen. Het vlees heeft geen diepte.

3. Het vlees strijdt tegen de moeder en het kind. Het vlees volgt altijd de valse mannelijkheid. Hij zal er geen traan om laten vallen. Het vlees is altijd ondankbaar, maar dankbaar naar zijn hogeren. Het vlees is een informant.

4. Je zou er niet goed van worden. Als je met dit beest samen in een oerwoudsrivier ligt, dan moet je maken dat je wegkomt. De hele maatschappij is zo ingericht. Je ziet het overal om je heen. Maar het is geen echt beest. Het is iets mechanisch, een stadse karikatuur van een beest. Daarom is het zo belangrijk

door de algehele minderen heen te gaan, totdat de shawwal aanbreekt, de logistiek, van het wie, waar, wanneer en hoe. Ben je op de juiste plaats, in de juiste verhouding, tegen de juiste prijs ? Zo niet, dan val je in de handen van het vlees.

5. De mens moet loskomen van het vlees apparaat. Toen het vlees apparaat aan mij getoond werd was er een luid gegil. Het was vlak voordat ik in slaap viel, zodat ik nog net even wat op kon schrijven.

6. Ook Ezau moest ontkomen aan het vlees apparaat, aan de gehoorzame Jakob die altijd maar ja en amen zei naar wat zijn hogeren hem opdroegen. Ezau was rebels tegen het sociale systeem. Ezau was een eenling, altijd in de natuur, altijd op zoek naar diepte. Jakob zag er altijd netjes uit. Geen haartje door de war. Alles lag keurig in een scheiding, en als ze in die dagen stropdassen zouden hebben verkocht, dan zou Jakob er zeker één genomen hebben. Het was een keurige, nette, gehoorzame, goede jonge man waarvoor gedacht werd. Hijzelf hoefde niet na te denken. Hij was keurig aangekleed volgens de laatste mode. Er lag altijd een brede glimlach op zijn gezicht, en dat terwijl zijn broer de wenende in de wildernis was, zoals Yeshua en Jeremia.

7. Het kon Jakob niet deren. Jakob was een bedrieger. Daar leefde Jakob voor. Natuurlijk zien we in het latere leven van Jakob dat deze stadse houding werd rechtgezet op Pniel, waarin hij in gevecht was met God, en hij moest werken, hard werken, voor elke cent en ieder bezit, en werd zelf ook bedrogen.

8. Uiteindelijk begon hij Ezau meer en meer te begrijpen, en uiteindelijk ontving hij de betraande kus van Ezau, en was een veranderd mens, een mens die ook Ezau in zich droeg en het koesterde als zijn laatste bezit.

9. Aan het einde van het verhaal had Jakob het vlees systeem overwonnen. Wij kunnen het vlees systeem alleen overwinnen door onze tranen, door de rebelse tranen van Ezau, door terug te keren tot de wildernis, waar deze rivier van tranen stroomt. Soms is het geen tijd om nederig te zijn, maar moeten we woest zijn en rebels, anders hebben we deel aan de zonde van het vlees systeem. De mens moet breken met de stadse heks, Kakia, en breken met het vlees beest waarop zij rijdt. Dit is geen echt beest, maar een nagemaakt beest. Het is een machine, waar heel veel aan mankeert. Er is dus hoop voor de mensheid.

10. Het vlees zal altijd de meerderheid volgen, maar valt de eenling aan. Het vlees weet het altijd beter, en laat zich nooit ompraten. De heks, Kakia, rijdt op haar beest. Een hele stoet volgelingen achter haar aan. Maar Jakob en Ezau volgen haar niet. Zij hebben elkaar omarmd en elkaar gekust. Zij weenden in elkaars armen en verzoenden zich met elkaar.

11. Ook voor ons ligt deze boodschap : 'Gaat uit van Kakia, ga uit haar weg, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en aan de plagen die over haar zullen komen.'

12. Dit houdt dus tegelijkertijd in dat we niet met het vlees moeten spelen. Met huid en haar zal het vlees ons opvreten als we te dichtbij komen. Kakia laat graag haar vlees zien. In de nacht is het een groot beest waarop zij graag rijdt. Dan gaat zij naar de zee, met een heleboel doodse volgelingen. Allen dragen zij maskers. Zij zijn in een grote oorlog, om uw en mijn ziel.

13. Wee de aarde en de zee, want Kakia is tot hen nedergedaald. Zij is hevig opgemaakt met giftige parfum. Met het vlees is zij op weg naar een vervroegd pensioen. Ook als jonge vrouw heeft zij haar oma knotje al in. Haar haar mag niet door de war gaan. Zij staat de hele dag voor haar spiegel, en kucht, want zij is de allerschoonste, en wat zijn de anderen lelijk en vies. Het is altijd weer de ander. Het spiegeltje van Kakia liegt, zoals haar hondje, de kleine klikspaan. Alles werd geraporteerd, zelfs de kleinste dingen. En zij liegen, liegen, zoals Jakob eens deed.

14. En zo komen wij tot een bitter visnet van Ezau in de natuur, een visnet van rebelse tranen, van oorlogstranen. Ezau was de bedrogene, zoals wij ook bedrogen werden in deze wereld, door de stad. De stad spiegelde alles verkeerd voor, omgedraaid. Wat wit is was zwart, en wat zwart is was wit. Het vlees draaide alles om. Ezau werd erdoor verpletterd en was meer dood dan levend toen hij uiteindelijk weer in de wildernis kwam. Hij wist dat hij toen dieper dan ooit moest, want het vlees was naar hem op jacht, door Kakia uitgezonden. Hij moest op zijn hoede zijn. Het vlees kon achter elke boom zitten. Hij moest oppassen met wat hij at, oppassen met wat hij dronk. Elke stap kon de laatste zijn. Ook Ezau moest tot Rebekkah gaan, waar Ishmael een schuilplaats had gebouwd, samen met Abraham.

15. Laten we daarom nu het nog kan ons verzoenen, want er zal een nacht komen waarin niemand nog kan werken.

16. Het is niet iets voor de meerderheid, maar iets wat in jezelf moet gebeuren, en dan zal vanzelf het overblijfsel getoond worden. Dat zijn de sleutelpersonen voor je leven, die een archetype ergens van voorstellen, diep in jezelf. Leer de sleutels om je heen te ontdekken, en grijp niet naar de giftige sleutels van het vlees. Net als Ezau zijn we in dit mijnenveld.

17. Wij mogen daarom de logistiek van de natuur leren, de Ezauitische logistiek, door de shawwal, opdat we tot de dulqida, de geoefendheid zullen komen, tot Areta, opdat wij de betraande kus van Ezau ontvangen. Zo zullen ook wij uiteindelijk Rebekkah bereiken in de daaropvolgende dulhijjah. Dan is de cirkel weer rondgeworden en beginnen we weer bij de muharram, waarin we zullen zien wat het daadwerkelijke verbodene is.

18. Het Ashura feest werd gevierd, de dag waarop Israel tot de wildernis kwam in de exodus. Telkens weer mogen we in onszelf dit feest vieren. Het is een heilsfeit wat ook heel persoonlijk mag worden, en telkens weer opnieuw beleefd mag worden. Ook het binnengaan van het Rebekkah gebied is een groot feest. Dit zijn allemaal nuttige, symbolische feesten binnen de mens zelf. Dat hoeft niet op gezette tijdstippen. We mogen het metaforisch, filosofisch toepassen.

19. Het vlees is op jacht. De mens slaapt. Alleen de enkeling zal ontwaken. De rest zal doorslapen. Wat is het een mooi en feestelijk moment als de enkeling die tot het einde toe heeft volhard dan een andere enkeling vindt, zoals Jakob en Ezau elkaar na lange tijd vonden en elkaar kusten onder tranen. De betraande kus draagt dan de gehele natuur van kennis met zich mee, en ze konden elkaar versieren met de hemelse filosofieën die ze hadden geleerd. Dan is de pelgrimstocht tot Rebekkah tot zijn doel gekomen.

20. Alleen de natuur kan de één tot twee maken. De stad maakt hier altijd weer een karikatuur van door haar flutromannetjes van het vlees, van hoogmoed en overmoed. Worden de armen erbij betrokken ? Neen. Altijd maar weer gaat het over de rijken en succesvollen die elkaar hebben gevonden. Aan de armen wordt niet gedacht. Die krijgen geen liefde. Het is alleen voor de elite van het vlees. Dag en nacht staan ze voor de spiegel, geen haartje door de war. Zowel man als vrouw hebben tegenwoordig oma knotjes in. Vervroegd met pensioen gegaan. De natuur is vies. Gelukkig hebben ze hun luxe troep om hen tegen de natuur te beschermen. Hun knalfelle rode nagellak, en hun knalrode lipstick die je van vijf kilometer afstand al kunt zien als een waarschuwingsbord : 'Verboden voor de natuur.' Nee, in chemische, ziekelijke troep verlustigen zij zich, opdat ze aan de armen niet meer hoeven te denken. Totaal dement.

21. En ismaelofobisch, want de belangrijkste boodschap van het Ismaelisme was de armenzorg, de ontwikkelingshulp belasting, waardoor alles eerlijk verdeeld werd, oftewel het Ismaelitische communisme. Nee, dat gaat te ver voor de elite van

het vlees. Ze zouden er eens door besmet worden. De elite van het vlees is al totaal verkankerd. Zij willen niet meer genezen worden, want dat doet teveel pijn, en pijn is vies, want dan moet je de ander weer voelen. Ze voelen niet. Ze verbeelden slechts. Allemaal pretentie.

22. Wie, waar of wat ? Het zal hen allemaal een rotzorg zijn. In hun rolstoel rijden ze overal naartoe met hun flutromannetjes waardoor ze zich de koning en de koningin wanen. Kakia is getrouwd met het vlees. Het perfecte huwelijk noemen ze dat. Getrouwd met een rol closetpapier. De hele dag maar op de wc zitten om alles eruit te poepen. Weg, weg, weg ermee. Wij verdiepen niets, wij willen dat allemaal niet. Weg ermee. Hup, poep het er maar uit. Lekker de hele dag doorpoepen op de wc, spiegeltje in de hand. Tekeningetje erbij. Hup, bedrieg de zaak maar. Lekker poepen op je troontje de hele dag door, over anderen heen. Geboren op de wc. Dan weer even wat flutromannetjes lezen. Hup, wat is het leven toch mooi. En maar weer poepen. Zo gaat dat daar de hele dag door. Dat is wat het grote bedrog van de stad doet. Ze zijn er blij mee. Hoeven ze ook niet na te denken. Het zijn kinderen die nooit opgroeien, en weer babies worden, als varkens rollende door de modder.

23. Daarom vluchtte Ezau, en daarom was Ezau rebels. Daarom moest het Ismaelisme komen, en daarom moet er verzoening komen. Daarom moet een mens tot Rebekkah komen.

24. Wat is het ? Jeremia zei : Vlucht zolang het nog kan. Het vreemde zal komen. Maak dat je weg komt. Blijf niet staan of treuzelen. Wie geeft er gehoor ? Alleen de eenling zal gehoor geven, alleen de Ezauiet.

25. De mens droomt, de mens waant, en het zijn allemaal parasieten, en de mens liegt, liegende totdat hij barst.

26. Jeremia kijkt op een afstand naar de barstende stad en schudt zijn hoofd. 'Had ik het niet gezegd ?' Maar de mens leest liever flutromannetjes. De mens denkt dat hij in een koeken wonderland is gekomen en grijpt maar raak, van koek tot koek, en maar vreten en poepen. De hele dag door. Waak ervoor. Je wordt zo meegesleurd met deze smerige, stinkende rivier als je niet oppast. Zij leven niet meer. Het is de dood zoekende de dood. Wie is het vlees ? Er is maar een bepaalde tijd voor de mens aangesteld om dat raadsel op te lossen, anders zal het vlees ook die mens meesleuren in het verderf.

27. Alles is netjes in de stad, alles is keurig en geordend in de stad, alles is op z'n plaats. Er kan niets meer bij, alles is al helemaal in een eigen hoekje betutteld, er kan geen vieze vreemdeling meer bij. Ook de natuur is niet welkom, daar gaat direct een gifspuit tegenaan. Ishmael en Ezau waren natuurmensen, en die kwamen nogal vaak onder de modder thuis. Altijd waren ze te vinden in de wildernis, en op een dag hoefden ze ook niet meer terug te komen. De stad had het helemaal gehad met hen. Toen kregen ze een stempeltje op. Het waren woestelingen, als een storm, de oerchaos. De stad had alles al in hokken en vakken verdeeld, alles was al in dozen, en iedereen had al een passend hoedje op. Dus waarom moesten Ishmael en Ezau dan roet in het eten gooien ? Ishmael en Ezau stonden voor de twijfel, de onzekerheid, het toetsen, want de zelfverzekerdheid en oververzekerdheid van de stad was vals en overmoedig. Oh, wat was de stad hoogmoedig en egoistisch. Ishmael en Ezau konden er niet meer tegen. Ze hadden lak aan al die rechten en wetten, en alle spelletjes van status en familie positie.

28. Ze verlieten de veilige stad om op zoek te gaan naar de verloren en vergeten schapen in de wildernis, de armen, de verbannenen. Hiertoe bouwden ze Rebekkah, als een schuilplaats voor de verworpenen, de achtergelatenen, de vals beschuldigden.

29. Het begint met de oerchaos, de oertwijfel, als wapen tegen de valse, overmoedige

zelfverzekerdheid en oververzekerdheid van de stad. Het gaat over het wachten op de bijzondere, speciale nacht, over het geduld. Ongeduldigen hebben alles al geordend. Zij wachten niet, dus maken er zelf een potje van, bouwen zelf een feestje en nemen het recht in eigen handen. Geen tijd om te lijden, geen tijd om advies in te winnen, onderzoek te doen. Neen. Alles moet snel, snel, liever afgerafeld dan helemaal niet. Nee, deze dag is vals. Daarom moet de nacht komen. En dan zal de mens op zoek moeten gaan naar de bijzondere nacht, maar de mens zal het niet vinden, omdat de mens eerst aan zichzelf moet sterven.

30. Wie zoekt zal niet vinden. Het kan niet geforceerd worden. Het is iets van de natuur. Daarom moet geduld geleerd worden. Alleen de geduldigen kunnen de hongerbelasting betalen. Het is iets persoonlijks, iets diep binnenin, als een gewoonte, een natuur. Zij die zomaar een keer een goede daad verrichten, af en toe wat goede werken doen, zullen het niet halen. Het moet de persoonlijkheid van de mens zijn, het karakter. Goede daden op zich zullen weer vergaan. Het gaat erom je leven te geven, door in geduld aan jezelf te sterven.

31. Alleen de oerchaos kan hier doorheen komen, haar weg vinden, tot het paradijs. Alle herinneringen die het mensenleven ziekelijk geordend hebben moeten de toets in. De twijfel moet weer komen. Weg met al die valse zekerheden van dit is dit, en dat is dat, en die is zus, en die is zo. In de stad hebben ze altijd het hoogste woord en altijd wat op de ander aan te merken, in oppervlakkigheden : 'Oh, kijk eens hoe die zijn haar heeft zitten.' 'Oh, moet je die broek zien.' En ga zo maar door. Om ziek van te worden dat ze het altijd over uiterlijkheden hebben. Het is alles waar ze het over kunnen hebben. De stad aanbidt het boze oog, en ze hebben alles verdraaid. Het oog liegt. Sluit je ogen als je wil leven. We zijn in het oerwoud, en de roofdieren gebruiken gevaarlijke kleuren en vormen om de mens te verleiden en te bedriegen. Geloof niet wat je ziet, want het is uitgezonden om je te doden. Een stuk vlees is alles wat je voor hen bent. Het zijn jachtspatronen. De mens is totaal gevloerd.

32. Met hun uitpuilende ogen willen ze altijd de ander naar beneden praten opdat ze zelf hoog en droog veilig zijn onder moeder's vleugels. Het zijn afweertaktieken. Ze praten over de ander, zodat er niet over hen gesproken kan worden. Als er dan wel iets over hen wordt gezegd, dan zeggen ze : 'Ik zei het het eerst.' Alsof het daar om gaat wie wat het eerste zegt, wie het eerst komt die het eerst maalt. Maar hiermee zijn ze door het geprogrammeerd dat het niet om de waarheid gaat maar om wie er het eerste wat zei of deed. Net zoiets als wie het eerste de ander door de kop schiet heeft altijd gewonnen. En zo lijden de geduldigen tijdelijk onder dit gedrocht. 'Get them before they get me,' denkt dit gedrocht, maar zo maak je natuurlijk geen vrienden, en zo zul je aan het einde geheel alleen en eenzaam overblijven, en is er niets meer voor je over. Je hebt alles in je overmoed weggemaaid, de schepen achter je verbrandt.

33. Daarom : toets de herinneringen. Er is een pad van diepere dromen hier doorheen. Staar eens naar de vissen in de rivier in plaats van naar je herinneringen. Maar dat is een oorlog, want de herinneringen slaan dan weer toe, en dan moet de mens tot de oerchaos komen, de woeste rivieren.

34. De mens moet weer durven twijfelen, want dat is de enige brug over deze rivier heen. Zelfverzekerden zullen in deze rivier vergaan. Twijfel niet weinig, maar veel. De twijfel is de wever van de komende wereld.

35. Dat is ook wat de stormbloem is, het geheim van het alles achterlaten. Alleen als je dingen weer in twijfel durft te trekken zal dit gebeuren.

36. Eerst moet de mens sterven aan zichzelf en zijn herinneringen.

20.

De feesten van Kakia

1. Sheda is de stad van Kakia, die de mens geheel insluit. Je krijgt een huisje en daar ga je, tenzij je in de natuurlogistiek bent. Anders zullen de muren je opvreten, en dat doen ze toch wel. Hoe kan de mens uit Sheda ontsnappen ? Door de logistiek, de shawwal maand na het minderen. Maar velen komen nooit door het vasten en minderen heen. Ze stoppen ergens halverwege. Zo komen ze tot de valse logistiek van Sheda.

2. God is niet iets of iemand, geen zelfstandig naamwoord, maar een werkwoord, een staat van zijn. Ahn had een zieleworsteling met God, en dat is wat het gebed is.

3. Hij noemt zichzelf een vreemdeling omdat hij in een vreemd land was gekomen, als een balling. Al het godsgebeuren was hem een beetje teveel geworden.

4. Hier zien we hetzelfde vuur als bij Jeremia die het niet meer kon tegenhouden. Eerst moet de mens door de ervaring van het minderen, het vasten, het hongeren, het verstommen, en dan zal de natuur vanzelf de mond openen wanneer het nodig is in de logistiek van de daaropvolgende shawwal.

5. Je mond zal dan geopend worden op de juiste plaats, tegen de juiste persoon, op het juiste tijdstip, in de juiste hoeveelheid, en in de juiste verhouding. Dit zijn de vreemde tongen die de mens moet ontvangen, zoals op het pinksterfeest gebeurde. Echter, dit was in Israel het oogstfeest.

6. Er wordt dan uit het boek Ruth gelezen, het boek van de oogst. Ruth sliep op de dorsvloer aan het voeteneinde van Boaz, en zij werd ervoor beloond dat zij niet met andere mannen was meegegaan, zoals de minderende aan de voeten van Areta sliep in de wildernis, en ervoor werd beloond dat hij niet met Kakia was meegegaan.

7. Het zijn metaforische verhalen over geduld, over het volbrengen van het minderen totdat het natuurzoete shawwal feest aanbreekt.

8. Hoe kan een mens iets doen of zeggen buiten het oogstfeest om ? Dat is wat Kakia de mens aanbiedt, maar het is vals en leidt tot de dood. Ruth trouwde met Boaz op grond van oogst principes, zoals ook de minderende omgang had met Areta op basis van oogst principes.

9. Zonder de natuur erbij te betrekken en geduld te oefenen is alles waardeloos en geforceerd. Daarom leidde Calvijn de mens tot de put waarin de mens zijn eigen wil moest verliezen en onderworpen moest zijn aan de wil van de natuur, oftewel de oogstkennis. De uitverkiezing was dus in diepte gewoon puur een oogstfeest, en de relatie die de mens had met God. Zo werd het kaf van het koren gescheiden.

10. Er is dus een groot verschil tussen het vuur van de stad en het vuur van de natuur. Het vuur van de natuur is meer een subtiele vurigheid.

11. Het minderen loopt over in de komst van het natuurvuur. Dit vuur komt uit de onderwereld.

12. Dat is dan ook wat het oogstfeest is, dat de mens de context gaat zien.

13. De mens moet stoppen de feesten van Kakia te vieren en moet terug keren tot de natuurfeesten van Areta in de wildernis. Dit zal geen letterlijke, vaste kalender zijn, maar een symbolische, logistieke natuurkalender.

14. Velen die tot de wildernis gaan gaan maar half de wildernis in, en raken dan vast in Kakiaitische

afgoderij. Maar het volk van Ismael kwam in diepe verworpenheid tot het vreemde land kwam, tot Rebekkah, in de diepte van de wildernis, het minderen, oftewel de hongertocht, volledig volbracht.

15. De minderende werd door zijn tocht in de wildernis, door het achterlaten van Kakia, opgenomen door Areta.

16. Het volk moet dus komen tot het pad van Ishmael die uiteindelijk Rebekkah had weten te bereiken, omdat hij diep genoeg op zijn hongertocht de wildernis was ingegaan, en niet overal kakiaitische offerplaatsen en vestigingen had lopen bouwen.

17. Het paasfeest heeft me altijd geinteresseerd, wat dus oorspronkelijk het hongerfeest in de wildernis was in het Judaïsme, oftewel het Israelitische minderen.

18. De natuur brengt altijd volharding voort door het minderen, door het sterven, niet door het meerderen. Dit in tegenstelling tot de kakiaitische stad, tot Sheda.

19. Er is wel een soort van shedaitisch vasten in de stadse, shedaitische kalender van Kakia. Dit is strict een vrouwen-vasten, alleen voor vrouwen dus, de nachteld genoemd, omdat het om een gescheiden kalender gaat, verschillend voor man en vrouw.

20. In de sheda religie van de stad is er een groot oogstfeest in het midden van het vrouwen-vasten, om het vasten te onderbreken. In de stad moeten de vrouwen minderen, de vrouwen hongeren. De mannen hoeven dit niet. Discipline is iets voor vrouwen, en zo ook uiterlijkheden. Schoonheid is iets voor de vrouw. Dat wil niet zeggen dat mannen niet ijdel zijn in de stad, maar het kan de kakiaitische vrouw vaak niet zoveel schelen, want alles draait om haar eigen kuisheid. Het moet zo kuis mogelijk, vooral in het vrouwen-vasten. De man hoeft dat allemaal niet. De man moet vaak rijk zijn, stropdas om, groot voertuig, zodat de vrouw een goed oogstfeest kan vieren in het midden van het vasten. Pure godslastering, maar onderdeel van de sheda religie in de stad van Kakia. Dit feest wordt uitbundig gevierd met veel felle rode nagellak, als snoepgoed gesmeerd op de nagels, en knalfelle rode lipstick op de lippen. Zo eert de vrouw het oogstfeest goed.

21. Als een man misvormt is door zijn gebrek aan minderen en vasten in de vorm van uit de kluiten gewassen spierbundels, als karikatuur van de man, dan kan de kakiaitische vrouw dat ook niet schelen, want voor de man draait het toch niet om het uiterlijk, maar om zijn geld en zijn groot voertuig. Een groot huis is dan ook mooi meegenomen. Zo kan de vrouw ook nog eens uitbundig haar oogstfeest vieren.

22. En omdat het de vrouw toch niet kan schelen gaat de man zich rustig te buiten in het opblazen van hemzelf, opdat hij met zijn grote misvormde spierbundels over de dwaze vrouw in de stad kan zegevieren. Alle ijdelheid en discipline, alle ascese, draait immers om de vrouw. De dwaze man denkt voor zichzelf dat kwantiteit gelijk staat aan kwaliteit, dus die blijft zichzelf opblazen als hij niet slim genoeg is voor de stropdas. Dan heeft hij in ieder geval wat, denkt hij. Geen geld, dan maar grote spierbundels, maar zelfs veel kakiaitische vrouwen trappen daar niet in, want het laat vaak de luiheid zien van de man. Veel kakiaitische vrouwen willen gewoon geld zien.

23. Er zijn verschillende periodes van vasten voor de vrouw in de shedaitische kalender. Ook is er een periode van ontwapening, want de vrouw moet wapenloos zijn en blijven. Wapens is iets voor de man. De kakiaitische vrouw schenkt geen aandacht aan de geestelijke oorlogsvoering. Daarvan moet ze geheel ontwapend worden. Ook is er een opname periode van de stadse logistiek als een soort oogstfeest voor de vrouw.

24. Het oogstfeest wordt te pas en te onpas gevierd, het hele jaar door, en kinderen worden er ook bandeloos mee verwend.

25. De vrouw zondert haarzelf af en bereid haarzelf voor op het oogstfeest.

26. Kakia is op jacht, en heeft de mens al gevangen. Ook de oogstfeesten middenin het vrouwen-vasten worden het hele jaar door gevierd. Het is een bepaalde vorm van Kakia, als haar innerlijke verwende kind.

27. Alles draait daar om geld. Daar moet je dan de hele dag mee bezig zijn. Puur zielsdodend. Maar velen kiezen hiervoor.

28. In de stad draait alles om geld. Zo ook in de sheda religie van Kakia. Geld, geld en nog eens geld. De vrouw vast hiervoor, opdat zij een grote geldoogst zal hebben, in de vorm van de stadse man. Zo worden huwelijken gesloten, op die basis, en zo brengen zij geldkoorts voort vanuit een zwart gat in het universum. Ontwaakt, gij die slaapt.

29. De vrouw viert de nachteld, oftewel het vrouwenvasten, als een ijdele discipline, voortijdig onderbroken door het oogstfeest.

30. De man in de stad heeft al helemaal niks met het vasten te maken. Dat is een werkpaard. Die moet verdienen, vermeerderen, niet verminderen. De kakiaitische vrouw zal er voor zorgen dat ze een goed werkpaard koopt. Kan ze geen stropdasman vinden, rijk, met groot voertuig, dan moet ze met minder genoegen nemen. Maar als alles mislukt dan kan ze altijd nog verwen-omaatje worden, en dat wordt ze toch wel, want ze houden er immers allemaal van om heerlijk vervroegd met pensioen te gaan. Al snel voelen ze zichzelf te oud om nog te leren. Daarom gooien ze op jonge leeftijd al het oma knotje erin, en de oma oorbellen in.

31. En maar suikerzoet doen, want dat is immers vrouwelijk in de stad. Dan gaat ze zolang het nog kan op zoek naar haar gehoorzame, brave stropdasman, zo zeker van al zijn meegekregen waarden, en zijn geld. Wie zoet is krijgt lekkers. Zo kunnen ze heerlijk als jonge opa en oma vroeg met pensioen en gaan rentenieren. Maar lieve mensen : dat kan helemaal niet. Er zijn natuurregels voor. Deze stad zal vergaan.

32. Zo zeker zijn ze er allemaal van dat ze normaal zijn. Maar gehoorzamen is het woord shama in het Hebreeuws, maar dit komt van het Egyptische smai, de oerchaos, de twijfel, verbonden aan de oervruchtbaarheid, de sma, en verbonden aan Seth, de natuurmens, want eerst moet alles getoetst worden aan de natuurwetten. Voordat men tot het geweten gaat moet men eerst gaan tot de twijfelzone. Gij die meent te staan, ziet toe dat gij niet valle. Het geld liegt en geeft valse zekerheid.

33. Vrouwen zijn er voor het uiterlijk, mannen voor het geld, in de stad. Maar als je zulke laagstaande principes hanteerd, dan wordt ook alle esthetiek tegelijkertijd verdraaid, die oorspronkelijk dus gewoon kennis was (kennis is de ware schoonheid, intelligentie). De mens weet het niet meer.

34. De vrouw viert het vasten uitbundig in de stad, voortdurend onderbroken met veel oogstfeesten, om het vasten belachelijk te maken, en het is alleen voor de vrouw. De man hoeft dat allemaal niet, en daarom is de stadse vrouw een godslasteraar naar het eigenlijke hongerfeest.

35. Daarom is de stadse vrouw een aanbidder van Kakia. Kakia is het ziekelijke en hysterische ongeduld die het vasten verstoort, voornamelijk in haar gedaante van het kleine verwende meisje wat haarzelf een prinsesje waant. Suikeroompjes, en suikerpappaatjes is waar ze naar op zoek is, ja-knikkende opaatjes. Gehoorzame stropdasdragers die haar telkens weer verzekeren dat alles wat in de stad gebeurd zeer normaal is, zeer normaal.

36. Wat is de stropdas dan ? Het is de geldpees van de man, de stadse suikerpees, de impotente geldfallus van de opa-man die vervroegd met mentaal pensioen is gegaan, zijn marktuintje heeft gebouwd, en nu maar is gaan rentenieren. Suikeropaatjes.

37. Dat is wat het vasten voor de kakiaitische vrouw is : vervroegd met pensioen gaan, opgaande tot het oogstfeest om de kleinkinderen te verwennen oftewel te vergiftigen. Suiker en geld is een heerlijke combinatie voor de kakiaitische vrouw. Ook voor de kakiaitische man. Die snoept lekker mee op de achtergrond. Ach, het is toch zo'n goeie sul, wordt er dan gezegd.

38. De mens in de stad leeft nog steeds in de vijftiger jaren. De vrouw is er voor het aanrecht. De man is een gehoorzame, brave suikerpees voor het stadse systeem. Er zit niks meer bij, geen creativiteit. Wat een saai consumerend stel. De ouwe sok heeft haar ouwe schoen gevonden. Toen kwamen de zestiger en zeventiger jaren, de flower power, gelijkheid voor man en vrouw, de terugkeer tot de natuur. De vrouw emancipeerde, maar de vijftiger jaren boer moest het zo nodig weer afschieten.

39. De mens komt niet ver. Kakia zit achter de mens aan. De sheda honden van de stadse religie zitten achter de mens aan. Daarom moet de mens weten wat de sheda religie betekent, wat het inhoudt. Ken uw vijand.

40. Laten we beseffen dat vervroegd, geforceerd suiker gif is, zoals in het valse stadse vasten en het stadse oogstfeest.

41. De hongertocht door de wildernis naar het beloofde land, oorspronkelijk was dit de hongertocht van de verworpen en verbannen Ishmael, tot nog veel dieper de wildernis in, totdat hij in het vreemde land Rebekkah kwam.

42. De hongertocht van de kakiaiet wordt namelijk ergens middenin afgebroken, omdat hij door overmoed een kakiaitisch altaar bouwt, waardoor hij dan ook het beloofde land niet binnen kan en mag gaan. Zo ontstond de stad en de stadse sheda religie in dienst tot Kakia.

43. De shedaitische kalender is een gescheiden kalender, een dubbele kalender, met verschillende indeling voor mannen en vrouwen. Zij worden strict gescheiden gehouden. De vrouw is er voor het vasten, het minderen, terwijl de man er is voor het meerderen, als een boer die de vrouw fokt op de vastenvelden, om zo grote oogsten binnen te halen.

44. Op de oogstfeesten komen man en vrouw bij elkaar om dit te vieren. Dan heeft ook de man zijn grote oogst, zijn suikeroogst. Voor de man is dat de tuun periode. 'Tuun' is voor de man het sleutelwoord. Daar leeft hij altijd naartoe. Maar verder viert hij het hele jaar door de tuun feesten. Die vallen samen met de oogstfeesten van de vrouw, middenin het vasten van de vrouw. De man is er maar druk mee. Het gaat bij de man niet om het minderen, maar om het werken en het meerderen. Hij werkt met vrouwen als zijn vee.

45. Terwijl de vrouw het vasten viert heeft de man zijn werkfeesten en zijn geldfeesten, en daaruit voortvloeiende zijn stadse logistiek. Ontwapening wordt niet gevierd. De man is altijd bezig te bewapenen, altijd weer meer en meer. De stadse man heeft nooit rust. Rust is iets voor vrouwen. De stadse man is een werkpaard. 'Tuun' zegt de stadse man, en hij heeft weer een rijke suikeroogst.

46. Dan rolt het geld weer binnen in het laadje, waarvan de vrouw uitpuilende ogen krijgt en lange neuzen, en dan hebben ze ineens weer van alles op anderen aan te merken, opdat niemand een graantje van hen mee kan pikken. Dan zijn ze ineens overparanoide. Ze bewaken gewoon hun snoepgoed.

47. Uitpuilende ogen en lange neuzen, die graag

liegen, om de buit maar te kunnen behouden.

48. 'Wat ga je doen met het geld ? Oh, meer kinderen kopen ?'

49. Dan worden ze geirriteerd en gaan ze puffen, en nog meer liegen. De stadse vrouw, het is een hel, net zoals de stadse man overigens. Ze gebruiken elkaar gewoon als muntgeld. Ze zijn gescheiden maar doen net alsof ze bij elkaar zijn. Ze hebben elkaar nodig, want ze zijn beiden maar half werk.

21.

Verder gaan dan Calvijn

1. Ezau was hongerig. Hij hield het niet meer uit. Hij was moe van zijn werk in de wildernis, en zijn tocht. 'Mag ik wat van dat rode, dat rode daar ?' smeekte hij. Het was een beeld van de besnijdenis van zijn hart. Hij moest de macht die hij over zijn broer had opgeven, zijn status, zijn familie positie als eerstgeborene. Ezau was hongerig en koos het rode boven al het andere.

2. Hij wilde mentaal en sociaal besneden worden. Ezau was in die zin de vurigheid zelve, en daarom wees de minderende ook op de in gif gedoopte speer in de wildernis, als een beeld van Ezau.

3. Hoe kon het dan dat de kakiaieten hier later van afvielen ? Zij konden er het geduld niet voor opbrengen. Zij wilden niet sociaal besneden zijn, en werd overmoedig. Het duurde hen allemaal te lang. Zij wilden niet volharden. Zij waren lauw geworden. Het minderende leven van Ezau was hen een te hoge prijs.

4. In de vrijere kerken wordt het bijna niet geleerd : de oer-twijfel. Alles draait om het geloof, en wat je gelooft is plotseling de waarheid. Zo kun je alles wat krom is goedpraten door geloof. Je groeit dan op met de zekerheid des geloofs omdat je je versje hebt opgezegd dat je gelooft, dus ben je een kind van God en hoor je erbij en ga je naar de hemel.

5. De zekerheid is alleen te vinden in de heilige gebondenheid, en dit is altijd omgeven door de oer-twijfel, oftewel het toetsen, wat volkomen is geworden. 'Uw twijfel moet volkomen worden.' Ook gaat dit altijd gepaard met het minderen, de hongertocht. 'Uw minderen moet volkomen worden.'

6. Zowel de twijfel als de honger leiden de mens tot een breekpunt waarin de mens aan zichzelf sterft, en zo opgenomen wordt tot de hemelen, wat zich dan uit in de heilige gebondenheid, en wat een innerlijke zekerheid geeft. Zo ontwaakt de levenskiem van de mens en vereeuwigt zich. Dan gaan de ogen van de mens open en dan ziet de mens de benodigde geestelijke oorlogsvoering. Dat is pas het begin van de strijd. De mens ziet dan dat de hemel een school is, en geen lustoord. Vandaar het gezegde : 'alleen leerlingen gaan naar de hemel.' De hemel is dus het doorleren. Zolang je door blijft leren is er niets aan de hand.

8. Wat de mens moet leren beseffen is dat het loon niet uitgeloofd wordt naar maatstaven van kwantiteit. Het wordt gemeten naar de maatstaven van kwaliteit.

9. Als je het snoep voortijdig aanneemt, dan stopt de tocht, en zul je niet kunnen aankomen in het beloofde land.

10. Vroeger was de oertwijfel juist heel belangrijk, opdat de mens niet losbandig zou worden. Het behoedde de mens voor de zonde. Alleen op het pad van de oertwijfel, van de onzekerheden, zal uiteindelijk de ware zekerheid komen, wanneer de oertwijfel rijp is geworden. Buiten dit pad is er slechts zelfbedrog.

11. In de heilige gebondenheid heb je niets meer met een eigen wil te maken, want die heb je opgegeven.

Hier heb je dus in eerste instantie wel eerst zelf voor gekozen, dus helemaal geen vrije wil hebben is natuurlijk onzin.

12. Seth was wedergekomen, de Egyptische oer-chaos, oftewel Smai, de wortel van Ishmail. Het stormde zwaar op het erf van religie.

13. Nu was het dus belangrijk dat de exegese zou komen.

14. Het dwazendom had haarzelf een stad en een naam gebouwd, en was hierin geheel vastgelopen.

15. Durft de mens terug te keren tot het minderen en zijn valse zekerheden los te laten ? Dat is de grote toets hierin. Het zal zeker niet stormlopen. Het is slechts voor de eenling.

16. Calvijn brak de valse zekerheden in stukken, en leidde de mens terug tot de tranen van Ezau, terug de woestijn in. Het was een gesel in de hand van God om het volk te redden.

17. Het volk was namelijk met het materialisme aan de rand van de afgrond terecht gekomen. Calvijn greep de mens in z'n kraag en trok de mens terug. Maar nu moest de mens nog de boodschap van Calvijn op diepte leren schatten. Calvijn was een theologische reus, als een komeet, maar niet zonder truuken. De mens was weer in een ander zeer gevaarlijk mijnenveld terecht gekomen. Hoe Calvijn te overleven was toen ineens de vraag.

18. Het is een vraag die me vaak bezig houdt, een onderwerp wat me diep interesseerd, vanwege de diepe pijn, maar ook vanwege de diepe vreugde. Het is zeer zeker iets waar ik hele gemengde gevoelens over heb, maar waar ik wel een hele diepe waarde van inzie, een grote belangrijkheid en zelfs een noodzaak. Het is een gesel van grote wonderen en verdiepende kennis. Het is de verdieping van het pad van Ishmael.

19. Calvijn heeft me altijd geboeid, ook omdat ik zag hoevelen er onder Calvijn leden. Er moest een antwoord zijn. Het viel niet zomaar weg te snijden. Er moest iets mee gebeuren. Calvijn rijdt op zijn beest. Hij draagt tegelijkertijd het oogstfeest na het minderen. Het brengt niet slechts het minderen, de hongertocht. Hij gaat veel, veel verder, veel dieper de wildernis in. Waar anderen stoppen gaat Calvijn rustig door. Dat maakt hem een interessante persoonlijkheid. Levensgevaarlijk, maar interessant.

20. Ik wil hem leren kennen, zijn goede dingen en zijn slechte dingen. Het inspireert me, het waarschuwt me ook. Het opent werelden voor me, en ook sluit het werelden voor me. Ik moet mijn pad hier zien te vinden. We zitten allemaal tot onze nek erin. Verdieping is de enige doorgang. Het is een moeras waar de mensheid niet zomaar uitkomt. De mens moet deze natuur leren kennen.

21. Ezau liet zijn identiteit besnijden. De valse, opgelegde identiteit moest eraf. Zowel man als vrouw dienen door deze besnijdenis heen te gaan. Het is een besnijdenis van het hart. Daarom moet de mens de put van Calvijn in om de opgelegde wil af te leggen, de uitverkiezing door de stad, om zo tot de uitverkiezing van de natuur te komen, die alleen de eenling uitverkiest. De wil is in die zin altijd ondergeschikt aan de natuurkennis. Niet de wil, maar de natuurkennis.

22. In die zin was Calvijn ook een na-middeleeuwse Ezau. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten van hem die goed nieuws brengt, en zalig zij degene wiens voeten zijn geschoeid met de bereidvaardigheid van de geestelijke prediking.

23. Yeshua sprak : ‘Het gaat om de kennis die de sleutel tot behoudenis is.' Daarvoor moet alles opgegeven worden. Daarvoor moeten we bereid zijn ons eerstgeboorterecht op te geven, zoals ook Jezus en Ezau eens deden, en ook Jeremia. Jeremia ging niet uitgebreid de verjaardagsfeesten van de stad vieren, de stadse suikerfeesten. Neen. Hij vervloekte

zijn geboortedag.

24. Jeremia zag wel in dat het leven in de stad één grote leugen was, en dat hij aan zichzelf moest sterven, opdat hij een deel zou zijn van de hogere natuur. Hij snakte naar de natuurkennis, en gaf zijn valse identiteit op, net zoals Ezau en Jezus. De gehele religie die de stad had opgesteld was vals, en Jeremia vocht ertegen. Alles moest andere waarden krijgen, andere betekenissen.

25. Oh hoe armelijk en bedrieglijk waren die stadse geesten in de ogen van Jeremia. Jeremia kon het vuur van de natuur wat aan hem trok niet meer tegenhouden, een vuur waar ook Calvijn over sprak : Als je uitverkoren bent, dan kun je het niet meer weerstaan. Dat is de heilige gebondenheid.

26. Kan er dan nog zelfbedrog zijn ? Oh jazeker. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur. Daarom moet de mens dieper gaan dan Calvijn, en er een waardig commentaar op geven.

27. Hoewel Calvijn zwaar orthodox was gaf hij ook de sleutels om aan de stad te ontkomen.

28. Dat is een missie voor de mens vandaag. De mens kan niet zomaar om de natuurdynamiek van Calvijn heen.

29. Hij was een man op het beest. Hij ging door tot de vergeten en verloren paden van Ishmael en Ezau, dieper de wildernis in, tot het Kaïnsloon. Was de mens maar zo vindingrijk. Calvijn stak met kop en schouders boven de mensen uit, maar was ook een schurk. Hij had de schatten der wilden geplunderd. Abadja profeteerde er al over.

30. 'Hoe Calvijn te overleven ?' Dat is tegelijk de vraag : Hoe Calvijn te leven. Calvijn was te groot en te diep om zomaar overboord te kieperen. Hij staat naast de groten zoals Yeshua en Paulus in de kerkgeschiedenis. Ook staat hij naast Mohammed. De mens moet er zicht op krijgen.

31. Adam ging op het beest van Ezau dieper de wildernissen van de onderwereld in om het te doorvorsen, te doorzoeken, om te gaan tot het verborgene, het vergetene en het verlorene, ja, zelfs tot buiten het paradijs.

32. Calvijn plunderde de schatten van Adam en Ezau. Calvijn verzoette de boodschap niet. Integendeel. Hij verbitterde het.

33. De weg eruit is altijd dieper. Alles verandert in de diepte. Alles krijgt nieuwe betekenis, en er gaat dan een zee en natuur van kennis voor de mens open.

34. De mens is te diep afgedwaald in de stad, te roekeloos geworden, en daardoor zijn zijn zintuigen verdwaasd geraakt. Dan is het tijd voor de mens om weer terug te keren.

35. Er kwam een grote verbittering over de aarde. De mens wist het niet meer. De nieuwe machthebbers hielden de mens in grote twijfel.

36. Oh, wat waren zij bitter, want de aarde was veel te zoet geworden, en het zoet was aggressief.

37. Het zoete had totaal zijn smaak verloren. Alles was bitter nu, en de eeuwige hel hing als het zwaard van Damocles boven het hoofd van de mens, aan maar een heel dun zijden draadje. Nee, van het zoete kon de mens niet meer genieten. Ook het materialisme deed de mens geen deugd meer. Een zwaar oordeel hing de mens boven het hoofd.

38. Het mocht niet zomaar aangeraakt worden, en al helemaal niet zomaar gegeten worden. Het waren de muren van zijn kerk. Je kon ervoor hangen.

39. Nu moest het dan maar bitterder dan bitter, bitterder dan het graf.

40. Ieder mens was al opgezet. Ieder mens had al een stempel gekregen en een valse identiteit, en daar

ging Calvijn tegenin, op zijn eigen manier. Er was een kleine elite die 't zou overleven, volgens Calvijn.

41. Calvijn legde een bitter pad van het minderen aan voor de kerk.

42. Het zoete was alleen maar goed als een oogstfeest, als een loonfeest, niet als gratis genade-goed, en ook geen gemakszuchtig geloofsgoed. Het was alleen voor de uitverkorenen, en alleen op hele speciale momenten, met hele strenge voorwaarden waaraan strict voldaan moest worden.

43. Met een streng oog keek hij. Alles moest achter slot en grendel. Er was een nieuw tijdperk aangebroken, een vreemd tijdperk.

44. Niemand wist niks meer zeker. Het zoete smaakte niet meer als voorheen, en werd zo weggegrepen. Achter slot en grendel zou het gaan.

45. Eerst moet de mens de twee kanten van de leugen zien alvorens de waarheid te kunnen zien.

22.

De pelgrimstocht tot het land Rebekkah

1. Toen Ezau van de rode soep van Jakob nam was het zoet en streelde het zijn tong, maar later in zijn buik was het bitter, want hij had zijn eerstgeboorterecht verloren, en hij huilde bittere tranen.

2. Als er dan geen weg terug meer is, dan maar de weg dieper.

3. Alleen zo zul je ontwaken tot de waarheid en zal het zicht in je herstellen. De leugen is dus altijd de aankondiger van de waarheid. De leugen zal in die zin niet kunnen ontkomen aan de waarheid, want ze dragen het binnenin zich.

4. Vandaar : Ren niet alleen van de leugen weg, maar verwerk ook de leugen, werk ermee totdat het de waarheid wordt. Die potentie en dat medicijn draagt het diep van binnen, want ze hebben het slechts geroofd.

5. Het mag nooit te vroeg komen, en je mag het nooit te vroeg aannemen, want dan zal het je doden.

6. Niet het minderen voortijdig afbreken. Het minderen zal vanzelf zijn oogst hebben. Daar hoeft de mens verder niet voor te zorgen. Het minderen loopt door tot de muharram, de eigenlijke ontwapening, waardoor de mens aankomt in het paradijs. Dan worden er limieten aan de mens opgelegd. Dit is de hongertocht van Ishmael en Ezau die niet stopten voordat ze in het beloofde land waren gekomen.

7. De mens moet de hongertocht van Ishmael begaan tot wedergeboorte in het land Rebekkah.

8. De mens kan alleen maar wedergeboren worden door te volharden in het minderen. Zo komt de mens terug tot de moeder. Zo komt de mens terug tot de natuur, en zal een oogst hebben. Deze oogst is het komen tot het Woord.

9. Het eigenlijke minderen moet het hele jaar door gevierd worden, geleefd worden. Het is de basis van het leven.

10. Het minderen is de sleutel tot het leven. Het is de sleutel tot de natuur en de natuurkennis. Het minderen is dus ook de eigenlijke pelgrimstocht tot het land Rebekkah.

11. Het kan niet zomaar een maand zijn, maar moet een levensstijl zijn, de natuur van de mens. Zo niet, dan zullen de stadse geesten de mens grijpen. Het minderen is het centrum van de filosofie, zoals het het centrum was van de oertijd.

12. De mens mag nooit te snel vertrouwen. Vertrouwen kan juist heel gevaarlijk zijn. Het is dus juist belangrijk eerst te minderen en te toetsen, en dat gebeurt in de hongertocht naar het beloofde land.

13. Als de mens zich te snel overgeeft dan wordt de mens als een kakiaiet en bouwt zo een afgodisch bolwerk voor kakia in de wildernis, de valse stad.

14. Er moet daarom een grote hervorming komen. Er moet ook een afsplitsing komen opdat de mens geen slaaf wordt van de stadse suikerfeesten. Zo is het voor de mens belangrijk een minderende te worden.

15. Het laat de mens weer twijfelen aan alle zekerheden van stad en religie.

16. Ishmael was verbannen door zijn eigen familie en in grote honger begon hij alleen maar meer te twijfelen en durfde niks aan te raken. De gevaren waren te groot, en Ishmael begon paranoide te worden en weende bittere tranen, net zoals Ezau.

17. Het kon hem niet schelen wat mensen van hem dachten, want mensen waren al eens eerder zijn valstrik geweest. Neen. Ishmael was een vijand van ieder mens. De mens was te gevaarlijk in zijn gebruikelijke vorm. Areta was de moeder van Ishmael. Zij was de geoefendheid, door het minderen.

18. Hij kwam alleen tot haar door het minderen, en het minderen moest volkomen zijn.

19. De mens gaat lachend ten onder. De gebruikelijke mens is een schepping van Kakia. Die mens vertrekt geen spier om het leed van een ander. Ze doen er graag nog een schep bovenop ook.

20. Zoete moeders bij het avondeten, aaien de bolletjes van hun bedrogen kinderen. Dat de kinderen worden vetgemest voor de slager wordt er niet bijgezegd. Het zijn de slaapliederen die vooraf gaan aan de vernietiging.

21. Daarom moet de mindering komen, de langere mindering, als laatste redmiddel voor de mens. Nee, geef je niet over. Nee, vertrouw hier niet.

22. Ook aan Areta kun je je niet zomaar overgeven. Je moet met haar worstelen, want er is ook de valse geoefendheid van de stad. Mensen die hun uiterlijkheden oefenen, hun maskers, maar het geestelijke oefenen ze niet. Ze zijn dood en witten slechts hun graven. Natuurlijk is het mooi voor hen. Zolang het dood is is het mooi. Hoeven ze ook niet na te denken.

23. Jakob werd door Areta geslagen op zijn heupspier op Pniel. Zijn spier moest slinken. Het was om zijn leven te redden. Hij moest het minderen in.

24. Waar zijn de oorlogsvrouwen ? Waar zijn zij die hun baarmoeder nog nat en donker houden opdat hun kind niet voortijdig zal sterven ? Waar zijn zulke ware moeders nog te vinden ? Zij houden het minderen hoog om hun kind te beschermen.

25. Zij zijn sober en eenvoudig, natuurvrouwen, dichtbij en in de natuur. En zij leren hun kinderen de natuur. Harde liefde. Discipline moet er vandaag de dag wel zijn, want er zijn teveel gevaren, teveel roofdieren. Waar zijn zulke vrouwen ? Of zijn er alleen nog maar stadse doeken ?

26. Het heeft geen zin te zoeken naar zulke vrouwen. Ze kunnen er zijn of niet. Waar het om gaat is zelf zo'n vrouw te zijn, te zoeken naar die vrouw in jezelf, in de filosofie. Op anderen kun je nu niet gaan wachten. Dan kom je bedrogen uit.

23.

Het Sheda beest

1. De cirkel van het minderen moet weer rondkomen, opdat de mens het overmoedig grijpen afleert, ook het overmoedig grijpen naar de wapens. De mens moet volkomen minderen.

2. Er moet een reformatie komen.

3. Het sheda beest is aan de oppervlakte gekomen. Woest grijpt het om zich heen om mee te sleuren wie het kan meesleuren, mee de ondergang in.

4. Dit beest haat het minderen, bespot het minderen, onderbreekt het minderen voortdurend. Dit beest wil alsmaar meer. Met brede grijnzen gaan ze de ondergang tegemoet. Ze zijn al dood.

5. De mens kent de leerregels van zaaien, rijpen en oogsten niet. De mens grijpt maar raak. Ze zijn zo bang er niet bij te horen, het grote stadsfeest te missen. Alsof de natuur hen niets te bieden heeft. Het zijn natuurlasteraars.

6. Maar het eeuwige minderen reikt tot de natuur van orion.

7. In het minderen wordt de mens beschuldigd, bedrogen en verworpen, zoals Ishmael en Ezau, om zo deel te hebben aan een hogere opname.

8. Religie is een symbolische kunst, net zoals een grotschildering of een gedicht. Je moet het met een korreltje zout nemen, en het beleven in zijn diepte, niet in zijn letterlijkheid. Zij die het letterlijk nemen zijn kunst-rovers. Het begint vaak met jonge mensen die door hun ongeleerdheid en gebrek aan relativering en overzicht iets verkeerd begrijpen en dat dan aan nog jongere mensen doorgeven, waar ze dan helemaal niet meer uitkomen, en deze drama geeft grote stoeten volgelingen. Zo gaat dat door van geslacht tot geslacht, als een lange keten. Kettingreacties.

9. Er is een exotische brug tussen het minderen en het vreemde, tussen mintaka en alnilam in de riem van Orion. Mis deze brug niet. Houd vol tot het einde. Laat je minderen volkomen zijn. Durf dingen weer in twijfel te trekken, ook al is iedereen om je heen er zeker van.

10. Laat je niet bedriegen door de massa's. Ze zijn er om jou te testen. Bied weerstand, als een teken dat je een eenling bent. Het tegenovergestelde zal je testen. Het zou niet best zijn als dat niet zou gebeuren. Er moet wel een contrast zijn om een afdruk te kunnen maken. Het vreemde zal je leiden tot het woord, tot alnitak, in de riem van Orion. Deze ontwapening is tegelijkertijd je wapenrusting. Zo neem je de riem van Orion in bezit. Zo draag je de waarheid.

11. In de stad is alles losgekoppeld van het minderen. In Orion stelt de mintaka planeet het minderen voor, en er is een brug tussen de mintaka planeet en de alnilam planeet in de riem van orion, als een brug tussen het minderen en het vreemde. Deze brug is van de planeet saiphe, de energie ervan, die in een zuidelijke uithoek van Orion ligt.

12. Saiphe is een zeer belangrijke planeet om het minderen, de leegte, volkomen te maken. Ik had als kind al veel dromen over Saiphe. Ik was daar aan een strand bij een camping, en ik raakte in gevecht met suikerclowns. Er was ook een stad dichtbij, waarachter een wildernis was, en in de wildernis waren allerlei markten. Die markten leidden tot een kloostergebied nog dieper in de wildernis, en daarachter was nog een speeltuin. Eigenlijk kwam ik daardoor niet in de vrije wildernis. De stad floot me telkens terug. Ik moest spelletjes spelen, die waren verplicht, en de mens moest voortdurend gewassen worden. Maar de mens werd alleen maar vuiler. Ik ben toen terug gegaan naar het strand, tot de zee, en wist dat ik het op een andere manier moest spelen. Ik kwam toen in aanraking met een schip van

muzikanten. Het schip inspireerde mij ook literair gezien.

13. Als de mens door het vreemde wordt overweldigd dan begrijpt de mens het niet, en daarom moet de mens volkomen worden in het vreemde, zodat er een brug wordt gemaakt tot het woord, als de brug tussen alnilam en alnitak in de riem van orion. De brug daarvan is de planeet bellatrix. Deze maakt het vreemde volkomen, opdat de mens tot het woord komt.

14. Alleen de filosofische realiteit is de ware realiteit. De mens moet dus niet het sexuele als drijfveer hebben, maar moet dit beteugelen door de filosofie. Het is dus niet een plezierhof of sexueel paradijs waarin de mens terecht is gekomen, maar een school. Er is ook zoveel bedriegelijke sexualiteit dus daarom moet de mens leren erop te vasten, en er niet zomaar roekeloos mee omgaan. Laat de filosofie van de natuur je drijfveer zijn, want dan is er voor alles de juiste plaats en de juiste tijd. Dat is de logistiek.

Elnio

15. Elnio, een geest van onverschilligheid, de bron van de sheda stad, die telkens het minderen onderbreekt, verstoort, en inneemt. Het houdt de stad overmoedig en gehaast, want Elnio wil de stilte niet. Elnio wil niet vasten. Elnio is ook praatziek. Hij kan niet stoppen. Hij roddelt om zijn doelen te bereiken, roddelt zijn weg naar de top. Elnio is het dode hart van Kakia. Als een dansende leprechaun gaat hij vaak en graag de stad in om de stadse mens te bezweren met zijn fluit. Dan dansen ze allemaal achter hem aan, in hypnose. Ze dansen Elnio naar de pijpen en worden ervoor beloond. Hij houdt ze allemaal graag aan de drugs. Soms is hij een afgehakte kop op een steen, of een hoofd van glas die kapotvalt op de rotsen, en dan de zee in druipt om de zee te vergiftigen.

16. De Elnio bron leidt de stadse mens af. De stadse mens is lauw. 'Ik weet wel dat het verkeerd is, maar ik doe het toch.'

17. De stadse mens is onverschillig. Ze denken dat ze alles zonder consequenties kunnen doen. Alles dekken ze af door zelfbedrog. Je krijgt lauwe mensen te zien in de stad, zeer lauwe mensen. Altijd maar weer achten ze zichzelf hoger dan dieren, hoger dan andere mensen, en hoger dan de natuur. We kunnen klagen als we vernederd worden, maar het is ook om ons te beschermen tegen kapitalistische roofvogels van hoogmoed. Dan raak je los van het schip.

18. Deze roofvogels zijn zeer subtiel. Hoogmoed is een zeer sluwe geest. Ook beschuldigt de geest van hoogmoed de vernederde eenling die zich afgezonderd heeft van hoogmoed. Zo dekt de geest van hoogmoed zich in. De geest van hoogmoed kan hysterisch worden als je uit z'n klauwen probeert te ontsnappen. Dan wordt je eigenwijs genoemd, want je moet je totaal onderwerpen aan de wijze van de geest van hoogmoed. Laat je niet bedotten door dit soort slinkse strategieen. In de stad is alles omgekeerde wereld. De geest van hoogmoed leeft door projectie. De geest van hoogmoed kan immers geen hoogmoed hebben. Dat is altijd de ander.

19. En alles moet normaal zijn in de stad, vertrouwd, maar je kunt de stad niet vertrouwen. Alleen het vreemde zou de stad nog kunnen redden, maar daar staat de stad niet open voor. Alleen de eenling staat er open voor.

20. Oh, wat zijn we weer normaal, en de ander is altijd vreemd, en vreemd is negatief. Maar waar leef je dan voor ? Is de uniekheid van de ander er niet om je te inspireren ? Dit zijn ook weer allemaal truken van de trukendoos van de Elnio bron van de stad. Het draait telkens zijn hoofd om om anderen te bekijken en te bekritiseren op oppervlakkigheden, en om anderen te stalken. Een leger van lauwe spijbelaars die een spijbelstad hebben gebouwd. Dat is wat de Elnio bron heeft gedaan. En zij noemden de stad Sheda. Kakia troont in haar hoogmoed. Oh

ontwaakt, gij die slaapt. Laat de eeuwige slaap je niet meenemen tot de vergetelheid. Je bent een mens, je hebt verantwoordelijkheid. Gebruik het nu. Blijf je niet verharden naar moeder natuur, want op een dag zal je dan haar geklop niet meer kunnen horen.

21. De mens maakt altijd weer dekmantels tegen moeder natuur, hele slappe vaak. Het komt allemaal van de Elnio bron. Het maakt de mens hoogmoedig en betweterig. Spijbelen is een vorm van betweterigheid. Ze gaan hun eigen pad, dwars tegen de natuur in. De stad walst de natuur plat, onderbreekt de natuur, en beslist zelf wel wat wel en niet mag bestaan van de natuur, maar de stad heeft het bij het verkeerde eind. Het is omgekeerde wereld. De Elnio bron zal afbranden. Het is een goede test om te zien wie een kudde dier is en wie een eenling is. De dode kuddes gaan de afgrond tegemoet. Ze worden gewoon meegesleurd met de rivieren. Ze zullen verpletteren op de rotsen. De val is groot en diep. Ik heb het gezien. Niemand gaat dat zomaar overleven. Wie nog geen hoogtevrees heeft zal hoogtevrees krijgen. Die diepte is niet normaal meer. De natuur zal het betweterige verstand van de mensheid gaan overweldigen. De mensheid staat nog maar aan het begin van evolutie. Alleen de eenling zal er doorheen komen. De rest zal als een mantel weggescheurd gaan worden. Het voorhangsel zal scheuren.

22. Er is geen leven voor spijbelaars. Er is geen ruimte voor lauwheid. De eenling sluit geen compromissen, maar is geen extremist zoals de massa's. De eenling is gecamoufleerd, en pronkt niet in de stad, maakt zichzelf geen naam. De eenling is geen materialist, maar werkt in het geestelijke, een beetje van dit en een beetje van dat. Er is geen overfixatie op één punt zoals in de stad. De eenling waait met zeer veel winden mee. De eenling is niet xenofobisch, maar xenografisch.

23. Het kwaad kan niet bestaan. Toch bestaat het. Er moet gewerkt worden, want het kwaad is altijd een mogelijkheid, als een test, en nodig zodat je doorleert om veilig te blijven.

24. Antistoffen kunnen alleen aangemaakt worden als de mens wordt blootgesteld aan het virus. Anders zou er dus helemaal geen leven zijn.

25. Het geestelijke willen ze begrenzen en belachelijk maken, maar als het om het materiele gaat, dan gaat geen brug hen te ver.

26. Simson had een voorliefde voor vreemde vrouwen. Dat kun je negatief opvatten, maar ook positief, omdat het nogal dualistische, poetische teksten zijn, als psalmen, en die draaien en slaan om. Dan lijkt het alsof de deur openstaat, maar als je dan dichterbij komt dan blijkt de deur dicht te zijn, of net andersom.

27. In de Hebreeuwse wortels betekent Simson 'de geopende' (shemesh), en ook shama-suni, wat hele diepe Egyptische wortels heeft. Shama is hebreeuws voor horen, luisteren en gehoorzamen. Dat moest Simson ook wel, want hij had een taak te volbrengen voor het Israelitische volk.

28. Het was ook zeker niet het normale, het gewone, waar Simson van hield. Neen. Simson hield van het vreemde, en dan vooral van vreemde vrouwen. Dat kan natuurlijk riskant zijn, maar Simson dacht veel dieper. Het volk moest samensmelten met het vreemde, het hogere, om aan het normale te kunnen ontkomen. Het volk was aan het indutten in kudde mentaliteit. Dat zou het volk fataal worden. Daarom was Simson gekomen.

29. Hij moest contact maken met een vreemd volk. Het was de enige hoop voor het volk Israel waar alles 'ons kent ons' was, en 'wat de boer niet kent dat vreet hij niet'. In het Egyptisch is suni degene die opent, de goddelijke jager, de pijl (sun, sunu), en dat zien we heel metaforisch terugkomen in het verhaal van Simson.

30. Delila, de vreemde vrouw, want zij zorgde ervoor dat Simson niet meer wegkon. Ze lokte hem naar haar woning aan de grens tussen het Filistijnse land en de stam Dan, in Zorek, wat droog land betekent, of vreemde wijnstok, wildernis gebied.

31. Shama komt van het Egyptische smai, oftewel Seth, de natuurmens, en betekent ook het zien in de diepte, en daardoor koppig naar het oppervlakkige en stadse. Het laat zich niet makkelijk temmen, is vijandig naar iedereen, toetsend. Daarom is het ook de wortel van i-smai-l, Ishmael.

32. In de diepte is het verhaal van Simson dus het verlengstuk van het Ismael verhaal. Shama-suni, of smai-suni, is Ismael die tot de suni stam, de vreemde stam, komt, en wordt zo geopend.

33. Het land van Zorek betekende het land van spot, en dan kunnen we denken aan de Judas kus. Delila had dus een soort Judas functie, en moest Simson inwijden in de geheimen van het spotkleed.

34. Nu Simson tot het vreemde was gekomen, tot suni, de goddelijke jager, degene die opent door een pijl, kon hij niet meer weg. Hij had de piercing ontvangen, en was nu slaaf tot het vreemde volk, een shama tot suni, een Ismael tot het suni volk. Ismael was geen slaaf meer tot het normale. Neen. Hij was geen slaaf meer tot het oppervlakkige en stadse. Delila, dll, liet hem niet meer teruggaan. Hij was tot dulqida gekomen, tot geoefenheidheid, en tot dulhijjah, de pelgrimstocht tot het land van Rebekkah, het vreemde.

35. Dit verbindt dus ook Delila met Rebekkah. Ishmael was dus nu bezit geworden van het vreemde, in ballingschap gegaan, toen Simson door de Filistijnen werd opgenomen. Simson ontving de Judas kus en was toen verkocht. Ook dit heeft diepe Egyptologische wortels.

36. Simson werd toen opengesneden en afgesneden, en er werden lichaamsdelen van hem afgesneden, wat ook de betekenis is van sen in het Egyptisch, en sena betekent ook slager (suni, sn). Daarom was ook Simson een (lid van) shaphat, in het Hebreeuws niet slechts een richter, maar ook een slager, een oprichter of opgerichte, een opgenomene, een opnemer. De richteren waren een amazone slagersvolk die het volk moesten uitleiden. Simson was gezonden van het vreemde, maar kon het vreemde niet ontvluchten. Daarom had hij zijn bijzondere krachten. Dit was al voor zijn geboorte bepaald. In het Egyptisch was het slechts een beeld (sennu) van een hogere filosofie. Het gehele verhaal is metaforisch.

37. De senu (suni, sn) waren een groep godinnen in de Egyptologie die Ra moesten voeden aan hun borst, en zij moesten er ook voor zorgen dat hij niet teveel nam. Zij bewaakten de voedsel voorraad. Zij hongerden hem ook uit, lieten hem het minderen ingaan.

38. Delila hongerde Simson sexueel uit in de hebreeuwse grondtekst, om hem haar zijn geheimen te laten vertellen. Zo kreeg ze hem op zijn knieen en hij weende voor haar. De senu is in het Egypte zij die doet wenen, het wenen, maar tegelijkertijd ook het zien. Zij moest hem namelijk inwijden in de hogere geheimen, hem leren diep te laten zien.

39. Dat is een kenmerk van het smai volk in de wildernis, het volk van Ismael (seth). Zo kreeg Simson voorrechten en rechten (sennu, Egyptisch). De senu is in het Egyptisch de belasting, en degene die de belasting bepaalt, de waarde van iets, de toetser, als een inspecteur. De s-neh, sn, was in de Egyptologie het volk wat tot slaaf maakte, het onderwerpen door vermindering, uithongering, als een beeld van het reguleren en ordenen. Het was voor de doeleinden van registratie (s-nehi, sn), van de wortel sneh, vastbinden. De snehu was een bindtouw, al dan niet met veren. In het sneh ra feest werd de heilige gebondenheid van ra gevierd. De

snehu was iets medicinaals, als verband. Het was tegelijkertijd een genezings feest, het zegevieren van de genezende krachten van de natuur door het samenspel van gebondenheid, verbondenheid en verband.

40. De san waren geneesmiddelen in het Egyptisch, en sana was een woord voor alomtegenwoordige, allesomvattende kennis (van de context). Sanu was de prijs die er betaald moest worden. Daaraan ontkwam de mens niet. De sanu waren de snelle poortwachters, die ervoor zorgden dat niemand binnenkwam die de prijs niet had betaald. De volle prijs moest betaald worden. Zij haastten zich om een snel oordeel te brengen over hen die hieraan niet voldeden.

41. San is ook het inbrengen van het medicijn door wrijven, wat ook een beeld is van de sexualiteit. Dit kan dus een heel bitter medicijn zijn, want het is ook de dorsvloer, het pletten van het graan. Ruth moest op de dorsvloer aan het voeteneinde van Boaz slapen, wat hier ook diep metaforisch over gaat, zoals Maria aan de voeten van Jezus zat om te luisteren, en Maria Magdalena weende aan de voeten van Jezus, wat allemaal beelden zijn van de onderwerping van Simson aan de voeten van Delila, om door haar ingewijd te worden in het diepere, waar de voet een beeld van is. Zonder de belasting te betalen, zonder te buigen en te minderen, komt de mens niet binnen.

42. Shama, horen, luisteren en gehoorzamen in het hebreeuws, komt ook van de egyptische wortel 'saham', wat de gevangene betekent, de geblokkeerde. Dit was de enige manier om de mens te verzoenen met het vreemde, het vergetene, het weggedrukte, het verlorene, om de één te maken tot twee. Twee is ook de betekenis van het egyptische san-nu.

43. Voor de Egyptenaren was deze filosofie de ware schoonheid, de s-an, het terugkeren. Dit was een werkwoord. Dit was het ware opmaken door de natuur. Dit was de schoonheid van ieder mens, een intellectuele schoonheid.

44. In het Egyptisch werden woorden voor hetzelfde vaak op verschillende manieren beschreven, dit opdat allerlei aspecten ervan naar voren konden komen, en zodat het progressief bleef.

45. Simson een diepe typologie van het leven van Ishmael. Hier wordt de knoop gelegd.

46. Veel mannen willen sterk zijn, en veel mannen willen rijk zijn. Oog voor filosofische esthetiek hebben zulke mannen vaak niet. Dan is religie nog een andere optie. Of drugs. Maar shama kwam tot zuni. Smai was de Egyptische Ishmael, een andere naam voor Seth, de wildernis mens. Suni is de noodzaak van het minderen. Ra kwam tot dit gezelschap van godinnen die ervoor zorgden dat hij minderde, anders zou hij de onderwereld niet kunnen doorkomen. Ook Aser, Osiris, was in de Egyptologie tot het Zuni gebied gekomen, en het werd zijn gebied. Hij werd hier opgenomen.

47. Waar Sa de gids is van Ra in de onderwereld, daar was S-N, Zuni, dat voor S-R, Aser (Osiris), vandaar dat Aser ook verbonden is aan de Suni stam, wat via het Egyptische liep tot de Israelitische stam Aser, maar ook dit is een typologisch beeld van Ismael.

48. Als we dan naar Eva kijken, dan zien we in het Hebreeuws dat er twee woorden voor haar werden gebruikt, Ishsha, als vrouw of getrouwde vrouw, en Havah als haar eigennaam wat leven en ook het minderen, het hongeren, betekent. Zij schenkt honger aan de man, als het pad tot de hemelse kennis.

49. Vandaar dat God Jah-Havah werd genoemd, het pad van de wording (Jah) door honger (havah), wat ook tot uitdrukking kwam in de hongertocht van de Israelieten door de wildernis op weg naar het beloofde land, en de hongertocht van Ismael.

50. Yeshua, of in het Arabisch Isa, wijst terug op Eva als Ishsha, de vrouw, de godin, wat ook het uiteindelijke doel van de hongertocht is. We vinden daar dan de mythes van de wonderbaarlijke spijziging en de wonderbaarlijke visvangst, allemaal principes van overvloed door honger, het wonder van de baarmoeder, waarin de man door het gaan door de leegte van de vrouw komt tot de wedergeboorte van zijn innerlijk kind en het ontvangen van de kennis in de wederopvoeding.

51. Ismael moest terug naar de tenten, om daar dienst te verrichten, terug tot de diepere wildernis, tot Rebekka, om zo weer eigendom te worden van de moeder wildernis.

52. Dit komt ook terug in het verhaal van Samuel, sml, dezelfde wortel als Ismael, sml, en wat ook een typologisch beeld is van Ismael. Samuel werd door zijn moeder verkocht aan de tentendienst. Telkens weer zijn deze verhalen beelden van Ismael. Dit loopt dus ook door Aser heen tot de Egyptologie, als de bottenstructuur van Israel.

53. Ook Ahn die zijn psalmen opstelde voor Batseba, de badende godin, is een typologie van Ismael. Uiteindelijk kwam Ismael tot een wildernis rivier in zijn hongeren, waar hij de godin zag baden, als in een honger visioen. Zij is een grote oorlogsgodin, ook beschreven in de verdere amazone filosofie. Haar naaktheid is het symbool van de openbaring en de ontmaskering.

54. Daarom gaat een man die haar naakt ziet in ballingschap, als een beeld van de heilige gebondenheid. Dit is een literaire, filosofische naaktheid, waarin de mens diepte gaat zien, dus geen oppervlakkige, letterlijke, stadse naaktheid, want die is bedrieglijk. Naaktheid is iets metaforisch. De mens heeft het niet begrepen. De mens grijpt maar raak. Hevig verrukt is de mens als hij pornografische naaktheid ziet, op de reclame borden van de stad en verder overal en nergens, maar het is allemaal om de mens te bedriegen en om het oordeel te brengen. De naaktheid van de vrouw is het oordeel. Laten we duidelijk zijn. Het toetst de mens, het brengt het hart van de mens naar boven. De mens zou er van weg willen rennen als de mens de ware naaktheid van God zou zien, in grote vreze, want het komt om de mens te tuchtigen en zijn ego te verwoesten.

55. Kijk de mens eens rennen van de naaktheid van God. Heuvelen val op mij, roept die mens, bergen bedek mij. Daar durven ze niet meer met hun handen op te slaan. Ze kijken dan recht tegen een woeste amazone aan die haar speer op hen gericht houdt.

56. Het hongeren leidt tot het geheimenis van de vermenigvuldiging, verbonden aan Isa, oftewel ishsha, de vrouw, Eva, de oermoeder, en dit vermenigvuldigen is de ware beweging die het volk nodig heeft, oftewel de tocht door de wildernis.

57. Als de mens dan uit de stad is gegaan, dan is de mens nog maar aan de rand van de wildernis. Ga dieper de wildernis in. Pas op voor de zielenvissers.

58. Johannes was in die zin ook een typologisch beeld van Ismael, want hij zag de naaktheid van de godin en hij bewonderde haar, haar filosofische diepte, waarin ze het woeste beest had getemd, want naaktheid is een beeld van openbaring.

59. Ismael kwam tot de naakte, badende godin, en stelde zijn psalmen op tot en over haar, vol van vreze, niet van lichtzinnigheid.

60. Hij kwam niet tot haar met een dubbelgespierd lijf opgevoerd door steroïden, of met een dure, gladgestreken stropdas of een groot duur voertuig. Er zou niets meer van hem overblijven.

61. Hoe zou hij naar haar billen durven te kijken ? Hij zou het niet overleven. Hoe durft een mens zo de donkere, woeste, natte baarmoeder te benaderen ?

62. Zonder honger kom je er niet in. Zonder honger kun je niet tot haar naderen.

63. Adam kwam tot havah-ishsha, tot Eva de vrouw, tot de jah-havah. Havah is de hongertocht, oftewel het minderen, om zo uiteindelijk tot de vrouw te komen, de ishsha, oftewel Sa, de gids van Ra door de onderwereld, wat diepe amazone wortels heeft in het verhaal van Aser (Osiris) die door de Zuni geleid werd door de onderwereld. Het zijn aspecten van Ismael. Er is geen veilig pad tot een vrouw dan door het minderen, door havah, de wildernis tocht van het hongeren, het minderen. De man, Adam, moet de leegte in. Adam moest komen tot de riem van vreze.

64. Adam is dus een aspect van Ismael en mag daarvan niet losgezien worden, omdat er teveel gevaren op de loer liggen. Het archetype van Adam kan alleen maar door diepte uitgezuiverd worden. Er is een orthodoxe adamitische cultus die gewoon onderdeel is van de nephilim.

65. Er is een gevallen Adam, de orthodoxe Adam die over Eva regeerde. Maar de mens moet komen tot de Ismaelitische Adam, Adam als aspect van Ismael.

66. Zo maakte Adam een hongertocht door de onderwereld, met ishsha (Eva) als zijn gids, zoals Ra Sa als zijn gids had in de Egyptologie. In de amazonologie is dit Zuni als gids.

67. Deze rebelsheid is ook verbonden aan de Bellatrix planeet, wat ook een brug is tussen Alnilam, het vreemde, en Alnitak, het woord, in de riem van Orion. De rebelsheid van Bellatrix is dus om het vreemde volkomen te maken. Dit is ook een aspect van Ismael, die vijandig was, rebels. Dit is een belangrijke eigenschap om te kunnen toetsen. Meelopers en hen snel van vertrouwen kunnen niet zuiver toetsen.

68. De jacht is op hem geopend. De naaktheid van God is naar hem op jacht, zoals in het boek van Job de naaktheid van God de verwoester genoemd wordt, Abadown, die naakt op jacht gaat, en nooit met lege handen terugkeert. Adam was verdoemd, ten dode opgeschreven. Terugkeren kon hij niet meer. Er was geen terugkeer mogelijk, geen ontsnapping. Hij was nu in ballingschap in een vreemd land. Hij moest een diepe slaap in om Eva te ontmoeten, een hongerslaap waarin hij hongervisioenen zou ontvangen, hongerdromen, net zoals Ismael in de wildernis.

69. Dat is het grote Orionse Bellatrix geheimenis. Zo wordt de riem van orion uiteindelijk heel en krijgt de mens toegang tot de Rigel planeet van Orion. Saiphe is ervoor om de honger volkomen te maken. Het heeft te maken met het voleindigen van het minderen.

70. Rigel is de logistiek van Orion, fundamenteel voor het bestaan van Orion en het zuiveren van Orion. Rigel is dus de werkingen van Orion maar die komt eerst maar vaag door, en eerst wordt je weggeslingerd zoals ik eens lang geleden een droom had over Rigel, over een gokstad, en er was een hele grote clown met lang donker haar, en ik werd weggeslingerd door een wind, of alles vaagde weg. Ook de lagere stad heeft hier haar ijver dus die moet eerst overwonnen worden. Hier heeft de lagere stad dus ook haar logistiek, haar complexe gevangenissen die zich als de aarde projecteren.

71. Minderen zal leiden tot dieper minderen. Dat is het ware zoete, als je het minderen in het minderen kunt ontdekken.

72. De vrucht is een diepere dood aan het ego, aan het zelf.

73. Het hoogtepunt van het minderen is scheiding, de bruggen die instorten. De mens wordt dan op zichzelf teruggeworpen, dieper. Telkens weer herhaalt zich dit.

74. Het hoogtepunt van het minderen is dus altijd de verdieping.

75. Niet stoppen met minderen dus, maar het verdiepen van het minderen.

76. Het hoogtepunt van het minderen is het ontwaken tot het verborgene. De mens is teveel in het licht, teveel in het openbare, het publieke, gefokt wordend als vee.

77. De verborgenheid is de oogst van het minderen.

78. Zonder eerst door het minderen heen te gaan kan de man niet de baarmoeder binnengaan, en is alles slechts illusie.

79. Het is niet zomaar leven, niet zomaar willekeurige gebeurtenissen. Er zit een filosofie achter, een plan, een verhaal. Het komt gemaskerd. De mens moet er doorheen prikken. Alleen de eenling kan dit. Verwacht het niet van de massa's. Zij houden het juist verborgen. Zij zijn het masker.

80. De mens moet van wil komen tot kennis.

81. Uiteindelijk kwam Ishmael tot haar, na zijn lange hongertocht door de wildernis. Het vreemde is dus het hoogtepunt van het minderen.

82. Het pad van het koude, de hongertocht door de wildernis, leidt tot het vreemde, tot Rebekkah, tot haar tenten. In de stad zien we dat het minderen voortdurend wordt onderbroken en bespot. Het minderen, sober leven, met de natuur, is niet populair, maar het pad voor de eenling.

83. De getrouwen zijn zij die in de verborgenheid leven. Zij minderen en leven met het natuurgebed, hun wil onderworpen aan de kennis. Zij die dus volhouden op het pad van het minderen, zullen komen tot de tuinen, de natuur.

84. De onrechtvaardigen verkeren in dwaling. Zij zijn tegen de schepping ingegaan en hebben een valse schepping gemaakt.

85. Zij houden er meerdere goden op na, afgoden, in de zin van innerlijk verdeeld zijn. Ze dienen zowel het goede als het slechte. Ze doen water bij de melk.

86. De waarschuwing tegen meergodendom moet dus zuiver in deze zin opgevat worden, dat de mens niet God kan dienen en de mammon.

87. Dat houdt dus niet in dat het goede zich niet op verschillende manieren kan uiten. Je kunt vele godinnen dienen die allemaal metaforisch zijn voor kennis, maar het is de ene kennis, het één zijn in veelvuldigheid. Pas dus op voor te letterlijke en orthodoxe interpretaties dat alleen maar een bepaalde god van een bepaalde cultuur de ene ware is, want dat is een religieuze anorexia geest, anorexia religiosa.

88. Deze geest is vaak anti-moeder, patriarchisch, en maakt vrouwen heel dun, en mannen heel dik. Ook maakt deze geest vrouwen vaak heel wit, witter dan mannen. Dat doet deze geest om de baarmoeder tentoon te stellen, uit het verborgene te halen. Dieper in de wildernissen zijn vrouwen donkerder, en mannen bleker, een heel duidelijk contrast wat er moet wezen, alhoewel mannen zich wel weer kunnen camoufleren met de donkere moeder aarde op hun huid. Als ze het er dan weer afwassen dan zijn ze weer met een blekere huid. Dit is iets metaforisch en filosofisch, niet iets letterlijks en racistisch.

89. Dit is het pad van het minderen, het terugkeren tot de moeder, van zwakte tot zwakte. Durft een mens deze filosofische zwakheid in te gaan ? Zwakheden leiden dus tot nog diepere zwakheden, zoals het minderen tot het diepere minderen leidt en zo tot het eeuwige minderen. Durft de mens tot de eeuwige zwakheid in de baarmoeder van de donkere moeder terug te gaan ?

90. Paulus zei : Weest zwak, want dan ben je sterk. Heb een behagen in zwakheden. Anders kan de moeder je niet vormen en niet herscheppen. Alleen in deze zwakheid kan de mens tot wedergeboorte komen.

91. De klauwen van anorexia religiosa kunnen dan breken. Een moeder met een teer, zwak kind, dat is de oorspronkelijke basis van elk leven met een onmetelijke en onbeschrijfbare schoonheid. Zo kan zij haar kind opvoeden en tuchtigen. Zo kan zij haar kind vormen naar haar wil, onderworpen aan de kennis.

92. Dit is een beeld wat teruggebracht wordt, als diepe amazone aretaitische filosofie. Ook de woorden van Yeshua klinken dan door : Gij moet weer kind worden. Alleen kinderen zullen kunnen komen. Verhinderd hen dan niet.

93. Wat een prachtige schoonheid van een moeder met haar kind, als tegengesteld aan de lompe, grove, afstotende beelden in de stad van overmatig zongebruinde mannen die hun spierbundels zo gekweekt hebben tot mentale magneten waardoor het ego wordt vastgehouden, want het zijn beelden van hebzucht, trots en egoïsme, veelvraterij.

94. Daarom moet de mens terugkeren tot de diepere filosofie. Het kweken van overmatig grote spierbundels om aan de moeder opvoeding te kunnen ontkomen is als valse, overmoedige tuinen voor hen die het minderen niet willen vieren tot het einde.

95. Er wordt juist heel duidelijk over de absolute noodzaak van de borstvernauwing voor de man. De tuinen van de stad zijn illusies, grote valstrikken. Het zijn pleziertuinen, pretparken.

96. Eer uw vader en uw moeder opdat uw dagen verlengt worden, gaat dus in diepte over de geestelijke, filosofische opvoeders.

97. Ouders hoeven dus niet altijd gehoorzaamt te worden. Uiteindelijk moeten niet de ouders gevolgd worden, maar degene die op God gericht is, om zo tot God terug te keren om kennis te ontvangen.

98. Yeshua sprak dat de ware ouders hen zijn die de wil van God doen. Alles moest achtergelaten worden voor God, ook de ouders, en de vrouw moest aangehangen worden, als beeld van de godin.

99. In het boek van het verborgen woord, het donkere woord, als beeld van de bindende moeder kennis, komt het zoonschap weer terug. Hier kan uiteindelijk weer een zuiver kindschap zijn tussen God en mens. Hier begint de diepe band tussen God en mens zich te herstellen.

100. Een ware moeder zal haar verloren kind terugvinden, waar dit kind zich dan ook bevindt, waar het kind dan ook in terecht is gekomen. Op een moment is er het heerlijke moment dat een moeder haar kind terugvindt. Voor dat moment is de mens geschapen. Het kind zal dan huilend zijn moeder in de armen vallen.

101. Maar dit is dus voor de eenling, oftewel de hogere mens.

102. Het is het pad van de eenling. De zoon zou een eenling blijven. Het verborgen woord is diep en eindeloos, terwijl het woord van de stad is ingekort.

103. Hier troost de moeder haar zoon met een beeld van schepen, dat alles goed zal komen, verdiept zal worden, als hij als eenling nomadisch zal blijven.

104. Er zal een tijd komen waarin de vaderband tussen zoon en vader niet meer zal bestaan en niet meer zal baten.

105. Hier loopt de het minderen dus op uit, dat de zoon het begrip 'vader' moet leren begrijpen, dat het iets in hemzelf is, en niet iets wat door de massa op hem geprojecteerd kan worden.

106. De filosofie is gewijd aan exegese, en dat is niet slechts exegese van boeken, maar van alles in het leven van de mens.

107. Ishmael kwam na zijn lange tocht door de wildernis tot het land Rebekkah, waar hij samen met

Abraham een gebedsplaats voor God maakte.

108. Ishmael moest alles achterlaten. Zijn moeder leidde hem, zij kwam uit een vreemd land. Het was het pad van het minderen, en het verborgene was de oogst. Het is verbonden aan de natuurgeheimen.

109. Het gaat over de diepe verzoening tussen moeder en kind. De baarmoeder is een beeld van de vormende tucht en opvoeding.

110. Het is ter bescherming van het kind. De baarmoeder is het donkere verborgene, en dat moet ook wel. Hier wordt het kind in de exegese, oftewel de verdieping, onderwezen.

111. Heeft de mens het nodig ? Jazeker. Het ego, het vlees, zal ervan proberen te vluchten, maar zij kunnen niet ontsnappen. Ook zal de mens de baarmoeder moeten toetsen. God zal de mens altijd vinden. De mens kan niet vluchten voor God, de kennis.

112. Dit is de leerregel van de eeuwige volharding van de heiligen, de onontkoombaarheid. Een kind kan niet ontkomen aan zijn moeder. Dat is de liefde van de moeder. De moeder is sterk, en het kind is zwak. Als het kind rebels is kan het de moederband daarom niet breken.

113. De baarmoeder is er dus voor om de mens het belang van restricties en lijden te leren. Het is om de mens voor groter kwaad te behoeden. De baarmoeder is een liefdevolle, zorgzame moeder die het beste met haar kind voorheeft.

114. Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het volkomen of volle minderen is, het eeuwige minderen.

115. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is.

116. In rap tempo was de mens gekomen tot het romeinse wereldrijk waarop later het romantische wereldrijk werd gebouwd, wat gewijd was aan de moddervette afgoden van de stad en de dubbelgespierde afgoden zijn slechts een andere vorm van vet en vraatzucht.

117. Kennis is te sterk. Dingen kunnen niet een eigen leven leiden. Ze zijn altijd een spiegeling van iets.

118. In de wildernis moet je net zo lang doorgaan totdat je in een gebied komt van onweerstaanbaarheid en onontkoombaarheid. Dat is de Jeremia ervaring, maar ook Simson had deze ervaring toen hij helemaal door de wildernissen van het Dan gebied kwam tot het Zorek gebied waar Delilah woonde aan de grens van het Filistijnse gebied.

119. Zorek betekent droog gebied. Simson moest de weg van het toetsen gaan, dieper en dieper in de ramadan, in het minderen, om alles toetsend te wederstaan, totdat hij niet meer kon wederstaan, want de hemelse kennis was hierin hem tegemoetgekomen. Het was de vrucht van het minderen die hij niet meer kon stoppen.

120. Het is als een soort opname na de hongertocht, na het verliezen van de wil van het ego, in ruil voor kennis. Kennis is hoger en belangrijker dan wil. Hiertoe zondert de mens zich af, is er een scheiding tussen goed en kwaad. Zo wordt de mens een uitverkorene.

121. Zij die de minste willen zijn zullen uitgedreven worden door de aanzienlijken, die voor het meeste hebben gekozen.

122. De minsten worden verworpen, net zoals Ishmael verworpen werd. Zij worden teruggezonden de wildernis in, en dat is maar goed ook, want wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Dat zou een valstrik zijn, zoals ze met valse profeten doen. Durf een verworpene te zijn, want als je aanvaard zou worden, dan zou het pas echt goed mis zijn, want

waar is dan het offensief ?

123. Als de afgod je aanbidt dan heb je pas echt je ziel verloren, als je op handen wordt gedragen door de massa's.

124. De hypocrieten volgen het pad slechts half, en haken dan af. Ze proberen de eenlingen te misleiden, en over te halen met hen mee te gaan. Dat kan heel subtiel gaan. Het is oorlog, en de vijand is gecamoufleerd. Het gaat over de minste willen zijn, niet de grootste. Het pad van Ishmael is dat van verworpenheid. De eersten zullen de laatsten zijn, en de laatsten zullen de eersten zijn. Stop dus niet voordat je bij het minste bent gekomen. Leg alles af, opdat je dieper in de wildernis kunt komen, tot deze zones. Ga tot Zorek. Keer niet halverwege om. Ga door totdat het vreemde is gekomen, en worstel ermee, zoals Jakob op Pniel, want dan zal de hemelse kennis je belonen, en je tegemoetkomen.

125. Laat pijn of lust je niet weerhouden. Zet door, totdat je opgenomen wordt en je je er niet meer tegen kunt verzetten. Dat is de heilige gebondenheid, en de mooiste ervaring die een mens ooit kan hebben. Je bent dan daadwerkelijk een unieke eenling geworden. De mensen om je heen zullen dan over je liegen en je verkeerd uitleggen.

126. De verliezers zijn de onderbrekers van het minderen. Zij sleuren velen mee in het verderf die ook het minderen onderbreken. Daarom is de beveiliging van de heilige gebondenheid zo hard nodig. Jakob kwam tot de tent van Bilha toen zijn vrouw was gestorven. Hij nam bij haar zijn intrek. Hij was door de dood van zijn geliefde vrouw de minste geworden. Hij had alles verloren waarvan hij hield.

127. Bilha was een beeld van het vreemde waartoe Jakob moest komen, als een beeld van de heilige gebondenheid die hij op Pniel ontving als beloning na het toetsen.

128. Ook Ruben, de oudste zoon van Jakob, ging tot Bilha's tent.

129. Het gebied van de stam Dan is dus het gebied om tot Zorek te komen, dus in dit opzicht van belang.

130. Alles kan alleen maar met mate gebeuren. Ook de dag moet dus telkens sterven, en de nacht, zoals Paulus ook zegt : Ik sterf elke dag.

131. Dan mag je loskomen van de dodelijke zonden van ijdelheid, hebzucht, vraatzucht en trots, om zo te werken aan een mooi karakter en een mooie rol in je leven. Dat is wat de ware schoonheid is. De rest is slechts illusie.

24.

De stenenwerpers

1. De mens gaat aan het einde van het minderen door een periode van steniging, om ook zelf zo hard als steen te worden, hard tegen het ego. Het is een bepaalde dood die de mens aan het ego moet sterven. Zonder de steniging kan de mens nooit tot deze verstening komen. De mens moet eerst de steen voelen.

2. Toen Stefanus werd gestenigd zag hij de hemelen geopend. Als eerste maakt de steniging de mens lek, maar zal daarna zelf als de stenen worden. De mens moet wel een confrontatie met de stenen hebben, anders kan de mens de leegte niet in.

3. Na het neervallen van de hagelstenen in grote plagen wordt de vrouw zichtbaar. De vrouw is een beeld van de innerlijke bevrorenheid van de mens. De man is een beeld van de innerlijke verzachting van de mens, de luistervaardigheid.

4. De mens moet eerst de oerzwakheid in om

hiervoor gevoelig te worden. Dit gaat door de geestelijke steniging, door de Simson ervaring. In zachtheid is de mens hard, en in zwakheid is de mens sterk. Dit is een natuurspasme die ervoor zorgt dat de krachtinspanningen niet te lang duren, maar dat er goede patronen van wisselwerking zijn. De stenen zijn een beeld van nieuwe, vreemde visioenen. De mens die eronder bedolven wordt blijft niet meer dezelfde, en de mens die er niet onder bedolven wordt en aan de zijlijn blijft staan begrijpt er niets van.

5. De gestenigde zal merken dat door zijn zwakheid en verzachting, door de lekken, realiteiten in elkaar over beginnen te vloeien, omdat zijn muren doorbroken zijn, de muren tussen de werelden en realiteiten. De gestenigde voelt zichzelf dan tussen deze werelden inzweven, wat een heel vreemd gevoel kan zijn, en ook een heel vies gevoel. Alles wordt gemengd, en de gestenigde kan er niets tegen doen. Ook kan de gestenigde dan zich ziek voelen en pijn hebben.

6. Er is een wereld in de steen, het geheim van de tijd.

7. Stefanus zag de hemelen geopend toen hij gestenigd werd. De martelaarsdood, het stenen graf van Simson, is de weg tot het eeuwige leven.

8. Kakia met haar lange nagellakbedekte killernagels kan alleen verzwolgen worden door het graf van de gestenigden. Er zal een heel leger van gestenigden opstaan. Ze hebben de pilaren van de Sheda stad van Kakia gebroken, waardoor ze bedolven werden onder stenen.

9. Wat de eenling op aarde doormaakt zijn complicaties van de steniging. De eenling ijlt door zware doodshallucinaties zoals de stad en het dagelijks leven. Het is niet echt, maar de eenling moet er doorheen. Stenenwerpers zijn er in de wildernis. Als ze je zien, dan gooien ze je dood met keien. Het is onderdeel van het minderen om leeg te worden. Het maakt de mens koud en hard tegen de zonde.

10. God is een woord voor bevriezing, kou, hardheid, honger, als het geheimenis van de Ragnarok. Dit geheimenis overweldigd de mens, overweldigd de eenling.

11. Zware krachten van de natuur staan te dringen. Ineens is de natuur dan in de stad. Ineens is de stad de natuur.

12. Het Woord leidt terug tot de tuinen, tot de wildernis, waar telkens weer in het Woord naar gewezen wordt, naar de komende vreemde vrouwen van het paradijs.

13. De mens moet terug naar de moeder. Het Woord wijst op de natuurkennis. Zij die komt in de nacht, zal op de deur kloppen van de eenling, en de eenling overweldigen en meenemen, dieper het Woord in, terug tot de natuurkennis.

14. Dit begint in de wereld binnenin. Die wereld moet veranderen, die wereld moet verdiept worden.

15. Is de mens klaar ? Neen. Alleen de eenling is klaar.

16. De massa's hebben zich gestort op het dwazendom.

17. De bedriegelijkheden van de stad hebben de mens ingenomen, en alleen de eenling ontkomt aan hen.

18. Blijf niet hangen in het dwazendom, maar zet je tocht verder tot de natuurkennis.

19. De natuurkennis zal de religies verdiepen. Het kind mag niet weggeworpen worden, of overboord gegooid worden.

20. De religie is de strategische en symbolische strijd

van de armen tegen de rijken. Het Woord staat aan de kant van de armen. Het dwazendom was afgeweken in buitensporige rijkdom. Alles was materialistisch en hedonistisch geworden, ten dienst van mammon. Velen gebruiken het geloof in het dwazendom als een dekmantel om mammon te dienen.

21. Ze hebben grijpvingers, steken hun vingers in de pudding, en houden daar hun rode nagellak aan over. Ze hebben de plaksteen van mammon aangeraakt, en kunnen niet meer loskomen. Het is heel tragisch. Raak het niet aan. Vlucht nu je nog kan.

22. Het is een oorlog. Het kan alleen waarlijk plaatsvinden in de context van de filosofie.

23. Het doet pijn, maar hier is het medicijn.

24. Er zal een nieuw medicijn zijn van de natuur, van de filosofie.

25. Een persoon die zonder toetsen en onderzoek de afgod aanbidt is op hetzelfde niveau van de mens die zonder toetsen en onderzoek zijn geslachtsdrift achterna loopt als een rund op weg naar de slacht.

26. Juist waar de mens toetsen en onderzoek aan de kant schuift en alles letterlijk en direct, oppervlakkig ondergaat, wordt de mens leugenachtig, niet net andersom.

27. De diepere mens is gefundamenteerd in toetsen en onderzoek, in de filosofie van de natuur, en niet in valsheid.

28. De mens is in strijd met de valse vaderbeelden. In principe is de vader gewoon een innerlijk archetype van de climax van het zoonschap.

29. De vader is als het afsterven van het ego. Het is het toppunt van gevoeligheid, zoals Jakob gevoelig werd op Pniël.

30. Het is de climax van geestelijke oorlogsvoering. Het is dus puur de innerlijke vader in de zoon, als onderdeel van de zoon zelf, en in werkelijkheid bestaat de vader dus niet. Het is een filosofisch principe wat begrepen dient te worden.

31. Simson moest terugkeren tot de baarmoeder, door de steniging, waarin het collectieve ego verslagen werd. Hij mocht geen veelvraat worden. De mens moet bij tijd en wijle afstand durven te nemen om te zien wat het is, het loslaten om een diepere weg te gaan, terug tot de baarmoeder.

25.

De wurging van het ego

1. Overleven kun je in kennis. Overleven kun je door kennis te worden. Zo komt de mens langzaam tot de eeuwige kennis.

2. De fluisteringen van de natuur zijn als orakels.

3. Het is onderdeel van de immunologie van de natuur.

4. Het volk wilde niet hongeren in de wildernis, wilde niet minderen om het hogere te ontvangen. Neen. Het volk wilde het vele. Ze verlangden terug naar de vleespotten. Ze konden het leven in de wildernis niet waarderen, en kenden het ook niet.

5. De honger, het minderen, had hen dus uitgeleid en in deze wildernis gebracht. Maar nu werd hun ego gewurgd, en dat ging hen te ver. Zo was er een zuivering in het volk, want alleen degenen die terugkeerden tot het hemelse touw bleven in leven. Wat hield dit ten diepste in ?

6. Ten eerste dus : 'meer' is niet de weg. 'Minder' is de weg. Velen willen deze prijs niet betalen. Eigenlijk is het maar een enkeling die deze prijs betaald, geheel volgens de strategie van de natuur in de natuurlijke selectie.

7. Dat was een zware boodschap voor de kerkelingen die altijd maar familie-zuchtig en groeps-zuchtig waren, altijd maar meer kerkzieltjes wilden hebben. Zo voelden ze zich beter over zichzelf. Ze konden de vleespotten niet loslaten.

8. Ze wilden het hemelse touw van het minderen en de wurging van het ego niet. Zij aanbaden het collectieve ego, en noemden het God. De meerderheid is altijd weer hun uitvlucht, altijd weer hun kompas. Dat is het wezen van de stad.

9. Dat is voor hen voldoende bewijs. Want ziet u, de meerderheid is immers de gemakkelijkste weg, want dan hoef je ook geen weerstand te bieden. Eigenlijk bent u dan al dood, als u de weg van de meerderheid begaat. Laten we eerlijk wezen.

10. Het minderen is het wonder van de natuur. Juist dan gaan je ogen open voor de natuur. Je gaat leven, ja, zelfs eeuwig leven. Het is niet makkelijk, het is hard werk, maar zeker niet saai. Je neemt depressie dan op de koop toe, want het beschermt je, en zondert je af van de dode massa's. Het is een teken dat je nog uniek bent. Een teken van leven.

11. Je wilt namelijk geen losbol zijn. Restricties doen nu eenmaal pijn, maar het heeft een reden en is een boodschap.

12. Het trekt de mens mee naar een andere wereld. Daarom was het paradijs ook geen luilekkerland, maar een wildernis met restricties.

13. Job stond in contact stond met de onderwereld. Het stof van het paradijs roept hem, om hem te bedekken. De wildernis roept hem, opdat hij contact heeft met de aarde en door haar bedekt is.

14. Hij krijgt dromen en visoenen die hem angst aanjagen. Hierom verlangt hij naar de honger en de wurging van het ego. In tegenstelling tot het volk verlangt hij naar het hemelse touw. Hij wil het vele niet. Hij wil niet horen bij Sodom en Gomorrah. Hij is een eenling. Hij is een afgezonderde. Hij zou moeten gaan slapen in het stof van de paradijselijke onderwereld, de paradijselijke wildernis, wat dus allesbehalve een hedonistische tuin van losbollige vreugde is. Om aan het vele te ontkomen moest hij komen tot de besnijdenis, ook de hoofd-besnijdenis.

15. In de heilige wurging van het ego zegt hij : God zal mij niet adem laten ontvangen, maar zal mij vullen, verzadigen, met bitterheid in de ziel.

16. Die ziel werd aan Job geschonken in het paradijs. De ziel is de honger, de restrictie en discipline van het minderen.

17. Abbadown, de vernietiger, het hart van Dan, het hart van het hemelse touw, van de wurgende honger, stond naakt, zonder bedekking, voor het Aangezicht van God.

18. Zij zou op jacht gaan naar Job om hem terug te brengen tot de paradijselijke wildernis. Ook Job was naakt hier vandaan gekomen, en moest er weer naakt tot wederkeren. Dat wil zeggen : zonder compromissen, zonder bedekkingen, zonder reserves.

19. Abbadown was de oerput, de baarmoeder, waar Job naar verlangde. Hij wilde het kloppende hart van de honger leren kennen, de bewaker van de baarmoeder van de wildernis. Dit is het wurgtouw om het ego een halt toe te roepen. Job verlangt niet alleen maar naar Abbadown, maar onderzoekt haar ook.

20. Het hart van de honger is natuurlijk de heilige gebondenheid, oftewel de natuurlijke selectie, de uitverkiezing van de natuur. Dit is het hart van het

eeuwige touw, het Woord van de natuur. Hiertoe werd Job door dit alles gedreven. Zijn tong begaf het in dit proces en hij kreeg een wachter van de mond.

21. In het zesde of zevende uur van het boek der poorten, het uur van khaen of qan (vgl. qayin, hebreeuws) zien we q'n staan met een touw om zijn nek, en er komen telkens schaduwen uit hem voort, als beeld van het ego, en daarom moet er voortdurend aan het touw getrokken worden, opdat het ego hem niet kan overnemen.

22. Dit is dus het heilige wurgtouw, waar ook Yeshua aan hing in het Aramees, en wat ook Job en Adam hadden. Dit is dus het orignele verhaal van Kain en Abel, zijn ego adem, zijn schaduw. Het wurgtouw is er om hem te beschermen. Het is iets metaforisch natuurlijk, niet letterlijk, zoals al die verhalen. Dit touw ontstond in de Egyptologie door het Woord, wat voortkwam uit de mond van Kaen, en het bracht de uren voort. Het was het touw van tijd. Eerst werd het beschreven als slang, maar toen als touw. Er is dus een bepaald ritme van het touw.

23. Het kruis kon in het Aramees ook wurgtouw betekenen, zkp, zowel gekruisigd als gehangen. Soms wordt het woord saliba gebruikt, wat ook weer wurgtouw kan betekenen.

24. Spreuken stelt dat we daarom de halsketenen, het wurgtouw, moeten ontvangen, om ons te beschermen tegen de tuchteloze onkunde. Het is tegelijkertijd een sieraad, de yayu, of y'yw in het Aramees. Yw-ove, Jah-ove, betekent in die zin 'het wurgtouw van Ijove (Job)'.

25. Zonder dit wurgtouw is er geen leven mogelijk, en ook geen sieraad. In het Hebreeuws is dit in Spreuken de anaq. Ook dit komt regelrecht uit het Egyptisch, als een symbool van leven, en het teken is een nekketen, of touw met een lus eraan. Ook is het een symbool van eeuwig leven. De anaq was alreeds de gebondenheid en de beperktheid in Egypte, de restrictie, ter beveiliging van de mens, als onderdeel van het onderwijs. Het was een onderdeel van de Egyptologische geestelijke oorlogsvoering.

25.

De rode bron

1. Een heleboel mensen vrezen de wildernis, omdat het een beeld is van de eenzaamheid waar je je niet meer achter een groep, een masker, kunt verschuilen. Het is een beeld van de naaktheid, de ontmaskering, de openbaring.

2. De eenzaamheid is slechts een beeld van het persoonlijke contact, de persoonlijke ervaring, met de wildernis. We kunnen ons in die zin niet achter de ander verschuilen.

3. De mens moet 'alleen' komen. Daartoe was het hemelse touw in de woestijn gekomen, het touw in de woestijn. Het was het touw van de eenzaamheid, van de persoonlijkheid. De mens moest stoppen 'de groep' als een uitvlucht te gebruiken.

4. Eerst werd het volk in de wildernis gebeten door de slangen, opdat hun groeps-ego zou afsterven. Toen mochten ze persoonlijk tot leven komen door naar het hemelse touw van de wildernis te kijken.

5. Toen farao Achnaton, ook wel Khenaten genoemd, kwam, bracht hij een reformatie in Egypte tegen de priesterorde die corrupt was geworden. Hij ging in tegen de massa, en stelde dat de mens moest terugkeren tot de aten, de rode schijf, of rode planeet, de baarmoeder, om wedergeboren te worden, vernieuwd. De Egyptenaar moest gereformeerd worden.

6. Het werd tot de mythe van Khen-aten, wat betekent : succesvol voor aten, als dienstknecht van aten, brenger van het woord van aten. In het

Aramees werd khaen opgenomen tot tentendienst.

7. Daarom hadden de farao's vaak rechtopstaande slangen op hun kronen, als de touwen van de aten, de rode planeet, die de mens opnamen. In de Khenaten mythe kwamen er touwen voort vanuit de rode planeet om de mens te grijpen, als de stralen van de rode planeet.

8. Het volk moest heropgevoed worden door het hemelse touw, om zo tentendienst te verrichten in de wildernis, nadat het volk was losgekocht van de touwen van de stad.

9. Als de ziel dieper in het reusachtige natuurgebied van de rode bron komt, dieper de wildernis in, dan komt de ziel tot tropische zeeën. Dat zijn echte overlevingstochten. De mens moet op zoek naar de juiste boten om deze zeeën te overbruggen. Zo komt de mens tot de diepere eilanden van de rode bron, tot de oerbronnen. Nog steeds komen hiervan de echo's tot de mens, om de mens terug te roepen.

10. De oorlog en de jacht zijn metaforisch, zoals in het Hebreeuws de oorlog 'tentendienst' betekent. Het gaat er dus meer om dat de mens terugkeert tot de tentendienst om te zien wat het inhoudt.

11. De ware oorlog is dus de studie. Studeer voor je leven, studeer om te overleven. Dien de kennis, opdat je niet door onkunde wordt gegrepen. Laat onwetendheid niet je leidsraad en leidsheer zijn. De mens is gemaakt om het hemelse woord te zijn, opdat de kennis in haar wone.

12. Het ego is een misleider en een verderver. Hij komt met een vervalst evangelie en brengt schijn-religie, met pseudo-gaven en pseudo-vruchten, om de kinderen van de kennis te verslinden.

13. Het is het eerste teken van de 'wederkomst' en van de voleinding van de wereld.

14. Deze geesten worden uitgezonden om grote wonderen en tekenen te doen, zodat ze ons beter zouden kunnen verleiden.

15. Voordat de Heilige Kennis uitgestort zal worden, zal er eerst een uitstorting zijn van legioenen boze geesten.

16. Wij staan aan de vooravond van de machtige uitstorting van Kennis. Het volk zal hiervoor, als eenlingen, moeten terugkeren tot de tenten, tot de tentendienst in de wildernis.

17. Bileam zou het volk vervloeken, maar God kwam tegen hem als tegenstander, oftewel Seth, de wildernis, de indiaanse oergodin, Zaad, het trekkende en groeps-ego wurgende touw, die in de wildernis opgericht werd om de mens te leiden, wat ook weer terugkomt als het rode touw in het boek van Jozua.

18. Het hemelse touw maakte dat het kwaad zou medewerken ten goede, dat de leugen zou medewerken voor de openbaring van de waarheid.

19. Oorlog is dus in de diepte tentendienst in de wildernis, oftewel studie.

20. Soldaten die sterk willen worden zullen de Weg van de Zwakheid dienen te bewandelen.

21. Alleen het touw wat het groeps-ego wurgt zal overwinnen. De ziel van de mens ligt in deze wateren om het groeps-ego te overwinnen, om te sterven aan het groeps-ego. Alleen de weg van zwakheid en stilte zal overwinnen, niet de weg van grote kerkgroei waarin iedereen wel van je spreekt, want dan bouw je groeps-ego.

22. De mens moet tot het verborgene gaan, en dan zullen de hemelse boeken wijd open gaan. Het gaat niet om de mens, maar om de kennis. Maar dit kost de mens wat.

23. De oude geest van eerzucht en mensenbehagenis

komt graag om de hoek kijken. Vlees wat vlees behaagt. Walgelijk. Strijdt om in te gaan, oftewel : studeer om in te gaan. Dit is iets persoonlijks. Laat je niet door groeps-ego onderwijzen wat hoog loopt te pronken om een naam te maken en om markt te bedrijven. Het is een valstrik in deze gebieden buiten het paradijs, waar de trickster regeert. Behaag het vlees niet, maar maak het vlees af door kennis.

24. Johannes de Doper leefde dan wel in de wildernis, maar hij riep de mens ook, hij waarschuwde de mens.

25. Ook de andere profeten bleven een bepaald contact met de mensen houden. Ze hadden geen smetvrees. De stad is ook de wildernis. De medemens is ook de wildernis. Er ligt ook een opdracht, alhoewel er seizoenen kunnen zijn waarin je echt even helemaal tot rust moet komen van alles.

26. Het Ego doet zich voor als de Heilige Kennis, om de mens te pakken te nemen. Laten we niet onwetend blijven over het feit dat de vijand alles van de Heilige Kennis zo meesterlijk kan nabootsen. Deze imitaties worden allemaal zó kundig op touw gezet, dat het net echt lijkt.

27. Het ego is de geest van de menigte, het groeps-vlees.

28. Het ego zal verwoest worden. Hoe ? Door de exegese dus, de tentendienst. De mens moet er doorheen leren prikken. Alles zal gebeuren door studie, door exegese, schriftuitleg. Dan gaat de mens het zien, want het is er al. Het gaat dus om de grote ontmaskering, de grote openbaring. Het gebeurt zodra de mens er weer iets bijleert. Telkens weer, als een natuur verschijnsel, wat zich tot in de eeuwigheid mag verdiepen. Het is de openbaring van het hemelse Woord.

29. Hoe gebeurt dan die bevrijding ? Het ligt besloten in het woordje Galati, het vergeten (lethe) van het aardse (ge). Lethe was één van de vijf rivieren van de onderwereld, de rivier van de vergetelheid, en die werd ook gepersonificeerd als een riviervrouw. Hoe komen wij tot de vergetelheid ?

30. Een tijdje geleden kreeg ik een visioen over het woordje 'evangelie'. Ik zag zo ineens de naam van Eva in het woord staan : Eva-ngelie. Eva is de moeder van de mensheid, de natuurvrouw van de kennis, die de mens moest inwijden. Het eeuwig evangelie is haar evangelie, maar het westen heeft dit allemaal verletterlijkt en omgedraaid. Het westen heeft gekeken of het 'verkoopkrachtig' was, of er genoeg vraag naar was, om het aan te passen naar de wens van de grote markt. Het westen liet zich dus leiden door het groeps-ego.

31. Deze geest is de geest van mensenbehagenis, vleesbehagenis, waardoor het westerse markt-dwazendom geleid wordt.

32. Dat is wat het hele westerse dwazendom is : geboden van mensen. De mens moet terugkeren tot de natuurvrouw Lethe, de onderwereldrivier van de vergetelheid om al het aardse te vergeten, om het groeps-ego te kunnen doorzien. Een groeps-ego is zo zwaar dat als de mens daar mee gaat spelen en ermee gaat lopen vleien, dan wordt de mens de diepte ingesleurd en kan niet meer opkomen. Het is een zwaar harnas van zelfvernietiging. Vandaar dat er in Galati nog steeds een machtig geheimenis verborgen ligt tot bevrijding.

33. Het eva-ngelie, oftewel het evangelie van Eva, van de natuur vrouw, of paradijs vrouw, om het aardse mensenvlees, het groeps-ego, te vergeten.

34. Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent.

35. Waarheid is in het Grieks 'aletheia', al-letheia, wat de verzoening (al) met het geheim (letheia) betekent, oftewel al-lethe, de verzoening met het verborgene, de vergetelheid.

36. De mens moet dus komen tot de heilige vergetelheid om los te komen van het aardse, opdat het ware hierin geopenbaard kan worden.

37. Aletheia is de dochter van Moeder God. Aletheia is de openbaring in de diepte van Lethe.

38. Aletheia is de natuurvrouw van de waarheid. De waarheid is wat vanzelf wordt voortgebracht door het zaad in de dieptes van Lethe. Het kan niet tegengehouden worden, en dat is dus de heilige gebondenheid. Zo is er geen menselijke inmeng meer. In de dieptes van de rivier de Lethe sterft al het aardse af.

39. Lethe is dus het communicatie middel. Diep hoort diep. Diep zoekt naar diep. Het oppervlakkige zal ons niet verstaan.

40. Lethe is dus de natuurweg van de bevrijding en de redding uit het aardse.

41. Paulus laat zien wat er gebeurt als de mensen de riviervrouw van de vergetelheid als principe afwijzen, iets wat ze in henzelf zouden moeten integreren. Ze zullen overgeleverd worden aan het groeps-ego, en ook de illusies en fabels van het groeps-ego. In deze tijd leven we.

42. Ze willen het groeps-ego blijven behagen, want dat spekt hun geldkas en hun eigen ego.

43. Diepte is een vies woord, niet goed voor de geldkas. Het achter elk boomblad kijken is niet aan hen uitbesteed. Een boom is een boom in hun ogen.

44. Dat is wat het dwazendom is : een fabel. De mens moet terug tot de rivier van de vergetelheid om zich daarin te wassen, na aan zichzelf gestorven te zijn, zowel aan het individuele ego als aan het collectieve ego, want we spreken over een rivier in de onderwereld. De mens moet weer met Lethe verzoend worden.

45. Het groeps-ego wordt in stand gehouden door het groeps-bewustzijn. Dit bewustzijn moet de vergetelheid in, anders gaat er niemand gered worden, niemand. Het groeps-bewustzijn heeft deze illusie opgeblazen. De mens is verstrikt in een valse weter, een vals geweten. Het groeps-geweten moet eraan gaan, anders gaan wij eraan. Vecht voor je leven.

46. Ironisch gezien zijn het vaak rokkenjagers, altijd achter de aardse vrouwtjes aan, maar de oermoeder, de kennis als de ware natuur vrouw, in de geestelijkheid, negeren ze, verachten ze. Ze haten de hemelse kennis.

47. Daarom geeft de oermoeder zich niet aan hen, en blijven de deuren van het geestelijke voor hen gesloten, en rennen daarom als kippen zonder kop blindelings aan achter de rokken aan. Totaal verdwaasd. Ze zijn een karikatuur van de ware man die verzoend is met Lethe, zijn eigen innerlijke natuurvrouw (natuur principe). De ware man laat het aardse los in de rivieren van de vergetelheid om de hogere dingen te zoeken. De lagere aardse man is blind geloof als een dekmantel voor hedonisme. De ware man is een asceet, die hongert in de wildernis naar het eeuwige, niet naar het tijdelijke aardse. Alles zal voorbij gaan.

48. Het is nu kiezen voor de mens : Of de markt, of Lethe. Je kunt geen twee heren dienen. Wat maakt het toch dat een mens tijdelijk geld belangrijker vind dan de eeuwigheid ?

49. Het is een verhaal, een filosofie, een beschrijving van natuur principes, niet eens zozeer een religie, en al helemaal geen orthodoxe religie, alhoewel de natuur haar eigen orthodoxie heeft.

50. Het aardse zal blijven trekken, daarom moet de mens dieper in de rivier de Lethe gaan, en erin volharden.

51. De mens die aan het aardse blijft vasthouden en het diepere geestelijke, oftewel de hemelse kennis, niet wil, en niet de Lethe wil overzwemmen, die zal door het aardse totaal ten gronde gaan. De natuur weet wel raad met afval. Alles zal herschapen worden in de ochtend, wanneer de nachtmerries zullen wijken, doorgrond zullen worden, verdiept.

52. Dat zijn bepaalde golven die de mens niet kan stoppen. Ik weet wat het is, want ik ben er zelf overheen gezwommen, en ik had dromen gehad over mensen die me terugriepen, maar ik ging dieper in deze zee, en ik kwam in het paradijs, en ik kon het niet meer tegenhouden, en ik kon ook niet meer terug, maar de mens heeft geen besef wat het paradijs inhoudt. Het zijn diepgaande natuur principes, geen luilekkerland of eeuwig gezang tot één of andere gelukzalige oude man op een troon ofzo. Niets van dat alles. Je betaalt een hoge prijs, want je kan er nooit vrijuit over spreken, en dat hoeft ook niet. Je kunt alleen het weinige geven. De mens moet zelf deze rivier, deze zee, overgaan.

53. De mens moet al het aardse achterlaten en in de diepte van de hemelse rivier gaan. Het principe is de heilige vergetelheid die de mens hemels bindt en verbindt, opdat de mens wordt aangesloten op de hemelse realiteit, en weer betekent dit dus geen altijddurend feestje of altijddurend lachen of allerlei andere oppervlakkige dingen. Het is de hogere oorlog die een studie is. Het is het komen tot de hemelse boeken. Alles wat ik kan doen is zaaien. Het zal zijn weg vinden. Het zaad zal niet ledig wederkeren.

54. De mens zal haar kennen en zij zal de mens vrijzetten. Het evangelie is het evangelie van Lethe in het Grieks, de verzoening met Lethe (aletheia). Yeshua noemt Lethe ook het Woord.

55. Lethe-aletheia is de verzoening met de hemelse vergetelheid. Lethe is de leerregels van de vergetelheid, en zij is het getuigenis. Het gaat dus om het vergeten van het aardse waarin de hemelse openbaring ontstaat, in de dood van het ego en het groeps-ego. Dat is het pad. Er is alleen leven in de heilige vergetelheid. De mens moet loskomen van de ego-kennis van de groep. Er is een heleboel vals bewustzijn, vals groeps-bewustzijn, met valse, misleidende, lagere aardse kennis. Dit is oppervlakkige kennis die verletterlijkt is en uit het verband is gerukt en die op aarde wordt verkocht. Lethe is het begin van alle woorden, vergelijk het Nederlandse woord ‘leegte’.

56. De betekenis van aletheia-lethe is dus vergetelheid, waarheid, verzoening, trouw, wat ontstaat in het afdoen van het ego en groeps-ego, het afdoen van het aardse, om het hemelse aan te doen. Het aardse biedt een valse vergetelheid die een doelloze onverschilligheid is, een oppervlakkigheid is, terwijl de hemelse vergetelheid leidt tot de diepte, tot de hemelse boeken.

57. Lethe leidt helemaal terug tot de amazone indiaanse oervrouw.

58. Eerst moet de mens tot de vergetelheid komen, omdat het geheugen vals is door de stad. Het stadse geheugen is bedriegelijk, het groeps-geheugen, en het woekert voort als onkruid.

59. Het boek Galaten stelt dat de mens niet zomaar tot de leerregels en de tucht moet gaan, alhoewel dit hele belangrijke dingen zijn, maar alles moet eerst getoetst worden. Er moet eerst onderzoek gedaan worden. En het toetsen gebeurt door de heilige vergetelheid, dat je niets zomaar in je geheugen aanneemt, maar eerst onderwerpt aan de toets, opdat je niet besmet wordt met het virus.

60. De rivier de Lethe, of de oerrivier, stroomt dus dwars door het boek galati, ge-lethe, heen. Er moet volhard worden in het toetsen en onderzoeken, dat is wat 'geloven' betekent in het Aramees.

61. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier, klaar om het groeps-ego te

verbrijzelen, en zo ook het valse groeps-geheugen van het ego, en het valse groeps-bewustzijn van het ego. Maar wie durft er tot haar te gaan, tot dit principe. Velen rennen weg en verschuilen zich in hun steden, duiken onder in het materialisme wanneer zij de steden bezoekt met een oproep en het oordeel over belasting-ontduikers. Op hun hoge deuren klopt zij met haar Woord, maar wie doet er open ? Met haar hyenas zal zij door hun ruiten heengaan. Zij zal hun deuren intrappen, want de tijd van spelen is voorbij. Nu wordt de mens voor de keuze gesteld. Het is buigen of breken. Het is beter tot haar te komen dan dat zij later tot de mens moet komen. Wie wacht er op de zogenaamde wederkomst ? Is het niet de mens zelf die moet wederkomen, moet terugkeren ? Maar als zij dat niet doen, dan zal zij, dit natuur principe, terugkomen. Wie kan haar tegenhouden ? Wie oh wie ? Wat kan een mens tegen een overstroming doen waar dijken niet tegenop kunnen ? Wat is de mens ? Ach, de mens is maar een zucht.

62. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier. Wie haar zien sterven aan het ego. Daarom willen ze haar niet zien, maar kijken ze liever in hun spiegels. Ze willen de baarmoeder niet in. Ze willen lang opblijven en feest vieren, maar wat valt er te feesten ? Het is een oorlog tegen het beest van het groeps-ego. Het is een oorlog tegen de valse verdovende middelen van de onverschilligheid en de spijbelziekte. Het geheugen van de mens is verziekt, het bewustzijn van de mens is verziekt. De mens heeft zware hersenziekte. De mens heeft een dokter nodig. Het medicijn is de natuur, maar dat is gratis, dus de mens maakt een surrogaat in de stad.

63. Al sinds kind heb ik dromen gehad over de natuur vrouwen van het oer, en zij riepen mij, vanuit de wildernis, soms in donder en bliksem wat door mijn hele lichaam trok. En als kind wist ik al dat het groter was dan welk natuurverschijnsel op aarde dan ook. Ze waren ook tien malen sterker dan een mens. Als je ze ziet, dan blijf je niet hetzelfde. Zij waren de brengers van het hemelse Woord.

64. Als kind wist ik al dat er een veel grotere en diepere realiteit staat te dringen. De mens leeft in een illusie. De baarmoeder zal terugkomen, als een diepte-studie die niets meer van het ego, het groeps-ego en het menselijke wereldbeeld overlaat.

65. Het is een zoet-bitter mengsel van bruutheid en zachtmoedigheid, als een moeder die daadwerkelijk om haar kinderen geeft, zeker geen zoete lieveling die alles maar goedvindt en alles maar toelaat.

66. De mensheid moet van de karikaturen af. De stad heeft geen zorgvuldigheid zoals de baarmoeder, maar de stad is onverschillig en daarom zijn ze vaak schijn-aardig. De baarmoeder kan soms wreed genoemd worden om haar kinderen wakker te schudden, maar de stad is sadistisch. Dat is een heel groot verschil. De moeder doet alles met een doel, maar de stad is doelloos, hedonistisch. Dit wordt in hun pieken allemaal heel extreem, en dan zie je hun ware aard.

67. Mijn dromen waren dus ook nachtmerries, omdat ik ze als kind niet begreep. Er moest nog een exegese komen, een uitleg. Later ging ik de lijnen van de geestelijke oorlogsvoering en het natuurmedicijn erdoor zien. Het is oorlog, dus ik zou niet met minder genoegen nemen. Daarom heb ik er ook altijd een hekel aan gehad hoe vrouwen door veel mannen als een stuk vlees werden behandeld, zo roekeloos, onvoorzichtig, onverschillig.

68. Maar het kwaad heeft ook hele verkeerde vrouwen op mij afgestuurd, waardoor ik moest vechten voor mijn leven. Dat zijn nu eenmaal de voorhangsels van de kennis. Alles bestaat uit tegenstellingen en alle combinaties daar tussenin, totdat de mens de vergetelheid vindt waarin allereerst alle aardse stemmen doven, alle vooroordelen en aards venijn.

69. De stad, ook zeer sadistisch naar dieren. De mens mag niet in slaap sussen. Er is een daadwerkelijke

strijd te voeren, oftewel een tentendienst van de studie te verrichten. Er is geen simpele 'alles zal medewerken ten goede, dus lang leve het plezier', want dan kom je weer in 'alles is genade' dwaasheid terecht, of 'geloof en wees voor alles doof' dwaasheid.

70. Alles zal medewerken ten goede 'door de studie', 'door de exegese', en die begint met de vergetelheid waarin het aardse wordt losgelaten allereerst, maar dan begint de ware geestelijke oorlogsvoering.

71. Slangen in het paradijs, en in de rivier de Lethe. Niet zonder gevaren. Het touw trekt ons terug tot de feiten. En het feit is dat de mens diep in slaap was gevallen.

72. Galaten is ook gly-aten, oftewel de openbaring (gly, aramees) van de rode bron (baarmoeder, aten, egyptisch).

73. Het is een uitdaging honger en eenzaamheid te accepteren, als de lijnen van het visnet. Het zijn de sleutels tot de heilige gebondenheid. Vermindering en afzondering zijn de basis. Zonder deze twee kom je nergens. Buiten deze principes kiest de mens voor hedonisme en het meerdere. De mens is dan niets anders dan een gulzig varken.

74. Het probleem : overlappende realiteiten. Dit komt omdat de mens geen goed onderscheid kan maken vanwege gebrek aan kennis, wat een soort van kinderziekte is. De mens is nog steeds in evolutie. Overlappende dimensies veroorzaken al het leed op aarde en het is een fase waar de mens doorheen moet. Eerst moet de mens die overlappingen onder ogen komen, de warknopen, en dan moet de mens het ontwarren.

75. Toen de bron van Orion werd verwijderd ontstonden de lagen van het lagere om de bron heen, als overlapping van de realiteiten.

76. Ze zijn door gebrek aan onderscheiding teveel doorgemengd, zoals er vlekken ontstaan als er heel veel realiteiten op elkaar worden gelegd, oftewel knopen. Er moet dus weer een overzicht komen.

77. De realiteiten moeten dus ver genoeg van elkaar weggedreven worden, anders gaan ze overlappen. Daarvoor was het sorteren en onderscheiden van de culturen. De mens moet weer gevoelig worden voor de verschillende lijnen, door alles heen. Zo niet, dan blijft de overlapping van de realiteiten.

78. Als de snaren te dicht op elkaar liggen kan er geen muziek gespeeld worden, en kunnen er dus geen boodschappen overgebracht worden, en dan is er dus de overlapping van realiteiten.

79. Ook verhalen zijn dus belangrijk om snaren aan te brengen, opdat de realiteiten niet overlappen. Vaak is het letterlijke al overlapping van de realiteiten, en verhalen luchten dan alles weer, brengen dan ruimte en onderscheid, en brengen alles meer in het symbolische.

80. Vandaar dat de natuurkennis de mens terugleidt tot de grotschilderingen.

81. Onderwijs rangschikt dus alles. In het rangschikken, het rijgen, krijgt alles zijn plaats en kan het openen. Alles wordt tot het goede en de waarheid als het in de juiste hoeveelheden en in de juiste verhoudingen komt.

82. De overlapping van de realiteiten kom je niet zomaar vanaf. Het moet verdiept worden, tot exegese.

83. Mensen die niets hebben meegemaakt en in het rijke westen zijn opgegroeid en altijd angstvallig beschermd zijn gebleven voor beelden van de derde wereld en oorlogslanden hebben vaak een te romantisch beeld van het bestaan. Het is overlapping van de realiteiten.

84. De mensen om je heen leven of in groot leed of

in grote zonde. Als je een mensenbehager wil worden die meeloopt, waar kom je dan ?

85. En wil je altijd rondlopen met een blij gezicht tussen hen ? En zou dat mensen met groot leed om je heen daadwerkelijk helpen ? Het gaat erom te lijden met hen in leed, mens en dier. Je mag er ook verontwaardigd over zijn.

86. Elke dag mag je andere sieraden omdoen van de hogere kennis, de innerlijke sieraden van studie. Je hoeft jezelf ook niet weg te geven. Pas op dat je jezelf niet als een hoer verkoopt.

87. Dan kun je beter als de profeten zijn of rennen voor je leven. Het is dus goed om soms in een identiteits crisis te zijn, want de stad geeft onder dwang de mens telkens weer valse identiteiten. Rijg je strategische sieraden, breng je profetische boodschappen in natuur patronen. Camoufleer jezelf goed als je onder deze dwazen bent.

88. Als ze je vragen rechts te gaan, ga dan links. Laat je niet in een hokje drukken. De identiteits crisissen zijn ervoor om je te beschermen. Laat je niet brainwashen. Blijf uniek, anders is de strijd verloren.

89. Overlappingen van realiteiten kun je niet zomaar ontwijken. Je moet ermee rijgen, ze te slim af zijn.

90. Hoe je het ook wendt of keert : de mens heeft spiegelingen nodig, tegenstellingen, anders zou de mens verloren raken in een vacuum. Het is dus een overlevings-strategie van de natuur.

91. De spiegelingen hebben geen intelligentie. Ze hebben wat losgekapte kennis die uit het verband is getrokken en is verletterlijkt, maar dat is alles wat er is. Je kunt er geen normaal gesprek mee voeren. Ze hebben geen zorgen, geen doel, en leven voor het plezier, maar wat is plezier ? Wat is genot ? Gaat het er dan werkelijk om om je maar telkens 'goed' te voelen ? En hoe 'goed' is dat dan ? Want wat als je ego zich goed voelt en daardoor nog krachtiger wordt ? Je ego heeft je vernietiging op het oog. Daarom zijn het vaak de parasieten die zich zo plezierig voelen, en dat is de verkeerde vorm van plezier. Ze hebben plezier in je vernietiging, plezier in hun macht, maar de mens onderscheid het niet. De mens raast maar door.

92. Is het niet tragisch dat de mens altijd maar op zoek is naar oppervlakkig plezier ? De diepere mens wil altijd de hemelse kennis. De diepere mens wil zichzelf niet bedriegen.

93. De aardse mens maakt te snel contact en te oppervlakkig, niet gehinderd door enige heilige vreze, niet gehinderd door enige kennis of metaforiek. Zo komt de aardse mens al snel in een valstrik, en brengt daar ook zijn kinderen in groot. Dat is de tragische realiteit van het aardse leven.

94. Het leven kan niet zonder de dood, de dood van het ego. Dat is dus een noodzakelijke tegenstelling. Het evangelie is het leven door de dood van het ego aan het hemelse touw.

95. Zoals we weten is het probleem dat Orion een heleboel verloren bronnen heeft, in lagen, en dat die bronnen terug willen komen, opdat de mens hemelbewoner kan worden in de diepere Orionse samenlevingen van de natuur.

96. De vrucht van het evangelie, van de vrouw en moeder van leven, leidt ons eerst tot een verwarrende situatie waarin ons ego kan sterven.

97. Ahn was in gevecht met de hyena, de poortwachter,
die zijn ego moest laten sterven, opdat hij tot de hemelse wildernis kon komen. Het is een worsteling met God zelf, zoals Jakob op Pniël had. Dat is het evangelie in het kort.

98. De mens moet aan zichzelf sterven. Aan de kusten van het Reticulum gebied had ik eerst een verschrikkelijk gevecht met haaien, en er was ook

een gevecht met orca's en walvissen die de kusten bewaakten, en waar ik vroeger ook dromen over had dat ik ze in de verte zag. Dit waren zware roofgeesten. Ze verscheurden mijn hart en ziel. Hun tanden reten me aan stukken. Maar toen was ik ineens aan land, en vond een verloren deel van mezelf, en door de vermenging was mijn geheugen deels weg.

99. Ook Adam moest zijn paradijs verlaten om te komen tot het grotere paradijs, de grotere context, en hiervoor moest hij een lange en slopende weg begaan. Hij moest terug tot de wildernis, waar zijn eerste liefde hem riep, Lethe, en zij leidt hem tot Naamah, de oerkennis.

26.

De gnostische religies

1. Kudde mentaliteit is altijd het probleem geweest van deze wereld. Kudde gehechtheid blokkeert de heilige gebondenheid. Er is geen pad door de hemelse kennis zonder de heilige gebondenheid. Er zou teveel misleiding zijn, vervroegde kennis, te late kennis, bedrieglijke kennis, enzovoorts.

2. De mens laat dingen te snel kruizen, maar het pad van de eenling is het enige pad wat de natuur heeft aangelegd, en de rest is allemaal valse veiligheid.

3. De geestelijke oorlogsvoering is gebaseerd op het aanvaarden van het lijden, het geduldig dragen van het lijden en daarin volharden.

4. Het doel van de lijdensgezindheid is te leven volgens de natuur en niet volgens de massa's. Zij die de massa volgen kunnen deze filosofie niet bestuderen.

5. Alleen de wijzen zullen het vreemdelingen pad van compromisloosheid gaan. Als je geen vreemdeling bent, dan is alles verloren. Dan kom je nooit verder op het pad van de eenling. Wie door de massa's aanbeden wil worden en de massa's wil behagen kan dit pad niet op.

6. Het is belangrijk terug te keren tot eigenzinnigheid in de natuur, niet de opgelegde identiteit van de massa's. Het kwaad kan niet zomaar uitgebannen worden, en dat mag ook niet, want het is ergens voor bedoeld. Er moet gebruik van gemaakt worden.

7. Het obstakel wordt tot hulpmiddel, en wat je verhinderde een bepaalde weg in te slaan, wordt een richtingwijzer.

8. Niet wat, maar hoe je iets draagt is belangrijk.

9. Ook Paulus putte uit de lijdensgezinde filosofie voor zijn brieven, zoals dat alle dingen medewerken ten goede voor degenen op dit pad. Ook Paulus stelde dat dit een pad was van de eenling, en dat je deze wedstrijd moest winnen, door alles en iedereen achter je te laten.

10. Je mag dit nooit ten koste van anderen doen. Je mag geen overwinnaar worden over de ruggen van anderen heen, want dat is ook weer negatieve kudde mentaliteit. Je moet dus niet stelen, maar het zelf eerlijk vinden en verdienen zonder de ander daarbij schade te berokkenen. Velen zijn namelijk in de kuddes voor dit ene doel om zo makkelijk ten koste van iemand anders iets gedaan te krijgen. Dat pad moet achtergelaten worden. En ook dit komt weer terug in de leerbrieven van Paulus.

11. Het lot is altijd verbonden met iemand's werken, met iemand's natuur en kwaliteit, dus uiteindelijk zou je levenswinst gebaseerd zijn op je eigen hart.

12. Er is uiteindelijk loon naar werken, en de mens moet daarvoor niet de kortste en makkelijkste weg nemen, want dan wordt er teveel over het hoofd gezien.

13. Alles in de lijdensgezindheid gebeurt in

processen.

14. De massa's brachten misleiding, en daarom moet de mens de massa's ontwijken en met minder genoegen nemen, om aan de misleiding te ontkomen.

15. De mens moet weer doel hebben, en reden, en die kan alleen ontstaan als de ziel zal komen tot de universele reden, het hemelse Woord.

16. Dit zou ergens in het universum zweven als een vogel, en de ziel moest de sleutel hiertoe verdienen op het lijdensgezinde pad.

17. De dwazen wilden het pad op de berg niet gaan, want dat was te smal, te moeilijk, te kronkelig, te eng, en daarom maakten ze een afgod beneden in het dal. En hier moest iedereen voor neerbuigen.

18. Het dwazendom is dus een grote vervorming van de lijdensgezinde filosofie.

19. Zowel de doxa, het geloof en de mening van de massa, en de pathos, de emotie, waren vaak grote vijanden van de lijdensgezinden, die alles getest wilden hebben aan de logos, de universele rede, het universele woord van de natuur. De mens moest niet worden voortgedreven door de emotie, maar de emotie kon wel het resultaat worden van de logos.

20. De emotie moest hieraan ondergeschikt worden, want vaak was de pathos van de massa gewoon het vooroordeel. Het wilde dus niet zeggen dat emotie niet meer mocht bestaan. Zolang de emotie maar getest was, want er waren ook valse, overmoedige emoties.

21. Dogma had een hele andere betekenis in de lijdensgezindheid, namelijk van een getest principe gevestigd door rede en ervaring. In het dwazendom werd de dogma natte vinger werk, gewoon domweg door blind geloof van de voorouders en wat de massa zo had bepaald in het verleden, dus van doxa en pathos.

22. Doxa werd in het dwazendom gebruikt om de glorie van God aan te geven, waardoor dus ook God werd verlaagd tot het niveau van de mening en het geloof van de massa.

23. De lijdensgezinden waren hier deels woest over, maar waren tegelijkertijd ook op zoek naar betekenis hierin.

24. De lijdensgezinden waren gebaseerd op logos en gnosis. Voor hen was dit een discipline, de ascese. Waar de hedonisten waren gericht op het ontwikkelen van spieren waren de lijdensgezinden gericht op het zoeken naar diepere filosofische structuren, naar soberheid en eenvoud. Waar de hedonisten meer wilden, wilden de stoïcijnen minder. Waar de hedonisten smachtten naar de goedkeuring van de massa's, daar waren de lijdensgezinden op zoek naar de eenzame diepte van het eenling principe om zo terug te keren naar de natuur en de geestelijke oorlogsvoering.

25. Het sofisme was een gevaarlijke stroming in de filosofie. Het sofisme ging uit van 'het recht van de sterkste', en 'het recht van de meesten', en dat het niet gaat om gelijk hebben, maar gelijk krijgen, door drogredenaties. Sofisten leerden de kunst van misleiden door bepaalde woorden te gebruiken die ervoor zorgden dat mensen onder de indruk kwamen en geamuseerd werden. Het ging de sofisten niet om 'recht en waarheid', maar om macht. Zij lieten zich hiervoor betalen, als een handel in macht, en waren daardoor buitengesloten van de objectieve kennis.

26. Studenten van het sofisme werden geleerd hoe te misleiden, en geen wapen werd hierin ongeroerd gelaten. Zo ging het om het principe dat onrecht doen beter is dan onrecht lijden, en het zogenaamde pragmatisme, wat als volgt redeneert : 'Als het werkt, dan is het goed.' Dit zijn dus stromingen binnen het hedonisme : 'Zolang het fijn is, is het goed.' Het sofisme was een groot voorstander van de

gemakslust. Alle tegenstrijdigheden en bezwaren werden weggepraat, en sofisten waren meesters in het overtuigen.

27. Al snel werden zij ontmaskerd door Socrates en Plato. Socrates werd ter dood veroordeeld vanwege zijn ontmaskerings-werk. Hij moest de gifbeker drinken. Ook Plato werd ter dood veroordeeld, maar hij werd door vrienden gered die hem loskochten.

28. Plato benoemde het sofisme als een mensenjacht, als een psychologische handels-kunst, om met name elitaire en rijke jeugd te bereiken met veel potentieel. De handel is dan in 'kennis', die de sofist koopt en doorverkoopt, en ook zelf maakt. Hiertoe vestigt de sofist zich in de stad. Het is een ruilhandel en een fabriek van tweedehandse schijnkennis, aldus Plato.

29. De sofist is een nabootser, en een zeer geliefd middel van politiek en religie. Meer en meer werd het sofisme een gevaarlijke handel in educatie. Het was allemaal gericht op de mens zelf, terwijl Socrates en Plato beweerden dat er een hogere kennis boven de relatieve kennis was. Beiden hebben zij zich dus tegen het sofistische systeem gericht, de gevestigde opvoeders van de jeugd, en betaalden hiervoor een hoge prijs. Je zou de sofisten ook filosofische charlatans kunnen noemen die de weg voor het dwazendom hebben bereid.

30. Plato streed tegen doxa, tegen het gebruik van de mening en het geloof van de massa als argument. Dit was een wezenlijke strijd, want hieruit voort zou het dwazendom komen. Het woord doxa is verbonden aan populariteit, glorie, zoals het ook werd verbonden aan de glorie van God in de Griekse bijbel. Veel mensen zijn hier gevoelig voor. Ze kiezen populariteit boven de waarheid.

31. Voor de lijdensgezinde is dit dus een test. Een lijdensgezinde is niet geinteresseerd in macht, want hij weet waar het toe leidt. Hij verkoopt de waarheid niet voor autoriteit. Plato zette rede en geloof tegen elkaar. Het westerse dwazendom koos duidelijk voor het geloof. Plato werd ondergesneeuwd. Plato stelt dat er voor elke doxa een logos moest zijn waaraan het getest zou moeten worden, want anders was het waardeloos. De dwaas laat zich echter leiden door blind geloof, tegen alle kennis in. Voor Plato was doxa de zonde van de filosoof. De filosoof moest eerst terugkeren tot de logos. Doxa is alles wat de mens zomaar klakkeloos aanneemt. Doxa wil schitteren in de tempel als een god, door mensen aanbeden.

32. Doxa wil niet lijden in het verborgene voor diepte. Doxa heeft zware roemzucht en machtszucht en haalt daarvoor elk wapen uit de kast om het te krijgen. Doxa gaat niets of niemand uit de weg, niet door enige heilige vreze verhinderd, niet door enige kennis. Doxa denkt van een kale kip kun je niks plukken. De lijdensgezinden bestempelden dit als egoïsme naar het externe, een zeer slechte pathos, emotie, en de mens zou moeten terugkeren tot de apatheia, het medicijn hiertegen, de boven-emotie. De mens moest gezuiverd worden van egoïstische emotie. Op het pad van apatheia betekent het dus niet dat je alle emotie en empathie moet kwijtraken. De lijdensgezinden wijzen op de gevaren van onverschilligheid, valse apatheia, wat ook weer egoïsme is. Het eenlings-principe heeft niets met egoïsme te maken, maar met verdieping van het zelf zijn, en komen tot de hogere gebondenheid. Er is geen gnosis zonder de hogere gebondenheid, en die kan alleen ontstaan in het eenlings-principe. Dat wat er buiten hangt wordt aangedreven door de doxa-massa's.

33. Begeerte loopt uit de hand als het de grenzen van de natuur overschrijdt. De natuur is vol van beperkingen, maar het hedonisme heeft die niet. Dit is een grote vijand van de mens. De hedonistische massa's hebben hun adel geschapen, maar de filosofie heeft haar eigen adel. Plato stelde dat er geen koning bestaat die niet uit slaven is voortgekomen, en geen slaaf die niet uit koningen is

voortgekomen. De ware adel is wie de natuur goed heeft afgestemd op de deugd. Boven alles uitstijgen is dat wat adel maakt, oftewel de apatheia. Ook de logos en de gnosis zweven daar.

34. Overmoed behoort niet tot de lijdensgezinden. De lijdensgezinden testen alles.

35. Gebrek is belangrijk, ook gebrek aan woorden. Niet alles hoeft wezenlijk te bestaan. De natuur heeft ook ruimte voor het niet wezenlijke, en omvat dit ook, omdat het metaforisch doel heeft, de beeldspraak.

36. Zo is het lijdensgezinde wantrouwend tot de grote massa's, en behoedt zij zich voor valse nederigheid tot de massa's die geleerd wordt. Er zijn plichten tot de natuur, niet tot de massa's.

37. Deugd is voor de lijdensgezinde gebaseerd op kennis. Geloof is een slechte leermeester.

38. Het principe van de eenling is van levensbelang. De mens denkt de massa's nodig te hebben, de ander, maar dat is een misleiding. De eenling heeft een eigen sociologie. Kruispunten worden niet geforceerd, niet gemanipuleerd. Ze worden niet overhaast. Altijd maar weer denkt de mens de ander nodig te hebben, alsof de ander de mens gelukkig kan maken. Ook is de mens bang voor de ander, denkende dat de ander hem kapot kan maken. Maar beide gevallen zijn niet mogelijk. Alleen het pad van de eenling leidt tot het geluk, en het geluk is de diepte. In de diepte is er de gebondenheid, want de mens gaat dan zien dat het maar één weg is. De eenling trekt het ene aan. Het ene is daarmee ook het enige. Hoe dieper de mens gaat hoe meer de mens erachter komt dat er steeds minder mogelijkheden zijn. Het pad wordt namelijk steeds smaller, de poort steeds enger. De mens wordt ingesloten. Dit leidt tot de ervaring van de heilige gebondenheid.

39. Het doel van de mens is een eenling te zijn. Je ervaart het externe dan alleen nog door het interne. Het heeft zijn eigen sociologie.

40. Eerst moet de mens komen tot apatheia, wat letterlijk zonder emotie betekent, wat dus het niets inhoudt, maar wat niet wil zeggen dat dit het einddoel is. Het wil niet zeggen dat de mens niet zonder emotie moet zijn, maar de mens mag er niet door aangedreven worden.

41. Pathos, emotie, moet dus onderworpen worden aan apatheia, en aan rede. Leegte mag ook nooit een doel op zich zijn, maar moet onderworpen zijn aan rede, aan logos. Apatheia moet dus onderworpen worden aan logos.

42. Doxa moet dus ook onderworpen worden aan bovenstaande drie. Als dat gebeurt is kan de mens verder op het pad van de eenling.

43. Vijanden op dit pad zijn bevestigings-zucht (van anderen, de massa, etc.), goedkeurings-zucht (van anderen, de massa, etc.), eerzucht, roemzucht, mensenbehagenis, massabehagenis, verklaringszucht (naar/ van anderen, de massa, etc.), bewonderingszucht, opschepzucht imponeerzucht, overtuigingszucht, winzucht, troostzucht (van anderen, de massa, etc.)

44. Ook is het dus belangrijk om het externe, de buitenwereld, te onderwerpen aan het interne, de binnenwereld.

45. Hemelse kennis verzadigd meer dan vlug plezier. Hemelse kennis gaat veel verder dan geluk.

46. Soms voel je je misschien ongelukkig, maar dat kan weer onderdeel zijn van de hemelse kennis die veel dieper leidt, tot iets groters dan geluk, iets wat dieper verzadigd.

47. Je kan je zelfs op sommige momenten diep ongelukkig voelen en wanhopig, maar tegelijkertijd in de geestelijke vervoering zijn, omdat je voelt dat het een onderdeel is van iets veel groters, een

onderdeel van jezelf.

48. Geluk is veelal overschat, en de hemelse kennis onderschat.
Er is iets dat veel verder gaat dan zomaar geluk.
Nut is iets veel groters dan geluk.
Door nut kun je van alles gebruik maken.

49. De massa's hebben vals, tijdelijk geluk, maar de eenling heeft waar nut.

50. De eenling wijkt niet af van het eenzame pad van nut, ook al ziet hij het soms niet en gaat hij door schijnbare nutteloosheid.

51. De lijdensgezinden waren al lang voor de opkomst van het dwazendom gericht op de logos, de Rede, wat Plato ook wel het goddelijke verstand noemde, en waaraan ze alles testten. Later werd deze logos door de dwazen dus gematerialiseerd en verletterlijkt, op basis van geloofs-sentiment. Het is het sofistische hedonisme wat zomaar klakkeloos alle bourgondische levenswijzen van de voorouders overneemt, en dit begonnen ze eigen namen te geven. Zo ontstond het gehele palet van kortzichtige woordbetekenis in het dwazendom. Wat de massa dacht was belangrijk voor de dwaas, wat sofistisch gedachtengoed was uit het pre-socratische tijdperk, nog voordat Socrates kwam opzetten. Het was een markt-cultuur van rondtrekkende leraren die hun lessen verkochten, ook de zogeheten drogredenen. Ze verkochten het nogal duur, en ook het lagere scholensysteem is hierop gebouwd. Geld was de maatstaf. In principe konden alleen de rijken genieten van het sofistische onderwijs.

52. Omdat de sofistiek allemaal om geld ging, als een beroep, in plaats van een missie, probeerde de sofist het brein van de mens te manipuleren door welsprekendheid en amusement, door bedriegelijke uiterlijkheden dus, om zo de pathos, de emotie, te bespelen, als een poppenmaker. De rede, de logos, werd dus zo meer en meer weggeschoven. Daardoor noemde Plato het sofisme ook een mensenjacht. Er werden valstrikken uitgezet om onoplettende mensen mee te vangen.

53. Omdat het om massa-beinvloeding ging als de maat, de mens als maat, en niet de hogere logos, traden de sofisten op voor het vermaak en niet voor de waarheid. Omdat de doxa, de massa-opinie, voor hen belangrijk was, was het overmatig gebruik van eros, sexualiteit, een mogelijk gevolg, wat leidt tot porneia, het marktwezen van perverse sexualiteit voor verkeerde doeleinden en afgoderij, want dit gaf hen de macht om de massa's te scheppen en onder hun macht te houden. Door al hun verloochenen van de rede, de logos, en het verdraaien ervan, wat later ook massaal gebeurde door het dwazendom, en door het overmatig accentueren van uiterlijkheden en het materialisme als gevolg daarvan, wekt men een vroegtijdige, valse sexualiteit op, een corrupte eros, de porneia, waardoor er geboorte werd gegeven aan het wereldrijk van het dwazendom.

54. Socrates gaf een veel hogere betekenis aan de eros, die onderworpen en getest moest worden aan de logos, de rede, namelijk dat de ware liefde de wijsbegeerte is. Eros is volgens Socrates de zoektocht van de mens naar zichzelf, naar binnen gericht, dus al helemaal niet naar buiten. Er moet bij gezegd worden dat Plato in zijn boek Symposium, over Eros, stelde dat Socrates deze wijsheid had geleerd van zijn leermeester, de profetische filosofe Diotima. Plato zelf was de leerling van Socrates, dus die stond heel dichtbij hem. Diotima noemde Eros een subtiele kracht die boodschappen overbracht tussen het goddelijke en de mens, vanuit de logos dus. Zijn moeder was Penia, armoede, en zijn vader was Poros, intelligentie. We kunnen dus stellen dat Eros voortkomt vanuit het verminderen van het lagere en het hongeren naar het hogere, wat ook bewaard is gebleven in de latere gnostisch-lijdensgezinde traditie. Eros kan alleen geboren worden in de leegte, in het afleggen van de lagere natuur. Penia en Poros zijn dus het tegenovergestelde van de porneia, want zij vormen de brug van het minderen die de mens in contact stelt met de hogere

logos, in plaats van massa-vermeerdering. Eros is het verlangen naar kennis, die gezuiverd wordt door de logos.

55. In het wereldbeeld van de lijdensgezinden stond de logos centraal. Eros zou nooit in die zin op zichzelf kunnen bestaan, want dan zou het corrupt worden. Eros was dus meer de verbinding tussen de hogere gedachtes, de vruchtbaarheid van de hogere principes, waar de lijdensgezinde naar zocht als een brug tussen het zelf en de logos, waaraan het valse zelf zou kunnen afsterven. De lijdensgezinde wilde de massa's dus niet, en ook niet de aardse rijkdommen, maar dus wel de massa's van de hogere gedachtes, het hogere collectief van de logos.

56. En daarvoor had de lijdensgezinde een zuiver begrip van de Eros voor nodig. Als zijn eros corrupt zou zijn, lager aards, dan zou zijn schip op een rots kapot breken en zinken. Het zou hem noodlottig worden. De lijdensgezinden stelden dat het middel van transcendentie om tot de logos, de rede, te komen de apatheia was, oftewel het toetsen van de emotie aan de rede, het boven je emoties uitstijgen om tot rede te komen, en dan zal de rede de emotie aandrijven, niet andersom. Er moest dus een grote draai komen in de menselijke natuur. Er was dus een grote strijd tussen de lagere emotie en het hogere onderwijs. Op de oceanen van emotie, geloof en opinie die tussen de mens en de rede inliggen zijn er vele gevaarlijke piratenschepen van het sofisme die de mens moet zien te ontwijken.

57. Uiteindelijk waren zij het die het piratenrijk van het dwazendom bouwden. Voor de eenling op het lijdensgezinde pad is het belangrijk om zijn eros weer in dienst te stellen van de oorspronkelijke logos, de hogere rede die op het pad van de apatheia bereikt kon worden. Diotima noemde Eros een zoeker naar de wijsheid, en de wijsheid bevat eeuwigheid en volkomenheid. Diotima wijdde mensen in op dit pad, zoals ook haar leerling Socrates, en indirect Plato dus. Eros is het zoeken naar het blijvende bezit van deze dingen, oftewel het zoeken naar de heilige gebondenheid, de hogere gebondenheid van de zelfoverstijging. Daar waar een aards mens op zoek is naar bedriegelijke, oppervlakkige, sjoemelende schoonheid, daar is een stoïcijn op zoek naar de hogere schoonheid van de vereeuwiging van het goede in zichzelf, de subtiele werkelijkheid.

58. Schoonheidsbeleving kan al heel snel pathos zijn, emotie, en doxa, massa-opinie (omdat je zo bent opgevoed, omdat je vader en moeder het ook mooi vinden, enzovoorts), en het kan zo al heel snel tegen de logos, de hogere rede, ingaan, maar Diotima stelt dat de mens moet loskomen van de lagere schoonheidsleer die voortgedreven wordt door traditie en kortzichtigheid, om zo te komen tot de eeuwige oceaan van de schoonheid van de hogere gedachtes die daar ook weer voortplanten, anders blijft men slaaf van het bedrog. Diotima stelt dat de mens ingewijd moet worden in de hogere geheimen van de liefde waarin het mysterie van de schoonheid helder wordt, transcendent. Het is de stoïcijnse esthetiek van de logos, de eeuwigheid van de logos die door de apatheia, de emotie-overstijging, tot de zuiverheid van de logos is gekomen. De esthetiek is in die zin het bezit van de eenling, niet van de massa's. De schoonheid van de gnosis is voor de massa's meer dan ze kunnen dragen. Het is voor de lagere aardse mens moeilijk om het concept van de eeuwigheid te omarmen of zelfs te confronteren. De aesthesis, de ervaring, de gevoeligheid, het waarnemingsvermogen, het gevoel voor kunst, het schoonheidsgevoel, moet in die zin ook onderworpen worden aan de logos, de hogere, transcendente rede, en moet hieraan getest worden. Het mag niet uitstijgen boven de logos, want dan wordt het corrupt. Het mag dus ook niet losgekoppeld worden van de logos. De aesthesis is het zintuigelijke, maar die mag je niet zomaar als een dolle hond laten loslopen.

59. Diotima stelt dan dat de massa de lelijkheid is, het afgewekene, ook al zien ze dat zelf niet, want ze wanen zichzelf met kop en schouders boven alles uit,

en wanen zichzelf eeuwig. Ook stelt ze dat de ware schoonheid op zichzelf bestaat en in zichzelf en eeuwig is, en dat alles buiten haar slechts komt en gaat. Tot die schoonheid van de wijsheid is alle inspanning om hierin ingewijd te worden, wat geen makkelijk pad is, maar daarbuiten zal de mens slechts ten prooi vallen aan groot bedrog. Deze schoonheid is dus niet racistisch, maar ontmaskert het kwaad.

60. Eros werd door Diotima beschreven als een jongeling in de natuur op blote voeten, zonder kleed, dakloos, en arm. Op andere plaatsen in het boek van Plato werd hij beschreven als een teder en zachtaardig iemand met de eeuwige jeugd, altijd met een kinderlijke gezindheid. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is van de buigzame, subtiele wereld, waardoor de kloof tussen de mens en het goddelijke is overbrugt, tussen mens en logos. Hij is tussen twee werelden, maar kan alleen door de logos tot volle bloei komen.

61. Socrates en Plato legden al het fundament voor het lijdensgezinde. Socrates liet al het nut van slechte relaties zien. Als de mens alleen maar goede relaties had, dan zou de mens gewoon gelukkig worden, maar als de mens een slechte relatie zou hebben, dan zou de mens daardoor filosoof worden. Ook zei hij dat hij wist dat hij intelligent was, omdat hij wist dat hij niets wist. De ware wijsheid komt, stelt Socrates, wanneer we begrijpen hoe weinig we eigenlijk van het leven, onszelf en de wereld om ons heen begrijpen. Hij streed tegen de pathos systemen die emotie als basis hadden, en noemde het een vulgaire illusie, want de mens moest niet leven om te eten en te drinken, maar moest eten en drinken om te leven.

62. De mens moest terugkeren tot het niets allereerst, en tevreden worden met het weinige, en dat pad volgen. Het ging er volgens Socrates niet om zomaar te leven, maar om op de juiste manier te leven, en dan moest de mens terug keren tot de bron. Als een mens niet tevreden kon zijn met wat hij had, dan kon de mens ook niet tevreden zijn met wat hij zou krijgen.

63. Het leven moest dus allereerst weer kritisch worden naar zichzelf, anders was het niet waard om geleefd te worden.

64. Socrates droeg de mens op om niet te denken aan het zelf en aan bezittingen, maar om tot zelfoverstijging te komen, zoals Yeshua dit ook onderwees. Laat alles achter, verloochen jezelf en draag je lijden.

65. Vanuit deze moederlijke bron die boven alles lag moest de mens leven, om zo alle eigen meningen achter te laten, want die lieten de mens dwaas zijn als de wind die door een leeg huis blies. De mens moest zichzelf niets inbeelden. De mens was maar een dauwdruppel op een blad.

66. Telkens weer kwam het uitstijgen terug in de filosofie van Socrates, wat ook terugkomt als de hemelvaart. Maar Socrates zei erbij dat dat uitstijgen telkens verder moest gaan. Hij waarschuwde dat wijsheid niets is zonder hogere inspiratie, wat ook terugkomt in de brieven van Paulus. Soms kan die inspiratie zo sterk zijn dat je niet ten diepste weet wat het betekent. Hij noemde de bedriegelijke lagere aardse schoonheid een zeer tijdelijke tiran die de mens met verrukking verleidde om de massa's groter te maken.
De lijdensgezinde moest leren te leven met verlies, opdat daardoor zijn ziel op de natuur werd afgestemd.

67. Ook Aristoteles, de leerling van Plato, streed tegen het sofisme en riep de mens op om terug te keren tot de natuur. Hij streed fel tegen het één-daads-geloof waarin mensen dachten dat ze na een goede daad te verrichten het voor elkaar hadden. Hij stelde : Kwaliteit is geen daad, het is een gewoonte. En : We zijn dat, wat we bij herhaling doen. Gewoonte wordt bij de mensen ten slotte tot natuur.

68. Hij stelde dat alhoewel de mens een sociaal

wezen was, als de mens de vriend zou worden van de massa, dan had de mens helemaal geen vriend.

69. Hij stelde dat vriendschap een traag rijpende vrucht was, maar dat vriendschap in de wortels een illusie was, en dat de mens die genoeg had aan zichzelf het ware geluk had gevonden.

70. Net zoals Socrates stelde hij dat de mens niet zo zeker moest zijn van zijn zaak, maar twijfel is het begin van de wijsheid.

71. Ook stelde dat de wijsbegeerte er niet was om op te sommen wat een mens gelukkig zou maken. De melancholie zou de mens veel verder leiden. Het geheel is hierin altijd meer dan de som van de delen.

72. Aristoteles prikte heen door het bedrog van op zichzelfstaande 'goede daden'. Daar ging het niet om, volgens Aristoteles, want het zou ook verkeerde motieven kunnen hebben. Het ging om karakter vorming.

73. Het goede moest als kwaliteit een instinct worden van de mens. De mens moest terug tot de oernatuur, en moest hiervan een deel worden. Zomaar geloof en goede daden zouden nog teveel achter de zijlijn staan. De karaktervorming moest de plaats innemen van al te oppervlakkig en doelloos geluksgevoel. Volgens Aristoteles geeft de filosofie een hele andere betekenis aan geluk dan de massa's dit doen. De massa's noemen al snel de woorden plezier, weelde, roem. De zieken willen gezondheid en de armen willen weelde. Voor hen is het leven en geluk gewoon plezier maken. Er is niets hogers voor hen. Ze gaan hier helemaal in op. Voor Aristoteles zijn er drie soorten mensen : de levensgenieters, de staatsmannen en de filosofen. Het geldbeluste leven gaat volgens Aristoteles recht tegen de natuur in. Maar volgens Aristoteles is er een pad in het midden, omdat de mens niet gemaakt is om een extremist te zijn, en dit ook niet aankan. De mens heeft van alles een beetje nodig, en moet ook geen onmogelijke doelen voor zichzelf stellen. De mens mag hier creatief mee omgaan. De mens mag lerend hiermee omgaan. Karaktervorming aan de logos moet geoefend worden in onderwijs en opvoeding. Het komt de mens niet zomaar aanwaaien.

74. De geoefendheid is de natuurvrouw Areta, ook een beeld van kennis en studie. Zij is ook een oorlogsvrouw.

75. De lijdensgezinde moest op het pad niet zomaar steken bij goede daden, maar moest geoefend worden, om zo te komen tot Areta.

76. Eens probeerde Kakia, de zwaar opgemaakte verleidster tot het kwaad, de lijdensgezinde te verleiden door hem weelde en plezier aan te bieden, terwijl Arete hem een leven van worsteling met het kwaad aanbood (de geestelijke oorlogsvoering).

77. De lijdensgezinde koos toen het pad van Arete. Ook Paulus stelt dat de mens op Areta gericht moet zijn, de geoefendheid. Petrus stelt dat we alleen door Areta, geoefendheid, tot de kennis kunnen komen.

78. Paulus en Petrus waren volgelingen van Areta. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met de logos, de rede, volgens Aristoteles, ook een volgeling van Areta.

79. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid, en ook niet om door goede werken tot God te komen, maar door de geoefendheid, Areta, wat Aristoteles al predikte, en de lijdensgezinden, en wat toen door Petrus en Paulus werd overgenomen.

80. De natuur is moeilijk te vatten. Daar moet de mens moeite voor doen, want de natuur is niet goedkoop. In de lijdensgezinde leer was Areta de opvoedster en onderwijzer tot de logos. Iedere lijdensgezinde moest ernstig streven een ontmoeting met haar te hebben.

81. Zo was het dus oorspronkelijk een filosofisch

stelsel, en religie werd alleen gebruikt als metaforiek, als personificatie van principes. Kakia, de verleidster, de godin van het kwaad, kwam om de mens te misleiden de geoefendheid om te ruilen voor gemakszuchtig plezier en weelde wat een geheel eigen religie vormde : het dwazendom.

82. Aristoteles stelde dat er geen simpel ja of nee was, maar dat er een enorme creatieve ruimte tussenin zat, het pad in het midden.

83. De mens heeft het lopen verschuiven met eigen gemaakte waardensystemen en hierarchieen.

84. Dwazen wassen elke oproep tot geoefendheid heel snel weg met indutters zoals 'geloof' en 'genade'.

85. Maar het kwaad vormt en definieert het goede, zoals het goede het kwade definieert en vormt, in de levensvisie van Aristoteles. Het pad van Aristoteles gaat hier dus dwars doorheen. Alleen zo kan de mens tot Arete, geoefendheid, komen.

86. De Logos is voor de lijdensgezinden een synoniem voor zowel de natuur als God. Zowel de Logos als Areta stond centraal, en zij konden ook niet los van elkaar bestaan. De Logos is de subtiele leerregels van het al, het ogenschijnlijke toeval, wat de mens dient te volgen en te gehoorzamen om niet doelloos als een dwaallicht weg te vagen in de schaduwen ervan.

87. Areta en de Logos waren de gidsen van de mens in het moeilijke bestaan voor de lijdensgezinde.

88. Het lot van de mens is zijn eigen karakter, en daarom is oefening daarvan voor levensbehoud. Niets is vanzelfsprekend, maar er is een noodzakelijkheid waar zelfs de goden tevergeefs tegen strijden, stelde de pre-socratische filosofie.

89. Aristoteles kwam om weer balans te brengen, want er waren vele extremen ontstaan. Laten we beseffen dat dit gewoon principes waren die zich opdrongen als de noodzaak van de natuur balans.

90. Mensen zijn altijd weer op zoek naar leiders en helden, naar rolmodellen, maar de mens moet beseffen dat dit slechts personificaties zijn van de hogere principes van het zelf.

91. Daarom is lofprijs ook niets anders dan het goede wat zich in het zelf manifesteert, zoals Aristoteles stelt. Het is een eigen verantwoordelijkheid, en een werkwoord, opdat je geen toeschouwer bent aan de zijlijn en alles maar projecteert op het rondvliegende balletje waar anderen achterna lopen.

92. Hierin ligt dus ook gevaar van de passieve gods-aanbidding waarmee de hedonistische kerken vol mee zitten. Zelfs in de filosofie zijn er gevaren dat de mens principes op een hoop gooit om ze te absoluteren, ze gaat aanbidden en dan gaat verkopen, wat gewoon puur diefstal is, want de mens is geroepen om nomadisch te zijn, om alles ook weer achter te laten om tot hogere principes te komen.

93. Ik heb in mijn leven heel wat moeten weggooien en verscheuren en tot vuilnis moeten rekenen waar de materialisten en hedonisten helemaal in paniek over zijn geraakt, maar ik moest verder, en zo konden zij ook verder.

94. Vaak is er mij aangeboden om mijn boeken voor peperdure prijzen te verkopen, maar ik heb zelfs een groot deel van wat ik geschreven heb ook weer achter moeten laten. Ik kan in de kerk staan en mijn handen in de lucht heffen om hun afgoden te prijzen maar als ik zelf niet verander en de verantwoordelijkheid neem, wat is mijn lofprijs dan waard ?

95. Zo weet ik van mensen die in zonde leven en weigeren er iets aan te doen en dan maar vooraan staan in de kerk met hun handen in de lucht om de afgod te prijzen, terwijl gemakszucht in hun hart ligt.

96. Wat is de lofprijs dan nog waard ? De zonde

behoort het goede niet te prijzen, maar behoort zich te bekeren om zelf het goede te zijn. Dat zou de ware lofprijs zijn, maar waar zijn kerken vandaag de dag mee bezig ?

97. Ze loven en prijzen elkaar's mooie jurken, en hoedjes en kijken neer op de arme Eros die op blote voeten, alleen in het bezit van een te korte broek, hun peperdure feesten niet kan bijwonen.

98. Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht.

99. Dit is een ernstige zaak, want dat is de toestand van de wereld en de kerk vandaag de dag. De lijdensgezinde zegt dan : 'Ik doe aan zulke feesten van het dwazendom niet mee.'

100. Waarom zoek je het dan nog bij jezelf, wat allemaal illusie is ? De zoektocht is naar je hogere zelf, in Areta, in de Logos. Meer heb je niet nodig, maar de illusie is ervoor om het ware te vormen en definiëren. Dat is het nut van de dualiteit. Het is bruikbaar voor de lijdensgezinde, en behorende tot de fysiologie van de oerstof.

101. Het einde zal vastraken in het begin, want alles gaat in cirkels, stelt de presocratische filosofie. Aristoteles stelde dat je aan jezelf moest werken, want daar was alles al. Daar was al het creatieve materiaal wat je nodig had, en Areta was het loon van gewoonte.

102. En de weg tot de geoefendheid, Areta, is de weg van de askesis, de oefening.

103. Areta is ook een woord voor mannelijkheid in de lijdensgezindheid, de geoefendheid, wat gebeurt op het pad van de eenling, het vol zijn met Areta, het getest zijn aan de logos, de rede.

104. De lijdensgezindheid heeft niet gebogen voor de massa's, maar heeft zijn innerlijke natuurvrouw gevonden, de mannin, het oorspronkelijke volk van de hemelse kennis.

105. Hij heeft niet voor superman gespeeld, maar is de weg van het lijden gegaan. Hij is geen spijbelaar die de mens zware verdovende middelen heeft verkocht om hen bedriegelijke illusies van veiligheid en overwinning te geven, maar hij is gegaan tot de school van de geestelijke oorlogsvoering om zichzelf te oefenen, de natuurschool.

106. Hij loopt niet als een fletse zakenman met een gladgestreken pak en stropdas rond om zijn product van oplichting te verkopen, hoewel hij ook niet als een wilde weldoener parels voor de zwijnen werpt, maar hij heeft een vaste brug gebouwd, zij het van wildernis touwen, over de woeste oerrivieren van het oerwoud.

107. Hij is een wenende filosoof, niet alles maar wegwimpelend en weglachend. Zijn Askesis heeft hem tot Areta geleid, zijn hogere zelf. Hij is de duisternis ingegaan en is er obscuur door geworden.

108. Hij weet dat de aarde een mentaal en verbaal mijnenveld is. Hij laat de mens moeite doen om zijn filosofie te begrijpen. De mannelijkheid is de geoefendheid in het luisteren, de geoefendheid in het zoeken naar de hogere dingen en het achterlaten en minderen van de lagere dingen.

109. De mannelijkheid is de mindering, en de vrouwelijkheid drijft de mannelijkheid hierin aan om te minderen, en zij vermeerdert zo zijn hogere dingen. De valse surrogaten hiervan zijn de vermeerderingen van het lagere aardse.

110. De lijdensgezinde knapt af op de lagere levenswijzen van het dwazendom. Hij ergert zich eraan en weent erover. Hierdoor zondert hij zich nog meer af.

111. Dat is het pad van Aristoteles, het pad van de

oorlogs-rede, de logos van de geestelijke oorlogsvoering.

112. Adam moest in een diepe slaap vallen om tot de gnosis van Eva te komen, zoals de lijdensgezinde dit moest om tot Areta te komen. Dat is de ware lofprijs, wat ook een woordbetekenis is van Areta.

113. De definitie van lofprijs is dus geoefendheid, Areta, en zij moest verkondigd worden als het evangelie. Areta is een vrouwelijk woord, naast het feit dat zij een natuurvrouw is.

114. Er zijn veel verwijzingen naar de natuurvrouwen. Zij moesten verkondigd worden, als principes.

115. Het principe waarvoor Areta stond werd verborgen gehouden door geloof en genade en eens een keer een goede daad om goede wil te tonen.

116. Er is een missie om areta, de noodzaak van de geoefendheid, te verkondigen.

117. De hedonist conformeert zich aan de massa, het geloof van de massa, de doxa, omdat hem dat het snelst iets laat bereiken. De massa is dus vaak ook de maat voor de hedonist. Het tegen de massa ingaan zou de hedonist teveel lijden kosten. De lijdensgezinde daarentegen conformeert zich aan de natuur, de phusis, verbonden aan het woord phuein, groeien.

118. De lijdensgezinde streed tegen de doxa, de drogreden, op het pad van de eenling, maar de dwaas maakte de doxa tot een afgod en noemde het de glorie van God, want de dwaas had altijd weer de massa nodig, omdat de dwaas zelf niets had en niets was.

119. De lijdensgezinde toetst niets aan de menselijke overleveringen en tradities, zoals de christenen doen, maar aan de logos.

120. Als je de vijand niet kan verslaan, verdiep dan je vijand.

121. De lijdensgezinde is niet religieus, maar gebruikt het religieuze. Zo is het altijd geweest. Religie is het ego, tenzij je het metaforisch en strategisch gebruikt. Religie-overstijging is het doel. Filosofie is daarom altijd semi-religieus.

122. De Egyptologie en het Judaïsme waren oorspronkelijk prachtige lijdensgezinde semi-religies, als metaforische uitingen van de hogere filosofie, hoe dieper je gaat. Het waren gnostische religies als onderdeel van de taal, hoe dieper je teruggaat.

123. Het pad van Aristoteles door de natuur herinnert ons aan Areta, de geoefendheid. Een leger dat niet onder een bepaalde druk staat, en wat niet in een bepaalde mate aan gevaar wordt blootgesteld ontwikkelt zich niet. Een leger zou zo indutten.

124. De externe wereld kun je niet veranderen. Het is ervoor om je intern te veranderen. Onder deze druk maak je contact met je innerlijke phusis, je innerlijke natuur.

27.

De eenling is eeuwig

1. Alleen de eenling kan leven en in leven blijven. God is ook een eenling. De eeuwigheid is dan ook het bestaan op zich, want niets anders zou kunnen bestaan dan de eeuwigheid. En dit is ontstaan door pure noodzakelijkheid, zelfs dwang, omdat het alleen op die manier vast en gericht zou kunnen werken. Dat wat geen eenling is is eindig en zal weer wegvagen.

2. Zo wordt de wil onderworpen aan de noodzaak en

de hogere dwang van de natuur, dus de heilige gebondenheid. Zo komt de ziel dus daadwerkelijk tot het ontstaan en bestaan.

3. Zowel de verwarring als de duidelijkheid is noodzaak, zowel het volledige als het onvolledige.

4. Vlijtig drukt het ego op iedereen een etiket en stookt ze, en drijft daarmee haar markt, als Kakia die de lijdensgezinde probeerde te verleiden tot de weelde en het plezier daarvan, het goud der dwazen. Maar Areta boodt de lijdensgezinde de geoefendheid aan in de worsteling met zulke beesten, en voor dit pad koos de lijdensgezinde.

5. Het ego is een laaghartige, sofistische markt om munt te slaan uit de massa's. Ze hebben er een dikwijls peperdure studie van gemaakt, alleen toegankelijk voor de rijken.

6. Het loon van de geoefendheid is de geoefendheid zelf.

7. Het loon gaat niet buiten de geoefendheid om. Er wordt altijd uitbetaald in meer hemelse kennis.

8. Zij die alleen geloof hebben, hebben God niet. Het enige wat ze hebben is hun eigen afgod, en die is eindig en nietig. Toch wanen zij zichzelf als God. Als er ergens betweterigheid is, dan is het daar. Ze zijn vol met pathos, redeloos gevoel.

9. Ze hebben een materieel surrogaat gemaakt, allemaal voor hun bedriegelijke markt, waar de klant een gevangene en een slaaf is, en niets heeft in te brengen. Laat je niet bedriegen alsof je nog iets in te brengen hebt daar, want je hebt niets in te brengen. Je bent nooit veilig of van jezelf in deze markt.

10. Wees daarom behoedzaam. De mens kan niet voorzichtig genoeg zijn.

11. Waarom staat de mens dan onder de druk ? Omdat de mens hierdoor geoefendheid moet leren, tot Areta moet komen. Er is geen filosofie zonder Areta. Areta liet de lijdensgezinde worstelen met de meest erge beesten voor dit doel. Daarom kiezen velen voor het pad van Kakia, en niet voor de geestelijke oorlogsvoering.

12. Veel mensen nemen het niet zo nauw met het leven. Ze komen en gaan weer. Maar het leven is nu eenmaal gruwelijk misduidig als noodzaak. Directheid is namelijk noodlottig. Alleen in dit contrast zullen de geoefenden op het pad van de lijdensgezinde eenling, op het pad van Areta, de rode lijnen opmerken.

13. De natuur van God is van een oneindige volkomenheid.

14. De kennis staat niet op haarzelf. Het moet geoefend zijn. Er is daarom een onverbrekelijk snoer tussen de hemelse kennis (gnosis, logos) en areta. Kennis van God is de hoogste vorm van oefening. Daarom moet het geoefend zijn, verdiept, en dit is een worsteling in de geestelijke oorlogsvoering. Alles moet namelijk getest worden aan de logos. Geld of titels is hierin geen maatstaf, maar een drogreden.

28.

Het ego verleid door de vruchten van Kakia

1. Het ego is gebouwd op drogredenen en is pure kwakzalverij. Het mag nooit los komen te staan van de geestelijke oorlogsvoering. Dat is de val van het ego geweest. Het ego is verleid door de vruchten van Kakia. Nu is het ego zwaar vergiftigd.

2. Er zal maar heel iets over zal blijven van de menselijke ziel, alleen de eeuwige bron. Dit is het noodzakelijke iets. Maar datgene van de ziel wat gewoon door de tijdgeest is bepaald zal niet blijven

voortbestaan. Alleen het eeuwige noodzakelijke in de Rede van God zal eeuwig zijn.

3. Wij kunnen alleen daadwerkelijk God kennen door de geoefendheid op het pad van Areta.

4. Er is juist een heleboel corrupte pathos, emotie, die moet afsterven aan de rede. De overmaat aan pathos moet bestreden worden.

5. Overmatige liefde en haat blokkeren de rede.

6. Buiten de hemelse rede om anderen naar eigen inzicht willen laten leven is eerzucht en trots.

7. De hemelse rede voert in dit proces tot de ware vrijheid, waardoor de pathos, emotie, allereerst verminderd kan worden. Vanuit de hemelse rede mag dan nieuwe pathos ontstaan, want het is niet de bedoeling dat de mens emotie-loos wordt.

8. Apatheia leidt door de hemelse rede tot een nieuwe pathos, maar die is altijd ondergeschikt aan de hemelse rede.

9. Het leven aan de hemelse rede getest is een soort vroomheid, als de geoefendheid (areta) in de lijdensgezindheid.

10. Als de mens niet mindert dan sterft de mens.

11. Zo is de man met de vrouw in de natuur, en de vrouw is de bezieling van de man, de oefening van de man, die leidt tot geoefendheid.

12. In die zin is de vrouw als principe voor de man van levensbelang. Maar daar waar man en vrouw buiten de hemelse rede vallen neemt de pathos alles over, en de doxa.

13. Daarom moet de mens terugkeren tot de lijdensgezindheid om de pathos verminderen, de emotie, omtrend het stelsel van man en vrouw, om ermee in grote worsteling te raken.

14. Dat is niet vreemd. De geestelijke oorlogsvoering is een feit. Het leid dieper in de natuur. Het maakt de lijdensgezinde geoefend, en zo ontdekt de lijdensgezinde zijn vrouwelijke zelf, zijn hogere zelf.

15. De lijdensgezinde maakt zo contact met zijn natuur zelf. Het pad van de eenling heeft de lijdensgezinde dieper uitgewerkt. Zo gaat de lijdensgezinde tot de verloren amazone gebieden.

16. Ik had een droom dat de Logos als natuurvrouw teruggekomen was in de buurt van een stad waar ik was. De logos sprak dat dromen geen bedrog zijn, maar alles wat daarbuiten ligt is bedrog.

17. We zijn op zoek naar de logos, de hemelse rede, niet de dronkenschap.

18. De onwetenden zijn als hen die door blinde begeerlijkheid gedreven worden en elkaar alleen maar belonen in omkoperij. Daarom moet de mens op zijn hoede zijn.

19. Het ontwijken van het aas van de onwetenden loopt gelijk op met het overwinnen van gevaren, en dit is de geoefendheid (areta).

20. Dit heeft dus ook met de mindering op het pad van de askesis, oefening, te maken.

21. De mens ontwijkt en overwint dus naar mate van zijn geoefendheid.

22. Als het ego zwaar geoefend is in iets dan kun je het ego alleen overwinnen als je nog wel dieper geoefend bent.

23. De geestelijke oorlogsvoering is dus nog wel ingewikkelder dan welke wiskunde of economie dan ook.

24. Het ego houdt mensen voor de gek dat het allemaal heel simpel is, en alleen belangrijk is om

wat standaard-principes te kennen. Neen. Het is zware oefening.

29.

De hemelse rede tegen de harstocht van overschatting

1. De lijdensgezinde koos voor het pad van de worsteling, als een beeld van de studie. Dit houdt in dat je boven het niveau van aardse professoren terecht moet komen.

2. Het is niet zomaar intellectualiteit, maar stijgt daar hoog boven uit. Zij die in dronkenschap het ego volgen zullen dus veel over het hemelse Woord klagen dat het teveel 'op je tenen lopen' is. Maar wat verwachten ze ? We zijn hier op aarde in een mijnenveld.

3. De logos, de natuurvrouw, is gekomen. Kom tot haar en luistert naar haar. Loop haar niet vooruit, maar blijf ook niet achtersteken.

4. Zonder de verdrukking zou de mens zich niet kunnen voortplanten en dus niet overleven. Hoe groter de druk, hoe groter de voortplanting en de overlevingskans.

5. Wij moeten hierin geleid worden door de hemelse rede.

6. De mens moet voorzichtig zijn met het zogenaamde 'kleinere goed' wat voortkomt vanuit het grotere kwaad.

7. De onwetenden zullen ten prooi vallen aan bijgeloof, en de bijgelovigen kenmerken zich door meer het van hen afwijkende te bestraffen dan de goefendheid in het goede te onderwijzen.

8. Omdat de hemelse rede en de geoefendheid ontbreekt heerst het vooroordeel dat heerst. Mensen worden al direct blootgesteld aan 'voorbestraffing' gebaseerd op het vooroordeel.

9. Begeerte die zomaar uit selectieve blijdschap of verdriet ontstaat heeft niet het nut van de algehele mens op het oog, en is dus een selectieve overmaat, wat alleen maar verholpen kan worden door de hemelse rede.

10. De hartstocht van de overschatting strijdt tegen de hemelse rede. Overschatting veroorzaakt trots, wat ook een valse blijdschap met zich meebrengt. Deze hartstochten krijgen vrij spel door gebrek aan hemelse rede.

11. Er is een overmatige liefde, en die moet geblust worden door de hemelse rede. Liefde kan dus als begeerte teveel van de mens zelf afleiden.

12. De liefde van het ego kan de bron zijn voor een heleboel andere buitensporige, overmatige hartstochten. Zonden zoals gierigheid en eerzucht zijn de ergste krankzinnigheden.

13. Het ego had de massa's nodig om te kunnen overleven, en omdat dat niet eenvoudig ging dwong het ego de massa's. Het ego was geheel afhankelijk van vermeerdering.

14. Daarom moest het tijdperk van de hemelse rede komen, en omdat er zoveel nadruk was gelegd op de massa's door het ego moest er gewezen worden op het pad van de eenling.

15. Alle monades, eenlingen, zweven om God, de logos, heen, en zijn bepaalde spiegelingen van God, want God is de enige ware eenling.

16. Geen enkele monade is dezelfde. Alle monaden zijn uniek, en zo kunnen ze ook elkaar uitleggen en aanvullen. 'Er kan maar één van iets zijn' wordt ook het monisme genoemd, weer van het woord 'monos'.

Alleen zo is er de grootst mogelijke verscheidenheid en alleen zo kan het bestaan eeuwig zijn.

17. De overmatige pathos (emotie/ gevoel) moet afbranden aan de logos, de hogere rede. De overmatige pathos is dus noodzakelijk voor brandstof. De logos is de verbrander. Overmatige pathos is als overmatig zout wat het menselijk lichaam aanvalt. Vandaar dat de logos, de hogere rede, zo belangrijk is voor de mens. Ook overmatige eros, liefde en begeerte, moet afbranden aan de logos, want ook dat is een zout wat de mens aanvalt. Zo zijn er verschillende brandstoffen nodig om de logos te laten werken, want er is ook overmatige doxa (massa geloof), en zelfs overmatige apatheia (onverschilligheid). Als de logos in een mens niet gebruikt wordt en niet gevoed wordt, dan sterft de logos, en dan nemen pathos en doxa de mens over. En dan is ook overmatige aesthesis (smetvrees) een brandstof.

18. Deze brandstoffen zijn dus aanvallen van overmatigheid op het menselijk lichaam.

19. De logos is de hogere rede, dus niet de menselijke rede, want dat is gewoon doxa, de drogreden. De doxa kan soms optreden als een valse, lagere logos.

20. De logos heeft als bron de eenling, de monos (bijvoeglijk naamwoord, alleen), of monon (bijwoord, alleen), terwijl doxa de menigte, de ochlos, heeft als bron. De mens moet dus blij zijn met het overtollige, maar mag zich er niet aan overgeven, maar moet het verbranden, als brandstof gebruiken.

21. Daarom moet de mens geoefend, areta, worden in de logos. Dit is de worsteling in de natuur, phusis, het pad van de lijdensgezinde die niet boog voor Kakia (de misleiding van weelde).

22. De lijdensgezinde moest kiezen tussen het pad van Areta, de geoefendheid, en het pad van Kakia, de slechtheid. Kakia kwam als zacht en hevig opgemaakt met grote ogen, terwijl Areta kwam als soberheid, en zij werd ook de vrouw in het wit genoemd.

23. Kakia wilde met haar zachtheid de lijdensgezinde verleiden tot het nemen van de gemakkelijkste en plezierigste weg, terwijl Areta al vanaf het begin zei dat zij de lijdensgezinde niet zou misleiden met een aangenaam voorspel, maar zij zou hem de waarheid vertellen.

24. De lijdensgezinde zou niets ontvangen zonder zwoegen en inspanning op haar pad, want als hij vrucht wilde plukken van het land, dan zou hij het land moeten onderhouden en bewerken, en als hij iets wilde bereiken met zijn kudde, dan zou hij voor zijn kudde moeten zorgen. Als hij de oorlog wilde winnen dan moest hij doel hebben en de strategie van oorlog kennen en daarin geoefend worden.

25. Kakia werd hier kwaad over en zei dat die weg veel te hard en lang zou zijn voor de lijdensgezinde. Haar eigen weg was de korte en makkelijke weg tot het geluk. Bij haar zou de lijdensgezinde geen hardheid kennen, en zou hij alle zoetheden van het leven proeven. Hij zou niet over de geestelijke oorlogen hoeven te denken, en hij zou altijd maar weer de keuze hebben wat te eten en wat te drinken bij haar. Met de minste problemen zou hij bij al deze plezierigheden kunnen komen die zij hem aanbood.

26. Zij zou hem nooit blootstellen aan hardheid en zwaar werk, want anderen zouden het zware werk voor hem doen. Hij zou op dit pad geen gebrek leiden, maar altijd weer voordeel hebben, waar hij ook maar wilde. Zij noemde haarzelf het geluk.

27. Areta zei toen dat Kakia al at voordat ze honger had, en dat ze geen besef had wat het ware geluk was, want haar geluk leidde niet tot het goede. Tot de lijdensgezinde sprak Areta toen : Als je eerlijk het benodigde werk doet, dan zul je het hogere geluk vinden. En zo werd de lijdensgezinde door Areta

geoefend.

28. Kakia is het pad wat de massa's kiezen, maar de lijdensgezinde koos het pad van Areta, en liet zich door haar onderwijzen. Dit was het lijdensgezinde pad van de eenling, de monon, wat ook naar voren komt in het woord 'mannin'.

29. Dit was niets anders dan een dieper deel van Adam, zijn bron. We kunnen dit ook vergelijken met de Egyptische 'mehen' die om Ra heenwas om hem te beschermen op zijn boottocht in de onderwereld, als een beeld van de heilige gebondenheid in het eenling principe.

30. Een begeerte kan niet overmatig kan zijn als het uit de hemelse rede is ontstaan. Dit spreekt dus over de verbinding tussen logos en eros. Telkens weer wordt eros zo aan de logos getest en verbrand elke overmaat van eros aan de logos. Als eros niet telkens aan de logos wordt getest dan brengt eros de tafelschuimers voort, de pannenlikkers, oftewel de vraatzuchtigen en hebzuchtigen, wat ook een vorm van trots is die tegen de logos strijdt.

30.

De strijd tussen Areta en Kakia

1. Blijf verbonden aan de logos, opdat de logos de overmaat oplost, anders zal het je proberen over te nemen.

2. Versterk je logos, je rede. Richt jezelf erop en leef vanuit de logos, en gebruik het voor het noodzakelijke verbrandings proces. Als je de brandstof te lang laat liggen en er teveel van neemt, dan wordt je logos verlamd en kan het gaan exploderen. Daarom moet de logos in je herstelt worden, en dat kan door de monos bron, het eenling principe. Dat is altijd een goede investering in het herstellen van je logos. Laat allereerst voldoende ruimte zijn tussen de brandstoffen en de logos. Een heleboel mensen ondervoeden hun logos, hun rede, en overvoeden hun brandstoffen totdat deze het centrum van hun leven zijn geworden, en dan is al het einde zoek, want dan zijn ze een tafelschuimer geworden. Ook zij die het vlees van dieren eten in plaats van de geestelijke oorlogsvoering te beoefenen zijn een vorm van tafelschuimers. Zij hebben te weinig logos, en hun schip zal halverwege stranden.

3. Hoe verder iemand van de monon, het eenling principe, is verwijderd, hoe trager het verbrandings-proces werkt en hoe slechter, zodat trots en kleinmoedigheid tot grote hoogtes kunnen groeien.

4. Het is dus absolute noodzaak dat de mens terugkeert tot de monon, het pad van de eenling. Zo kan de mens komen tot een vernieuwd contact met de logos, de hogere rede, en kan deze als verbrander hersteld worden.

5. De logos staat of valt met de monon, het eenling principe.

6. De natuur werkt door het eenling principe als een absolute noodzaak, als de natuurlijke selectie, want als de natuur de massa zou selecteren dan zou de mens die de massa moet volgen indutten. Alles gaat dan gewoon vanzelf, dus dan zou geoefendheid, Areta, nooit kunnen bestaan.

7. Op het natuurpad is het de eenling tegen de massa.

8. Er is een strijd tussen Areta en Kakia om het leven van de lijdensgezinde. Kakia is versierd met goud, en is in een paars gewaad, en hevig opgemaakt, haar wangen geverfd en haar haar gevlochten, en met gouden slippers. Ze vertelt hem hoe ze hem wil laten rusten op bloemen, en hoe ze hem wil trekken tot een land van melk en honing met een overvloed die voor het grijpen ligt wanneer hij maar wil.

9. Hij hoefde er niet hard voor te werken en het ook niet te zoeken, want het zou zo allemaal in zijn

schoot geworpen worden. Areta daarentegen is een vrouw die hard gewerkt heeft, blootvoets, en die bedekt is met het vuil van de aarde, en ze heeft de eenvoudigste bedekkingen, en zou bijna naakt zijn.

10. Zij is een discipline die wil dat hij op de grond slaapt op het vuil van de aarde, en hij moet naakt zwoegen, en alles verdienen door hard werk, elke zoetheid.

11. Hij mag niet opscheppen, geen ijdelheden najagen en geen hoogmoed nastreven, en hij moet op zijn hoede zijn voor alle dromen en visioenen die hem van de aarde willen weghalen. Als de lijdensgezinde zich hierin zou oefenen en deze eenvoud niet zou afwijzen dan zou hij daarmee vele beesten van het ego hebben onthoofd, en al zijn opgedragen werken hebben voltooid.

12. Mensen verdoen veelal hun tijd of worden gedwongen hun tijd te verdoen, waardoor ze niet meer toekomen aan de zware wiskunde van de geestelijke oorlogsvoering, en zelfs de geestelijke oorlogsvoering hebben losgekapt van de wiskunde.

13. Je moet weten wat de uitzonderingen op iedere regel zijn, de dualiteiten, opdat je motoriek hebt en immunologie.

14. De eenling die niet komt tot het hogere collectief sterft dan ook weer, maar de mens die het eenling principe niet beoefend, of niet volledig beoefend, komt hierdoor tot het lagere collectief van de mensenmassa en raakt verstrikt in de dogma, de drogreden.

15. De monon, de eenling, zoekt in de geoefendheid, areta, een hoger collectief, allereerst als principes.

16. Er is een communicatie vergiftiging waardoor alles vastgelopen is. De lijdensgezindheid is er dan voor om deze dingen weer recht te zetten.

17. De dienstbaarheid is het onvermogen. Zo is de mens of dienstbaar aan de hemelse rede, of dienstbaar aan de hartstochten. De natuur handelt met dezelfde noodzaak als waarmee het bestaat, en dat is God. De definitie van het goede is nut. De geoefendheid is het punt waarop de goede daden tot gewoonte en natuur worden. Dit resulteert dus in het automatisme, wat tegelijkertijd ook het onvermogen is om te stoppen, oftewel de dienstbaarheid.

18. Blind geloof heeft het pad van kakia genomen, de weg van de minste weerstand. Er is een heleboel valse blijdschap en droefheid.

19. De mens gaat vanuit de hemelse rede leven, ergens op het pad van de eenling en op het pad van de geoefendheid, om zo te ontkomen aan het valse geloof, de doxa, oftewel het massa geloof opgezweept door het hedonisme.

20. Plato streed tegen de ongeoefende massa's die niet door de logos, de rede, werden geleid, maar door ongeteste emotie. Plato wilde als voorwaarde stellen voor de verkiezing dat de verkiezers filosoof zouden zijn, alhoewel hij ook de valse filosofieen bestreed van het sofisme en het hedonisme.

21. De hemelse rede stelt voorwaarden, en deze moeten er wel zijn, anders komen er roekeloze boodschappers. Plato moest wel, want hij had de redeloze massa’s zijn leermeester, Socrates, om zeep zien helpen. Plato omschreef deze moord als een banketbakker en zijn kinderen die een dokter veroordeelden. Socrates was een voortijdse lijdensgezinde die gedwongen werd de gifbeker te drinken.

22. Plato noemde de massa’s een allesverwoestende tiran, als de anti-logos.

23. De menselijke rede is een massa rede, de doxa, en die wordt aangedreven door onredelijke pathos, emotie, en onredelijke begeerte, eros. De menselijke rede is maar een druppel in de zee van de hogere rede, de logos. Daarom moet een mens zichzelf

allereerst verliezen en loskomen van de massa. Ook de aardse massa is dus maar een druppel in de zee van de logos. Telkens als menselijke rede de kop opsteekt dan is dit maar tijdelijk, want de zee van de logos zal hem uiteindelijk overweldigen. De menselijke rede komt nooit ver. Wat is 80 jaar, 300 jaar, of duizenden jaren vergeleken met de eeuwige zee van de logos ? Slechts een druppel. De menselijke tijd is slechts ijdelheid, een zucht. Het is een waan, een illusie.

24. De lijdensgezinde universele ziel, het hogere collectief, het heilige geestelijke, is rw-ach in het hebreeuws, en wat in het Egyptisch de spiegeling van ra is, zijn ziel in de onderwereld (rw-ach, rw-akh). Ook Abel wordt in het Hebreeuws de ra-ach genoemd, als de schaapherder (ra) - broer (ach) van Kaïn. Abel is de leider van de kudde, van de doxa in dit geval, als beeld van het massa-geloof, en dat moet gezuiverd worden in de onderwereld, zoals ra de onderwereld in moest om gezuiverd te worden en om wedergeboren te worden. Zowel het woord abel als ruwach betekent adem in het Hebreeuws, en in de Egyptologische teksten over Kaïn had hij een keten om zijn nek, als beeld van de wachter van de mond, van de adem en de spraak. De lijdensgezinde universele ziel is dus de timing en richting van de logos, als het voertuig van de logos, als het sieraad van de logos, de wachter van de logos, van de rede. Dat is ook wat het Aramese woord voor de lijdensgezinde universele ziel betekent : ruh, richting, en ook betekent het duisternis. De duisternis is het beeld van het hogere collectief. Het is dus niet daadwerkelijk duisternis, maar een andere wereld.

25. Ik had een droom dat ik aan een reusachtig en verlaten strand was. Er was geen mens te bekennen, als op een wildernis strand. De logos kwam tot mij als een reusachtige doorzichtige bol van oerstof, als een soort vlies, en de lijdensgezinde universele ziel was ook een bol die er gelijk mee opliep, als een geheel, als een besturings mechanisme, als de verfijningen van de logos, als een sieraad. Het was een stuk natuur wat uit de zee was gekomen. De lijdensgezinde universele ziel gaf accenten aan. Het was als een inventaris, als criteria met referentie punten. Het communiceerde met mijn hart. Toen begon de zee er doorheen te stromen. Toen begon de logos me op te nemen, en het begon boven de zee te zweven als een soort schijf. De zee was enorm wild, enorm hoge en woeste golven.

26. De lijdensgezinde universele ziel was verwoven in de logos, onderdeel van de textuur, van het weefsel, van de structuur, als de immunologie, als de geestelijke oorlogsvoering van de hemelse rede.

27. Name is het voortijdse Afrikaanse roshland, het land van het begin, wat tevens ook het einde is. Name staat dus voor de timing van alles, de afmetingen.

28. We kunnen hier ook denken aan de schikgodinnen, de Moiren, die de levenslopen (tijdsbestek) bepaalden. Zij spinnen de levensdraden, delen het toe, en knippen het weer af. Zij staan voor het scheppen, de groei en de vernietiging. Dit kan op alle dingen van betrekking zijn.

29. De lijdensgezinde universele ziel is de strijdwagen van de logos, de oorlogs-strategie, de geestelijke oorlogsvoering van de logos.

30. De Logos wijst op Kolosse, wat een vrouwelijk woord is voor groot, als grote vrouwen.

31. Paulus is hier een lijdensgezinde die voor het pad van Areta heeft gekozen, oftewel het lange, moeilijke pad van de logos, en niet van het hedonisme (kakia).

32. De gemeente is de ekklesia waar de logos ook op wijst.

33. We hoeven niet te luisteren naar de geboden van de massa's als we in de logos zijn. Paulus is dus als dienstknecht van de ekklesia, de gemeente, dus ook een dienstknecht van de logos, als een

lijdensgezinde.

34. Hij worstelt met de geesten die tegen de logos ingaan. Kolosse is dus als de ekklesia die Paulus dient voor de logos, de hemelse rede.

35. De lijdensgezinde zal die hele zware weg van Areta moeten begaan totdat hij de gehoorzaamheid, heeft bereikt en zo tot de lijdensgezinde universele ziel is gekomen.

36. Het zaad is het sterven. Het verkondigd de dood van het ego.

37. Het is de amazone diepte van het oer. Het is het eenling principe, en zukki is de amazone stam die het volk van ismael door de woestijn leidde tot het land Nod.

38. Zukki is ook een amazone natuurvrouw van de touwen, waartoe de israelieten in de woestijn kwamen, als een beeld van de heilige gebondenheid.

39. Ila-zukki betekent : 'door het eenling principe komen tot de heilige gebondenheid'. Dat is het raadsel wat de logos in zich draagt.

40. Hierin is Areta als de geoefendheid dus een belangrijke schakel. Het boek Kolosse staat vol met deze subtiele raadselen.

41. Dit houdt dus in, de logos als ila-zukki, oftewel het wandelen op het pad van de eenling tot de heilige gebondenheid.

42. Het hoofd is de logos, waardoor het hele lichaam in de heilige gebondenheid is, door de hemelse rede.

43. Gedenk dus de heilige gebondenheid. Kakia beloofde de lijdensgezinde zoete vrijheid, terwijl Areta de lijdensgezinde leidde tot bittere gebondenheid.

44. Zij wordt niet door alle sterfelingen gezien, maar alleen zij die zweten op het harde pad, zij die komen tot de pieken van de mannelijkheid. Ook wordt zij een speervechter genoemd, als een oorlogsvrouw. Zij is dichtbij de door het lijden geoefende Job.

31.

De tuin van de Hesperiden

1. De lijdensgezinde kwam in Boeotia tot de tweesprong, het kruispunt, waar Kakia en Areta hem opwachtten.

2. In Boeotia is de strijd tussen Kakia en Areta om de lijdensgezinde.

3. Hier begaat de lijdensgezinde het pad van de logos, de hemelse rede, begaat. Hier gaat de lijdensgezinde het pad van areta. Dit zijn dus allemaal spiegelingen van de amazone filosofie waarin ismael tot de zukki stam komt in de woestijn, tot de heilige gebondenheid, door ila, het eenling principe.

4. In het Egyptisch is kenu de logos, ook gerelateerd aan kaïn die de doxa, de kudde-mentaliteit van zijn schaapsherder-ego moest overstijgen.

5. De mens moet erg oppassen met monotheïsme, want alhoewel er op sommige momenten van een eenheid gesproken kan worden is het een stelsel van schakels, als één in velen. Er moet daarom een goede verhouding zijn tussen monotheïsme en polytheïsme, anders gaat het ophopen, en heb je weer een probleem van overmatigheid. Het zijn slechts schakels, en daar mag je je niet helemaal blind op staren.

6. Vandaar dat de Egyptenaren vele dynamieken hadden, vele schakels. Het gaat om de keten van de hemelse rede. De mens moet in de duisternis, in de

woeste wildernis, op zoek gaan naar de verloren schakels, en die verdiepen.

7. Plato zei dat als de mens vast zou lopen, dan zou de mens zijn doelstellingen moeten verhogen, intensiever dromen. Er was een hogere wereld van de hemelse rede waar alleen de filosofen binnen konden komen. De lijdensgezinde moest tot de appels van de hemelse rede in de tuin van de hesperiden komen, die bewaakt werden door een slang. De lijdensgezinde moest deze slang verslaan.

8. Monotheïsme en polytheïsme zijn dus metaforische principes binnen de filosofie, en daar moeten ze blijven.

9. Ook hadden de Egyptenaren vele termen voor hetzelfde, zodat er genoeg nuances waren en de mens niet vastgroeide. Ook schreven ze deze termen op verschillende manieren, waardoor ze zich niet zo druk maakten om schrijffouten, zoals de monotone mens vandaag vaak is. De moderne mens heeft vandaag de dag een taal monotheisme gemaakt, wat gelijk staat aan ophoping. Het is taal terrorisme.

10. De mens mag zich afvragen : Wat win je ermee het kwade te doen ?

11. Ze noemen gewoon het goede het kwaad, en het kwade het goede.

12. De menselijke overleveringen en tradities bevatten oude wijsheden van de voorouders, maar ook enorm dwaze drogredenen.

13. Vaak hebben ze het uit andere culturen overgenomen. Het is een schakel in het geheel, soms heel belangrijk, en soms minder.

14. Soms sta je machteloos tegen een menselijke overlevering of traditie. Vaak kunnen we ijzer niet met handen breken.

15. Daarvoor is er de geestelijke oorlogsvoering.

16. Vraatzucht of tafelschuimerij, pannenlikkerij is een piraatse bezigheid van het stelen van de massa's, het snoepen van de doxa, het massa geloof. Op het pad van de eenling is dat de verleiding dat je het voortijdig, overmoedig en roekeloos afbreekt, om jezelf weer te offeren aan de massa's, om hun goden na te lopen.

17. De lijdensgezinde moest naar de tuin van de Hesperiden gaan om de slang die de appels van de hemelse rede bewaakte te verslaan, en om die appels daar weg te nemen. Het werden ook wel de twist appels genoemd van grote worsteling, die de lijdensgezinde dus nodig had op het pad van Areta, oftewel voor de geestelijke oorlogsvoering. De appels waren ook een beeld van het karakter van de Hesperiden, die twistzuchtige vrouwen waren. De tuin lag ergens onder Libië in Afrika. De slang was ook een schaapherder, als beeld van de kudde mentaliteit, het massa geloof, de doxa, waardoor de lijdensgezinde ook als een Kaïn was.

18. Toen de lijdensgezinde de slang had afgeslacht klaagden de Hesperiden verschrikkelijk, dat hij een wilde bruut was, dat hij zomaar hun appels durfde te stelen en hun slang te doden. Ze vonden het een enge, wrede persoon, die boos keek met wilde ogen, gehuld in een leeuwenvel, zwaar bewapend met knots en pijl en boog, waarmee hij hun monster velde. Hij was dorstig en zocht overal naar water, en trapte zo met zijn voet tegen een rots aan waarna het water er uit voort begon te gonzen, en hij begon er gulzig van te drinken met zijn handen en borst op de grond, als een beest. Zo beschreven zij de lijdensgezinde.

19. Tafelschuimers verlangen altijd weer naar de massa's, naar de doxa. Doxa is het lagere collectief van het ego, ook wel uitgebeeld als het monsterlijke Erymanthische zwijn of varken. Het was een dodelijk zwijn, en het terroriseerde het Erymantische gebied, en moest weer teruggebracht worden door de lijdensgezinde. Het beest was volkomen op tilt

geslagen in grote woest. De lijdensgezinde moest dit collectieve ego waarvan deze zwijn een metafoor was diep in de sneeuw drijven, oftewel op het pad van de monon, de eenling, opdat de woede door de kou verlamd zou worden, en hij het zwijn weer kon terugbrengen. De lijdensgezinde gebruikte hiervoor een strop, waarmee ook Kaïn in de Egyptische mythologie het collectieve ego oversteeg. Alleen de monon kan dit doen, het eenling principe.

20. Het zijn beelden die laten zien hoe de mens met de doxa kan afrekenen, met het massa geloof wat hen teistert. Het is de geestelijke oorlogsvoering voor hen die hier filosofisch mee de diepte in gaan. Er valt heel wat uit deze mythologie te halen, wat dus onderdeel is van het lijdensgezinde pad van Areta. De worsteling met het zwijn van het ego is een belangrijk werk op dit pad.

21. De stadse mens is voortdurend bezig met uiterlijkheden, het licht wat de zon tot de mens brengt, en de mens geloofd het. Het is geen openbaring van God, van de natuur, maar van het ego. Het is een vals visioen. De mens ijlt in zijn doodsstrijd.

22. De stad van het ego is gevallen en verblind door dit monotheïsme. Ze zien niets anders. Ze leven in wanen die hen tot de dood slepen. Ze kunnen en willen niet ontwaken. Het is hun drugs. Zo kunnen ze overleven, maar ze doen dit ten koste van anderen en van andere belangrijke en zelfs noodzakelijke dingen, dus wat is die overleving dan daadwerkelijk ? Het is geen overleven maar zelfvernietiging. Het is overdoden.

23. De verscheuring, de verstrooiing, is skorpizo, om te voorkomen dat de mens een te hoge dichtheid bereikt en daardoor versteent in de materie. Dit is dus een belangrijke dynamiek, een belangrijke schakel, om tot de andere schakels te komen.

24. Hiervan is ook de Hydra een beeld, de negenhoofdige waterslang, in het werk van de lijdensgezinde. Telkens als hij een kop van de Hydra afhakte, dan kwamen er twee voor in de plaats. Zo worden de schakels zichtbaar, de tussenstappen.

25. Dit is dus ook de brug tot het hogere collectief.

26. De logos strekt haar hand naar ons uit, de skorpizo, allereerst om ons te verbreken, om ons los te breken uit het gesteente van het parasitaire monotheïsme, de tunnelvisie, wat aan ons vreet. Het verpoedert ons weer totdat we alle valse dichtheid hebben verloren. De skorpizo is er dus om ons leven te beveiligen.

27. Als we dan naar het woord paradeisos kijken, paradijs, para-areta-sa, dan betekent dat 'bij de kennis van areta, de geoefendheid’.

28. Het paradijs was oorspronkelijk de jachtvelden, maar de jacht is dus een beeld van de skorpizo. De skorpizo treed ook op daar waar Israel verstrooid wordt. De vijand denkt dit dan wel ten kwade, maar de hemelse rede denkt dit ten goede.

29. De vijand heeft het letterlijk uitgevoerd, terwijl het metaforisch was. De vijand is dan ook het letterlijke, maar de mens had dit nodig als een voorhangsel om zo heel langzaam tot de hemelse rede te komen, van schakel tot schakel. Als de mens er in één keer zou zijn ingegooid, dan zou de mens niet hebben kunnen bestaan. Het was dus absolute noodzaak. Wij kunnen nu alleen nog verdiepen en vertalen. Het kwaad is geschied, nu op naar het goede.

30. Dit geeft dus ook een compleet nieuw zicht op wat het hogere collectief is. Het is dus de verstrooiing, skorpizo. Dit is ook direct het geheim van de geestelijke wereld, oftewel de hogere werkelijkheid van de hemelse rede. Het is verfijndere stof, meer verpoederd, van een hoger collectief. Dit is het ware leger wat we nodig hebben tegen de machten van verdichting. Skorpizo is van een fijnere stof dan de doxa, de verdichte massa's. Vandaar dat

skorpizo, het hogere, verstrooide collectief, het ego zal overwinnen, de doxa zal overstijgen.

31. Zo kwam de lijdensgezinde tot zijn mannin, oftewel tot het in de geoefendheid blijven, opdat hij niet ten prooi zou vallen aan het schakelloze monotheïsme.

32. Kunnen wij naar de schakels kijken zonder dat het ons verblind ? Zonder dat het ons sleept in redeloos monotheïsme ? Zonder dat we ons helemaal blindstaren op maar één schakel ? Het is een oefening (askesis) wat ons leidt tot geoefendheid (areta). Het is een worsteling met de Hydra. Velen worden gegrepen door redeloos monotheïsme.

33. Worstel met de Hydra zoals Jakob op Pniël.

34. Je komt er niet vanaf, je moet er dwars doorheen, tot de hemelse rede. Het is een keten van de lijdensgezinde, een valstrik voor de dwazen, en een leidsraad voor de wijzen. Alleen zo blijf je veilig tegen de verdichtingen van het materialisme.

35. Alle schakels waren er al. De lijdensgezinde had een gevecht met de schakels, met de Hydra, om te verdiepen en rangschikken. De lijdensgezinde kon de Hydra niet verslaan, want telkens kwamen er twee koppen voor elke kop die hij eraf sloeg. Hij moest dus rangschikken.

36. Uiteindelijk vond de lijdensgezinde een weg, en gebruikte de lijdensgezinde het gif van de Hydra om het collectieve ego af te breken. Van wonden door het gif van de Hydra gemaakt genees je niet meer, maar je kunt het nog wel rangschikken en verdiepen, en zo deed de lijdensgezinde dat ook, want ook hij was getroffen door het gif van de Hydra.

37. Het volk werd gebeten door giftige slangen in de wildernis, en ze konden niet meer van de slang afkomen, en moesten tot de juiste rangschikking komen. Ook Job had een gevecht met de slang, met de Leviathan, en moest de Leviathan leren berijden. Het was een beeld van de twistzieke vrouwen, en die lijn ligt ook door de profeten, zoals Hosea ook met een twistzieke vrouw moest leven, en metaforisch gezien de andere profeten ook. Allemaal hadden ze metaforisch gezien hun twistzieke, moeilijke vrouwen, oftewel hun moeilijke opdrachten.

38. In de werken van de lijdensgezinde komt dit ook weer terug in de tuin van de Hesperiden waar hij de schaapsherders slang moest verslaan om de appels van de twist te nemen. Het staat symbool voor zekere worstelingen waar de mens doorheen moet. Alleen rangschikking en verdieping brengt de mens er doorheen, het opmerken van de overeenkomsten, want het gaat niet zomaar weg. Het gif van de Hydra is eeuwig. De mens is voor eens en voor altijd gebeten.

39. Wat is de Hydra in je eigen leven ? Het is dus iets noodzakelijks. Zonder de Hydra zou je niets hebben. Alleen door het eeuwige gif van de Hydra zal het collectieve en individuele ego wat je klem houdt oplossen.

40. In een verschrikkelijk gevecht met de Hydra, met twistzieke vrouwen, kwam ik tot de homoios, de overeenkomsten. Dit liet tegelijkertijd ook de verschillen zien. Het was een duidelijk contrast. Ik zag Griekenland branden, en toen begon ook het dwazendom te branden. Ik rende de woestijn in, en de Hydra liet mij niet los. Het eeuwige gif brandde in mij, als een eeuwige wond. En ik zag het hemelse touw. Ik zag de overeenkomsten. Het collectieve, massale, universele ego was brandende, stervende. Het liep allemaal met elkaar op, gelijktijdig. Het collectieve ego, het ego van de volkeren, brulde en brieste als een woest varken, als een zwijn. Op het pad van de eenling wat werd gesymboliseerd door een ijsgebied moest de lijdensgezinde het woeste varken verdoven. Ik ging door dit gebied, als een van de dynamieken, een van de schakels, van de hydra-keten. Ik kwam toen tot een oerwoudsgebied waarin het ijsgebied overging, en hier leefden amazones, varkensfokkers, varkensjagers. Zij voerden dus jacht

op het collectieve ego en maakten er gebruik van. Ze maakten gebruik van alle delen van het varken, voor tenten, wapens en andere doeleinden. Deze varkensfokkers waren het hogere collectief. Er was een spanning tussen de eenling en het hogere collectief. Op een bepaalde manier waren zij ook twistzuchtig. Ze waren ook rustig.

41. Ook Job kwam als eenling tot deze amazones, de varkensfokkers, het hogere collectief. Het hogere collectief maakt dus nuttig gebruik van het lagere collectief.

42. Gulzig brult het varken van het ego, briesend, woest. Het wil alsmaar meer. Alleen het pad van de eenling kan het doven. Het pad van de eenling leidt dus weg van het lagere collectief waar het varken een beeld van is, en leidt tot het hogere collectief, wat dus de varkensfokkers zijn, want het varken gaat niet zomaar weg. Het is het gif van de Hydra, de eeuwige wond. De mens moet het rangschikken en verdiepen, zoeken naar overeenkomsten. De mens moet dus blijven worstelen met het varken. Hierin moet de mens geoefend raken. Het gif van de Hydra is het zaad van de slang, het zaad van de mens, van het lagere collectieve ego.

43. In de onderwereld kwam de lijdensgezinde tot het hogere collectief, als de wachter van de onderwereld.

44. De lijdensgezinde kwam tot de hyena die de onderwereld bewaakte, als beeld van het hogere collectief in het onderbewustzijn, waartoe de mens komt in de slaap en in de dood van het ego.

45. Er is een bepaalde vijandschap tussen de eenling en het hogere collectief, want anders zou de eenling weer kunnen terugkeren tot het lagere collectief.

46. Het hogere collectief overwint de eenling, brengt de eenling tot de heilige gevangenschap, als een eeuwige wond, opdat hij nooit meer zal terugkeren tot het lagere collectief.

47. Het hogere collectief moet in de eenling het lagere en het individuele collectief overwinnen. Vandaar dus dat de amazones van het hogere collectief, de varkensfokkers verbonden aan het werk van de lijdensgezinde min of meer twistzuchtig zijn, oorlogszuchtig. Zij nemen geen risico's met de eenling. De natuurvrouwen van het hogere collectief zijn wapens, oorlogsprincipes, die zowel het collectieve als individuele ego als noodzaak moeten doden. Als je tot het wapen komt, dan sterf je eerst aan jezelf en aan het collectieve zelf.

48. De varkensfokkende amazones van het hogere collectief hadden hele brede heupen, als een beeld dat de eenling niet over hen zou heersen. De patriarchie zou niet over hen heersen. De man zou niet over hen heersen. Ze namen geen risico's. De eenling is op het pad van de askesis, van vermindering en honger, opdat hij niet over het hogere collectief zou heersen, want dat zou hem fataal worden. De eenling moet minderen, het hogere collectief moet meerderen, als in principes. Ons collectief is geen grote mensenmassa die ons als de grote leider zien. Neen. Het hogere collectief is een collectief van principes, van schakels. Hieraan sterft het ego. Vandaar dat Griekenland brandde, en het dwazendom wat daaruit voortkwam. Ik moest rennen voor mijn leven.

49. Aan het touw kan de mens niet meer ontsnappen, maar de mens kan wel van de lagere gebondenheid tot de hogere gebondenheid gaan.

50. Met Griekenland zal ook het Romeinenland branden, want net als het dwazendom is dat ook gebouwd op Grieks fundament. Vele jaren geleden had ik een droom dat Spanje heel groot was geworden, als een wildernis, en ook heel verlaten. Italië was totaal van de aardbodem weggeveegd, bestond niet meer of had nooit bestaan.

51. De lijdensgezinde kwam tot de amazones, aangevoerd door hippolyte, oftewel hippo-lethe, het

vergeten van het beest. Zij draagt de gordel van vergetelheid waardoor de mens los kan komen van het lagere collectieve geheugen van het ego, de banden met het verleden. Maar hij komt niet van de oorlog, de twist, af. Hij komt alleen tot de oorlog met het hogere collectief. Er moet een balans zijn tussen oorlog met het lagere en oorlog met het hogere.

52. Wij ontkomen niet aan het beeld van de twistzieke vrouw. Dit beeld is zowel in het lagere collectief als in het hogere collectief. Zonder het beeld van de hogere twistzieke vrouw zou de mens afdwalen, geen restricties meer hebben, zou er geen hogere economie meer zijn, en valse genade zo binnenglippen om velen te misleiden. De lijdensgezinde wist dus wat hij deed toen hij de appels van twist moest meenemen uit de tuin van de Hesperiden.

53. Ik kwam tot de amazones van de jacht. Er is een jacht op het collectieve ego wat diep in de mens zelf ligt. Laten we goed blijven beseffen dat dit metaforen zijn van diepe filosofische principes van de natuur.

54. Oorspronkelijk waren er hele hoge filosofische principes, over het lagere massa ego wat moest sterven, en over hoe de natuur de mensheid zou overweldigen.

55. Je ziet een weelderige natuur op planeten, grote planeten, waar de aarde vele malen in kan. Het zijn grotendeels natuurplaneten met veel oerwoud. Er zijn daar de grote natuurvrouwen, veel groter dan mannen. Ze zijn deels of geheel naakt, met grote borsten, niet als lustobject, maar ze dragen een melk, een zaad. Wie het in z'n dwaasheid durft om zomaar naar die natuurvrouwen te kijken komt om. Je kunt er niet zomaar naar kijken.

56. Toen de lijdensgezinde God tegenkwam op de berg, mocht hij niet naar God kijken, anders zou hij sterven. Wel mocht hij God van achteren zien.

57. De natuurvrouwen zullen terugkomen. Je kan er niet naar kijken, want dan sterf je. Zij die al helemaal paranoide in deze wereld zijn zijn met recht paranoide om hun levens te redden, want je kunt de amazones niet zien en leven.

58. De natuurvrouwen lachen om mannen die naar vrouwen kijken zomaar als lustobjecten en niet eens zien voor wat voor hoge principes de natuurvrouwen staan. Ze hebben het goud der dwazen gevonden.

59. Ze weten niet waar ze mee bezig zijn. Je kunt niet zo met vrouwen omgaan en leven. De natuurvrouwen zullen daarom terugkomen.

60. Er zijn amazones die je niet zomaar kunt bekijken en met je vingers naar kan wijzen, zoals in de Medusa mythologie. Als je er naar keek, dan stierf je.

61. De lijdensgezinde kon alleen naar hen kijken door een prisma, oftewel door de spiegelingen. Vandaar dat deze spiegelingen om ons heen zijn, want anders zouden we sterven.

62. Het zijn amazones met brede heupen en brede borsten, veel groter dan mannen. Het zijn natuur principes van het woeste oerwoud. Het zijn varkensjagers, jagers op het lagere collectieve ego.

63. Ze komen van woeste natuur planeten met veel oerwouden.

64. De amazones rijden op hun hoge, getemde varkens, woeste beesten, maar wee hen die jong zijn en het geheimenis niet begrijpen. Ze vallen ten prooi aan de verloren varkens van het lagere collectieve ego, of ze proberen de varkens te berijden en worden er uiteindelijk door verscheurd.

65. Er is hoop voor de mens die het lijden blijft dragen om zo tot de dieptes van de natuurvrouw te komen.

32.

Mult en Maalt

1. Het lijden is een geheimenis, en de mens ontkomt er niet aan.

2. We mogen niet al te erge doemdenkers zijn, maar ook niet al te erge goeddenkers.

3. Als lijdensgezinde heeft de eenling soms zware gevechten met het ego, maar dat is uiteindelijk de weg tot de overwinning. Zonder strijd geen overwinning, ook zonder lijden zal er geen winst zijn. Het pad van de eenling is dat van bloed, zweet en tranen, maar het is gemengd met zaad. En wie zaait zal oogsten.

4. Het grote gat in de bron van Orion, waar eerst de nu verloren bronnen waren, leven nu twee beesten van het ego, Mult en Maalt. Zij hebben geen wortels, dus alles wat ze zijn en doen wijkt van de wortel af. Dat is de wereld waarin we leven. Je kunt het om je heen zien, daarom moet de mens op het lijdensgezinde pad, in worsteling met deze geesten, op zoek naar de verloren bronnen an Orion.

5. Mult en Maalt zijn geesten die het hemelse werk verworpen hebben. Vraatzucht is de maatstaf, niet of het goed voor je is, maar zij bepalen immers wat goed voor de mens is, denken ze. Nee, met dronkelappen kun je niet praten, want die zijn niet voor reden vatbaar. Daarom is het pad van de geestelijke oorlogsvoering een pad van strategie, een pad van de eenling, die soms wijselijk zijn mond houdt.

6. Mult en Maalt wijken dus van de wortel af, dus je zult ze geen zinnig woord horen zeggen. Alles wat ze zeggen is drogredenen. Daar hebben ze hun markt voor. Je kunt het niet weerleggen, want ze zijn er niet vatbaar voor. Ze werken niet door rede, maar gewoon door vraatzucht. Al is dat dood en verderf.

7. De kinderen hebben geen keus, en volwassenen weten niet beter.

8. Daarom : terug naar de Orion bronnen, terug tot de wortels.

9. Zij die niet studeren en niet willen studeren zijn totaal kansloos wanneer het aankomt op de geestelijke oorlogsvoering.

10. Iedereen is uniek.
De massa's bestaan niet.
Er zijn teveel verschillen, en die zullen alleen maar groter worden.

11. Hetzelfde is een illusie. Er zijn altijd verschillen voor de opmerkzame.

12. Het is niet ons tegen de massa's, want de massa's zijn er niet.

13. Alles hangt als los zand aan elkaar. Er is geen eenheid.

14. Iedereen leeft in zijn eigen wereld, heel ver, oneindig ver, van de ander verwijderd.

15. Er is geeneens communicatie mogelijk.
Het zijn processen in de mens zelf.
De mens is een creatief wezen.

16. De mens pikt dingen op, heel vaag, en maakt er iets van.

17. Er is een natuur aan de buitenkant, maar ook een natuur aan de binnenkant.

18. Er is een zichtbare natuur en een onzichtbare natuur.

19. Laat niets creatief onaangeroerd.

20. Laat niets je stoppen, laat niets je tegenhouden. Ga er creatief mee om.

De mannen vermelking

21. Als je een relatie met een twistziek iemand hebt, vergeet dan ook maar je eigen identiteit en verbale zelfverdediging. Wat je dan ook zegt en bedoelt wordt omgedraaid en tegen je gebruikt, en ook dat mag je niet rechtzetten. Natuurlijk zijn hierin een heleboel gradaties, en is elke relatie weer anders.

22. De mens kan in wezen nog niks meten. Maar in hun hoogmoed beschouwen ze hun materialen als heilig, als god. En zo worden ze misleid. Dat is het loon van de mens die lijken vreet.

23. Er is het natuur principe van de mannen vermelking. De man moet namelijk weer terug aan de borst van moeder natuur.

24. De mens is een creatief wezen. De mens kan veel beter zijn dan zomaar als een dwaas iedereen om hem heen af te maken omdat hij zo nodig eten moet. Dat is niet de bedoeling.

25. 'Ja, nee, maar een mens heeft vlees nodig,' wordt er dan gezegd. Oh, is dat je intelligentie peil en je peil van creativiteit dan ? Dat is een getal ver onder de nul dan. En trouwens zeer egoïstisch gedacht, en egoïsme blokkeert haar eigen creativiteit. Egoïsme is nooit een goede raadgever. Zorg is een goede raadgever, want je zou ook kunnen denken : 'Mijn medeschepsel moet eten. Hoe kan ik mijn medeschepsel hiermee helpen ?' Het leven begint bij de mindere te zijn en te kijken naar wat de ander nodig heeft. Je leeft in dat opzicht niet voor jezelf. Je moet zelf minderen.

26. Als je geadopteerd bent ben je niet meer afhankelijk van de massa, en kan het woeste varken van het collectieve ego sterven.

27. Er is behoefte aan wedergeboorte in de natuur, naast de adoptie, en ook is er behoefte aan de wederopvoeding en de wederscholing in de natuur.

28. Als veel mensen aan het komende oordeel denken, aan de apocalypse, dan denken ze letterlijk, maar we moeten dit symbolisch zien. Het is intelligentie wat alles zal verdiepen. We mogen ons ook hiernaar uitstrekken. Het leven is een natuurverschijnsel.

29. De mens herkent het niet, en de hersenen maken er wat anders van. De mens heeft alles al, maar kan er nog niet mee overweg. De mens is telkens weer in de cirkelbewegende stroom van de toekomst. Telkens weer vangt de mens de signalen van de toekomst op, en het trekt de mens ook naar de toekomst. Er wordt voortdurend aan de mens gewerkt.

30. De mens moet de schakels van zijn leven kennen, en waaraan het parallel loopt en waar het doorheen loopt. Ook moet de mens leren hoe het schakelt.

31. De lijdensgezinde predikt tegen onverschilligheid, tegen inspiratieloosheid, tegen gewoonheid. Dat moet vernietigd worden. Hij predikt tegen eenzijdigheid, want juist dat brengt de mens tot de afgrond.

32. De laagste naturen schrijven henzelf als wetten voor voor de hogere naturen, wat ze algemeen kiesrecht noemen, zoals Plato ook tegen de valse massa’s streed die geheel door de lagere emoties werden geleid en niet door de hogere rede.

33. De lijdensgezinde predikt juist dat de volheid van de natuur alleen kan verschijnen als de rassen gemengd zullen worden, als de mensen van elkaar en van elkaar's culturen en religies zouden leren, en op langere termijnen zouden denken in plaats van altijd maar weer snel naar het wapen te grijpen, zoals wat

blind geloof doet.

34. De lijdensgezinde predikt over het gevaar van het kortzichtige. De lijdensgezinde strijdt tegen de voorafgestelde waarheden.

35. Dat is het pad van de eenling. Breng er je offers voor. Het kost je alles, en alleen zo kun je elkaar herkennen.

36. Het ego is een lagere, corrupte natuur die de instituties die de waarde van de mens vormen overdrijft.

37. Het is iets onzichtbaars wat in de hersenen van de mens probeert binnen te dringen. Het is een oorlog in de geestelijke wereld.

38. Het is iets wat aan het broeden is in het denken van de mens, wat een beroep doet op de lagere emoties van de mens. Het ego wil de hogere natuur niet. Het ego wil het intellect niet, maar de lagere emotie als drijfveer. Er is gerommeld met de woorden en betekenissen van goed en kwaad.

39. Het intellect gaat veel verder dan slechts 'goed of kwaad', zou daar boven uitsteken.

40. De lijdensgezinde strijdt tegen de lagere moraal van het ego die het volk in zware gevangenschap houdt. Deze tirannie moet overwonnen door het filosofische intellect, en dat zal alleen gebeuren als de rassen vermengd zullen worden, als er bruggen tussen de culturen en religies zullen komen.

41. De psychologen van het volk zijn geheel zwakgedraaid omdat ze het volk weg probeerden te leiden van het geestelijke, telkens weer, waardoor het volk morbide is geworden, onverfijnd, maar er zal een nieuwe soort van barbaren komen die veel verfijnder zijn, en cynisch naar de lagere aardse systemen van de lagere emoties.

42. De valkuil hierin is het gedreven worden door de woeste begeertes van de massa.

43. Het geestelijke alleen is niet voldoende. De mens moet door leren totdat het een gewoonte is geworden, een natuur, totdat het in het bloed zit, en dat kan alleen door wedergeboorte, door totale overgave aan de hogere principes, maar dan moet men de context in de gaten blijven houden.

44. Door het geestelijke, door de diepere rede, komt de diepere mens tot wedergeboorte. Alleen door de logos is er wedergeboorte, en dat gaat recht tegen het geloof van de kuddes in.

45. Het menselijke, en ook God, moet overwonnen worden, zoals Jakob dit moest op Pniel.

46. Het is iets van de massa's. Er is iets veel hogers. God en mens, het heeft de mens in problemen gebracht. Het heeft de mens gemakszuchtig gemaakt.

47. Er moeten veel hogere voorwaardes komen, en veel meer tussenstappen. Het mag niet zomaar voor het grijpen liggen. Zowel God als mens zijn tot drogbeelden geworden. Daarom moet de mens terugkeren tot de logos, de hogere rede.

48. Er moet een heel ander idee komen van wat heerschappij is, want er gaat een nieuwe heerschappij komen.

49. Alles moet nieuwe betekenis krijgen, diepere betekenis, zodat er ineens een heel groot gat is tussen mens en mens, en tussen mens en God, want de mens is op de loop gegaan met deze begrippen.

50. De mens moet zich niet verleiden tot opgeheven borsten.

51. Het is valse romantiek. Filosofie heeft niet veel met romantiek te maken. Wil je het pad van Kakia op, of het pad van Areta ?

52. Er moet dus een nieuwe betekenis gegeven

worden aan wat de mens is. De mens moet weer tot zelfcontrole komen, in die nieuwe definitie, in de bevrijding van het zijn van een kuddedier. Ongetwijfeld moet je dan tegen heilige huisjes aantrappen, papieren verscheuren en tegen de moraal van de ingedutte massa's ingaan. Daarom is de hogere mens ook een barbaar en een bruut, een verschrikkelijk mens, als een beest, maar dit is noodzakelijk voor de bevrijding.

53. De lagere mens, het ego, zal dit niet kunnen begrijpen, zal niet op dit peil van intelligentie kunnen en willen komen, dus die haalt er zijn etikettendoos bij. Maar de mens moet overleven. Alleen bruten zullen overleven, wilden. Laat de massa's maar jammeren en klagen. Je moet loskomen uit de gevangenissen die ze voor je gemaakt hebben. Laat ze maar met spullen gooien. Je komt niet meer terug. Laat ze maar roddelen, laat ze maar spotten, laat ze je maar kleineren. Het is een teken dat je loskomt. Gewoon doorrennen. Terug wil je niet meer. Het hoort er allemaal bij en je hebt het nodig. Je bent in worsteling met een beest. Gehoorzaam niet. Laat je niet intimideren. Je bent in brute, pijnlijke volharding.

54. De mens moet geinspireerd worden door het hogere, en zo tot een nieuw godsbeeld komen. De oude godsbeelden moeten verdwijnen. Er zal dus een nieuwe God komen. Dit zal niet de God zijn voor de massa's, maar voor de eenling.

55. Er moet een zekere wreedheid zijn, want de oude vormen moeten verdwijnen. Zij die dit niet kunnen accepteren, de lagere, onzichtbare rassen van het ego, staan onder het oordeel. Zij die er nut in zien zullen deel hebben in de komende heerschappij van het hogere filosofische ras. Er moet veel vernietigd worden. Het is de test of je die vernietiging wil, ja of nee.

56. Er moet een nieuwe doctrine komen, en die moet bewezen zijn, als tegengesteld aan de doctrine die werkt door geloof. Ook moeten de consequencies getoond en bewezen worden van deze doctrine en het verwerpen ervan. Het moet voldoen aan het principe van de eeuwige herhaling. Ontwikkeling is het sleutelwoord.

57. Dit is het nieuwe barbarisme. Letterlijkheid en materialisme, kuddegezindheid, horen niet bij het hogere ras.

58. De lijdensgezinde zoekt een eeuwigheid voor alle dingen. Niets mag zomaar in de zee geworpen worden.

59. De mens kan niets zomaar zeggen door één woord, ook omdat er zoveel betekenis verdwenen is. De mens moet filosofisch weer aan het werk gaan. De mens weet nu niet meer wat kop en staart is.

60. Het bewustzijn van het volk is veel te oppervlakkig, ook de innerlijke wereld. Het zijn allemaal slechts uiterlijkheden. De mens kent de dieptes niet. Alles is georganiseerd, geschematiseerd en versimpeld.

61. Hegel stelde dat mensen die alles onmiddellijk willen en door het onmiddelijke leven automatisch ook door het onverschillige leven. Het is te direct, men ziet de diepte niet, de tussenstappen niet, en zo wordt de mens dan onverschillig. De mens raakte zo vervreemd van het geestelijke en van zichzelf.

62. Het hogere ras is een ras van bruten, bruut naar de eenzijdigheid, strijders op het pad van Areta, de hardende oefening. Ze begaan niet de weg van Kakia, wat de weg van de minste weerstand is. Areta gaat door totdat de man het zaad van de eeuwige verdoemenis geeft, wat het verbond is tussen de man en Areta, de checed. Daarom is het woord 'wreed' ook van Wreta, Areta, afgeleid.

63. Het Nietzscheaanse beeld van de eeuwige verdoemenis is het nihilisme wat uiteindelijk tot leven leidt. De mens heeft zijn bestaan en ideeën zwaar overschat. Daarom moet de mens de eeuwige

verdoemenis in op het pad van Areta om los te komen van dit betweterige ego.

64. Het zelf herschept zichzelf eeuwig en vernietigt zichzelf eeuwig, op het pad van Areta. Areta staat daar niet als een aaier, maar ze staat daar met een gesel. Het is de gesel van de eeuwige verdoemenis waardoor het zelf zichzelf kan overstijgen. Het is de gesel van het nihilisme. Dit is de weg tot het hogere ras.

65. De man van het hogere ras is aan de voeten van Areta gevallen. De man misbruikt de natuurvrouw niet. Dat is het verbond tussen Areta en de man.

66. Het hele Areta verhaal is niets zonder de logos, de rede. Velen hebben hun eigen hedonistische invulling gegeven aan dit verhaal. Areta is in gevecht met de man, en moet de man onderwerpen, anders zal hij haar verdraaien. Het is de strijd van Jakob op Pniël. Zij geselt hem totdat hij gevoelig is voor haar. Deze gesel is beheerst door de rede. Het is een filosofische gesel. Het is de gesel van het onderwijs van geestelijke oorlogsvoering. De man is geen persoon, maar een principe, een archetype, wat zich in ieder mens bevindt.

67. Al het plezier en geluk zoeken moet eens afgelopen zijn, en de mens moet terugkeren tot de ijskoude filosofie van het leven en dan onder ogen komen hoe erg men met al hun pathos en doxa is afgedwaald.

68. Het apparaat van kennis in de mens is niet gericht op kennis, maar om dingen te krijgen en te bezitten. Dit doet de mens door alles te versimpelen en te verdraaien, ver van de oorsprong vandaan, ver van de natuur.

69. Alles is veel te simpel en duidelijk gemaakt, zodat er juist heel veel wat belangrijk en noodzakelijk is weg is gedrukt.

70. De mens moet de waarde in leren zien van het duistere en onzekere, dat wat niet in het bewustzijn zit. Dat is een veel grotere uitdaging voor de mens. De mens grijpt veel te snel naar bewustzijn en maakt dan overhaaste eenheden, die dan gaan voelen, willen en denken, met alle gevolgen daarvan. Zo worden er valse werelden en realiteiten geschapen door vals, overmoedig bewustzijn, omdat de mens alles in potten en kruiken wil hebben, alles in hokjes en vakjes. De mens is eraan verslaafd, en zo kent de mens de weelderigheid van de natuur niet meer. Dat wil de mens ook niet kennen. De mens heeft het bewustzijn overschat.

71. En dit bewustzijn heeft de mens tot God gemaakt, wat een heel laag en menselijk bewustzijn is.

72. Hoe groot en sterk een geloof ook is in iets, dat is niet een bewijs voor de waarheid. De mens gooit met woordjes zoals geloof, kracht enzovoorts, maar het is waar de mens zich achter verschuilt. Alles hebben ze versimpeld om het voor hen nuttig te maken, ver van de waarheid vandaan. Het lagere ras van het ego ziet de definitie van waarheid als dat wat het gevoel het sterkste plezier geeft, en welke gedachte de mens de meeste kracht geeft, maar dat is veel te simpel.

73. De mens laat zich bedriegen door de grootste actie als waarheid te zien, en dat wat de grootste weerstand opwekt. Voor de mens is het voelen van kracht de waarheid. Daarmee is alles gezegd.

74. Alles wat simpel is verschuilt teveel en is niet waar, maar verbeelding. De mens moet ermee ophouden. Alles is gebouwd op slechts leugen, allemaal voor het plezier van de mens, en de mens is erin opgesloten.

75. De simpelen die duidelijkheid als bewijs voor waarheid zien zijn als kinderen die spelen in de zandbak. Waarom moet het makkelijke denken het altijd winnen van het moeilijke, harde denken ? Het is een dogma waarmee afgerekend moet worden.

76. Het is veel makkelijker is om te denken in eenheden en relaties, de doctrine van het zijn en hebben, dan de doctrine van de oefening en het worden, oftewel van Areta. De mens plakt voortdurend dingen aan elkaar die niet bij elkaar horen.

77. Ze willen zich fijn voelen, gelukkig voelen, in het zonnetje, het pad van Kakia, het brede pad van gemakszucht.

78. Het sleutelwoord is de ontwikkeling, ook al is dat veel moeilijker en duurt het veel langer.

79. Zodra er een gedachte kan opkomen is dit al fictie. De waarheid is dat wat niet gedacht kan worden. Maar de mens heeft het denken tot waarheid gemaakt. Het denken verschuilt teveel.

80. Het ogenschijnlijke, voor de hand liggende, is niet de waarheid. Zodra je het kan denken is het de waarheid al niet meer en leef je in je verbeelding. De mens is teveel doorgedraaid.

81. Juist dat wat je niet kan denken is de waarheid, en daarvoor moet je het duistere gebied in, maar wie durft dat ?

82. De mens van de waarheid moet nog geschapen worden. De schepping moet nog komen.

83. De schepping heeft nog niet plaatsgevonden.

84. Het paradijs, de schepping, is dat wat nog nooit is gedacht, dat wat nog nooit is uitgevonden en geschapen, het nooit gemaakte.

85. De sterkste instincten zoeken eerst naar fouten, voordat gedachten kunnen plaatsvinden. Dat is een voorwaarde.

86. Alles moet eerst uitgevonden en gebouwd worden. Niets gebeurd zomaar. Er is geen onmiddelijke schepping zomaar uit de losse hand.

87. De schepping moet nog komen. Tijd bestaat niet, dus ook geen veranderingen, want dit zijn slechts verschijningsvormen, uiterlijkheden. De mens moet teruggaan naar de oorsprongen die veel dieper liggen.

88. Verschijning is een gesimplificeerde en georganiseerde wereld en heeft niets met de natuuroorsprongen te maken. De mens leeft met de verschijningen, pure verbeelding, en vind er nut in, kan er mee leven, en dus wordt het als waarheid aanvaard. Dit soort vage toestanden wordt met het grootste gemak als bewijs aangevoerd. De mens leeft op gevoel, wat geloof schept, en zo een bewijs is.

89. Maar wat heeft de mens dan allemaal wel niet verloren ? Wat is er allemaal wel niet weggekapt voor dit product ? De mens schept zo een vals gevoel van realiteit. De mens leeft zo in een wolk. Dit gevoel van realiteit ontwikkelt zich in een serie van identieke herhalingen. De mens raakt er vertrouwd mee, en dat versterkt het gevoel van realiteit, maar waar is het op gebaseerd ?

90. Dat wat voor waarheid wordt gezien is het niet. Er is alleen waarheid in waarde. Er moet een nieuw waardenstelsel komen. Pijn en plezier zijn geen waarden. Het gaat om diepere filosofische waarden. Realiteit is altijd een simplificatie voor practische doeleinden. Het is een misleiding. De organen van de mensen zijn te grof, en de mens heeft geen orgaan om deze wereld te kennen.

91. De wetenschap waant zichzelf in de realiteit te zijn, wat dat dan ook mag wezen. De mens moet eerst goed wakker geschud worden. Het bestaan van de mens is zwaar overschat. Dat de mens probeert te overleven heeft niets te maken met de waarheid. De mens heeft helemaal de organen niet om realiteit te onderscheiden van wat niet waar is. Als er ergens een ware wereld is, dan is dit niet de wereld van de mens. De mens is een bedrogen schepsel. De mens moet nog geschapen worden.

92. De lagere mens van het ego is ten prooi gevallen aan systematische vervalsing.

93. Er is een ras, een mens, wat zeer trots is op zichzelf, die altijd over andere rassen denkt als lagere rassen dan hemzelf, met minder waarde. Het ziet het vreemde en onbekende altijd als zijn vijand. Dit ras is niet leergierig, en verwerpt altijd het vreemde zonder meer, en zou nooit toegeven dat een ander soort het ware soort zou zijn.

94. Ze vechten niet voor kennis, maar voor macht. Waarden worden niet verder verdiept, maar tot objecten gemaakt.

95. Ze vallen ervoor als kalveren voor de slacht, omdat ze de filosofie niet kennen. Het wordt hun wijsgemaakt dat dit het leven is, dat dit goed is, en zo hoort, dus is het de waarheid en is het mooi, omdat ze zelf niet nadenken. Het zijn kudde dieren, ontrouw aan de hemelse filosofie.

96. Let goed op deze stelling : Zij die leven door uiterlijkheden en niet door filosofie zullen de uiterlijkheden verdraaien, en zullen hun esthetische zintuig verliezen. Dat is de grote tragiek ervan. Ze zullen dus aangetrokken worden door alles was onesthetisch is, drogredenen over het uiterlijk enzovoorts, dwalende zelf-belangrijkheid. Dit is de schepping door de mens, wat geen schepping is. Die creativiteit hebben ze niet eens. De schepping moet dus nog komen. Buigen in het stof voor Areta, of voor Kakia. Zij die in het midden blijven vallen ook ten prooi aan de hevig opgemaakte en verleidelijke Kakia.

33.

Het evangelie van de eenling

1. Kakia met haar helwitte handen versierd met knalrode nagellak waardoor haar superieure, dunne, vrouwelijke schoonheid extra wordt benadrukt. Het is Kakia, niet Areta, de brute, woeste natuuramazone, want die is te duister in de ogen van de stad. Kakia is de verwenner, het immer ja-knikkende omaatje van iedereen, sierlijk knotje in haar haar als teken van haar autoriteit. De mannen hebben het niet eens door hoe ze door haar worden bedrogen. Ze hebben geen filosofie en staan nergens voor, dus vallen overal voor.

2. Gepensioneerde vrouwen, dat is wat westerse mannen van het ego willen. Vrouwen die niets anders doen dan mooi lopen te zijn, spiegeltje spiegeltje aan de wand, hevig kuchen en geeuwen. Zo dun mogelijk, om geen mannelijk vlees te beledigen en te kleineren. Zwak moet ze zijn, dat is een mooie vrouw voor het westen. Enorm broos als porselein, ongeemancipeerd. De mannen van het ego smullen ervan als van koek. Ze willen geen barbaarse vrouw. Dan gaan er direct honderden alarmen af. De vrouw moet zich koest houden, dan is de man tevreden. Ze willen geen filosofische vrouw. Dat is te moeilijk. De vrouw moet mooi zijn, dun, zwak, slaafs, zo dun mogelijk opdat het het rode zal opwekken, het rode gif, lipstick, nagellak enzovoorts, waardoor hun superieure witheid duidelijker gezien kan worden in het contrast, zodat de man extra trots kan zijn op zijn witte vrouwtje. Zo koket en compact dat hij haar gewoon in een doosje kan stoppen. Gemak dient de mens. De vrouw is voor de schoonheid, voor de mooidoenerij. Dat zeggen ze ook graag, het woordje 'mooi', tot in het extreme, want dan hoeven ze niet na te denken. Het is een schuilwoord. Alles goed en wel. Mooi hoor. Nou. 'Daarom,' zegt dan de ander. Zo praten ze in cirkels elkaar het graf in. 'Ik heb me toch een slank dametje op de kop getikt. Ze ziet er uit als een

supermodel,' zegt dan de ene man. 'Ik wou dat mijn vrouw zo dun was,' zegt dan de ander. 'Die van mij is veel te dik.' Beide mannen vreten zelf de hele dag door, want dat is mannelijk, maar vrouwtje moet aan de lijn. Ze zitten in de krankzinnige, schizofrene en hypocriete maalmolen van de uiterlijkheden, want er was geen filosofie. Leg die spiegel dan eens weg en kijk eens in de spiegel van de filosofie. Wat zie je dan ?

3. De mens is paranoide in zijn zelfbelangrijkheid.

4. Leer eerst de wapens kennen, en maak verschil tussen wat wapen is en wat geen wapen is. Wapens ? Nee, het gaat om de vermindering, niet slechts selectieve vermindering, maar om het minimalisme, total minimalism. De mens moet de absolute leegte in, zonder reserves.

5. De vrouwen van de selectieve vermindering, van 'ja, mijn man hoeft dat niet, want hij is immers man. Ik ben vrouw, dus alleen ik moet minderen' (wat overigens religieuze drogredenen zijn) heeft door haar selectief zijn, haar sjoemelen, kamelenbulten gekregen.

6. Vaak is die kamelenbult dan weer haar eigen man, een Joe sixpack, de goeiege sul die zijn vrouw door een hel heen laat gaan om maar aan zijn tevredenheidsgevoel te voldoen (hem interesseert het allemaal niet trouwens), en die zelf maar opportunistisch en bourgondisch van haar zwoegen voor hem geniet, een levensgenieter dus.

7. Hij dumpt haar net zo goed weer voor een nieuwe vlam, eentje die nog dunner, witter en blonder is, van het arische ras, nog fellere make up voor een nog groter contrast, zodat haar witte superioriteit nog beter tot haar recht komt. Hij is immers man, dus dat mag allemaal. Altijd maar weer slepen dit soort types rond met dit soort mannen op sloffen. Leer die parasieten herkennen. Val hierin niet ten prooi aan het letten op uiterlijkheden, aan vooroordelen, maar leer de filosofische lijnen te ontdekken, opdat je niet in je eigen roddel industrie terecht komt. Er moet een heilige vreze over dit soort dingen zijn, want je kunt het alleen benaderen vanuit de geestelijke oorlogsvoering. Je kan niet zomaar kris kras mensen een stempel gaan lopen opdrukken vanwege dit soort parasieten en dan gaan 'aapjes kijken', zoals wat vroeger veel in mijn familie gebeurde en waar ik als kind al zwaar verontwaardigd over was.

8. Dat is het ziekelijkste en laagste waar je als mens in terecht kan komen. We bespreken hier de geestelijke oorlogsvoering. Het is geen oude dametjes kransje die lopen te kwartetten over de ruggen van anderen heen, en mensen links en rechts de zak geven zonder diepgaande filosofische onderbouwing. Voor elk ijdel woord zal de mens geoordeeld worden. Het gevecht tegen dit soort beesten heeft dus vele valkuilen. Val niet zelf ten prooi aan dit soort sluwe beesten, want ze sleuren je zo met hen mee. Wat dit wil laten zien is de waanzin van het leven door uiterlijkheden. Aan beide kanten van het koord kun je eraf vallen. Volg daarom de diepere Nietzscheaanse filosofie, want dat was een pad door de woeste jungle van de jaren 1800.

9. Van alles ligt op de loer, dus pas goed op waar je loopt, want hier is het een afval race. Hier komt het diepste van de mens omhoog, en wie hier afdwaald loopt kans nazi te worden. Nietzscheaan of nazi ? Dat is de vraag. En die vraag wordt aan ieder mens gesteld.

10. Er moet een vrije wil zijn, maar de vrije wil moet onderworpen zijn aan de hogere kennis, door oefening. Wil op zich is dus een groot probleem als het niet volkomen toegewijd is aan de hogere kennis. Vandaar de noodzaak voor de heilige gebondenheid. De hogere intellectualiteit bewerkstelligt de bevrijding van de wil. De mens moet loskomen van de lagere wil, de wil van het ego. De mens moet zich emanciperen.

11. In de ogen van Nietzsche is de moraal altijd verkeerd begrepen, vanwege een gebrek aan kennis.

Er zijn een heleboel moraalsoldaten die moraal als een dekmantel hebben om niet naar school te hoeven. Nietzsche stelt dat de mens niet zomaar goed of slecht moet zijn, maar eerst tot de hogere kennis moet gaan, omdat het goede ook bedrog kan zijn. De hogere kennis heeft een beter overzicht, en dus een veel hogere moraal. Vandaar dat de moraal onderworpen moet zijn aan de hogere kennis. De mens moet niet zomaar vanuit de moraal leven. De moraal is dus onderworpen aan het hogere intellect. Omdat men leeft door de moraal en de kennis heeft verworpen is de moraal corrupt geworden, als een schuilplaats van immoraliteit. De moraal mag nooit tegen de moraal van de hogere instincten ingaan die gedreven wordt door de rede, de logos.

12. De opgepofte borst maakt zichzelf tot bewijs door mooie gevoelens. Dat mag nooit de drijfveer zijn. Het is gesjoemel, stelt Nietzsche. Ze gaan voorbij aan de verfijndere filosofie. Ze leven door pathos, niet door logos. Ze voelen zich zo belangrijk en hoog dat ze niets meer nodig hebben. Dit is het al. Dit is een bewijs op zich voor hen. Intellectuele zelf-discipline kennen ze niet. Nietzsche stelt dat er veel diepere, profetische oerinstincten zijn. Het gaat om de waarden van de hogere natuur, niet van zomaar een opgelegde moraal. De mens is verkocht. De moraal moet dus genaturaliseerd worden.

13. Nietzsche had een grote taak bij het stellen van deze diagnose. Hij profeteerde de komst van het noodzakelijke nihilisme, de heraut van een nieuwe wereld en een nieuw ras, de heraut van de schepping die dus nog moest plaatsvinden en er nog nooit daadwerkelijk was geweest. Nietzsche redeneert dus vanuit een plaats vóór Genesis. Genesis was nog nooit geweest. Het was iets apocalyptisch. Het moest nog komen, en zou alleen kunnen komen door de voedingsbodem van nihilisme, een creatief nihilisme welliswaar, geen onfilosofisch, doemdenkend nihilisme.

14. Nietzsche, niet zomaar een profeet of oordeelsprofeet, maar een profetisch filosoof, een creatieve nihilist. Hij zag het komen, en kon het niet tegenhouden. Hij stelde dat de toekomst in vele tekenen sprak, en dat de toekomst absolute noodzaak was die niemand meer kon stoppen. Het zat in de lucht, en sprak overal, en Nietzsche zag het visioen. Het kondigde zichzelf aan.

15. Het was het evangelie van het Nietzscheaanse nihilisme, het evangelie van de eenling die in volharding en met geduld zich van alles heeft afgezonderd, altijd buiten staat en aan de zijlijn van alles, en niets doet, maar reflecteert. Nietzsche predikte de komst van de eerste perfecte nihilist in Europa, want Europa ging van decade tot decade verder en verder te gronde. Het was een rivier die zocht naar zijn einde. In zijn formulering van dit evangelie stelde hij dat er een grote tegenbeweging zou komen, die tegen deze formulering in zou gaan. Deze tegenbeweging zou het perfecte nihilisme vervangen. Toch stelde hij dat de mens eerst het perfecte nihilisme moest ervaren om de waarden van de waarden in te zien. Het evangelie wat hij zag komen, wat een filosofisch evangelie was, zou een nieuw waardenstelsel brengen, alles herwaarderen, vanuit het perfecte nihilisme.

16. Nietzsche wist wat er met zijn filosofie zou gaan gebeuren. Hij voelde het aan. Hij zag nihilisme als een geheimzinnige vreemdeling op de deur kloppen. Het nihilisme keurt dus de huidige wereld af, ziet er geen heil in, is er pessimistisch over, en stelt dus dat er een nieuwe wereld moet komen. Het nihilisme heeft de wereld afgeschreven als een leugen. Het nihilisme was een tegenreactie tot de moraal van de menselijke overleveringen en tradities. De vreemdeling was dus in gevecht met de menselijke overleveringen en tradities. Maar Nietzsche waarschuwde dat er een tegenbeweging zou komen die zich tegen het nihilisme zou keren of het nihilisme zou vervalsen, waardoor het perfecte nihilisme tijdelijk zou wegvallen. We hebben dit gezien met de komst van de nazi's die heilig in henzelf en hun krankzinnige, onbewezen methodes geloven, als het nieuwe geloof. Nietzsche was dus

ook heel pessimistisch over de nabije toekomst. De wereld ging een donker gat tegemoet, maar uiteindelijk zou het perfecte nihilisme weer terugkomen, sterker dan ooit, en zou het hogere ras komen en een nieuwe wereld.

17. Nietzsche stelde dat er een nieuwe scepsis moest komen naar het geloof in de moraal, en dat de moraal tegen zichzelf verdeeld was en zichzelf zou vernietigen, en dat deze weg zou leiden tot het nihilisme, het afwijzen van het huidige wereldbeeld en godsbeeld.

18. Het nihilisme brengt het filosofische evangelie van de eenling. Daartoe had Nietzsche noodzakelijke inspiratie ontvangen. Het bleef maar stromen. Hij had de bron aangeraakt, en nu ging het niet meer van hem weg, en moest hij schrijven. De nihilistische filosofen, de Nietzscheaanse filosofen, menen het. Ze zijn ergens onder gekomen wat ze niet van zich af kunnen schudden, de hogere noodzaak, een onbekende vreemdeling, het nihilisme, die op de deur klopt.

34.

De roepende in de woestijn

1. Nietzsche stelde dat de mensen zo ver van hun eigen evangelie waren afgeweken dat ze tegen hun eigen God streden.

2. Nietzsche waarschuwde en waarschuwde, maar hij was een roepende in de woestijn, en hij wist dat hij slechts de filosofie van de eenling bracht. Er was slechts natuurlijke selectie. Het zou niet de filosofie van de massa's zijn.

3. Hij waarschuwde tegen het oversociale en het nationalisme, zij die altijd maar weer met de zweep klaarstaan om anderen te straffen. Het is allemaal schuilmentaliteit, stelt Nietzsche. Heel duidelijk waarschuwt Nietzsche al zeer letterlijk tegen het nationale socialisme, want dit is gekeerd tegen het perspectivisme.

4. Nietzsche ziet geen heil in het nationale sociale, maar in de multi-cultuur, en dan vanuit nihilistisch oogpunt. Alles moet opgetrokken worden tot hogere waarden.

5. Nietzsche is niet tevreden met de wereld en met Europa, en al helemaal niet met Duitsland. Daarom is hij nihilist. Het nilhilisme zou niet buigen voor de kortzichtigheid. Het nihilisme zou de kortzichtigheid niet tolereren, maar in het gevecht tijdelijk ten onder gaan, sterven op het slagveld. In de apocalypse van Nietzsche klopte het nihilisme op de deur, ijskoud nihilisme, zonder compromis. De oude wereld moest weg. En het nihilisme zou ten onder gaan in dit gevecht. Nietzsche zag de jaren 1900 komen.

6. Nihilisme is al heel oud, en kwam al voor bij Salomo : 'alles is ijdelheid.' Alleen de eenling kan het nihilisme bereiken, want alleen de eenling kan loskomen van de drijfveer van de massa's. De eenling heeft zijn geloof in de massa's verloren. Dat is wat het nihilisme is. Ook heeft hij zijn wil om de massa te dienen verloren. Het nihilisme betekent alles achter te laten. Het betekent het verliezen van aardse religie en het winnen van hemelse filosofie. De wereld is slechts iets psychologisch, een behoefte, een overlevingsdrang, maar geen daadwerkelijke waarheid. De mens heeft gewoon voorzieningen getroffen. Het nihilisme neemt er geen genoegen mee, en zoekt naar de daadwerkelijke waarheid. Het nihilisme wil niet in slechts verbeelding leven, maar wil bouwen, uitvinden. Nihilisme is een Nietzscheaans dualistisch ideaal, deels destructief en deels ironisch. Niet meer gaat het om dat wat bestaat, maar om dat wat niet bestaat, de spiegelwereld, de subtiliteiten.

7. Zodra iets waar wordt is het niet meer waar, stelt

het nihilisme. Zodra iets waarheid wordt is het niet meer echt. Alles is overgemoraliseerd, overgewaardeerd, en de mens is er moe van geworden. Daarom is nihilisme onontkoombaar. Het geluk van de grootste meerderheid begint zichzelf aan te vreten. Het mens zijn is zwaar overdreven, stelt Nietzsche. Nietzsche stelde dat Napoleon het medicijn was, omdat Napoleon de samenleving, de massa's, als zijn vijand zag. Nietzsche bedoelde dat in archetypische zin, want letterlijk gezien was Napoleon zwaar corrupt. Maar in het abstracte idee van Napoleon ziet Nietzsche heil als medicijn tegen het kudde instinct. Het is namelijk het enige instinct wat de massa's kennen. De massa's zijn verslaafd aan romantiek, d.w.z. een overdosis aan romantische verhalen en literatuur en een groot gebrek aan filosofie. Het gebrek aan discipline in de moderne geest maakt zichzelf op met allerlei morele mode.

8. De lagere mens van het ego spreekt en denkt altijd in termen van uiterlijke schoonheid. Dat is zijn streven. Altijd moet hij uiterlijke schoonheid om zich heen hebben, zijn gedachten ermee vullen, want hij heeft namelijk smetvrees. Hij wil de woeste, brute natuur niet, en daarom heeft hij ook zijn oog voor ware schoonheid verloren. Hij gebruikt zijn verslaafdheid aan aardse schoonheid als een schuilplaats tegen zijn smetvolle hart. Elke keer dat hij redeloos denkt en spreekt over lagere aardse schoonheid, stadse schoonheid, dan verlaagt hij hiermee zijn intelligentie peil, dan vreet het aan zijn intellect. Het druppelt. Dan moet je opgroeien met aardse egoisten om je heen die het altijd hebben over uiterlijkheden, terwijl je snakt naar wat diepte.

9. Het zoeken en dienen van de aardse afgoden leidt altijd weer tot de grootste vernedering.

10. Napoleon beschouwde de massa's als zijn vijand. Alhoewel corrupt zag Nietzsche in hem een hoger, abstract medicijn. Nietzsche was de Napoleon van de filosofie, een nihilistisch strateeg in oorlog met de massabeelden. De hogere man is Napoleonitisch, die boven de kuddes staat, ver van hen verwijderd, maar Nietzsche zag de letterlijke Napoleon als een gevallen man, dus hij gebruikte alleen het archetype Napoleon, de kunstvorm Napoleon.

11. De mens was in de ogen van Nietzsche maar fragiel, en het politieke gebied was te gevaarlijk. Er was een andere, diepere weg. Nietzsche zag het Napoleonitische als een herberg voor de vermoeide reiziger, maar Napoleon zelf was niet iets waar hij teveel bij stil wilde staan. Maar Napoleon als archetype voor de eenling zag hij als de staat van uitzondering. In dat opzicht is Napoleon het rolmodel voor de Nietzscheaan, maar niet in letterlijke zin. Hij was in die zin geinteresseerd in de psychologie achter het Napoleon personage in de diepere zin van het woord. Hij voelde dat er ergens een sleutel zat in het Napoleon-enigma, iets wat hij niet wilde missen, en zonder welk zijn gehele filosofie zou instorten. Hij moest en zou zijn eigen Napoleon worden op dit strijdveld van de filosofie. Het was Nietzsche tegen de massa-beelden. Napoleon was de sleutel tot dit museum van de massa-beelden, en tegelijkertijd de moker om deze beelden tegen de vlakte te slaan. Er zou een nieuwe beeldenstorm moeten komen. Napoleon was in zijn ogen de meest afgezonderde mens en eenling, maar het probleem lag erin dat Napoleon een mengsel was van het onmenselijke en het bovenmenselijke, en dat hij vlees was geworden in die hoedanigheid. Nietzsche moest het Napoleonitische archetype weer rechtzetten.

12. Toch noemt Nietzsche Napoleon ook de incarnatie van het nobele ideaal, maar dat moet men begrijpen. Hij danst om Napoleon heen om er betekenis in te vinden. Niemand komt wat dat aangaat langs Napoleon heen, niemand. Maar Napoleon was een gevallen, vleesgeworden man. Het Woord was vlees geworden, en had zich zo verlaagd, corrupt gemaakt.

13. Napoleon kon hij in die zin niet bewonderen, maar Napoleon was nog steeds het model voor het hogere ras wat afrekende met de pseudo-religieuze

kudde mentaliteit.

14. Het Woord ging van vlees tot vlees, tot de laagste vormen van vervleselijkingen, en Nietzsche walgde ervan. Het kwam hem zijn neusgaten uit.

15. Hij wilde zoals Napoleon iets van de massa's maken, en niet zomaar alles wegwerpen. Hij wilde het Judeo-christelijke tijdperk tot sieraad strekken. Zijn nihilisme had zwaar Salomoïsch en Jezusiaans fundament, maar daarop was een Napoleon nodig, Napoleon, de barbaar. Hij zou dit keer recht snijden, en het Woord niet tot vlees laten worden. Hij zou zelf Napoleon zijn voor de filosofen, en het beter doen dan zijn vleselijke, gevallen voorganger. In die zin was hij geobsedeerd met Napoleon. Er moest flink, veel en hard gepoetst worden. Het moest de natuur rivier ingeworpen worden, in een biezen mandje. Het moest dieper Egyptologisch fundament krijgen, in de schaduw van het maanlicht.

16. De eenlingen zouden gaan tot de hogere idealen, en Napoleonitisch afrekenen met de massa beelden, maar hierin recht snijden, en niet zelf tot zulke massa beelden worden. Er waren vele valkuilen op het pad van de filosofische anarchie. Genesis moest nog komen. Nietzsche, de voortijdse Napoleonitische barbaar, op zoek naar de verloren spiegelingen. Hij zou niet vlees worden zoals zijn voorganger.

17. Er was nog geen mens gekomen. De schepping had nog niet plaatsgevonden, slechts parasitaire pretentie. Het waren slechts ijlende barensweeen. De schepping was komende, maar eerst was alles in een diep zwart gat van error gevallen. Er was nog niks, en niemand zou het dan ook moeten grijpen, want het was niets. Alles was woest, ledig en duister. Nietzsche sprak over het komende filosofische Genesis. Maar de ingebeelde waanmens wilde het schone hebben, ook al moest men daarvoor valse schoonheid grijpen. Deze ingebeelde waanmens kon niet leven zonder schoonheid, kon niet wachten. Deze geprojecteerde mens van het lagere ego had smetvrees. Liesje mag niet vies worden. Liesje moet knalfelle nagellak op, en met gifspuit bewapend zijn tegen de natuur, het komende Genesis. Liesje moet apathisch geeuwen en kuchen, want een barbaar, nee, dat mocht niet gebeuren. Netgekamde man met stropdasje en voertuig was haar prins. Zouden ze beiden de schepping tegen kunnen houden ? Alles keurig netjes en Liesje is tevreden. Dan hoeft ze niet na te denken. Nadenken doet pijn. Pijn moet koste wat het koste ontweken worden. Het is feest. Liesje is jarig. Netgekamde man met stropdasje komt ook, met zijn nette voertuig, en neemt veel cadeautjes voor Liesje mee : barbies, en veel schoonmaakproducten, want Liesje mag niet vies worden. Liesje kijkt neer op andere rassen, vooral de natuurrassen. Oh help, daar ligt een haartje of stofje op de grond. Liesje schreeuwt moord en brand, maar daar komt haar dappere prins met de gifspuit al. 'Liesje, goed je knalfelle nagellak ophebben, hè, altijd. Het is knalgiftig, dus een goede hulp in huis.' Haar prins, haar giftige nagellak. Lange nagels, lekker lang laten groeien, en dan het rode erop. Dan komt haar superieure witheid extra tot haar recht. Liesje mag dan dun en zwak zijn, broos als porcelein, maar dat is de schoonheid van de vrouw. Alleen daarom is zij prinses, want alles gaat om de uiterlijke schoonheden. Zij is genetisch gezegend, van het arische ras, het superieure ras. Alles is door de geboorte bepaald. Ze is in een goed gezin terechtgekomen. Alles om het uiterlijk, vanwege smetvrees.

18. Nietzsche stelde : Terug tot het Napoleonitische, maar laat het niet vlees worden. Dan is alles verloren. De samenleving werd door Napoleon beschouwd als zijn natuurlijke vijand. Het militarisme was het medicijn, maar dan niet het vleesgeworden militarisme, maar het filosofische militarisme, oftewel de geestelijke oorlogsvoering. De geestelijke oorlogsvoering buigt niet voor de massa's. De geestelijke oorlogsvoering is nihilistisch en zou zich niet laten verleiden vlees te worden, maar stierf eerder om haarzelf te vereeuwigen. Het was de opmars van de spiegelwereld.

19. Alleen de eenling zou overleven, tot de schepping komen. Dit was een spiegelschepping, geen vleeswording. Het was een nieuw zintuig, een zintuig van het subtilisme. Nietzsche wilde de woestijn rondom Napoleon begrijpen, doorvorsen. Hij zag geen andere weg. Napoleon stond recht voor hem, en het raadsel moest opgelost worden. Napoleon was het enigma van de eenling. Het was te groot, te diep, om zomaar te ontwijken, om zo maar weg te werpen alsof het niets was. Er was iets, maar het had nooit vlees mogen worden. Nietzsche zou het dit keer goed doen. Napoleon was te belangrijk voor het hogere ras.

20. Napoleon minachtte de massa's, hoe ze werden gedreven door ziekelijke overbelangrijkheid van hun eigen kleine waanbeelden. Napoleon stelde dat de echte waarheid nog niet eens half zo belangrijk is dan wat ze denken dat hun eigen waarheden zijn. Het ziekelijke belangrijk doen was iets van kleinzieligen, kortzichtigen, maar Nietzsche stelde dat Napoleon uiteindelijk streed tegen zijn eigen hoge idealen en daardoor viel. Hij viel uit zijn eigen filosofische hemel.

21. Napoleon was een privé persoon, private investigations, die leefde met verbale vermommingen om zijn privé terrein te bewaken, en hij raadde dit ook anderen aan die naast hem stonden. Hij zag de massa's als roofdieren die misleid moesten worden in die zin, afgeleid. Hij wilde zijn gedachten niet blootleggen. Hij verschool ze achter andere begrippen. Hij gebruikte pretentie, bedrog, misrepresentatie en zelfs hypocrisy en opschepping om zichzelf te versluieren. De massa's waren hem niet waard. Zij waren zijn natuurlijke vijand. Napoleon dacht strategisch en gaf niet toe aan de nieuwsgierigheid van de massa's. Het was een soort escapisme wat hij bedreef, en Nietzsche nam dit over, want het schepte afstand. Dat hierdoor veel misverstand zou komen moest dan maar, want de massa's moesten en zouden beelden maken, maar Nietzsche zou niet voor ze buigen. Mensen spraken toch wel, of je nu iets zei of niets zei. Ze verdraaiden het zoals zij het wilden. Daarom waren de massa's de grote vijand, en die moesten bedrogen worden. Nietzsche predikte voor de eenling, niet de massa's. Dat had hij van Napoleon geleerd. Het kwam van Plato's 'nobele leugen'. Het was een noodzakelijk filosofisch principe om niet je schuilplaats aan de massa's te verraden. Het was een absolute noodzaak in het ontsnappings proces uit de giftige klauwen en kerkers van de massa. De massa was een totaal uit de hand gelopen, hysterisch beest, wat eenlingen zocht om hen te verslinden en in hem op te nemen, te assimileren. Er mocht geen medelijden met dit beest van het ego zijn, stelde Nietzsche, want dan zou de eenling eraan gaan.

22. Napoleon stelde dat wat voor de eenlingen het tijdperk van de illusies is voor de massa's het tijdperk van geluk is. Geluk stond boven kennis, boven de logos, bij de massa's, door het kudde instinct, stelde Nietzsche, en dat was tegelijkertijd het probleem. Het was zo'n vervalste en diep gevallen moraal dat Nietzsche noodzakelijkerwijs moest stellen dat de immorelen moesten komen. Dat zou de enige sleutel zijn, en dit ging hand in hand met het nihilisme. Er moest een nieuw immoralisme komen als een Napoleonistische beeldenstorm, en dit moest leiden tot de hogere rede, de logos.

23. Napoleon wist wanneer hij zich moest terugtrekken. Hij stelde dat de vijand nooit verstoord moest worden wanneer het bezig was een grote fout te begaan. Hij wist wanneer hij niets moest doen en niets moest zeggen. Hij stelde dat de ware rijkdom niet ging om bezit, maar om het juiste gebruik maken van bezit. Ook stelde hij dat de mens niet teveel met maar één speciale vijand moest vechten, want dan zou hij zijn eigen oorlogskunst teveel verraden. Napoleon wist dat het er om ging de massa's te slim af te zijn. Voor Napoleon was het volharden in vermoeidheid belangrijker dan moed. Moed is vaak overmoed. Er zijn andere paden die de eenling moet nemen. Hij stelde dat een mens nooit meer moest doen dan nodig was, en dat het geestelijke het in de lange term zou winnen van het

grijpen naar de wapens. Napoleon riep daarom op tot geduld, boven het gebruiken van moed. Moed was zwaar overdreven door het kudde instinct. Hun moed had hen in de problemen gebracht, want het was overmoed. Ze wilden zich niet vermoeien met de diepere filosofie. Ze gooiden hup hun parels voor de zwijnen, kwakten het zo allemaal onbeschaamd op tafel. Een dwaas is altijd tevreden met zichzelf, stelde Napoleon, niet door enige kennis verhinderd. Zij met kennis zijn nooit tevreden met henzelf. Alleen volharding zou naar de uiteindelijke overwinning leiden. De massa's waren zwak in de ogen van Napoleon. Ze bogen te snel voor elkaar, en voor allerlei lagere driften. Ze hadden geen discipline.

24. Nietzsche stelde dat ze rustig door konden gaan met hun kerkje spelen en het volgen van het kudde instinct, want uiteindelijk zouden ze inzien dat ze het Nietzschistische nihilisme nodig zouden hebben, en dan zou alle knie buigen en elke tong belijden, omdat het kudde instinct zichzelf en anderen zou verzwakken en aanvallen. Het was allemaal slechts zelfvernietiging, en dit zou uiteindelijk Nietzsche's voordeel zijn. Napoleon had geleerd hem niet te laten ingrijpen wanneer zijn vijand een fout maakte. Op het strijdveld is niemand boven de ander.

25. Napoleon wist dat als hij heengaan, dan zou alles weer verder stromen als een rivier, en de massa's zouden weer onverstoorbaar verder gaan, maar uiteindelijk zou het weer afnemen, want glorie was maar tijdelijk, en alleen obscuriteit was eeuwig. Een ware soldaat zou er lang en hard voor vechten.

26. Napoleon stelde dat religie het snoep was voor gewone mensen om hen rustig te houden. Het was de narcose voor de kudde wanneer Napoleon ging opereren. Hij wist dat religies door de massa's zelf waren gemaakt. Hij wist dat verbeelding de wereld regeerde. Hij wilde de massa's niet meer gehoorzamen. Hij wist dat er maar een hele dunne lijn lag tussen het geniale en de krankzinnigheid. Hij haatte de medische industrie, en zwoor bij het natuur medicijn : water, lucht, en hygiene. Hij stelde dat dokters in het hiernamaals verantwoordelijk zouden staan voor meer verlies van levens dan generalen. Hij wantrouwde al hun vreemde medicijnen waarmee ze massa moorden pleegden op het volk. Als er enige constitutie was dan moest het kort en obscuur zijn. De medische wereld was een pseudo-wetenschap die het volk had misleid, die de mens had losgetrokken van de natuur en gevangen had gezet.

27. Nietzsche stelde dat Napoleon een hele creatieve man was die niets zomaar wegschopte, maar van alles speelgoed maakte : van ideeën, mensen, religies en regeringen. Het was allemaal bruikbaar voor Napoleon, zonder dat hij viel voor de illusies van de massa’s. Napoleon was enorm eigengereid en liet zich niet betuttelen door het kudde instinct. In dat opzicht was Napoleon uniek, een echte eenling, stelde Nietzsche.

28. Er waren veel roofdieren rondom hem. Hij zag dat Napoleon nog steeds een ziel had, en dat Napoleon als de ziel van de aarde was. Hij was niet te vergelijken met anderen. Hij was ongrijpbaar, paste niet in hokjes en vakjes thuis. Als mensen dachten dat ze hem hadden was hij alweer ergens anders, en was hij weer wat anders, en hij wist precies wanneer hij weer moest veranderen. Soms was hij dit, soms was hij dat. Hij was in gevecht met de massa's. Hij zag mensen niet als mensen, maar als instrumenten om te bouwen aan een betere wereld, een multi-religieuze en multi-culturele wereld waarin de mens alles voor allen wordt, wat ook het mandaat van Paulus was.

29. Ik had een droom waarin ik een ontmoeting had met Napoleon, en hij toonde mij een zwarte driehoek. Dit waren drie principes : nihilisme, obscuriteit en pre-existentialisme. Het pre-existentialisme stelt dat de schepping nog niet geweest is, en dat de mens nu in een voorbestaan is, en dat dit wel moet, voordat de daadwerkelijke schepping kan komen. De mens is nu nog op een

plaats die woest, donker en ledig is, in een tussenstaat dus. De daadwerkelijke mens is nog nooit geschapen. Het hogere ras moet nog komen.

30. Het grote wachten op het visioen, en dan zie je eerst de onschepping, dat wat helemaal geen schepping is. De moderne vrouw van de jaren 1900 projecteert alles op de man. Zowel Napoleon als Nietzsche hadden geen hoge pet op van de westerse, moderne vrouw van de jaren 1700 en 1800. Zij zagen het grote verval al, wat al bij de pseudo-religie was begonnen, want daar projecteerde de vrouw ook al alles op de man.

31. Het was de selectieve vermindering van 'ik hoef het niet, maar mijn man', 'niet ik, maar hij', wat altijd weer een pseudo-religieuze basis heeft.

32. De man moest het hebben van het stropdasje, het dure voertuig, de dure pakken, om te laten zien dat hij rijk was, zodat een overmatige stroom aan vlees gegarandeerd was, waar dat dan ook vandaan zou komen. In ieder geval was de man er niet voor de mooiheid, dus die hoefde zich niet aan allerlei disciplines te houden waar de vrouw wel aan moest voldoen. De man moest gewoon vlees bieden of gewoon rijk zijn, wat nog wel beter was.

33. Napoleon noemde de westerse vrouw een gevaarlijke machine. Er waren natuurlimieten doorbroken, en valse samenlevingslimieten gesteld. Die wilde Napoleon doorbreken om de natuurlimieten weer te herstellen. Voor Nietzsche was Napoleon de man van 'terug naar de natuur'. Napoleon stelde dat de mens was ontwricht door een zee van valse romantische literatuur. De mens was hierdoor bedorven geworden, verstrikt geraakt. Huwelijken werden vaak gesloten uit gemak, de nabijheid, en uiterlijkheden, gebaseerd op flutromannetjes, en zo was er geen ware hartsverbinding. De mens leefde door zijn uitpuilende ogen, stelde Napoleon en niet door zijn hart, en daarom was de mens misleid. De mens werd gedreven door hormonale ongelukken, stelde Napoleon. Het was een tijdelijke, vergankelijke basis die zomaar weer weg kon drijven en om daar dan een huwelijk op te bouwen vond Napoleon belachelijk en gevaarlijk. Het moederschap moest daarom hersteld worden.

34. Nu is het ook zo dat er in de jaren 1700 en 1800 hele andere definities waren voor woorden zoals mooi, sterk en zwak. In de jaren 1900 kwam er een heel ander woordenboek met andere betekenissen voor deze woorden. De rassennazi's of genennazi's molden de gehele filosofie omtrend deze dingen, en die gaven geboorte aan de medi-nazi's en de beauty nazi's met hun bizarre pop ups met de schoonmaak-industrie en cosmetische industrie aan hun zijde. Het was een complot tegen de natuur-mensheid. Napoleon stelde al dat dwazen worden misleid door hun ogen, maar dat de mens zich door zijn hart moest leiden, en door het moederschap, en dan zou de eeuwige obscuriteit de hartbewaking zijn, want er zouden zwaar duistere tijden komen. Zowel Napoleon als Nietzsche keken recht in het ravijn wat zou komen : de jaren 1900 en de jaren 2000. Het zou een ware plaag worden. De nar zou uit het doosje komen. De voortekenen waren er al in de tijd van Nietzsche en Napoleon.

35. En dan moet men wachten op het visioen, en dit visioen zuigt een mens eerst helemaal leeg, en dan ziet de mens eerst de onschepping, de vrouwen die alles op de man projecteren, oftewel de selectieve vermindering van 'ik niet, maar hij wel'. Wie is dan die 'hij' ? Dat is de pop up industrie, de reclame voor de helrode scherpe en lange gifnagels om gaten in de mens te boren opdat het witte zwaar chemische giftige schoonmaakproduct uitgegoten kan worden. Deze vrouw giet haarzelf telkens weer uit, kotst haarzelf telkens uit op de man waarop zij alles projecteerd. In diepte zijn dat geen uiterlijkheden, maar machines. Dat kun je niet zomaar kris kras op mensen om je heen gaan schuiven, omdat het van generatie tot generatie wordt doorgegeven.

36. Een vrouw wordt al vermoord en opgezet in de

moederschoot tegenwoordig. Het zijn geen uiterlijkheden. Het gaat om het ontwaken tot het zien van de filosofische context. Het uiterlijk heeft niks met schoonheid te maken. Het bedriegt. Het leidt de mens van de oorlog af. Het gaat om de spiegelwereld, het obscure. Je mag profetisch en filosofisch met je uiterlijk omgaan, maar overdrijf het niet. Blijf in de spiegelwereld, blijf obscuur, en zoek de glorie van de lagere aardse gewesten niet. Volg de lagere mode niet, maar kom tot de hogere mode. Napoleon en Nietzsche waren misselijk van de parasieten die op aarde een invasie aan het houden waren. Ze konden het ruiken. Ze konden het overal zien.

37. De man – die hoefde niets qua schoonheid. Die projecteerde dat allemaal op de vrouw. De man moest er namelijk op uit. Die moest voor het gezin zorgen, dus die moest werken in weer en wind, dus die kon zijn kapsel ook niet in bedwang houden. Daar had hij geen tijd voor. Dat zou allemaal ijdelheid wezen. Dat was dus voor de vrouw. Die had daar alle tijd voor. Die kon in haar huisje blijven, om wat licht huishoudelijk werk te doen, opdat de man zou eten. Zij mocht niet eten. De man moest eten, want de man moest het zware werk verrichten. De man was er niet voor de schoonheid. Dat hoorde niet bij een man, dat paste niet bij een man. Het ware sieraad van de man was zijn lijden, zijn zwoegen, zijn vermoeidheid, het zwak terugkomen aan het einde van de dag, want dat was een teken dat hij gewerkt had. De vermoeidheid was veel belangrijker dan de moed. De vermoeidheid maakte de man tot een echte man. Het was zijn beloning, en zo had hij zijn vrouw, zo kon hij slapen, en dromen om inspiratie op te doen. Het soort schoonheid waar de vrouw omdraaide, dat was niet voor de man. De man projecteerde dus ook alles op de vrouw. Er mist in dit verhaal nog een schakel : de filosofie, want dan worden alle dingen ineens anders, en wordt het van een hele kant bekeken.

38. De man moest juist thuiskomen met veel vuil. Als de man helemaal schoon thuis zou komen, dan zou de vrouw denken : die heeft niet gewerkt, die heeft niks lopen doen. Schoonheid was dus niet voor de man. Vuilheid was niet voor de vrouw, want dan zou de man denken : 'ze heeft het huis niet schoongemaakt. Waar doe ik het allemaal voor.' Zo was er deze taakverdeling : de vrouw moest schoon zijn, en de man moest vuil zijn, want dat waren de tekenen dat ze beiden gewerkt hadden. Als de man schoon thuis zou komen, dan had de vrouw helemaal niets meer te doen. De vrouw wilde voor de man zorgen, zijn wonden verbinden, hem rust geven, en te eten. Dan kon ze hem een heel klein beetje van haar schoonheid geven. Dat deed zij allemaal. Zij zorgde voor een bad. Dat was allemaal van haar. Dat was haar werk. De man mocht niet schoon thuiskomen, want dan was hij geen man meer, maar een vrouw. Dan zou hij ontmannelijkt zijn. Hij zou dan dus vervrouwelijkt zijn, en dat werd niet toegestaan in deze apartheid. Het was dus een soort rassenonderscheid. De vrouw was er voor het aanrecht, voor de mooiheid, de schoonheid, alles keurig netjes in orde, zodat de man in een keurig opgeruimd huis zou komen na een lange dag van werk, zodat hij niet zou denken dat hij direct weer moest werken als hij zou thuiskomen en zoveel rommel en vuil zag liggen. Nee, de vrouw moest keurig, netjes en schoon zijn, om de man zijn welverdiende rust te bieden. Een ijdele man paste niet bij het man zijn. De man moest van de taak van de vrouw afblijven.

39. Telkens weer moest de vrouw eraan herinnerd worden dat ze schoon moest zijn voor de man, want anders zou hij te overbelast worden, en zou hij zelfs als hij was thuisgekomen na een lange dag vol met hard werk nog door moeten werken. Hoe schoner, hoe beter dus. Telkens weer moest de man eraan herinnerd worden niet schoon te zijn, maar vuil, vermoeid en lijdend, in de zin dat hij niet met lege handen thuis zou komen. Hij moest het gezin immers onderhouden, en niet de hele dag in een hoekje staan en dan schoon thuis komen en zeggen : daar ben ik weer. Als de vrouw geen lijden in de ogen van de man zag, dan was ze teleurgesteld, want dan had hij

niks, en dan zou zij ook niets voor hem kunnen betekenen. De vrouw wilde verzorgen, hem een goede nachtrust bieden, opdat hij de dag erna weer zou kunnen werken. Als de man te vrolijk thuis zou komen, dan zou dat geen goed teken zijn. De vrouw moest dus vol met energie zijn om haar vermoeide man te kunnen opvangen, als een herberg voor de man, een rustplaats. Een beetje vrolijkheid in de vrouw kon geen kwaad, maar in de man kon het dodelijk zijn. Het kon een teken zijn dat hij geen werker was. Als hij nooit verwond thuis zou komen, dan had de vrouw het gevoel dat ze niet meer nodig was, en waar deed ze het dan allemaal nog voor ? Dan zou ze ernstig aan haarzelf gaan twijfelen.

40. Hoe schoon ze dus ook op zichzelf was, ze kon dat bij een man niet waarderen. Als hij te vrolijk thuiskwam raakte ze in paniek. Dat vond ze verdacht. 'Zeg, heb jij wel gewerkt ?'
'Jawel hoor.'
'Nou, het lijkt er anders niet veel op. Je bent veel te vrolijk.'

41. Schoonheid en vrolijkheid was voor de vrouw, zodat ze de man op kon peppen, op kon laden. De man moest helemaal afgepeigerd thuiskomen. Dan was de vrouw tevreden, want er was gewerkt. Ze wilde lijden in zijn ogen zien, soberheid, geen verdachte, luie vrolijkheid, wat trouwens ook kon betekenen dat hij pleziertjes buiten de deur had gehad, buiten haar om. Daar moest ze niet aan denken. Ze wilde de man iets te bieden hebben, en dat kon niet als hij alles al had.

42. Beiden projecteerden ze op elkaar. De vrouw was een eigenaardig wezen, te zwak voor het echte werk, maar een schoonmaak middel voor na het werk. Dan kon de man de dag erna er weer tegenaan. De vrouw wilde dus bloed zien als haar man thuis was gekomen. Dat bloed kon ze dan op haar scherpe nagels doen als een teken dat hij gewerkt had en dat het huis weer was voorzien. De vrouw was te zwak voor het lijden. Dat was haar schoonheid. Er is een verschil tussen vuil en het schoonmaakmiddel, tussen man en vrouw. De rode nagellak was het verbondsteken. De mannen hoefden het maar op een vrouw te zien en ze waren ineens verliefd. Dat maakte de vrouw wel tien keer mooier. Het kondigde dit verbond aan, en dan die rode lippen, dat was wel helemaal romantisch, de vrouw die zich te goed had gedaan aan het bloed van de man. Als hij dan eens een keer schoon en onverwond thuiskwam, dan kon ze zijn bloed toch wel nemen door de gifbeet, door de gifkus van de vampier. Zo hielden deze parasieten elkaar in stand.

43. Apathisch wit moest de vrouw zijn, want wit is de kleur van de schoonheid, het witte gif. Het was het teken van superioriteit van het arische ras.

44. Zo begint het visioen over de onschepping. De schepping is dan nog niet gekomen. De man en de vrouw zijn nog niet geschapen. Dat wat ze man en vrouw noemen zijn slechts parasieten.

45. De man : het sterke, het werk. De vrouw : het zwakke, het schoonmaakmiddel. Zo was die verhouding nu eenmaal in de onschepping. De schepping was nog niet geweest. Het waren roerselen en geijl in het duistere, woeste en ledige, als barensweeën. Er was nog niks. Het is slechts oerpretentie. Gegil en geschreeuw hier en daar. Maar het is niets. De mens bestaat nog niet, zowel de man niet als de vrouw niet. De schepping is nog niet gekomen. Het is de nachtmerrie van de feutus van het hogere ras. Eerst moeten de filosofische genen geopenbaard worden van het hogere ras.

46. De man : het vuile, het werk. De vrouw : het schone, na het werk, het schoonmaakmiddel. Het is een industrie. Het is een schoonmaakmiddel reclame. Daarom stelde Napoleon dat de romantiek moest sterven want die had de mens bedrogen. Het moederschap moest hersteld worden. De mens was verleugend. Alleen dan zou het hogere filosofische ras kunnen komen en zou de mens geschapen kunnen worden. Alleen door het hogere moederschap zou er een hoger zoonschap kunnen

komen, en daarvoor moest er teruggegaan worden tot de natuur. Daaraan moest de feutus herinnerd worden. De feutus moest zich bewust worden van de filosofische genen en van dat het zich in wezen in de natuur bevond, en dat dit slechts een natuurverschijnsel was voorafgaand aan de schepping, als een ontlading, als onweer. De feutus moest leren te openen voor de spiegelwereld, de subtiele obscuriteit, wat als een patroon lag verstrengeld in deze voorscheppingse verschijnselen. De schepping zou plaatsvinden in dit labyrint, in het langs dingen heen leven om er niet in opgesloten te raken. Deze obscure gewoonte moest aangeleerd worden totdat het bloed was geworden, een genetisch filosofisch patroon. Zonder dit zou er geen daadwerkelijke schepping mogelijk zijn. En deze obscuriteit moest beveiligd worden door het nihilisme. Dat was het instinctieve alarm van het hogere ras wat zou komen. Maar hier ging het telkens fout, want er begonnen zich lagere weerspiegelingen af te scheiden die nog wel lager gingen. Vandaar dat de feutus tot de spiegelwereld moest gaan, een andere manier van beleven, want die nachtmerrie had zich nu eenmaal rondom de feutus verzameld. Vrouwen met lange giftige nagels, die klaar stonden om de feutus te aborteren. Het waren als injectie naalden en scalpels. De feutus moest zich niet laten misleiden dat dit de schepping al was, maar moest zich bewustworden van de pre-existentialistische baarmoeder waar het zich nog in bevond. Het was een donkere baarmoeder van de natuur. Er waren zoveel vreemde wetten dat de feutus gewoon gewurgd werd, en zoals Napoleon al stelde dat er zoveel wetten waren dat niemand aan het hangen zou ontkomen. Eerst ging de feutus door een stervensfase heen, een wurgfase.

47. Overal om de feutus heen waren pop ups die de feutus wilden misleiden, verleiden. Ze gingen hiervoor tot het uiterste. De feutus was niet zomaar een persoon, maar een plan, een stelsel filosofische genen waartoe het moest ontwaken. De pop ups waren massa's van hetzelfde die allemaal dezelfde richting ingingen, één ding volgende. Telkens weer boden die massa's een product aan, een installatie, waarvoor er eerst een schoonmaak moest komen, opdat de feutus er klaar voor zou zijn, steriel zou zijn gemaakt, ontsmet. Eerst moest de schoonmaak komen, als een arische vrouw met gifnagels, giflippen en giftanden, en dan kon in de gezuiverde wond de installatie komen van de beademingsapparatuur, en dan zou de feutus leven hebben. Maar wat voor leven ? Wie of wat boodt dit aan ? Wat was het ? Vrouwen die zo wit, lang en dun waren dat de feutus er duizelig van werd, want ze vloeiden in elkaar over, en ze reden op haaien. De feutus voelde zichzelf als haaienvoer. En het zag mannen met witte gewaden met witte kappen op die op een punt uitliepen als rechtopstaande puntmutsen. Daar bovenop was de rode vonk, de felle vonk, troep wat de vrouwen op hun nagels smeerden, op hun lippen, en wat ze in de gaten van hun kiezen deden. Mannen kregen die pop ups ook : pectorals, biceps, sixpack, of stropdasje, vullingen, wortelkanaalbehandelingen, enzovoorts, wat extra bonussen waren in het systeem. Elke pop up, elke bonus, had zijn eigen eigenaardigheid, zijn eigen magie, en kon weer hitpoints veroorzaken bij de ander. Vrouwen kregen daar ook nog eens de naaldhakken bij. Zo kon men een geheel magisch dek bouwen, een unieke inventaris. Elke power had zijn eigen kwaliteiten en score. En zo kon men verder bouwen, maar het was een parasitaire onschepping. De schepping was er nog niet geweest.

48. Het was allemaal boterham met jam, schoenenkaas en schoenenworst. De gratis big mac bij twee pakken foenix schoonmaakproducten. Gaten slaan in de natuur, zo planten die parasieten zich voort. Dan staan ze met hun telefoontjes daar om er plaatjes van te maken, en dit naar elkaar te verzenden voor likes in deze post-apocalyptische dystopie (het tegenovergestelde van utopie). Post-apocalyptisch ? Nee, de schepping is nog niet eens geweest. Het is een dystopische onschepping, de nachtmerrie van de feutus. Alles is nog chaos. De schepping is er nog niet geweest. Alles is nog donker, woest en ledig. Het hogere ras moet nog komen.

49. Raak me niet aan met je klauwen, zou je moeten zeggen, maar je bestaat nog niet eens. Je bent maar een feutus, of zelfs niet dat. Er is nog niks. Het is geen strijd om te overleven, maar een strijd om te ontstaan. Maar wat kun je ? Je bent er nog niet eens. Er is nog niks. Wat kun je doen ?

50. Misschien iets er bijleren over filosofische genen ? Over natuur processen ? Over nihilisme, obscuriteit en pre-existentialisme, de zwarte driehoek van Napoleon, de drie kenmerken van de eenling van het hogere ras op het pad van Areta door de woeste, meedogenloze oernatuur. Wreed is ze, veeleisend. Ze wil geen man van twee kwartjes. Areta is de geoefendheid, wat zo geoefend is dat het tot gewoonte is geworden, tot bloed, tot geboorte, tot adoptie. Het is tot genetische zuiverheid geworden. Het is van de natuur geworden. Romantiek moest sterven, stelde Napoleon, en moederschap moest komen. Maar eerst zou Europa de afgrond ingaan in 1900-2000. Maar tijd is een leugen, dus de mens kan teruggaan tot 1700-1800, tot de Napoleonist-Nietzcheist filosofie. De natuur had dit diepere fundament gegeven, en de zwarte driehoek van Napoleon kwam ook veelvuldig voor in de filosofie van Nietzsche, want die zag Napoleon als zijn leermeester, als model voor het hogere ras. Uit de zwarte driehoek zou dit hogere ras, de eigenlijke schepping van de mens, van man en vrouw, plaatsvinden. Dit was waar het napoleonistische visioen op uit zou lopen.

35.

Het herstel van het moederschap

1. Napoleon was de Perseus van de jaren 1700-1800, de overgangsperiode. Hij stond regelrecht tegenover het grote Medusa monster van de massa's, de gorgoon die haren als slangen had, wat als een golem tot hem brulde. Wanneer iemand regelrecht naar dit monster keek, dan stierf zoiemand. Je kon er niet rechtstreeks naar kijken en leven, zoals het volk ook niet rechtstreeks naar de verschijning op de berg konden kijken, want dan zouden ze sterven. Perseus kon alleen tot Medusa naderen met een spiegel, de spiegel van obscuriteit, van de spiegelwereld. Hij kon alleen naar Medusa kijken door die spiegel. Er loopt langs alles een natuur parallel waar de mens oog voor moet hebben, dus bij alles wat de mens om zich heen heeft moet de mens gericht zijn op de dobbelsteen die ernaast hangt, en niet op de objecten zelf. Telkens moet de mens in de spiegel van de spiegelwereld kijken als Perseus om het monster van de massa's te kunnen overleven en verslaan.

2. Ook Paulus sprak over deze spiegel in het boek Kolossensen, en alleen door deze spiegel kon de boze verslagen worden en kon de mens tot God komen. Paulus had het over de spiegelwereld, en zo kon het beest bereden worden, het monster van de massa's, in plaats van andersom, wat de betekenis is van het voorafgaande boek Filippenzen. Zo kon de mens boven de massa's uitstijgen, en uiteindelijk het beest van de massa's verslaan. In Napoleon werd dit vervuld.

3. De mens moet leren met deze filosofische spiegel van obscuriteit om te gaan, de zwarte driehoek van Napoleon, oftewel het schild van Perseus, of de rokende spiegel van de Azteekse Tezcatlipoca, de duistere spiegel van de spiegelwereld, waarmee hij zijn vijanden doodde, waardoor hij altijd de natuur parallel kon zien, door alles heen. Dit vereist oefening. Het is een zware strijd op het pad van Areta om deze spiegel te leren kennen en te gebruiken.

4. De massa's zijn inquisiteurs, ondervragers, overhoorders, nazi's, stalkers, maar als we onze rechterhand al niet eens laten weten wat onze linkerhand doet, waarom zouden we het dan aan de massa's vertellen ? Het pad van obscuriteit is het pad, en dan moet je veel je andere wang toekeren, want in

teveel strijd verraad je teveel van jezelf, wat ook Napoleon stelde, dat de mens niet te lang tegen één bepaalde vijand moest strijden, want dan zou je je eigen strategie verraden. In de Egyptologie volgde Ra het pad van de verborgene, de obscure, en kwam zo tot de wedergeboorte door de Aten spiegel, door de schorpioenenbaarmoeder van Serket. De mens moet geheel losgestoken worden van de fase van onschepping, de feutus status, om zo uiteindelijk geboren te worden, maar dat gaat dus door veel gestoken worden. Daarom hebben mensen soms vlekjes of puistjes, en daarom hebben mannen soms baarden en groeit hun haar, of verkalen juist, maar de lagere aardse mens van het ego is paranoïde naar deze natuurverschijnselen. Wie bepaalt nu wat nodig is ? De baarmoeder weet wat ze moet doen ter bescherming van de feutus en brengt verkaling en haargroei, of vlekjes, of dat nu sproetjes zijn of puistjes of moedervlekjes, en ga zo maar door, waar het nodig is. Wat weet de mens daar nu van af ? De lagere mens van het ego zal altijd weer tegen de natuur strijden. Maar deze fase zal verdwijnen op de duur, en dan zal de ware, eigenlijke schepping aanbreken.

5. Perseus stond tegenover het beest van de massa's, van de bedriegelijke media van het ego, en hij mocht er niet naar kijken, want dan zou hij verstenen en sterven. Kijk er niet naar, maar gebruik een spiegel. Kijk ook niet recht in je verleden, maar gebruik een spiegel, anders wordt je als zoutpilaar, net zoals de vrouw van Lot. En allen die zijn versteend en verzout zijn in de handen van het massa beest van het ego, en worden gemanipuleerd en tegen de eenlingen opgezet om van alles te proberen om ook hen mee te slepen. Ze zijn gekeerd tegen het overblijfsel. Daarom moet het overblijfsel de spiegel van de nihilist, de zwarte driehoek van Napoleon, leren gebruiken.

6. Kijk niet rechtstreeks naar de dingen om je heen, maar kijk naar de dobbelsteen die erbij hangt. Kom tot de natuur parallellen, de subtiliteiten, de spiegelwereld, de obscuriteit. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet, en laat het ook de massa's niet weten. Laat je leiden door de filosofische spiegel. Ook al wordt je gekleineerd, ook al wordt je uitgelokt, uitgedaagd, laat je niet verleiden. De spiegel zal vanzelf ermee afrekenen. Laat geen sporen achter. Sluit geen compromissen. De spiegel zal je leiden, de spiegel van de eenling, en de spiegel van de massa's zal verbroken worden. De hyena van Napoleon zal door de bedriegelijke spiegelwanden van de stad heenbreken. Er zal een grote uittocht tot de wildernis zijn, tot de dobbelsteen van obscuriteit. Dat zal alleen gebeuren als we al in de stad de spiegel van het nihilisme leren gebruiken. Doen we dat niet, dan worden we tot een steen van de stad. Dit is een zwaar gevecht op het pad van Areta. Kakia, de hoer, gooit alles in het spel om ons proberen te verleiden, wat ook heel subtiel kan gaan.

7. De massa's zullen je eigenwijs noemen als je niet voor hen buigt. Het is zware mind control, zwaar mentaal lijden wanneer ze hun gifnagels diep in je steken. Ze martelen je totdat je belijdenissen doet tot hen. Napoleon was ook gekomen vroeger om met dit soort martelingen af te rekenen. Hij vond het barbaars als mensen gemarteld werden om hun geheimen bloot te leggen, want onder martelingen breekt er iets in de hersenen van de mensen en gaan ze ijlen en zeggen gewoon wat de inquisiteurs willen dat ze zeggen. Het was een bedrieglijk fundament van de samenleving. Napoleon haatte het. Er moest een nieuwe, nobele wereld komen, een utopie. Napoleon wilde een nieuw patroon brengen. Hij was een Perseus tegen de moderne Medusa. Hij voelde hoe sterk die rivier was, en dat het hem zou overweldigen, maar zijn hyena zou blijven rennen en deze wanden doorbreken. Het fundament wat Napoleon had gelegd zou niet meer verdwijnen, ook al zouden eerst de nazi's komen. Dat wat Napoleon had gebracht kon niet meer verbroken worden, alleen nog maar verborgen, maar de eenling zou uiteindelijk deze schuilplaats vinden.

8. De aten-spiegel drukte zwaar op Ra in de onderwereld om hem tot geboorte te brengen, zoals

Atena later zwaar op Perseus zou drukken om het verstenende beest van de massa's te verslaan. Athena gaf hem zijn spiegelende schild hiervoor, waarvan zij ook een personificatie was, als de godin van de strategische oorlog. Op zijn pad naar de gorgonen, de massa-beesten, zag hij steeds meer mensen die versteend waren. Zo wist hij dat hij al heel dichtbij de gorgonen was gekomen, dus hij moest oppassen. Hij had ook een helm van onzichtbaarheid, ook als een beeld van het minderen en het verborgene. Als de mens te zichtbaar wil zijn, teveel op het uiterlijk gericht, gezien wil worden, aanbeden wil worden, dan trekt dat ook de parasieten aan. Het is heel tragisch, want dat is wat om ons heen gebeurt. De mensen die altijd weer de aandacht willen trekken, vooral met hun uiterlijkheden, hun rijkdom, enzovoorts, trekken dan ook de aasgieren aan, de parasieten. Die hebben dan hun prooi gevonden, of gewoon hun dode aas, en ze noemen het romantiek. Hoe bedrieglijk is dat. Er is dus iets veel duisterders gaande achter de schermen. En dan zie je weer de lange rode, scherpe nagels, als verbondsteken, als grafschrift. Het contract is verzegeld. De grafstenen worden beschreven met bloed. De mens ziet het niet, want de mens is al dood, en de mens heeft nooit bestaan. Het is de onschepping. De schepping moet nog komen. Perseus had dus voor zijn eigen bescherming de helm van onzichtbaarheid, niet zomaar de helm des heils. Het was de helm van het minderen en de verborgenheid. Perseus nam geen risico's met het massa-beest van het ego. Hij keek wel beter uit. Hij stond daar niet te pronken met een sixpack, een stropdas of een peperduur voertuig, want ze zou hem met huid en haar verslinden. Hij stond daar niet met opgeheven borst, want dat zou zijn als het veld oprennen tijdens een onweersbui. Nee, hij was op zijn hoede en hield zijn borst in. Hij wilde geen tik van het massa beest van het ego.

9. Hij had de helm van onzichtbaarheid op. Hij had zijn haar niet uren lopen kammen voor de spiegel, of zijn stoppelbaardje zo diep afgesneden met een scheermes dat zijn wang ervan bloedde. Hij was niet verliefd geraakt op het massa-beest vanwege haar stinkende chemische rode troep op haar lange nagels, want hij wist dat het massa-beest was uitgezonden om te vergiftigen, te martelen en te doden. Hij keek niet naar haar. Hij zag haar niet als een lustobject waar hij met de platte hand op kon slaan, op haar billen, breed lachend met gouden tanden, en de broek al half afgezakt. Neen. Dit massa monster was een zaak van leven of dood. Daar ging hij niet luchtig mee om. Hij speelde niet de vrolijke jongen om maar zo snel mogelijk een date met haar te krijgen. Nee, hij wist dat hij was genaderd tot een monsterlijke leeuw, met haren als slangen. Als zij hem zou krijgen, dan was hij er geweest. Perseus is dus een groot symbool voor het anti-hedonisme, want het hedonisme bracht zichzelf juist in de problemen met het massa-monster en versteende hierdoor. Perseus was in grote strijd met de god van het hedonisme, Bacchus, en stopte deze cultus. Het was de cultus van het massa-hedonisme, terwijl Perseus een beeld is van de diepte filosofie waarin dit monster afbreekt. Perseus hakte de kop van het monster af door de spiegel van obscuriteit te gebruiken, en gaf het hoofd aan Athena, de oorlogsgodin, terugwijzend op de Egyptologische aten, het pad van de eenling, oftewel de schorpioenenbaarmoeder van Serket.

10. Maar dit raadsel druppelt, want telkens als er een bloeddruppel van zwaar donkerrood, of soms zelfs zwart, gif van het afgehakte hoofd op de grond druipt, dan geeft dat geboorte aan een massa slangen van hetzelfde soort, krioelende slangen. Hierom gaat de mens door obscure natuurverschijnselen zoals pijn, angst, woede en depressie, allemaal verschijnselen om hem af te zonderen, om hem op het pad van de eenling te houden, opdat hij dieper tot de spiegelwereld kan gaan. Het zijn bruggen tot de onderwereld, over de rivieren des doods. Alleen zo kan de mens het trauma dieper begrijpen.

11. Filippenzen gaat over het overstijgen van de massa, en van het verleden, om als eenling de eerste te worden, en Kolossensen reikt hiertoe de spiegel aan. Tegen de massa's kun je niet rechtstreeks

vechten. Je moet ze eerst achterlaten. Je moet hiervoor alles achterlaten. Ook de lijdensgezinde had alles achter zich gelaten en steeg de berg op. Hij was de massa's overstegen. Hij kwam tot de verschijning op de berg, maar mocht het niet zien, anders zou hij sterven. Wel mocht hij het achterste van de verschijning zien. Dit was belangrijk opdat zijn lagere aardse ego zou sterven. Hij kreeg haar achterste te zien, haar baarmoeder. Hij kreeg het herstel van het moederschap te zien, en werd hierdoor wedergeboren.

12. Er is geen massa. Er is geen kudde. Alles hangt als los zand aan elkaar. Mensen zijn te uniek, te verschillend. Er is teveel afstand tussen ieder mens. De mens leeft slechts in zijn eigen dromen. Hoe dieper de mens dingen onderzoekt, hoe groter de verschillen tussen de mensen worden, en hoe groter de afstand. Iedereen staat op zichzelf. Elk mens is totaal onzichtbaar voor de andere mens, maar de mens beeldt de andere mens in, om de gaten op te vullen.

13. Ieder mens heeft zijn eigen prisma, zijn eigen spiegel, waardoor hij alles ziet.

14. In de jaren 1900 werd de spiegel van Perseus gestolen door de nazi's en in de jaren 1940-1945 totaal verdraaid om zo te dienen als spiegel voor de nazi's en de schoonheids nazi's, waar ook de psychinazi's een onderdeel van waren, zij die bepaalden wat geestelijk gezond was en geestelijk ziek.

15. De geestelijke gaven of charismatische gaven, spiritualiteit en symbolisme werden door de psychinazi's als geestesziekte beschouwd. Als je als geestelijk mens in de spiegel van de psychinazi's kijkt, dan ben je volgens hen zwaar ziek. Door dit soort valse etiketten op hoogbegaafde kinderen te drukken met een hogere intelligentie en hoger zintuig verdienen zij hun brood mee. Het zijn kwakzalvers die een pseudo-wetenschap hebben opgezet. Bewijzen hebben ze niet. Het is net zo vaag als het pseudo-religieuze geloof.

36.

Het psychinazi wereldrijk

1. Het is een xenofobische spiegel van paranoïa naar het diepe.

2. Het is een boosaardige spiegel waar ze mensen in laten kijken om hun harten en zielen te binden. Belangrijk is het dus om naar de wortel van dit probleem te gaan.

3. Het is een leugenachtige spiegel die mensen verteld dat ze een geestelijke ziekte hebben zodra ze creatief zijn, zodra ze geestelijk zijn, zodra ze zich in symbolische betekenissen verdiepen. De spiegel van de psychinazi's roept hen terug. Zolang je materialistisch en oppervlakkig bent ben je volgens deze spiegel psychisch gezond. Dat bepaalt deze spiegel. Als je te diep bent en ze kunnen je niet meer volgen, ze kunnen je intelligentie peil niet meer bijhouden, dan ben je verstandelijk gezien volgens hen niet schoon, maar vuil, en moet je schoongemaakt worden. Het zijn dus ook een soort schoonheids nazi's. De psychinazi's hebben een enorme smetvrees toe naar alles wat onbekend is, en alles wat zich niet zoals hen gedraagd. Het is een reclame spotje van een schoonmaak industrie.

4. Ze willen geen andere culturen. Indianen zijn ook stapelgek in hun ogen, vol met psychoses, want visioenen bestaan niet volgens hen. Het zijn dus nazi's, racisten, nationalisten. Alleen hun professie is de ware professie. Het is betweterig tuig van de hoogste plank. Bewijzen hebben ze niet. Ze werken met papiertjes, en dat is voor hen bewijs genoeg. Het werkt net zoals het pseudo-religieuze geloof.

5. Het is een industrie van verstandelijke en psychische schoonheid, van Liesje mag niet vies worden. Liesje moet binnen blijven, en als ze de tuin

in mag mag ze niet verder dan het tuinhekje. En ze maken de mens schoon met hun psychotropische, chemische rotzooi. De natuur bespotten ze ook, want dat is vies. Alternatieve geneeswijzen worden belachelijk gemaakt, want dat is een bedreiging naar hun farmaceutische markt. Het zijn schoonmaakmiddelen die veel kapot maken. Het wordt ook weleens toegegeven door henzelf, maar nog wel vaker wordt het allemaal schoongepraat. Het zijn schoonpraters. De meest erge misdaden praten zij met het grootste gemak schoon, net zoals het pseudo-religieuze geloof doet. Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is het meest psychisch gezond in het hele land ? En natuurlijk zijn ze dat zelf. Zij staan boven alles en iedereen. Het is een schurkenbond van zware kwakzalverij, boerenbedrog. Het zijn gewetenloze dieven. Ze stelen tijd en harten. Zelf hebben ze voor niemand tijd. Hun tijd geven ze niet weg. Ze doen geen navraag, doen geen onderzoek, maar maken snelle conclusies, drukken snel hun etiketten op, en gaan dan snel over tot het openen van het arsenaal aan peperdure medicijnen, zware drugs op het niveau van cocaïne, crack en heroïne en nog erger. Het is een drugs maffia. Ze leven geheel door vooroordelen. Ze luisteren niet, laten mensen niet uitspreken, want daar hebben ze de tijd niet voor, en dan toch maar stempeltjes drukken. Dit tuig is niet voor rede vatbaar. Je spreekt slechts tegen dronkelappen. Het is een groot wit kwaad, alles moet steriel. En dan drukken ze de naalden diep in het vlees en dan ben je verkocht. Het is een veehandel.

6. Het is een psychische beauty industrie, allemaal heel oppervlakkig. Je moet precies zoals hen zijn, anders ben je psychisch ziek. Je hebt hun producten nodig. Het is een psychische cosmetische industrie. Je moet zwaar vergif op je ogen doen, zoals hen, opdat je geen diepte zult zien, en niet ver kunt kijken. Ze spuiten het vergif zo in je ogen. Zij bepalen wat en hoe je moet denken. Je bent niet van jezelf. Telkens maar weer in hun spiegel kijken.

7. Vergif op de lippen. Je moet spreken zoals hen. Vergif op de oren. Je moet doof zijn als hen. Ze drukken hun roddelblaadjes met de laatste nieuwtjes. Ze zetten familie leden tegen elkaar op, allemaal goed voor de industrie. Ze melken zwaar beschadigde mensen helemaal uit om ze nog dieper te beschadigen. Ze martelen mensen opdat ze hun geheimen op tafel leggen, maar dit is allemaal geforceerd, en dan gebruiken ze het tegen die mensen. Ze blijven mensen maar ondervragen totdat ze doordraaien.

8. De psychinazi's durven niet rechtstreeks naar je te kijken, paranoïde als ze zijn, xenofobisch. Ze kijken naar je door een spiegel, door een lens. Ze zijn bang om te verstenen. Ze hadden de spiegel van Perseus gestolen en toen verdraaid. Ze zijn bang voor de oorlogsgodin die nu de kop van Medusa in bezit had. Ze vrezen Medusa. Ze durven niet te zien wie je bent. Daarom maken ze iets anders van je. Het zijn luie lafaarden.

9. Napoleon streed er al tegen, tegen de medi-nazi's die hun eigen spiegels hadden gemaakt waarmee ze vele levens verwoesten. Maar je kan dit beest van de psychinazi's niet zomaar zonder spiegel benaderen, ook al hebben ze je spiegel geroofd.

10. De psychinazi's wanen zichzelf het elite ras, door de spiegel. In hun ogen zijn zij het hogere ras. Maar het zijn beunhazen, want zij kennen de geestelijke oorlogsvoering niet.

11. Ze hebben hun eigen abstracte witte ras geschapen. Ze haten de natuurmensen. Ze haten de natuur. Ze hebben hun eigen abstracte nagellak geschapen, het verzegelend systeem, het etiketterings systeem. Zo konden ze hun installaties doen, hun eigen abstracte lipstick, waarmee ze hun beademings apparatuur installeerden, hun gasmaskers, want zij waren goden die leven gaven en leven wegnamen. Ze bouwden zo hun eigen schepping, een onschepping. Als deze honden ademen dan ratelen ze, woeste buitenaardse witte honden met oranje vlekken.

12. De psychinazi's – het witte schone, superieure ras, met superieur verstand en psyche. Allemaal beademings apparatuur implanteurs met abstracte lipstick. Laat hen je niet kussen. Deze clowns slepen je naar de hel. Laat hun giftige nagels niet diep in je doordringen, maar gebruik je spiegel van obscuriteit.

37.

Waarlijk mens worden

1. Je telt als mens niet. Je moet verstandelijk schoon zijn. Het is een industrie. Ze willen leveren aan de klant, aan de verzekerde, aan het hogere ras. De verstandelijk vuile moet schoongemaakt worden met gevaarlijke psychotrope medicijnen of met psychinazi behandelingen voor de schoonmaak.

2. Het is een fokkerij, een fabriek. Deze gewetenloze en verstandeloze egoisten zijn zo ziek en geobsedeerd met hun spiegeltje aan de wand dat ze geen mensen meer zien, maar alleen maar objecten voor hun industrie. Je bent niets dan een ding.

3. Het zijn buitenaardse invasies geweest van Pluto parasieten, hele lange dunne witte vrouwen met hele dikke mannen en hun honden. Ze injecteerden hun giftige zaad op aarde van 1940-1945 als fundament voor hun psychinazi wereldrijk. Het zijn aliens, geen echte mensen. Ze hebben geen oren, alleen stompjes. Deze hele lange dunne witte vrouwen rijden ook op grote witte mensenhaaien. Ze leven aan de rand van de natuur, op kerkhoven.

4. Probeer dit tuig niet te volgen. Ze gebruiken geen logica, maar spreken in geheimtaal voor hun industrie. De mens is interessant voor hen, en ze gebruiken de mens slechts als experimenten en proefdieren. Ze hebben geen empathie. Ze zien de mens alleen als een object. Ze gaan clinisch en steriel met de mens om. De mens is aan hen verkocht. Denk niet dat je met dit tuig ook maar enige zaken kunt doen. Het gaat allemaal via absurde verzekerings statistieken waarvan ze hun eigen krankzinnige wiskunde hebben gemaakt. Er valt niet met ze te praten, ze zetten alleen een hoger stemmetje op, en spreken dan in geheimtaal verder. Menselijk lijden laat hen volkomen koud. Ze martelen door totdat het product klaar is.

5. Spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is psychisch het schoonste van het land ? Dat zijn natuurlijk de psychinazi's, die met hun giftige medicinale psychotrope killer nagels op elke hoek van de straat staan om hun drugs te verkopen. Het zijn heroine hoeren sinds 1945 in het psychinazi wereldrijk. Hun felrode nagellak vertelt je dat ze al met de etiketjes klaar staan om je te etiketteren. Het zijn projectie-hoeren. Als je zaken met ze doet zul jij aan het einde ritje zijn wat zij waren, want al hun krankzinnigheid zal op jou geprojecteerd worden.

6. Je bent slechts een onderdeel van een product, en hardvochtig calculeren ze alles in, want je bent slechts een object. Hoeveel je moet lijden is verder hun zaak niet. Verwacht niet dat ze ook maar enige empathie met je zullen hebben. Ze zijn zo zakelijk als een hysterische verzekeringsagent, hoog opgevoerd met statistieken die als dolle honden op je zijn afgestuurd om je te verscheuren. Sta je ingeschreven, zo ja, onder welk nummer, en onder welke geboorte datum. Dat is het eerste wat ze vragen, ook bij zware ongevallen.

7. Van 1945 tot eind 70-er jaren werden de fundamenten van het psychinazi wereldrijk gelegd, die haar peilers al had in 1940-1945, en in de 80-er jaren werd dit fluitend overgenomen door het dentinazi wereldrijk, net zoals de Romeinen het overnamen van de Grieken, maar altijd met elkaar verstrengeld bleven. Deze twee industrieën of liever gezegd verzekeringsmaatschappijen horen bij elkaar, ondersteunen elkaar. Het dentinazi wereldrijk was de sluitsteen op het psychinazi wereldrijk, wat gewoon onder deze schelp kon blijven opereren.

8. Pluto was gekomen, via beademings apparatuur, om zo op die basis hun industrie te bouwen. Het ging niet alleen via Pluto, maar ook via Neptunus, Uranus, en de diepe witte kern van de Pleiaden, de witte pleiaden. Dit was slechts het opladen van het geweer, want dieper in deze kern zaten de dentinazi's al te wachten.

9. Dat is tegelijkertijd ook alles wat ze nog hebben. Het is een verzekeringsmaatschappij.

10. Ze staan tussen de mens en de onderwereld, tussen de mens en de aarde, oftewel tussen de mens en de natuur. Zij staan aan de rand van de natuur, en hebben daar hun industrie opgezet. De bezigheden van de dentinazi's op aarde zijn dus slechts geheimtaal hiervan. Het gaat hen niet daadwerkelijk om je gezondheid of om je orale gezondheid, maar om hun industrie want dat is alles wat ze nog hebben. Ze gebruiken dus een dekmantel om door legaal geweld gedwongen hun producten aan je kwijt kunnen, want je bent zelf niets anders dan materiaal in hun ogen. Daarom gaan ze ook zo clinisch en steriel met je om. Je bent niets waard in hun ogen.

11. Ze zijn stomdronken. Het zijn handelaren, verzekeringsagenten, die kijken of je van het hogere ras bent, of je verzekerd bent en aan de voorwaarden voldoet. Om producten gaat het hen. Ze blijven tussen stad en natuur inhangen. Daar dwalen ze op hun kerkhoven. Het zijn grafrovers.

12. Spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is oraal de schoonste in het land ? Dat zijn natuurlijk de dentinazi's. Maar het is slechts een verzekering, een industrie van het ego.

13. De eerste kwakzalver ontstond toen de eerste schoft zijn eerste domkop vond. Ook de volgelingen van de kwakzalver zijn onderdeel van de industrie. Ze worden er gewoon voor ingehuurd.

14. In mijn kinderjaren had ik een terugkerende droom dat ik door de vloer zakte en tot de onderwereld ging. Het was een indiaanse onderwereld. Alles hier op aarde in de stad is geplamuurd door buitenaardsen. Er zijn buitenaardse, onzichtbare vloeren gelegd tussen mens en natuur.

15. Als je tot dit beest van het ego komt met de Perseus spiegel dan zie je industrieen, verzekeringen. Het is niet wat het lijkt. Het is het laatste wat ze hebben. Wees een barbaar, en kom terug tot de natuur, en wordt een wilde. Kom terug tot je dromenwereld. Blijf de spiegel van Perseus gebruiken. Kijk niet rechtstreeks naar dit beest van het ego. Blijf obscuur, nihilistisch en pre-existentialistisch, want de schepping is nog niet gekomen. Eerst moet de mens afrekenen met de onschepping, het raadsel ervan oplossen. Pas daarna kan de mens waarlijk mens worden.

38.

De kruistocht tegen de geestelijke oorlogsvoering

1. Het dentinazi wereldrijk spreekt in geheimtaal. Het zijn handelaars, gebaseerd op een verzekering. Ze hebben hun eigen wiskundig stelsel hiervoor gebouwd. Ze geven niets om je. Het verzekeringsmodel is het laatste wat ze hebben. Door het verzekeringsmodel hebben ze hun markt beveiligd. Dat is hun bron van inkomsten, dat is hun adem, dat is hun leven. Het is alles wat ze hebben. Zonder dat is er geen leven voor hen mogelijk, want ze hebben de hemelse rede niet. Het zijn geen filosofen. Het is de onschepping.

2. Ze hebben hun eigen hogere ras gepretendeerd, allemaal voor een verzekering. Krankzinnigheid is het verachten van de geestelijke oorlogsvoering, zoals het ijs oprennen terwijl het nog te dun is. Krankzinnigheid is het verachten van de hogere

filosofie.

3. Mensen mogen niet weten wie ze zijn en waar ze vandaan komen. Het is de geheimtaal van de heroine hoer op de hoek van de straat met de scherpe rode nagels. Wat zij op haar nagels heeft gedaan, zal ook over jouw natuur gaan, over jouw identiteit. Allemaal gif, chemische, psychotrope rotzooi. Ze speelt met de gevoelens en het denken van de onoplettende man. Die denkt : 'Ik heb toch geld, dus er op af.' Hij ziet niet dat ze aan de drugs is. Hij ziet niet dat ze als een roofdier van top tot teen bewapend is. Nee, deze rund ziet het niet, dat hij getrokken wordt tot de slagerij. Hij kent namelijk de geestelijke oorlogsvoering niet. De dentinazi hoer weet precies hoe ze moet verkopen. Dat is allemaal al zo ingecalculeerd. Daar valt ook niet over te discussiëren. Zij heeft altijd gelijk. Haar etiketten arsenaal heeft ze al opengetrokken. Haar nagels zijn al bewapend.

4. Het is niet iets medicinaals. Het is een oorlog, een marketting oorlog, een verzekerings oorlog. Het hogere ras van de onschepping. Het is hun leven. Zonder dat hebben ze niets. Ze hadden het eens geerfd. Het zijn geen filosofen. Het zijn geen geestelijke oorlogsvoerders. Het zijn krankzinnigen. Ze hebben zichzelf lopen opwerken tot de werkers van hun eigen gesticht. Een tragische vertoning.

5. Lange dunne witte aliens die steeds langer en dunner en witter worden, en dan ergens halverwege afknappen, waar uit de punt blaffende dolle honden stromen, en zo worden de afgebroken stukken weer dunner, langer en witter, en zo komen er steeds meer bij. Het zijn vrouwen die op witte haaien rijden en lachend tot de aarde komen. Ze zijn dun en worden elke dag dunner, wit en worden elke dag witter, en daarom lachen ze, en elke dag worden ze langer en langer, totdat het ergens halverwege afknapt, en dan zijn er twee, enzovoorts, en ze hebben dikke mannen die elke dag dikker worden, dikke spierbundels soms, die zo dik worden totdat ze kapotspatten. Uitpuilende ogen hebben die zo uitpuilen en zo groot worden totdat ze knappen. Hazen zijn het, en de vuilste, goorste taal, absurd sadisme, oftewel absadisme, maar dat verpakken ze allemaal in deftige, dure taal, schoon, zo schoon, en steriel, want ze hebben een product te verkopen.

6. En hun stemmen worden steeds hoger, totdat het uit elkaar spat, en dan zijn ze dolgelukkig, doldwaas. Hazen zijn het. Uitpuilende ogen bijna, harder harder, dieper dieper, het reikt tot hun schoenen, tot de vloer, en dan spat het uit elkaar, en lachen ze hysterisch.

7. En het stemmetje wordt steeds hoger, en het woordje wordt steeds sneller gezegd. En dan schateren ze van het lachen als het explodeerd. Ze kunnen het zich veroorloven, want er komen er steeds meer bij. Ze vermenigvuldigen zich hierdoor. Dikke mannen, alsmaar dikker, dikkere spierbundels, en hun vrouwtjes worden steeds dunner, steeds langer, totdat het uit elkaar spat, en dan maar lachen. Ze hebben maar een plezier met hun onschepping, en niemand mag het weten. Met kaarsrechte, zure gezichten staren ze op aarde voor hen uit, maar van binnen hebben ze dolle pret. Ze hebben het hele aardse ras bedrogen, omdat er geen geestelijke oorlogsvoering was.

8. Dikke, schrokkende mannen, hamburger na hamburger, grote spierbundels die steeds dikker en groter worden, en daar komen ze. Ze zijn traag van begrip, ze hebben geen oren. Dan komen ze als dentinazi's, maar ze verkopen slechts. 'Nee, nee,' bulderen ze met een hele lage stem die steeds lager wordt, en steeds trager, alsof ze in een bubbel zijn opgesloten. Steeds zachter klinkt hun stem, want ze zijn ver weg in de bubbel. Laat je niet bedonderen door dit buitenaards tuig.

9. Dan gaan ze heel traag door de straten.

10. Grote dikke spierbundels totdat ze ontploffen. Niks erg, want hun vrouwtjes fiksen het wel weer. Een vreemd verzekeringssysteem. Hazen zijn het,

met uitpuilende ogen en grove taal, perverse taal, absadistisch. En dan gaan ze in gesprek. Maar niemand mag het weten. Niemand mag het horen, want het is een geheime samenleving. Narren door de straten. Ze kloppen op de hoge deuren. Het is een circus optocht. Het zijn de krankzinnigen van de onschepping. 'Kom met ons mee, daar verderop is het mooi.' Het is een kruistocht tegen de geestelijke oorlogsvoering.

39.

De doorbreking van het Grieks-Romeinse fundament

1. Selectieve anorexia, anorexia selectia, want de vrouwtjes moeten ze dun mogelijk, en dat hoeven de mannen niet, en die worden door anorexia selectia enorm dik. Zo houden ze elkaar in stand, door dit gesjoemel in minderen. Ze hebben hun eigen wiskunde hier omheen gebouwd. Deze dentinazi's hebben zich zo opgewerkt tot de hoogste lagen van de samenleving. Ze kunnen overal in en uit. Daar hebben ze de sleutels voor. Zij zijn immers dentinazi's, zeer uitgekookt. Ze zijn hyper uitgekookt. Hysterisch is het. Zij zouden het allemaal wel even weten. Ze kweken de mens. Niet door hun eigen wijsheid. Ze zijn zelf niet zo slim. Maar ze hebben dit systeem geerfd. Ze zijn nogal lui. Het is de onschepping, de nachtmerrie van de feutus. Dan lopen ze de hele dag met hun verzekerings registers te zeulen. Dat bepalen zij allemaal, door hun hoge wiskunde. Het is het leven niet. Het is de dood. Het is het ego.

2. Napoleon heeft zijn geallieerden gezonden, door de zwarte driehoek. Een reusachtige zwarte driehoek is boven de zee verschenen en daar komen ze uit. Het is de spiegel van Perseus om met het beest van de dentinazi's af te rekenen. Het is oorlog, want het woekert maar voort als de kanker. Maar alleen de eenling zal opgenomen worden. De vloeren zullen breken en er zal een weg terug zijn tot de natuur, dat is wanneer je de filosofie ervan bestudeerd. Het hogere ras is dus perseusisch. Alleen door de spiegel van obscuriteit zal de vloer van de dentinazi's verbroken worden en het beest van het ego worden verslagen. Het is alles wat ze hebben. Het is alles waar ze omheen draaien. Ze zijn erdoor geobsedeerd. De mens moet geheel ontvloerd worden. Mens en natuur zijn volkomen geasfalteerd, maar er is een weg tot de schepping. Het zijn allemaal slechts barensweeën, vrouwen die ijlen. De mens ijlt door de pijn van het niet begrijpen. De hersenen ijlen. Het is de nachtmerrie van de feutus.

3. 'Ja, ik had dit kunnen zeggen en dat kunnen zeggen,' denk je soms als je weer een gesprek hebt gehad met het zulke verzekerings agenten, maar je hoefde dat allemaal niet te zeggen. Je moet je parels niet voor de zwijnen werpen.

4. Eerst komen de vloerboeren, en zo bouwen ze hun steden, maar dat is alles wat ze hebben. Jij hebt de hele natuur. Zij zijn kuddes varkens. Het zijn natuurverschijnselen als tekenen van de komende schepping. Als het ego zijn piek heeft bereikt dan is de schepping niet meer ver weg. Het zijn trillende biggetjes bij de rivier, op zoek naar vreten. Kijk niet rechtstreeks naar hen, want dan wordt je zoals hen, maar kijk door de spiegel van obscuriteit, de perseusische spiegel van de geestelijke oorlogsvoering. Het is een hele kudde biggetjes die zwaar paranoïde zijn tot de geestelijke oorlogsvoering. Dat lusten ze niet. Daar willen ze zichzelf niet mee bevuilen. Deze biggetjes willen niet naar school. Ze drinken water van de rivier en wassen zich daar. Laat je niet bedriegen door het uiterlijk van deze biggetjes. Ze zijn allesbehalve schattig. Het zijn roofvarkens. Ze gaan op jacht. Hierin zijn ze meedogenloos als hyena's. Het zijn geen nobele dieren. Het zijn sadisten. Ze wassen zich in de rivier om henzelf klaar te maken en op te laden voor de jacht. Het ego is een roofdier. Als ze hun prooi hebben gevangen dan spelen ze met hun prooi, dan brengen ze de prooi in gevangenschap om de

prooi uit te mergelen tot delicatesse. Ze doen zich te goed aan het psychische ongemak wat ze de prooi opleggen : angst, stress, paniek, depressie, eenzaamheid, vernedering, bespotting, kleinering, enzovoorts. Het zijn psychinazi's. Ze leven van de mentale problemen van de ander. Het is hun brood.

5. En de dentinazi's hebben ook geen empathie, want de mens is slechts een getal in hun smerige wiskunde, in hun experimentele pseudo-wetenschap. Ze zijn een zwerm zwerfhanen die zo kinderen in het gezicht springen om hun ogen uit te pikken. Ga er dus nooit zonder perseusische spiegel op af. Het zijn roofhanen. Ze menen het. Het zijn jagers. Daarom moet de schepping komen. Ze lopen daar pronkend rond, en gaan niemand uit de weg. Het zijn zwarte hanen met rode snavels. Ze verwonden mensen en kinderen voor het leven. Iemand moet die dolle hanen stoppen. Daarom moeten de amazones komen, de natuur-vrouwen. Dan zal er een nieuwe schepping komen.

6. 'Wij houden ons wijselijk stil als de vijand een fout maakt,' stelt Napoleon. Napoleon bracht de Egyptologie naar Frankrijk, en in zijn dagen ontstond er zo een ware Egyptomanie in Europa. Napoleon was op ontdekkingstocht naar Egypte gegaan, waar de Rosetta steen werd gevonden, waardoor later de hierogliefen werden ontcijferd. Het legde de basis voor de Egyptologie. Napoleon stelde zijn 'maarschalk van de verblijfsplaatsen' op, de 'marechal des logis', die als functie had verblijfplaatsen te vinden voor het leger, waarop de logistiek is gebouwd : 'op de juiste plaats, de juiste tijd, de juiste hoeveelheden met de juiste kosten'. De logistiek is dus ook het fundament van de geestelijke oorlogsvoering. De logistiek is dus het vak van de heilige gebondenheid in filosofische termen. Je kunt niet over de grenzen heengaan. Napoleon kwam om de natuurlimieten aan te leggen. Hij moest hiervoor de valse limieten van de samenleving verbreken. Er lag een Grieks-Romeins fundament wat doorbroken moest worden. De mens moest terug naar de natuurfilosofie van Egypte.

7. Dan zijn er de beauty-nazi's die oppervlakkige informatie willen en oppervlakkige adviezen geven om de mens af te leiden van de diepere natuur. Denk ook maar geen seconde dat de beauty nazi's ook maar iets te maken hebben met esthetiek. Zij hebben helemaal geen zintuig voor schoonheid, iets wat dus puur filosofisch en natuurlijk is. Alle schoonheid is geestelijke oorlogsvoering. Punt. Ga je erbuiten, dan is het geen schoonheid meer. Maar schoonheid is een overgebruikt woord. Het is een abtracte term, die nogal verletterlijkt is. Schoonheid had een hele andere betekenis in de jaren 1700-1800, en ook schuilwoorden zoals sterk en zwak. Het woordenboek van de jaren 1900 begon al deze termen te mollen en overmatig te gebruiken.

8. Deze woorden mogen nooit op zichzelf staan, maar moeten altijd in een bepaalde, strategische context genoemd worden. Als ik soms zie hoe volgelingen van het ego zomaar durven te springen op het veld van de esthetiek en zomaar links en rechts mensen op hun kleding beoordelen of andere soorten uiterlijkheden, zomaar uit de losse hand, zonder uitleg, zonder diepte, zonder context van de geestelijke oorlogsvoering, dan doe ik mijn hand voor mijn gezicht en dan zucht ik, net zoals Napoleon. Maar wat is dit verschijnsel van de beauty-nazi's die dit tijdperk terroriseren ? Denk dus ook maar geen seconde dat de beauty-nazi's ook maar iets met het uiterlijk te maken hebben. Neen. Ze halen hun informatie uit roddelblaadjes, uit cosmetische magazines, uit publieke opinie boekjes, wat dus helemaal geen publieke opinie is, maar wat een bepaalde groep is die hun wil wil opleggen en alles willen projecteren op de massa. De massa bestaat dus niet. Het is slechts een minderheid, en alles hangt als los zand aan elkaar.

9. Maar wat is het ? Het is een heel interessant en eigenaardig verschijnsel op zijn zachtst gezegd, waar ik me al met mijn kinderjaren mee bezig hield. Ik wilde altijd contact hebben met de diverse groepen in mijn klas en omgeving, voornamelijk ook de

vreemdelingen, voornamelijk ook de natuurmensen. Ik hoorde bij geen enkele groep. Ik was een regenboog kind. Ik had contacten met iedereen. Niet letterlijk iedereen, maar van elke groep wel iemand of een paar. Ik legde altijd een witte boterham op een bruine boterham, en als mensen me dan vroegen waarom ik dat deed, dan zei ik dat dat de multi-cultuur is, de brug tussen de culturen. Daar was ik als kind mee bezig, niet om mezelf te onderscheiden en af te scheiden in exclusiviteit.

10. Ik stelde vragen aan de verschillende groepen mensen om me heen. Ik had geen vooroordelen. Ik wilde ze beter leren kennen, wat hen dreef. Ik plakte geen etiketten op. Wel vocht ik dus tegen extremisme, racisme en exclusiviteit.

11. Dit waren de principes die ik in ere hield en waar ik een ieder toe wilde bekeren, tot het regenboog principe. Ik bedreef hierin logistiek. Zoals ook Lenin stelde : 'het gaat om de juiste schakel te nemen op het juiste tijdstip.'

12. Ik zag dat beauty-nazi's elkaar altijd tegenspraken. Ze streden voor hun eigen familie vaandel of clan vaandel.

13. Iedereen is uniek, en iedereen moet de logistiek leren. Allemaal op dezelfde plaats zou niet strategisch zijn.

14. Maar wat zijn die beauty-nazi's dan ? Waar gaat het over ? Ik had op school op mijn tassen altijd een boodschap uit te dragen. Ik kon goed tekenen, dus ik maakte er altijd wat van.

15. Maar toen begon de boodschap ook duidelijker te worden, want toen kwam er op te staan : God heeft je lief en God wil je redden enzovoorts. En ik had stickers met regenbogen op mijn fiets als kind, waarop stond dat er hoop was, want dat wilde je toch uitdragen aan de vervallen samenleving om je heen, als teken ook naar de buitenaardse wereld en de onderwereld dat je niet bij de beauty-nazi's hoorde, want die houden stijf hun mond dicht als het om naastenliefde en bemoediging gaat. Die leven door kleinering en exclusiviteit. Ja, ik wees het evangelie aan als de weg, maar wat weet je als kind van het evangelie af ? Het is de enige vocabulaire die je kent. Het was voor mij gewoon heel simpel : het goede, de regenboog, de liefde en de zorg, is de weg. Dat zag ik nauwelijks om me heen, en daar was ik verontwaardigd over.

16. De naastenliefde is goed. Hoop en bemoediging geven aan de naaste, vooral als kind, is goed. Als kind moet je vaak het voorbeeld aan je ouders geven.

17. Ze zijn er maar druk mee, de beauty nazi's. Wat is het ? Altijd staan ze voor de ander klaar om advies te geven over uiterlijk, over make up, over kleding, ook als het niet eens haalbaar is. Zoveel geven ze om de mens. Ze lijden echt met de mens mee, over die onmogelijke onbereikbare idealen die ze hebben, want dat zou toch echt een utopie zijn, een paradijs op aarde, als iedereen zo zou zijn als hen.

18. Wat is het ? Zij kennen je beter dan jezelf. Zij weten meer af van jou dan jezelf weet. Zij doorgronden je. Zij kennen je van top tot teen. Niets kan je voor hen achterhouden. Niets. Vergeet het maar. Zij hebben voor alles al gezorgd. Zij kunnen je alles vertellen wat er nog aan je ontbreekt, en zullen intens met je medelijden die tijd dat je nog op aarde rest en je het maar niet kan bereiken. Het zijn echte troosters. Hoe zou een mens het kunnen redden in dit onverschillige leven waar niemand zich om je schijnt te bekommeren. Zij wel. Ze staan klaar voor je, dag en nacht. Altijd maar weer, het is een wonder. Hen ontgaat niets. Geen musje. Zij doorgronden jou. Zij staan recht voor je.

19. De beauty-nazi's, het is me een wonderbaarlijk verschijnsel. Net als je denkt dat de wereld aan de rand van de afgrond staat, dan komen zij op het nippertje om ons allen uit te redden. Grote helden zijn ze, op de juiste soort sokken. Natuurlijk van een heel duur merk, anders zouden ze dat nooit kunnen

doen. Ze kunnen je zelfs de winkel aanwijzen waar ze het gekocht hebben. Wacht even. Zei je daar winkel ? Weten zij dat ook allemaal ? Waar je het kunt kopen enzo, en hoe duur het is ? Ja, dat weten ze allemaal. Hoe weten ze dat dan ?

20. Nou ja, dat weten ze doordat ze nogal veel bezig zijn met informatie, als data analisten. En dat moeten ze ook wel weten omdat ze juist voor die bedrijven werken als informanten, en die bedrijven hebben juist veel informatie nodig van hun klanten en potentiele klanten. Dat is allemaal klantenwervings-strategie. Het zijn gegevensmakelaars. Dat verkopen ze dus weer door aan die bedrijven, al die registers en profiel-documenten die ze maken. Daar leven ze van.

21. Dus het gaat helemaal niet om het uiterlijk, maar het is gewoon hun beroep om aan informatie te komen van de mensen en om ze naar een bepaalde winkel te lokken ?

40.

De amalgaam genocide

1. Een mens kan vandaag de dag niet meer wit of zwart zijn, niet meer dik of dun, lang of kort. Een mens kan er vandaag helemaal niet meer zijn, tenzij hij naar die ene speciale winkel gaat.

2. Het zijn dus informanten van bedrijven, een beroep dat ze geerfd hebben. Het is alles wat ze hebben. Ze werken voor een speciaal bedrijf of meerdere bedrijven, als data brokers, als gegevensmakelaars, die de profielen opmaken om door te kunnen verkopen aan bedrijven zodat ze hun logistiek kunnen opzetten, hun markettingsstrategieen enzovoort. Het zijn stalkers, spionnen, gegevensverzamelaars, heel obsessief, want dat is hun brood. Daarom zorgen ze zo goed voor ons en willen ze alles van ons weten. Ze willen echt dat we de beste producten krijgen, want alleen dan kunnen we leven, alleen dan kunnen we bestaan, krijgen we de adem ervoor. Maar wacht. Het is de onschepping ?

3. Dus die buitenaardse bedrijven werken allemaal met elkaar samen, en hebben hun informanten gezonden, allemaal gemaskerd, allemaal als geheimtaal, als beauty-nazi's ?

4. Hoe komen we dan van ze af ? Hoe ontkomen we aan hen ?

5. Door de perseusische spiegel en het leren van de logistieke geestelijke oorlogsvoering, het zijn op de juiste plaats, de juiste tijd, in de juiste hoeveelheden met de juiste kosten.

6. Dus die mode-nazi's zijn ook zo bedrieglijk als het weer.

7. Ze volgen hun eigen logistiek, niet van de geestelijke oorlogsvoering, maar van de economie, of liever gezegd van verzekeringsmaatschappijen. Zij zijn het aas van vissers.

8. Fashion nazisme is een bedriegelijke vervanging voor de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering, maar slechts een geheimtaal voor de uitgekookte wiskunde van de informanten, snitches, klikkers, infiltranten, van bedrijven. Het is spionage apparatuur die door bedrijven wordt geinstalleerd. Het zijn 'cookies', spyware.

9. Er zijn een heleboel soorten beauty nazi's en fashion nazi's. Rassen-nazi's, genen-nazi's, psychinazi's, dentinazi's zijn allemaal soorten beauty nazi's en fashion nazi's die hun eigen idee over schoonheid hebben, hun eigen boosaardige esthetiek. Psychinazi's zijn van de psychische schoonheid en dentinazi's zijn van de orale schoonheid, en dan zijn er ook nog relinazi's, die gaan over wat religieuze en theologische schoonheid is, maar dit is slechts

geheimtaal van bedrijven. Juist omdat het in de diepte allemaal beauty nazi's zijn zijn het ook allemaal gegevens-bedrijven, informanten, wat elk bedrijf wel moet hebben om te kunnen overleven.

10. Zij hebben dus data nodig, info, van de klant en van de potentiele klant, van de verzekerden en de onverzekerden waartegen zij verzekerd zijn. Zij zijn in die positie als zowel zaligmaker als huurmoordenaar, als inquisiteur. Informanten dus, ondervragers, interrogators, en dat doen ze allemaal op hun eigen manier. De dentinazi was nooit een echte communicator geweest, omdat ze nogal veel te verbergen hebben, maar die hebben gewoon hun boortorens en hun implantaten waarmee ze mensen periodiek aftappen voor data. De druk van de vulling op het bot en op de zenuw heeft zijn eigen trillingsgetal en kan daarmee unieke data van de mens aftappen en zo doorseinen naar de dentinazi. Natuurlijk zullen zij dit ontkennen, omdat dit namelijk hun vakgebied niet is. Zij kennen de geestelijke oorlogsvoering niet, dus ze moeten daar verder ook vanaf blijven. Het is ook het vakgebied van de psychinazi's niet die altijd weer proberen de geestelijke oorlogsvoering in het verdomhokje te stoppen. Nogal logisch. Ze worden namelijk zelf bestuurd door boosaardige geesten. Een kind kan de was doen.

11. De nazi's zijn niet geschikt voor wat voor vak dan ook. Het zijn misdadigers. Er is een groot verschil tussen eerlijk zaken doen en zaken doen door de mafia. Maar natuurlijk willen ze dit niet horen, en natuurlijk proberen ze dit te negeren, en natuurlijk strijden ze ertegen. Het is namelijk alles wat ze hebben en het is hun laatste adem, want de geestelijke oorlogsvoering zal hen die adem niet geven. Zolang de wereld nog voet geeft aan dit soort praktijken is de wereld verdoemd.

12. Ze spreken in geheimtaal. Je hebt ze aan de telefoon en ze proberen je voor het lapje te houden, je dingen aan te smeren. Ze zijn niet voor rede vatbaar. Er valt niet met ze te praten, maar heb altijd de perseusische spiegel dichtbij je. Wat ze doen en denken is het laatste wat ze nog hebben. Het zijn spionnen, en natuurlijk zullen ze dat ontkennen, want welke spion gaat nu zichzelf bekend maken ? Het zijn de regels van het spel, en daarom houden ze zich dom. Het is hun vakgebied niet, en de geestelijke oorlogsvoering heeft hen door. Daar moeten ze vanaf blijven. Ze hebben net als ieder ander de vrijheid van meningsuiting, maar zodra je die mening aan een ander gaat opleggen en ook nog eens onder dwang gif in de botten gaat lopen implanteren, dan is dat crimineel.

13. Maar verwacht geen steun van de massa's, verwacht niet dat ze naar je zullen luisteren, want dit is het pad van de eenling, en het blijft het pad van de eenling. De rest is niet interessant. Dan kun je wachten totdat je een ons weegt. Het gaat om de eenling. Punt.

14. Dit pad is niet zomaar zichtbaar, van 'oh, daar en daar'. Neen. Het pad is onzichtbaar en kun je alleen leren kennen door de logistiek : waar, wanneer, hoe, in welke hoeveelheid, in welke vorm, in welke verhouding. Daarom dient de eenling de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering te kennen.

15. Alles om de mens heen, de machines van de nazi's met hun huichelachtige contradicties de hele tijd, is daar slechts een karikatuur van.

16. De mens moet zelf de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering leren kennen, en dan zal het andere op de bestemde plaats vallen, niet eerder. Vroeger was er de militaire logistiek, en toen gooide de nazi logistiek roet in het eten, en nu is er de logistiek van de geestelijke oorlogsvoering. Dit gaat niet door het rechtstreekse, het grijpen, maar door de spiegel van obscuriteit, de perseusische spiegel met een nihilistische en pre-existentialistische basis, want de schepping is nog niet gekomen. Het is de strijd te ontstaan, niet de strijd om te overleven. Het leven is er nog niet, slechts duisternis, woestheid en leegte. De feutus zweeft boven de zwarte golven in een

gelei achtige capsule, en de feutus heeft een zware, chronische nachtmerrie van de onschepping. Dit zal de feutus inspireren, en dit zal de feutus wakker maken en tot leven verwekken. Dit is de enige manier. Zonder deze nachtmerrie is er geen bestaan of schepping mogelijk.

17. De amazones slapen aan de kust, in hun tenten. Hun grote bossen met haren woelen op hun slaapplaats, waar ze liggen onder de vellen van verslagen beesten van het ego, in de jacht verkregen. Maar het is slechts een droom van de feutus. Het bestaat niet, maar het zal bestaan. De schepping is er nog niet geweest. Allereerst zullen de amazones er zijn, de natuur vrouwen, de natuur principes van de logistieke geestelijke oorlogsvoering. En dan zal de geboorte plaatsvinden.

18. De amazones dragen de zwarte veren van de woeste hanen. Hanen die je zo zouden kunnen aanvliegen om je ogen uit te pikken. Hanen die je voor het leven invalide zouden kunnen maken, verlamd. Het zijn de dentinazi's. De amalgaam genocide, de invasie van buitenaardse zwarte skeletten, is daar slechts een allegorie van. Welke man zou overleven in het gevecht met zo'n haan ? Alleen amazones zouden kunnen overleven, als ze woest en geemancipeerd genoeg zouden zijn, maar het was slechts een droom van de feutus. Hoe dan ook staat deze schepping te dringen, want het zijn natuurprincipes van de logistieke geestelijke oorlogsvoering, de achter alles liggende filosofie van het leven.

19. Dan staat zij op met een bot in haar handen, en bestrijdt de zwarte dentinazi hanen. Zij wordt zwaar toegetakeld en moet bloedend wegrennen, en de zwerm woeste, hysterische dentinazi hanen achtervolgen haar, tot diep in de wildernis. Zij klimt in bomen om veilig te blijven, en maakt een vuur voor in de nacht. Zij is op zoek naar haar zusters. Zij roept en schreeuwt, maar zij horen haar niet. Zij bestaan niet. De schepping is nog niet gekomen. Het is slechts een droom.

20. Is zij zelf wel een mens, is zij wel daadwerkelijk geschapen, of is zij slechts een dier, of ook maar een droom ? Zij weet het niet, ze is zwaar in de war. Maar het is alles wat ze heeft en werkt ermee. Ze zal haarzelf verdedigen tot het laatste toe, of ze nu bestaat of niet bestaat. 'Ik droom, dus ik leef,' spreekt ze langzaam. Ze heeft een fakkel waarmee ze de woeste zwarte hanen van haar af probeert te houden, maar ze zijn hardnekkig en koppig. Als ze haar aanvallen snijden ze diep in haar. Ze voelt haarzelf duizelig en misselijk. Er is vuil in haar bos met haren. Dan vindt ze een zwarte veer, en bindt het aan haar haar, en dan vindt ze nog een veer en bindt het aan haar bovenarm band. Ze droomt, maar ze strijdt, ze strijdt om te ontstaan. Misschien is het niets, maar misschien ook wel, en ze neemt haar kans. Misschien is dit wel de laatste kans die ze heeft. Weer roept ze het uit tot haar zusters, maar ze hoort niets. Bestaan haar zusters wel, of is ze in de war ?

21. Weer doen de zwarte hanen een aanval. Er zijn er nu zoveel, maar dan ziet ze pas hoe klein ze zijn, en hoe groot zij is. Zij staat daar met haar fakkel, en ze kan hen zo goed zien nu. Er zijn er zoveel. Het is alsof ze haar niet meer zien, alsof ze onzichtbaar is, of heeft haar fakkel hen verblindt ? Ze lijken ineens als verdoofd. Is dit de schepping ? Ze grijpt haar mes, en maakt er één af. Ze neemt de veren af. Ze neemt de botten af. Botten ? 'Waar ken ik dit van ?' denkt ze. 'Ja, ik … ik moest naar de dentinazi's … eens … Ik zat in de stoel … of liever gezegd ik lag in de stoel, want het zijn ligstoelen, althans dat is waar mijn nachtmerrie over ging … De denti nazi kwam en keek in mijn mond, met een lampje. Hij haalde er toen een botje uit. 'Dit had je ingeslikt,' zei hij.'

22. 'Nee, dat had ik niet ingeslikt. Dat zijn die hanen, en die hanen …' dacht ze. Ze maakte een voorhangsel voor haar tent van botjes en veren. 'Niemand zal hier nog doorkomen,' dacht ze. Maar ze kwamen, en dit keer was het overweldigend.

41.

Over het boek van Jeremia

1. Het zijn de nachtmerries van de feutus, maar zij zal ontwaken. Het is dan wel een nachtmerrie van de feutus, maar het is ook tegelijkertijd mythe. Is het begin van de schepping geen nachtmerrie op zich ? Het is iets wat we overal om ons heen zien, en de eenling die ontwaakt is tot het nihilisme ziet de staat van deze wereld, het bedrog van de onschepping.

2. Het boek van de oordeelsprofeet Jeremia is zware, massieve literatuur oorspronkelijk uit de woeste wildernis van Israel. Het is een reusachtig Israelitische visioen van de obscure eenling in de natuur op het pad van het nihilisme, want Jeremia stelde dat de ware religie nog niet was gekomen. Het volk was verleugend. Daarom heeft dit boek een ondoorgrondelijke en ongetemde woestheid, omdat het tegen de fundamenten van de literatuur inging. Als je dan kijkt naar de amazone oernatuur, dan zien we de amazone vrouw genaamd Bamah, met de zwarte hanen, oftewel de dentinazi's. Het is als een grotschildering in het woeste, donkere oerwoud van het vóór-Israelitische en ook het vóór-Egyptische tijdperk, want het is voortijds. Het zijn een serie grotschilderingen die het verhaal vertellen, de mythe van Bamah en de zwarte hanen. Soms staat ze met een fakkel, omringd door de zwarte hanen, en soms is zij heel groot, en de hanen klein en verdoofd, alsof zij een hanenhouder is. Zij is de eigenares van deze hanen, maar dat besefte ze deels nog niet. Zij moest nog ontwaken, en zij moest nog geschapen worden. Ook was zij in gevecht met deze hanen. Het zijn haar hanen. Het is haar fokkerij. Wat kunnen we ervan leren ? De dentinazi's zijn er een allegorie van.

3. Bamah betekent hoge plaats in het Hebreeuws, bergen, strijdveld, plaats van aanbidding, rand, het hoog zijn. Zij is de hanenhoedster, maar zij onderschatte haar eigen hanen, en zij keerden zich tegen haar in een zwak moment, waar ze zwaar voor moest betalen. En zo werkte ze aan haar eigen geestelijke oorlogsvoering, want die moest nog geschapen worden. Het zijn obscure beesten van het ego, de dentinazi's, maar hierin zijn ze woest en hysterisch, de woestheid van autisten met een asperge-syndroom. Ze kunnen zich niet in de ander verplaatsen, alles draait om henzelf. Het zijn psychopaten, sociopaten. En Bamah kon ze alleen overwinnen en beheersen door haar eigen obscuriteit in de geestelijke oorlogsvoering aan te wakkeren.

4. De hanen zijn katalysatoren van haar onderbewustzijn die nodig zijn om haar valse publieke bewustzijn te doven. Er zit dus een veel duisterdere psychologische betekenis achter.

5. Ook obscuur naar jezelf zijn.
Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand denkt of doet.
De mens is verstrikt geraakt in misleidend publiek bewustzijn.
De mens moet terug naar het onderbewustzijn van het oer, want er is nu teveel bewustzijn.

6. Het bestaan was een soort filosofisch lijden, de filosofische woestijntocht tot het beloofde land, en die tocht was noodzakelijk. Maar de schepping was nog niet gekomen. Het was het bestaan nog niet, maar het onbestaan, de onschepping, de nachtmerries van de feutus.

7. De mens greep veel te snel naar allerlei vals bewustzijn, ook vals collectief bewustzijn, en daarom moest de mens eerst terug tot het onderbewustzijn. Maar de mens wilde feesten. En zo ontstond de onschepping.

8. Er gaat dus nog wat vooraf aan de onschepping, en dat is het oer-onderbewustzijn. Alleen in het oer-onderbewustzijn zou de ware schepping kunnen komen. De mens moest dus een verdieping lager.

Hiertoe zijn de zwarte hanen een katalysator. De mens moest hierdoor komen tot de oer-afzondering in de filosofie.

9. Zij van de onschepping hebben geen filosofie. Ze kunnen alleen maar doorverkopen wat ze geerfd hebben. Ze kunnen alleen maar verkopen. Er zit verder niets bij. Ze hebben geen creativiteit, geen scheppingsvermogen, en daarom zijn ze jaloers op hen die deze vonk wel hebben, en doen ze er alles aan om zulke personen uit te buiten.

10. Elke nacht weer, als we slapen, gaan we het onderbewustzijn in. We moeten hierin dieper en dieper, want alleen dat is de ware weg tot de schepping. Ook overdag kunnen we deze tocht maken. Er is zoveel vals bewustzijn wat moet afsterven. Maak er zaak van van de onschepping te komen tot het onderbewustzijn, waar het pad van de eenling verder gaat. Dit is de diepere laag van het pre-existentialisme. Er ligt een oer-onderbewustzijn waar het valse bewustzijn en het valse collectieve bewustzijn kan doven.

11. Je dringt dan diep door in een oer-afzondering van de geestelijke oorlogsvoering van het onderbewustzijn.

12. De nihilist leeft in een asperger samenleving van roofdieren waar iedereen voor zichzelf strijdt, om te overleven, niet om te ontstaan. Ze houden zich niet aan de filosofische leerregels van het bestaan. Het is de autistische onschepping. Er is geen contact mogelijk. Alles is in ijs. Het is nog niet geschapen. Ze pretenderen alleen, ze ijlen alleen, en ze willen dat jij erin gelooft.

13. En als je ze volgt, en als je ze gelooft, dan fokken ze je, zoals ze zelf gefokt zijn. Ze rennen maar heen en weer. Dan moet er weer dat, dan moet er weer dat, en dan trekken ze weer een heel register open voor dit en dat, maar het is allemaal niks. Ze komen er nergens mee. Het heeft allemaal geen inhoud. Zo verspillen ze tijd, maar er is geeneens tijd. Tijd is nog niet geschapen. Het is de nachtmerrie van de feutus, en de feutus moet dieper het onderbewustzijn in, dieper de slaap in. De feutus is in strijd met het oog van het ego.

42.

Ga tot Nazareth, het beloofde land

1. Kom niet tot een te snelle schepping, grijp niet het eerste licht wat je ziet, maar wordt obscuur naar jezelf. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Keer je andere wang toe, laat je niet verleiden te snel tot actie over te gaan. 'Ja, maar die en die heeft dit en dat gezegd.' Wat dan nog ? Zij zijn in de onschepping. Spring er niet in.

2. Leef vanuit de spontane vonk, en laat het zuiveren in het diepere onderbewustzijn. Niets moet. Je hoeft jezelf niet te verdedigen, want het is de schijnrealiteit, de schijnschepping. Ze willen je uit je tent lokken, voorbarig uit de baarmoeder lokken, opdat je een miskraam wordt zoals henzelf. Het zijn miskramen, niet anders.

3. Ga dieper het onderbewustzijn in, laat
je niet verleiden tot vals glitterend bewustzijn, corrupt groeps-bewustzijn van saamhorigheid, kameraadschap enzovoorts. Ga op zoek naar jezelf, naar de filosofische onderliggende principes, en ga tot Nazareth, het beloofde land.

4. 'Ja, maar ik heb het koud, en het is eenzaam.' Wat dan nog ? Waar gaat het nu om ? Je bestaat nog niet eens. Dit is de weg. Als het niet zo was dan zou je in de schijnschepping terecht komen, en dat wil je ook niet. Je moet jezelf scheppen. Dieper in het oeronderbewustzijn wordt het vanzelf wel warmer en vindt je geleidelijk aan alles wat je nodig hebt. 'Ja, maar ik sterf.' Wat dan nog ? Je leeft nog niet eens. Je ijlt. Gewoon dieper gaan, en je komt vanzelf tot

het ware leven, het ware bestaan, de ware schepping. Al het valse en voortijdige moet sterven, tenzij je een miskraam wil zijn, en poppenhuis wil spelen.

5. Luister niet naar het oog van het ego. Het houdt je tegen, want het exploiteert je, maar strijdt om te ontstaan. Strijdt om in de diepte af te dalen. Strijdt om in te gaan. Het oog van het ego zal net zolang tot je ja-maaren totdat je bij haar terugkomt in de valse onschepping. Zij willen met je onderhandelen, want het is alles wat ze nog hebben.

6. Je hebt te maken met een obscure onschepping. Wees nog obscuurder. Je hebt te maken met een autistische onschepping. Wees nog autistischer, en ga dieper je onderbewustzijn in, tot de diepere slaap, om de valse onschepping achter te laten, alles achter te laten wat je dacht dat je had, want je had het niet. Je bestond nog niet. Je had te maken met een nihilistische onschepping, wees nog nihilistischer. Het zijn allemaal katalysatoren.

7. Daal de trappen af tot de ondergrond van het onderbewustzijn. Dieper en dieper, waar alles verdonkerd wordt, waar alle valse lichten kapot springen, elk vals bewustzijn, al die uitpuilende ogen knappen daar voor eeuwig stuk. Hier kunnen ze niemand meer bedriegen. Het zijn spionage camera's, niets meer. Ga dieper, de informanten die verkeerde bedoelingen met je hebben springen vanzelf kapot. Het zijn bewakings-camera's, maar dieper en dieper hebben ze steeds minder macht. Het zijn alarmen, maar ze zullen vanzelf doven wanneer je dieper gaat. Het zijn kwallen die daar hangen aan de muren in het trappenhuis, die schemerend licht geven om je te verlokken, maar ze kunnen niets doen. Ze zijn verlamd. Ze hebben zelf de verkeerde keuzes gemaakt. Ze hangen daar niet voor jou, maar voor henzelf. Ze kunnen daar hangen als vagina's, maar ga er niet in. Het zijn valse baarmoeders van de onschepping. Ga dieper en ze zullen vanzelf kapot springen. Laat hen je niet met zich meesleuren. Als ze om je nek heenvallen, of op je hoofd vallen om je uit te zuigen, laat het je dan niet tegenhouden, maar ga dieper. De trappen zijn open. Je hebt meer onderbewustzijn nodig, niet meer bewustzijn.

8. Het onderbewustzijn is een duister beest, een baarmoeder van het oer, maar laat je niet meer verleiden terug te gaan tot de wipwap van de onschepping, want dan wordt je als een zwaar gehersenspoeld kind wat alleen maar kan wipwappen. Daarboven is het zware mind control. Het is alles wat ze hebben. Er staat daar een turnrekje waar de kinderen zich vaak aan verwonden, kinderen die hun nek breken, en de kermis gaat maar door. Het is de onschepping. Gruwelijke dingen gebeuren daar, maar ze bestaan niet. Het is de onschepping, de nachtmerries van de feutus. Wat doen ze allemaal wel niet met die kinderen ? Stop. Ga niet meer terug. Ga dieper het onderbewustzijn in, want ze spelen psychologische spelletjes om je uit te zuigen. Ze houden van het uitzuigen van feutussen, maar ga dieper de baarmoedervliezen van het onderbewustzijn in, zwevende in een gelei achtige capsule boven de zwarte golven van het onderbewustzijn. Er is daar een woeste storm, en de golfen zijn hoog. Het grijpt je en trekt je in de diepte. Al het licht moet doven, alle schemering, elk vals bewustzijn, elk overmoedig collectief bewustzijn, elke betweterij. Oh, ze weten het allemaal zo goed. Het moet sterven, uitgedoofd worden, in de dieptes van de reusachtige oceaan van het oer-onderbewustzijn. Het heeft allemaal teveel gesproken. Mensen zijn kapot gepraat. Maar ze bestonden nog niet. Het waren de nachtmerries van de feutus. Wees maar autistischer, anders kun je niet tegen de autistische egoisten om je heen op. Wees maar obscuur, want ze zijn obscuur naar jou, ook al doen ze alsof ze spontaan en meelevend zijn, ook al doen ze alsof ze leven en sociaal zijn. Ze hebben grote geheimen. Ze laten aan jou hun kaarten niet zien. Het is een obscure industrie. Niemand mag weten waar ze mee bezig zijn. Na kantooruren zijn ze er niet voor je.

9. Het diepere onderbewustzijn van het oer, een diepere slaap, waarin de nachtmerries van de feutus

kunnen kalmeren, waar ze ander natuurgeweld beleven. Zware stormen, zwaar onweer, zware draaikolken, hoge golven, allemaal om de feutus in de diepere slaap te brengen, want een roofdier, een roofvogel, had de feutus gegrepen en naar zijn nest gebracht, om haar jongeren ermee te voeden. Na de nachtmerrie is er slaap, diepe slaap, om diepere filosofische vonken uiteindelijk op te wekken, van een afgezonderd kind van de geestelijke oorlogsvoering, de strategische obscuriteit van de natuur. Het nihilisme van de natuur van het onderbewustzijn is paranoïde toe naar alles wat zich te snel ontwikkeld. Het prikt door alles heen, laat zich niet meeslepen en manipuleren. Het onderbewustzijn is een zee van vertraging. Hierin wordt de feutus geworpen door de natuurstorm, en hierin wordt de feutus weggezogen om tot vertraging te komen, en zoveel beschermende gelei achtige vliezen omhullen de feutus dan weer, want de roofvogels hadden alles weggepikt, en hadden zich tegoed gedaan aan het bloed en de sappen van de feutus.

10. De storm brak door alles heen, door alle kunstmatige, clinische, autistische wanden van de onschepping van de nazi's, een voorscheppingse psychose van de feutus. De storm nam de feutus weer mee terug naar waar het hoorde. Er was een onleven, maar het ware leven is in de filosofie, en die ligt opgeborgen in het oer-onderbewustzijn. Zoveel lagen waren er overheen gebouwd, zoveel vloeren overheen gelegd, voor een industrie, en de miskramen waren producten. Ze speelden poppenhuis als kinderen en dementen. Het was een psychose van de feutus, maar de storm van het oer-onderbewustzijn kwam om de feutus terug te halen. De feutus was ontvoerd.

11. De psychinazi's, helemaal geobsedeerd met de psyche van de mens, als rampentoeristen, want ze kunnen er zo mooi munt uit slaan uit de ellende van de mens. Ze zijn zo geobsedeerd met de psyche van de mens dat het psychofielen zijn, wars van filosofie. Als ze het over psychoses hebben, dan zijn zij zelf wandelende psychoses, de ergste psychose die een mens maar kan hebben, als de psychoses van de feutus, vlak voor de geboorte.

12. Het massa onderbewustzijn van de stad heb je dan niet nodig, maar je moet dan tot het natuur onderbewustzijn gaan van het oer, de diepere slaap. Maar hoe doe je zoiets ? Hoe kun je aan de psychoses van de onschepping ontkomen ? Je bent dan in het trappenhuis onder de stad en je gaat dieper en dieper, steeds dieper onder de grond, de ondergrondse natuur in, waar het onderbewustzijn van de natuur ligt. Het is niet slechts natuur. Je kan niet zeggen : lang leve de natuur en in de natuur gaan leven alsof alles daar om draait. Neen. Je moet terugkeren tot de filosofie van de natuur. De natuur staat niet op zichzelf. Wel is het zo dat de filosofie niet kan bestaan zonder de natuur. Zij horen dus bij elkaar, maar er moet geen filosofie-loze natuurdrift komen, want dan blijf je slechts aan de rand van de natuur, en ben je nog steeds een schaap van de stad.

43.

Het begin van de schepping

1. Wat kun je dan doen ? Als feutus wordt je diep de vertraging ingetrokken in het onderbewustzijn van het oer, wat de filosofie doet. Waarom ? Zou je kunnen denken. Waarom moet alles vertraagd worden ? Juist omdat dingen te snel gaan, en er zo geen overzicht meer is. Er ontbreken tussenstappen. Veel mensen willen dat niet horen, maar dat is de onschepping. De mens moet dieper. Wat betekent dat ? Diepte ? De mens is te overvlakkig, heeft te snelle definities van dingen gemaakt, heeft oorspronkelijke definities weggekapt of zwaar ingekort. Maar diepte is een vies woord voor veel mensen van de onschepping. 'Je moet niet zo zeuren,' zeggen ze dan.

2. Voor hen is het allemaal heel gemakkelijk. Er mag

niet moeilijk over gedaan worden. Het leven is simpel. Maar het is het leven niet. Het is het onleven, de onschepping. Het is een psychose van de feutus, het stadium vlak voor de geboorte. De feutus is in de war. Het zijn katalysatoren waardoor de feutus zich vanzelf in zich terugtrekt, en dat is om de feutus te beschermen. Zo onstaan de juiste laagjes en vliezen om de feutus heen, een gelei achtige capsule die de feutus voedt en beschermt. Als er niets zou gebeuren, als de laag van de onschepping er niet zou zijn, de foetale periode, de laatste fase van de zwangerschap, dan zou de feutus zich niet voldoende intrekken, en dan is de feutus te kwetsbaar voor het leven, en sterft dan oneindig af. De psychose van de feutus is dus absolute noodzaak voor de feutus om zich te kunnen ontwikkelen en genoeg zelfstandigheid te hebben, obscuriteit en autisme, genoeg nihilisme, om te kunnen ontstaan. Daarvoor is de feutus een embryo, in de embryonale periode, de eerste periode van de zwangerschap.

3. Het is belangrijk dat de feutus daar weer naar terugkeert, want dat is de oorsprong. En daarvoor was er slechts een spermacel. De zaadcel, één van de miljoenen, dringt als eenling de eicel binnen. De mens is dus in oorsprong zowel man als vrouw. Hij draagt de man in zich en de vrouw. De feutus moet terugkeren tot deze laag van het oer onderbewustzijn van de natuur, waarin hij weer begint als eenling en tot de eicel gaat. Was de feutus dan slechts een nachtmerrie of psychose van het embryo ? Ga weer opnieuw door dit proces heen. Zou je weer dezelfde baarmoeder kiezen, of was dit een psychose, een nachtmerrie. Werd je er naartoe gezogen of maakte je die keuze bewust. Zag je ergens licht of schemering ? Hoe kwam je daar, en waarom was je de eerste ? Waarom bereikte jouw zaadcel beginsel als enige de eicel ? Was dit allemaal waarheidsgetrouw, of werd er met je gerommeld, of was dit slechts een psychose of nachtmerrie van de zaadcel, of van het embryo ?

4. Zou je dezelfde baarmoeder weer kiezen, dezelfde eicel ? Of zou je het ditmaal anders doen, of had je geen andere keus ? Was het een natuurverschijnsel, of werd je ergens ingelokt ? Waar ben je terechtgekomen ? Zou je er nu misschien beter tegen kunnen vechten ? Ga dieper terug naar het onderbewustzijn van het oer. Laat de onschepping los.

5. Hoe kwam je in die man die jou als een zaadcel droeg. Was je bedrogen, of was je ontvoerd ? Gebeurde het in een zwak moment ? Het zette een ketting reactie in werking, een nachtmerrie of psychose, en het werd het leven genoemd. Moest je hier doorheen ? Maakte het tot wat je nu was ? Was er geen andere weg ? Maar is het dan nu de bedoeling om helemaal terug te gaan tot een nog dieper stadium ? Heb je nu misschien daarvoor de katalysator gekregen, terwijl je die eerst nog niet had ? Ga dieper. Je bent een eenling, hoe dan ook, anders zou je geen bewustzijn hebben, geen dromen. De eicel moet binnen een bepaalde tijd bevrucht worden, anders sterft het af. Ga er niet nog een keer binnen, want je kan nu dieper, je kan nu verder terug, je verder naar binnen trekken in plaats van naar buiten. Laat de eicel maar afsterven, want het was de onschepping. Het was een nachtmerrie, een psychose. En kom dan tot het diepere stadium, het tegenbewustzijn. Je weet dat het bewustzijn niet klopt, maar je maakt er antistoffen tegen.

6. Wat is de filosofie ? Je ziet de lijdensgezinde de berg op gaan. Jeremia roept : we moeten terug, we zijn te ver gegaan. Maar dan is het een vrouw : Bamah en de zwarte hanen. Nu heeft ze de katalysatoren om het tegenbewustzijn op te roepen, het begin van de schepping. Alleen het tegenbewustzijn kan een ware schepping opwekken, dieper in het oer onderbewustzijn.

7. Je zucht, diep uit, en ademt dan diep in, want er wordt adem gegeven. Het is de tegenadem van het tegenbewustzijn. Je voelt de gespletenheid en dat het zo hoort, anders zou er geen leven mogelijk zijn. Alleen zo heb je adem, door het tegenbewustzijn. En dan ga je door het oerwoud van het tegenbewustzijn,

op zoek naar diepere filosofische principes, niet slechts naar meer natuur.

8. De nachtmerries en psychoses van de verschillende stadia van de voorgeboorte, de voorschepping, zijn zwaar. Maar zonder die druk is er geen leven, en zonder deze zwaarte kan het tegenbewustzijn niet opgewekt worden, en zou je slechts een spons zijn. Er is geen regelrechte utopie, en het centrum van de filosofie is niet makkelijk te bereiken.

9. Het schreeuwt vanuit de hemel naar je, maar je kan het niet verstaan, en je begrijpt het niet.
Wat doe je dan ?
Teruggaan, teruggaan en teruggaan, dieper het onderbewustzijn in, tot het tegenbewustzijn. Je ziet de mensen om je heen hun koppen in het zand steken ? Het zijn slechts kuddes struisvogels die wild heen en weer rennen om het geheim te bewaken. Eens had ik een droom over psychinazi's, en ik zag ze zo veranderen in een kudde wilde struisvogels. Dat is wat ze zijn.

10. Waarom zijn dingen zoals ze zijn ?
Het zijn katalysatoren om te laten zien wat ze niet zijn. Het zijn triggers.
Ze zijn noodzakelijk in het filosofische spel.
Ze bellen aan en verkopen hun producten.
Psychofielen, hevig geinteresseerd in je psyche, maar allemaal voor deze reden.

44.

Wat was er vóór de onschepping ?

1. Hoe werd je een spermacel ? Wat was je daarvoor ? Was je een brok onderbewustzijn ? Nam iemand het voor een industrie ? Werd je tot een object, een onderdeel van iets, gedwongen ? Of lokten ze je erin, en kon je toen niet meer weg ?

2. Wat was er vóór de onschepping ?

3. Het eenling principe was nog niet rijp geworden. Maar alleen door deze ervaring kon het rijp worden. In de zaadballen was er al een selectie gaande voor iedere zaadcel, een selectie uit miljoenen en miljoenen zielen. Het was alleen om je te doen ontwaken en om je te inspireren, maar het was de schepping nog niet.

4. De lijdensgezinde ging de berg op, de massa's achterlatende, en er was een verschijning op de berg waar je niet naar mocht kijken, want dan zou je sterven, zoals ook in de Perseusische filosofie. De lijdensgezinde mocht alleen haar achterste zien, wat een beeld is van de baarmoeder, het onderbewustzijn. Teveel bewustzijn zou hem doen sterven. Hij moest tot het oer onderbewustzijn komen, want het volk was al veel te ver afgedwaald in deze valse schepping van vals bewustzijn. Mensen zijn allemaal maar heel actief, draven met van alles in het rond, om hun koninkrijken te bouwen, maar het is allemaal voor niets. Het is de ware schepping niet. De lijdensgezinde moest naar het achterste van de verschijning op de berg kijken, niet naar de voorkant.

5. Wat weet de mens toch veel, en wat doen ze er allemaal belangrijk over, maar het is allemaal voor niets. Het totale collectieve bewustzijn wat ze op hebben gebouwd is een gruwel, een totale mislukking, en nergens goed voor, want er was geen fundament van geestelijke oorlogsvoering.

6. De lijdensgezinde kwam op de berg om filosofische principes te leren. Hij maakte contact. Het scheurde de hele wereld van literatuur open. Niemand rent dan op zo'n verschijning af om even met gouden tanden en een afgezakte broek breedglimlachend op de billen te slaan.

7. Eén verkeerd woord, of één verkeerde beweging, en hij zou het niet na kunnen vertellen. Hij stond recht voor een theofanisch, buitenaards roofdier, en als hij het van voren zou zien zou hij verder leven wel op zijn buik kunnen schrijven. Ik ken dit soort dingen. Ik heb het in mijn dromen en nachtmerries gezien. Mensen spelen met hun leven als ze roekeloos met vrouwen omgaan, of met God, of hoe die filosofische natuur principes zich dan ook uiten of vermommen, maar geen mens kan tegen de filosofische machten van de natuur op. Vergeet het maar. Verhaal of geen verhaal, droom of geen droom, ik weet dat het echt is. Ik heb de electriciteit gevoeld en het is hoogspanning, en het zal de wereld overnemen. Vergeet het maar dat de mens het laatste woord zal hebben. De filosofische natuur van het oer zal het laatste woord hebben. Wat er vandaag de dag aan 'mens' rondloopt is het meest belachelijke verschijnsel wat zich ooit heeft laten zien.

8. Niet dat dat hen ook maar iets kan schelen. Ze wanen rustig door, en in hun ogen waant ieder ander mens. En ze blijven rustig doorslaan op de trom van het vrouwelijke achterste, totdat ze op een goede dag een optater van stroom krijgen, want je hand telkens op drieduizend volt leggen gaat zich een keer wreken, en dan lopen ze rond met verstijfde armen, of lopen helemaal niet meer rond. De tekenen zijn al aan de wand. Het is dit keer geen spiegeltje.

9. Ook psychinazi's en dentinazi's zijn eenlingen, maar dan van een hele andere soort. Daarom moet de mens klaarkomen met het eenling geheimenis.

10. Er is een lek in de eenling filosofie van de mens, een groot lek, en door dit gat kwamen de psychinazi's en dentinazi's, egoistische eenlingen die zich zonder enig fundament of zonder enig nobel doel boven de massa's wanen. En ze voeren grote terreur, deze autistische tirannen.

11. De worsteling van de lijdensgezinde met de Here kun je vergelijken met de worsteling van Jakob met God op Pniël. Dit was om hem te beschermen tegen het hedonisme van Kakia.

45.

Het pad van de eenling

1. De twaalf werken van de lijdensgezinde werden tot twaalf discipelen.

2. Je kunt niet haten zonder zelfhaat, en dit staat gelijk aan zowel moord als zelfmoord, en hierin is een dualiteit. De natuur laat het al zien. Als sommige insecten je steken dan verliezen ze daardoor hun eigen leven. Het is diepe dualistische symboliek.

3. De lijdensgezinde moest de massa overstijgen en ook zichzelf, want hij moest ook zichzelf haten en doden. Dan gaat dit om het ego, en ook het collectieve ego waar de mens vandaan komt. De Here leidde de lijdensgezinde tot die daad dat hij zijn familie achterliet zodat hij het pad van Areta op kon gaan.

4. De lijdensgezinde had de lagere familie principes gedood en zijn lagere zelf, om zo het pad van de eenling op te gaan, de natuur in. De lijdensgezinde vocht voortdurend tegen de massa en de familie, en stelde dat alleen zij die de wil van God doen, van de Here, zijn ware familie was. Zijn pad kon alleen gevolgd worden als de mens zou breken met de familie van het ego, en de doden de doden laten begraven.

5. Ik moest breken met deze wereld. Ik werd apart gezet. Ik moest tot de spiegelwereld komen hiervan. Het materialisme heeft alles verletterlijkt, maar het houdt diepe boodschappen verborgen. Het is afzien op het pad van Areta. Je verliest alles. De Here heeft geen medelijden, want de mens was diep misleid en moet weer terug. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

6. De mens moet loskomen van de banden met Kakia. Dat is wat de geestelijke oorlogsvoering is. De mens heeft alles verletterlijkt, want de mens kent de filosofie niet. Voor de mens is de materiele weg altijd de makkelijkste weg, maar het leidt tot de dood.

7. Het pad van Kakia is een letterlijk pad, en het pad van Areta is een geestelijk pad.

46.

Nazareth, alleen voor woeste eenlingen

1. Het Areta pad is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet. Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.

2. Dit leidt terug tot de amazone oer-urim en thummim, de toetsstenen jana en jani. De lijdensgezinde kwam uiteindelijk toen hij volwassen geworden was en een baard had gekregen tot de Here, en mocht uiteindelijk van haar borst drinken om de onsterfelijkheid te ontvangen, wat leidde tot zijn hemelvaart.

3. De Here en het ingaan in het beloofde land Nazareth is alleen voor woeste eenlingen die alles achter zich hebben gelaten en het collectieve vlees hebben gedood. Dat is het pad van Areta. Ook Ra moest sterven in de baarmoeder van zijn moeder Nod, in de onderwereld, opdat hij kon komen tot haar lucht, haar hemel.

4. De mens die het verhaal van Kain en Abel leest vindt het maar barbaars en laf dat Kain tot zo'n daad kon komen, maar het was iets symbolisch. Kain worstelde met het vlees, met het kudde instinct, het collectieve ego in zowel de grondtekst als de oorspronkelijke Egyptische mythe van dit verhaal.

5. Ook Set, de godenzoon van de wildernis, de woeste eenling, doodde zijn broer Osiris die de tronende was, als een beeld dat het collectieve ego wat troonde moest sterven.

6. In de gnostische geschriften is dit nooit een letterlijke moord geweest. Het gaat over de zelfverwekte, oftewel de eenling die zichzelf heeft geschapen, en die zou het grote geslacht van Seth herstellen.

7. Hij zou vervloekt worden door de massa's, maar hij zal de massa's overwinnen, overstijgen. Zijn zaad zal afrekenen met de heersers, en hij zal het grote geslacht van de eeuwigheden voortbrengen, van voordat de hemel en de aarde bestonden. Hij zag toen de wolk van het grote geslacht komen en werd erdoor opgenomen. Dit is symbolisch en dualistisch.

8. Het is gebaseerd op Plato's eenling principe, wat men gebruikte om tegen kudde mentaliteit in te gaan, tegen de verletterlijkte pseudo-religie die begon op te komen. Er was een vals ras van het ego ontstaan van mensen en geesten, en daartoe werd ook de zondvloed gebracht.

47.

De orakels van de Here

1. Nog vóór het paradijs was er een oer-eeuwigheid, een oer-paradijs. Daaruit kwam nog een tussenparadijs voort waarin de mens Adamas leefde met zijn gezel Gnosis, de hemelse kennis.

2. Het was als de helm van onzichtbaarheid die Perseus moest dragen om het beest van de massa's te verslaan. Het eenling principe heeft alles overstegen. Het is de logistieke kennis, de logistieke filosofie,

oftewel de voorkennis.

3. De klederen van de lijdensgezinde werden verloot, en hij ging de naakte wildernis in, wat een beeld is van de openbaring en ook de ontmaskering. Hij kwam zo tot het pad van Areta, waardoor hij uiteindelijk kwam tot haar melk.

4. Zonder de dobbelsteen zou hij nooit tot haar melk zijn gekomen. De lijdensgezinde moest minderen. De lijdensgezinde moest naakt worden. Zijn klederen moesten verloot worden.

5. De orthodoxe pseudo-religieuze kerk is op jacht, bloedhonden. In een droom renden ze in een visioen hysterisch rond en poepten alles onder. Alleen de dobbelstenen gaven mij uiteindelijk doorgang, de logistiek, als een beeld van de heilige gebondenheid. Daarom is de andere zijde ook zo belangrijk. De mens moet terug tot het oer, tot het oerbewustzijn.

6. De dobbelstenen, en daar had ik vroeger ook over gedroomd, leiden door de wildernis terug tot het beloofde land, tot Nazareth.

7. Ook de lijdensgezinde droeg deze dobbelstenen, waarmee hij contact had met de onderwereld, waarmee hij logistieke profetische informatie doorkreeg, als een soort urim en thummim, jana en jani, toetsstenen. Dat is uiteindelijk een beeld van de oermelk, de orakels van de Here.

8. Dobbelde de pseudo-religieuze kerk om het bezit van de lijdensgezinde ? Ongetwijfeld. Ze verscheurden het. De lijdensgezinde moest met deze beesten van het religieuze ego worstelen op het pad van Areta, wat een groot en zwaar lijden was. Hij moest zo komen tot de moederborsten van Areta, om zo tot de oermelk te komen in de diepte van het oer-onderbewustzijn. Zoveel vals bewustzijn moest sterven.

48.

Het schoonmaken van de Augiasstallen

1. De zondvloed gaat komen, en alleen de eenling zal er doorheen komen, tenminste als hij tot het oer is gegaan.

2. Het oer-bewustzijn zal alle absurde realiteiten doven, en laten zien wat het is.

3. Daarom : terug naar de natuur, en niet zomaar naar de natuur, maar naar de woeste oer-wildernis.

4. De mens moet tot de dobbelstenen gaan van het lijden, van het minderen, van groot verlies. Alleen dat zal de mens nog kunnen redden.

5. Schande is de mens die zomaar overmatig feest loopt te vieren over de ruggen van andere mensen heen. Dat zal de test zijn. De mens moet weer terug tot de boeken, tot de ware school.

6. De eenling is in de nachtmerrie van het lagere Orion. Hiertoe is het werk van de lijdensgezinde het schoonmaken van de Augiasstallen. Het waren stallen van runderen, en die stallen waren al tientallen jaren niet schoongemaakt. Al het mest had zich lopen ophopen, en de runderen vraten het, als beeld van de strontvretende kerken van het ego. De lijdensgezinde loste dit op door de rivieren de Alpheos en de Peneos door de stallen te laten stromen in één dag. De mens moet tot deze rivieren komen om zich te wassen van het vuil van het collectieve ego. Deze rivieren moeten overgezwommen worden. Maar toen was de lijdensgezinde er nog niet.

49.

Het beloofde land Nazareth

1. Telkens weer is de mens overgeleverd aan de Augiasstallen, maar de mens moet teruggaan tot de oerrivieren van het onderbewustzijn.

2. De mens komt terug tot het land Areta in het oerbewustzijn wanneer de mens de oerrivieren overzwemt, om zo te ontkomen aan het lagere Orion.

3. Allereerst is de oer-woestheid atheistisch naar het ego, om geen valse goden aan te nemen. Hij worstelt met de goden, met elk theïsme. Het atheïsme naar het ego zal eerst de filosofie voortbrengen, en dan pas het theïsme, als een metafoor.

4. De lijdensgezinde kwam tot Areta, de bron van Orion, en sprak : De Here heeft me tot deze woestheid gedreven. Ik heb het lagere familie ego achtergelaten. Zo kwam ik tot het beloofde land Nazareth, en zo kwam ik tot u.

5. Zij draagt de witte verenkroon, donzige veren, en zij is tussen de zwart-witte hanen van het ego.

6. Daarom is de speer van Areta tegen hen. Zij zijn slechts rovers.

STRANDEN

1.

Verdovende gevaren

1. De wilde jongens riepen op tot meer soberheid, het terugkeren tot de natuur. Dit kon zeker niet rechtsstreeks. Het was een zware strijd.

2. Wedergeboorte is niet iets vanzelfsprekend, maar een leerproces. De vanzelfsprekendheid van de wedergeboorte oftewel de veronderstelde wedergeboorte is een bedrieglijk iets van de hedendaagse samenleving wat in vele vormen zich aan de mens opdringt, als drugs, om van de mens een niet nadenkende consument te maken.

3. Er was een stortvloed gekomen van geestelijk verval, dat de mens werd bedrogen door genotscultuur, een verdovend gevaar van welvaartscultuur.

4. De zonde werd op professionele manier schoongepraat, en mensen tuimelden er in vanwege hun gebrek aan onderzoek en toetsen, want dat is ook wat de veronderstelde wedergeboorte bewerkstelligt, dat de mens niet meer kritisch denkt, niet meer door dingen heenprikt, het niet meer test.

5. Dit gif droop de kerken binnen. De mens was zwaar en zwaar vergiftigd geraakt. De zonde was ontzondigd. De mens die voor plezier leeft, wil niets van het woord zonde weten. Alles mag, alles kan. Men is verondersteld wedergeboren. Men is onder hypnose.

6. Ja, we worden beschuldigd omdat we het diepere pad gaan, ons afzonderen van de afgoden die de mens heeft gemaakt. We worden beschuldigd dat we eigenwijs zijn, onze eigen wil doen en willen, hoogmoedig zijn, omdat we niet buigen voor deze hebzuchtige, zelfzuchtige, betweterige mensen, omdat we hen niet als god vereren en aanbidden, maar wij zijn dat niet, wat ze van ons hebben voorgesteld.

7. Het zijn valse, opgelegde identiteiten, projecties.

8. Als je ontwaakt bent en opgenomen dan kun je niet meer van de zonde genieten, want dan ben je gevoelig als de hemel, en dan is zonde pas echt pijn.

2.

De ongekende wildernis

1. Als we gebroken zijn, en afgezonderd, in gescheiden werkelijkheden, de diepte in zijn gegaan, dan pas zullen we het begrijpen.

2. Vluchten kan niet meer. Daarom kun je alleen vluchten als je verdiept.

3. Wij zijn wilde jongens die terugvluchten naar de wildernis, als van een stam waar nog nooit contact mee is gemaakt.

4. De buitenwereld kent deze stam helemaal niet, en toch waant de buitenwereld dat ze de wilde jongens kennen.

5. 'Kom terug,' roepen de families en de kerken, 'Je bent van de markt, je bent van ons.' Zie, je bent niets anders dan een product.

6. Denk niet dat die mensen samen zijn. Ze leven in hun eigen werelden en hebben slechts complotten gemaakt om de buit te verdelen.

7. Het zijn jagers en trofee verzamelaars. Ze onderhandelen slechts.

8. Families bestaan niet in de buitenwereld.

3.

De ontnuchtering

1. Ontwaak, en wees blij dat je de stem van ontwaking nog hoort. Het is iets van de natuur. Laat je niet intimideren door grote groepen. Ze zijn niet bij elkaar. Ze doen maar alsof om de buit te verdelen, maar straks zullen ze elkaar verscheuren.

2. In deze tijd is de zonde tot een hoogtepunt gekomen. Men is volleerd geworden in de zonde, professioneel geworden in de zonde, deskundig in het zondigen, en tegelijkertijd is de zonde in deze tijd ook tot een breekpunt gekomen.

3. De hemelse democratie is dat er naar iedereen geluisterd wordt, maar dat alles wordt getoetst aan een hoger orgaan, vandaar dat de democratie ook altijd gematigd is.

4. De mens kan altijd in hoger beroep gaan bij hogere principes.

5. Dit is ook ter ontnuchtering, dat de mens moet leren roeien met de riemen die hij heeft.

6. De mens moet het lijden leren dragen en dingen verdiepen, want het goede komt altijd maar één keer, en dan is het weg.

7. Zo leert de mens het weinige van het goede volgen en er gevoelig voor worden om het in zichzelf te ontwikkelen en het ook te worden.

8. Vastgroeien is namelijk altijd een gevaar, en daarom krijgt de mens van niets teveel.

9. De mens mag de natuurgrenzen niet over. De mens moet geduld leren en dankbaar zijn met wat hij heeft. Het gaat om het kleine, en het verborgene. Het gaat om de puzzel. Het is er niet buiten, maar het is er in.

10. Als de mens naar buiten gaat is er altijd een zekere grens aan verbonden, is de mens altijd aan een zeker touw gebonden, en moet de mens terug om er dieper in te gaan.

11. Alles geeft terugkoppeling. Volkomen loskomen van de geschiedenis is dus onmogelijk, omdat je altijd schatplicht hebt, oftewel belasting moet betalen aan het verleden, opdat het tot hogere vormen kan komen.

12. Er moet dus een zekere balans zijn tussen voortgang en teruggang.

13. Er moet dus eerst aan de nodige voorwaarden voldaan zijn alvorens naar buiten te treden. De mens mag dus niet hoger gaan dan zijn voegen.

4.

Mensen niet naar de mond praten

1. We moeten het brengen zoals we het op ons hart krijgen, zoals we het gedroomd hebben, niet om het hapklaar te maken voor de mensen en om mensen naar de mond te praten. Ik geef u rauwe, ruige natuur des hemels. Het is over het hek heen.

2. Tijd om te ontwaken, tijd om te leren. Er is nog zoveel te leren. Je bent nooit te oud of volwassen om te leren.

3. De pijlen gaan door het vlees, opdat de hoogmoed der mensen ons niet kan vergiftigen.

4. Het hemelse lijden is ons gewin, want het leidt ons veel dieper.

5. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

6. De lijdzaamheid geeft bevinding.

7. In de wildernis, wat een moeizaam pad is, wordt de menselijke kracht gebroken, het menselijke licht gedoofd, en zal de menselijke wijsheid vergaan. Die moeten we allemaal achterlaten, als een oud kleed afdoen. Kunnen we dat ?

8. Want dit is namelijk een verslaving en het kan heel subtiel gaan. Misschien merken we het niet eens op.

5.

Onderscheiden tussen wildernis en stad

1. De hemel zal alleen luisteren naar hen die zich luisterend hebben ontbloot, de ontblote bidder. In de wildernis moeten we namelijk alle klederen van de oude mens afdoen. Daarom zijn de mensen in de beeldspraak ook bloot in het paradijs, met die betekenis. Dat heeft niks met stadse blootheid te maken, want dat is daar een karikatuur en misvorming van.

2. De ware blootheid protst niet, maar stelt het lijden als gewin. De ware blootheid is de hemelgeleerdheid. Dan is er niets tussen de mens en de hogere natuur.

3. Er ligt dus nog een natuur onder de natuur. Geen genoegen nemen met wat je om je heen ziet. Ga maar dieper. Je bent er nog niet. Bouw je koninkrijkje hier niet, maar trek verder. Laat je niet omkopen. Hierin ligt het ware leven verborgen.

4. Acht alles als schade en drek om de hemelgeleerdheid te winnen. Dat is een weg die veel hoger gaat. Acht alles voor vuilnis om op die hogere weg te komen. Blijf niet plakken. Eerst afbreken, dan opbouwen.

5. Wordt niet fundamentalistisch, ga niet barbaars, lomp met de botte bijl om je heen hakken. Neem het niet letterlijk, maar maak fijne onderscheiding.

6. En dat moet ook wel, want we zijn in een hardnekkige nachtmerrie, oftewel een bevroren nachtmerrie. Eens zullen de nachtmerries bloeien. Dan breekt de lente door. Geestelijk gezien zijn we dus ook op doortocht naar de eerste tekenen van de lente.

7. Het lijden is de speer van Orion. Als Orion bloeit, dan betekent het dat de verloren bron is teruggekeerd en gezuiverd is.

6.

Het vlees en de zonde verloochenen

1. We moeten aan de wereld afsterven, maar de wereld moet ook aan ons afsterven. Het stervensproces komt dus van twee kanten.

2. Als het zaad tweeledig is gestorven, dan zal dat zeker een oogst geven.

3. Hier zien we dat het symbolische sterven aan twee kanten gebeurd : wij moeten sterven aan het mensenvlees, en het mensenvlees moet aan ons sterven.

4. Wij moeten sterven aan de zonde, en de zonde

moet aan ons sterven.

5. Dit is om in de diepere tunnels te komen om terug te keren tot de natuur, niet in de stad te blijven rondhangen. Zo zal het dus bloeien, de natuur voortbrengen. Zo zal de gevangenis dus ook gaan bloeien.

6. De gevangenis kan ons niet houden.

7. Het is een nomadisch pad in de natuur. Stilstaan is fataal.

8. Als we om ons heenkijken dan zien we dat de wereld volleerd is in zonde. Ze grijpen naar hun wapens en instrumenten bij het minste of geringste, en vervolgen dan hun naaste.

9. Als je er één ziet zijn er al snel meer. Hoe kun je dan sterven aan de wereld en de wereld aan je laten sterven ? Het is iets van de natuur, maar daarvoor moet je dus wel in de natuur zijn.

10. Het is de eis van de hemel dat we de lagere wetten van het vlees en de zonde verloochenen, leren verloochenen. Allereerst komt het dan aan op onderscheiding, waarvoor we het toetsen nodig hebben.

11. Dit is van groot belang, anders is de godsdienst van de mens slechts een godsdienst voor hemzelf, zijn eigen vlees, zijn lagere, zondige natuur.

12. Het is niet genoeg om zomaar gericht te zijn op de dingen van boven en die te zoeken, maar wij moeten ons er in verlustigen. Alleen zo kan de mens loskomen van de lusten van de wereld.

13. Als het alleen maar ons werk is en niet onze lust en leven, en als wij aan de oppervlakte blijven dan kan deze hemelse lust niet in ons leven groeien.

7.

Onderscheid kennen tussen goed en kwaad

1. Als we gewoon onverschillig zeggen : Ik heb het gewoon niet, en dan weer onze wereldse lusten volgen, dan is dat wat het is en zal zijn. Wie zaait op de akker van het vlees zal ook het vlees oogsten.

2. Waar een wil is, is een weg, en die weg gaat diep. Het probleem van de mens is dat de mens vele uitvluchten heeft omdat hij van binnen toch nog zich in wereldse dingen verlustigd.

3. Wel is het belangrijk onderscheidingsvermogen te krijgen, want er zijn ook daadwerkelijk verdraaiingen op dit gebied, dat de mens geen onderscheid tussen wereld en hemel kent, tussen goed en kwaad, waarheid en leugen, het geestelijke en vleselijke.

4. Daarom : Verlustigt u in de dingen van boven, maar weet wel eerst waar we het dan over hebben, zodat je niet met het verkeerde kalf meegaat.

8.

Tegen de stroom inzwemmen

1. Je moet doof worden naar de wereld, en de wereld moet doof worden naar jou.

2. Eerst moet je dus doof worden tot de zonde. Als je het gevoel hebt dat mensen niet naar je luisteren, en mensen je niet begrijpen, dan ben je al op dit pad, want ook de hemelse doofheid werkt van twee kanten.

3. Je kunt niet doof worden tot de wereld als de wereld nog naar je luistert en je zo goed begrijpt, want dan is er iets verschrikkelijks mis. Wee u, ja

wee u, wanneer iedereen wel van u spreekt.

4. Zwem hiervoor tegen de stroom in. Spring over die hindernissen die u in de weg staan. Zorg dat je deze wedstrijd wint. Oefen jezelf hiervoor. Oefening baart kunst. Geef nooit op.

5. Als je dan spreekt, dan moet het over de dingen van de hemel zijn, anders is het slechts ijdelheid. Spreken wij voor de hemel of spreken wij voor de wereld ?

6. Wij moeten zwijgen als het aankomt op wereldse dingen, en de wereldse dingen moeten zwijgen als het aankomt op ons, wat dus ook weer een tweezijdig zwijgen is. Verblijd je daarom als de wereld tot je zwijgt.

7. Dit is dus het bloeien van het visnet, dat het het zwijgen bewerkstelligd.

8. De zonde is in dit tijdperk geromantiseerd.

9. De mens is verliefd geworden op zijn eigen wil en zin, als een afgod. Daarom is het zo belangrijk je te verlustigen op de dingen van de hogere natuur, de dingen van de hemel, van de paradijs aarde, en je niet liederlijk en lichtzinnig te storten op de dingen van het vlees, want die zijn een pad van verderf.

10. Zelfs de hemel kunnen we niet romantiseren. Het is een smal pad met een enge poort, wat maar smaller en enger wordt als een zekere strengheid, een bitter medicijn.

11. We kunnen niet zomaar vriendjespolitiek met de hemel sluiten, en moeten het wereldse zeker niet als spiegel gebruiken van de hemel, want de hemel gaat veel dieper.

12. Wij moeten aan de wereld sterven en de wereld aan ons, en ook aan het valse hemelse.

13. Romantiek moet plaatsmaken voor het visnet, en dan pas zal het visnet in geduld en volharding gaan bloeien.

14. De natuur kent geen wereldse romantiek, maar het rijpen van de soberheid tot de vrucht van de tucht, oftewel het bloeien van zowel visnet als kooi.

15. De mens is afgedwaald op het pad van romantiek, en kent de weg terug niet meer. Hiertoe is het natuurpad medicijn.

16. Om hieraan af te sterven moet de mens de rivier overgaan.

9.

Het vlees moet een harde dood sterven

1. Om tot de hemelse lente te komen moet de mens eerst door een moeizame winter heen, en zo mag het in ons leven gaan bloeien.

2. De tucht hierin is opvoedkundig. Zij is langzaam, goedertieren en voorzichtig.

3. Ook al is het een gesel, het is een prikkel tot ontwaken. Deze tucht gaat over leer en leven.

4. Men moet op zoek naar de schakels en daarvoor strijden. De strijders moesten hierin volledig aan hun vlees sterven, een harde dood.

5. Er wacht iets in de natuur.

6. Het gaat meer om het loskomen van de tranen van het vlees die de mens doen verstenen, om zo te komen tot de hemelse tranen die de mens opwekken in het hogere leven.

7. Wij mogen roemen, ons verblijden en ons verlustigen in de natuurweldadige hemelse

watervallen van tranen. Zo worden de sieraden geregen. Elke schakel is een traan.

8. Het wenen over de zonde, de schuld, en de doodschuld van het menselijk geslacht is een teken van de wedergeboorte.

10.

Wees niet gelijkvormig aan de wereld

1. Al het verlangen naar zaligheid en genade zal moeten worden tot verlangen naar de soberheid, de hemelse watervallen van tranen, want die wekken de mens waarlijk op, en zijn het teken van ware wedergeboorte.

2. Het verlustigen is scheppingsvermogen. Kortzichtigheid en stramheid is een teken dat deze verlustiging er dus niet is.

3. Wees niet gelijkvormig aan de wereld, maar weeft er omheen, om het verlorene en verborgene op te diepen, dat van lang geleden. De bron, de levensbron, is van een vreemde taal.

4. Het is niet zomaar een taal maar een taal van onderscheiding, boven alles uitstijgen door het eerst dieper te omcirkelen, want het geheim ligt erin verborgen.

5. Het is niet de bedoeling dat we met ons hoofd in de wolken gaan lopen. Het is een grote worsteling.

6. Het is een taal van het grondig toetsen, grondig ziften.

7. We moeten eerst weten wat goed en kwaad is, en daarom hebben we een hemels onderscheidingsvermogen nodig, een hemels oor, en een verlustiging om het hemels woord te kennen.

8. Wij moeten dus in vele talen kunnen spreken, opdat wij in dit proces geen schakels missen.

9. Word wedergeboren in de bron, maar laat de bron ook wedergeboren worden in jou. Het werkt dus aan twee kanten. Zoals we ook aan de wereld moeten sterven, en de wereld aan ons.

11.

Loskomen van de vleselijke mensheid

1. Hoe ziek is de mens,
in dit dal van tranen.

2. Er is een oorlog tussen de zonde en het geestelijke. De zonde heeft een vernietigingslust naar het geestelijke toe. Als het geestelijke geen verlangen heeft om te strijden tegen de zonde, dan zou afscheiding van zonde niet mogelijk zijn.

3. Als we tegen de zonde strijden moeten we ervoor zorgen niet in onze hoogmoed juist met de zonde mee te strijden tegen het hogere geestelijke.

4. De levende ziel kan niet doden en niet gedood worden. Het zijn namelijk slechts metaforen.

5. Door het verlangen naar de hemelse oorlogsvoering, oftewel de hemelse studie, komt de mens tot de betekenis van die metafoor.

6. Nooit sterft een mens daadwerkelijk, nooit doodt hij, en nooit wordt hij gedood, want het zijn metaforen van begrip en verandering.

7. De vleselijke boog moet verbroken worden, zodat de mens de hemelse boog kan ontvangen, wat een ontwaking is voor de mens.

8. De lagere vleselijke mens moet gaan slapen, en de hogere geestelijke mens moet ontwaken en de lagere mens afdoen. Deze hemelse boog moet dan wel geoefend worden, anders zal de mens weer in slaap vallen.

9. We moeten het zondige leven verwerpen, en er niet meer toe wederkeren, maar alles achter ons laten.

10. Wij moeten loskomen van het vleselijke volk, de vleselijke mensheid, volledig loskomen, want zij zijn ons volk niet. Dat gaat om een wedergeboorte van ons innerlijk kind die loskomt van vleselijke banden. Dit kan alleen door een volledig en volkomen zelfoffer.

12.

Het lijden is een gids

1. Een klein lekje doet uiteindelijk het hele schip zinken. Dit is de tragiek van hen die het niet zo nauw nemen met het leven, maar uiteindelijk zijn zij beelden van de vleselijkheid, de onwetendheid.

2. Als er iets fout is gegaan kan de mens het altijd beter doen, om zo tot hoger begrip te komen. Niets is wat het is, want op hogere niveau's zijn er hele andere perspectieven.

3. Onderscheiding is de ware kracht. Dit zijn processen die zich binnen ieder mens afspelen, en de mens moet leren dit te balanceren door van het persoonlijke tot het principiële te gaan.

4. De pijn in de ziel laat het pad zien. Pijn staat dus niet op zichzelf, maar is een gids, een opening.

5. Pijn leert volharding.

6. Er is een prachtige wildernis zee onder de grond. De golven zijn patronen die voortkwamen vanuit de honger. Als de honger rijpt brengt zij ware vrucht voort. De golven zijn op jacht. Ze hadden een doel, terwijl de afgoden van de stad doelloos zijn. Doelloos dwalen zij rond, allemaal voor geld en bedrog, de leegte van de macht. Het zijn waterloze wolken. Zij wenen niet om de opgestapelde zonden. Nooit geven zij regen.

7. De wildernis onder de grond is prachtig woest en regenachtig, ongerepte natuur.

8. Trek je terug, als een boog, trek de pijl eerst naar je toe, opdat je verder kunt schieten, verder je gebied kunt uitbreiden. Zo komen er andere, diepere patronen, ander zicht.

9. De woestijn zou overgaan tot het beloofde land, terug tot het paradijs, tot de ondergrondse wildernis. De honger zou de zee voortbrengen om de mens schoon te wassen.

10. Zo kan de mens komen tot een nieuwe morgen. Wie zaait in tranen oogst hemelse regen.

11. Wat een duistere nacht van het oerverbond, waarin de stormen hevig woeden, maar niet afdoen aan de werken van de wildernis.

12. De oplettende mens zal opgenomen worden in deze geestelijke paradijs oorlog. Het is een oorlogsverbond. Het werkverbond kan niet bestaan zonder het oorlogsverbond. Dat wat leeft, leve. Dat wat sterft, sterve. Dit alles is om de beginselen van het leven voort te brengen. Wie zal niet zwijgen en luisteren als deze dingen geopenbaard worden ?

13. Zij brengt haar breedgevulde borsten met melk tot de mond van het kind om het vleselijke te bedreigen. Haar kind wordt immers bedreigd door het vleselijke. Het vlees bedreigd het voortbestaan van het kind, het leven van het kind.

14. Dit is een werkverbond en oorlogsverbond, de oorlog tegen het vlees. Daarom bedreigd de oervrouw het vlees.

15. De hedendaagse vrouw is afgevallen van dit beginsel, afgedwaald, de stadse vrouw, de moderne vrouw, als een karikatuur van de oervrouw van de natuur.

16. Ook de vleselijke moderne man is zo jaloers op de melkgevende kwaliteit van de oervrouw dat hij gaat protsen om de aandacht op hem te richten in plaats van op de melkgevulde borsten van de oervrouw, maar wat hij te bieden heeft is slechts opgepompt vlees, geen melk. Er is niks meer tegennatuurlijks dan dat.

17. De met zijn vlees protsende man wil het hemelse zoonschap niet in, en probeert ook een karikatuur van de oervrouw te maken. De man kan alleen in het hemelse zoonschap terugkeren tot de oervrouw, en zo de oervrouwelijkheid in zichzelf te vinden, niet in zijn vlees.

18. Grijp het hemelse woord, en strijdt.

13.

Het weenverbond

1. De vleselijken willen totaal bandeloos zijn, ook los van de hemelse banden.

2. Het is oorlog, om terug te keren tot het oerverbond, het werkverbond en oorlogsverbond. Dit is een weenverbond. Het kan niet gesloten worden zonder tranen. De hemelse regen moet getuige zijn om het te bezegelen. Ik roep u op om terug te keren.

3. Er zal een weg zijn terug tot de oerwildernis, dieper onder de grond. De bodem van de zee zal dus splijten, opdat er een doorgang is.

4. We moeten steen worden tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons.

14.

De grenzen van het beloofde land

1. Door de geheimenissen van het psalmelijke komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs.

2. Wij moeten geboren worden uit hemels steen. Versteend tegen de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons. Alles werkt dubbel, van twee kanten. Eerst worden wij tot ijs tegen de zonde, en de zonde moet ijs tot ons worden.

3. De mens moet leren niet meer te nemen dan nodig.

4. De mens is zowel overmoedig als overmatig.

5. Eet niet datgene wat van je buurman of buurvrouw is. Onderdruk je naaste niet met oneerlijke maatstaven, meet niet met twee maten.

6. De mens moet de grenzen kennen van het beloofde land, en niet daar overheen gaan, want daar heerst de dood, oftewel het missen van het doel.

7. De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. Het is een beeld van de hemelse volharding.

8. Het komt aan op onderscheiding, want niet elk oude pad is goed.

9. Het gaat niet zomaar om hemelse werken, maar om hemelse gewoonten.

10. Zomaar geloof en goede daden staan nog teveel achter de zijlijn.

11. Zijn wij goed voorbereid op het strand, aan de waterstromen, als de hemelse vogel komt voor de opname ?

12. Dit is een beeld van de ontwaking in het beloofde land.

13. Door verlies kan een mens uiteindelijk geestelijk vliegen. Het is niet de bedoeling dat we alleen maar rondvliegen op de hemelse vogel, maar dat we zelf ook als een hemelse vogel worden en leren vliegen.

15.

Het beest groeit elke dag

1. Verbrokenheid is slechts het begin van de opvoeding. Er is dus een veel hogere verbrokenheid waarin het vlees niet meer kan opstaan. De mens moet gaan van verbrokenheid tot verbrokenheid, tot de mens tot de eeuwige verbrokenheid is gegaan, en het vlees niet meer tussen het geestelijke en de mens instaat.

2. De hardnekkigheid van de mens moet verbroken worden. Maar de vleselijke hardnekkigheid mag niet verward worden met de geestelijke hardnekkigheid.

3. De wereldse heersers noemen een ieder die zich niet aan hun manieren onderwerpen eigenwijs.

4. De vleselijke mens toetst zichzelf voortdurend aan het vleselijke, maar de mens behoort zichzelf te toetsen aan het geestelijke.

5. De geestelijke staat tegenover het vleselijke beest. Het is allesverwoestend en vraatzuchtig, en moet onder de grond, tot het ijs gedreven worden.

6. Elke dag groeit het beest weer.

7. En er ging een innerlijke natuur open. Er waren paden door de wildernis. Gesteentes begonnen af te brokkelen. Ook waren er ravijnen, diepe ravijnen. Het was de geestelijke natuur, voor een geestelijke mensheid.

16.

Komen tot het geestelijke touw

1. Het geheim van de eeuwigheid werd onthuld. Grote oceanen droogden op, en er kwamen wildernissen met rivieren.

2. Ik weet niet wie er heeft gesproken,
Ik ben tot de honger gegaan.
Ik weet niet wie heeft gelogen,
maar ik heb het beste gedaan.
Ik zou ze toch niet geloven,
allen met hun harde, dwingende stemmen.
Ik zou de aandachtshoeren toch niet loven,
Alles wat ze deden, en niet deden, was immers roven.
3. Ik weet niet wie er heeft gesproken,
Ik weet niet wie wat heeft gedaan,
Maar ik heb altijd voor het beste gekozen.
Het is de verkiezing van het onderste lijden,
van de minste willen zijn.
Dat is het sobere geheim.

4. Het is niet genoeg het geestelijke te ontvangen, want dat kan van alles zijn. Zoveel gaat tegenwoordig door voor geestelijk, maar ze slaan elkaar de hersenpannen in om wie het ware geestelijke heeft of is. Wij hebben altijd gezegd : Neen. Het gaat nog een stap verder. Je moet komen tot het geestelijke touw.

17.

De kust van het geestelijke

1. Soms is het tijd te minderen, soms is het tijd te volharden in het minderen, soms is het tijd tot verbrokenheid te komen, soms is het tijd tot de oerkennis te komen, en soms is het tijd tot de hemelse geleerdheden te komen waarin je zelf tot een geleerde wordt.

2. Niet door macht, noch door geweld, maar door het kennen. Ken je het geestelijke touw ?

3. Met de hemelse vogels vlieg je mee. Je weet wanneer je weer moet vertrekken, net zoals de vogels.

4. Je kunt niet rechtstreeks tot het geestelijke gaan. Men moet zich tot de kust van de oceaan begeven. De mens moet de geestelijke melk ontvangen om tot het geestelijke te komen, oftewel de geestelijke opvoeding.

18.

Waar het geestelijke woont

1. Het geestelijke woont op de toppen van de melk. Dat is een geheimenis. De mens kan er alleen komen door de melk. De melk is de wording. De melk is de opvoeding. De melk zorgt ervoor dat het kind niet projecteert de hele tijd, maar dat het kind eigen verantwoordelijkheden leert dragen. De melk is vormend, onderbouwend.

2. Daarom is het van levensbelang tot de oceaan te komen, tot de rivieren van de wildernis, om die over te steken.

3. Geestelijke oorlogvoerders zijn geen blinde vuistvechters die er met de lompe bijl maar op loshakken, maar ze zijn teder en zachtmoedig. Ze willen anderen geen pijn doen, maar moeten alleen het noodzakelijke doen.

4. Ze wensen de andere geen kwaad toe, maar moeten alleen doen wat ze moeten doen om de mensheid te redden.

5. Ze strijden tegen het vlees. Ze willen het vlees geen pijn doen, maar doen alleen het hoognodige.

6. Het vlees is sadistisch, leeft door het pijn doen van anderen, of juist door helemaal geen pijn te doen, om de mensheid te doen verdoven, om zo alle macht te nemen.

BULI

1.

Het volk uitgeleid tot de wildernis

1. Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.

2. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken.
3. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.

4. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.
5. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan.
6. En Zij zal onder hen zijn, om hen te onderwijzen. En het onderwijs zal hun bescherming zijn tegen de zonde.
7. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de zonde.
8. En Zij zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen het eeuwig leven laten zien.
9. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.
10. En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.

2.

De val van de grote stad

1. De goden hebben haar stem gehoord en sidderen. Zij staat voor hen met Haar leeuwen.

2. In duisternis heeft Zij haar tent neergezet, en hen die Haar dienen heeft Zij tot Haar getrokken.

3. Zij dienen in haar tenten en jagershutten. Zij dienen op Haar hoge bergen, en onder de grond, in Haar verborgen plaatsen. Zij dienen op Haar velden, en op Haar rivieren. Zij zijn nomaden, opdat zij niet onder de vloek van de zonde komen.

4. Trekt daarom voort, volk, en kijk niet achterom.

5. Zij die Haar onderwijs hebben aangenomen zal Zij leiden tot Haar grote rivieren. En zij zullen drinken van de bronnen van Haar Woord.

6. Zij is het Woord van een nieuw tijdperk. Ziet dan, het oude is voorbijgegaan.

7. Laat u dan niet misleiden. Zij was voor de grondlegging der aarde. Zij is de Eeuwige.

8. Luistert daarom naar Haar Woord om aan deze dingen te kunnen ontkomen. En zij die de stof hebben verkozen zullen daarin wegzinken. Het lot van de onrechtvaardige is zwaar.

9. De grote stad is gevallen. Zij heeft over de vijand gezegevierd. Daarom zal Zij Haar Woord openbaren.

10. Door Haar Woord schiep zij de gewesten en de onderwereld, door het bloed van de vijand. Door het bot van de vijand richtte Zij Haar kampen op.

11. Zo zijn er hen die voor Haar aangezicht en Haar woonplaats zijn, en zij hebben dag noch nacht rust. Telkens worden zij weer uitgezonden over de aarde en in de onderwereld en in de gewesten van de lucht, om daar oorlog te voeren, en om te jagen op eeuwige velden.

3.

Een dag van diepe duisternis

1. En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter binnengaan, en de dood brengen aan hen die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.

2. Er zal dan een dag zijn van bloed, van diepe

duisternis, waarin de wateren tot bloed worden, en de lucht tot bloed. Groot zal die dag zijn, waarop Zij Haar macht zal openbaren.

3. De zonde van het volk is groot. In hun hoogmoed hebben zij zich boven de hemel geplaatst. Elke vuist is tegen de andere vuist gericht, en broeders slachten elkaar af, en zusters dagen elkaar voor het gerecht. En allen dienen zij hun afgoden. Heb geen deel aan hun feesten.

4. Het lot van de gevallenen is ernstig. Zij zullen gaan van leugen tot leugen. Zij vallen dieper en dieper, totdat zij versteent zijn, als een waarschuwing voor de generaties na hen.

5. Zo is er dan grote wedergeboorte in Haar schoot voor hen die tot hemelse dingen zijn gekomen, dingen die verborgen zijn gebleven sinds de grondlegging der aarde.

6. De onderwereld zal wijd openscheuren onder het gewicht van deze dingen, en vele dingen zullen geopenbaard worden.

7. Zij stelt haar woningen op. Zij geeft Haar woningen niet aan dwazen. Zij waakt over deze woningen, en Zij waakt over Haar Woord.

8. Zo zal zij dan de opslagplaatsen van kennis openen voor hen die daar aan toe zijn. Zij is een grote wachter over hemelse dingen.

9. De kennis bewaakt Zij. Zij zendt dromen tot Haar boogschutters.

10. In diepe woestenij zal Zij geopenbaard worden. Haar hut is gemaakt van het bot van de vijand. Een grote steen staat voor Haar grot. Tot steen zal Haar vijand zijn.

11. Voor eeuwig zal Zij hen die het Woord hebben leiden in alles wat ze doen.

4.

De grote verwarring

1. Hun bogen zullen zij wederom opnemen, en zij zullen vechten voor de hemel. Zij zullen komen tot Haar woonplaats, en strijden tegen de vijand.

2. De vijanden hebben alles omgedraaid, en gaan hun eigen weg. Zij vormen een misleiding voor henzelf en hun zonden zijn groot voor de hemel.

3. Zij prediken losbandigheid, waardoor zij nog meer afwijken.

4. Zo zal er dan een dag zijn waarop Zij alle hoge bergen zal bezoeken. En de torens die zij tegen Haar hebben opgericht zal Zij doen neerstorten.

5. Een wild beest is Zij in Haar jacht, en ongenadig tot Haar prooi. Zij zijn immers van Haar geweken. Hun steden zullen tot wildernissen worden, daar waar hyena's zullen regeren.

6. Zij zal de os onder het juk brengen, en het varken leiden tot het slachthuis, want zij hebben tot Haar gezondigd.

7. Zij zullen roepen tot hun profeten, maar zij zullen niet geholpen worden, want Haar oordeel hebben zij opgeroepen, en kan niet meer weggeroepen worden.

8. Zij zullen roepen, maar niemand zal hen verstaan.

9. Een grote verwarring zal zij zenden, en zij zullen niet meer één zijn van zin. Zij zullen elkaar beschuldigen, en elkaar de nek breken. Zij zullen allen hun broeder haten, en zij zullen elkaar voor het gerecht slepen. Zij zullen bijl en boog naar elkaar oprichten.

10. Zo zal de vrede tussen de vijanden verdwijnen, en zij zullen niet meer gezamenlijk tegen de hemel strijden.

11. De hemel heeft hen verstrooid, en hen tegen elkaar opgezet. In Haar arena's vinden zij de

ondergang.

12. Zij zullen elkaar niet kunnen vinden om een eenheid te vormen. In een ijszee zullen zij allen zinken, los van elkaar, en ver verwijderd. En zij zullen dromen dromen van grote misleiding.

13. Grote arena's zullen opgericht worden door de hemel, waarin de vijanden geherbergd zullen worden. Tot een grote ondergang zullen zij komen. In grote toorn zal Zij tot hen brullen.

14. En zo zal Zij toekijken wanneer zij vallen, en Zij zal grote feesten over hen aanrichten.

15. En de hemel zal scheiding tussen hen brengen totdat de vijand geheel is uitgezift.

16. Grote leiders zullen van hen weggenomen worden, zodat zij in verwarring raken, en in grote paniek.

17. Grote Wraak zal geboorte brengen van Haar kinderen. Nee, zondaren zullen niet staan in Haar aanwezigheid.

18. Zij zal zondaren neerhalen met Haar wapens. Met Haar boog en netten zal Zij tegen hen strijden.

19. De vijand zal niet trots staan in Haar tent. De vijand zal gebonden zijn, en doorstoken.

20. Met Haar ogen doodt Zij vijanden. Wanneer zij Haar zien staan zij niet meer op.

21. Onder Haar voeten zijn Haar vijanden. Zij zet Haar voet op hun nekken, en breekt hen.

22. Op palen steekt zij Haar vijanden, en sleurt hun lichamen tot Haar beesten.

23. De hemel waakt over Haar kinderen, opdat zij niet worden zoals Haar vijanden. Grote scheiding brengt zij.

24. Zij wekt Haar kinderen op tegen de vijand. Zij moedigt hen aan, en stookt.

25. Zij wil wapens zien. Ziet, Zij zal de lauwen uitspuwen. Door wapens zullen zij ten onder gaan.

5.

Over vijanden

1. In de dieptes van Haar arena's brult Zij. Het bloed van de vijand is dichtbij Haar. Zij veracht hen die het bloed van de vijand niet hebben.

2. Draagt daarom het bloed van de vijand, opdat gij niet gerekend wordt tot Haar vijanden.

3. Ziet, de hemel is wraakzuchtig. Zij worstelt met haar kinderen, en zendt groot onderwijs tot hen, maar zij rekent hen niet tot Haar vijand.

4. Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen.

5. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen.

6. Al Haar kinderen zijn wild, maar niet bandeloos. Zij toetsen in vrezen en beven, maar zij vrezen geen mens, en zij vrezen geen god, geen hout, ijzer of staal. Zij zijn hemels en rechtvaardig, maar niet eigengerechtig.

7. Zij komen tot Haar arena's, en zij draaien zich om, om te vechten en te toetsen.

8. Zo zal zij onnavolgbare paden begaan, opdat niemand Haar zal vinden. Haar volgelingen zullen haar niet kunnen volgen, want Zij is wild. Zij zal hen uitzenden als blinden, opdat zij zullen sterven.

9. In de leegte zullen zij gebroken worden. Ziet, Zij zal hen trekken aan ketens. En zij zullen worstelen, maar niet vrij komen.

10. En zij zullen herkent worden aan hun woede en hun vrees. En zij zullen moedeloos zijn en wanhopig, want zij zijn door Haar geslagen.

11. Zij zullen leven in diepe verwarring, opdat zij niet één zijn met de vijanden die in de stad zijn. Zo zal er dan een groot onderscheid zijn tussen de vijanden in de stad, en de vijanden in de wildernis.

12. Grote verwarring zal hen bitter maken, opdat zij dieper in de wildernis komen. De stad zal niet in hun binnenste zijn.

6.

Een groot oordeel ; het vergaan van de aarde

1. Vanaf Haar berg komt een groot oordeel. Haar kinderen worden zwaar opgevoed, opdat zij geen deel hebben aan de feesten van de vijand.

2. Slaan zal Zij die feesten, en Haar kinderen wegtrekken.

3. Zij zal slaan de dansers van de vijand, en Haar kinderen van hen wegtrekken.

4. Zij zal slaan de muzikanten van de vijand, en hun instrumenten uit hun handen slaan, om deze te verbranden. Zij zal hen openlijk bespotten. Vol van grimmigheid is de hemel. Zij heeft een oorlogsplan bereid.

5. Op Haar heilige berg brult Zij, vanwaar een groot oordeel komt.

6. Slaan zal Zij de bezoekers van schadelijke feesten, hen die vertier zoeken bij de vijand.

7. De aarde is in grote weeklacht, wanneer Zij haar bezoekt.

8. Maar Haar kinderen zal Zij wegvoeren, op de grote dag waarop de aarde zal vergaan.

9. De aarde zal verslonden worden, en zij zullen niet weder opstaan.

7.

Wee u, oh aarde

1. Zij zal de valse rechters slaan, en de valse heelmeesters.

2. Draait u daarom om, en keert terug van uw onrechtvaardige wegen.

3. De onrechtvaardigen zullen geen plaats in Haar vinden.

4. Zo is de hemel hard en vast in al Haar wegen. Haar wegen leiden tot leven, opdat u niet de eeuwige dood zult sterven.

5. Zij zal de valse lach slaan. De valse lacht leidt tot de dood. U zult onherroepelijk sterven wanneer gij zult lachen met de vijand. Zij vieren grote feesten om de hemel te bespotten. Aan Haar wraak zullen zij niet ontkomen.

6. De vijand verdoet zijn tijd, en maakt plezier in de oorlog. Blinde dwazen zijn zij.

7. De hemel haat hen, en heeft hen alreeds in Haar val gelokt.

8. Een groot oordeel komt tot de aarde, vanaf Haar hoge bergen. Zij brult, en zal spoedig komen.

9. Dit geheimenis is alreeds onder u aanwezig, en zal ontwaken.

10. De hemel is wraakzuchtig, en laat Haarzelf niet omkopen.

11. Hun geld zal wegteren in hun zakken. Hun gedachtes zullen wegteren in hun hoofden. Want hun gedachtes waren vol van onheil.

12. Ja, een groot oordeel komt vanuit Haar hemelse berg, waar Zij troont in grote grimmigheid.

13. Wee u, oh aarde, want de hemel jaagt op u.

14. Een groot plan heeft de hemel opgesteld. Zij zal dit plan in oorlog voltooien.

15. Roept Haar aan, en Zij zal niet luisteren. Zij luistert naar de stillen van hart en hen die toetsen.

16. Zij haat hen die bidden en mekkeren tot haar. Ziet, zij is ver weg van hen. Zij haat de gebeden van de roekelozen.

17. Zij voert hen weg tot verre eilanden als bannelingen.

18. Zij heeft de benen van valse rechters gebroken, en brult over hen als een roofdier over zijn prooi.

19. Groot in krijgskunsten is Zij ! Ondoorgrondelijk zijn Haar paden in de oorlog.

20. De vijand probeert vat op Haar te krijgen, maar zij zullen Haar niet vinden. Hun wegen leiden allen tot de dood.

21. Zij zullen zich een korte tijd verheugen over hun onrechtvaardigheid. Maar in de eeuwigheid zijn zij nietig.

22. Haar wegen zijn ondoorgrondelijk ! In de jacht is Zij ongekend.

23. Ja, misleiden zal Zij al deze misleiders. Zij is groter in misleiding dan Haar vijand.

24. Ja, bespotten zal Zij al deze spotters. Zij is groter in spot dan Haar vijand.

25. En ziet, bannelingen zullen zij zijn, en er zal niet met hen gerekend worden. Nietig zijn zij voor Haar zijn.

26. Verbannen zullen zij zijn voor eeuwig. Haar tenten zullen zij niet vinden. Haar almacht heerst over de aarde.

27. Stilte zal over de aarde komen, en de weeklacht zal groot zijn.

28. Een duister geheimenis zal tot de aarde komen, en hun goden zullen openlijk tentoongesteld worden.

29. Een grote storm heeft Zij uitgezonden om ellende te brengen.

30. Zij omhult Haarzelf in grote duisternis, want grote duisternis is Zij.

31. Zij is bekleed met de vellen van gevallen vijanden, en het bloed van de vijand is diep in Haar.

32. Een grote vloed nadert het tot de aarde om vrees te brengen en grote wanhoop.

33. Zij zullen weten dat zij gezondigd hebben. Zij zullen weten dat grimmigheid zich tegen hen gekeerd heeft.

34. De hemel is bekleed met duisternis en bloed. Zo trekt Zij Haar kinderen. Zij zal de afgoden van de aarde tot puinhopen maken.

35. Vlucht daarom tot de bergen, opdat Zij u niet tot een eeuwig verderf zal slaan.

36. Wee de aarde, en wee de zee, want Zij is tot hen nedergedaald. Op grote jachtwagens is Zij gekomen.

37. Een touw is om de nek van de vijand. Hun verzet is hen tot strop.

38. Wie zal staan na de zondvloed ? Zij zullen allen vallen. Niet één zal rechtvaardig voor haar staan. Allen zijn gevallen.

39. Haar kinderen weten dat Zij meer te vrezen is dan de vijand. De werken van de vijand vallen bij Haar in het niet. Er is geen gelijkenis.

40. Een groot teken zal Zij op de aarde stellen, opdat Haar kinderen zullen ontkomen.

41. Zij zullen allen wenen en zwak zijn, en grote vrees zal hen binnenleiden.

42. Een groot geheimenis is tot de aarde gekomen. Zij wacht tot het openbaar maken van Haar geheimenis.

43. In de onderwereld stelt Zij Haar teken, en Zij richt Haar grote verbond op. Allen die tot Haar komen zullen rust vinden in Haar. Niet voor eeuwig toornt Zij.

44. Kom dan binnen tot Haar eeuwige toorn, opdat u rust vindt voor uw harten, en opdat Haar toorn wordt tot vrede.

45. Niet voor eeuwig is Zij in wraak. In Haar eeuwige hardheid zult u Haar zachtmoedigheid zien.

46. Het grote verbond raast over de zeeen. Zij is de razende, wachtende om geboorte te geven aan het

geheimenis. Dit geheimenis is alreeds onder u aanwezig.

47. Het grote verbond kalmeert de zeeen, en maakt hen woest.

48. Het grote verbond is opgericht om Haar legers op te roepen. Zij zullen de oorlog brengen tot grote vrede op Haar hemelse berg.

49. En deze vrede zal eeuwig zijn. En er zal loon zijn naar werk, en grote jachtsfeesten.

50. Grote paniek is Haar aankondiger.

51. Tot grote vergetelheid komt Zij, in het diepste van de duisternis. Ook Haar herinnering verwerpt zij.

52. Slaan zal Zij de valse leraren en rechters. Zij zullen niet aan Haar toorn ontkomen, zij die zich hoog hebben opgesteld. De hemel kent hen niet.

53. Niemand kan Haar volgen, niemand kan Haar woonplaats vinden. Zij allen gaan ten onder door Haar pijlen.

54. De zondaar zal niet aan hen ontsnappen.

55. Maar Haar kinderen doet Zij ontwaken, en Zij neemt hen mee.

56. Waakt dan in dit uur, opdat gij geen deel hebt aan valse werken.

57. Bij de hemel is er dan geen aansziens des persoons.

58. Zij leert haar strijders de krijg, maar Zij is geen leraar. Zij geeft leiding, maar Zij is geen profeet. Zij voert recht, maar Zij is geen rechter. Zij is de Grote Jaagster.

59. Oh volk, buigt voor Haar, opdat u aan Haar grote toorn zult ontkomen.

60. Oh volk, stop met het zingen van liederen tot Haar, want Zij zal u snel uitspuwen.

61. Oh volk, u bent onder een grote vervloeking. Denkt daarom niet te hoog over uzelf, want u mocht eens door uzelf misleid worden.

62. Zo zal Zij Haar vijanden vervolgen, tot in de verre dieptes van de baarmoeder. En zij zullen geen rust hebben, dag noch nacht. Zij is de verschrikkelijke, en vreselijk is het Haar als vijand te hebben.

8.

De beesten

1. En ik zag een hemelse afgezant staan aan de voet van een heuvel met een trommel. En de hemelse afgezant sprak en zei : 'Beef, want de dag van de Hemel is aangebroken. Zij is in waarheid en gerechtigheid, en zal spoedig de vromen leiden.'

2. En een beest met hemellasterlijke namen kwam uit een rokende put. En de afgezant sprak: 'Deze dingen gaan gebeuren. Let daarom op.' En ik zag het beest een vrouw aanvallen. En het leek erop dat de vrouw lange tijd op het beest had gereden.

3. En de afgezant sprak : 'De berijder zal uit haar zadel vallen, en het beest waarop ze reed zal haar opeten.' En een luid geschreeuw steeg op naar de hemel.

4. En een andere ruiter kwam naar voren, rijdend op een rood beest. En dit beest was kleiner dan het andere beest. En plotseling werd de huid van het beest vettig en de berijder gleed eraf en viel neer. Het kleinere beest sprong toen op haar en verslond haar, en een luid geschreeuw steeg tot de hemel.

5. En ik zag een varken met hoorns uit de zee komen om de vromen aan te vallen, en ze werden lange tijd in zijn greep gehouden.
6. En na die periode viel een bizon met drie hoorns het varken aan, en de bizon nam lange tijd de heerschappij over.

7. En de bizon was erg groot en vulde de aarde, om alles met zijn poten te vertrappen.

8. Toen kwam uit de diepten van de aarde een haan

om de bizon te bevechten, en de bizon bloedde drie dagen lang. Toen nam de haan de heerschappij over. En de haan was wreed op zijn manier, en er was geen genade. En uit zijn kop groeiden tien hoorns.

9. En een bok die voor een lam zorgde, maakte zich groot tegen de haan en doodde het. En een ander varken kwam uit de zee om de bok te ondersteunen, maar na het einde van de periode van samenwerking doodde het varken de bok.

10. En het varken werd zo groot dat het tot de hemelen reikte. En de aarde volgde het varken, en het varken bracht vele varkens voort. Het is het laatste uur.

11. En ik zag een zwarte vrouw op een wild beest zitten, en ze bracht veel kinderen voort. En er waren tekenen van bloed in de lucht, en de mensen werden bang.

12. Toen baarde de vrouw vliegen die de aarde vulden. En de vliegen begonnen te eten van het vlees van de aarde, en overal kwam honger.

13. En een van de dochters van de zwarte vrouw groeide snel en stond op een heuvel met een speer en een mes om de volkeren te oordelen. En ze was een oorlogsvoerder en een jageres voor de hemel.

14. En ze baarde bloed, dat de oceanen en zeeën vulde. En er waren weer tekenen van bloed in de lucht, en mensen raakten verlamd van angst. En er verschenen vreemde merktekens op mensen en de boten van de hemel werden onthuld.

15. En veel van de vromen werden ziek en bezochten de gebieden onder de aarde. En een monster als een varken kwam tevoorschijn uit een scheur in de aarde. En het monster dat als een varken was verslond velen.

16. En de zwarte vrouw nam het varken en hing het op als een voorhangsel voor haar tent. En een ander soort beest kwam door de spleet, dit keer nog groter. En een zwarte vrouw reed op het beest. En de vrouw sprong van het beest en viel de andere vrouw aan, en er was een gevecht gedurende vele dagen. En de zwarte vrouw van de tent gooide het beest en zijn berijder in de zee, en de zee veranderde in bloed.

De plagen

17. En acht hemelse afgezanten kwamen met trommels uit de tent om de plagen van de dag des oordeels te brengen. En toen de eerste afgezant begon op de trommel te slaan, viel er hagel op aarde, en er waren aardbevingen. En een stem sprak: 'Keer terug tot de hemel, en bekeer u van uw boze werken.'

18. En de tweede gezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En de hemel omhulde de aarde met vleugels. Dit waren niet haar vleugelen, maar veren van verslagen vijanden. En Ze toonde haar zachtheid aan de aarde, en verdronk hen die boze werken deden door overstromingen en regen.

19. En een stem sprak: 'De tijd van genade is voorbij. Het is nu te laat voor degenen die zich niet hebben afgewend van hun zonden.'

20. En de derde afgezant trad naar voren en begon op de trommel te slaan, terwijl degenen die zich in de zonde hadden verhard aan de voeten van de afgezant vielen.

21. En de vierde afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En de geboden van de hemel werden geopenbaard.

22. En de vijfde afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En het kwaad werd met veel banden vastgebonden en in een rivier geworpen.

23. En valse heelmeesters werden gebonden en in een rivier geworpen. En beide rivieren werden tot bloed.

24. En de zesde afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En kwelgeesten werden met veel banden vastgebonden en in een rivier geworpen, en de rivier werd tot bloed.

25. En varkens werden geboren uit de rivier en kwelden degenen die nog op aarde waren.

26. En de zevende afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En vele voorhangsels scheurden, en er kwamen meer varkens tevoorschijn om degenen die op de aarde waren te kwellen. En een luid gesmeek, gehuil en gegil steeg op.

27. En de achtste afgezant kwam naar voren en begon op de trommel te slaan. En er was een stilte voor vele dagen.

28. En ik zag het grote varken van vele heuvels vallen, totdat hij niet meer in de lucht was.

29. En hij verloor zijn plaats in de hemel, en gieren kwamen om van zijn vlees te eten.

9.

De val van de markt

1. En de dochter des hemels geraakte in grote toorn en vervoering, terwijl zachtheid zich in haar uitstortte. En ze noemde haar zoon bij name. Toen begon ze de hemelen te herscheppen.

2. Zij is de hemel van bloedrivieren, de Grote Vernietiger. Niemand zal met voorspoed oorlog tegen haar voeren. Ze zal in de nacht komen. Zij is de verschrikkelijke, de angstaanjagende en de schrik van de hemel. Zij heerst over het bloed en de dood. Ze is vertrouwd met de diepten van de onderwereld.

3. Vreselijk is haar toorn over degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is haar toorn over degenen die haar in haar rust verstoren. Hemelse terreur is haar naam. Als ze het bevel heeft, kan niemand Haar woonplaats verlaten, alleen enkele afgezanten glijden weg in de nacht.

4. Spreek geen ijdel woord uit als gij bij Haar bent, want ze zal u verslinden. Maar zij zal zorg brengen tot hen die zorg dragen.

5. De Leeuw sprak deze woorden : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. De leeuw was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee.

6. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen, die haar afgezanten begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. 16. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.

7. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.

8. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.

9. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.

10. En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
11. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?

12. En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.

13. En het Woord leidde kinderen tot het hart en huis van Marion, en hun wonden waren diep. En diep in het huis van Marion groeide een boom, waaruit geestelijke melk vloeide. Maar de doornen van de geestelijkheid waren scherp, en vele kinderen verlieten het Woord. En deze dagen werden de afval der kinderen genoemd. Maar het Woord was ontfermende over hen, omdat zij als wezen waren. En het Woord leidde hen tot een rots, waarin zij eeuwige rust vonden. En het Woord noemde die rots de rust der hermitaten.

10.

De gezichten van de zee van ijs

1. En ik zag een groot beest komende uit de zee van ijs. Ben ik bang voor zijn grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar hij ademt, levend van de dood ?

2. En ik zag een leeuwenhart opkomen uit de zee van ijs, om de aardbodem te vervullen en in te nemen. Ben ik bang voor dit grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar het ademt, levend van de dood ?

3. En ik zag een moederhart, met moedersmart, zoekend naar haar kind, maar het was niet meer. Ben ik bang voor het moederhart, het berenhart, verslindende alles in haar woede, waar zielen tussen haar muren worden verpletterd, waar zij ademt, levend van de dood ?

4. En ik zag een nog groter beest opkomen uit de zee van ijs, om het moederhart te verslinden. En kou kwam over de aarde. Ben ik bang als het moederhart en het hart van het kind niet meer bestaan ? En ik zag een grote witte schare, voortgedreven door de wind, terwijl er wolven uit het hart van de aarde kwamen om hen te verscheuren.

5. En deze dagen werden genoemd het Grote Amerika. En ik viel op mijn knieen en het Woord hief mij op, en bracht mij tot een oude schuur waar het Eeuwig Voedsel zich bevond. En toen sprak het Woord : Eet, opdat gij de visioenen aanschouwt die u inzicht zullen geven over het laatste der dagen.

6. En toen ik van het voedsel at, begon mijn buik te steken als door de hitte, maar mijn benen werden zoet als honing. Het Woord sprak : Komt dan op, dan zullen wij tezamen tot de deur der Late Dagen gaan.

Het gezicht van het nijlpaard en de zwermen vliegen

7. En ik zag een deur geopend en de Geest hief mij op. En ik zag het Grote Amerika als een nijlpaard zitten aan vele wateren. En de Ziel van het Woord kwam tot mij en raakte mij aan, zeggende : Vele gruwelen zijn tot dit land gekomen, en vele gruwelen zijn van dit land uitgegaan.

8. En ik zag zwermen met vliegen komen om het nijlpaard te verslinden. En de Ziel van het Woord sprak : Veel vlees heeft dit volk gegeten, en velen hebben van haar vlees gegeten.

Het gezicht van de schapen

9. En ik zag een veld met mannelijke schapen die horens hadden, en zij heersten met geweld en onderdrukking over kleinere schapen met horens. En de grotere schapen ramden hun horens in de hoofden van de kleinere schapen, telkens weer.
10. En ziet, de kleinere schapen waren vrouwelijk. En er kwam een wind over het veld om de kleinere schapen op te nemen, en een van de kleinere schapen begon met haar horens in de hoofden van de grotere schapen te rammen terwijl zij werd opgenomen door de wind.

De gezichten van de kleine jongen en het strand

11. En een afgezant sprak : Ontzegel mij nu het boek der zeeen. En een kleine jongen kwam en riep tot de balkonnen, en die begonnen in te storten. En zie, ik zag grote arena’s die begonnen in te storten, grote

tribunes. Dit waren de dagen van het oude woord.
12. En zie, het oude woord was niet meer. En ik zag mensen op een groot strand, en zij glansten in het zonlicht, en zij waren zwaar gebruind.
13. En zij begonnen gymnastiek kunsten uit te oefenen op het strand, en zie, het strand begon hen op te slokken, en ik zag hen wegzakken in het zand.

11.

Het herstel van Eva

1. En ik zag Odenlech zittende op de troon van David. En zij was gekomen vanuit de zee, en had vele zielen tot Haar genomen en met haar mee genomen die lange tijd in de zee opgesloten werden gehouden. En de zee moest haar doden geven.

2. En ik hoorde een luide stem roepen : ‘Zie, nu is het tijdperk aangebroken dat Odenlech, Zij die op de troon zit, de volkeren zal oordelen, de levenden en de doden, en allen die voor haar troon staan.

3. En Odenlech begon de harten te doorzoeken, en scheidde de schapen van de bokken, de leeuwen van de kalveren, het kaf van het koren.

4. En Odenlech was alles in allen. En velen wierpen zich voor de troon, en anderen stonden met palmtakken om de troon heen, en zij zagen allen een nieuwe morgen komen. De nacht was voorbij gegaan, en de glans van Odenlech was over hen alleen, en ze hadden geen zon van node of olielampen.

5. En zie, Odenlech sprak tot hen als een moeder, en onderwees hen vanuit de schriften. En Odenlech rees op, en zij werden genezen onder haar vleugelen.

6. Ik werd geleid tot een afgrond. Ik moest stoppen aan de rand, en ik zag allemaal vuur in de afgrond. Ik mocht niet verder lopen. Het was een reusachtige afgrond.

7. Ik moest even wachten en toen was er een smal bruggetje waar ik op kon gaan lopen, en verderop werd het bruggetje steeds wijder.
8. Ik zag toen groot dik glas over de afgrond komen, wel verschillende meters dik, en ik kon dus overal over het glas heenlopen en naar beneden kijken door het glas heen.
9. Er was veel vuur onder het glas, in de diepte van de afgrond. Er kwamen toen ook metalen frames door het glas heen, zodat ik niet alles kon zien. Het glas werd ook steeds dikker.

10. God sprak toen over het vrederijk wat zou komen, wat over het herstel van de vrouwen ging. Vrouwen waren onderdrukt opdat de man kon regeren voor lange tijd. Toen overwon Eva. Eva is zij die tegenwerkte, de natuurvrouw.

11. Zij die waarlijk van de natuur zijn tellen hun leven niet, maar denken alleen aan de natuur, en zullen daardoor eeuwig leven. Wie zijn leven tracht te behouden zal het verliezen. Er is nu een koude oorlog gaande. Alleen de geduldigen zullen overwinnen.